ROMAN SĘKOWSKI

HERBARZ

SZLACHTY ŚLĄSKIEJ

Informator genealogiczno–heraldyczny

TOM IX
Sa–Schreibersdorf

Opole 2020

S - Sal

SAALE

zob.

SAHLA

SABISCH

zob.

SAEBISCH

SACHENKIRCH
(SACHKIRCH, ZACHENKIRCH)

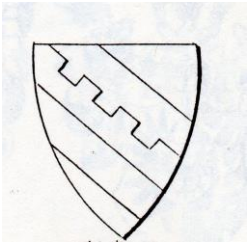

Herb z płyty grobowej

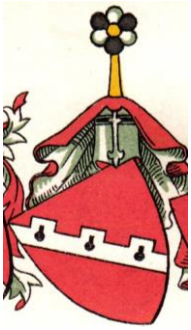

Herby szlacheckie

Ród znany na Śląsku od XIV wieku. Być może nazwisko pochodzi od zaginionej wsi pod Wrocławiem (Breslau) – Sachenkirch. W początkach XIV wieku miejscowość ta należała do Haugwitzów a później do Sterczów. Według Schlesische Wappenbuch byli to mieszczanie świdniccy, gdzie znany był w XIV wieku Hieronim Sachkirch.
W 1353 roku Mikołaj von Sachenkirch kupił Ulesie (Waldau) w księstwie legnickim. W 1396 roku występuje w dokumentach również Mikołaj z Luboradza

(Lobris) koło Jawora (Jauer), w 1403 roku – Mikołaj z Ulesia (Waldau) a w 1590 roku – Jan.
Ród ten również posiadał Stary Zamek (Altenburg) (1389 r.) koło Wrocławia (Breslau), Grabinę (Graeben) (1400 r.) i Zebrzydów (Seiferdau) (1438 r.) w księstwie świdnickim, Niedaszów (Herzogswaldau) (1440 r.) koło Jawora (Jauer).
Na początku XVII wieku doktor medycyny Jan (Johann) Sachkirch żonaty (x przed 1614 r.) z Rozyną N., mieszkał w Świdnicy (Schweidnitz)
Ród wymarł prawdopodobnie w XVII wieku.

Źródła:
Blazek T. I s. 91
Schles. Wappenbuch szp. 122

SACHKIRCH

zob.

SACHENKIRCH

SACHS
(SACHSE)

Mieszczanie wrocławscy pochodzący z Legnicy (Liegnitz). Kiedy zostali nobilitowani nie wiadomo. Herb rodu z 1504 roku znajduje się w kościele w Sośnicy (Schosnitz) koło Wrocławia (Breslau).
Jan Sachse w 1340 roku był członkiem rady miasta Legnicy (Liegnitz) a w 1342 roku mieszkał we Wrocławiu (Breslau), prawdopodobnie miał dwóch synów: Jana i Mikołaja.
Mikołaj – znany z lat 1359 i 1383, żonaty z Agnieszką Renner, miał czterech synów i trzy córki. Synowie:
Aleksy (zm. przed 1435 r.) – kupiec wrocławski, żonaty z Elżbietą Gotke;
Hermann – żonaty (x przed 1404 r.) z Małgorzatą von Jaeschkowitz;
Mikołaj – żonaty (x przed 1409 r.) z Małgorzatą Schmidt;
Piotr – proboszcz w Laskowicach Oławskich (Laskowitz).
Wnuczka Aleksego – Elżbieta, była żoną Piotra Stroenichen.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 122

SACHS

Wrocławski ród mieszczański pochodzący z Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Herb posiadali bardzo podobny do poprzedniego.
Baltazar Sachs (ur. 1552 – zm. 1614 r.) z Lwówka (Lemberg, Loewenberg) był urzędnikiem cesarskim i naczelnym budowniczym okrętów (? Oberster Schiffmeister) na Węgry i Austrię. Żonaty (x 9.12.1608 r.) Z Julianną Baehr (ur. 1574 – zm. 1614 r.), wdową po mieszczaninie wrocławskim Justynianie Glaetzer właścicielu Dębowego Gaju (Siebenaichen) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 122-123

SACHS
(SACHS von LOEWENHAIM)

Herb szlachecki

Ród mieszczan wrocławskich, według Sinapiusa znany od 1346 roku, w XVI wieku otrzymali dyplom herbowy.
Erazm Sachs (zm. 1573 r.) był urzędnikiem cesarskim. Jego wnuk (?) – Tobiasz (ur. 10.12.1589 – zm. 1.10.1667 r.) uzyskał w 1645 roku (8.10.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Loewenhaim". Był właścicielem Brzezinki Średzkiej (Klein Bresa). Żonaty był trzykrotnie: 1. z Reginą Hanke (zm. 1625 r.), 2. z Urszulą von Rindfleisch (zm. 14.11.1640 r.), 3. z Marią Klaerichen (ur. 1610 – zm. 18.03.1678 r.), wdową po N. von Agricola. Jego syn z drugiego małżeństwa – Jan Filip Jakub (Filip Jakub) (ur. 26.08.1627 – zm. 7.01.1672 r.), doktor medycyny i filozofii był fizykiem miejskim we Wrocławiu (Breslau) i autorem licznych prac naukowych. Żonaty (x 4.11.1653 r.) z Anną Magdaleną Bancke (zm. 1710 r.) miał córkę – Urszulę Magdalenę, żonę Jarosława Paczenskiego von Tenczin, właściciela Zarzycy (Reichau) koło Strzelina (Strehlen), oraz dwóch synów: Jana Tobiasza – zmarłego w dzieciństwie i Ernesta Filipa.
Ernest Filip (ur. 21.05.1661 – zm. 31.08.1732 r.) – w latach 1702 – 1732 był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i nadkomisarzem cesarskim Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 25.05.1688 r.) z Urszulą von Zange (ur. 1667 – zm. 14.10.1721 r.) miał syna – Ernesta Ferdynanda (ur. 19.07.1691 – zm. 5.02.1745 r.), w latach 1740 – 1745 członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i prezesa (nadzorcę) szkół miejskich. Żonaty (x 1719 r.) z Heleną Rozyną von Tarnau (ur. 16.01.1701 – zm. 28.04.1790 r.) z Kobieli (Kuehschmalz) koło Grodkowa (Grottkau) miał dwóch synów: Ernesta Samuela i Maksymiliana Ludwika.
Ernest Samuel (ur. 5.02.1720 – zm. 8.01.1799 r.), właściciel Marszowic (Marschwitz), Popowic (Popelwitz) i Pełczyc (Peltschuetz) koło Wrocławia (Breslau), żonaty dwukrotnie: 1. (x 1744 r.) z Rozyną Milde (zm. 1748 r.), 2. (x 23.03.1760 r.) z Anną Katarzyną von Sommersberg (ur. 21.07.1724 – zm. 17.01.1787 r.) był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu. Jego młodszy

brat – Maksymilian Ludwik (ur. 11.10.1733 – zm. 6.07.1792 r.) był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i asesorem sądu grodzkiego, zaś Ferdynand Chrystian (trzeci z braci ?) (zm. 1770 r.) był nadradcą rejencji w Głogowie (Glogau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 943
Blazek T. III s. 46

TABLICE GENEALOGICZNE

Erazm Sachs
zm. 1573 r.
|
N.
|
Tobiasz Sachs v. Loewenheim
ur. 10.12.1589 – zm. 1.10.1667 r.
wł. Brzezinki Średzkiej
1645 r. – nobilitowany
ż. 1. Regina Hanke
(zm. 1625 r.)
2. Urszula v. Rindfleisch
(zm. 14.11.1640 r.)
3. Maria Klaerichen
(ur. 1610 – zm. 18.03.1678 r.)
|
Jan Filip Jakub
(Filip Jakub)
ur. 26.08.1627 – zm. 7.01.1672 r.
dr filozofii i medycyny
fizyk miejski Wrocławia
ż. (x 4.11.1653 r.) Anna
Magdalena v. Bancke
(zm. 1710 r.)
|

Jan Tobiasz	Ernest Filip	Urszula Magdalena
zm. w dzieciństwie	ur. 21.05.1661 - zm. 31.08.1732 r. 1702 – 1732 r. – czł. rady m. Wrocławia nadkomisarz Wrocławia ż. (x 25.05.1688 r.) Urszula v. Zange (ur. 1667 – zm. 14.10.1721 r.)	m. Jarosław Paczenski v. Tenczin

|
Ernest Ferdynand
ur. 19.07.1691 – zm. 5.02.1745 r.
1740 –1745 r. – czł. rady m. Wrocławia
prezes szkół miejskich
ż. (x 1719 r.) Helena Rozyna
v. Tarnau z Kobieli
(ur. 16.01.1701 – zm. 28.04.1790 r.)
|

Ernest Samuel	Maksymilian Ludwik	Ferdynand Chrystian
ur. 5.02.1720 - zm. 8.01.1799 r. wł. Marszowic, Popowic i Pełczyc ż. 1. (x 1744 r.) Rozyna Milde (zm. 1748 r.) 2. (x 23.03.1760 r.) Anna Katarzyna v. Sommersberg (zm. 17.01.1787 r.)	ur. 11.10.1733 - zm. 6.07.1792 r. czł. rady m. Wrocławia asesor sądu grodzkiego	zm. 1770 r. nadradca rejencji głogowskiej

SACK

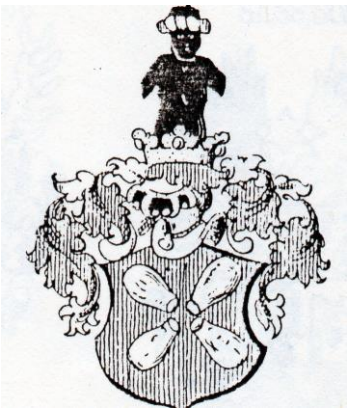
Herb rodowy I

Herb rodowy II

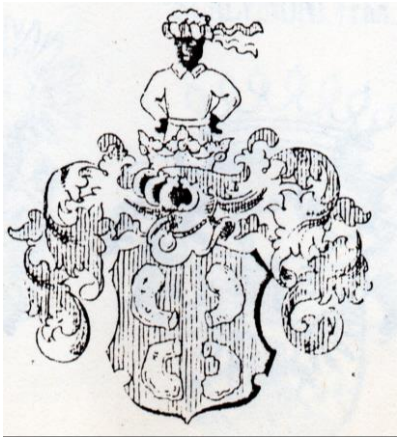

Herb rodowy III

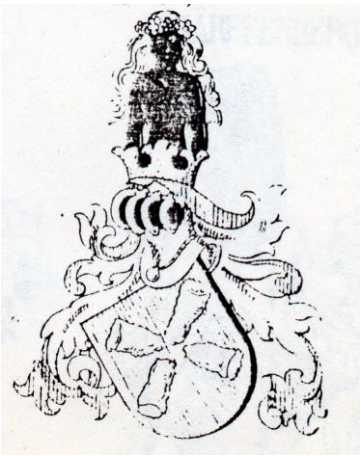

Herb rodowy IV (śląski)

Herb szlachecki

Herb baronowski

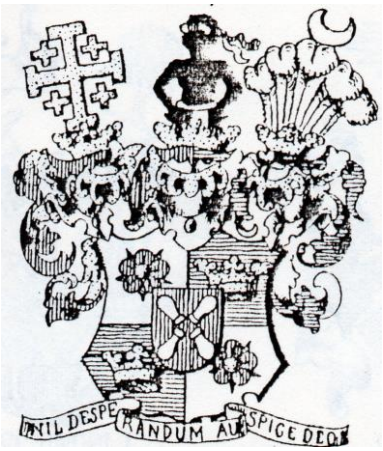

Herb hrabiowski

Stary ród saski i śląski znany od XIII wieku. Według legendy herbowej herb i nazwisko uzyskał protoplasta rodu będący w służbie królów hiszpańskich. W wojnie z Maurami zdobył na nich i przyniósł do głodującego obozu cztery sakwy żywności. Otrzymał herb na tarczy którego znajdowały się cztery sakwy w roztrój a w klejnocie półpostać Maura (Mora – linia saska mężczyzna, śląska –

kobieta) oraz przezwisko „Sack”. Według T. Jurka należy rozróżnić rody Sacke i Sack. Tych drugich było do końca XIV wieku według niego kilka rodów o których nic nie wiadomo i nie znany jest ich herb. Jednak Siebmacher wśród szlachty saskiej wymienia ród Saecke z tym herbem.
W 1212 roku Arnold von Sack notowany był na dworze margrabiego Albrechta brandenburskiego, Adelslexikon zalicza go do innego rodu von Sack z Brandenburgii.. Również występujący na początku XIV wieku Konrad von Sack poborca podatków i landmistrz Zakonu Krzyżackiego, który w 1307 roku odbudował zamek w Golubiu-Dobrzyniu na Pomorzu oraz występujący w dokumentach w1327 roku Konrad i Mikołaj von Sack, wasale hrabiów von Plauen prawdopodobnie byli przedstawicielami rodu brandenburskiego.
W XV wieku przedstawiciele tego rodu dwukrotnie pielgrzymowali do Ziemi Świętej: w 1476 roku Kasper von Sack w orszaku księcia Alberta saskiego i w 1493 roku Hans von Sack w orszaku księcia Fryderyka Białego saskiego. Dlatego w klejnocie herbu hrabiowskiego umieszczony został krzyż jerozolimski. W 1441 roku Ulryk Sack był sędzią dworskim w Coburgu. W księgach turniejowych nazwisko to występuje w Heidelbergu (1481 r. – Jerzy) i w Stuttgardzie (1484 r. – Kasper).
Na Śląsku po raz pierwszy w dokumentach klasztoru kamienieckiego występuje w 1290 roku 29.11.) Reynerus de Sacco. Najstarszą, znaną siedzibą tego rodu była Chobienia (Koeben) w księstwie wołowskim, w której w 1440 roku bracia Piotr, Szymon, Henryk, Stefan i Jan kupili folwark leżący koło kościoła (kaplicy) św. Marii Magdaleny. W 1450 roku Franciszek von Sack był właścicielem Lubiatowa (Lobendau) koło Złotoryi (Goldberg).
W 1506 roku Franciszek był właścicielem Gniewomirowic (Fellendorf) w księstwie legnickim. Piotr von Sack właściciel Łąkotki (Schoenau) i Jaśkowic Legnickich (Jeschkendorf) w 1507 burgrabią Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x 1507 r.) z Martą, córką Jerzego von Reibnitz z Ratynia (Rathen) i jego drugiej żony Małgorzaty von Borschnitz. W 1513 roku – Piotr (ten sam ?) przebywał na dworze księcia Karola I ziębicko – oleśnickiego.
W 1575 roku – Jerzy był właścicielem majątków w księstwie wołowskim.
Pod koniec XVI i w XVII wieku ród podzielił się na linie i liczne domy. Najważniejsza była linia z Radoszyc (Radschuetz) w księstwie wołowskim z której wydzieliły się wymarłe linie baronowska i hrabiowska.

1. LINIA Z RADOSZYC (RADSCHUETZ) I GRABOWNA (GRABEN).

DOMY: RADOSZYCE (RADSCHUETZ), GRABOWNO (GRABEN) GODZIĘCIN (THIERGARTEN), NAROKÓW (NORIGAWE), CHORĄGWICE (KORANGELWITZ) I LUBÓW (LUEBCHEN).
W drugiej połowie XV wieku właścicielem Radoszyc (Radschuetz) i Grabowna (Graben) był Konrad (zm. przed 1505 r.) z Grabowna (Graben). W 1478 roku występuje on jako świadek sprzedaży Osetna (Osten) w księstwie wołowskim.

Żonaty z Barbarą von Stosch (zm. po 1505 r.) z Mojęcic (Mondschuetz), miał córkę Martę – żonę Jana Lassinskiego (?) ze Smolnego (Schmoegerle) w księstwie wołowskim, oraz sześciu synów: Klemensa, Konrada jun., Piotra, Henryka, Baltazara i Jerzego. Konrad jun. był właścicielem Wiszni Małej (Wiese) koło Trzebnicy (Trebnitz). Piotr i Henryk znani są z dokumentów z lat 1499, 1505 i 1510. Baltazar – w 1533 roku był właścicielem Grabowna (Graben). Jerzy z czterema swoimi braćmi w 1496 roku sprzedał (?) Barycz (Bartsch) i Chełm (Coelln, Kulm) a w 1527 roku – Irządze (Irsingen) w księstwie wołowskim.
Najstarszy syn Konrada – Klemens (zm. po 1533 r.) był właścicielem Radoszyc (Radschuetz).
Żonaty z N. von Wrbna z Pawłowic (Pawlowitz), miał córkę N. – żonę N. von Sack oraz synów: Jerzego, Jana i Henryka, którzy byli założycielami trzech podlinii rodu.

Potomstwo Jerzego.

Jerzy – najstarszy z braci, właściciel Radoszyc (Radschuetz) i Grabowna (Graben), żonaty z Jadwigą, córką Oswalda von Tschammer z Osetna (Osten), starosty Góry Śląskiej (Guhrau) miał dziewięcioro dzieci:

1. Jadwigę – dwukrotnie zamężną: 1. z Nicolem von Salisch z Ligoty (Ellguth), 2. z Jerzym von Mutschelnitz (zm. po 1578 r.) z Pełczyna (Polgsen) w księstwie wołowskim;
2. Jerzego jun. – właściciela Grabowna (Graben), żonatego z N. von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmotschelnitz) w księstwie wołowskim, miał czworo dzieci:
   a) N. córkę (zm. po 1621 r.) – żonę Henryka von Falkenheyn z Głoski (Gloschkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);
   b) Klemensa;
   c) N.;
   d) Adama.
3. Annę – żonę Wiktoryna von Haugwitz z Szedźca (Schaetz);
4. Barbarę – żonę Kaspra von Redern z Nowej Wsi (Neudorf);
5. N. córkę – żonę Tobiasza von Haugwitz z Borszyna Małego (Kaltebortschen);
6. Jana (zm. 1606 r.) – właściciela Grabowna (Graben). Dwukrotnie żonaty: 1. z Anną, córką Melchiora von Niebelschuetz z Ligoty (Ellguth), 2. z Katarzyną von Loos, córką Jana jun. z Dąbrowy (Dammer) w księstwie oleśnickim i Anny Axleben zwanej Magnus, z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał trzech synów: Henryka – właściciela Iwna (Ibsdorf) w księstwie wołowskim, Jana jun. i Bernarda;
7. Helenę – żonę Melchiora von Raussendorff z Kłody Wielkiej (Gross Kloden) w księstwie wołowskim;
8. Martę – żonę Adama von Raussendorff z Łagiszyna (Logischen) w księstwie wołowskim;

9. Klemensa (zm. 11.07.1607 r.) – właściciela Strzelec (Strehlitz) w księstwie oleśnickim, fundatora kościoła parafialnego w tej miejscowości w którym został pochowany. Żonaty z N. von Mutschelnitz z Moczydlnicy Dworskiej (Herrnmotschelnitz), miał dwie córki: Annę Marię – żonę Jana Ernesta von Tschammer, właściciela Strzelec (Strehlitz), starostę Bierutowa (Bernstadt) i Ewę – żonę Adama von Tschammer z Psar (Huenern).

Potomstwo Jana.

Średni syn Klemensa – Jan (zm. ok. 1564 r.) był właścicielem Barycza (Bartsch) i Chełma (Coelln, Kulm) a w 1548 roku – Iwna (Ibsdorf). Żonaty z Małgorzatą, córką Dawida von Loos i Małgorzaty von Unwuerde, miał dwoje dzieci o których nic nie wiadomo.

Potomstwo Henryka.

Henryk (zm. ok. 1569 r.) – najmłodszy z braci, właściciel Radoszyc (Radschuetz), w 1551 roku kupił od brata Jana Barycz (Bartsch) i Chełm (Coelln, Kulm). Żonaty z Katarzyną von Manowitz (?), miał czworo dzieci w tym dwóch synów:

1. Adama (zm. po 1582 r.) – w latach 1569 – 1582 właściciela Radoszyc (Radschuetz), żonatego z Sabiną von Gladiss z Gorzupi (Gladisgorpe) koło Żagania (Sagan);
2. Konrada (zm. 1605 r.) – właściciela Barycza (Bartsch) i Chełma (Coelln, Kulm). Żonaty (x 8.04.1578 r.) z Elżbietą (zm. 1627 r.), córką Franciszka von Glaubitz ze Starej Jabłonnej (Altgabel) koło Szprotawy (Sprottau), miał dwoje dzieci:
   a/ Magdalenę (zm. 1645 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 15.10.1603 r.) z Leonardem von Nostitz z Siedlca (Zedlitz), 2. z Wolfgangiem von Rothkirch z Ustronia (Talbendorf) koło Lubina (Lueben);
   b/ Franciszka (zm. 19.04.1636 r.) – właściciela Barycza (Bartsch) i Chełma (Coelln, Kulm). Żonaty z Małgorzatą, córką Zygmunta von Unruh z Brodowa (Brodelwitz) koło Lubina (Lueben), miał dzieci:
   - Zygmunta (zm. 1642 r.) – nie żonatego;
   - Elżbietę – żonę Jana Fryderyka von Stosch;
   - Barbarę;
   - Małgorzatę (ur. 1614 – zm. 1616 r.);
   - Ewę – żonę Andrzeja von Rathmann;
   - Krzysztofa;
   - Małgorzatę Magdalenę (ur. 26.03.1618 – zm. 8.01.1621 r.);
   - Dorotę (ur. 29.06.1620 – zm. 10.10.1621 r.);
   - Franciszka jun. (ur. 7.06.1624 – zm. 21.06.1624 r.) – pochowany obok swojego dziadka Zygmunta von Unruh w Chobieni (Koeben);
   - Adama (ur. 20.08.1625 – zm. 31.01.1626 r.).

DOMY GODZIĘCIN (THIERGARTEN) I LUBÓW (LUEBCHEN).

Założycielem tych domów był N. von Sack żonaty z N. von Niemitz. Jego syn – N., żonaty z N., córką Krzysztofa von Landskron z Wrocisławic (Obsendorf) koło Środy Śląskiej (Nuemarkt) miał dwóch synów: Krzysztofa i Fryderyka.

1. Krzysztof - właściciel Buczyny (Buchwald) w księstwie głogowskim, pułkownik żandarmerii cesarskiej na Węgrzech, dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą (zm. 11.10.1619 r.), córką Henryka von Tschischwitz z Sobolic (Zoebelwitz) w księstwie głogowskim, 2. (x 1624 r.) z Dorotą, córką Jana von Rackel. Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał czworo:
   a) Elżbietę – żonę (x 1644 r.) Augustyna von Stoessel;
   b) Krzysztofa jun. – zmarłego w młodości;
   c) Jana Ernesta (ur. 1.11.1616 r.) – porucznika wojsk cesarskich, zmarłego bezżennie;
   d) Barbarę – zonę Dawida von Niebelschuetz.
2. Fryderyk (zm. 31.01.1619 r.) – właściciel Godzięcina (Thiergarten), żonaty z Anną, córką Jana von Dyhrn, miał troje dzieci: Jadwigę – żonę Krzysztofa Fryderyka von Lestwitz z Czerńczyc (Tschirnitz) koło Jawora (Jauer), Elżbietę – żonę Jerzego Ernesta von Tschammer z Daszowa (Dahsau) w księstwie wołowskim, oraz syna – Jana Fryderyka.

   Jan Fryderyk (zm. 24.02.1660 r.) – właściciel Godzięcina (Thiergarten), żonaty z Zuzanną Barbarą, córką Henryka von Reichenbach z Dębowego Gaju (Siebeneichen) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg), miał córkę – Annę Małgorzatę (ur. 1653 r.), żonę (x 30.10.1669 r.) Jerzego Gotarda von Dyhrn oraz syna – Henryka Oswalda.

   Henryk Oswald (ur. 7.04.1656 – zm. 7.02.1708 r.) – właściciel Lubowa (Luebchen), Narokowa (Norigawe), Chorągwic (Korangelwitz) i Bobrzan (Girbigsdorf), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 3.07.1680 r.) z Ewą Marią (zm. 11.04.1682 r.), córką Jana Jerzego von Stosch z Trzebosza (Triebusch) i Starej Rzeki (Altwasser), 2. z Anną Marią von Schweinitz z Krajna (Krain) koło Strzelina (Strehlen). Z pierwszą żoną miał córkę – Barbarę Elżbietę, żonę (x 1720 r.) Juliusza Augusta bar. von Botmar, z drugą miał dziewięcioro dzieci:

   a) Joannę Małgorzatę – żonę N. bar. von Bibran z Gniewomierza (Oyas) w księstwie legnickim;

   b) Ewę Zuzannę (ur. 15.12.1688 r.) – żonę (x 28.11.1708 r.) Jana Zygmunta von Czettritz;

   c) Annę Henriettę (ur. 4.07.1692 – zm. 4.04.1718 r.);

   d) Jana Oswalda (ur. 1695 r.) – właściciela Lubowa (Luebchen) i Chorągwic (Korangelwitz), żonaty (x 31.01.1720 r.) z Urszulą Katarzyną, córką Baltazara Aleksandra von Schweinitz;

   e) Annę Marię (ur. 1694 r.) – żonę (x 23.05.1714 r.) Ludwika Konrada von Schweinitz;

f) Jerzego Henryka (ur. 25.07.1697 r.) – właściciela Narokowa (Norigawe), które sprzedał i wyjechał do Anglii;
g) Krzysztofa Zygmunta (ur. 1699 r.) – właściciela Bobrzan (Girbigsdorf), również wyjechał ze Śląska do Brandenburgii, jego potomek – Albert bar. von Sack, podłowczy króla pruskiego otrzymał w 1821 roku (9.06.) tytuł pruskiego hrabiego. Zmarł w 1836 roku – nie miał dzieci;
h) Ewę Mariannę (ur. 25.02.1701 r.) – żonę (x 5.06.1718 r.) Jana Zygmunta von Schweinitz;
g) Helenę Juliannę – żonę (x 12.06.1720 r.) Wolfa Kaspra bar. von Liedlau.
Bracia: Jan Oswald, Jerzy Henryk i Krzysztof Zygmunt w 1724 roku (12.08.) otrzymali tytuły czeskich baronów.

DOM SZCZEPANÓW (STEPHANSDORF).

W drugiej połowie XVI wieku właścicielem Szczepanowa (Stephansdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) był N. von Sack żonaty z N. von Kottwitz z Włodzic (Walditz) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Jego syn – N., żonaty z N. von Schindel z Siedlimowic (Schoenfeld) w księstwie świdnickim, miał syna – Zygmunta, właściciela Dolnego Szczepanowa (Nieder Staphansdorf) i Jerzmanowa (Hermannsdorf) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Barbarą von Rothkirch z Krzyształowic (Kristelwitz) koło Wrocławia (Breslau), miał córkę – Barbarę, żonę (x 1650 r.) Krzysztofa von Gellhorn.

LINIA Z PIERSNA (PIRSCHEN) W KSIĘSTWIE GŁOGOWSKIM.
DOMY: DAMIANOWO (DAMSDORF), WZIĄKOWO (TSCHUNKAWE) I DROGLOWICE (DROGELWITZ).

Pod koniec XV wieku znani byli dwaj bracia: Wacław i Grzegorz.
Wacław (zm. po 1507 r.) – żonaty z N. córką Henryka von Raussendorf, prawdopodobnie nie miał potomków męskich.
Grzegorz (zm. po 1539 r.) – właściciel Piersna (Pirschen) i Droglowic (Drogelwitz), w latach 1496 – 1539 właściciel Piersna (Pirschen), w 1496 roku kupił od Fryderyka von Canitz Kaszyce (Kaschuetz). Żonaty z Anną, córką Melchiora von Stosch z Mojęcina (Mondschuetz) w księstwie wołowskim, miał dwóch synów: Andrzeja i Jana, założycieli oddzielnych domów.

Potomstwo Andrzeja.

Andrzej – syn Grzegorza z Piersna (Pirschen), właściciel Droglowic (Drogelwitz) i Rybnicy (Reibnitz), żonaty z Barbarą von Kottwitz z Wielkopolski miał córkę – Urszulę (zm. 1.11.1594 r.), żonę Adama von Loss z Szymocina (Simbsen) oraz syna – Wacława.
Wacław (zm. przed 1600 r.), żonaty z Agnieszką von Loss z Jerzmanowej (Hermsdorf), miał dzieci:

1. Barbarę – żonę (x ok. 1606 r.) Jerzego von Mutschelnitz z Czerńczyc (Tschirnitz);
2. Agnieszkę – psychicznie chorą;
3. N.

Potomstwo Jana.

Jan (zm. ok. 1568 r.) – drugi syn Grzegorza z Piersna (Pirschen), właściciel Żukowa (Suckau) i Kaszyc (Kaschuetz), miał trzech synów:

1. Bartłomieja (Barthel) – w 1585 roku starostę i członka rady margrabiego Jerzego Fryderyka brandenburskiego, w 1595 roku właściciela Żukowa (Suckau). Żonaty z N. von Ockenhausen ze Szwabii, miał liczne potomstwo, m. in. trzech synów: Bartłomieja jun., Jana i Jerzego.
   a) Bartłomiej jun.(zm. 1618 r.) – właściciela Wziąkowa (Tschunkawe) koło Milicza (Militsch), starosta państwa Żmigród (Trachenberg). Żonaty (x 5.02.1613 r.) z Emerencją, córką Fryderyka von Nimptsch z Sokołowca (Falkenhein) i Urszuli von Sommerfeld. Po jego śmierci wdowa była jeszcze dwukrotnie zamężna: 1. (x 1621 r.) z Fryderykiem von Mohl z Drogomiłowic (Dromsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), 2. (x 1630 r.) z Chrystianem von Reideburg.
   b) Jan – miał córkę Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Abrahamem von Kreckwitz, 2. z Jerzym Ernestem von Lestwitz;
   c) Jerzy – właściciel Droglowic (Drogelwitz). Był żonaty (x ok. 1618 r.) z Elżbietą, córką Konrada von Nimptsch, kanclerza księstwa świdnicko – jaworskiego.
2. Jana jun. (zm. 1620 r.) – żonaty z N., córką Sebalda von Sack z Jaksonowic (Jackschoenau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał sześciu synów i pięć córek z których znany jest Fryderyk.
   Fryderyk (zm. 1651 r.) – żonaty z N. von Kreckwitz z Wziąkowa Wielkiego i Małego (Gross- und Klein Tschunkawe), miał trzech synów: Jana Fryderyka, Jana Rudolfa i Krzysztofa Henryka.
   a) Jan Fryderyk (ur. 1640 – zm. 1695 r.) – żonaty z N. von Salisch (ur. 1643 – zm.1713 r.) ze Ściborowic (Stiebendorf) na Górnym Śląsku, miał cztery córki i dwóch synów: Ernesta Ferdynanda i Zygmunta Rudolfa.
      - Ernest Ferdynand – oficer gwardii saskiej, wrócił na Śląsk po 23 latach służby wojskowej;
      - Zygmunt Rudolf (ur. 1668 r.) – kapitan wojsk saskich i polskich, właściciel Miłosławic (Mislawitz) koło Milicza (Militsch), żonaty (x 1707 r.) z Ewą Małgorzatą von Ohl (ur. 1672 r.), wdową po Janie Zygmuncie von Poser, miał troje dzieci: Mariannę (ur. 1708 r.), Ernesta Fryderyka (ur. 1710 r.) i Juliannę Zuzannę (ur. 1717 r.);
   b) Jan Rudolf (ur. 1642 – zm. 1684 r.) – żonaty z N. von Pogrell (zm. 1714 r.), miał cztery córki.
   c) Krzysztof Henryk (ur. 1646 – zm. 1678 r.) – żonaty z N. von Pogrell

(zm. 1677 r.), miał N. córkę i syna – Ernesta Fryderyka (Ernesta Henryka ?).

Ernest Fryderyk (Ernest Henryk) (ur. 1674 – zm. 1710 r.) – właściciel Wziąkowa Wielkiego (Gross Tschunkawe), sędzia dworski państwa milickiego, żonaty z N.von Gartz (ur. 1685 – zm. 1714 r.) ze Smarchowic Polskich (Polnisch Marchwitz) koło Namysłowa (Namslau), miał czworo dzieci: Karola Henryka (ur. 1701 r.), Joachima Wilhelma (ur. 1705 r.), Sylwię Szarlottę (ur. 1708 r.) i Ernesta Sylwiusza.

Ernest Sylwiusz (Jan Ernest Sylwiusz ur. 1710 r. posthumus – zm. 1793 r.) był landratem gliwickim (toszeckim ?) i posiadał majątki na Górnym Śląsku m. in. w 1789 roku kupił Wysoką (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Żonaty z Joanną Eleonorą vo Legat miał syna – Karola Fryderyka Wilhelma (ur. 1750 – zm. 1816 r.).

3. Jerzego (zm. 8.06.1687 r.) – właściciela Damianowa (Damsdorf) i Wojcieszowa (Kauffung). Żonaty z Elżbietą, córką Konrada von Nimptsch z Maciejowa (Maiwaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), miał córkę – Magdalenę, żonę Kaspra von Zedlitz i syna – Konrada.

   Konrad (zm. 8.06.1687 r.) – właściciel Damianowa (Damsdorf) i Wojcieszowa (Kauffung), żonaty z Anną von Zedlitz z Pilchowic (Mauer) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg) (zmarła w 27 godzin po mężu), miał Córkę – Amalię, dwukrotnie zamężną: 1. z Ernestem Joachimem von Debschitz (zm. 1672 r.) ze Smolnika (Schadewalde), właścicielem Baworowa (Beeberg) koło Lubina (Lueben), 2. z N. von Mauschwitz z Janowic (Jaenowitz) w księstwie legnickim.

INNE DOMY.

Oprócz opisanych domów do rodu tego należały jeszcze: w 1566 roku – Zawiścice (Sallschuetz) w księstwie wołowskim, w 1589 roku – Trzcińce (Tschenze) w Sulechowskim, w 1617 roku Klemens von Sack był właścicielem Bukowic (Frauenwaldau) koło Trzebnicy (Trebnitz), w 1681 roku Wolf Asmus był właścicielem Myszęcina (Muschten), które w 1722 roku posiadał Fryderyk Wilhelm von Sack Również w 1681 roku Krzysztof był właścicielem Begomic (Biegnitz). Obie miejscowości w księstwie głogowskim.
W 1629 roku Jerzy von Sack – właściciel Okmian (Kaiserwaldau) koło Złotoryi (Lemberg, Loewenberg), był żonaty z Małgorzatą, córką Krzysztofa von Brauchitsch z Krzeczyna Wielkiego (Gross Krichen), wdową po Wacławie von Axleben zwanym Magnus .

Na Górnym Śląsku przedstawiciele tego rodu pojawili się w początkach XVIII wieku: W 1731 roku Sylwia Wilhelmina von Sack, była żoną Jana Jerzego von Rheinbaben z Polanowic (Polanowitz) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1789 roku wspomniany wyżej Ernest Sylwiusz (ur. 1710 r.) kupił Wysoką (Wyssoka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), w 1796 roku

Jan Ernest – właściciel Ciężkowic (Czienskowitz) koło Koźla (Cosel) kupił Pawłów (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor), który w 1798 roku sprzedał Ernest von Sack (syn ?). W 1799 roku zmarła w wieku trzydziestu lat Szarlotta von Sack.

XIX – XX WIEK.

Maksymilian Henryk Zygmunt von Sack (ur. 29.09.1754 – zm. Wrocław, Breslau 18.03.1837 r.), major wojsk pruskich, żonaty (x 26.10.1796 r.) z Jeanette Tugendreich von Mitzlaff (ur. Żagań, Sagan 28.03.1773 – zm. Wrocław, Breslau 28.04.1828 r.), miał dwóch synów: Ferdynanda i Gustawa Karola Wilhelma Stanisława.

Ferdynand (ur. Wrocław, Breslau 19.01.1799 – zm. Gdańsk, Danzig 11.07.1877 r.), pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x 1826 r.) z Szarlottą Neubaur (ur. 1806 – zm. 5.07.1865 r.) z Turyngii, miał syna – Eugeniusza Gustawa Franciszka (ur. 21.04.1835 – zm. 19.09.1896 r.), pułkownika wojsk pruskich, żonatego (x 18.10.1860 r.) z Marią Karoliną Dorotą bar. von Schmertzing (ur. 26.08.1838 – zm. 5.10.1907 r.). Eugeniusz Gustaw Franciszek miał trzech synów:

- Maksymiliana (ur. 23.07.1861 – zm. 29.06.1904 r.) – zamieszkałego w Kolonii (Koeln), dwukrotnie żonatego: 1. z Cecylią Backmeister, 2. z Cecylią Hommen (zm. 1912 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Wilhelma, kupca w Kolonii (Koeln);
- Alfreda Henryka (ur. 21.08.1862 – zm. 27.03.1923 r.) – kupca w Zgorzelcu (Goerlitz), żonatego (x Zgorzelec, Goerlitz 25.05.1893 r.) z Minną Ackermann (ur. 11.09.1866 – zm. 1.10.1913 r.). Miał dwie córki: Łucję (ur. 19.10.1895 r.) – żonę (x 18.12.1919 r.) nauczyciela Jerzego Schultza i Margot (ur. 13.08.1900 r.);
- Jana Ferdynanda Eugeniusza (ur. 2.02.1874 r.) – zamieszkałego w Turyngii, żonatego (x 18.07.1903 r.) z Anną Jadwigą Krieger (ur. 31.12.1878 r.). Miał syna – Jana Waldemara Eugeniusza Waltera (ur. 18.04.1904 r.), kupca w Halle żonatego (x 30.05.1928 r.) z Elzą Anną Becker (ur. 15.05.1904 r.).

Gustaw Karol Wilhelm Stanisław (ur. Wrocław, Breslau 18.02.1808 – zm. Cieplice, Warmbrunn 14.09.1877 r.) – brat Ferdynanda, pułkownik wojsk pruskich, żonaty (x 8.12.1843 r.) z Idą Wilhelminą Henriettą von Kleist (ur. 26.02.1820 – zm. 30.10.1866 r.), miał dwóch synów:

- Maksymiliana Henryka Leopolda Ferdynanda Hugo Juliusza (ur. 2.03.1848 – zm. 30.11.1910 r.), zamieszkałego w Berlinie, żonatego (x Berlin 29.11.1982 r.) z Anną Albertyną Adelajdą von Koenen (ur. 1.04.1864 – zm. 9.02.1917 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 22.05.1913 r.) za kupca berlińskiego Fritza Kreibig. Miał dwoje dzieci: Albertynę Annę Aleksandrynę Elzę (ur. 6.12.1883 r.) – żonę (x 18.02.1904 r.) majora wojsk niemieckich Detleva von Bu-

chwaldt i Jana Otto Leopolda (ur. 9.09.1888 r.) – referendarza sądowego, żonatego (x 10.04.1915 r.) z Anni Marią Luizą Brandt (ur. 1.09.1885 r.);

- Gustawa Ferdynanda Bodo Emila Bernarda (ur. Koźle, Cosel 5.01.1860 r.), żonatego (x Londyn 18.07.1899 r.) z Wilhelminą Matyldą Wunder (ur. 8.03.1878 r.).

Źródła:
Sinapius T. I s. 789-794, T. II 943-945
Zedlitz T. IV s. 140-141
Blazek T. I s. 91, T. IV s. 68
Pilnacek T. I s. 110
Wappensagen... s. 138
Doerr s. 208
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 278-279
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburh 2001 s. 165-166
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Jg 30:1931 Gotha s. 443-444

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia z Radoszyc.

a) Początki linii – potomstwo Jerzego i Jana.

Konrad z Grabowna
zm. przed 1505 r.
wł. Radoszyc i Grabowna
ż. Barbara v. Stosch
z Mojęcic
(zm. po 1505 r.)
|

Klemens	Konrad jun.	Piotr	Henryk	Baltazar	Jerzy	Marta
zm. po 1533 r.	zm. po 1533 r.	1510 r.	1510 r.	zm. po 1533 r.	zm. po 1527 r.	m. Jan Lassinski (?) ze Smolnego
wł. Radoszyc	wł. Wiszni Małej			wł. Grabowna	wł. Irządz	
ż. N. von Wrbna z Pawłowic						
|						

Jerzy	Jan	Henryk	N. córka
wł. Radoszyc i Grabowna	zm. ok. 1564 r. wł. Barycza i Chełma	| potomstwo	m. N. v. Sack

ż. Jadwiga
v. Tschammer
z Osetna
|

1548 r. – Iwna
ż. Małgorzata v. Loos
|
dwoje dzieci

Henryka
zob. tabl. b)

Jerzy jun.
wł. Grabowna
ż. N. v. Mutschelnitz
z Moczydlnicy
Dworskiej
|
|
|
|
___
Klemens Adam N. N. córka
zm. po 1621 r.
m. Henryk
v. Falkenhein
z Głoski

Jan
zm. 1606 r.
wł. Grabowna
ż. 1. Anna
v. Niebelschuetz
z Ligoty
2. Katarzyna
v. Loos
z Dąbrowy

Klemens
zm. 11.07.1607 r.
wł. Strzelec
ż. N. v. Mutschelnitz
z Moczydlnicy
Dworskiej
|
córki:
a) Anna Maria
m. Jan Ernest
v. Tschammer
wł. Strzelec
b) Ewa
m. Adam
v. Tschammer
z Psar

córki:
a) Jadwiga
m. 1. Nicol v. Salisch
z Ligoty
2. Jerzy v. Mutschelnitz
z Pełczyna
(zm. po 1578 r.)
b) Anna
m. Wiktoryn v. Haugwitz
z Szedźca
c) Barbara
m. Kasper v. Redern
z Nowej Wsi
d) N.
m. Tobiasz v. Haugwitz
z Borszyna Małego
e) Helena
m. Melchior
v. Raussendorff
z Kłody Wielkiej
f) Marta
m. Adam
v. Raussendorff
z Łagiszyna

b) Potomstwo Henryka.

Henryk
syn Klemensa
zm. ok. 1569 r.
wł. Radoszyc
Barycza i Chełmu
ż. Katarzyna v. Manowitz (?)
|

Adam
zm. po 1582 r.
wł. Radoszyc
ż. Sabina v. Gladiss
z Gorzupi

Konrad
zm. 1605 r.
wł. Barycza i Chełma
ż. (x 8.04.1578 r.)
Elżbieta v. Glaubitz
ze Starej Jabłonnej
(zm. 1627 r.)
|

Franciszek Magdalena

zm. 19.04.1636 r.
wł. Barycza i Chełma
ż. Małgorzata v. Unruh
z Brodowa
|
|

zm. 1645 r.
m. 1. (x 15.10.1603 r.)
Leonard v. Nostitz
z Siedlca
2. Wolfgang v. Rothkirch
z Ustronia

Zygmunt
zm. 1642 r.

Krzysztof

Franciszek jun.
ur. 7.06.1624 -
zm. 21.06.1624 r.

Adam
ur. 20.08.1625 –
zm. 31.01.1626 r.

córki:
a) Elżbieta
m. Jan Fryderyk
v. Stosch
b) Barbara
c) Małgorzata
ur. 1614 –
zm. 1616 r.
d) Ewa
m. Andrzej
v. Rathmann
e) Małgorzata
Magdalena
ur. 26.03.1618 -
zm. 8.01.1621 r.
f) Dorota
ur. 29.06.1620 –
zm. 10.10.1621 r.

c) Domy: Godzięcin i Lubów.

N. v. Sack
pocz. XVI w.
ż. N. v. Niemitz
|
N.
ż. N. v. Landskron
z Wrocisławic
|

Krzysztof
wł. Buczyny
pułkownik żandarmerii
cesarskiej na Węgrzech
ż. 1. Elżbieta v. Tschischwitz
z Sobolic
(zm. 11.10.1619 r.)
2. (x 1624 r.) Dorota
v. Rackel
|

Krzysztof Jan córki:

Fryderyk
zm. 31.01.1619 r.
wł. Godzięcina
ż. Anna v. Dyhrn
|

Jan Fryderyk
zm. 24.02.1660 r.
wł. Godzięcina
ż. Barbara v. Reichenbach
z Dębowego Gaju
|

córki:
a) Jadwiga
m. Krzysztof
Fryderyk v. Lestwitz
z Czerńczyc
b) Elżbieta

zm. w młodości

Ernest ur. 1.11.1616 r. porucznik wojsk cesarskich

a) Elżbieta m. (x 1644 r.) Augustyn v. Stoessel

b) Barbara m. Dawid v. Niebelschuetz

|

Henryk Oswald ur. 7.04.1656 - zm. 7.02.1708 r. wł. Lubowa, Narokowa, Chorągwic i Bobrzan ż. 1. (x 3.07.1680 r.) Ewa Maria v. Stosch z Trzebosza i Starej Rzeki (zm. 11.04.1682 r.) 2. Anna Maria von Schweinitz z Krajna

|

m. Jerzy Ernest v. Tschammer z Daszowa

Anna Małgorzata ur. 1653 r. m. (x 30.10.1669 r.) Jerzy Gotard v. Dyhrn

---

Jan Oswald ur. 1695 r. wł. Lubowa i Chorągwic 1724 r. – baron ż. (x 31.01.1720 r.) Urszula Katarzyna v. Schweinitz

Jerzy Henryk ur. 25.07.1697 r. wł. Narokowa 1724 r. – baron wyjechał do Anglii

Krzysztof Zygmunt ur. 1699 r. wł. Bobrzan 1724 r. – baron wyjechał ze Śląska

córki:

a) Barbara Elżbieta m. (x 1720 r.) Juliusz August bar. v. Bothmar

b) Joanna Małgorzata m. N. bar. v. Bibran z Gniewomierza

c) Ewa Zuzanna ur. 15.12.1688 r. m. (x 28.11.1708 r.) Jan Zygmunt v. Czettritz

d) Anna Henrietta ur. 4.07.1692 – zm. 4.04.1718 r.

e) Anna Maria ur. 1694 r. m. (x 23.05.1714 r.) Ludwik Konrad v. Schweinitz

f) Ewa Marianna ur. 25.02.1701 r. m. (x 5.06.1718 r.) Jan Zygmunt v. Schweinitz

g) Helena Julianna m. (x 12.06.1720 r.) Wolf Kasper bar. v. Liedlau

d) Dom Szczepanów.

N. v. Sack
II poł. XVI w.
ż. N. v. Kottwitz
z Włodzic
|
N.
ż. N. v. Schindel
z Siedlimowic
|
Zygmunt
wł. Dolnego Szczepanowa
i Jerzmanowej
ż. Barbara v. Rothkirch
z Krzyształowic
|
Barbara
m. (x 1650 r.) Krzysztof
v. Gellhorn

2. Linia z Piersna.

N. v. Sack
poł. XV w.
|

Wacław
zm. po 1507 r.
ż. N. v. Raussendorff

Grzegorz
zm. po 1539 r.
wł. Piersna i Droglowic
ż. Anna v. Stosch
z Mojęcina
|

Andrzej
wł. Droglowic i Rybnicy
ż. Barbara v. Kottwitz
z Wielkopolski
|

Jan
zm. ok. 1568 r.
wł. Żukowa i Kaszyc
|

Wacław
zm. przed
1600 r.
ż. Agnieszka
v. Loos
z Jerzmanowej
|
córki:
a) Barbara

Urszula
zm. 1.11.1594 r.
m. Adam
v. Loos
z Szymocina

Bartłomiej
(Barthel)
wł. Żukowa
ż. N. v.
Ockenhausen
ze Szwabii
|

Jan jun.
zm. 1620 r.
ż. N. v. Sack
z Jaksonowic
|
Fryderyk
zm. 1651 r.
ż. N. v. Kreckwitz
z Wziąkowa Wielkiego
i Małego

Jerzy
zm. 8.06.1687 r.
wł. Damianowa
i Wojcieszowa
ż. Elżbieta v. Nimptsch
z Maciejowa
|

m. (x ok. 1606 r.)
Jerzy v. Mutschelnitz
z Czerńczyc
b) Agnieszka
psychicznie chora
c) N.

Konrad
zm. 8.06.1687 r.
wł. Damianowa
i Wojcieszowa
ż. Anna v. Zedlitz
z Pilchowic
(zm. 9.06.1687 r.)

Magdalena
m. Kasper
v. Zedlitz

Bartłomiej jun.
zm. 1618 r.
wł. Wziąkowa
starosta państwa
Żmigród
ż. (x 5.02.1613 r.)
Emerencja
v. Nimptsch
z Sokołowca

Jan
Anna
m. 1. Abraham
v. Kreckwitz
2. Jerzy Ernest
v. Lestwitz

Jerzy
wł. Droglowic
ż. (x ok. 1618 r.)
Elżbieta
v. Nimptsch

Amalia
m. 1. Ernest Joachim
v. Debschitz
ze Smolnika
(zm. 1672 r.)
2. N. v. Mauschwitz
z Janowic

Jan
Fryderyk
ur. 1640 -
zm. 1695 r.
ż. N. v. Salisch
ze Ściborowic
(ur. 1643 -
zm. 1713 r.)

Jan
Rudolf
ur. 1642 -
zm. 1684 r.
ż. N. v. Pogrell
(zm. 1714 r.)
4 córki

Krzysztof
Henryk
ur. 1646 –
zm. 1678 r.
ż. N. v. Pogrell
(zm. 1677 r.)

Ernest Fryderyk
(Ernest Henryk)
ur. 1674 –
zm. 1710 r.
wł. Wziąkowa Wielkiego
sędzia dworski
państwa milickiego
ż. N. v. Gartz
ze Smarchowic Polskich
(ur. 1685 – zm. 1714 r.)

N. córka

Ernest
Ferdynand
oficer gwardii

Zygmunt
Rudolf
ur. 1668 r.
kapitan
wojsk saskich
i polskich
wł. Miłosławic
ż. (x 1707 r.)
Ewa Małgorzata
v. Ohl
(ur. 1672 r.)

4 córki

Karol
Henryk
ur. 1701 r.

Joachim
Wilhelm
ur. 1705 r.

Ernest
Sylwiusz
ur. 1710 r.
posthumus -
zm. 1793 r.
landrat gliwicki
wł. Wysokiej
ż. Joanna Eleonora
v. Legat

Sylwia
Szarlotta
ur. 1708 r.

Karol Fryderyk
Wilhelm
ur. 1750 – zm. 1816 r.

Ernest
Fryderyk
ur. 1710 r.

córki:
a/ Marianna
ur. 1708 r.
b/ Julianna
Zuzanna
ur. 1717 r.

3. XIX – XX wiek.

Maksymilian Henryk Zygmunt v. Sack
ur. 29.09.1754 – zm. Wrocław 18.03.1837 r.
major wojsk pruskich
ż. (x 26.10.1796 r.) Jeannette Tugendreich v. Mitzlaff
(ur. Żagań 28.03.1773 – zm. Wrocław 28.04.1837 r.)
|

Ferdynand
ur. Wrocław 19.01.1799 -
zm. Gdańsk 11.07.1877 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x 1826 r.) Szarlotta Neubaur
(ur. 1806 – zm. Altenburg 5.07.1856 r.)
|
Eugeniusz Gustaw Franciszek
ur. Aschersleben 21.04.1835 -
zm. Altenburg 19.09.1896 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x 18.10.1860 r.) Maria
Karolina Dorota
bar. v. Schmertzing
(ur. Klosterlausitz 26.08.1838 -
zm. Altenburg 5.10.1907 r.)
|

Gustaw Karol Wilhelm
Stanisław
ur. Wrocław 18.02.1808 –
zm. Cieplice 14.09.1877 r.
pułkownik wojsk pruskich
ż. (x Gruettenberg 8.12.1843 r.)
Ida Wilhelmina Henrietta v. Kleist
(ur. Gruettenberg 26.02.1820 –
zm. Wrocław 30.10.1866 r.)
|

Maksymilian Henryk
Leopold Ferdynand
Hugo Juliusz
ur. Strzegom 2.03.1848 -
zm. Charlottenburg
30.11.1910 r.
pułkownik wojsk niemieckich
ż. (x Berlin 29.11.1882 r.)
Anna Albertyna Adelajda
v. Koenen
(ur. Berlin 1.04.1864 –
zm. Berlin 9.02.1917 r.)
|

Gustaw Ferdynand
Bodo Emil Bernard
ur. Koźle 5.01.1860 r.
ż. (x Londyn 18.07.1899 r.)
Wilhelmina Matylda
Wunder
(ur. Mannheim 8.03.1878 r.)

Jan Otto Leopold
ur. Berlin 9.09.1888 r.
referendarz sądowy
ż. (x Kiel 10.04.1915 r.)
Anni Maria Luiza Brandt
(ur. Rendsburg 1.09.1885 r.)

Albertyna Anna
Aleksandryna Elza
ur. Berlin 6.12.1883 r.
m. (x Berlin 18.02.1904 r.)
Detlev v. Buchwaldt
major wojsk niemieckich

Maksymilian
ur. Altenburg 23.07.1861 -
zm. Kolonia 29.06.1904 r.
ż. 1. Cecylia Backmeister
2. Cecylia Hommen
(zm. 1912 r.)
|
Wilhelm
kupiec w Kolonii

Alfred Henryk
ur. Altenburg 21.08.1862 -
zm. Zgorzelec 27.03.1923 r.
kupiec
ż. (x Zgorzelec 25.05.1893 r.)
Minna Ackermann
(ur. Dobers 11.09.1866 -
zm. Zgorzelec 1.10.1913 r.)
|
córki:

Jan Ferdynand Eugeniusz
ur. Altenburg 6.02.1874 r.
inspektor kolei
ż. (x Halle 18.07.1903 r.)
Anna Jadwiga Krieger
(ur. Gera 31.12.1878 r.)

a) Łucja
ur. Zgorzelec 19.10.1895 r.
b) Margot
ur. Bielawa Dolna 13.08.1900 r.

SADOWSKI
(SODOWSKI)

Polski herb Złotogoleńczyk

Polski herb Drogomir

Według Pilnacka stary śląski ród pochodzący z nieznanego Sadowa. Prawdopodobnie chodzi tu o Sodów – Sadów (Sodow) koło Lublińca (Lublinitz). Herb podobny jest do polskiego Złotogoleńczyka. Polscy Sadowscy posiadali herb Drogomir a więc z tą samą figurą heraldyczną na tarczy (śląscy – jedna noga rycerska, polscy – trzy nogi w roztrój).
W 1466 roku występuje jako świadek w dokumencie księcia Mikołaja I opolskiego Fryczko von Sadeve. W 1489 roku (3.05.) Stamislaus z Sadowa jest świadkiem w dokumencie Jana Bielika von Kornitz. W 1532 roku również Stanislaus Sadovsky występuje w księgach ziemskich księstwa opolskiego jako pełnomocnik Piotra Kozlowskiego.
Również w XVI wieku wśród szlachty księstwa cieszyńskiego występuje Jan Satowsky.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1038
Landbuecher Opp.-rat. nr 123
Zemska kniha... nr 2
C.D.S. T. VI nr 276
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731… (w:) Sbornik Archivnich Praci 47:1997 s. 311

SAEBISCH
(SABISCH, SEBISCH, SEBIZIUS)

Herb rodowy wg Blażka

Herb rodowy wg Pilnačka

Herb szlachecki

Początkowo mieszczanie górnośląscy z Niemodlina (Falkenberg) i Opola (Oppeln) później patrycjat wrocławski. Według Sinapiusa ród pochodzenia polskiego (?). W 1551 roku (17.10.) dyplom herbowy otrzymali bracia Paweł i Jerzy Sebisch mieszczanie niemodlińscy. Szlachectwo Rzeszy z potwierdzeniem herbu otrzymali w 1589 roku (21.11.) synowie Pawła: Ambroży – mieszczanin opolski posiadający w Opolu (Oppeln) dwa domy i dwa kramy oraz Mateusz – doktor medycyny, lekarz nadworny książąt legnickich.
W początkach XVII wieku Adam von Saebisch (ur. 24.11.1571 – zm. 17.12.1638 r.) był członkiem rady miejskiej Wrocława (Breslau), w latach 1608 – 1636 właścicielem Marszowic (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau) i Wysokiej (Wessig) koło Wrocławia (Breslau) a w latach 1636 – 1638 był starostą księstwa wrocławskiego i członkiem rady cesarskiej.
Marianna von Saebisch z Malina (Mahlen) koło Trzebnicy (Trebnitz) była żoną (x 1619 r.) Henryka von Audorf. Magdalena była żoną (drugą x 1621 r.) fizyka miejskiego, doktora medycyny Zygmunta von Woyssel.

Walentyn von Saebisch (ur. 4.06.1577 – zm. 20.08.1657 r.) – wrocławski „architekt wojenny” i inspektor arsenału wrocławskiego. Autor przebudowy i nowoczesnego fortyfikowania zamków na Śląsku (m. in. w Opolu), właściciel Raduszkowic (Raduschkowitz) był w latach 1626 – 1631 członkiem rady księstwa legnicko – brzeskiego. Miał dwóch synów: Alberta i Jana Jerzego.
Albert (ur. 20.02.1610 – zm. 14.11.1688 r.) – po studiach i podróżach po Europie poświęcił się słuzbie wojskowej, był kapitanem „czerwonej“ kompanii garnizonu wrocławskiego. Był autorem licznych książek z zakresu wojskowości, posiadał olbrzymią bibliotekę, która późnjiej znalazła się w bibliotece kościoła św. Elżbiety. Zmarł nieżonaty.
Jan Jerzy (zginął 12.02.1655 r.) – brat Alberta, pułkownik wojsk polskich i komendant twierdzy Kamieniec Podolski, w 1651 roku walczył z Kozakami i Turkami. Miał syna – Jana Jerzego jun., w 1691 roku członka rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau). Synem Jana Jerzego jun. był Albrecht – właściciel Marszowic (Marschwitz), członek rady cesarskiej i rady miasta Wrocławia (Breslau).
Samuel (ur. 1597 – zm. 1.02.1671 r.), właściciel Maliny (Mahlen), był żonaty z Martą Pausewang (ur. 1585 – zm. 1655 r.) z Wrocławia (Breslau).
W 1688 roku (14.11.) zmarł w wieku 79 lat Adam von Saebisch.
W początkach XVIII wieku Jan Gotfryd von Saebisch (zm. 15.03.1720 r.), feldmarszałek wojsk cesarskich, był komendantem Wrocławia (Breslau).
W połowie XVIII wieku bracia Paweł i Jerzy byli założycielami dwóch linii rodu.
Z linii Jerzego – Melchior, doktor medycyny, przeniósł się do Strassburga i zlatynizował swoje nazwisko na „Sebizius”.

Źródła:
Sinapius T. I s. 864-865, T. II s. 989-990
Blazek T. I s. 91-92
Pilnacek T. IV s. 1055-1056
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 239
Kartoteka mieszkańców Opola rkp Steinerta – w posiadaniu autora

SAEBNITZ

zob.

SEBNITZ

SAEX

Herb wg Siebmachera

Ród śląski wymieniany przez Sinapiusa, Siebmachera i Blazka nie podając żadnych szczegółów.

Źródła:
Sinapius T. I s. 808
Blazek T. III s. 108

SAGAN

zob.

BIRON

SAGAN

zob.

TALLEYRAND

SAHLA
(SAALE, SALA)

Szlachta pochodząca z Miśni i Turyngii, znana od połowy XIV wieku, skąd przeniosła się na Łużyce. W 1740 roku posiadali majątki w okolicy Czerwieńska (Rothenburg).

Źródła:
Blazek T. III s. 108
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 176

SAHLHAUSEN

zob.

SALHAUSS

SAINT – GENOIS
(Graf SAINT-GENOIS Freiherr von ANNEAUCOURT, SAINTGENOIS)

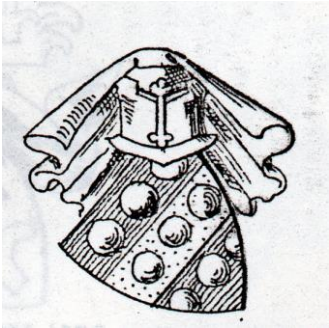

Herb rodowy.

. Herb baronowski.

Herb hrabiowski.

Stary ród francuski mieszkający również w Niderlandach, gdzie posiadali państwo Anneaucourt. W okresie wojny 30-letniej osiedli również na terenie Śląska. Protoplastą rodu był Jan I (Jean) de Saint-Genois znany z 1280 roku. Żonaty z Maigne de Thiebegot, miał syna – Jana II (Jean) (zm. 1363 r.), żonatego z Coulombe du Morets. Jego syn – Jan III (Jean) w 1396 roku brał udział w wyprawie księcia Burgundii Jana Nieustraszonego przeciwko Turkom. Zmarł po 1396 roku jako grand prevot de Tourney. Żonaty z Marguerit de Cottrel, miał trzech synów: Mikołaja III, Arnolda III i Jana IV.

Jan IV (Jean) (zm. 1463 r.) również grand prevot de Tourney, żonaty z Jeanne de Bouriclaer (zm. 1449 r.) miał syna – Szymona (zm. 1474 r.), posła francuskiego na dwór angielski i marszałka dworu królów francuskich Karola VII i Ludwika IX. W 1464 roku otrzymał on tytuł francuskiego hrabiego a w 1476 roku cesarz Fryderyk III nadał tytuł barona Rzeszy. Żonaty z Marią de Goybonne z niderlandzkiego rodu z hrabstwa Artois, miał syna – Arnolda bar. Saint-Genois de la Berliere (zm. 1530 r.), żonatego dwukrotnie: 1. z Jaqueline de la Deuze, 2. z Marguerite de Vaudripont (zm. 1544 r.). Jego syn – Mikołaj był naczelnym poborcą podatków w Niderlandach. Żonaty z Marią hr. de Varax de

Traisnel miał dwóch synów: N. – założyciela linii belgijskiej i Jana – założyciela linii austriackiej.
W Niderlandach w 1655 roku (9.10.) tytuł hrabiego hiszpańsko – niderlandzkiego otrzymał Karol Franciszek bar. de Sint-Genois. Nie miał potomków i majątki jego odziedziczył bratanek – Mikołaj Franciszek który w 1676 roku uzyskał ten sam tytuł.
Linia belgijska wymarła w linii męskiej na Rudolfie hr. von Saint-Genois (ur. Praga 16.03.1796 – zm. Hietzing k. Wiednia 25.09.1876 r.). Żonaty (x 31.08.1823 r.) z Szarlottą von Lackenau (ur. 23.06.1800 – zm. Brno 16.04.1830 r.) miał tylko dwie córki: Ernestynę Józefę Marię (ur. Brno 16.10.1824 – zm. Wiedeń, Wien 30.01.1899 r.) i Marię Annę Karolinę (ur. Brno 6.04.1830 zm. 23.11.1900 r.).

LINIA AUSTRIACKA.

Założycielem linii austriackiej był Jan (Jean) de Saint-Genois, żonaty z Rosine de Zautpune de la Hoymille, miał syna – Jana Baptystę (Jean Baptiste), żonatego z Margarethą de la Glizoeole z Niderlandów. Synowie jego podzielili linię austriacką na dwie podlinie: austriacką – wymarłą w XVIII i XIX wieku oraz śląską.

Podlinia śląska.

Założycielem podlinii był syn Jana Baptysty – Filip (zm. 1683 r.), pułkownik kirasjerów cesarskich, który w 1653 roku osiadł w księstwie cieszyńskim, w 1654 roku kupił Jaworz (Ernsdorf), Třinec (Trzyniec, Trzynietz), Domaslavice Horni (Domasłowice Górne, Ober Domaslowitz), Ropice (Ropica, Roppitz) i Suchą (Sucha, Suchau), posiadał również majątki na Morawach. Żonaty (x ok. 1650 r.) z Heleną, córką Maksymiliana Proeckel von Prockendorff z Bażanowic (Bazanowitz), miał dwóch synów: Karola Maksymiliana i Filipa Kaspra.

1. Karol Maksymilian (zm. przed 1723 r.) – około 1683 roku asesor sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego, odziedziczył większość majątków, m. in.: Domaslavice Horni (Domasłowice Górne, Ober Domaslowitz), Suchą (Sucha, Suchau) i Koniaków (Koniakau). Żonaty z Teresą Franciszką Heleną von Beess und Chrosczin miał pięcioro dzieci:
   a) Jana Maksymiliana – również asesora sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego i właściciela Suchej Horni (Sucha Górna, Ober Suchau);
   b) Karola – właściciela Domaslavic Hornich (Domasłowice Górne, Ober Domaslawitz);
   c) Helenę – żonę Jerzego Fryderyka Wilczka z Dobre Zemice (Guttenland) i Hlučina (Hulczyn, Hultschin), właściciela Kunčic Velkych (Gross Kunzendorf);
   d) Annę Józefę – żonę Adama Leopolda von Kloch, właściciela Boryni (Borin) koło Rybnika (Rybnik)

e) Ludmiłę Karolinę – żonę Jerzego Osetzkiego (zm. po 1748 r.) właściciela Otrębków (Ottrembau).

2. Filip Kasper (ur. 1667 r.) – żonaty z Anną Marią Guretzky von Kornitz, miał syna – Maksymiliana Adama (ur. 1693 r.), radcę dworu cesarskiego i sędziego ziemskiego księstwa cieszyńskiego, żonatego z Konstancją Joanną von Wipler z Uszyc (Uschuetz). Miał dwóch synów i córkę: Maksymiliana (ur. 9.09.1722 r.) – właściciela Bażanowic (Bazanowitz), Arnolda Wacława (ur. 22.07.1734 – zm. 1804 r.) i Rajmundę (ur. 19.04.1733 r.) – damę dworu cesarskiego.

   Ośmiopokoleniową filiację tego rodzeństwa zamieszcza w swoim herbarzu L. J. Szersznik.

XIX – XX WIEK.

Arnold Wacław bar. von Saint-Genois (ur. 1734 – zm. 1804 r.), był dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą hr.von Porporati, 2. z Julią Beatą Erdmundą von Laschowski, miał syna – Filipa Ludwika (ur. 1790 – zm. 1857 r.), rycerza zakonu kawalerów maltańskich. W 1827 roku uzyskał tytuł austriackiego hrabiego. Żonaty (x 1810 r.) z Joanną Józefą Eleonorą bar.von Trach (ur. 1789 – zm. 1870 r.) miał syna – Moryca Jana Nepomucena (ur. 22.03.1816 zm. 12.06.1886 r.), również rycerza zakonu kawalerów maltańskich, właściciela Paskova na Morawach oraz Jaworza (Ernsdorf), Kunčic nad Ostravicą (Kończyce Wielkie, Gross Kunzendorf) i Řepiště (Rzepiszcze, Rzepischt) na Śląsku Austriackim. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 20.04.1842 r.) z Luizą hr. von Wallis (ur. 4.07.1821 – zm. 5.02.1843 r.), 2. (x 14.03.1846 r.) z Gabrielą Eleonorą Józefą hr. von Stolberg-Stolberg (ur. 26.08.1827 r.). Z pierwszą żoną miał syna, z drugą – dwie córki i syna:

1. Filipa Ernesta Moryca (ur. 16.01.1843 r.) – żonatego (x 11.06.1879 r.) z Julią de Moros y Luna-Ramirez de Arellano (ur. 8.03.1859 – zm. Madryd 4.05.1896 r.). Miał pięcioro dzieci:
   a) Juliusza Alfonsa Moryca Ludwika Euzebiusza (ur. Madryd 26.08.1887 r.);
   b) Izabelę (ur. Madryd 12.08.1889 r.);
   c) Moryca Euzebiusza Józefa Pawła Leo (ur. Madryd 24.08.1890 r.);
   d) Luizę Julię Rosę Annę Wilhelminę (ur. San Sebastian 3.07.1892 r.);
   e) Marię del Pilar Julię Rosę Cecylię Wilhelminę (ur. San Sebastian 1.07.1893 r.).
2. Annę (ur. Doebling k. Wiednia 23.07.1850 r.) – żonę (x St. Helena k. Baden 25.09.1878 r.) Gintera hr. von Stolberg-Stolberg (zm. Teplice 3.07.1895 r.);
3. Franciszkę Zofię Hubertę Gabrielę (ur. Wiedeń, Wien 6.11.1854 r.) – żonę (x Brno 29.01.1883 r.) Artura hr. von Bylandt-Rheidt;
4. Hugo Moryca (ur. 21.05.1858 – zm. Bratysława 25.12.1891 r.) – żonatego (x Budapeszt 31.03.1889 r.) z Eleonorą von Wachtler (ur. 5.05.1863 r.),

rozwiedzioną z. N. von Beess und Chrostin, która po jego śmierci wyszła po raz trzeci za mąż (x Bratysława 27.02.1896 r.) za Piotra Ritter Regner von Bleyleben. Miał córkę – Mauricettę (ur. Lozanna 1889 r.).

Źródła:

Sinapius T. II s. 421-422
Blazek T. III s. 68, T. IV s. 148
Pilnacek T. IV s. 1039-1049
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 182-183
Szersznik J.L.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Wyd. W. Gojniczek. Cieszyn 2004 s. 162-166 (zawiera filiację Maksymiliana, Arnolda, Wacława i Rajmunda)
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch dere Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 684-685, Jg 75:1902 s. 721-722

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu do podziału na linie belgijską i austriacką.

Jan I de Saint-Genois
ok. 1280 r.
ż. Maigne de Thiebegot
|
Jan II
zm. 1363 r.
ż. Coulombe du Morets
|
Jan III
zm. po 1396 r.
grand prevot de Tourney
ż. Marguerit de Cottrel
|

Mikołaj III	Arnold III	Jan IV
|	|	zm. 1463 r.
potomstwo	potomstwo	grand prevot de Tourney
Mikołaja	Arnolda	ż. Jeanne de Bouriclaer
		(zm. 1449 r.)
		|
		Szymon
		zm. 1474 r.
		poseł francuski
		na dwór francuski

marszałek dworu
królów francuskich
1464 r. – hrabia francuski
1476 r. – baron Rzeszy
ż. Maria de Goybonne
|
Arnold
zm. 1530 r.
ż. 1. Jaqueline de la Deuze
2. Marguerita de Vaudripont
(zm. 1544 r.)
|
Mikołaj
naczelny poborca
podatków w Niderlandach
ż. Maria hr. de Varax
de Traisnel
|

N. — linia belgijska

Jan — linia austriacka

2. Linia austriacka.

Jan
syn Mikołaja
ż. Rosine de Zautpune
de la Hoymille
|
Jan Baptysta
ż. Margaretha
de la Glizoeole
|

podlinia austriacka

podlinia śląska
Filip
zm. 1683 r.
pułkownik kirasjerów
cesarskich
1653 r. – osiadł w ks. cieszyńskim
1654 r. – kupił Jaworz, Třinec, Damaslavice,
Ropice, Suchą
ż. (x ok. 1650 r.) Helena Proeckel
v. Prockendorff z Bażanowic
|

Karol Maksymilian

Filip Kasper

zm. przed 1723 r.
1683 r. – asesor sądu ziemskiego
wł. Domaslavic, Suchej,
Koniakowa
ż. Teresa Franciszka v. Beess
und Chrosczin
|

Jan
Maksymilian
asesor sądu
ziemskiego
ks. cieszyńskiego
wł. Suchej Górnej

Karol
wł. Domaslavic

córki:
a) Helena
m. Jerzy Fryderyk
Wilczek
z Dobre Zemice
i Hlučina
wł. Kunčic V.
b) Anna Józefa
m. Adam Leopold
v. Kloch
wł. Boryni
c) Ludmiła Karolina
m. Jerzy Osietzki
(zm. po 1748 r.)

ur. 1667 r.
ż. Anna Maria Guretzky
v. Kornitz
|
Maksymilian Adam
ur. 1693 r.
radca dworu cesarskiego
sędzia ziemski
ks. cieszyńskiego
ż. Konstancja Joanna
v. Wipler
|
dzieci:
a) Maksymilian
ur. 9.09.1722 r.
b) Arnold Wacław
kontynuator rodu
c) Rajmunda
ur. 19.04.1733 r.
dama dworu cesarskiego

XIX – XX wiek.

Arnold Wacław bar. v. Saint-Genois
syn Maksymiliana Adama
ur. 1734 – zm. 1804 r.
ż. 1. Elżbieta hr. v. Porporati
2. Julia Beata Erdmunda v. Laschowski
|
Filip Ludwik
ur. 1790 – zm. 1857 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
1827 r. – hrabia
ż. (x 1810 r.) Joanna Józefa Eleonora
bar. v. Trach
(ur. 1789 – zm. 1870 r.)
|
Moryc Jan Nepoimucen
ur. 22.03.1816 –
zm. 12.06.1886 r.
rycerz zakonu kawalerów maltańskich
wł. Paskova, Jaworza, Kunčic
i Řepiště
ż. 1. (x 20.04.1842 r.) Luiza
hr. v. Wallis
(ur. 4.07.1821 –
zm. 5.02.1843 r.)

2. (x 14.03.1846 r.) Gabriela Eleonora
Józefa hr. v. Stolberg-Stolberg
(ur. 26.08.1827 r.)
|

Filip Ernest Moryc ur. 16.01.1843 r. ż. (x 11.06.1879 r.) Julia de Moros y Luna-Ramirez de Arellano (ur. 8.03.1859 - zm. Madryd 4.05.1896 r.)
	Hugo Moryc ur. 21.05.1858 - zm. Bratysława 25.12.1891 r. ż. (x Budapeszt 31.03.1889 r.) Eleonora v. Wachtler (ur. 5.05.1863 r.) | Mauricetta	córki: a) Anna ur. Doebling 23.07.1850 r. m. (x St. Helena 25.09.1878 r.) Ginter hr. v. Stolberg-Stolberg (zm. Teplice 3.07.1895 r.) b) Franciszka Zofia Huberta Gabriela ur. Wiedeń 6.11.1854 r. m. (x Brno 29.01.1883 r.) Artur hr. v. Bylandt-Rheidt

Juliusz Alfons Moryc Ludwik Euzebiusz ur. Madryd 26.08.1887 r.	Moryc Euzebiusz Józef Paweł Leo ur. Madryd 24.08.1887 r.	córki: a) Izabela ur. Madryd 12.08.1889 r. b) Luiza Julia Rosa Anna Wlhelmina ur. San Sebastian 3.07.1892 r. c) Maria del Pilar Julia Rosa Cecylia Wilhelmina ur. San Sebastian 1.07.1893 r.

SALA

zob.

SAHLA

SALAMON

zob.

SALOMON

SALAWA
(SALAWA von RADAU, SALLAWA, *SAŁAWA*)

Herb Salawa

Polski herb Awdaniec (Habdank)

Drobna górnośląska szlachta herbu Habdank (Awdaniec) pochodząca z okolicy Olesna (Rosenberg). Nazwisko znane również w Polsce jak i w Czechach. Według Pilnacka Salawowie polscy posiadali herb własny: złote koło z trzema krzyżykami (Brodzic ?), Salavowie czescy mieli tarczę herbową z belką w pas. Ostrowski herb Saławów określa jako Habdank – odmiana. Według Posadowskiego-Wehner Salawowie pochodzili od Dobiesława Habdanka – w 1223 roku kasztelana Bytomia (Beuthen).
Siedzibą rodową było Radawie (Radau) koło Olesna (Rosenberg), Pilnacek błędnie wskazuje na Radonię (Radun) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1413 roku właścicielem Radawia (Radau) był Ulrich von Radau, nie wiadomo czy można go zaliczyć do przedstawicieli rodu Salawa. W 1454 roku Nicolaus von Radau występuje jako świadek w przywileju dla miasteczka Woźniki (Woischnik) koło Lublińca (Lublinitz).
W 1504 roku (14.05.) N. Salawa pożyczył pieniądze wójtowi opolskiemu Piotrowi.
W księgach ziemskich opolsko – raciborskich notowane są siostry Jadwiga i Katarzyna – córki Jerzego Salawy, które w 1524 roku oświadczają, ze otrzymały należny im spadek po rodzicach. W 1539 roku Jan Salawa zapisał na Radawiu (Radau) wiano w wysokości 200 guldenów swojej żonie Elszce, córce zmarłego Piotra Jakubowskiego. Jego córka – Magdalena była żoną Sebastiana Widlaka.
W 1551 roku właścicielem majątku w Radawiu (Radau) był brat Jana – Kasper Salawa żonaty z Magdaleną – córką Pawła Nawoya z Dolnej (Dollna) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Posiadał on również jakiś majątek w Kalinowie (Kalinow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) (posag żony ?). W 1551 roku obydwa majątki sprzedał bratu a w 1562 roku kupił inny majątek w Kalinowie (Kalinow). Dorota Salawa z Radawia (Radau), żona Mateusza Kozłowskiego otrzymała w 1586 roku od swojego męża wiano na Makowczycach (Makowtschuetz) koło Lublińca (Lublinitz). W 1621 roku w księdze podatków księstwa opolsko – raciborskiego w okręgu oleskim występuje Jan Salawa –

właściciel połowy Radawia (Radau) oraz Walentyn Salawa – właściciel Kalinowic (Kalinowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Walentyn występuje również w 1620 roku jako świadek spisania testamentu Balcera Czornberga, właściciela obydwu Ligot (Ellguth) i Dańca (Danietz) koło Stralec Opolskich).
W 1625 roku w Ołomuńcu studiował „nobiles Adam Salawa Silesius". W 1637 roku występują jako świadkowie spisania testamentu Jerzego Osieckiego z Osiecka (Osietzko) na Paczołkowie (Patschokow) koło Olesna (Rosenberg) Bartłomiej Salawa z Radawia na Radawiu (Radau) i Jan Salawa z Radawia też na Radawiu (Radau). W 1644 roku wykaz szlachty górnośląskiej notuje dwóch przedstawicieli tego rodu: Jana i Kaspra – katolików, obydwaj w latach pięćdziesiątych występują jako świadkowie w dokumentach księstwa opolsko – raciborskiego. Jan miał syna – Adama, żonatego z N. von Czornberg. W 1650 roku Adam kupił za 2200 talarów od swojego ojca majątek w Radawiu (Radau). W 1650 roku (21.11.) występuje jako świadek w dokumencie biskupa wrocławskiego Karola Ferdynanda Wazy potwierdzającym własność Jana Hermanskiego folwarku w Laskowicach (Laskowitz) koło Olesna (Rosenberg). W 1654 roku został wybrany na 91 sesji sejmiku księstwa opolsko-raciborskiego do tzw. „Auszusu" – prezydium sejmiku.W 1666 roku (2.06.) występuje razem z Janem bar. Welczkiem z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), kanclerzem księstwa opolsko raciborskiego, jako rozjemca w sporze pomiędzy Ewą Szwajnoch (Schweinoch), wdową po N. Czornbergu, właścicielką majątków w Ligocie (Ellguth) i Siedlcu (Schedlitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) a Tomaszem Burdoviusem, proboszczem w Kamieniu Śląskim (Gross Stein) koło Opola (Oppeln) o meszne i dziesięcinę.
W połowie XVII wieku Kasper Salawa był komisarzem ziemskim księstwa opolsko - raciborskiego i poborcą podatków (wybierczy). W 1664 roku został oskarżony o nie rozliczenie się z zebranych podatków. Wyznaczona przez sejmik księstw opolskiego i raciborskiego komisja wykryła zaległości jedynie 7 talarów.
Radawie przed 1690 rokiem było już własnością Adama Samsona Paczenskiego von Tenczin (kupił po 1679 r.). W XVIII wieku Salawowie posiadali majątki w Kuczobach (Kutzoben) koło Olesna (Rosenberg) i w Maciejkowicach (Maczeikowitz) koło Bytomia (Beuthen).
W połowie XVIII wieku Jan Adam Salawa von Radau, żonaty z Barbarą Agnieszką Chocimirską (ur. 2.04.1714 – zm. 21.04.1788 r.), miał syna – Adama Leopolda (ur. 1747 – zm. 25.12.1804 r.), radnego, nadzorcę straży pożarnej i notariusza w Boguszowie (Gottesberg) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Adam Leopold był dwukrotnie żonaty: 1. (1.11.1774 r.) z Chrystianą Eleonorą Kattke, 2. (x 24.02.1797 r.) z N.N., wdową po N. Schart. Jego syn – Albert (zm. 31.08.1853 r.), właściciel majątku w Maciejkowicach (Maczeikowitz) był deputowanym do bytomskiego sejmiku ziemskiego. Był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu.Żonaty z Emmą Lehmann (ur. 1816 – zm. 29.03.1887 r.)

miał tylko córkę – Jadwigę, żonę (x 10.11. 1874 r.) Wiktora Wawrzyńca Meyera, który w 1876 roku (26.02.) został nobilitowany z predykatem „von Salawa und Radau" (Meyer genannt von Salawa und Radau).

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 142
Blazek T. III s. 108
Pilnacek T. IV s. 1040-1041
Schles. Wappenbuch szp. 123
Landbuecher Opp.-Rat. nr 84, 294
C.D.S. T. VI nr 456
Ostrowski J.: Księga herbowa rodów polskich. Warszawa 1897. s. 339
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 203-204
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knížectví opolsko-ratibořského (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci 47:1997 s. 361-362, 368
Posadowsky-Wehner A.: Die schlesischen Habdanks. (Naumburg ok. 1925) s. 106
Hettwer J.: Aus der Geschichte des Gutes und Dorfes Radau. (w:) Heimatkalender des Kreises Rosenberg O.S. Jhrg 10:1935 s. 69-72
Księga podatków 1621 r. – rkp. AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148
Księga testamentów – rkp AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 46 s. 154-156, 186-190
Księga uchwał sejmiku, sesja 91 z 1654 r.i 94 z 1664 r. – rkp. Biblioteka Tschammera Cieszyn.
O.Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 s. 48(p), 197(p), 210, 212, 213.
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 nr. 6, 24.

GENEALOGIA

Ostatni z rodu.

Jan Adam v. Salawa u. Radau
ż. Barbara Agnieszka Chocimirska
(ur. 2.04.1714 – zm. 21.04.1788 r.)
|
Adam Leopold
ur. 1747 – zm. 25.12.1804 r.
czł. rady miasta, notariusz w Boguszowie
ż. 1. (x 1.11.1774 r.) Chrystiana Eleonora Kattke

(ur. 16.05.1750 – zm. 16.02.1796 r.)
2. (x 24.02.1797 r.) N.N.
|
Albert
zm. 31.08.1853 r.
deputowany do sejmiku
bytomskiego
wł. Maciejkowic
ż. Emma Lehmann
(ur. 1816 – zm. 29.03.1887 r.)
|
Jadwiga
m. (x 10.11.1874 r. w Piławie Górnej)
Wiktor Wawrzyniec Meyer
1876 r. – Meyer v. Salawa u. Radau

SALBERG

zob.

SCHWAB

SALG

zob.

SOLG

SALGAST

zob.

SALLGAST

SALHAUS

zob.

WELLY

SALHAUSEN

zob.

SALHAUSS

SALHAUSS
(SALHAUSEN, SAHLHAUSEN)

Herb linii miśnieńskiej

Herb linii czeskiej

Stary ród miśmieński, znany od 1173 roku. Siedzibą rodową był zamek Sallhausen połozony między Naumburgiem a Dessau nad Salą. Dzielili się m. in. na linie miśnieńską i czeską.

LINIA MIŚNIEŃSKA.

W 1304 roku zmarł w służbie francuskiej Melchior von Sallhausen, właściciel Schweta w Miśni.
W 1507 roku zmarł biskup miśnieński Johannes von Salhausen. Jego brat – Jerzy, był właścicielem Trebisch, Lauenstein, Schieritz, Tscheschau, Lohmen i Wohlen.
W 1659 roku zmarł ostatni przedstawiciel tej linii – Jerzy Kasper von Sallhausen.

LINIA CZESKA.

W 1517 roku Jerzy von Sallhausen i jego synowie: Jan Fryderyk i Wolfgang, byli założycielami baronowskiej linii czeskiej.
W 1620 roku w powstaniu czeskim brał udział Wolf von Salhausen. Po powstaniu uciekł do Drezna gdzie zmarł. Majątki jego w Czechach zostały skonfiskowane.
W 1662 roku (18.03.) potwierdzenie starego stanu panów otrzymał Godfryd Konstantyn von Salhausen, w 1673 roku był członkiem rady cesarskiej i asesorem sądu ziemskiego królestwa Czech.

Na Śląsku osiedli w XVII wieku przedstawiciele obydwu linii.
Melchior von Sallhausen z linii miśnieńskiej, właściciel majątków w Saksonii, zmarł w Palatynacie w 1589 roku (15.08.). Żonaty z Barbarą von Ebenlieben (zm. 2.10.1588 r.), miał dwóch synów:

1. Jana Kosmę – jezuitę, kaznodzieję książąt bawarskich;
2. Jana Jakuba (ur. 24.10.1580 r.), podczaszego dworu bawarskiego, który w 1621 roku sprzedał swoje majątki w Saksonii i przeniósł się na Śląsk, gdzie kupił górny majątek w Żelaznem (Eisersdorf) w hrabstwie kłodzkim. Żonaty (x 29.09.1612 r.) z Marią Magdaleną, córką Daniela Prinz von Buchau z Chróściny (Falkenau) w księstwie nyskim, miał syna – Jana Krzysztofa (zm. ok. 1700 r.), który odziedziczył majątek.

Źródła:
Sinapius T. II s. 948
Blazek T. III s. 148
Doerr s. 145
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 176-177

SALHAUS

zob.

WELLY

SALIS
(SALIS – SAMODEN)

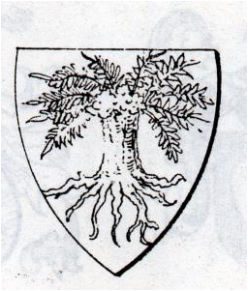

Najstarszy herb rodowy.

Herb szlachecki

Herb baronowski Salis-Samoden

Stary ród szwajcarski pochodzący z kantonu Graubuendten. Protoplasta rodu – Rudolf Salis (zm. przed 12.04.1300 r.) miał dwóch synów: Jana i Guberta którzy byli założycielami dwóch podstawowych linii nazwanych ich imieniem. W późniejszym czasie ród podzielił się na dziesięć linii i liczne domy, przyjmując jako drugi człon nazwiska, nazwę siedziby rodowej linii: Salis-Sils und Samaden,

Salis-Marschlins, Salis-Rietberg und Chur, Salis-Jenins und Aspermont, Salis-Maienfeld, Salis-Haldenstein, Salis-Zizers und Tiran, Salis-Soglio, Salis-Seewis i Salis-Gruesch. Linia Salis-Sils und Samaden podzieliła się na dwie podlinie: Salis-Sils i Salis-Samaden.
Z podlinii Salis-Samaden w początkach XVII wieku Jan Baptysta von Salis-Samaden, żonaty z Anną von Planta-Samaden, miał trzech synów: Jakuba, Jana Baptystę jun. i Rudolfa, którzy przenieśli się na Morawy. Synem jednego z nich był Antoni von Salis (zm. 1718 r.) – założyciel linii austriackiej Salis-Samaden.
Jego wnuk – Karol Ignacy (ur. 1738 – zm. 1807 r.) w 1795 roku kupił na Śląsku austriackim państwo Ondřejovice (Endersdorf), oraz Pietrowice (Peterwitz), w okolicy Głubczyc (Leobschuetz). W 1786 roku (14.10.) uzyskał indygenat polski. Żonaty z Józefą bar. von Orlik, miał syna – Karola Ignacego jun. (ur. 1765 – zm. 1815 r.), który odzidziczył większość majątków, posiadał również Braciszów (Bratsch) oraz założył kolonię Chróstno (Zalesie, Saliswalde) koło Głubczyc (Leobschuetz) w pierwszej połowie XIX wieku majątki te sprzedał. Żonaty z Florentyną bar. von Frauendorf, miał liczne potomstwo, jednak nikt nie pozostał na Śląsku. Majątki na Śląsku Pruskim wykupiły gminy.
Starszy brat Karola Ignacego – Paweł, marszałek polny wojsk cesarskich i rycerz Orderu Marii Teresy, radca wojenny dworu cesarskiego, w 1779 roku (19.10.) otrzymał tytuł czeskiego barona z predykatem „Wohlgeboren".

Źródła:
Blazek T. III s. 46, T. IV s. 69, 138
Pilnacek T. IV s. 1043
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 196-201

SALISCH
(DZIALOSCH, BRODITZKI, WENDE, NASSENGNEFF, SKARSINSKI, STACHOWSKI, *DZIAŁOSZA*)

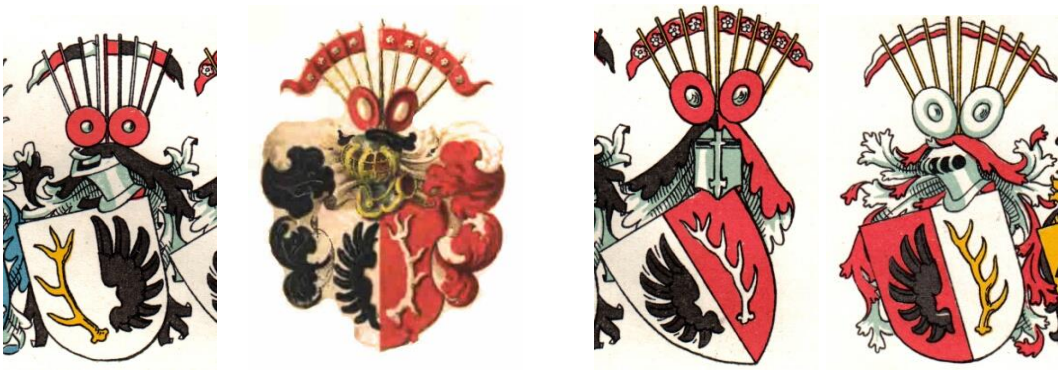

Herby rodowe i szlacheckie

Polski herb Działosza

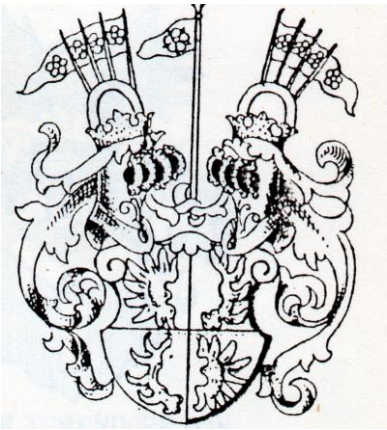

Herb baronowski

Her4b hrabiowski z 1741 r.

herb hrabiowski z 1786 r.

Jeden z najstarszych rodów śląsko – polskich herbu Działosza. Istnieje kilka wersji pochodzenia i początków rodu. Według legendy rodowej (również i polskiej) herb został nadany rycerzowi imieniem Działosz przez Bolesława Krzywoustego za upolowanie w biegu jelenia i lecącego orła. Część historyków śląskich (m.in. Pilnacek) mylą ród Salischów z Salisami i wskazują na ich szwajcarskie pochodzenie. Herb Działosza znany był zarówno w Szwajcarii jak i w Miśni. W Polsce ponad dwadzieścia pięć rodzin pieczętowało się tym herbem, z czego dwa nazwiska z pewnością pochodzą ze Śląska: Nassadel – od miejscowości Jastrzębie (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau) oraz Salisz. Również prawdopodobnie pochodzenia śląskiego był najbardziej znany przedstawiciel tego herbu – Hińcza z Rogowa, o czym świadczy pisownia imienia (później nazwiska): Henryk – Hynek – Hyncza – Hińcza. W Czechach przedstawiciele tego rodu pojawiają się po 1500 roku.
Do XV wieku używali nazwiska „Dzialosch" i „Nassengneff", później zmienione na „Salisch". W późniejszym okresie podzielili się na liczne linie i domy przyjmując różne nazwiska zastępcze i przydomki: Broditzki, Wenda, Nassengneff, Skarsinski, Grabinski i inne. Pierwotną siedzibą rodową była Chomiąża (Kumeise, Kamoese) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1294 roku występuje w dokumentach Czeslaw Kumeize a w 1336 roku – Bartłomiej Kumeize.
Protoplastą rodu był Paszek z Chomiąży (Kumeise, Kamoese) znany z dokumentów z 1320 roku. Około 1350 roku zaczął pisać się „Dzialosch". W 1353 roku (22.11.) w dokumentach występuje Dzialos – sędzia dworski księcia Bolka kozielskiego.
Pod koniec XIV wieku pojawia się nazwisko Nassengneff vel Nassengriff. Zedlitz i część historyków śląskich twierdzą, że początkowo był to odrębny ród, którego nazwisko w XV wieku przyjęli do swojego Salischowie, inni – że był to od początku przydomek Salischów. Siedzibą rodową było Jastrzębie (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau). W 1389 roku (31.01.) Jorge von Nassegneff sędzia dworski Ujazdu (Ujest) koło Koźla (Cosel) występuje w dokumentach księcia Władysława Opolczyka. Książę, w okresie rządów jego na Rusi Czerwonej, na-

dał jego rodzinie majątki w okolicy Przemyśla. Potomkowie przyjęli nazwiska Komarnickich i Ramszów. W 1390 roku Gunther Nassegneff był członkiem rady księcia Konrada II oleśnickiego. Około 1420 roku Stefan Nassegneff był adwokatem kapituły katedry wrocławskiej. Również pod koniec XIV wieku pojawia się przydomek „Wend" (Wende) – Słowianin. W XV wieku Nassegneffowie – właściciele Stachowa (którego ?) zaczęli używać przydomku „Stachowski".
W 1403 roku Petrasch (Piotr) Dzialusch występuje jako świadek w dokumentach książąt Konrada II i Konrada III Starego oleśnickich i kozielskich. W 1407 roku Piotr (ten sam ?) Dzalusch był członkiem rady księcia Konrada III Starego oleśnickiego i kozielskiego. W 1420 roku Nicol Dzalusch przebywał na dworze biskupa wrocławskiego księcia Konrada oleśnickiego a w 1421 roku Petrzik Dzialusch – na dworze księcia Konrada VI ścinawsko – wołowskiego.
Henryk Dzialosch w 1441 roku występuje w dokumentach kozielskich,w 1445 roku (15.03.) kupił od Klimka z Kobylic (Kobelwitz) wsie Kobylice (Kobelwitz) i Dębową (Dembowa) koło Koźla (Cosel). W połowie XV wieku kupił również majątek w Kotulinie (Kottulin) koło Toszka (Tost) i w dokumentach występował czasem jako „Kottulinski" mylony z rodem Kottulinskich. W 1485 roku (11.02.) Machna Dzialos (córka Henryka ?) sprzedała Kobylice (Kobelwitz) miastu Koźle (Cosel). Prawdopodobnie ten sam Henryk Działosz był rotmistrzem wojsk polskich.
Jadwiga Salisch zwana Stibor ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf) w księstwie nyskim w 1449 roku była pierwszą żoną Henryka von Reibnitz, marszałka dworu biskupiego, zaś Agnieszka von Salisch, siostra Henryka Wende zwanego Salisch, w 1478 roku była drugą żoną Dypranda von Reibnitz z Leśnicy (Lissa) koło Wrocławia (Breslau).
W 1468 roku Jan Nassegriff był członkiem rady księcia Konrada Białego oleśnickiego. W 1485 roku ten sam Jan występuje pod nazwiskiem zastępczym „Stachowski" od miejscowości Stachow (Stachau – Stachów koło Strzelina ?) którą posiadał wraz ze swoim synem – Janem jun.
W 1483 roku Hans Dzialosch, właściciel Zaborni (Sabor) w księstwie głogowskim przebywał na dworze księcia Konrada Białego oleśnickiego. W tym samym roku zmarł Nicol von Zalosch (Dzialosch), właściciel Nimpke (Nimkau – Miękinia ?) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Epitafium jego znajduje się w kościele klasztornym w Lubiążu (Leubus): „Anno Domini CCCCLXXXIII obiit Validus Nicolaus de Zalosch de Nimpke in die Albani. Orate pro Eo".
Elżbieta – córka Mikołaja von Salisch z e Szczepanowa (Stephansdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) była w 1498 roku pierwszą żoną Dypranda von Reibnitz z Ratynia (Rathen) koło Wrocławia (Breslau). Prawdopodobnie jej siostra – Dorota (zm. po 1523 r.) była żoną Jerzego von Reibnitz.
W początkach XVI wieku N. Nassegnieff była żoną Jana IV Posadowskiego, właściciela Sątoka (Zantoch) w księstwie oleśnickim. Jej syn – Jan V Posadowski ożenił się (ok. 1530 r.) z N. von Nassegneff zwaną Jastrzembską z Jastrzębia

(Nassadel). W 1505 roku występuje w dokumentach Jerzy Nassengriff – właściciel Brodicz (prawdopodobnie Bruschewitz – Pruszowice) oraz Jan Nassengriff – właściciel Skarszyna (Skarsinne) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1525 roku Albrecht Nassengreff zwamy Jastromski (Jastrzembski) był członkiem rady księcia Karola I ziębickiego i oleśnickiego.
W 1503 roku Job Dzialosch sprzedał Mienice (Minitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Jego ojcem był Nicol Dzialosch a matką Jadwiga, córka Andrzeja Wiklinskiego z Wikliny (Wikoline) w księstwie wołowskim i Mienic (Minitz). Około 1504 roku zmarł bez spadkobierców Krzysztof Dzialosch, właściciel Smolnej (Schmoegerle) w księstwie wołowskim. W 1514 roku Bernard Dzialosch, właściciel Morzyny (Mersine) w księstwie wołowskim, przebywał na dworze księcia Karola I ziębickiego i oleśnickiego.
W latach 1530 – 1535 Lucas Dzialosch zwany Wende (zm. po1542 r.) był właścicielem Jaszyc (Jeschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1550 roku Lucas Dzialosche (ten sam ?) był właścicielem Ligoty (Ellguth). Synam Łukasza był Mikołaj (Nicol) – w 1562 roku członek rady księcia Jana ziębickiego i oleśnickiego, starosta księstwa oleśnickiego.
W 1552 roku Henryk Dzialosch zwany Nassengneff, zwany również Brodecki i Skarsinski, właściciel Skarszyna (Skarsinne), był żonaty z Anną, córką Jana Hogera von Prittwitz z Laskowic Oławskich (Laskowitz). W 1570 roku N. Dzialosch był właścicielem Ligoty Strupińskiej (Schmark-Ellguth) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1573 roku Bukowinę (Bukowine) posiadał Jan Dzialosch zwany Skarsinskim. W 1574 roku właścicielem Pruszowitz (Broditz, Bruschewitz) był Jan Salisch – Nassegniff zwany Broditski. W 1581 roku występuje on w dokumentach jako „Hans Nassegniff von Broditz”. W latach 1572 – 1582 Henryk Dzialosch był właścicielem Grabowna Wielkiego (Gross Graben) w księstwie oleśnickim, w 1585 roku właścicielami tej miejscowości byli Baltazar i Joachim (synowie Henryka ?) a w 1596 roku – Joachim von Salisch.
W 1577 roku Franciszek Dzialosch właściciel Dobroszowa (Dobrischau) i Łąki (Wiese) w księstwie nyskim był sędzią dworskim księstwa nyskiego. W latach 1581 – 1582 Franciszek von Salisch (ten sam ?) był właścicielem Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf) w księstwie nyskim.
W 1591 roku Łukasz von Salisch był właścicielem Sądowela (Tschistey) w księstwie wołowskim.
W 1596 roku Fryderyk Nassengriff zwany Broditzkim, dworzanin Karola II ziębickiego i oleśnickiego, był właścicielem majątku Uloischwitz (?) koło Oleśnicy (Oels).

LINIA Z MORZYNY (MERSINE).

Morzyna (Mersine) w księstwie wołowskim należała do tego rodu od początku XVI wieku. Założycielem tej linii był Bernard Dzialosch zwany Wende (zm. ok. 1501 r.). W 1514 roku właścicielem Morzyny (Mersine) był Bernard Dzialosch (syn poprzedniego ?). W połowie XVI wieku N. von Salisch (syn ?), był właści-

cielem Morzyny (Mersine). Żonaty (x ok. 1550 r.) z N. von Wrbna (Wuerben, Wierzbna) z Wielkopolski miał syna – N., właściciela tej miejscowości, żonatego z N. von Haase, miał córkę – Magdalenę, żonę Henryka von Dombrowski z Irządzy (Irsingen) w księstwie wołowskim oraz syna Eliasza..
W drugiej połowie XVI wieku Eliasz von Salisch właściciel Morzyny (Mersine) żonaty z Dorotą von Frankenberg-Ludwigsdorf, miał syna Baltazara (ur. 1604 – zm. 7.01.1658 r.), właściciela Morzyny (Mersine) żonatego (x 11.08.1647 r.) z Małgorzatą von Drosky (Droschke, wg części historyków Dresky), miał pięciu synów i córkę z których trzech synów zginęło na wojnach. Jego syn – Mikołaj (ur. 24.08.1652 – zm. 7.10.1712 r.), właściciel Morzyny (Mersine), żonaty z Marią von Swettligk (ur. 1650 r.), miał córkę – Helenę Małgorzatę (ur. 23.03.1683 zm. 15.10.1761 r.), żonę Mikołaja Zygmunta von Frankenberg-Proschlitz zm. 26.03.1762 r.), właściciela Smard (Schmardt) koło Kluczborka (Kreuzburg).
Na Górnym Śląsku w 1621 roku Krzysztof Salisch był właścicielem Karchowa (Karchwitz) koło Koźla (Cosel).
Jerzy Wilhelm (syn Baltazara ?) z Morzyny (Morsine), oficer wojsk weneckich, właściciel Górnego Pełczyna (Ober Polgsen), Miłcza (Arnsdorf), Biaław Małych (Klein Baulwie) i Wąglewa (Wanglewe) w księstwie wołowskim, był żonaty (x 11.10.1690 r.) z Małgorzatą Zofią von Unruh z Pełczyna (Polgsen) i Miłcza (Arnsdorf).

LINIA Z LIGOTY STRUPIŃSKIEJ (ELLGUTH) I ŚCIBORZA (STIEBENDORF, STUEBENDORF).

Ścibórz (Stiebendorf, Stuebendorf) w księstwie nyskim należał do tego rodu co najmniej od połowy XV wieku: w 1449 roku znana jest Jadwiga Salisch zwana Stibor ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf).
W 1652 roku (11.01.) zmarł w wieku 56 lat Jan von Salisch ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf), właściciel Ligoty Strupińskiej (Ellguth) i Bukowa (Buchwald) w księstwie oleśnickim.
W pierwszej połowie XVI wieku N. von Salisch z Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf), żonaty z N. von Salisch ze Szczepanowa (Stephansdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) miał syna – Łukasza występującego również w dokumentach jako Dzialosch zwany Wende, właściciela Jaszyc (Jeschuetz) w księstwie oleśnickim, żonatego z N. von Pannwitz z Garwola (Garben) w księstwie wołowskim. Jego syn – Mikołaj (Nicol), w 1562 roku starosta Oleśnicy (Oels), żonaty z N. von Sack z Grabowna (Graben) w księstwie wolowskim, miał syna – Jana (zm. po 1595 r.), właściciela Ligoty Strupińskiej (Ellguth), Jaźwin (Werndorf) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Jaszyc (Jeschuetz). Żonaty z Urszulą von Diebitsch z Naratowa (Nahrten) w księstwie wołowskim, miał dwóch synów: Mikołaja (Nicol) i N.

1. Mikołaj (Nicol) ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf), właściciel Jaszyc (Jeschuetz) i Jaźwin (Werndorf), deputowany stanów księstwa oleśnickie-

go, żonaty z N. von Lestwitz ze Ślubowa (Schlaube) w księstwie wołowskim, miał syna – Mikołaja Ernesta, właściciela Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg) i Michałowic (Michelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty z N. von Hess und Stein, miał dwóch synów: Ernesta Wilhelma i Maksymiliana Ernesta.

a/ Ernest Wilhelm von Salisch und Stiebendorf (ur. 26.06.1649 – zm. 7.02.1711 r.), generał wojsk cesarskich w Niderlandach i gubernator Bredy, był właścicielem Cieśli (Zessel), Pakosławska (Bogislawitz) i Blizborza (Gruenhof) w księstwie oleśnickim. Żonaty (x 1686 r.) z Anną Zofią, córką Justa von Kosspoth z Miłocic (Muehlatschuetz), Radzowic (Reesewitz) i Cieśli (Zessel) w księstwie oleśnickim. Miał czterech synów i sześć córek, wszyscy zmarli przed ojcem. Epitafium generała znajduje się w kościele w Cieślach (Zessel). Majątki odziedziczył jego brat – Maksymilian Ernest.

b/ Maksymilian Ernest (zm. 21.08.1721 r.), był właścicielem Rogoża (Rux) koło Trzebnicy (Trebnitz), Gogołowic (Gugelwitz) koło Milicza (Militsch) i Bogusławic (Buchwitz) koło Oleśnicy (Oels), starosta państwa Milicz (Militsch) i członek rady hr. von Maltzan. Żonaty (x 8.10.1672 r.) z Anną Heleną (ur. 18.10.1655 r.), córką Melchiora von Kalckreuth z Gogołowic (Gugelwitz) i Anny Małgorzaty von Frobelwitz, żona była bardzo chorowita i później sparaliżowana, zmarła w 1708 roku (16.06.) w Wodnikach (Woidnig). Miał dwóch synów i sześć córek.

Z córek: najstarsza – N. była żoną Chrystiana Wilhelma von Kessel und Tschentsch, marszałka dworu książąt oleśnickich, średnia – N., żoną Aleksandra Żychlinskiego, właściciela Gogołowic (Gugelwitz) i Ostrowiny (Ostrowine), trzecia – N. była żoną Melchiora Abrahama von Langenau, kapitana wojsk pruskich, właściciela Skokowej (Gellendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Syn – Maksymilian Wilhelm (ur. 15.02.1686 r.) był adiutantem swojego stryja, generała Ernesta Wilhelma w Niderlandach.

2. N. (Piotr ?) von Salisch ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf) żonaty z N. von Haugwitz z Obiszowa (Obisch) w księstwie głogowskim miał syna – Filipa Rudolfa (zm. 1707 r.), członka rady książąt oleśnickich, właściciela Bąkowic (Bankwitz) i Goli (Guelchen) koło Namysłowa (Namslau) oraz Jaszyc (Jeschuetz) i Jaźwin (Werndorf) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty dwukrotnie, z pierwszą żoną Elżbietą von Kessel und Stein miał syna – Jana Rudolfa (ur. 27.12.1656 – zm. 1707 r.), właściciela Bąkowic (Bankwitz). Po studiach we Wrocławiu (Breslau), Wittenberdze i Wolffenbuettel, służył w wojsku książąt Hesji, w 1686 roku wrócił na Śląsk. Żonaty (x 1687 r.) z Elżbietą Schelihą miał dziesięcioro dzieci z których pięcioro zmarło przed ojcem.

W 1673 roku (23.01.) zmarł Tobiasz Adolf von Salisch ze Ściborza (Stiebendorf, Stuebendorf), właściciel Stanicy (? lub Nawojowic k. Oławy) (Haltauf) koło Strzelina (Strehlen), żonaty z Marią Elżbietą von Braun.

LINIA Z PISARZOWIC (SCHREIBERSDORF).

Pisarzowice (Schreibersdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) ród posiadał od XVI wieku.
Leonard von Salisch, właściciel Pisarzowic (Schreibersdorf), żonaty z Heleną Eleonorą Posadowską z Wierzbicy Górnej (Polnisch Wuerben) koło Kluczborka (Kreuzburg), miał córkę – Eleonorę, żonę (x 1686 r.) Wolfa Zygmunta von Schkopp z Dziadowej Kłody (Kunzendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).
W 1653 roku Zygmunt von Salisch kupił od Rozyny Posadowskiej Wierzbicę Górną (Polnisch Wuerbitz), którą później posiadał Sylwiusz Zygmunt (syn ?, wnuk ?). W 1734 roku sprzedał majątek Joachimowi Wacławowi von Naefe.
W1679 roku N. von Salisch był właścicielem Świniar (Schweinern, Blumenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). W XVII wieku znany jest również Zygmunt Aleksander – właściciel Pisarzowic (Schreibersdorf).
W państwie sycowskim posiadali również Grabowno Wielkie (Gross Graben) i Wielowieś (Langendorf). W początkach XVII wieku Fryderyk (zm. po 1626 r.) był właścicielem Grabowna Wielkiego (Gross Graben). Abraham Henryk von Salisch z Grabowna Wielkiego (Gross Graben), właściciel Wielowsi (Langendorf) i Ramiszowa (Ramischau) koło Trzebnicy (Trebnitz), był zarządcą majątków państwa sycowskiego. Fryderyk z Grabowna Wielkiego (Gross Graben) był w latach 1616 – 1626 starostą Koźla (Cosel) na Górnym Śląsku.
Marianna Elżbieta von Salisch była żoną (x ok. 1706 r.) bar. von Winter, właściciela Gołkowic (Golkowitz) koło Byczyny (Pitschen)
W początkach XVIII wieku Karol Moryc von Salisch był właścicielem Jastrzębia (Nassadel) koło Namysłowa (Namslau), części Wielowsi (Langendorf) i części Wojsławic (Woislawitz) koło Byczyny (Pitschen). Żonaty był (x ok. 1743 r.) z Gottliebą Wilhelminą Posadowską (ur. 1711 r.), córką Adama Henryka z Brynicy (Brinitz) w księstwie oleśnickim.
Henryk (zm. 1694 r.) z Grabowna Wielkiego (Gross Graben) w 1680 roku kupił majątek w Pawłowie (Pawlau) koło Raciborza (Ratibor) na Górnym Śląsku. Żonaty z N. von Fragstein, miał sześcioro dzieci z których większość zmarła w młodości. Córka – Anna Teresa, była trzecią żoną Franciszka Albrechta (Adalberta) Lichnowskiego właściciela Łubowic (Lubowitz). Po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x przed 1714 r.) za Fryderyka Wacława von Tieschowitz (Tiessowitz). W 1714 roku kupiła majątek w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor).
Beata Eleonora von Salisch – prawdopodobnie druga córka Henryka, była żoną (x ok. 1700 r.) Wacława Henryka (Hynka) von Larisch właściciela Brzeźnicy (Bresnitz) koło Raciborza (Ratibor). Po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za

Erdmana Jarosława Lichnowskiego z Łubowic (Lubowitz), syna Franciszka Albrechta.
Karol – syn Henryka, w chwili śmierci ojca był nieletnim i był wychowywany przez swojego stryja – Ferdynanda von Salisch. Później był właścicielem Karchowa (Karchwitz), Wronina (Wronin) i Rzeczyc (Rzetzitz) koło Koźla (Cosel). Żonaty z Szarlottą Elżbietą Posadowską z Grodziszowa (Rohrau) koło Oławy (Ohlau), zmarł w 1722 roku bez testamentu. Miał siedmioro nieletnich dzieci: syna – Adama Henryka i sześć córek, prawnym ich opiekunem został Erdman Jarosław Lichnowski z Łubowic (Lubowitz). Jedna z córek – Maria Magdalena była wychowywana w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor), później była żoną (drugą x 1734 r.) Karola Wilhelma von Eicke. Druga córka – N., była żoną N. von Holly.
Adam Henryk w 1764 roku sprzedał Pawłów (Pawlau) swojemu siostrzeńcowi Franciszkowi Albrechtowi von Holly.
Na przełomie XVII i XVIII wieku Bogusław von Salisch (czyj syn ?) był starostą Hlučina (Hulczyn, Hultschin) koło Raciborza (Ratibor). Jego córka – Maria Karolina, była żoną (x 13.02.1719 r.) Antoniego Ferdynanda Harrasowskiego von Harras z Hlučina (Hulczyn, Hultschin).
Żona N. von Salisch (Bogusława ?) – Franciszka von Januschowski (Ohm-Januschowski), zmarła w 1729 roku (2.03.) i została pochowana przed głównym ołtarzem w Łubowicach (Lubowitz).

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku istniały trzy główne gałęzie tego rodu: Salisch-Wende, Salisch und Grossgraben i Salisch-Nassengriff.

A. Salisch - Wende.

Gałąź ta dzieliła się na dwie linie: Linia Jana Rudolfa (ur. 1656 – zm. 1707 r.) i wymarła linia Henryka Adolfa (ur. 1679 – zm. 1750 r.).

1. Linia Jana Rudolfa (ur. 1656 – zm. 1707 r.).

a) Podlinia Jerzego Rudolfa Gustawa.

Jerzy Rudolf Gustaw (ur. Wrocław, Breslau 13.06.1797 – zm. Wrocław, Breslau 28.02.1861 r.), właściciel majątków w Jaszycach (Jeschuetz), Kałowicach (Ober Kehle), Kałowiczkach (Nieder Kehle) koło Trzebnicy (Trebnitz), Postolinie (Postel) koło Milicza (Militsch), Kadłubie (Kadlau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Kraskowie (Kratzkau) i w Pankowie (Penkendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), był dwukrotnie żonaty: 1. (x Kosiska, Koiskau 13.11.1821 r.) z Szarlottą Augustą von Koeckritz (ur. Wrocław, Breslau 10.07.1801 – zm. Wrocław, Breslau 7.12.1841 r.), 2. (x Neuwied 20.08.1845 r.) z Wilhelminą Henriettą Joanną von Rehdiger (ur. Berlin 5.08.1811 – zm. Wrocław, Breslau 26.03.1873 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Rudolfa Artura Otto, z drugą – Karola Wilhelma Rudolfa Henryka.

Rudolf Artur Otto (ur. Jaszyce, Jeschuetz 12.12.1829 – zm. Krasków, Kratzkau 16.05.1885 r.), był właścicielem majątków w Jaszycach (Jeschuetz), Kałowicach (Ober Kehle), Kałowiczkach (Nieder Kehle), Kraskowie (Kratzkau), Gołaszycach (Gohlitsch) i w Pankowie (Penkendorf). Żonaty (x Komorówko, Klein Kommerowe 27.06.1867 r.) z Elżbietą Marią von Schlegell (ur. Neuwied 12.07.1846 – zm. Trzebnica, Trebnitz 24.02.1920 r.), miał troje dzieci:

- Szarlottę Marię Joannę Augustę Elżbietę (ur. Krasków, Kratzkau 20.03.1869 r.) – żonę (x Krasków, Kratzkau 5.10.1898 r.) Jana Hoffmann-Scholz;
- Matyldę Agatę Wiktorię (ur. Krasków, Kratzkau 2.02.1871 r.) – żonę (x Krasków, Kratzkau 4.08.1892 r.) Fryderyka von Daehne;
- Gotthilfa Artura (ur. Krasków, Kratzkau 2.07.1876 r.) – landrata powiatu świdnickiego, właściciela Kraskowa (Kratzkau), Gołaszyc (Gohlitsch), Pankowa (Penkendorf), Śmiałowic (Schmellwitz) i Klecin (Klettendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty (x Berlin 15.02.1904 r.) z Marią Heleną Elzą Lori Dorotą von Neumann-Cosel (ur. Berlin 31.01.1884 r.), miał czworo dzieci: Annę Elżbietę Dorotę Matyldę Alice Juttę (ur. Berlin 16.02.1906 r.), Albrechta Bertolda Josta Artura (ur. Krasków, Kratzkau 23.09.1909 r.), Fridę Szarlottę Elżbietę (ur. Krasków, Kratzkau 28.11.1912 r.) i Pawła Zygmunta Herberta Horsta (ur. Krasków, Kratzkau 8.08.1916 r.).

Karol Wilhelm Rudolf Henryk (ur. Jaszyce, Jeschuetz 1.06.1846 – zm. Postolin, Postel 6.03.1920 r.) – syn z drugiego małżeństwa Jerzego Rudolfa Gustawa, był właścicielem majątków w Postolinie (Postel) koło Milicza (Militsch) i folwarku Lohe w Wiszni Małej (Wiese) koło Trzebnicy (Trebnitz). Żonaty (x Berlin 23.06.1874 r.) z Zuzanną Matyldą Rozalią von Schlegell (ur. Poczdam 12.09.1847 – zm. Postolin, Postel 14.02.1926 r.), miał troje dzieci:

- Rudolfa Maksymiliana (ur. Postolin, Postel 31.10.1875 r.) – właściciela Postolina (Postel), Karmina (Karmine) i folwarku w Praczach Widawskich (Protsch). Żonaty (x Legnica, Liegnitz 25.11.1909 r.) z Magdaleną Anną Elżbietą von Rothkirch z Pątnowa (Panthen) (ur. Wszechświęte, Allerheiligen 15.08.1888 r.), miał czworo dzieci: Hildegardę Idę Zuzannę Małgorzatę (ur. Olsztyn, Allenstein 4.09.1910 r.), Henryka Sylwestra (ur. Olsztyn, Allenstein 31.12.1911 r.), Wilhelma Rudolfa (ur. Chorinchen 5.11.1913 r.) i Joannę Szarlottę Małgorzatę (ur. Drezno 1.07.1917 r.).
- Joannę Rozalię (ur. Postolin, Postel 23.01.1877 r.) – właścicielkę folwarku Lohe;
- Małgorzatę Matyldę (ur. Postolin, Postel 6.02.1879 r.).

b/ P o d l i n i a H e n r y k a W i l h e l m a F e r d y n a n d a – wymarła.

Henryk Wilhelm Ferdynand von Salisch (ur. Wrocław, Breslau 22.02.1812 – zm. Wrocław, Breslau 11.05.1889 r.) baron na Kosinowie (Koschnoewe) koło

Trzebnicy (Trebnitz), był właścicielem majątków w Pieruszy (Peruschen), Rudawie (Seifrodau), Struży (Striese) koło Wołowa (Wohlau) oraz w Górze (Guhre) koło Milicza (Militsch). Żonaty (x Ciasna, Cziasnau na Górnym Śląsku 14.07.1858 r.) z Eugenią Szarlottą Henriettą von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. Ciasna, Cziasnau 2.12.1834 – zm. Kosinowo, Koschnoewe 18.05.1894 r.), miał córkę – Helenę Szarlottę Wilhelminę Jeannettę (ur. Kosinowo, Koschnoewe 18.01.1866 r.), żonę (x Wrocław, Breslau 17.05.1887 r.) Teodora Koerner (zm. 1916 r.).

2. L i n i a H e n r y k a A d o l f a (ur. 1679 – zm. 1750 r.) – wymarła.
Fryderyk Wilhelm Robert (ur. Grudziądz, Graudenz 26.04.1817 – zm. Halle 1.08.1877 r.) – w latach 1864 – 1875 właściciel majątku w Reidenberg, był dwukrotnie żonaty: 1. (x Karlsruhe 16.05.1854 r.) z Anną Teklą Adelajdą Riegel (ur. St. Wendel 23.03.1835 – zm. Kolonia, Koeln 2.01.1856 r.), 2. (x 13.11.1864 r.) z Teodozją Alwiną Anną Almą Schimmelschmidt (ur. Ziegenrueck 13.02.1832 – zm. Berlin 16.04.1920 r.).
Z pierwszą żoną miał córkę – Otylię Fryderykę Wilhelminę Teklę (ur. St Wendel 10.03.1855 r.), żonę (x Halle 19.04.1881 r.) Emila Selchow (zm. Sammenthin 16.06.1918 r.), właściciela majątku w Zelenin w Prusach Wschodnich. Z drugą żoną miał również córkę – Klementynę Henriettę Otylię Almę (ur. Reidenberg 23.11.1865 r.), żonę (x Halle 18.05.1889 r.) Ulryka von Kaphengst (zm. Berlin 6.11.1922 r.), właściciela majątku Człuchy (Schlochow) koło Słupska (Stolp) na Pomorzu.

B. S a l i s c h u n d G r o s s g r a b e n . – wymarła.
Gałąź ta wywodziła się z linii z Pisarzowic (Schreibersdorf), założycielem jej był Ernest Ferdynand von Salisch (zm. 1746 r.) z Grabowna Wielkiego (Gross Graben) w księstwie oleśnickim. Ernest Henryk (wg Blazka Ernest Wilhelm) z Grabowna Wielkiego (Gross Graben) otrzymał w 1728 roku (24.03.) tytuł czeskiego barona a w 1741 roku – hrabiego. Linia hrabiowska wymarła w linii męskiej w 1883 roku (27.08.) na Karolu Henryku Friedebaldzie (ur. 30.09.1810 r.), asesorze wyższego sądu pruskiego a w linii żeńskiej na Szarlocie Paulinie Filipinie Amadei (ur. 30.07.1801 – zm. 19.04.1885 r.).
W XIX wieku Karol Albert Franciszek Ferdynand von Salisch und Grossgraben (ur. Magdeburg 27.06.1804 – zm. Poczdam 14.12.1870 r.), był dwukrotnie żonaty: 1. (x Essen 30.06.1843 r.) z Zofią Elżbietą bar. von Bussche-Ippenburg (ur. Colombo 1818 – zm. Poczdam 2.03.1860 r.), 2. (x Poczdam 26.01.1864 r.) z Joanną Matyldą Bertą Małgorzatą Krummacher (ur. Werther-Rotte 4.06.1825 – zm. Poczdam 19.04.1898 r.). Z drugą żoną miał córkę – Wlhelminę Szarlottę (ur. Wrocław, Breslau 23.06.1849 r.), żonę (x Poczdam 14.09.1873 r.) Hermanna von Oppen (zm. Rostock 29.04.1901 r.)
Z pierwszą żoną Karol Albert Franciszek Ferdynand, miał syna – Karola Wilhelma Jerzego Luisa Ferdynanda (Edwarda) (ur. Wrocław, Breslau 29.12.1845 –

zm. Monachium, Muenchen 1914 r.), żonatego również dwukrotnie: 1. (x Drezno, Dresden 27.11.1874 r.) z Karoliną Julią Almą Berg (ur. Suchowo, Zuchow na Pomorzu 30.12.1852 – zm. San Remo 5.02.1890 r.), 2. (x Drezno, Dresden 9.12.1892 r.) z Matyldą Elizą Chrystianą von Wedell-Parlow (ur. Polssen 5.09.1840 r.), wdową po Wilhelmie hr. von Reichenbach (zm. 20.10.1874 r.). Dzieci nie miał i w 1912 roku adoptował syna – Bruno Dau (ur. Gdańsk, Danzig), który przyjął nazwisko „von Salisch". Bruno był właścicielem licznych majątków w Czechach (m.in. Dobrzenice) i w Szwajcarii (zamek Wartensee). Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 1.04.1912 r.) z N. Wirtz, 2. z Fridą Neufeldt.

C. Salisch - Nassengriff.

W 1786 roku Karol Ernest von Salisch-Nasengriff, pruski radca sądowy i starosta państwa Syców (Wartenberg) w służbie książąt Bironów, otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Nie miał potomstwa i nikt tytułu nie odziedziczył.
Pod koniec XVIII wieku gałąź ta dzieliła się na dwie linie: Leonarda Moryca i Jerzego Wacława.

Linia Leonarda Moryca (zm. 1727 r.).

Na przełomie XIX i XX wieku Jerzy Karol Otto (ur. Bartniki, Bartnig 11.09.1871 r.), żonaty (x Franfurt 7.03.1901 r.) z Marią Wilhelminą Małgorzatą von Strantz (ur. Poczdam 6.07.1874 r.), miał dwóch synów: Karola Otto Moryca Fedora Jerzego (ur. Głogów, Glogau 28.11.1902 r.) i Ernesta Henryka Moryca Gintera (ur. Głogów, Glogau 11.05.1904 r.).

Linia Jerzego Wacława.

W drugiej połowie XVIII wieku Gottlieb Erdmann (ur. Dalborowice, Dalbersdorf 29.05.1742 – zm. Górzyn, Guhren 27.11.1789 r.), major wojsk pruskich, był właścicielem Smard (Schmardt) i Jakubowic (Jakobsdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg) a później Górzyna (Guhren) koło Wołowa (Wohlau), Rudna (Raudten) koło Lubina (Lueben), Szymonkowa (Simmenau) koło Kluczborka (Kreuzburg), Kowalowic (Kaulwitz) i Objazdy (Obischau) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 1766 r.) z Ernestine Sophie Karoline von Kessel und Zeutsch (ur. 11.01.1747 – zm. Rudno, Raudten 30.11.1811 r.), miał dwóch synów: Paula Wilhelma Erdmanna i Karla Ferdinanda Traugotta.
Paul Wilhelm Erdmann (ur. Smardy, Schmardt 30.12.1769 – zm. Legnica, Liegnitz 24.01.1844 r.), właściciel majątku w Górzynie (Guhren), który sprzedał w 1842 roku, był żonaty dwukrotnie: 1. (x Solniki, Zoelling 22.11.1791 r.) z Marianne Charlotte Ernestine bar. von Braun (ur. Solniki, Zoelling 10.05.1772 – zm. Kożuchów, Freystadt 18.01.1835 r.) z którą rozwiódł się, 2. (x Zielona Góra, Gruenberg 4.10.1796 r.) z Helene Marie Christiane bar. von Troschke (ur. Kupienino, Koppen 10.12.1777 – zm. Legnica, Liegnitz 13.06.1856 r.).

Z pierwszą żoną miał syna – Karla Friedricha Wilhelma Erdmanna (ur. Solniki, Zoelling 23.08.1792 – zm. Głogów, Glogau 23.12.1836 r.), dyrektora sądu ziemskiego i miejskiego w Głogowie (Glogau). Żonaty (x Głogów, Glogau 24.03.1829 r.) z Henriette Charlotte Caecilie von Wrochem (ur. Kalisz 14.07.1802 – zm. Poczdam 22.10.1872 r.), miał syna – Wlhelma Paula Viktora (ur. Głogów, Glogau 23.02.1833 – zm. Zgorzelec, Goerlitz 14.10.1917 r.), żonatego (x Mengelsdorf 27.09.1869 r.) z Karoline Juliane Marie Olga von Kurowski (ur. Kromolin, Schoenau 15.04.1851 – zm. Bad Rauheim 15.07.1918 r.), miał dwoje dzieci: Waltera Wilhelma Lutholda i Elisabeth Marie Caecilie (ur. Engers 22.07.1877 r.) – żonę (x Zgorzelec, Goerlitz 29.09.1898 r.) Hansa von Kessel.
Walter Wilhelm Luthold (ur. Nysa, Neisse 2.12.1870 r.) – żonaty (x St. Blasien 4.02.1905 r.) z Alice Adele Weise (ur. Drezno, Dresden 12.08.1877 r.), miał czworo dzieci:

- Erdmanna Waltera Viktora Ludholda (ur. Szprotawa, Sprottau 4.10.1905 r.) – inżyniera budowy maszyn;
- Hansa Henninga Waltera Wenzla Juliusa (ur. Szprotawa, Sprottau 23.12.1906 r.) – oficera na statku liniowym „Schlesien”;
- Gertrudę Alice Olgę (ur. Nysa, Neisse 27.04.1912 r.);
- Renatę Alice Elisabeth (ur. Nysa, Neisse 18.09.1917 r.).

Brat Paula Wilhelma Erdmanna – Karl Ferdinand Traugott (ur. Smardy, Schmardt 2.01.1781 – zm. Ścinawa, Steinau 2.03.1846 r.), żonaty był czterokrotnie: 1. z Johanne Karoline Antoinette Lindner (zm. 1807 r.) 2. (x Siecieborowice, Sitzmannsdorf 12.07.1809 r.) z Gustave Ernestine Louise Christine von Prittwitz und Gaffron (zm. 3.08.1847 r.) – rozwiedziony 1828 r., 3. (x Ścinawa, Steinau 7.11.1829 r.) z Henriette Ernestine Sophie von Prittwitz und Gaffron z domu Schubert (zm. 12.02.1843 r.), 4. (x Ścinawa, Steinau 4.05.1845 r.) z Johanne Barbara Veronika Broer z domu Fieber. Z drugą żoną miał syna – Franza Alexandra Friedricha Wilhelma Hermanna, z trzecią żoną – Karla Heinricha Hugo.
Franz Alexander Friedrich Wilhelm Hermann (ur. Drozdowice Wielkie, Gross Tschuder 12.02.1814 – zm. Berlin 25.12.1889 r.), żonaty (x Legnica, Liegnitz 1.10.1845 r.) z Auguste Henriette Luise Kreissler (ur. Legnica, Liegnitz 1.01.1826 – zm. Berlin 11.01.1909 r.), miał syna – Wilhelma (Willy) Hermanna Bertholda Fedora Erdmanna (ur. Hoyerswerda 26.06.1850 – zm. Charlottenburg 1924 r.), żonatego (x Jelenia Góra, Hirschberg 12.03.1872 r.) z Luise Auguste Bertha Koenig (ur. Rębienica, Romnitz 14.11.1853 – zm. Spandau 24.11.1904 r.). Miał dwóch synów:

- Waltera Otto Wilhelma Hansa (ur. Legnica, Liegnitz 20.03.1873 r.) – kupca, trzykrotnie żonatego: 1. (x Schoenberg 21.11.1904 r.) z Margarete Luise Annę Jacob (ur. Berlin 16.10.1876 r.) – rozwiedziony 25.04.1910 r., 2. (x Berlin 20.10.1910 r.) z Elise Helene Friede Zeiger

(ur. Berlin 29.09.1874 r.) – rozwiedziony 11.03.1911 r., 3. z Gertrudą Hackauf (ur. Nysa, Neisse).

- Guenthera (ur. Legnica, Liegnitz 7.05.1876 r.).

Karl Heinrich Hugo (ur. Geissendorf 1.01.1837 r.) – królewski radca finansowy, żonaty (x Halle 25.08.1871 r.) z Dorą Helene Luise Warnholz (ur. Itzehoe 13.02.1849 – zm. Halle 8.10.1908 r.)

Źródła:

Sinapius T. I s. 794-799, T. II s. 946-948
Zedlitz T. IV s. 142-143
Blazek T. I s. 92
Pilnacek T. II s. 534-535
C.D.S. T. XXXIII s. 33
Boehme T. II s. 79
Schles. Wappenbuch... szp. 123
Krane s. 108-109
Doerr s. 213
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 202-203
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Deutscher Uradel. Jg 30:1931 s. 444-448
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 71, 92, 103, 106, 117, 120, 177, 180
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates... Breslau 1896 s. 57, 132, 133, 326, 327, 356,
Żernicki-Szeliga E.: Geschichte des Polnischen Adels. Hamburg 1905 s. 26
Pfotenhauer: Der Adel des Fuerstenthums Oels im 16.Jahrhundert. (w:) Zeitschrift... Jg 26:1887 s. 340, 353, 355, 359, 362

TABLICE GENEALOGICZNE

LINIA Z LIGOTY STRUPIŃSKIEJ I ŚCIBORZA.

N. v. Salisch
I poł. XVI w.
wł.Ściborza
ż. N. v. Salisch
ze Szczepanowa
|
Łukasz Dzialosch zwany Wende
wł. Jaszyc
ż. N. v. Pannwitz
z Garwola

|

Mikołaj (Nicol) v. Salisch
1562 r. – starosta Oleśnicy
ż. N. v. Sack
z Grabowna

|

Jan
zm. po 1595 r.
wł. Ligoty Strupińskiej,
Jaźwin i Jaszyc
ż. Urszula v. Diebitsch
z Naratowa

|

Mikołaj (Nicol)
wł. Jaszyc i Jaźwin
ż. N. v. Lestwitz
ze Ślubowa

|

Mikołaj Ernest
wł. Szymonkowa
i Michałowic
ż. N. v. Hess u. Stein

|

Ernest Wilhelm
ur. 26.06.1649 -
zm. 7.02.1711 r.
generał wojsk
cesarskich
gubernator Bredy
wł. Cieśli, Pakosławska
i Blizborza
ż. (x 1686 r.) Anna Zofia
v. Kosspoth
z Miłowic, Radowic
i Cieśli

|

4 synów i 6 córek
zmarli przed ojcem
majątki przejął brat

Maksymilian Ernest
zm. 21.08.1721 r.
starosta państwa
Milicz
wł. Rogoża, Gogołowic
i Bogusławic
ż. (x 8.10.1672 r.)
Anna Helena v. Kalckreuth
z Gogołowic
(ur. 18.10.1655 –
zm. 16.06.1708 r.)

|

Maksymilian Wilhelm
ur. 15.02.1686 r.
adiutant stryja –Ernesta
Wilhelma

N.

córki:

a) N.
m. Chrystian Wilhelm
v. Kesse u. Tschentsch

b) N.
m. Aleksander Żychliński
wł. Gogołowic
i Ostrowiny

c) N.
m. Melchior Abraham
v. Langenau
wł. Skokowej

N. (Piotr ?)
ż. N. v. Haugwitz
z Obiszowa

|

Filip Rudolf
zm. 1707 r.
wł. Jaszyc, Jaźwin,
Bąkowic i Goli
ż. 1. Elżbieta v. Kessel
u. Stein
2. N.N.

|

Jan Rudolf
ur. 27.12.1656 –
zm. 1707 r.
wł. Bąkowic
ż. (x 1687 r.)
Elżbieta Scheliha

|

10 dzieci

FILIACJA BALTAZARA von SALISCH z MORZĘCINA.

N. v. Salisch — N. v. Hasse z Wrządzy W. — Jan v. Frankenberg-Ludwigsdorff — N. v. Axleben Magnus gen.

ż. N. v. Salisch — ż. N. v. Kell — ż. Elżbieta v. Mutschelnitz — ż. N. v. Kreckwitz

N. v. Salisch X N. v Hasse z Wrządzy W.

Wacław v. Frankenberg-Ludwigsdorff ----- X ------ Salomea v. Axleben Magnus gen.

Eliasz v. Salisch wł. Morzęcina --------- X ---------- Dorota v. Frankenberg-Ludwigsdorff

Baltazar v. Salisch
wł. Morzęcina
ż. Małgorzata v. Droschke
(Dresky ?)

XIX – XX WIEK.

A. Salisch – Wende.

P o d l i n i a J e r z e g o R u d o l f a G u s t a w a .

Jerzy Rudolf Gustaw v. Salisch-Wende
ur. Wrocław 13.06.1797 –
zm. Wrocław 28.02.1861 r.
wł. Jaszyc, Kałowic, Kałowiczek, Postolina,
Kadłuba, Kraskowa i Pankowa
ż. 1. (x Kosiska 13.11.1821 r.)
Szarlotta Augusta v. Koeckritz
(ur. Wrocław 10.07.1801 –
zm. Wrocław 7.12.1841 r.)
2. (x Neuwied 20.08.1845 r.)
Wilhelmina Henrietta
Joanną v. Rehdiger
(ur. Berlin 5.08.1811 –
zm. Wrocław 26.03.1873 r.)

Rudolf Artur Otto
ur. Jaszyce 12.12.1829 -
zm. Krasków 16.05.1885 r.
wł. Jaszyc, Kałowic,
Kałowiczek, Kraskowa

Karol Wilhelm Rudolf Henryk
ur. Jaszyce 1.06.1846 –
zm. Postolin 6.03.1920 r.
wł. Postolina i Lohe

Gołaszyc i Pankowa
ż. (x Komorówko 27.06.1867 r.)
Elżbieta Maria v. Schlegell
(ur. Neuwied 12.07.1846 -
zm. Trzebnica 24.02.1920 r.)
|

ż. (x Berlin 23.06.1874 r.)
Zuzanna Matylda Rozalia
v. Schlegell
(ur. Poczdam 12.09.1847 –
zm. Postolin 14.02.1926 r.)
|

Gotthilf Artur
ur. Krasków
2.07.1876 r.
landrat pow.
świdnickiego
wł. Kraskowa,
Gołaszyc,
Pankowa,
Śmiałowic
i Klecin
ż. (x Berlin
15.02.1904 r.)
Maria Helena
Elza Lori
Dorota
v. Neumann-
Cosel
(ur. Berlin
31.01.1884 r.)
|

córki:
a) Szarlotta Maria
Joanna Augusta
Elżbieta
ur. Krasków
20.03.1869 r.
m. (x Krasków
5.10.1898 r.)
Jan Hoffmann-
Scholz
b) Matylda
Agata
Wiktoria
ur. Krasków
2.02.1871 r.
m. (x Krasków
4.08.1892 r.)
Fryderyk
v. Daehne

Rudolf Maksymilian
ur. Postolin 31.10.1875 r.
wł. Postolina i Karmina
ż. (x Legnica 25.11.1909 r.)
Magdalena Anna Elżbieta
v. Rothkirch z Pątnowa
(ur. Wszechświęte
15.08.1888 r.)
|

córki:
a) Joanna Rozalia
ur. Postolin
23.01.1877 r.
wł. Lohe
b) Małgorzata
Matylda
ur. Postolin
6.02.1879 r.

Henryk Sylwester
ur. Olsztyn
31.12.1911 r.

Wilhelm Rudolf
ur. Chorinchen
5.11.1913 r.

córki:
a) Hildegarda
Ida Zuzanna
Małgorzata
ur. Olsztyn
4.09.1910 r.
b) Joanna
Szarlotta
Małgorzata
ur. Drezno
1.07.1017 r.

Albrecht Bertold
Jost Artur
ur. Krasków
23.09.1909 r.

Paweł Zygmunt
Herbert Horst
ur. Krasków
8.08.1916 r.

córki:
a) Anna Elżbieta Dorota
Matylda Alice Jutta
ur. Berlin 16.02.1906 r.
b) Frida Szarlotta Elżbieta
ur. Krasków 28.11.1912 r.

B. Salisch und Grossgraben.

Karl Albert Franz Ferdinand v. Salisch u. Grossgraben
ur. Magdeburg 27.06.1804 – zm. Poczdam 14.12.1870 r.
ż. 1. (x Essen 30.06.1843 r.) Sophie Elisabeth bar. v. Bussche-Ippenburg
(ur. Colombo 1818 – zm. Poczdam 2.03.1860 r.)
2. (x Poczdam 26.01.1864 r.) Johanne Mathilde Bertha Margaritha
Krummacher
(ur. Werther-Rotte 4.06.1825 – zm. Poczdam 19.04.1898 r.)
|

Karl Wilhelm Georg
Louis Ferdinand (Eduard)
ur. Wrocław 29.12.1845 -

Wilhelmine Charlotte
ur. Wrocław 23.06.1849 r.
m. (x Poczdam 14.09.1873 r.)

zm. Monachium 1914 r.
ż. 1. (x Drezno 27.11.1874 r.)
Karoline Julie Alme Berg
(ur. Suchowo 30.12.1852 –
zm. San Remo 5.02.1890 r.)
2. (x Drezno 9.12.1892 r.)
Mathilde Else Christiane
v. Wedell-Parlow
(ur. Polssen 5.09.1840 r.)
|
adoptowany syn
Bruno (Dau) v. Salisch

Hermann v. Oppen
(zm. Rostock 29.04.1901 r.)

C. Salisch – Nassengriff.

L i n i a G e o r g a W e n z l a .

Gottlieb Erdmann
ur. Dalborowice 29.05.1742 – zm. Górzyn 27.11.1789 r.
wł. Smard, Jakubowic, Górzyna, Rudna, Szymonkowa,
Kowalowic, Objazdy
ż. (x 1766 r.) Ernestine Sophie Karoline v. Kessel u. Zeutsch
(ur. 11.01.1747 – zm. Rudno 30.11.1811 r.)
|

Paul Wilhelm Erdmann
ur. Smardy 30.12.1769 -
zm. Legnica 24.01.1844 r.
wł. Górzyna
1842 r. – sprzed. Górzyn
ż. 1. (x Solniki 22.11.1791 r.)
Marianne Charlotte Ernestine
bar. v. Braun
(ur. Solniki 10.05.1772 -
zm. Kożuchów 18.01.1835 r.)
przed 1796 r. - rozwód
2. (x Zielona Góra 4.10.1796 r.)
Helene Marie Christiane
v. Troschke
(ur. Kupienino 10.12.1777 -
zm. Legnica 13.06.1865 r.)
|
Karl Friedrich Wlhelm Erdmann
ur. Solniki 23.08.1792 -
zm. Głogów 23.12.1836 r.
dyrektor sądu ziemskiego
i miejskiego w Głogowie
ż. (x Głogów 24.03.1829 r.)

Karl Ferdinand Traugott
ur. Smardy 2.01.1781 –
zm. Ścinawa 2.03.1846 r.
ż. 1. Johanne Karoline Antoinette
Lindner
(zm. 1807 r.)
2. (x Siecieborowice 12.07.1809 r.)
Gustave Ernestine Sophie
Louise Christine
v. Prittwitz u. Gaffron
(zm. 3.08.1847 r.)
1828 r. – rozwód
3. (x Ścinawa 7.11.1829 r.)
Henriette Ernestine Sophie
v. Prittwitz u. Gaffron
(zm. 12.02.1843 r.)
4. (x Ścinawa 4.05.1845 r.)
Johanne Barbara Veronika
Broer
|

Franz Alexander Friedrich
Wilhelm Hermann

Karl Heinrich Hugo
ur. Geissendorf 1.01.1837 r.

Henriette Charlotte
Caecilie v. Wrochem
(ur. Kalisz 14.07.1802 -
zm. Poczdam 22.10.1872 r.)
|
Wilhelm Paul Viktor
ur. Głogów 23.02.1833 -
zm. Zgorzelec 14.10.1917 r.
ż. (x Mengelsdorf 27.09.1869 r.)
Karoline Juliane Marie Olga
v. Kurowski
(ur. Kromolin 15.04.1851 -
zm. Bad Rauheim 15.07.1918 r.)
|

Walter Wilhelm Luthold
ur. Nysa 2.12.1870 r.
ż. (x St.Blasien 4.02.1905 r.)
Alice Adele Weise
(ur. Drezno 12.08.1877 r.)
|

Erdmann Walter Viktor Ludhold
ur. Szpro-tawa 4.10. 1904 r.
inżynier budowy maszyn

Hans Henning Walter Wenzel Julius
ur. Szpro-tawa 23.12. 1906 r.
oficer statku liniowego „Schlesien”

córki:
a) Gertrude Alice Olga
ur. Nysa 27.04.1912 r.
b) Renata Alice Elisabeth
ur. Nysa 18.09. 1917 r.

Elisabeth Marie Caecilie
ur. Engers 22.07.1877 r.
m. (x Zgorzelec 29.09.1898 r.)
Hans v. Kessel

ur. Drozdowice Wielkie 12.02.1814 -
zm. Berlin 25.12.1889 r.
ż. (x Legnica 1.10.1845 r.)
Auguste Henriette Luise Kreissler
(ur. Legnica 1.01.1826 –
zm. Berlin 11.01.1909 r.)
|
Wilhelm (Willy) Hermann Berthold Feodor Erdmann
ur. Hoyerswerda 26.06.1850 –
zm. Charlottenburg 1924 r.)
ż. (x Jelenia Góra 12.03.1872 r.)
Luise Auguste Bertha Koenig
(ur. Rębienica 14.11.1853 –
zm. Spandau 24.11.1904 r.)
|

Walter Otto Wilhelm Hans
ur. Legnica 20.03.1873 r.
kupiec
ż. 1. (x Schoenberg 21.11.1904 r.)
Margarete Luise Anne Jacob
(ur. Berlin 16.10.1876 r.)
1910 (25.04.) – rozwiedziony
2. (x Berlin 20.10.1910 r.)
Elise Helene Friede Zeiger
(ur. Berlin 29.09.1874 r.)
1911 (11.03.) – rozwiedziony
3. Gertrude Hackauf (ur. Nysa ?)

Guenther
ur. Legnica 7.05.1876 r.

królewski radca finansowy
ż. (x Halle 25.08.1871 r.)
Dora Helene Luise Warnholz
(ur. Itzehoe 13.02.1849 –
zm. Halle 8.10.1908 r.)

SALLAWA

zob.

SALAWA

SALLET

Ród znany na Śląsku od XVIII wieku z okolic Niemczy (Nimptsch) i Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Prawdopodobnie pochodzili z Prus Wschodnich i przybyli na Śląsk w pruskiej służbie wojskowej w drugiej połowie XVIII wieku.
Jan Dietrich (ur. Kętrzyn, Rastenburg 10.09.1736 – zm. Brzeg, Brieg 28.10.1785 r.) był majorem wojsk pruskich w garnizonie brzeskim. Karol von Sallet, również major wojsk pruskich, w 1846 roku był właścicielem Sadowic (Sadewitz) i Lipowej (Leipitz) koło Strzelina (Strehlen). Jego starszy brat N. był kapitanem i szefem kompanii pionierów (saperów). Siostra N. była żoną kupca jeleniogórskiego Daniela von Buchs.
Nic więcej o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 143
Blazek T. III s. 108
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 204-205

SALLGAST
(SALGAST)

Herb linii łużyckiej

Szlachta saska pochodząca z Dolnych Łużyc. Siedzibą rodową by majątek Salgast koło Dobriluck. Herb linii śląskiej znany jest tylko z opisu Sinapiusa, ale jest identyczny z herbem linii łużyckiej opublikowanej przez Siebmachera: posiadali (wg Sinapiusa) w herbie na srebrnej tarczy leżące na ziemi, ziejące ogniem czarne zwierzę z ogonem zakończonym kitą. W klejnocie takie same zwierzę. Labry srebrno – czarne. Część historyków uważa, że była to boczna linia Schaffgotschów. W 1401 roku majątek Salgast posiadali bracia Gotsche i Otto zwani Schaff.
Na Śląsku posiadali m.in. Tymową (Thiemendorf) w księstwie wołowskim.
N. von Sallgast właściciel Tymowej (Thiemendorf), żonaty z N. von Berg z Niwisk (Niebusch) koło Kożuchowa (Freystadt), miał córkę – N., żonę N. von Knobelsdorf.
Jan von Sallgast, właściciel Tymowej (Thiemendorf), żonaty z sabiną von Glaubitz z Kotli (Kuttlau) w księstwie głogowskim. Zmarł w 1640 roku w Lesznie w Wielkopolsce.
Około 1655 roku Barbara Dorota von Sallgast była żoną N. von Nostitz.

Źródła:
Sinapius T. II s. 948

SALM
(SALM-NEUBURG)

Herb rodowy.

Herb hrabiów Rzeszy von Salm.

Herb hrabiów Rzeszy Salm-Neuburg

Stary ród pochodzący z Nadrenii z miejscowości Salm. Według tradycji rodowej protoplastą rodu był pfalzgraf Wigerich występujący w dokumantach w latach 899 – 916 oraz jego syn – Zygfryd hr. von Luxemburg (zm. 998 r.).
Mikołaj II hrabia von Salm (zm. 1530 r.) w służbie cesarskiej nabył państwo Neuburg am Inn i od niego przyjął predykat „Salm-Nueburg" oraz odmienny herb, miał syna – Mikołaja III (zm. 1550 r.). Wnuk Mikołaja II – Juliusz (ur. 1531 – zm. 1595 r.) w 1575 roku uzyskał inkolat czeski. W 1595 roku nabył majątki na Morawach. Żonaty z Anną Marią bar. von Dietrichstein (zm. 1586 r.) miał syna – Weikarta (ur. 1575 – zm. 1612 r.), radcę dworu cesarskiego, który odziedziczył majątki. W czasie wojny 30-letniej stanął po stronie cesarskiej. Żonaty z Katarzyną Palffy von Erdöd, miał synów: Juliusza i Karola

Syn Weikarda – Juliusz w 1635 roku był sędzią ziemskim a w 1637 roku – starostą Moraw. W tym samym roku (11.10.1637 r.) otrzymał przywilej cesarski używania predykatu „Hoch- und Wohlgeboren". Jego syn – Ferdynand Juliusz, radca dworu cesarskiego, asesor sądu ziemskiego Moraw i w 1674 roku starosta ołomuniecki, zmarł bezdzietnie w 1697 roku. Majątki przejął jego kuzyn – Ernest Leopold.
Karol (ur. 1604 – zm. 1669 r.) – brat Juliusza, żonaty z Elżbietą hr. von Tuebingen, miał syna Franciszka Leopolda (zm. 1702 r.) żonatego z Marią bar. Schiffer von Freiling (ur. 1652 r.). Jego syn Ernest Leopold (zm. 1722 r.) odziedziczył po Ferdynandzie Juliuszu majątki na Morawach. Sprzedał je kupując inne, również na Morawach. Żonaty (x 1705 r.) z Marią Franciszką hr. von Lichtenstein-Castelcorn (zm. 1754 r.), miał syna – Karola Otta (ur. 1709 – zm. 1766 r.), tajnego radcy dworu cesarskiego, marszałka dworu arcyksiężnej Marii Józefy i w latach 1755 – 1763 sędziego ziemskiego Moraw. Dokupił on nowe majątki na Morawach oraz Bilą Vodę (Weisswasser) w księstwie nyskim, Doboszowice (Hertwigswalde) w księstwie ziębickim i Stabłowice (Stabelwitz) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 1737 r.)z Antonią hr. von Wengierski (zm. 1744 r.) z Zalasek (Ungarschuetz) koło Gliwic (Gleiwitz), 2. (x 1746 r.) z Marią Eleonorą hr. Zaruba z Hustiřan (zm. 1753 r.), 3. (x 1755 r.) z Marią Ernestyną hr. Proskowską z Prószkowa (Proskau) koło Opola (Oppeln) (ur. 1722 r.). Posiadał jedynego syna – Karola Wincentego (ur. 1744 r.), tajnego radcę dworu cesarskiego i prezesa cesarskiej komisji do spraw fundacji kościelnych i świeckich. Zmarł w 1784 roku (3.02.) – był ostatnim męskim przedstawicielem tego rodu na terenie Czech i Śląska. Żonaty z Marią Anną hr. von Khevenhueller-Metsch miał trzy córki które wyszły za mąż za N. von Lemberg, N. von Herberstein i N. von Czernin.

Źródła:
Blazek T. IV s. 69
Doerr s. 120
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 210-212

TABLICER GENEALOGICZNE

Mikołaj II hr. v. Salm-Neuburg
zm. 1530 r.
|
Mikołaj III
zm. 1550 r.
|
Juliusz

ur. 1531 – zm. 1595 r.
radca dworu cesarskiego
1595 r. – kupuje majątki na Morawach
ż. Anna Maria bar. v. Dietrichstein
(zm. 1586 r.)
|
Weikart
ur. 1575 – zm. 1612 r.
radca dworu cesarskiego
ż. Katarzyna Palffy v. Erdöd
|

Juliusz
1635 r. – sędzia ziemski Moraw
1637 r. – starosta Moraw
1637 r. – tytuł „Hoch- u. Wohlgeborne”
|
Ferdynand Juliusz
zm. 1697 r.
radca dworu cesarskiego
asesor sądu ziemskiego Moraw
1674 r. – starosta ołomuniecki
majątki przejmuje Ernest Leopold

Karol
ur. 1604 – zm. 1669 r.
ż. Elżbieta hr. v. Tuebingen
|
Franciszek Leopold
zm. 1702 r.
ż. Maria bar. Schiffer
v. Freiling
(ur. 1652 r.)
|
Ernest Leopold
zm. 1722 r.
dziedziczy majątki kuzyna
Ferdynanda Juliusza
ż. (x 1705 r.) Maria Franciszka
hr. v. Lichtenstein-Castelcorn
(zm. 1754 r.)
|
Karol Otto
ur. 1709 – zm. 1766 r.
marszałek dworu arcyksiężnej
Marii Józefy
1755 – 1763 r. – sędzia
ziemski Moraw
wł. majątków na Śląsku:
Bila Voda, Doboszowice
i Stabłowice
ż. 1. (x 1737 r.) Antonia
hr. v. Wengierski
z Zalasek
(zm. 1744 r.)
2. (x 1746 r.) Maria
Eleonora hr. Zaruba
z Hustiřan
(zm. 1753 r.)
3. (x 1755 r.) Maria
Ernestyna
hr. Proskowska

z Prószkowa
(ur. 1722 r.)
|
Karol Wincenty
ur. 1744 – zm. 3.02.1784 r.
ostatni męski przedstawiciel rodu
ż. Maria Anna
hr. v. Khevenhueller-Metsch
(ur. 1747 – zm. 1777 r.)
|
córki:
a/ N. – m. N. v. Lemberg
b/ N. – m. N. v. Herberstein
c/ N. – m. N. v. Czernin

SALMOUR

Zob.

WACKERBARTH

SALOMON
(SALOMON z BENEDYKTOWIC, SALAMON

Herb Łabędź

Herb z 1536 r. wg Pilnačka

Patrycjat krakowski pochodzący z Węgier (Słowacja) herbu Łabędź. Herb ten miał otrzymać w 1434 roku od króla Władysława Jagiełły Konstantyn Salomon. Jan Długosz wielokrotnie wymienia ten ród w swoim dziele „Liber Beneficiorum...” Liczne epitafia członków tego rodu znajdują się w kościele mariackim w Krakowie. W 1536 r. według Pilnačka herb został zmieniony - uzupełniony herbami przodków w linii żeńskiej.
Na przełomie XV i XVI wieku Piotr Salomon z Benedyktowic (zm. 1516 r.), członek rady miejskiej i ławnik sądu miejskiego Krakowa a także sędzia ziemski Ziemi Krakowskiej, fundator dwóch ołtarzy w kościele mariackim, miał trzech synów: Jana, Mikołaja i Gabriela.
Gabriel zmarł w młodości, Jan – doktor dekretów, w 1518 roku altarysta i archidiakon kościoła mariackiego, następnie scholastyk gnieźnieński i kanonik katedry krakowskiej, zmarł przed 1530 rokiem.
Mikołaj – właściciel Modlnicy, członek rady miejskiej i ławnik sądu miejskiego krakowskiego, również miał trzech synów: Stanisława, Andrzeja i Mikołaja. W 1535 roku (16.05.) otrzymali oni udostojnienie herbu.
Stanisław (zm. 1558 r.) – w 1529 roku członek rady miejskiej w Krakowie, w 1536 roku kupił od swojego kuzyna Jana Thurzo de Beetlen falva, młodszego brata biskupa wrocławskiego Jana V Thurzo, państwo Mysłowice (Myslowitz). Żonaty z Anną N. dzieci prawdopodobnie nie posiadał, choć niektóre źródła podają, że jego synem był Mikołaj sen.
Andrzej – burgrabia krakowski, był współwłaścicielem Modlnicy.
Mikołaj zwany starszym, w 1551 roku sprzedał swój dom w rynku w Krakowie, był współwłaścicielem (razem ze swoim bratem – Stanisławem) państwa Mysłowice (Myslowitz). Pilnacek błędnie twierdzi, że był on synem a nie bratem Stanisława. Miał dwóch synów i siedem córek:

- Imbrama – w 1560 roku współwłaściciela Modlnicy;
- Mikołaja jun. – współwłaściciela Modlnicy i właściciela Mysłowic (Myslowitz). Żonaty z Katarzyną Górską herbu Kozieł, zmarł w 1614 roku jako ostatni męski przedstawiciel tego rodu;
- Katarzynę – żonę Jana Wężyka z Dąbrowy herbu Wieniawa;
- Dorotę (zm. przed 1623 r.) – żonę Jana Gosławskiego z Bąbelna herbu Topór;
- Barbarę (ur. 1555 – zm. 1603 r.) – żonę Stanisława Kuczkowskiego herbu Ślepowron, żupnika krakowskiego i starosty wojnickiego;
- N. córkę – żonę Andrzeja Lipskiego herbu Śreniawa;
- Jadwigę (zm. 1637 r.) – żonę Krzysztofa Mieroszewskiego z Chropaczowa (Chropaczow) koło Bytomia (Beuthen) herbu Ślepowron, która odziedziczyła Mysłowice (Myslowitz). Dzieci nie posiadali i państwo to odzidziczył bratanek Krzysztofa – również Krzysztof Mieroszowski;
- N. córkę – żonę Stanisława Klempa herbu Strzemię;
- Urszulę – żonę Krzysztofa Dunina ze Skrzynna herbu Łabędź.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1041-1042
Album... s. 106
Mieroszowski: Die Salomo, fruehere Besitzer von Myslowitz. (w:) Zeitschrift... Bd 12:18 s. 395-400
Kudera J.: Historja parafji Mysłowickiej. Mysłowice 1934 s. 17, 38, 64, 66, 69, 115, 140, 165, 186, 195, 231

TABLICE GENEALOGICZNE

Piotr Salomon z Benedyktowic
zm. 1516 r.
sędzia zmieski krakowski
czł. rady miejskiej Krakowa
|

Jan	Mikołaj	Gabriel
zm. przed 1530 r. doktor dekretów altarysta i archidiakon kościoła mariackiego, scholastyk gnieźnieński, kanonik katedry krakowskiej	wł. Modlnicy czł. rady miejskiej i ławnik Krakowa
	zm. w młodości

Stanisław	Andrzej	Mikołaj sen.
zm. 1558 r. 1536 r. – kupuje Mysłowice ż. Anna N.	burgrabia krakowski współwłaściciel Modlnicy	współwłaściciel Mysłowic |

Imbram	Mikołaj jun.	córki:
1560 r. -współwłaściciel Modlnicy	zm. 1614 r. współwłaściciel Modlnicy właściciel Mysłowic ż. Katarzyna Górska	a/ Katarzyna m. Jan Wężyk z Dąbrowy b/ Dorota zm. przed 1623 r. m. Jan Gosławski z Bąbelna c/ Barbara ur. 1555 – zm. 1603 r. m. Stanisław Kuczkowski żupnik krakowski d/ N. m. Andrzej Lipski e/ Jadwiga zm. 1637 r. <u>dziedziczy Mysłowice</u> m. Krzysztof Mieroszowski z Chropaczowa

f/ N.
m. Stanisław Klempa
g/ Urszula
m. Krzysztof Dunin
ze Skrzynna

SALSCHA

zob.

SCHALSCHA

SALTZA

zob.

SALZA

SALTZWEDEL

zob.

WIENSKOWSKI

SALUZZO
(SALUZZO margr. von ALVERN)

Herb margrabiowski

Ród włoski z Genui, w połowie XVII wieku przejściowo posiadający majątki w księstwie opawskim.
Michał Saluzzi marchese di Clavisana przybył na Śląsk w służbie cesarskiej. W latach 1646 – 1656 był właścicielem państwa Odry (Odrau) w księstwie opawskim, które kupił od Polikseny von Hoditz. W 1654 roku (14.03.) uzyskał inkolat morawski. W latach 1658 – 1663 był właścicielem Hornich Životic (Seitendorf) w księstwie opawskim.

Źródła:
Blazek T. IV s. 70
Pilnacek T. IV s. 1052
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 221-222

SALVART
(SALVART von FALKENBERG)

W 1604 roku czeskie szlachectwo otrzymał Jan Salvart pochodzący z Czech. Według Sinapiusa ród ten zaliczany był do szlachty śląskiej.

Źródła:
Sinapius T. II s. 949-950
Blazek T. III s. 108

SALZA
(SALZA von LICHTENAU, SALTZA)

Herb rodowy.

Herb szlachecki.

Ród pochodzący z Turyngii z miasteczka Langensalza, znany już od XII wieku. W 1174 roku znani są z dokumentów bracia: Hugo, Herman i Ginter von Salza. W 1210 roku Herman von Salza, czwarty wielki mistrz zakonu krzyżackiego w Jerozolimie, w 1212 roku przeniósł zakon na Węgry. W 1222 roku sprowadzony przez księcia Konrada Mazowieckiego do Prus i przez księcia Henryka Brodatego na Śląsk, był pierwszym wielkim mistrzem zakonu w Prusach. W tym samym czasie znani są dwaj bracia – kuzyni Hermana: Fryderyk – również rycerz zakonu krzyżackiego, zmarł w Prusach i Henryk – początkowo przebywał w otoczeniu Hermana a po jego śmierci powrócił do Turyngii. Miał syna – Henryka jun.
W 1370 roku Opitz von Salza przebywał na dworze cesarza Karola IV. W 1380 roku zmarł Michał von Salza, swoje majątki przekazał klasztorowi w Marienthal na Łużycach gdzie też został pochowany. W początkach XV wieku ród podzielił się na dwie linie: łużycką z Heidersdorf i śląską z Suszek (? Kunzendorf, Duerrkunzendorf ?) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Linia śląska wymarł w XVIII wieku.

LINIA ŚLĄSKA.

W 1402 roku Jan von Salza kupił wolny dwór w Lubaniu Śląskim (Lauban). Prawdopodobnie bratem lub synem Jana był Prokop (zm. 1430 r.) – właściciel Zaręby (Lichtenau) koło Lubania Śląskiego (Lauban), w miejscowości tej odbudował zniszczony przez husytów kościół.

W 1427 roku Opitz (syn Jana ?) został w Lubaniu (Lauban) zabity przez husytów. Miał syna – Jana, zmarłego w 1450 roku, pochowanego w Lubaniu (Lauban). Synami Jana byli: Jan jun., (Hans), Bartłomiej (Bartel) i Mikołaj (Niclas). Średni – Bartłomiej był załozycielem domu Nawojów (Śląski czy Łużycki ? Schlesische oder Saechsische Haugsdorf ?) koło Lubania (Lauban), wymarłego w 1650 roku.

Jan i Mikołaj wspólnie posiadali Pisarzowice (Schreibersdorf), gdzie wybudowali swoją rezydencję. Jan zmarł bezdzietnie, Mikołaj (zm. 1485 r.) był założycielem domu Pisarzowice (Schreibersdorf) i Suszki (Kunzendorf). Żonaty z Barbarą von Hock z Tomkowic (Thomaswaldau) w księstwie świdnickim, miał cztery córki i pięciu synów:

1. Annę – żonę Wacława von Kelbess z Czech;
2. Małgorzatę – żonę Fryderyka von Plecktenuss z Czech;
3. Urszulę – żonę Burgmanna von Schindel;
4. Elżbietę – zmarłą nie zamężną;
5. Opitza – kontynuatora domu Pisarzowice (Schreibersdorf);
6. Wiganda (zm. 1521 r.) – doktora obojga praw, kanonika katedry wrocławskiej i kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), kantora głogowskiego. Pochowany w kolegiacie św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), gdzie znajduje się epitafium ufundowane przez jego brata – Jakuba, biskupa wrocławskiego;
7. Gintera – założyciela domu Zaręba (Lichtenau);
8. Macieja – założyciela domu Zalipie (Linde);
9. Jakuba (ur. 1481 r.) – doktor obojga praw, kanonik katedry wrocławskiej. Po śmierci biskupa Jana Thurzo (zm. 2.08.1520 r.), został wybrany biskupem wrocławskim (ingres 7.07.1521 r.). Zmarł w Nysie (Neisse) 24.08.1539 roku. Grobowiec jego znajduje się w katedrze w Nysie (Neisse)

Dom Pisarzowice (Schreibersdorf).

Opitz odziedziczył po Mikołaju Pisarzowice (Schreibersdorf) koło Lubania Śląskiego (Lauban), był również panem lennym zamku w Bolkowie (Bolkenhain), gdzie zmarł około 1532 roku i został pochowany. Miał siedmiu synów:

1. Henryka – zmarł po 1593 roku;
2. Opitza I – przebywał w Anglii w słuzbie królów angielskich, zmarł w 1558 roku w Niderlandach;
3. Mikołaja – właściciela Pisarzowic (Schreibersdorf), zmarłego i pochowanego w tej miejscowości w 1590 roku;

4. Melchiora;
5. Krzysztofa – walczącego we Francji i w Niederlandach;
6. Opitza II – zmarłego w dzieciństwie w Bolkowie (Bolkenhain);
7. Opitza III – będącego w służbie wojskowej hr. Mannsfelda.

Dom Zaręba (Lichtenau).

Ginter – brat Opitza z Pisarzowic (Schreibersdorf), otrzymał przy podziale spadku Zarębę (Lichtenau) koło Lubania Śląskiego (Lauban), Białogórze (Lichtenberg), Jaryszów (Gersdorf) koło Żar (Sohrau). Zmarł w Zarębie (Lichtenau) w 1519 roku i tam został pochowany. Żonaty z Katarzyną von Promnitz, miał czterech synów:

1. Hermana (zm. 1564 r.) – właściciela Zaręby (Lichtenau), który miał pięciu synów:
   a/ Gintera – zmarłego w młodości w 1541 roku;
   b/ Hermana jun. – zmarłego w 1571 roku w służbie wojskowej na Węgrzech;
   c/ Jakuba (zm. 1584 r.) – rotmistrza wojsk cesarskich;
   d/ Prokopa – zmarłego w Zarębie (Lichtenau) w 1620 roku, miał syna – Gintera (zm. 25.04.1658 r.), właściciela Dolnej Zaręby (Nieder Lichtenau);
   e/ Jana – zmarłego w 1583 roku.
2. Ginter – brat Hermana, miał dwóch synów: Gintera jun. – zmarłego na Śląsku i Jakuba – zmarłego w słuzbie wojskowej w Czechach;
3. Jakub – podróżował po Hiszpanii i Italii, zmarł w 1553 roku na wylew krwi;
4. Jan – właściciel Goduszyna (Gotschdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), zmarł w 1588 roku w swoim majątku i tam został pochowany. Miał czterech synów:
   a/ Joachima (zm. po 1593 r.) – właściciela Goduszyna (Gotschdorf);
   b/ Jana – zginął na wojnie we Francji;
   c/ Jerzego – chorążego w regimencie Zygmunta bar. von Kurzbach;
   d/ Hermana – zginął na wojnie w Niderlandach.

Dom Zalipie (Linde).

Maciej (zm. 1542 r.) – brat Opitza i Gintera, starosta lubańskiego okręgu sądowego, otrzymał w spadku Zalipie (Linde), Włosień (Heidersdorf) i Wyrębe (Stolzenberg) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Nostitz z Łużyc, 2. z Małgorzatą bar. von Kittlitz (zm. 7.06.1564 r.) z **spr.** (Ottendorf), miał siedmiu synów z których znanych jest dwóch:

1. Jan – oficer wojsk cesarskich, zmarł w 1559 roku w Bolkowie (Bolkenhain);

2. Benno – radca kamery cesarskiej, zmarł w 1566 roku (6.08.) w Stanowie (Rengersdorf) koło Żagania (Sagan). Żonaty z Katarzyną, siostrą Melchiora von Redern, miał również siedmiu synów:
   a/ Jerzego – przebywającego w słuzbie wojskowej na Węgrzech, zmarłego w 1592 roku w Stanowie (Regensdorf);
   b/ Fryderyka – chorążego regimentu Melchiora von Redern;
   c/ Hioba (ur. w Czechach 9.08.1561 r.) – członka rady dwóch cesarzy, starostę okręgu zgorzeleckiego, właściciela Ebersbach koło Goerlitz, Markocic (Markersdorf) koło Zgorzelca (Goerlitz) i Kruszyna (Gross Krauschen) koło Bolesławca (Bunzlau), żonatego z Katarzyną von Frankenberg;
   d/ Jakuba (ur. 1525 – zm. 11.05.1589 r.) – członka rady cesarskiej i starostę Dolnych i Górnych Łużyc, właściciela Włosienia (Heidersdorf). Żonaty z N. von Salza z Suszek (Kunzendorf), miał dziesięciu synów: Mateusza, Joachima, Henryka, Krzysztofa, Benna, Mikołaja, Abrahama, Maksymiliana, Bernarda i Salomona.
   e/ Macieja – oficera wojsk cesarskich;
   f/ Mikołaja – również oficera wojsk cesarskich;
   g/ Wiganda – oficera w regimencie hr. Mannsfelda, zmarłego w Zalipiu (Linde) w 1571 roku (23.03.). Miał trzech synów: Jana – oficera wojsk cesarskich, Wiganda jun. – po podróżach osiadł w Zalipiu (Linde), gdzie odbudował kościół i Marcina – zmarłego w dzieciństwie.

LINIA ŁUŻYCKA.

Linia Łużycka posiadała majątki również na Śląsku. W 1348 roku na dworze księcia Wacława legnickiego przebywał Hartung von Salza. Jego potomkowie posiadali majątki: Zarzysko (Gruettenberg) w księstwie oleśnickim i Gostków (Giesmannsdorf) w księstwie świdnicko-jaworskim.

Źródła:

Sinapius T. I s. 798-805, T. II s. 950
Zedlitz T. IV s. 144-146
Blazek T. III s. 108-109
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 228-229
C.D.S. T. XXXIII s. 42
Hankius M.: De Silesiis indigenis eruditis post Literarum culturam... Lipsiae 1707 s. 188-189, 246-249

TABLICE GENEALOGICZNE

LINIA ŚLĄSKA.

1. Początki linii i dom Pisarzowice.

Jan v. Salza
1402 r. – kupuje wolny dwór
w Lubaniu
|
?
|
Opitz
1427 r. – zabity przez husytów
|
Jan
zm. 1450 r.
|

Jan jun. (Hans) wł. Pisarzowic	Bartłomiej (Bartel)	Mikołaj (Niclas)
		zm. 1485 r.
		wł. Pisarzowic i Suszek
		ż. Barbara v. Hock z Tomkowic

Opitz	Wigand	Ginter	Maciej	Jakub	córki:
zm. ok. 1532 r.	zm. 1521 r.			ur. 1481 -	a/ Anna
wł. Pisarzowic i Bolkowa	dr obojga praw	dom Zaręba	dom Zalipie	zm. 24.08. 1539 r.	m. Wacław Kelbess z Czech
	kanonik wrocławski			1521 r. – biskup wrocławski	b/ Małgorzata m. Fryderyk v. Plecktenuss z Czech
	kantor głogowski				c/ Urszula m. Burgmann v. Schindel
					d/ Elżbieta

Henryk	Opitz I	Mikołaj	Melchior	Krzysztof	Opitz II	Opitz III
zm. po 1593 r.	zm. 1558 r. w Niderlandach	zm. 1590 r. wł. Pisarzowic		w wojsku we Francji i Niderlandach	zm. w dzieciństwie	w wojsku hr. Mannsfelda

2. Dom Zaręba.

Ginter
s. Mikołaja
zm. 1519 r.
wł. Zaręby, Białogórza
i Jaryszowa
ż. Katarzyna v. Promnitz
|

Hermann	Ginter	Jakub	Jan
zm. 1564 r.	|	zm. 1553 r.	zm. 1588 r.
wł. Zaręby			wł. Goduszyna
|	Ginter jun.	Jakub	|
|	zm. na Śląsku	zm. w Czechach	|
|			
|	Joachim	Jan	Jerzy	Hermann
|	zm. po 1593 r.	zginął	chorąży	zginął
|	wł. Goduszyna	we Francji	wojsk cesarskich	w Niderlandach

Ginter	Hermann jun.	Jakub	Prokop	Jan
zm. 1541 r.	zm. 1571 r.	zm. 1584 r.	zm. 1620 r.	zm. 1583 r.
	na Węgrzech	rotmistrz	wł. Zaręby	
		wojsk	|	
		cesarskich	Ginter	
			zm. 25.04.1684 r.	
			wł. Dolnej Zaręby	

3. Dom Zalipie.

Maciej
s. Mikołaja
zm. 1542 r.
starosta okręgu
Lubania
wł. Zalipia, Włosienia
i Wyręby
ż. 1. Urszula v. Nostitz
z Łuzyc
2. Małgorzata bar. v. Kittlitz
(zm. 7.06.1564 r.)
|

Jan	Benno	5 synów
zm. 1559 r.	zm. 6.08.1566 r.	
oficer wojsk	wł. Stanowa	
cesarskich	ż. Katarzyna v. Redern	
	|	

Jerzy zm. 1592 r. wł. Stanowa	Fryderyk chorąży wojsk cesarskich	Hiob ur. 9.08. 1561 r. członek rady cesarskiej starosta okręgu Zgorzelec wł. Ebersbach Markocic i Kruszyny ż. Katarzyna v. Frankenberg	Jakub ur. 1525 - zm. 11.05. 1589 r. członek rady cesarskiej starosta Dolnych i Górnych Łużyc wł. Włosienia ż. N. v. Salza z Suszek | synowie: Mateusz Joachim Henryk Krzysztof Benno Mikołaj Abraham Maksymilian Bernard Salomon	Maciej oficer wojsk cesarskich	Mikołaj oficer wojsk cesarskich	Wigand zm. 23.03. 1571 r. wł. Zalipia |
				Jan oficer wojsk cesarskich	Wigand jun. wł. Zalipia	Marcin zm. w dzie- cińswie

SAŁAWA

zob.

SALAWA

Sam - Saz

SAMBOWICZ

zob.

LANKA

SAMETZKI

Herb szlachecki z 1884 r.

Fryderyk Wilhelm Ferdynand Sametzki (ur. Berlin 2.02.1791 – zm. Berlin 18.03.1852 r.) był miejskim radcą budowlanym w Berlinie. Jego synowie: Paweł – porucznik regimentu artylerii gwardii wojsk pruskich i Hugo Adolf Sametzki – landrat powiatu ziębickiego otrzymali w 1884 roku (26.05.) szlachectwo pruskie. Hugo Adolf w 1862 roku (14.04.) kupił majątek Dolny Pastewnik (Nieder Kunzendorf) koło Jawora (Jauer). Pod koniec XIX wieku właścicielem majątku był jego syn – Willy (zm. 1901 r.). Po jego śmierci spadkobiercy majatek sprzedali.

Źródła:
Krane s. 109
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 231

SAMODEN

zob.

SALIS

SAMOGHYI
(SAMOGY, SOMAGY)

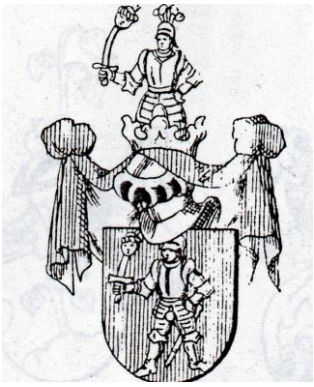

Ród pochodzący z Węgier. W 1629 roku Marcin von Samoghyi posiadał lenno biskupów ołomunieckich Stablovice (Stablowitz) w księstwie opawskim. Franciszek von Samoghyi – w latach 1771 – 1780 generałmajor wojsk cesarskich oraz N. von Samoghyi (syn ?) – pułkownik wojsk pruskich i szef regimentu huzarów nr 3 wojsk pruskich, byli właścicielami w 1813 roku Szczodrowic (Wammen) koło Strzelina (Strehlen) na Śląsku Pruskim.

Źródła:
Blazek T. IV s. 70

SAMOTWORSKI

zob.

SEIDLITZ

SAMPTFOR

zob.

SEIDLITZ

SANDBERG

zob.

SANDE

SANDE
(zum SANDE von SANDBERG)

Herb rycerski z 1653 r.

Stary ród szlachecki pochodzący z Westfalii. W 1653 roku (9.09.) Jan zum Sande został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Sandtberg”. W 1718 roku (30.05.) Antoni zum Sande von Sandtberg, pułkownik żandarmerii cesarskiej otrzymał potwierdzenie starego stanu rycerskiego.
Jan Bernard, magister filozofii i bakałarz teologii od 1736 roku aż do swojej śmierci 2.04.1756 roku był wikarym w Niemczy (Nimptsch). W 1739 roku kupił

od Karola Leopolda von Kottulinski Mieczniki (Vogelgesang) koło Niemczy (Nimptsch).

Źródła:
Blazek T. III s. 148
Doerr s. 136

SANDEK

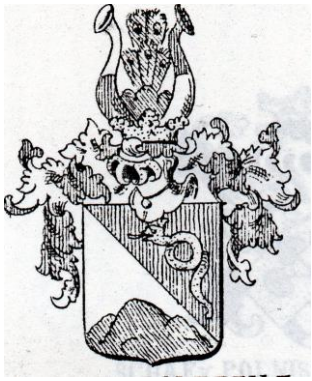

W 1602 roku (5.10.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski oraz otrzymał dyplom herbowy Abraham Sandek, doktor medycyny we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:
Blazek II s. 111

SANDER
(SANDERN)

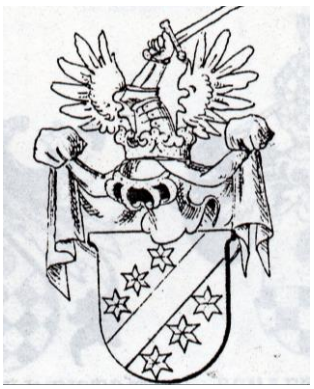

Według Sinapiusa był to stary ród górnołuzycki, według Blazka było kilka rodów o tym nazwisku, znane również w Austrii.
W 1651 roku Godfryd von Sander z Dzierżoniowa (Reichenbach) kupił od spadkobierców Nostitzów Grabiszyce Średnie (Mittel Gerlachsheim) koło Lubania (Lauban). W 1657 roku właścicielem tego majątku był Krzysztof – pułkownik wojsk saskich a w 1670 roku – Godfryd Ernest, kamerjunkier dworu saskiego. Majątek ten posiadali do 1708 roku.
Według wykazów Doerra w 1691 roku (13.11.) została nobilitowana Anna Magdalena Sander wraz z trójką swoich nieletnich dzieci: Karolem Józefem, Janem Jerzym i Anną Katarzyną.
Anna Magdalena była właścicielką Machnowa (Mahnau) w księstwie głogowskim. Majątek odziedziczył jej syn – Karol Józef Joachim (zm. po 1716 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 950-951
Blazek T. II s. 111
Doerr s. 172

SANDERSLEBEN
(SANTERSLEVE)

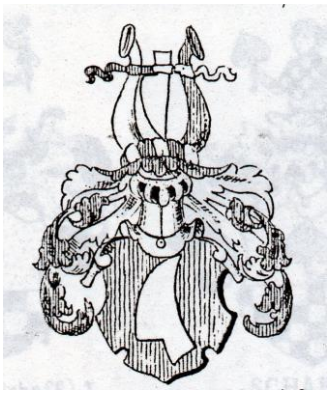
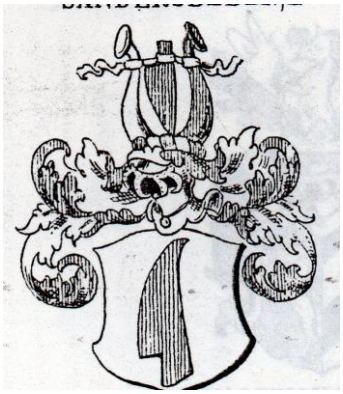

Odmiany barw herbu szlacheckiego

Dolnosaski stary ród szlachecki, znany również w Brandenburgii, występujący w dokumentach od XIII wieku. W dokumentach magdeburskich występuje Bartold Sandersleben (zm. przed 1483 r.). Żonaty z N. von Knesebeck, miał dwóch synów: Frike i Hansa.
Hans (Jan) (ur. 1470 – zm. ok. 1535 r.), żonaty z Gertrudą von Wartensleben był założycielem linii żyjącej jeszcze w XIX wieku. Początkowo używali nazwiska „Santersleve“ i dopiero od 1660 roku zmienili pisownię na „Sandersleben“. Linia Jana podzieliła się w XVIII wieku na dwie podlinie: starszą i młodszą.
Frike Santersleve (zm. ok. 1538 r.), żonaty z Małgorzatą von Lochow był założycielem linii osiadłej również na Śląsku. Prawnuk Frike – Jan Henryk (zm. 1682 r.) w wojnie 30-letniej służył w armii cesarskiej. Żonaty (x 1654 r.) z Anną Elżbietą von Deichsel (zm. 23.09.1715 r.), w wianie żony otrzymał Głęboką (Glambach) w księstwie ziębickim oraz nabył Stary Waliszów (Alt Waltersdorf), Szklary (Glasegrund) i Idzików (Kieslingswalde) w hrabstwie kłodzkim. Majątki te odziedziczył jego syn – Jan Henryk jun., potomkowie jego wymarli pod koniec XVIII wieku.

Źródła:
Blazek T. II s. 111-112
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 236-237

SANDKO
(SANTKO)

Śląki ród znany z XIV i XV wieku. W 1336 roku (26.04.) Petrus Santko ofiarował klasztorowi w Kamieńcu Ząbkowickim (Kamenz) las Neidecke. Był właścicielem Sławęcina (Schlottendorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Jego synowie: Ridiger, Petrus, Philippus, Otto, Johannes i Nicolaus.
W 1430 roku (20.08.) Wenzel Sandco kupił za 200 grzywien od księcia opolskiego (Bolka V ?) majątek Skrzypiec (Kreiwitz) koło Prudnika (Neustadt).

Źródła:
Blazek T. III s. 168
Schincke C.: Der Kreis Neustadt O.S. ... Neustadt [1890] s. 84

SANDRASCHUETZ

zob.

SANDRETZKI

SANDRAZSKY

zob.

SANDRETZKI

SANDRETZKI
(SANDRETZKI von SANDRASCHUETZ, SANDRAZSKY)

Polski herb Korwin

Herb rodowy Sandretzki.

Herb baronowski Z 1697 r.

Herb hrabiowski Sandreczki z 1711 r.

Stary ród szlachecki, według Blazka pochodzenia polskiego (?), herbu Korwin, osiadły w Czechach, znany od końca XIII wieku. Nazwisko pochodzi od miejscowości Sendražice koło Hradec Kralove.
W 1297 roku właścicielem tej miejscowości był Andrzej von Sandreczky. W 1392 roku Czcibor Sandretzky był proboszczem w Městec Kralove i archidiakonem w Hradec Kralove.
W 1381 roku Piotr Hroszek von Sandretzki (zm. przed 1411 r.) był właścicielem Sandražic i Vesty. Żonaty był z Ofką N., zmarłą w Pradze w 1418 roku.
Mikołaj von Sandreczki w okresie wojen husyckich należał do obozu utrakwistów, w 1480 roku organizował w okręgu Hradec Kralove oddział ochotników na wyprawę przeciwko Węgrom. W 1483 roku występuje on w dokumentach razem z synem – Beneszem.

Katarzyna von Sendraschitz była żoną (x przed 1534 r.) Zygmunta Ugezdetzkiego.
Prawnuk Mikołaja – Bogusław (Bohuslav) w początkach wojny 30-letniej przybył na Śląsk, gdzie nabył Wigancice (Weigelsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty z Anną von Abschatz z Kosisk (Koiskau) w księstwie legnickim, miał syna – Adama Bogusława (zm. 1695 r.), właściciela Wigancic (Weigelsdorf) i Bielawy (Langenbielau). Żonaty z Barbarą von Gellhorn z Pieszyc (Peterswaldau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), miał dwóch synów: Jana Fryderyka i Gottlieba Ferdynanda oraz cztery córki:

1. Katarzynę – żonę N. von Rhediger;
2. N. córkę (zm. przed 1655 r.) – żonę Zygmunta von Vogt właściciela Górnej Piławy (Ober Peilau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Mąkoszyc (Manschuetz) koło Brzegu (Brieg);
3. Zuzannę Elżbietę – żonę (x 1678 r.) Zygmunta von Nimptsch z Grodziszcza (Lampersdorf) w księstwie ziębickim;
4. Annę Barbarę – żonę Wacława Zygmunta von Seidlitz z Lipowej (Leipitz) koło Strzelina (Strehlen);

W 1697 roku (11.02.) obydwaj bracia zostali wpisani w stan panów (baronów).
Młodszy – Gottlieb Ferdynand był właścicielem Bielawy (Langenbielau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Marią Renatą Florentyną hr. von Burghaus, miał córkę – Marię Brabarę Renatę, żonę Joachima Fryderyka von Tschirski z Podlesia (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), 2. (x 1701 r.) z Henriettą Zofią bar. von Haugwitz z Chróstnik (Brauchitschdorf) w księstwie legnickim, siostrą bratowej – nie miał dzieci.
Starszy – Jan Fryderyk (ur. 19.09.1669 – zm. 21.05.1737 r.), właściciel Pogorzały (Seifersdorf), Świątnik (Schwentnig), Ratajna (Panthenau) i Księginic Małych (Klein Kniegnitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x 26.08.1696 r.) z Julianną Elżbietą bar. von Haugwitz z Chróstnik (Brauchitschdorf) (siostrą drugiej żony brata) (ur. 11.06.1680 – zm. 10.04.1741 r.) miał syna – Jana Ferdynanda (ur. 10.08.1711 – zm. 23.10.1775 r.), rycerza Orderu Orła Czarnego i marszałka krajowego Śląska, w 1741 roku (6.11.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego. Po swoim stryju odziedziczył Bielawę (Langenbielau). Żonaty był (x 20.02.1732 r.) z Eleonorą Szarlottą von Heugel z Dobrzenia (Guttwohne) w księstwie oleśnickim.
Jego syn – Fryderyk Wilhelm Ferdynand Gottlob (ur.8.02.1745 – zm. 8.11.1805 r.), rycerz zakonu joannitów i również marszałek krajowy Śląska, był właścicielem Bielawy (Langenbielau) i Wigancic (Weigelsdorf) które w 1778 roku zostały przekształcone w majorat, którego został I ordynatem, oraz Żelowic (Silbitz), Strachowa (Strachau), Mańczyc (Manze) i Borowa (Bohrau) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x 12.03.1769 r.) z Luizą Beatą hr. von Pueckler (ur. 23.03.1751 – zm. 18.01.1801 r.) z Grodźca (Groditz) koło Niemodlina (Falkenberg) miał syna – Erdmana Karola Gottloba (ur. 22.07.1774 – zm. 10.04.1841 r.), II ordynata majoratu Bielawa (Langenbielau), w początkach XIX wieku

również Borów (Bohrau) przekształcił w oddzielny majorat którego został I ordynatem. Żonaty (x 17.12.1807 r.) z Filipiną Zofią Józefą Szarlottą hr. von Pueckler (ur. 9.06.1789 – zm. 22.11.1866 r.) z Grodźca (Groditz) dom Jedlinka (Tannhausen) miał syna – Erdmana Karola Gottloba jun. (zm. 19.01.1863 r.) III ordynata majoratu Bielawa (Langenbielau) i II ordynata majoratu Borów (Bohrau) oraz licznych majątków w okolicy Dzierżoniowa (Reichenbach) i Strzelina (Strehlen) oraz Bąkowic (Bankwitz) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 27.11.1834 r.) z Agnieszką Leopoldyną Fryderyką hr. von Kalckreuth (ur. 7.06.1809 – zm. 13.10.1862 r.), miał syna – Jana Adama Fryderyka Bogusława (ur. 11.11.1843 r.), IV ordynata majoratu Bielawa (Langenbielau). Prawdopodobnie był przewlekle chory i prawnym jego opiekunem był szwagier – Fryderyk Moryc Juliusz von Seidlitz. Zmarł w 1886 roku (2.12.) w Miesbach w Górnej Bawarii jako ostatni męski przedstawiciel rodu.
Jego siostra – Agnieszka Luiza Eleonora Filipina (ur. 20.10.1835 – zm. 18.03.1879 r.), właścicielka majoratu Borów (Bohrau) była żoną (x 17.11.1861 r.) Fryderyka Moryca Juliusza von Seidlitz, ordynata majoratu Owiesno (Hebendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Ich syn – Ernest Juliusz von Seidlitz przejął po ostatnim Sandretzkim majorat Bielawa (Langenbielau) i przyjął nazwisko „Seidlitz-Sandretzki".

Źródła:
Sinapius T. II s. 422-423
Blazek T. II s. 112
Zedlitz T. IV s. 147
Doerr s. 176
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 243

TABLICE GENEALOGICZNE

Mikołaj Sandreczki
II poł. XV w.
|
Benesz
|
N.
|
Bohuslav
I poł. XVII w. – nabywa Wigancice
ż. Anna v. Abschatz
z Kosisk
|
Adam Bohuslav

zm. 1695 r.
wł. Wigancic i Bielawy
ż. Barbara v. Gollhorn
z Pieszyc
|

Jan Fryderyk
ur. 19.09.1619 -
zm. 21.05.1737 r.
wł. Pogorzały, Świątnik,
Ratajna i Księginic Małych
1697 r. – baron
ż. (x 26.08.1696 r.) Julianna
Elżbieta bar. v. Haugwitz
z Chróstnik
(ur. 11.06.1680 – zm. 10.04.1741 r.)
|
Jan Ferdynand
ur. 10.08.1711 – zm. 23.10.1775 r.
rycerz Orderu Orła Czarnego
marszałek krajowy Śląska
1711 r. – hrabia
wł. Bielawy
ż. (x 20.02.1732 r.) Eleonora
Szarlotta v. Heugel
z Dobrzenia
|
Fryderyk Wilhelm Ferdynand Gottlob
ur. 8.02.1745 – zm. 8.11.1805 r.
rycerz zakonu joannitów
wł. Bielawy i Wigancic
1778 r. – tworzy majorat
I ordynat majoratu Bielawa
wł. Żelowic, Strachowa,
Mańczyc i Borowa
ż. (12.03.1769 r.) Luiza Beata
hr. v. Pueckler
z Grodźca
(ur. 23.03.1751 – zm. 18.01.1801 r.)
|
Erdmann Karol Gottlob
ur. 22.07.1774 – zm. 10.04.1841 r.
II ordynat majoratu Bielawa
pocz. XIX w. – tworzy majorat
Borów-Mańczyce
I ordynat tego majoratu
ż. (x 17.12.1807 r.) Filipina Zofia
Józefa Szarlotta hr. v. Pueckler
z Grodźca dom Jedlinka
(ur. 9.06.1789 – zm. 22.11.1866 r.)

Gottlieb Ferdynand
wł. Bielawy
1697 r. – baron
ż. 1. Maria Renata Florentyna
hr. v. Burghaus
2. (x 1701 r.) Henrietta Zofia
bar. v. Haugwitz
z Chróstnik
|
Maria Barbara Renata
m. Joachim Fryderyk
v. Tschirski
z Podlesia

|
Erdmann Karol Gottlob jun.
Zm. 19.01.1863 r.
III ordynat Bielawy
II ordynat Borowa
ż. (x 27.11.1834 r.) Agnieszka
Leopoldyna Fryderyka
hr. v. Kalckreuth
(ur. 7.06.1809 – zm. 13.10.1892 r.)
|

Jan Adam Fryderyk Bogusław
ur. 11.11.1843 – zm. 2.12.1886 r.
IV ordynat Bielawy
Majorat przejmuje siostrzeniec

Agnieszka Luiza Eleonora Filipina
ur. 20.10.1835 – zm. 18.03.1879 r.
wł. majoratu Borów
m. (x 17.11.1861 r.) Fryderyk Moryc
Juliusz v. Seidlitz
ordynat majoratu Owiesno
|
Ernest Juliusz v. Seidlitz
przejmuje majorat Bielawa

SANITZ

Ród pochodzący z Pomorza Przedniego (Vorpommern), osiadły również w Nowej Marchii. Na Śląsku pojawili się przejściowo w XIX wieku.
N. von Sanitz (ur. 1747 r.) w 1800 roku generał major i szef garnizonu w Ząbkowicach Ślaskich (Frankenstein), brał udział w wojnach napoleońskich. W 1813 roku był dowódcą 8 śląskiej dywizji piechoty. Zmarł w Głogowie (Glogau) 4.08.1821 r. Jego syn – N. Zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1835 roku , również w stopniu generała majora.
Tarcza herbowa podzielona w pas, dolna połowa w szachownicę złoto błękitną, górna – czarna ze srebrnym półksiężycem pomiędzy dwoma złotymi gwiazdami. Klejnot – trzy róże: zielona, biała i błękitna. Labry: prawe – biało-błękitno-czarne, lewe – biało-czarno-błękitne.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 147-148

SANITZ

zob.

SENITZ

SANKT MAURO

zob.

NEUHAUS

SANNIG

Herb rycerski z 1678 r.

W 1678 roku (31.10.) wpisany został w czeski stan rycerski Kasper Franciszek von Sannig, członek rady cesarskiej i kanclerz wyższego urzędu królewskiego we Wrocławiu (Breslau).
Pochodził ze starego rodu szlacheckiego z księstwa nyskiego, był znanym prawnikiem. Zmarł 22.01.1686 roku. Żonaty z Anną Elżbietą Pletsch miał dwóch synów: Jana Krzysztofa i Leopolda Antoniego, oraz dwie córki: N. – żonę N. von Zedlitz i Pacjencję – w 1725 roku zakonnicę w klasztorze dominikanek św. Katarzyny we Wrocławiu.

Jan Krzysztof – był radcą i tajnym referendarzem dworu czeskiego, właścicielem majątków w Dolnej Austrii gdzie otrzymał tytuł barona. Żonaty z Marią Antonią Gebhardt von Duppenau, miał dwie córki: Marię Elżbietę i Annę Barbarę (zm. 26.02.1773 r.) – żonę (x 13.02.1737 r.) Jana Ludwika hr. von Harbuval und Chamare. Leopold Antoni był radcą wyższego urzędu cesarskiego Dolnego i Górnego Śląska.
Brat Kaspra Franciszka – Jan Krzysztof, urodzony w Nysie (Neisse) w 1641 roku, doktor teologii, protonotariusz apostolski, kanonik wrocławski, nyski i opolski, zmarł we Wrocławiu (Breslau) w 1687 roku. Pochowany w katedrze wrocławskiej gdzie znajduje się inskrypcja: „Hic jacet cineres Jo. Christophori a Sennig nati Anno MDCXLI Nissae In die cinerum: Hic jacent os et ossa SS Theologiae Doct. Protonot. Apostolici, Canonici Vratislaviae XV, Nissa XVI, et Opolii I an. Hic Cathedralis, ibi Collegiatarum. Cathedra virtutis olim et Collegium Sapientiae, obiit Anno 1687 in festo S. Lazari, cum Lazaro in sinum Abrahae deportatus. HVIVs aniMae aLIIsqVe Vt DeVs sIt propItIVs preCare".
Członkiem tego rodu był również Bernard von Sannig z Nysy (Neisse), znany w XVII wieku kaznodzieja, lektor świętej teologii i prowincjał zakonu św. Franciszka serafickiego. Autor wielu znanych w tym czasie prac m. in.: „Scholam philosophicam seu Universam Philosophiam" T. 3, „Scholam Theologicam", „Scholam Canonicam" itp. Zmarł w Znojmie na Morawach.
W księstwie nyskim posiadali Domaszkowice (Ritterswalde).

Źródła:
Sinapius T. I s. 805-806
Blazek T. II s. 118, T. III s. 47
Doerr s. 163

TABLICE GENEALOGICZNE

N. v. Sannig
|

Jan Krzysztof	Kasper Franciszek
ur. 1641 – zm. 1687 r.	zm. 22.01.1686 r.
dr teologii	1678 r. – stan rycerski
protonotariusz	członek rady cesarskiej,
apostolski,	kanclerz wyższego urzędu
kanonik wrocławski,	królewskiego
nyski i opolski	ż. Anna Elżbieta Pletsch
	|

Leopold Antoni | Jan Krzysztof | córki:

radca wyższego urzędu cesarskiego	tajny radca i referendarz dworu czeskiego wł. Goepfritz w Dolnej Austrii ż. Maria Antonia Gebhardt v. Duppenau | córki: a) Maria Elżbieta b) Anna Barbara zm. 26.02.1773 r. m. (x 13.02.1737 r.) Jan Ludwik v. Harbuval u. Chamare	a) N. m. N. v. Zedlitz b) Pacjencja 1725 r. – zakonnica klasztoru dominikanek we Wrocławiu

SANTERSLEVE

zob.

SANDERSLEBEN

SANTKO

zob.

SANDKO

SAPIEHA

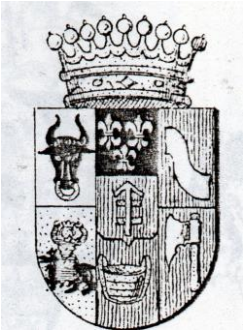

Herb hrabiowski Katarzyny Agnieszki Sapieżanki.

Polski ród książęcy dzielący sie na dwie główne linie: kodeńską z Kodnia i różańska z Różana.
Z linii różańskiej pochodziła „czarna owca" rodu, Katarzyna Agnieszka (Ludwika) (ur. Koźmin Wielkopolska 14.01.1715 r.), córka księcia Jana Sapiehy i Ludwiki Opalińskiej. Była żoną (x Rawicz 29.06.1733 r.) swojego kuzyna księcia Michała Antoniego Sapiehy – łowczego litewskiego. W 1743 roku (18.09.) mąż uzyskał unieważnienie małżeństwa z powodu rzekomego zbyt bliskiego pokrewieństwa i błędów proceduralnych samego ślubu (ślubu udzielono bez zgody i wiedzy miejscowego proboszcza). Oskarżano ją o wybujały temperament, nadmierny erotyzm i wywoływanie licznych skandali towarzyskich. Ponownie wyszła za mąż (x Warszawa 12.05.1745 r.) za młodszego od siebie o sześć lat kamerdynera dworu sapieżyńskiego Wojciecha Pawła Żywnego pochodzącego z Pragi czeskiej i w tym samym roku nabyła na Śląsku państwo Cieszków (Freyhan) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), gdzie zamieszkała. Oprócz Cieszkowa (Freyhan) posiadała liczne majątki w Wielkopolsce, m. in. Koźmin. W 1756 roku (20.12.) mąż za zasługi swojego ojca otrzymał szlachectwo czeskie z predykatem „von Lilienhof". Nobilitację tą w 1763 roku (18.11.) zatwierdził król pruski. Początkowo król pruski nie zgodził się na używanie przez Katarzynę tytułu książęcego i dopiero prawo takie uzyskała w 1768 roku (22.05.). Brała bardzo aktywny udział w życiu politycznym Wielkopolski, pod koniec lat 60-tych była jednym z organizatorów konfederacji barskiej w Wielkopolsce, co nie przeszkadzało jej donosić Rosjanom na swojego brata. Cieszków (Freyhan) stał się punktem kontaktowym i przerzutowym emisariuszy konfederacji barskiej. W czerwcu 1772 roku przebywał tu regimentarz konfederacji litewskiej, jej krewny – książę Józef Sapieha. Zmarła 2.03.1779 roku i pochowana została w wybudowanym przez siebie kościele pod wezwaniem św. Jana Chrzciciela.
Prawdopodobnie z pierwszego małżeństwa miała córkę – Jadwigę. Z drugiego (?) miała dwóch synów: Jana Nepomucena Antoniego Judę Tadeusza i Joachima Augustyna Ignacego Franciszka. Są przesłanki do twierdzenia, że drugi jej syn – Joachim Augustyn mógł nie być wcale jej synem. Ochrzczony potajemnie w 1751 roku w Głogówku (Oberglogau) na Górnym Śląsku jako dziecko nieznanych rodziców, wychowywany był we Wrocławiu w rodzinie radcy wojennego Konrada Baldego i dopiero dwadzieścia lat później Katarzyna Sapieha przyznała się, że jest jej legalnym (?) synem. Był właścicielem majątku w Maciejowej (Maiwaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), którą otrzymał od swojego opiekuna i wychowawcy, Konrada Baldego. Obaj bracia (?) zostali nobilitowani przez króla pruskiego z odmiennym nazwiskiem i różnymi predykatami: Jan Nepomucen – Lilienhof von Adelstein, Joachim Augustyn – Lilienhof von Zwowitzki. Potomkowie ich używali tylko predykatów (zob.).

Źródła:
Blazek T. II s. 113
Doerr s. 240
Woykowski-Biedau G.: Eine geheimnisvolle Eintragung aus dem Taufbuch der kathol. Pfarrkirche ad St. Batholomaeum zu Oberglogau aus dem Jahre 1754. (w:) Oberschlesien Jg 11:1912/13 s. 113-114
R. Sękowski: Tajemniczy chrzest w Głogówku (w:) Ziemia prudnicka r. 2006 s. 71-74.

SAPRATSCHINE

zob.

FREITAG

SARIUS
(SARIUSZ z CZERWONEJ WOLI)

Polski herb Jelita

Polski ród herbu Jelita występujący w okolicy Pszczyny (Pless). W 1677 roku Roman Sarius z Czerwonej Woli był właścicielem Zawady (Zawada).

Źródła:
Pilnacek T. I s. 112

SARNOWSKI.

Na Śląsku żyło kilka rodów o tym nazwisku.

SARNOWSKI
(SARNOWSKI z SARNOWA)

Polski herb Nowina

Drobna szlachta Ziemi Siewierskiej herbu Nowina pochodząca z Sarnowa, występujący również w okolicy Bytomia (Beuthen). Około 1450 roku występują w dokumentach Maciej i Jakub z Sarnowa.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1049

SARNOWSKI
(SARNOWSKI z SARNOWA i KLOTOWA, KLOTOWSKI, SKLOTOWSKI, SRNOWSKI)

Sarnowski z Sarnowa wg Pilnačka

Polski herb Dołęga

Drobna szlachta herbu Dołęga, pochodząca prawdopodobnie z Moraw lub Czech, lub miejscowego pochodzenia z miejscowości Sarny (Sarne) w księstwie niemodlińskim, znana na Górnym Śląsku już od XV wieku. Prawdopodobnie z tego rodu pochodził Jan Sarnowski, chorąży czwartej chorągwi św. Jerzego w bitwie pod Grunwaldem. W chorągwi tej walczyli zaciężni Czesi i Morawianie a chorągiew wręczył Sarnowskiemu osobiście król Władysław Jagiełło.
W 1425 roku Hans Srnowski występuje jako świadek w dokumentach księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego). W 1459 roku w otoczeniu tego samego księcia występuje Jakub Srnowski z siostrą Machną i żoną N.
W 1581 roku Jan Srnowski kupił od Jana Jakuszka majątek w Syryni (Syrin) koło Wodzisławia (Loslau).
W 1588 roku Jan Sarnowski z Klotowa był właścicielem Ścierni w księstwie oświęcimskim. W 1598 roku Jan Sarnowski ze Sklotowa był właścicielem Złotogłowic (? Zlatohlavi, Gross Neundorf) w księstwie nyskim.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1049-1050
C.D.S. T. VI nr 242; T. XXXIII s. 33
Długosz J.: Bitwa Grunwaldzka. Wrocław 2003 s. 63

SARNOWSKI
(PRITZELWITZ SARNOWSKI genannt, SARNOFFSKI)

Polski herb Półkozic

Jedna linia rodu von Pritzelwitz herbu Półkozic z pogranicza śląsko – wielkopolskiego, właścicieli Sarnowa (Sarnau) koło Byczyny (Pitschen) przyjęła nazwisko „Sarnowski”.
Według Sinapiusa w 1330 roku występuje Bernard Sarnoffski, właściciel Krzykowa (Krickau) koło Namysłowa (Namslau) i Gorzesławia (Korschlitz) koło Oleśnicy (Oels). Prawdopodobnie Sianpius pomylił datę i dotyczy informacja ta Bernarda Sarnowskiego w 1530 roku, właściciela Gorzesławia (Korschlitz).
W 1402 roku występuje w dokumentach Miczke Sarnowski, w 1532 roku Jan Pritzelwitz zwany Sarnowskim z Sarn (Sarnau) był starostą Kluczborka (Kreuzburg).

zob.

PRZITZELWITZ

SAROTZKI

zob.

SCHEROTZKI

SARTORIUS
(SARTORIUS von SCHWANENFELD)

Herb polski – Sartorius

Nobilitowana szlachta pomorska. Jan Joachim Sartorius (zm. 1745 r.) był rektorem szkoły w Gdańsku (Danzig). Jego wnuk – Ernest Sartorius – polski konsyliarz królewski w 1775 roku (20.12.) uzyskał polską nobilitację. W 1792 roku (17.07.) bracia Andrzej – komisarz poczty pruskiej (Prus Królewskich – Warmia) i Ernest Julian Sartorius – konsyliarz królewski i generalny komisarz poczt Korony i Wielkiego Księstwa Litewskiego uzyskali indygenat polski na podstawie potwierdzenia szlachectwa wydanego przez cesarza Józefa II.
W 1873 roku (26.08.) Ernest Fryderyk Karol Ludwik Franciszek Sartorius otrzymał tytuł pruskiego hrabiego z prawem primogenitury. Tytuł związany był również z posiadanym fideikomisem Sartowice (Sartowitz) koło Grudziądza (Graudenz). Pełne nazwisko brzmiało: „Ernst Friedrich Karl Ludwig Franz Sartorius Graf von Schwanenfeld Freiherr auf Sartowitz“ (ur. Wrocław, Breslau 17.07.1827 – zm. Wrocław, Breslau 20.12.1874 r.). Na Śląsku posiadał Magnice (Magnitz) koło Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty 1. (x 28.01.1856 r.) z Idą Karoliną Wilhelminą Szarlottą Joanną Marią Cecylią von der Decken z Wischhof (ur. 2.08.1829 – zm. Sartowice, Sartowitz 17.07.1870 r.), 2. (x Moeckern 26.08.1873 r.) z Eweliną hr. von Hagen (ur. 25.11.1839 r.), dzieci nie miał.

Źródła:
Album... nr 2024, 2452, 2453
Ostrowski J.: Księga herbowa rodów polskich.Warszawa 1897 s. 344
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 258-259
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 75:1902 s. 733

SARTORIUS

zob.

WIESENTHAL

SASCHOWSKI
(SASSOWSKI, SASZOWSKI, SZASZOWSKI, SCHASCHOWSKI)

Herb Saschowski wg Pilnačka

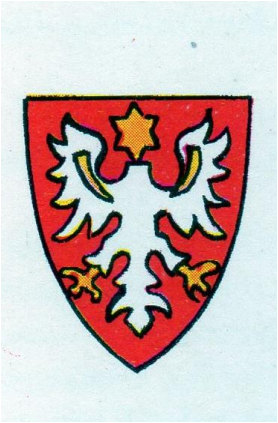

Polski herb Orla vel Saszor

Stary ród szlachecki z księstwa oświęcimsko – zatorskiego herbu Orla (Saszor), wspólnego pnia z oświęcimskimi Geraltowskimi tego samego herbu i Palczowskimi.
Mikołaj Saszowski w 1460 roku był właścicielem Gierałtowic, Smolic, Wieprzy i Przybrodzia w księstwie oświęcimskim. Według Jana Długosza posługiwał się herbem Topacz. (Kopacz).
Jan Saszowski często występuje w księgach ziemskich księstwa oświęcimsko – zatorskiego. Posiadał licznych synów z których Jakub, właściciel Palczowic i Gierałtowic w 1541 roku był sędzią ziemskim zatorskim a w 1545 roku – sędzią ziemskim oświęcimskim. Piotr Saszowski – również syn Jana, miał majątki na Orawie na Słowacji a także wieś Kańczugę w Małopolsce. W latach 1512 – 1524 posiadał Gierałtowice i Wilamowice. Zmarł przed 1540 rokiem, miał syna – Hieronima Gierałtowskiego, który w 1548 roku występuje w dokumentach razem z Janem, Krzysztofem i Stanisławem Gierałtowskimi.

Adam Saschowski, właściciel Kornic (Kornitz koło Raciborza ?), był żonaty (x 25.02.1582 r.) z Reginą, siostrą Jerzego Buchty, właściciela Otmętu (Ottmuth) w księstwie opolskim.
W 1604 roku występuje w dokumentach Bartłomiej Saschowski właściciel Ligoty (Ellguth – której ?) w księstwie opolsko raciborskim.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1052-1053
Rauscher nr 8, 9, 11, 12, 41, 46, 62, 221, 233, 273, 276, 279, 280, 281, 293, 311, 341, 358, 359, 361, 363, 437, 487, 491, 492, 498, 543, 544

SASS

Herb rodowy

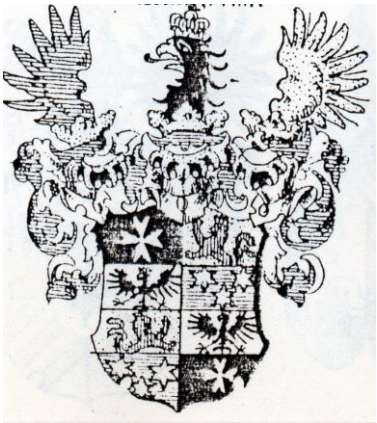

Herb baronowski XIX w.

Stary ród westfalski, od XV wieku osiadły na terenie Estonii, znany od XV wieku. Na początku XVII wieku Fryderyk sen. von Sass, właściciel Cabill na wyspie Oesel, miał dwóch synów: Fryderyka jun. i Reinholda, założycieli dwóch linii: starszą – estońską z Cabill i młodszą – kurlandzką.
Potomkowie Fryderyka jun., założyciela starszej linii z Cabill otrzymali w XIX wieku tytuły rosyjskich baronów (w 1853 i 1862 r.).
Założycielem linii kurlandzkiej (młodszej) był Reinhold (ur. 8.12.1602 – zm. 1647 r.). Z linii tej Gerhard Aleksander, syn Gerharda i Małgorzaty von Plater, w służbie pruskiej w połowie XVIII wieku przebywał na Górnym Śląsku. W 1750 roku (2.12.) ożenił się z Heleną Eleonorą Benigną, córką Krzysztofa Erdmana von Larisch , w 1752 roku kupił Borzysławice (Borislawitz), w 1770 roku – Ligotę Wielką (Gross Ellguth) a w 1772 roku Gierałtowice (Geraltowitz)

koło Koźla (Cosel) oraz w 1773 roku – Izbicko (Stubendorf) i Ligotę Samborową (Tschammer Ellguth) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W 1779 roku (1.09.) otrzymał tytuł pruskiego barona. Zmarł w Koźlu (Cosel) 7.07.1790 roku w stopniu generała majora wojsk pruskich jako komendant twierdzy kozielskiej. Pochowany został w kościele ewangelickim, który z jego inicjatywy zbudowano w tym mieście i w którym uroczyście pochowano szczątki ściętego w XVII wieku Andrzeja Kochcickiego.
Miał dwóch synów i córkę, z których jeden syn był do 1806 roku landratem siewierskim i właścicielem majątków na tzw. Nowym Śląsku (Ziemia Siewierska). Na nich wymarła baronowska linia śląska. Liczne domy istniały na terenie Kurlandii i w Szwecji.

Źródła:
Zedlitz IV s. 148-149
Blazek T. I s. 92
Genealogisches Handbuch des Adles – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 261-262
Bimler K.: Die ewangelische Kirche in Cosel... (w:) Oberschesier 1930 H. 2
Schellenberg A.: Die ewangelische Kirche in Cosel O.S. (w:) Oberschlesier

SASSOWSKI

zob.

SASCHOWSKI

SASZOWSKI

zob.

SASCHOWSKI

SATANSKI

zob.

SCHATANSKI

SATZENHOFEN
(SAZENHOFEN)

Herb rodowy.

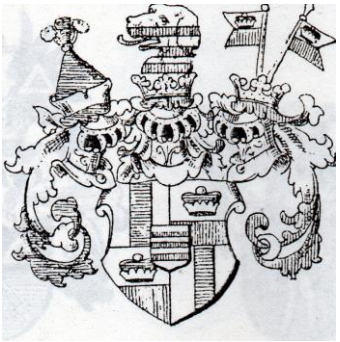

Herb hrabiowski.

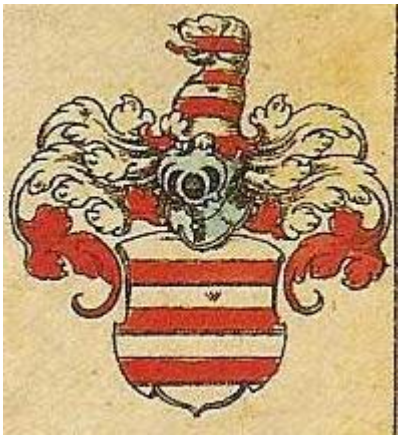

Herb rodowy linii bawarskiej

Stary ród bawarski. W 1723 roku (26.04.) Jan Adam Fryderyk bar. von Satzenhofen otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).
Franciszek Zygmunt Fryderyk von Satzenhofen (ur. 1684 r.) – rycerz zakonu niemieckiego, koadjutor prowincji frankońskiej, jałmużnik a później komtur państwa Bruntal (Freudenthal), komtur w Namysłowie (Namslau), w 1732 roku (29.12.) uzyskał inkolat śląski.

Maria Anna hr. von Satzenhofen (ur. 24.06.1712 – zm. 22.05.1761 r.) była trzykrotnie zamężna: 1. z Ignacym hr. Veznik, 2. (x 1736 r.) z Janem Leopoldem hr. von Verdugo, właścicielem Tworogu (Tworog), Świbia (Schwieben), Wiśnicz (Wischnitz), Radoni (Radun) i Wielowski (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz), Skorogoszczy (Schurgast), Chróściny (Weissdorf), Niewodnik (Niewodmik) i Jamki (Jamke) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Domecka (Dometzko) koło Opola (Oppeln), 3. (x 1758 r.) z Magnusem Ludwikiem hr. Schack von Wittenau. Zmarła w Skorogoszczy (Schurgast) i pochowana została w Świbiu (Schwieben).

Źródła:
Sinapius T. II s. 425-426
Blazek T. III s. 47

SAUERMA

zob.

SAURMA

SAUERMANN

zob.

SAURMA

SAUERN

zob.

SAUR

SAUL

zob.

SOBEK

SAUR
(SAUER, SAUERN)

Herb rycerski Antoniego Ferdynanda v. Sauer

Stary śląski ród, według Abschatza wywodzący się z arystokracji Kwadów i Lygiów.
Kasper von Saur około 1448 roku był żonaty z Anną von Schweidnitz z Radomierza (Seiffersdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Bartłomiej w połowie XV wieku posiadał majątki w okolicy Lwówka (Lemberg, Loewenberg), miał syna Jana (zm. 1477 r.). Stanisław – doktor dekretów i kanonik wrocławski, zmarł w 1535 roku (21.01.) i pochowany został w kolegiacie św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau).
W 1666 roku (13.07.) wpisany został w czeski stan rycerski Antoni Ferdynand von Sauer, urzędnik skarbowy hrabstwa kłodzkiego. W 1670 roku posiadał część Jaszkowej Górnej (Oberhannsdorf) w hrabstwie kłodzkim. W 1719 roku występuje w dokumentach Tadeusz Baltazar von Sauern.
Herb przedstawiony przez Blażka wygląda na herb nobilitacyjny, Sinapius opisuje inny herb tego rodu: na czerwonej tarczy, zielone wzgórze o trzech szczytach z którego wyrasta gałązka dębu z trzema zielonymi liśćmi i trzema żołędziami, w klejnocie taka sama gałązka dębu. Labry biało – czerwone.

Źródła:
Sinapius T. II s. 951
Blazek T. III s. 109
Doerr s. 150

SAURAU

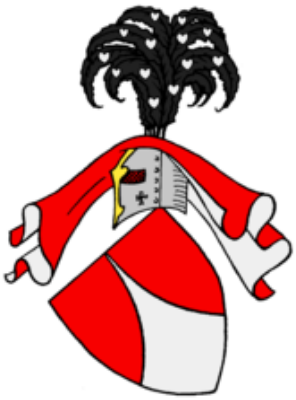

Herb rodowy

Herb baronowski

Stary ród hrabiowski pochodzący ze Styrii. W 1117 roku występują w dokumentach Arnold i Zygfryd von Saurau. W latach 1440 – 1470 Wilhelm von Saurau, żonaty z Urszulą, córką Zygmunta von Rogendorf, był podczaszym cesarza Fryderyka. W pierwszej połowie XVII wieku synowie Karola I bar. von Saurau (zm. 1643 r.) podzielili ród na dwie główne linie: Wofgang Rudolf był założycielem linii starszej – styryjskiej z Lobming i Thonnersbach a Zygmunt Fryderyk młodszej – austriackiej z Ligist i Hornegg. Obie linie wymarły pod koniec XVIII wieku.

LINIA STARSZA – STYRYJSKA.

Założycielem linii był Wolfgang Rudolf bar. von Saurau (ur. 1618 – zm. 1669 r.). Jego syn – Jan Rudolf żonaty był z Rozalią hr. von Herberstein. Syn Jana Rudolfa – Maksymilian Ludwik (ur. 19.10.1700 – zm. 9.04.1753 r.), dziedziczny marszałek ziemski Styrii był żonaty (x 1725 r.) z Marią Alojzą (zm. 1746 r.), córką Zygmunta Rudolfa hr. von Wagensperg.
Posiadał troje dzieci:

- Marię Rozalię (ur. 3.05.1731 – zm. 1773 r.) – żonę (x 1752 r.) Maksymiliana Gundakara hr. von Trautmannsdorf (zm. 1764 r.);
- Marię Alojzę (ur. 2.08.1736 – zm. 1789 r.) – żonę (x 1747 r.) Adolfa hr. von Wagensperg (zm. 15.11.1773 r.);

- Rajmunda Marię (ur. 7.01.1740 – zm. 27.01.1796 r.) dziedzicznego marszałka ziemskiego Styrii. Żonaty był trzykrotnie: 1. (x 9.07.1760 r.) z Marią Anną (zm. 7.12.1776 r.), córką Jana Józefa hr. von Dietrichstein, 2. (x 27.09.1778 r.) z Reginą (zm. 1.03.1787 r.), córką Jerzego hr. von Stubenberg, 3. (x 31.01.1788 r.) z Marią Anną, córką Leopolda hr. von Schlick. Miał pięcioro dzieci:
  a/ Marię Annę (ur. 15.01.1765 r.) – żonę (x 22.09.1784 r.) Chrystiana hr. von Stubenberg;
  b/ Marię Józefę (ur. 22.07.1772 r.) – żonę (x 13.05.1792 r.) Józefa hr. von Khevenhueller;
  c/ Marię Antonię (ur. 5.04.1789 r.);
  d/ Marię Zenona Wincentego (ur. 9.07.1792 r.) – ordynata majoratu Ligist;
  e/ Otto Franciszka de Paulo (ur. 2.07.1794 – zm. 1797 r.).

LINIA MŁODSZA – AUSTRIACKA.

Założycielem tej linii był Zygmunt Fryderyk (ur. 1625 r.). Jego wnuk – Maria Karol (ur. 15.08.1692 – zm. 20.12.1729 r.) żonaty (x 1715 r.) z Marią Katarzyną (zm. 5.05.1785 r.), córką Ferdynanda hr. von Breuner, miał pięcioro dzieci:

- Marię Karola sen. (ur. 7.08.1718 – zm. 2.11.1778 r.) – kawalera orderu św. Stefana, żonatego (x 1.09.1757 r.) z Antonią, córką Henryka Józefa hr. von Daun, feldmarszałka wojsk cesarskich. Miał czworo dzieci: a/ Marię Karola jun. (ur. 1758 – zm. 1759 r.), b/ Franciszka Józefa (ur. 19.09.1760 r.), właściciela majątków w Austrii i na Węgrzech, rycerza wielkiego orderu św. Stefana, w 1803 roku marszałka ziemskiego Dolnej Austrii, w latach 1801 – 1802 posła cesarskiego na dworze carskim w Petersburgu. Żonaty (x 9.01.1794 r.) z damą dworu cesarskiego Antonią, córką Ernesta Maksymiliana hr. von Lodron, wdową po Ignacym hr. von Chorinski; c/ Marię Teresę (ur. 4.09.1759 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 19.11.1781 r.) z Franciszkiem Rchsgr. von Seldern (zm. 1790 r.), 2. (x 6.06.1800 r.) z Alojzym hr. von Clam; d/ Marię Katarzynę (ur. 6.01.1762 – zm. 20.10.1790 r.).
- Cecylię (ur. 1723 – zm. 22.02.1750 r.) – żonę Feliksa hr. von Sobeck (zm. 1768 r.);
- Katarzynę (ur. 1726 r.) – dominikankę w Styrii;
- Jana Jerzego (ur. 3.11.1727 – zm. 22.03.1800 r.) – seniora rodu;
- Eleonorę (ur. 1728 – zm. 24.09.1795 r.) – przełożoną konwentu urszulanek w Wiedniu.

Na Śląsku w 1664 roku Juliusz Ernest Reichsgraf von Saurau Freiherr zu Ligist, Friedstein, Ober Steinach, Schwamberg, dziedziczny marszałek Styrii z linii austriackiej był komturem zakonu joannitów w Oleśnicy Małej (Klein Oels) i przełożonym komandorii śląskich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 199-200
Genealog. Handbuch... s. 710-712

TABLICE GENEALOGICZNE

Karol I v. Saurau
zm. 1643
|

Wolfgang Rudolf
ur. 1618 – zm. 1669 r.
|
Jan Rudolf
ż. Rozalia hr. v Herberstein
|
Maksymilian Ludwik
ur. 19.10.1700 – zm. 9.04.1753 r.
ż. (x 1725 r.) Maria Alojza
hr. v. Wagensperg
(zm. 1746 r.)
|

Rajmund Maria
ur. 7.01.1740 -
zm. 27.01.1796 r.
ż. 1. (x 9.07.
1760 r.)
Maria Anna
hr. v. Dietrich-
stein
(zm. 7.12.
1776 r.)
2. (x 27.09.
1778 r.)
Regina
hr.v. Stuben-
berg
(zm. 1.03.
1787 r.)
3. (x 31.01.
1788 r.)
Maria Anna
hr. v. Schlick
|
|
|

córki:
a) Maria Rozalia
ur. 3.05.1731 -
zm. 1773 r.
m. (x 1752 r.)
Maksymilian
Gundakar
hr. v. Traut-
mannsdorf
(zm. 1764 r.)
b) Maria Alojza
ur. 2.08.1736 -
zm. 1789 r.
m. (x 1747 r.)
Adolf hr. v. Wagen-
sperg
(zm. 15.11.1773 r.)

Zygmunt Fryderyk
ur. 1625 r.
|
N.
|
Maria Karol
ur. 15.08.1692 – zm. 20.12.1729 r.
ż. (x 1715 r.) Maria Katarzyna
hr. v. Breuner
(zm. 5.05.1785 r.)
|

Maria Karol sen.
ur. 7.08.1718 -
zm. 2.11.1778 r.
ż. (x 1.09.1757 r.)
Antonia hr. v. Daun
|
|
|
|
|
|
|
|
|
|
|

Jan Jerzy
ur. 3.11.1727 -
zm. 22.03.1800 r.

córki:
a) Cecylia
ur. 1723 –
zm. 22.02.1750 r.
m. Feliks
hr. v. Sobeck
(zm. 1768 r.)
b) Katarzyna
ur. 1726 r.
dominikanka
w Styrii
c) Eleonora
ur. 1728 –
zm. 24.09.1795 r.
urszulanka
w Wiedniu

Maria Karol jun.
ur. 1758 -
zm. 1759 r.

Franciszek Józef
ur. 19.09.1760 r.
1803 r. - marszałek
ziemski Dolnej
Austrii
1801-1802 r. – poseł
w Petersburgu
ż. (x 9.01.1794 r.)
Antonia

córki:
a) Maria Teresa
ur. 4.09.1759 r.
m. 1. (x 19.11.
1781 r.)
Franciszek
Rchsgr.
v. Seldern
(zm. 1790 r.)

Maria Zenon Wincenty ur. 9.07. 1792 r. ordynat majoratu Ligist	Otto Franciszek de Paulo ur. 2.07.1794 - zm. 1797 r.	córki: a) Maria Anna ur. 15.01.1765 r. m. (x 22.09.1784 r.) Chrystian hr. v. Stubenberg b) Maria Józefa ur. 22. 07.1772 r. m. (x 13.05.1792 r.) Józef hr. v. Kheven-hueller c) Maria Antonia ur. 5.04.1789 r.	hr. v. Lodron	2. (x 6.06. 1800 r.) Alojzy hr. v. Clam b) Maria Katarzyna ur. 6.01.1762 - zm. 20.10.1790 r.

SAURMA
(SAURMA-JELTSCH, SAUERMA, SAUERMANN)

Herb rodowy i patrycjuszowski

Herb hrabiowski I

Herb hrabiowski Saurma-Jeltsch

Herb hrabiowski Sauerma-Ruppersdorf

Ród patrycjuszowski z Norymbergii posługujący się początkowo nazwiskiem „Sauermann".
Żyjący w pierwszej połowie XV wieku Konrad Sauermann żonaty z Katarzyną von Thenn, miał pięciu synów. Z nich: Konrad jun., właściciel Gefrees w okręgu Fichtel, był założycielem linii śląskiej Saurma-Jeltsch, jego najmłodszy brat – Sebald również przeniósł się na Śląsk i był założycielem linii Sauerma z Jaksonowic (Jackschoenau) w księstwie oleśnickim. Inni bracia: Fryderyk przeniósł się do Norymbergii (Nuernberg), gdzie w 1489 roku był członkiem rady miejskiej, zmarł 7.10.1501 roku, Kasper (zm. 31.10.1514 r.) osiadł w Lipsku (Leipzig) oraz Mikołaj – duchowny, zmarł jako altarysta w Baireuth.
Konrad jun. (ur. 1414 r.), właściciel Gefrees był żonaty z N. von Wolf ze Śląska, miał kilku synów i córkę. Najstarszy z synów – Konrad przeniósł się na Śląsk i był założycielem głównej linii z Jelcza (Jeltsch) koło Wrocławia (Breslau). Jego brat – Maciej w 1530 roku był zarządcą kopalń w Zlatych Horach (Zuckmantel). Drugi brat – Wolf (zm. 11.04.1541 r.) w 1517 roku był członkiem rady miasta Norymbergii (Nuernberg). Potomkowie linii norymberskiej osiedli również w Saksonii.

LINIA GŁÓWNA Z JELCZA (JELTSCH) – SAURMA-JELTSCH..

Syn Konrada jun. – Konrad I Sauermann w dokumentach wrocławskich występuje od 1499 roku jako starszy gildii kupieckiej i w 1505 roku został wybrany do rady miejskiej. W tym samym roku (4.09.1505 r.) kupił od Kaspra Ungeroth z Gniechowic (Gnichwitz) wieś Bieńkowice (Benkwitz) koło Wrocławia (Breslau). W 1508 roku (13.05.) nabył wieś i zamek Jelcz (Jeltsch) i Bystrzycę (Peisterwitz) koło Oławy (Ohlau). Jelcz (Jeltsch) stał się siedzibą głównej linii rodu Saurmów na Śląsku. Również w 1508 roku (8.09.) kupił majątek z karczmą w Piekarach (Beckern). W 1509 roku kupił sołectwo z karczmą w Ratowicach (Rattwitz) i został przełożonym mennicy legnickiej. Był właścicielem jednego z największych domów handlowych we Wrocławiu (Breslau), prowadzących rozległe kontakty handlowe m. in. z Wenecją.

W początkach XVI wieku sfinansował odbudowę organów w kościele św. Elzbiety zniszczonych przez piorun w 1497 roku. W 1528 roku (15.05.) kupił od Ambrożego Jenckwitza Jeszkowice (Jaeschkowitz). Zmarł w 1544 roku, dokładna data śmierci nie jest znana. Żonaty z Małgorzatą, córką Leonarda von Gendorf, członka rady margrabiów brandenburskich, miał dwanaścioro dzieci:

1. Annę – żonę doktora medycyny Klemensa Borka;
2. Barbarę – żonę (x 8.07.1516 r.) Mikołaja Uthmana (ur. 29.12.1475 – zm. 1545 r.), członka rady miejskiej, właściciela Smolca (Schmolz), Samotworu (Romberg), Zybiszowa (Siebischau) i Jagodna (Lamsfeld);
3. Jadwigę – żonę (x ok. 1516 r.) Jerzego Thoman;
4. Helenę (zm. 9.04.1557 r.) – żonę Jana von Bockwitz (zm. 20.05.1574 r.), który po jej śmierci ożenił się z Magdaleną Wolf;
5. N. – zakonnicę;
6. Jerzego (ur. ok. 1493 – 1496 r.) – doktor obojga praw po studiach w Bolonii, proboszcz i dziekan katedry wrocławskiej, kaznodzieja cesarza Karola V, zmarł 31.10.1527 roku w Rzymie. Dwa epitafia jego znajdują się w kolegiacie św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), jedno epitafium znajduje się w kościele rzymskim, liczne epitafia ukazały się drukiem, Henelius poświęcił Jerzemu cały rozdział swojej pracy;
7. Konrada II (zm. 1561 r.) – kontynuatora rodu;
8. Sebastiana (zm. 1541 r.) – w 1523 roku członek rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau), znany z licznych kontraktów finansowych, nie był żonaty;
9. Erazma – miał jakieś udziały w kopalniach w Zlatych Horach (Zuckmantel);
10. Bartłomieja – właściciela domu w rynku wrocławskim. Żonaty z Anną Williger (zm. 1570 r.), miał dwie córki: Annę – żonę Cypriana von Landek i Helenę – żonę Adama Brimmera (zm. 1593 r.);
11. Wolfa (zm. 1547 r.) – właściciela kuźnicy miedzi, folwarku nad starym korytem Odry i majątku w Dąbiu (Grueneiche), żonatego z Dorotą von Legat;
12. Walentyna I – właściciela Jelcza (Jeltsch) i Gniechowic (Gnichwitz) przebywał w służbie wojskowej we Francji, gdzie ożenił się z Katarzyną Daunart de Guiespe.

Konrad II – syn Konrada I, odziedziczył Jelcz (Jeltsch) który sprzedał w 1540 roku (20.12.) razem z zamkiem, folwarkiem oraz z folwarkiem i wsią Piekary (Beckern) a także folwark i sołectw w Ratowicach (Rattwitz). W 1531 roku (27.07.) otrzymał potwierdzenie herbu. Około 1552 roku kupił wójtostwo w Prudniku (Neustadt) na Górnym Śląsku a w 1558 roku kupił państwo Prudnik (Neustadt) z miastem i siedmioma wsiami. Zmarł w 1561 roku i pochowany został w kaplicy Saurmów w kościele św. Elzbiety we Wrocławiu (Breslau). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną, córką Achatiusa von Haunold starosty księstwa wrocławskiego, 2. z Kunegundą von Mutschelnitz, miał siedmior dzieci:

a) Walentyna II – kontynuatora rodu;
b) Helenę (zm. po 1580 r.) – żonę Baltazara (Balzer) von Domnig z Ligoty (Elgot);
c) Konrada III (zm. 1561 r.);
d) Achacego (ur. 1536 – zm. 28.08.1580 r.) – kupił ze swoim bratem Wojnowice (Zindel) w których wybudował zamek, w 1573 roku (18.06.) kupił od Zygmunta von Czettritz Wawrzeńczyce (Lorzendorf). Żonaty (x 1563 r.) z Paulą (ur. 1544 – zm. 1616 r.), córką Jana von Czettritz, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Joachima von Naefe z Obiszowa (Obischau). Miał dwóch synów i dwie córki z któch troje zmarło w dzieciństwie: m. in. Jan Fryderyk (zm. 1576 r.) i Anna (zm. 1576 r.), wieku dorosłego dożyła tylko córka – Eleonora, żona Abrahama burggrafa von Dohna (zm. 1613 r.), landwójta Górnych Łużyc.
e) Sybillę – żonę Wacława Borthes (Baruth);
f) Annę Marię – żonę Jerzego von Kottulinski (zm. 1.02.1622 r.) , właściciela Dąbrowy (Dammer) w księstwie oleśnickim;
g) Jana I (zm. 16.02.1602 r.) – syna z drugiego małżeństwa, członka rady trzech cesarzy: Maksymiliana, Ferdynanda i Karola V, starostę okręgu Kąty Wrocławskie (Kanth). W 1571 roku (12.09.) brał udział w turnieju rycerskim w Graetz. W 1581 roku (27.05.) odkupił Jelcz (Jeltsch), Gniechowice (Gnichwitz) i Wojnowice (Zindel). W 1584 roku, po śmierci pana zastawnego Jana von Oppersdorff, zamierzał kupić państwo Koźle (Cosel) i Głogówek (Oberglogau) na Górnym Śląsku, jednak pierwszeństwo miał Wilhelm bar. von Oppersdorff.
Dwukrotnie żonaty: 1. z Barbarą (zm. 1595 r.), córką starosty grodkowskiego Gabriela von Hundt z Jędrzejowa (Endersdorf) koło Grodkowa (Grottkau), 2. z Heleną, siostrą Kaspra von Dobrzitsch (?) z Piskorzowa (Peiskersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).

Potomstwo Jana I.

Jan I z obydwu małżeństw miał czworo dzieci:

- Jana II (zm. 1626 r.) – właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf) i Struży Górnej (Ober Struse). W 1609 roku (28.08.) kupił Wojnowice (Wohnwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty dwukrotnie: 1. z Barbarą von Schindel (zm. 4.12.1617 r.), 2. (x 23.08.1620 r.) z Marią bar. von Sedlnitzki (ur. 15.03.1594 – zm. 29.10.1629 r.), miał jedynego syna – Jarosława Ferdynanda, który odziedziczył majątki ojca. Był starostą księstwa wrocławskiego, zmarł nieżonaty w Wiedniu w 1672 roku.
- Annę;
- Marię – żonę (x ok. 1617 r.) N. von Pueckler;
- Fryderyka (ur. 8.06.1587 r.) – właściciela Wawrzeńczyc (Lorzendorf). Zmarł 17.02.1622 roku. Żonaty z Elżbietą, córką Melchiora von Nimptsch ze Szczepanowa (Stephanshaim), właściciela Chwałowa

(Frauenhain) w księstwie świdnickim, miał trzech synów: Jana Krzysztofa, Jerzego Fryderyka i Godfryda.
Jan Krzysztof (zm. 1677 r.), w 1665 roku starosta okręgu Kąty Wrocławskie (Kanth), odziedziczył Wawrzeńczyce (Lorzendorf). Żonaty trzykrotnie: 1. (x 1.02.1633 r.) Anna Zuzanna (zm. 1646 r.), córka Albrechta von Sauerma z Sadowic (Sadewitz) i Zuzanny Kottulinskiej, 2. z Julianną, córką Krzysztofa bar. von Kochtitzki z Lublińca (Lublinitz), 3. z Eleonorą Katarzyną bar. von Languevall, miał tylko dwie dorosłe cóki: Elżbietę – klaryskę, która przybrała zakonne imię „Ludmiła" i Annę Chrysolidę – chorą (psychicznie ?), zmarłą w domu rodziców. O braciach Jana Krzysztofa – Jerzym Fryderyku i Godfrydzie, nic nie wiadomo.

Potomstwo Walentyna II.

Walentyn II – starszy brat Jana II, po studiach i podróżach po Europie zachodniej był członkiem rady cesarzy Ferdynanda I i Maksymiliana II. Z ramienia Ferdynanda I był posłem do króla polskiego Zygmunta i w 1561 roku do Gotarda Kettlera księcia kurlandzkiego.Po ojcu odziedziczył Prudnik (Neustadt), w 1564 roku sprzedał folwark w Rudziczce (Riegersdorf) koło Prudnika (Neustadt). Zmarł we Wrocławiu 15.12.1571 roku. Żonaty (x 25.01.1569 r.) z Marią damą dworu królowej polskiej, córką Sebalda von Poegel bar. von Reisenstein, członka rady cesarskiej i Korduli bar. von Herberstein, miał dwóch synów: Walentyna III i Konrada IV.
Walentyn III występuje w dokumentach kupna Struży (Struse) w 1587 roku i Ratowic (Rattwitz) w 1590 roku. W 1600 roku otrzymał tytuł barona.
Konrad IV (ur. 22.07.1562 – zm. 4.04.1618 r.), właściciel Jelcza (Jeltsch), Gniechowic (Gnichwitz) i Starościna (Sterzendorf) koło Namysłowa (Namslau), po studiach i podróżach po Europie (dwukrotnie przebywał w Polsce), osiadł na Śląsku. Żonaty (x 20.08.1591 r.) z Anną Elzbietą, córką Jerzego von Waldau ze Zwanowic (Schwanowitz) w księstwie brzeskim i Anny von Dyhrn miał siedmioro dzieci:

1. Leutholda I – kontynuatora rodu;
2. Konrada V (zm. 1617 r.) – zmarłego w podróży po Europie;
3. Bernarda – zmarłego w dzieciństwie;
4. Wolfa Albrechta (ur. 1600 – zm. 20.04.1664 r.) – właściciela Jelcza (Jeltsch), Starościna (Sterzendorf), Laskowic Oławskich (Laskowitz), Piekar (Beckern) i Siemysława (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 10.01.1645 r.) z Marią (ur. 1624 – zm. 30.11.1683 r.), córką Ernesta von Prittwitz und Gaffron i Marii von Borschnitz miał sześcioro dzieci:
    a) Wolfa (Wolfganga) Ernesta (ur. 1646 – zm. 1709 r.) – właściciela Jelcza (Jeltsch), zmarłego nieżonatego;

a) Konrada Wacława (ur. 25.02.1647 – zm. 9.03.1723 r.) – po śmierci ojca odziedziczył Laskowice Oławskie (Laskowitz) a po śmierci brata – Jelcz (Jeltsch). Żonaty (x 24.09.1685 r.) z Marią Luizą Szarlottą (zm. 1716 r.), córką Gustawa hr. Colonna-Fels z Toszka (Tost), Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) i Pyskowic (Peiskretscham), miał dwoje dzieci zmarłych w dzieciństwie: Gustawa Wolfa Albrechta (ur. 14.09. – zm. 16.10.1686 r.) i Annę Małgorzatę. Majątki jego przejęła linia z Gniechowic (Gnichwitz);
b) Marię Elżbietę (ur. 11.05.1650 – zm. 1709 r.) zamężna (x 5.04.1690 r.) z (druga żona) Joachimem Andrzejem hr. von Malzan (zm. 26.09.1693 r.);
c) Ewę Magdalenę (ur. 1655 – zm. 2.02.1656 r.);
d) Jana Bernarda (ur. 1658 - zm. 1677 r.);
e) Annę Elżbietę (ur. 1663 – zm. 30.01.1708 r.) dwukrotnie zamężną: 1. (x 27.07.1687 r.) z Janem Krzysztofem bar. von Promnitz (zm. 1689 r.), 2. (x 2.12.1692 r.) z Henrykiem Gottlobem hr. von Reder (ur. 11.11.1664 – zm. 1741 r.), właścicielem Małomic (Mallmitz).

5. Elżbietę – żonę (x 7.05.1630 r.) Wilhelma bar. von Malzan (zm. 15.09.1667 r.) z Sycowa (Polnisch Wartenberg).
6. Marię (zm. 1673 r.) – żonę (x 1624 r.) Zygmunta von Koeckritz (ur. 25.01.1601 – zm. 10.09.1664 r.), właściciela Twardogóry (Festenberg) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).
7. Jana Dietricha (ur. 4.02.1604 r.) – właściciel Jelcza (Jeltsch), zabity został przez żołnierzy cesarskich w 1641 roku (9.01.) w awanturze o konia.

Leuthold I (ur. 1595 – zm. 1649 r.) – najstarszy syn Konrada IV, początkowo zarządzał w imieniu ojca Jelczem (Jeltsch). W 1623 roku (9.02.) kupił od Bernarda von Dresky z Żelaznej (Maerzdorf) koło Grodkowa (Grottkau) połowę Siemysławia (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau) a w 1629 roku (29.11.) nabył od wdowy i dzieci Melchiora Konrada von Rotwitz zamek Uraz (Auras) w księstwie wołowskim z wsiami: Pęgów (Hennigsdorf) i Małowice (Kunzendorf). Zamek stał się główną siedzibą jego potomków. Dwukrotnie żonaty: 1. z Rozyną von Gregersdorf (zm. 1631 r.), 2. z Zuzanną bar. von Gellhorn, z pierwszą żoną miał córkę, z drugą – dwóch synów:

1. Elżbietę (ur. 1629 – zm. 1637 r.);
2. Konrada VI – kontynuatora rodu;
3. Leutholda II (ur. 25.01.1636 r.) – właściciela Urazu (Auras), Gniechowic (Gnichwitz) i Górnej Strugi (Ober Adelsbach) oraz połowy lasów jelczańskich. Zmarł 7 sierpnia 1667 roku, pochowany został w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Na drewnianej płycie nagrobnej umieszczono jego wywód heraldyczny. Dzieci nie posiadał.

Konrad VI (ur. 17.03.1633 r.) – po studiach w 1653 roku w Strasburgu i podróżach po Francji, Anglii, Holandii, Danii i Prusach, wrócił w 1659 roku na Śląsk. W 1672 roku (5.07.) sprzedał Kasprowi bar. von Schallenfeld zamek Uraz (Auras) i w tym samym roku (17.12.1672 r.) kupił od Jana Henryka hr. von Hochberg Mieczków (Metschkau) koło Strzelina (Strehlen). Za swoją siedzibę obrał Gniechowice (Gnichwitz). W 1674 roku (25.09.) kupił od Jerzego Rudolfa bar. von Gersdorff Pomocne (Pombsen) w księstwie świdnicko – jaworskim. Zmarł 10.03.1688 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 15.11.1661 r.) z Elżbietą Magdaleną (zm. 28.02.1667 r.), córką Jana Jerzego von Seidlitz właściciela Dolnych Wierzbic (Nieder Schlanz), Owsianki (Haberstroh) koło Wrocławia (Breslau), Rzeszówki (Reichwaldau) i Biegoszowa (Hundorf) koło Złotoryi (Goldberg). W posagu żony otrzymał Dolne Wierzbice (Nieder Schlanz) i Owsiankę (Haberstroh), 2. (x 27.10.1671 r.) z Rozyną Elżbietą (ur. 15.04.1627 – zm. 17.04.1678 r.), córką Jerzego von Borschnitz z Prus (Prauss) koło Strzelina (Strehlen), wdową po Janie Fryderyku von Wentzke. Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał córkę i syna:
a) Zuzannę Eleonorę (ur. 14.8.1665 r.) – zmarłą w dzieciństwie;
b) Jana Leutholda (ur. 27.02.1664 r.) – właściciela Jelcza (Jeltsch), Gniechowic (Gnichwitz), Górnych i Dolnych Wierzbic (Ober- und Nieder Schlanz), Rzeszówki (Reichwaldau), Wysocka (Hohendorf), Krzyżowic (Kreiselwitz) i Owsianki (Haberstroh). W 1699 roku (26.09.) sprzedał Gabrielowi von Tschammer Pomocne (Pombsen). Zmarł 30.07.1734 roku, pochowany został w Wojnowicach (Zindel), gdzie znajdowało się jego epitafium. Żonaty (x 26.06.1691 r.) z Julianną Perpetuą hr. von Herberstein (ur. 1667 r.) miał dziesięcioro dzieci:

- Jana Wilhelma Karola Franciszka Józefa (ur. 1693 – zm. 1700 r.);
- Marię Juliannę (ur. 1694 – zm. przed 1746 r.) – żonę Fryderyka Ferdynanda bar. von Domsdorf z Westfalii;
- Jana Konrada Leutholda (ur. 15.08.1695 r.) – właściciela Gniechowic (Gnichwitz). Żonaty (x 25.01.1736 r.) z Joanną, córką Karola Józefa hr. von Hoditz i Barbary hr. von Tenczin – nie miał dzieci;
- Franciszkę Luizę (ur. 1697 – zm. 1700 r.);
- Joannę Elżbietę (ur. 1698 – zm. 1700 r.);
- Jana Karola (ur. 1699 – zm. 1716 r.);
- Jana Fryderyka (ur. 5.02.1706 – zm. 3.09.1783 r.). Początkowo służył w armii cesarskiej jako porucznik regimentu kirasjerów księcia von Wuertemberg, w 1734 roku odziedziczył państwo Laskowice Oławskie (Laskowitz) oraz Starościn (Sterzendorf) i Siemysłów (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau). Znany był z prześladowania swoich poddanych co spowodowało liczne bunty, zwłaszcza w czasie wielkiej powodzi w 1736 roku. Nie był żonaty i majątki swoje zapisał rodzeństwu.
- Jana Antoniego I – kontynuatora rodu;

- Jana Ernesta – kontynuatora rodu;
- Jana Wacława (ur. 25.12.1709 r.) – w 1734 roku odziedziczył Wawrzeńczyce (Lorzendorf) i Strużę Górną (Ober Struse) koło Wrocławia (Breslau). W 1741 roku (31.12.) przekazał Wawrzeńczyce (Lorzendorf) swojemu bratu Janowi Antoniemu I. Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 12.07.1735 r.) z Pauliną bar. de Fin (zm. 20.08.1736 r.), 2. z Klarą von Gamen. Z pierwszą żoną miał syna – Jana Aleksego Juliusza Wawrzyńca (Laurentius), zmarłego po urodzeniu. Zmarł 13.02.1752 roku, pochowany został w krypcie rodowej w Wojnowicach (Zindel).

P o t o m s t w o J a n a A n t o n i e g o I .

Jan Antoni I (ur. 27.04.1707 – zm. 1.04.1749 r.) – syn Jana Leutholda, po studiach i słuzbie w wojsku w stopniu kapitana, wrócił na Śląsk, był sędzią dworskim i ziemskim okręgu Środa Śląska (Neumarkt). Żonaty (x 15.11.1735 r.) z Anną Barbarą (ur. 13.09.1706 – zm. 1762 r.), córką Dominika Fryderyka bar. von Seldern i Marii Klary von Adolf, miał siedmioro dzieci:

- Jana Antoniego jun. (zm. 21.10.1792 r.) – duchownego, scholastyka i kanonika głogowskiego, kanonika i prałata kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), właściciela Laskowic Oławskich (Laskowitz);
- Jana Henryka (zm. 1750 r.) – chorowitego, zmarłego niedługo po ojcu;
- Jana Sebastiana – kontynuatora rodu – zob. XIX – XX wiek;
- Jana Franciszka Józefa (ur. 7.02.1742 - zm. 1750 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
- Julianną Perpetuę Agnieszkę – zmarłą po urodzeniu;
- Jana Jerzego – kontynuatora rodu – zob. XIX – XX wiek;
- Jana Dominika (zm. 26.05.1795 r.) – po śmierci swojego brata, prałata Jana Antoniego II odziedziczył Laskowice Oławskie (Laskowitz), posiadał również Jeszkowice (Jaeschkowitz) koło Wrocławia (Breslau). Nie miał dzieci.

P o t o m s t w o J a n a E r n e s t a .

Brat Jana Antoniego I – Jan Ernest (ur. 8.09.1708 – zm. 21.11.1779 r.) otrzymał w spadku Rzeszówek (Reichwaldau) i Biegoszów (Polnisch Hohndorf, Hundorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty (x 29.01.1736 r.) z Marią Anną (ur. 23.10.1719 – zm. 30.09.1793 r.), córką Jana Franciszka Ludwika bar. von Mattencloit z Zebrzydowic (Seibersdorf) kolo Cieszyna (Teschen), miał pięcioro dzieci:

- Jana Ernesta Sebastiana Ksawera (ur. 3.12.1739 – zm. 1782 r.) – właściciela Gurzyc (Guhrwitz) koło Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Anną hr. von Almesloe, która zmarła po dziesięciu miesiącach małżeństwa, 2. z Rozyną, córką Godfryda Jerzego von Ehrenschild i Marty Rozalii von Hayn, miał tylko jedną córkę – Marię

Joannę Ernestynę Józefę (ur. 4.04.1765 – zm. 20.11.1808 r.), żonę (x 1791 r.) Ignacego bar. von Stillfried (ur. 1763 – 11.08.1842 r.) z Gozdawy (Gossendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), który po jej śmierci ożenił się po raz drugi z Alojzą bar. Hemm von Hemmerstein.

- Jana Józefa (ur. 5.10.1743 – zm. 13.03.1814 r.) – właściciela Gniechowic (Gnichwitz), w 1785 roku (16.06.) kupił Podlesie (Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), w 1790 roku (19.01.) kupił od Luizy Fryderyki i Małgorzaty von Tschirski Górne i Dolne Dobrzenice (Ober- und Nieder Sigroth), w 1801 roku od Jerzego Fryderyka von Ziegler – Brochocin (Duerr Brockut) i w tym samym roku od swojego krewnego Jana von Schimonski – Skoków (Schlogwitz) i Laskowice (Lasswitz) koło Prudnika (Neustadt) na Górnym Śląsku, oraz Bobolice (Schraebsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), będące jego siedzibą. Po jego śmierci, wdowa sprzedała Skoków (Schlogwitz) i Laskowice (Lasswitz) Karolowi Godfrydowi Peisker, poborcy cła z Białej Prudnickiej (Zuelz). Żonaty (x 1779 r.) z Antonią Teresą (zm. 5.03.1829 r.), córką Jana Franciszka bar. von Vogt und Westerbach, miał trzy córki: Joannę Józefę (ur. 7.01.1780 r.) – żonę (x 23.09.1799 r.) Jana Karola von Schimonski, zmarła w 1859 roku (21.08.) jako ostatnia z potomstwa Jana Ernesta; Marię Annę (ur. 7.01.1786 – zm. 5.04.1836 r.) – żonę Henryka Józefa Ferdynanda hr. von Mettich (ur. 13.09.1778 – zm. 11.04.1853 r.); Luizę (zm. 9.01.1808 r.) – żonę (x 9.02.1806 r.) Antoniego hr. Pilati von Thassul (zm. 4.01.1834 r.), właściciela Słupca (Schlegel) koło Kłodzka (Glatz).
- Marię Juliannę Teresę Jadwigę Perpetuę (ur. 1742 r.) – żonę (x 3.06.1783 r.) Józefa von Kranichstaedt ze Strzeganowic (Paschwitz) koło Wrocławia (Breslau);
- Marię Agnieszkę (ur. 13.09.1746 – zm. 19.10.1791 r.) – żonę (x 27.02.1775 r.) Jana Jerzego bar. von Saurma ze Starościna (Sterzendorf).
- Magdalenę Eleonorę (ur. 13.04.1752 r.) – żonę (x 15.04.1782 r.) Karola, syna rotmistrza wojsk pruskich Andrzeja Myszkowskiego z Mirowa;
- Marię Annę Teklę (ur. 30.12.1754 – zm. 27.03.1813 r.) – żonę (x 1.05.1792 r.) porucznika wojsk pruskich w Nysie (Neisse) Macieja Ernesta (zm. w Nysie, Neisse 3.02.1793 r.), syna Jana Grabołowskiego;
- Marię Barbarę (ur. 23.02.1758 r.) – żonę (x 22.09.1795 r.) kapitana (później pułkownika) wojsk pruskich w Nysie (Neisse) Sylwiusza Wilhelma bar. von Boenigk z Saksonii.

LINIA Z JAKSONOWIC (JACKSCHOENAU) – SAUERMA.

W połowie XV wieku przybył do Wrocławia (Breslau) brat Konrada jun. – Sebald (Sewald) I Sauerma. W dokumentach wrocławskich występuje wraz z sy-

nem – Janem po raz pierwszy w 1469 roku, wcześniej (w latach 1427 – 1458) występuje jako świadek w dokumentach księstwa wrocławskiego. Należał do patrycjatu wrocławskiego, w 1483 roku występuje jako członek rady kościelnej (Kirchenvater) św. Elżbiety. W 1496 roku (19.08.) kupił od Zygmunta von Stolz majątek Wierzbice (Schlanz) z zamkiem i folwarkiem Owsianka (Haberstroh) koło Wrocławia (Breslau),. W tym samym roku nabył (9.09.1496 r.) od Jana (Hans) von der Heide majątek Jaksonowice (Jackschoenau) w księstwie oleśnickim a od wspomnianego już Zygmunta von Stolz – majątek Krzyżowice (Kreiselwitz). Jaksonowice (Jackschoenau) stały się siedzibą potomków Sebalda. W 1507 roku ufundował wspólnie z Janem (Hans) von Bockwitz duży dzwon pod wezwaniem NMP, św Wawrzyńca Męczennika i św. Elżbiety dla kościoła św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Zmarł 29.07.1507 roku i pochowany został w kościele św. Elżbiety.
Był dwukrotnie żonaty: 1. (x przed 1469 r.) z Jadwigą (zm. przed 1494 r.), córką członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau) Filipa Jauer, 2. (x przed 1494 r.) z Ewą von Sommerfeld (zm. 1530 r.). Z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci: Jana, Katarzynę, Ewę, Kaspra, Magdalenę i Helenę; z drugą – pięcioro dzieci: Mikołaja, Hieronima, Albrechta, Jerzego I i Sebalda II.

- Jan (Johannes) – występuje w dokumentach od 1469 roku (27.02.). W 1489 roku studiował w Rzymie prawo kanoniczne, po studiach był proboszczem w Jeleniej Górze (Hirschberg), w 1501 roku – kanonikiem katedry we Wrocławiu (Breslau). Był autorem wierszy religijnych. Zmarł w w 1510 roku (luty lub listopad) i pochowany został w kaplicy Saurmów w katedrze wrocławskiej. W epitafium jego znajdowała się inskrypcja: „Venerabilis vir Dominus Joannes Sauerman hujus Ecclesiae Canonicus et Plebanus Hirschbergensis conditus est Anno Domini MDX die XXVII Mensis N.”
- Katarzyna (zm. 1517 r.) – żona Jana (Hans) von Hoernig, starosty księstwa wrocławskiego. Pochowana wraz z mężem w kościele św. Elżbiety.
- Ewa (zm. przed 1538 r.) – zamężna dwukrotnie: 1. z doktorem medycyny Sebaldem Huber (ur. 1458 – zm. 23.05.1504 r.), 2. z Bartłomiejem (Barthol), synem członka wrocławskiej rady miejskiej Jana (Hans)Tempelfeld. W 1509 roku kupiła od swojego kuzyna Konrada von Saurma-Jeltsch majątek Bieńkowice (Benkwitz) koło Wrocławia (Breslau), który w 1538 roku jej syn – Paweł Huber sprzedał Janowi (Hans) Koesler. Później odkupił go brat Pawła – Sebald Huber, doktor i fizyk wrocławski.
- Kasper – podobnie jak jego rodzeństwo z pierwszego małżeństwa, pominięty w testamencie ojca, posiadał dom we Wrocławiu (Breslau). Żonaty był z Agnieszką N.;
- Magdalena (zm. przed 1519 r.) – była dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem Tolhart, 2. z N. Albeck;

- Helena – żona doktora medycyny Krzysztofa Schoenfeld. Podobnie jak reszta rodzeństwa z pierwszego małżeństwa została pominięta w testamencie ojca, odziedziczyła tylko jakieś pieniądze po matce.
- Mikołaj (Niclas) – był właścicielem Bukowia (? Buchwald) i części Jaksonowic (Jakschoenau);
- Hieronim (zm. po 1534 r.) – w latach 1523 – 1534 ławnik sądu ziemskiego księstwa oleśnickiego. Żonaty z Anną (zm. 3.06.1553 r.), córką Aleksego Bancke, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Błażeja (Blasius) Schramma;
- Albrecht I – kontynuator rodu;
- Jerzy I – w 1516 roku (26.04.), razem z bratem Hieronimem sprzedał swoją część Jaksonowic (Jakschoenau) Sebaldowi II;
- Sebald II – kontynuator rodu.

Potomstwo Albrechta I.

Albrecht I (zm. 14.03.1542 r.) – syn Sebalda I z drugiego małżeństwa, członek wrocławskiej rady miejskiej był właścicielem części Jaksonowic (Jakschoenau). Żonaty (x 1523 r.) z Anną (zm. 30.12.1544 r.), córką starosty wrocławskiego Hieronima Hoerniga i Małgorzaty von Naefe, miał pięcioro dzieci:

- Albrechta II – kontynuatora rodu;
- Annę (zm. 4.10.1576 r.) – żonę (x 1533 r.) Jana (Hans) von der Bruck Angermuende genannt (zm. 23.08.1550 r.), członka wrocławskiej rady miejskiej;
- Sebalda III – kontynuatora rodu;
- Barbarę – pierwszą żonę Kiliana Uthmanna ze Smolca (Schmolz), właściciela Mirosławiczek (Rosenthal) koło Wrocławia (Breslau), członka wrocławskiej rady miejskiej;
- Ewę (zm. 1.12.1585 r.) – żonę Konrada (brata Kiliana) Uthmanna (ur. 1525 – zm. 12.12.1588 r.) ze Smolca (Schmolz), właściciela Kobierzyc (Koberwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Potomstwo Albrechta II.

Albrech II (ur. 1523 r.) – w 1550 roku został wybrany członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau). W 1554 roku odbudował spaloną od pioruna (7.07.1554 r.), swoją siedzibę w Jaksonowicach (Jakschoenau). W 1570 roku został starostą Wrocławia (Breslau). Zmarł 9.03.1572 roku, w epitafium jego w kościele św. Elżbiety umieszczono inskrypcję: „D.O.M.S Alberto Sauermanno viro Nobilii Reipublicae hujus Paefecto cujus dexteritas Senatui Virtus nobilitati Fides civibus Perspecta grataque fuere. Et Helenae Hirschiae Matri nobili Georgius S. Helenaque Schillingia Parentibus optimis clarissimis H.M.L.M.P.I. pos. (t. j. Hoc monumentum lacrimis multis perfusum insperato possuerunt). Maritus ob.(obiit) 1572 9 Mart. Uxor 1589 16. Sept.“

Żonaty z Heleną Hirsch z Mysłakowa (Kaltenbrunn) w księstwie świdnickim, która po jego śmierci ponownie wyszła za mąż za Pawła Hoerniga, właściciela Strzelec (Strehlitz) w księstwie oleśnickim, miał dwoje dzieci: Jerzego II i Helenę (zm. 20.03.1598 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Danielem Schilling (zm. 2.06.1586 r.), członkiem wrocławskiej ray miejskiej, 2. z Piotrem Hertwigiem.
Jerzy II (zm. 1612 r.)- właściciel Jaksonowic (Jakschoenau), żonaty (x przed 1591 r.) z Magdaleną, córką Piotra von Sebottendorf, miał syna – Jana Jerzego I i dwie córki: Urszulę – żonę Baltazara von Seidlitz (zm. 1618 r.) oraz Helenę – żonę Wolfa von Krackau, właściciela Karnkowa (Arnsdorf) koło Strzelina (Strehlen).
Jan (Johann) Jerzy I (zm. 1650 r.) – odziedziczył Jaksonowice (Jakschoenau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Jadwigą von Gellhorn (zm. 1626 r.), 2. (x 4.12.1629 r.) z Anną, córką Jana (Hans) von Reibnitz, właściciela Kuchar (Kuchendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i Anny von Polsnitz zwanej Dachs, miał trzech synów: Jana Jerzego II, Albrechta V (zm. 1645 r.) – zmarłego w młodości i Joachima Fryderyka (ur. 20.03.1633 – zm. 30.03.1636 r.).
Jan Jerzy II (ur. 1630 – zm. 20.06.1679 r.) – odziedziczył po matce Kuchary (Kuchendorf). Żonaty był z Anną Dorotą von Gablenz (ur. 1647 – zm. 1704 r.), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Jerzego von Pritzelwitz, właściciela Krzczonowa (Weiss Kirchdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Miał ośmioro dzieci:

- Jana Fryderyka I – kontynuatora rodu;
- Jerzego Albrechta (ur. 1667 r.);
- Jerzego Fryderyka (ur. 17.09.1669 r.) – przez 9 lat służył w stopniu chorążego w regimencie generała von Salisch w Holandii. Zmarł w 1700 roku.
- Krzysztofa Fryderyka (ur. 1671 – zm. 1686 r.);
- Jana Zygmunta (ur. 1673 – zm. 1695 r.);
- Ernesta Wilhelma (ur. 1675 – zm. 1733 r.) – żonatego z N. von Czettritz, dzieci nie posiadał;
- Ewę Magdalenę (ur. 1677 r.);
- Marię Luizę (ur. 31.01.1679 – zm. 26.07.1679 r.).

Jan (Hans) Fryderyk I (ur. 20.06.1665 – zm. 13.06.1715 r.) - właściciel Kuchar (Kuchendorf), żonaty z Marią Elżbietą bar. von Bibran (ur. 1662 r.), miał córkę – Joannę Elżbietę (ur. 27.10.1698 r.), żonę Jana (Hans) Krzysztofa von Hochberg, właściciela Gozdawy (Gossendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz syna – Jana Fryderyka II (ur. 9.12.1699 – zm. 1779 r.) założyciela dziewiętnastowiecznej linii z Wyszonowic (Ruppersdorf) I Sulisławic (Zuelzendorf) (zob. XIX-XX w.).

P o t o m s t w o S e b a l d a III .

Sebald III (ur. 1528 r.) – syn Albrechta I, właściciel Wierzbic (Schlanz) koło Wrocławia, od 1571 roku był członkiem wrocławskiej rady miejskiej, posiadał

dom w Rynku w którym zatrzymał się w maju 1577 roku cesarz Rudolf II. Zmarł pod koniec 1577 roku, pochowany został w kościele św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau), gdzie znajdował się grobowiec jego i żony, wystawiony przez synów z inskrypcją: „Sebaldo Saurmanno a Jakschenau; nobili, antiquae virtutis et fidei Viro: pietatis omnisque offici cultori eximio: Senatori integerrimo. Annae Schillingae Foemine nobili matronae piissimae, honestissimae adamatae a cunctis honoratae ab omnibus. Parentibus carissimis deratissimis Sebaldus et Albertus F.F. et Anna Vogtana S. Liberi moestissimi attamen cum spe H.M.P.F.G.T. pos."

Żonaty (x ok. 1556 r.) z Anną, córką Daniela Schillinga i Jadwigi Rehdiger, miał córkę – Annę (ur. 1559 – zm. 25.06.1599 r.), żonę (x 29.11.1575 r.) Sebastiana Vogta (zm. 1.06.1601 r.), członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau), właściciela Damianowic (Damsdorf) kolo Wrocławia (Breslau), oraz dwóch synów: Sebalda IV i Albrechta III.

Sebald IV (ur. 1561 – zm. 8.11.1616 r.) – w 1589 roku (8.08.) kupił od Henryka von Kreckwitz Sadowice (Sadewitz) i Pietrzykowice (Klein Peterwitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Zuzanną (zm. 10.10.1597 r.), córką Melchiora von Lange i Marty Heugel, 2. z Barbarą (zm. 12.09.1616 r.), młodszą córką Adama II von Sauerma z Wierzbic (Schlanz) koło Wrocławia (Breslau). Dzieci nie miał.

Albrecht III (zm. 1619 r.) – w 1604 roku (6.07.) kupił od Jana (Hans) von Behm Sobkowice (Zopkendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), które w 1615 roku (5.06.) sprzedał Fryderykowi von Niemitz i przejął po bracie jego majątki: Sadowice (Sadewitz) i Pietrzykowice (Klein Peterwitz). Po bracie również odziedziczył cenną bibliotekę. Był członkiem rady cesarskiej i ławnikiem sądu ziemskiego w Środzie Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Zuzanną, córką Jana (Hans) Kottulinskiego z Mirska (Friedeberg), właściciela Pawłowic (Paulwitz), miał córkę – Annę Zuzannę, żonę (x 1.02.1633 r.) Krzysztofa von Saurma z Wawrzeńczyc (Lorzendorf), oraz dwóch synów: Sebalda VI i Albrechta IV.

Sebald VI wraz z bratem w 1627 roku odziedziczył majątki ojca, zmarł w Strasburgu w 1633 roku.

Albrecht IV – członek rady cesarskiej, był właścicielem Sadowic (Sadewitz) i Pietrzykowic (Klein Peterwitz). Zmarł w 1669 roku i pochowany został w Sośnicy (Schossnitz). Żonaty z Anną Chrysolidą von Niemitz, miał pięcioro dzieci:

- Jana Konrada – korneta wojsk cesarskich, zmarłego w 1670 roku i pochowanego w kościele ewangelickim w Jaworzu (Jauer). Żonaty z Anną Marią von Schindel (zm. 27.02.1696 r.) – nie miał dzieci. Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Konrada von Zedlitz właściciela Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg);
- Annę Chrysolidę (ur. 10.12.1644 zm. 1694 r.) – pierwszą żonę (x 24.10.1672 r.) Wolfa Henryka bar. von Kluex (zm. 11.08.1708 r.), właściciela Chwalimierza (Frankenthal) koło Środy Śląskiej (Neumarkt);

- Annę Sydonię (zm. przed 1675 r.) – żonę Erazma Bernarda bar. von Kluex (brata Wolfa Henryka);
- Jana Sebalda I- kontynuatora rodu;
- Zuzannę Marię – żonę Jana Jerzego von Dresky z księstwa oleśnickiego.

Jan Sebald I (ur. 1648 r.) – właściciel Sadowic (Sadewitz), Pietrzykowic (Klein Peterwitz) i Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehl), był dwukrotnie żonaty: 1. (x 14.05.1672 r.) z Heleną Ludmiłą (zm. 31.08.1693 r.), córką Jana (Hans) Wolframa von Rothkirch, właściciela Ciepłowód (Tepliwoda) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) i Heleny Ludmiły von Pfeil z Jordanowa Śląskiego (Jordansmuehl), 2. (x 5.10.1694 r.) z Marią Elżbietą von Rhediger. Zmarł przed 14.04.1698 rokiem, pochowany został w kościele w Jordanowie Śląskim (Jordansmuehl), gdzie znajduje się jego epitafium herbowe ze skromną inskrypcją: „A. 1698 Hans Sebald von Sauerma". Z drugą żoną nie miał dzieci, z pierwszą miał dwie córki i syna:

- Jana Sebalda II (ur. 21.08.1678 – zm. 5.02.1711 r.) – był on ostatnim męskim przedstawicielem potomstwa Sebalda III z Wierzbic (Schlanz) żonaty (x 29.07.1701 r.) z Urszulą Heleną (ur. 1678 r.), córką Mikołaja Fryderyka von Zedlitz z Krzyżowej (Kreisau) i Anny Heleny von Nostitz, miał córkę – Helenę Zofię Szarlottę (ur. 10.10.1710 – zm. 25.06.1717 r.), nagle zmarłej w dzieciństwie.
- Ewę Zofię (ur. 22.10.1677 – zm. 9.05.1716 r.) – żonę (x 22.10.1697 r.) Chrystiana Adama bar. Posadowskiego (ur. 1667 – zm. 1716 r.), właściciela Mikowic (Lampersdorf) w księstwie oleśnickim;
- Helenę Ludmiłę (ur. 26.05.1684 r.) – żonę (x 19.11.1698 r.) Fryderyka Wilhelma bar. Posadowskiego (ur. 21.04.1672 – zm. 11.07.1730 r.), właściciela Zawidowic (Sadewitz) w księstwie oleśnickim.

Potomstwo Sebalda II.

Sebald II (zm. przed 14.05.1548 r.) – brat Albrechta I, był właścicielem Jaksonowic (Jackschoenau), Krzyżowic (Kreiselwitz) i Solnej (Gross Saegewitz) oraz otrzymanych w wianie pierwszej żony, Wierzbic (Schlanz). W 1517 roku (1.07.) Jaksonowice (Jackschoenau) sprzedał swojemu bratu Albrechtowi I, zaś Solną (Gross Saegewitz) sprzedał w 1543 roku (19.12.) mieszczaninowi wrocławskiemu Andrzejowi Kromaier. Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Stolz z Wierzbic (Schlanz), którą to miejscowość żona wniosła mu w wianie, 2. (x 12.06.1517 r.) z Małgorzatą, córką Mikołaja Uthmanna, miał pięcioro dzieci:

- Jana (Hans) (zm. 14.05.1570 r.) – właściciela Domasławia (Domslau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty z Heleną Thumm (zm. 14.01.1610 r.) miał syna i dwie córki: Sebalda V – żonatego z Małgorzatą (zm. 1603 r.), córką Henryka Muellera, wdową po Otto Hoeringu z Małkowic (Malkwitz) koło Wrocławia (Breslau); Rozynę - dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem Bawor z Holobus (Holovous), 2. (x

23.12.1611 r.) z Janem Wincklerem ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz); Helenę (zm. 1633 r.) – żonę Albrechta Gerstmanna, właściciela Solnik Wielkich (Gross Zoellnig) w księstwie oleśnickim.
- Adama I – kontynuatora rodu;
- Dorotę – żonę Marcina von Trzinski, właściciela Domasławia (Domslau);
- Barbarę – żonę Stenzla von Jalowski (Jaloffka ?) z Miłowic (?) (Millowitz) koło Koźla (Cosel) na Górnym Ślasku;
- Ewę – żonę Jakuba, syna Bartla Hoerniga, właściciela Królikowic (Krolkwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Adam I – właściciel Krzyżowic (Kreiselwitz), zmarł w 1561 roku (22.12.) i pochowany został w Domasławiu (Domslau). Był żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Polach, 2. z Martą (zm. 6.10.1565 r.), córką Mikołaja von Esslinger ze Ślęży (Lohe) i Urszuli von Rothenhan, miał dwóch synów: Adama II i Mikołaja. Mikołaj zmarł w młodości po 1581 roku.

Adam II – stolnik arcyksięcia Ferdynarda, właściciel Krzyżowic (Kreiselwitz) i Górnych Wierzbic (Ober Schlanz), zmarł w 1601 roku (23.02.) i pochowany został również w Domasławiu (Domslau). Żonaty był (x 1593 r.) z Anną, córką Gabriela von Hundt ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau) właściciela Jędrzejowa (Endersdorf) koło Grodkowa (Grottkau) i N. von Rothkirch. Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. Kottulinskiego. Miał pięcioro dzieci:
- Magdalenę (zm. 22.01.1595 r.);
- Barbarę (ur. 1595 – zm. 1616 r.) – drugą żonę Sebalda IV von Sauerma z Sadowic (Sadewitz);
- Annę (zm. 1652 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x przed 1619 r.) z Zygmuntem von Gaffron und Oberstradam, właścicielem Dzwonowa (Schellendorf) koło Złotoryi (Goldberg), 2. z Krzysztofem von Wins, pułkownikiem wojsk cesarskich;
- Sebalda VII (zm. 1633 r.) – właściciela Górnych Wierzbic (Ober Schlanz). Żonaty (x 11.02.1620 r.) z Katarzyną (zm. ok. 1647 r.), córką Melchiora von Hundt właściciela Kowalowych (Hermsdorf) i Piotrowic (Peterwitz) koło Strzelina (Strehlen) – nie miał dzieci. Wdowa po nim wyszła ponownie za mąż (x po 1640 r.) za Mikołaja von Stwolinski
- Adama III (ur. 24.02.1599 – zm. 1.03.1660 r.) – rotmistrza wojsk cesarskich, właściciela Bogdaszowic (Puschwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Grobli (Graebel) koło Jawora (Jauer). Był trzykrotnie żonaty: 1. z Jadwigą von Pogrell (zm. po 1525 r.) z Janowa (Johnsdorf) i Michałowic (Michelwitz) w księstwie brzeskim, 2. z Ewą von Frankenberg, 3. (x 1654 r.) z Magdaleną, córką Jana Jerzego von Reibnitz z Grobli (Graebel) i jego pierwszej żony Katarzyny von Zedlitz. Magdalena była dwukrotną wdową – 1. po Janie Jerzym von Dyhern (zm. 1632 r.), 2. po Janie Krzysztofie von Bibran (zm. 1637 r.). Miał

dwóch synów: Adama IV i Jarosława. Młodszy – Jarosław, był dwukrotnie żonaty: 1. z Marią Elżbietą von Frobelwitz, 2. z Rozyną von Niesemeuschel, wdową po N. von Kottwitz. Nie miał dzieci. Starszy – Adam IV (zm. 1681 r.), właściciel Grobli (Graebel), żonaty (x 1657 r.) z Jadwigą von Zedlitz, miał syna – Krzysztofa Wilhelma, który przeniósł się na teren Prus Wschodnich i tam zmarł. Był ostatnim z potomstwa Sebalda II.

XIX – XX WIEK.

W XIX wieku istniały na Śląsku dwie główne linie: katolicka z Jelcza (Jeltsch) – Saurma-Jeltsch i ewangelicka z Wyszonowic (Ruppersdorf) i Sulisławic (Zuelzendorf) – Sauerma von Ruppersdorf und Zuelzendorf. Obie linie dzieliły się na kilka podlinii i domów.

I. LINIA Z JELCZA (JELTSCH) – SAURMA-JELTSCH.

Dzieliła się na dwie podlinie: z Jelcza oraz z Woskowic Małych (Lorzendorf) i Starościna Sterzendorf).

1. Podlinia z Jelcza (Jeltsch).

Jan Sebastian (ur. 1737 – zm. 11.04.1791 r., wg innych źródeł ur. 1739 – zm. 1794 r.) – syn Jana Antoniego I, był właścicielem Jelcza (Jeltsch), Piekar (Beckern), Nowego Dworu (Neuvorwerk), Janikowa (Gruentanne) i Wojnowic (Zindel). Wybudował swoją siedzibę nad Młynówką w Jelczu (Jeltsch). Żonaty (x 1771 r.) z Marią Józefę, córką Karola Antoniego bar. von Seldern, miał troje dzieci:

1. Józefę (ur. 1779 – zm. 30.03.1822 r.) – żonę (x 1796 r.) Franciszka Antoniego bar. von Vogten und Westerbach (zm. 23.04.1830 r.), właściciela Koskowic (Koischwitz) w księstwie legnickim i Piskorzowa (Peiskerau) koło Oławy (Ohlau);
2. Marię Annę – żonę (x 1793 r.) Karola von Machui właściciela Okulic (Ocklitz) koło Wrocławia (Breslau);
3. Jana Franciszka II (ur. Wrocław, Breslau 21.04.1774 – zm. Wrocław, Breslau 31.03.1817 r.) – jako jedyny syn odziedziczył po ojcu wszystkie majątki. Po śmierci stryja – Jana Dominika, przejął również jego majątki. W 1798 roku (6.07.) król pruski Fryderyk Wilhelm III nadał mu tytuł pruskiego hrabiego. W 1806 roku sprzedał Jeszkowice (Jaeschkowitz) a w 1816 roku kupił Wolany (Wallisfurt) koło Kłodzka (Glatz). Żonaty (x Nowe Pole k. Lwówka, Neuland b. Loewenberg 7.02.1796 r.) z Marią Anną hr. von Nostitz-Rieneck (ur. Luboradz, Lobris 25.02.1778 – zm. Wrocław, Breslau 6.02.1837 r.) z Luboradza (Lobris) koło Jawora (Jauer), miał córkę – Joannę Marię Annę (ur.1799 – zm. 20.01.1800 r.) oraz dwóch synów: Jana Gustawa – założyciela domu Jelcz-

Tworków (Jeltsch-Tworkau) i Jana Moryca – założyciela domu Laskowice Oławskie (Laskowitz).

a) Dom Jelcz-Tworków (Jeltsch-Tworkau).

Starszy syn Jana Franciszka II – Jan Gustaw (ur. Wrocław, Breslau 30.06.1797 – zm. Tworków, Tworkau 14.08.1879 r.) – właściciel Jelcza (Jeltsch), prowadził bardzo szeroką działalność gospodarczą, m. in. był inicjatorem budowy linii kolejowej Wrocław (Breslau) – Oława (Ohlau) i wmurował kamień węgielny pod budowę dworca górnośląskiego (głównego) we Wrocławiu (Breslau). W 1841 roku kupił od spadkobierców Eichendorffów państwo Tworków (Tworkau) koło Raciborza (Ratibor) na Górnym Śląsku. Posiadał również Św. Katarzynę (Kattern) koło Wrocławia (Breslau), Myślibórz (Luisenthal) koło Brzegu (Brieg) i Żukowa (Suckau) koło Głogowa (Glogau). Żonaty (x Cieplice,Warmbrunn 12.07.1820 r.) z Marią Anną (ur. 5.09.1800 – zm. Tworków, Tworkau 17.09.1859 r.), córką Leopolda Gotarda Reichsgr. von Schaffgotsch i Joanny Nepomuceny hr. von Wurmbrand, miał dwanaścioro dzieci w tym siedmiu synów i pięć córek:

1. Jana Franciszka (ur. 9.11.1821 – zm. 29.04.1822 r.);
2. Joannę Marię Annę (ur. 17.11.1822 – zm. 9.01.1834 r.);
3. Jana Gustawa Leopolda (ur. Wrocław, Breslau15.05.1824 – zm. Wrocław, Breslau 27.10.1885 r.) – właściciela Gniechowic (Gnichwitz), Św. Katarzyny (Kattern) i Myśliborza (Luisenthal), rycerza zakonu kawalerów maltańskiech. Żonaty (x Wrocław, Breslau 21.05.1850 r.) z Anną Katarzyną Elżbietą (ur. Pławniowice, Plawniowitz 30.09.1830 r.), córką Karola hr. von Ballestrem di Castellengo, ordynata majoratu Pławniowice (Plawniowitz) koło Gliwic (Gleiwtz) i Berty von Leithold, miał dwoje dzieci:
   a) Jana Ewangelistę Jana Baptystę Karola Gustawa Józefa (ur. Wrocław, Breslau 9.11.1851 r.) – właściciela Jelcza (Jeltsch), Nowego Dworu (Neuvorwerk), Piekar (Beckern), Wojnowic (Zindel), Św. Katarzyny (Kattern), Myśliborza (Luisenthal) i Żukowa (Suckau). Żonaty (x Starościn, Sterzendorf 3.08.1875 r.) z Ernestyną bar. von Saurma ze Starościna (Sterzendorf) (ur. Starościn, Sterzendorf 13.03.1855 r.), miał pięcioro dzieci:
      - Jana Ernesta (ur. Żuków, Suckau 18.10.1879 r.) – właściciela Gniechowic (Gnichwitz). Żonaty (x Jędrzejów, Endersdorf 8.06.1905 r.) z Małgorzatą hr. von Francken-Sierstorpff (ur. Jędrzejów, Endersdorf 29.04.1887 r.), miał dwóch synów: Jana Dietricha Henryka Gustawa Marię (ur. Wrocław, Breslau 10.05.1906 r.) i Jana Henryka (ur. Frączków, Franzdorf 28.05.1909 r.);
      - Jana Huberta (ur. Żuków, Suckau 9.09.1882 r.);
      - Jana Adalberta (ur. Żuków, Suckau 2.10.1883 r.);
      - Joannę Marię Annę (ur. Jelcz, Jeltsch 8.03.1887 r.);

- Joannę Małgorzatę (ur. Jelcz, Jeltsch 12.12.1891 r.).

b) Joannę Ludmiłę Marię (ur. Gniechowice, Gnichwitz 11.07.1855 r.) – żonę (x Jelcz, Jeltsch 10.09.1873 r.) Adalberta hr. zu Stolberg-Stolberg (zm. 16.08.1885 r.), właściciela Jakubowa (Jakobskirch) koło Głogowa (Glogau). Po śmierci męża wstąpiła do klasztoru salezjanek w Annecy w Sawoi.

4. Jana Moryca (ur. i zm. 1825 r.);
5. Joannę Marię Annę Jadwigę (ur. 6.02.1828 – zm. Wilten 19.03.1900 r.) – zakonnicę zakonu karmelitanek w Wilten koło Innsbrucka;
6. Jana Leopolda Gotarda Gustawa (ur. 18.11.1829 r.) – duchownego;
7. Jana Karola Gustawa (ur. Wrocław, Breslau 24.12.1830 – zm. Wrocław, Breslau 25.02.1899 r.) – ordynata utworzonego w 1866 roku fideikomisu Tworków (Tworkau). Żonaty (x Poczdam, Potsdam 14.10.1856 r.) z Jadwigą Klarą (ur. 21.01.1836 – zm. Tworków, Tworkau 21.07.1902 r.), córką Emanuela Reichsgr. von Schaffgotsch z Cieplic (Warmbrunn) i Klary Reichsgr. von Hohenthal, miał dziesięcioro dzieci:
   a) Joannę Marię Annę (ur. 17.06.1858 r.);
   b) Joannę Jadwigę (ur. i zm. 1859 r.);
   c) Jana Dietricha (ur. 9.11.1860 – zm. 30.11.1865 r.);
   d) Joannę Karolinę Leopoldynę Annę (ur. Berlin 21.02.1862 r.) – żonę (x Tworków, Tworkau 16.09.1884 r.) Jerzego hr. von Strachwitz, właściciela Psar (Huenern) koło Oławy (Ohlau);
   e) Joannę Marię Agnieszkę Luizę Augustę (ur. Wrocław, Breslau 15.04.1863 r.) – zakonnicę klasztoru pod wezwaniem Najśw. Serca Jezusa w Wiedniu;
   f) Jana Fryderyka Antoniego Engelberta (ur. 28.09.1864 r.);
   g) Jana Huberta Fryderyka (ur. 6.12.1866 – zm. 25.02.1869 r.);
   h) Joannę Annę Teresę Elżbietę (ur. 29.05.1870 r.);
   i) Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 12.12.1871 r.) – ordynata fideikomisu Tworków. Żonaty (x Salaberg, Dolna Austria 25.08.1904 r.) z Klotyldą hr. von und zu Sprinzenstein (ur. Kochaniec 8.12.1879 r.), miał troje dzieci: Jana Karola Hermanna Wilhelma Marię (ur. Tworków, Tworkau 3.06.1905, Jana Hermanna Gustawa Józefa Wilhelma (ur. Tworków, Tworkau 16.10.1906 r.) i Joannę Zofię Jadwigę Magdalenę Marię (ur. Tworków, Tworkau 29.07.1908 r.);
   j) Joanna Józefinę Elżbietę Luizę (ur. Wrocław, Breslau 4.04.1873 r.).
8. Joannę (ur. i zm. 1832 r.);
9. Jana Gotarda Moryca (ur. 22.09.1833 – zm. Baden-Baden 19.09.1896 r.) – po ukończeniu w latach 1853 – 1854 Akademii Pomologicznej w Prószkowie (Proskau) pod Opolem (Oppeln) i podróżach po krajach zachodnich, w 1857 roku otrzymał od ojca majątek w Świętej Katarzynie (Kattern) koło Wrocławia (Breslau). Przy podziale spadku po ojcu otrzymał w 1867 roku państwo Gniechowice (Gnichwitz). Żonaty (x Stuttgart

24.04.1860 r.) z Marią Rosą (ur. Suttgart 9.11.1832 – zm. Stuttgart 27.11.1902 r.), córką dr Samuela Dreifussa ze Stuttgartu i Henrietty Benedict, miał dwie córki:

a) Joannę Marię Annę Augustynę Jadwigę Julię Henriettę Bertę Franciszkę (ur. Stuttgart 20.09.1861 r.) – żonę (x Stuttgart 10.05.1892 r.) Joachima bar. vonTuerkheim-Geislern (zm. Oedenburg 25.10.1893 r.);

b) Joannę Walpurgę Jadwigę Małgorzatę Henriettę Rudolfinę Georginę Idę Szarlottę (ur. Stuttgart10.05.1863 r.) – żonę (x Stuttgart 30.10.1883 r.) Juliusza bar. von Falkenstein;

10. Jana Walentyna (ur. 26.01.1837 – zm. 2.06.1856 r.);
11. Joannę Jadwigę Marię Annę (ur. Wrocław, Breslau 12.11.1838 r.) – żonę (x Tworków, Tworkau 21.06.1858 r.) Franciszka hr. von Ballestrem di Castellengo z Pławniowic (Plawniowitz) (brata szwagierki – żony Jana Gustawa Leopolda), prezydenta Reichstagu;
12. Joannę Annę Marię Ludmiłę (ur. 12.11.1841 – zm. 8.05.1850 r.).

b) Dom Laskowice Oławskie (Laskowitz).

Jan Moryc (ur. Wrocław, Breslau 26.04.1802 – zm. Laskowice Oławskie, Laskowitz 18.09.1876 r.) – młodszy brat Jana Gustawa, w spadku po ojcu otrzymał Laskowice Oławskie (Laskowitz). Żonaty (x Wawrzeńczyce, Lorzendorf 15.06.1823 r.) z Joanną Teresą Marią Pauliną (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 27.11.1802 - zm. Laskowice Oławskie, Laskowitz 24.11.1856 r.), córką Antoniego bar. von Saurma-Jeltsch z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) i Alojzy hr. von Hoverden, miał dziesięcioro dzieci:

1. Jana Krescentego (ur. 21.06.1824 – zm. 13.05.1825 r.);
2. Joannę Paulinę (ur. 29.06.1825 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 20.07.1846 r.) ze Stanisławem hr. von Schlabrendorf (zm. 30.03.1859 r.), właścicielem państwa ziębickiego, 2. (x 12.06.1860 r.) z Jerzym von Wallhofen;
3. Joannę Walpurgę (ur. 1826 – zm. 2.09.1830 r.);
4. Jana Jerzego (ur. 18.07.1827 – zm. 12.03.1828 r.);
5. Jana Baptystę Maksymiliana Antoniego Moryca Alfonsa (ur. 3.11.1828 r) – oficera strzelców tyrolskich, zginął we Włoszech pod Custozzą w 1866 roku (24.06.), pochowany w zbudowanej kaplicy zamkowej w Laskowicach Oławskich (Laskowitz). Żonaty (x Kamieniec 27.11.1850 r.) z Sydonią (ur. Kamieniec 28.03.1826 r.), córką Karola Ernesta Moryca Fryderyka hr. von Strachwitz-Sustky i Matyldy bar. von Erstenberg, dzieci nie miał;
6. Joannę Marię Elżbietę (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 23.08.1830 r.) dwukrotnie zamężną: 1. (x 20.05.1850 r.) z Edwardem von Woikowski-Biedau (zm.14.12.1856 r.) właścicielem Dolnych Milikowic (Nieder Arnsdorf) i Witkowa (Wickendorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), 2. (x Laskowice Oławskie, Laskowitz 7.03.1859 r.) z Karolem bar. von Rheinbaben, generałem majorem wojsk pruskich;
7. Jana Fryderyka Antoniego (Fryderyka Antoniego Jana, ur. Nowe Pole,

Neuland 23.01.1832 – zm. Laskowice Oławskie, Laskowitz 24.03.1891 r.) – właściciela państwa Laskowice Oławskie (Laskowitz) i kupionego od swojego ojca majątku w Miłocicacach (Muehlatschuetz) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty (x Waldburg 10.01.1856 r.) z Antonią Amalią Marią Reichsbrgr. zu Dohna (ur. Turyn 10.06.1836 – zm. Hamburg 14.09.1897 r.), miał czternaścioro dzieci, które wspólnie posiadały majątek Miłocice (Muehlatschuetz):

a) Jana Moryca Ryszarda Fryderyka (ur.Berlin 2.03.1857 r.) – właściciela Laskowic Oławskich (Laskowitz), żonatego (x Madryd 22.02.1901 r.) z Marią Elżbietą Rozalią (ur. Monachium, Muenchen 8.11.1869 r.), córką niemieckiego posła w Hiszpanii Józefa von Radowitz i Radiny von Ozerow. Miał troje dzieci: Jana Leutolda Tasillo (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 19.02.1902 r.), Juliannę Perpetuę Joannę Nadinę (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 7.01.1904 r.) i Jana Franciszka Józefa (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 17.01.1906 r.) ;
b) Joannę Matyldę Paulinę Marię (ur. Berlin 3.04.1858 r.) – żonę (x Laskowice Oławskie, Laskowitz 17.07.1878 r.) Rogera hr. von Seherr-Thoss, właściciela Dobrej (Dobrau) koło Opola (Oppeln);
c) Jana Tassilo (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 7.10.1859 r.) – żonatego (x Brzeg Dolny, Dyhernfurth 24.04.1890 r.) z Marią Antoniną Henriettą Jadwigą (ur. 17.05.1860 r.) córką Venansa markiza d`Abzac, generała wojsk francuskich i Doroty hr. Lazarew-Hoym właścicielki państwa Brzeg Dolny (Dyhernfurth), miał troje dzieci: Joannę Marię Antoninę Jadwigę Dorotę (ur. Brzeg Dolny, Dyhernfurth 26.02.1891 r.), Jana Jerzego Huberta Marię Venantusa Thassilo (ur. Brzeg Dolny, Dyhernfurth 17.04.1892 r.) i Jana Konrada Leutolda Marię Ludwika Antoniego (ur. Brzeg Dolny, Dyhernfurth 25,08.1893 r.).
d) Joannę Marię Małgorzatę (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 7.11.1860 r.) – żonę (x 23.09.1907 r.) Willibalda Juppe architekta;
e) Joannę Eleonorę (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 13.01.1862 r.);
f) Joannę Antonię (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 19.02.1863 r.);
g) Jana Gustawa Eberharda (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 30.06.1864 r.) – żonatego (x Cieplice, Warmbrunn 28.11.1903 r.) z Elżbietą hr. von Schaffgotsch (ur. Monachium, Muenchen 22.01.1872 r.);
h) Jana Jerzego Manfreda (ur. 27.12.1865 r.) żonatego (x Laskowice Oławskie, Laskowitz 20.10.1890 r.) z Antoniną hr. von Paumgarten (ur. Drezno, Dresden 7.11.1872 r.), miał troje dzieci: Joannę Marię Antoninę (ur. Bierutów, Bernstadt 25.06.1891 r.); Jana Jerzego Manfreda jun. (ur. Bierutów, Bernstadt 1.02.1893 r.) i Joannę Elżbietę Barbarę (ur. Oleśnica, Oels 22.10.1897 r.).
i) Jana Haralda (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 6.06.1867 r.) – właściciela Daszowa (Dahsau) i Nowych Wierzowic (Neu Wiersewitz) ko-

ło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Cieplice, Warmbrunn 10.01.1906 r.) z Jadwigą hr. von Schaffgotsch (ur. Gryf, Greiffenstein 25.07.1880 r.), miał trzech synów: Jana Haralda Marię Antoniego Huberta (ur. Daszów, Dahsau 9.12.1906 r.), Jana Fryderyka Marię Eberharda Antoniego Sylwiusza (ur. Daszów, Dahsau 28.02.1908 r.) i Jana Antoniego Elżbietę Wolfganga Alojzego Ernesta (ur. Daszów, Dahsau 11.08.1909 r.).

j) Jana Baptystę Fryderyka Waltera (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 12.11.1868 r.) – oficera marynarki wojennej;

k) Jana Wolfganga (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 5.05.1870 r.) – właściciela Chobieni (Koeben), Majówki (Alt Heidau) i Nowego Dworu (Neu Heidau) koło Wołowa (Wohlau). Żonaty (x Cieplice, Warmbrunn 6.02.1902 r.) z Karoliną (Kara) hr. von Schaffgotsch (ur. Gryf, Greiffenstein 8.09.1878 r.), miał pięcioro dzieci: Jana Antoniego Wolfa Albrechta Marię (ur. Cieplice, Warmbrunn 11.10.1903 r.), Joannę Marię Matyldę Urszulę (ur. Rozkochów k. Prudnika, Rosnochau b. Neustadt 22.11.1904 r.), Jana Józefa Joachima Fryderyka Marię (ur. Cieplice, Warmbrunn 25.03.1906 r.), Jana Ludwika Krzysztofa Leopolda Marię (ur. Cieplice, Warmbrunn 26.06.1907 r.) i Jana Konrada Dominika Marię (ur. Chobienia, Koeben 2.09.1908 r.).

l) Jana Hermanna Wilhelma (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 25.08.1872 r.);

m) Jana Wilfrieda (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 24.11.1873 r.);

n) Joannę Marię Elżbietę (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 18.03.1875 r.) – żonę (x Praga 10.04.1899 r.) dr prawa Ferdynanda von Foerster (zm. Iwiny, Mittlau 6.08.1908 r.), właściciela Górnych Iwin (Ober Mittlau) koło Bolesławca (Bunzlau) i Muszczyny (Moschendorf) koło Złotoryi (Goldberg).

8. Jana Jarosława (ur. Laskowice Oławskie, Laskowitz 19.12.1833 r.) – po studiach, podróżach i służbie wojskowej, w 1862 roku wstąpił do seminarium duchownego jezuitów i w 1867 roku został zakonnikiem prowincji styryjskiej jezuitów.

9. Joannę Aleksandrynę (ur. 4.07.1835 r.) – zakonnicę w Tyrolu pod imieniem Maksymiliana Maria;

10. Jana Gwido (ur. 18.10.1837 – zm. 8.08.1855 r.).

2. Podlinia z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) i Starościna (Sterzendorf).

Młodszy syn Jana Antoniego I, brat Jana Sebastiana z Jelcza (Jeltsch) – Jan Jerzy (ur. 1743 – zm. 4.04.1808 r.) był właścicielem Starościna (Sterzendorf), Siemysławia (Steinersdorf) i Małej Kolonii (Friedrichsberg) koło Namysłowa (Namslau) a od 1796 roku (14.05.) również ordynaterm założonego w 1569 roku fideikomisu Wawrzeńczyce (Lorzendorf) i Struża Górna (Ober Struse) koło

Wrocławia (Breslau). Przejściowo, w latach 1797 – 1803, posiadał Jakubowice (Jakobsdorf) koło Namysłowa (Namslau). Żonaty (x 27.02.1775 r.) z Marią Agnieszką bar. von Saurma (zm. 19.11.1791 r.) z Rzeszówka (Reichwaldau) koło Złotoryi (Goldberg), miał czworo dzieci:

1. Fryderykę (zm. 26.03.1833 r.) – żonę (x 25.04.1803 r.) Karola Porębskiego, porucznika regimentu kirasjerów wojsk pruskich, właściciela majątku w Kornowacu (Kornowatz) koło Rybnika (Rybnik);
2. Jana Antoniego II – założyciela domu Wawrzeńczyce (Lorzendorf);
3. Jana Józefa – założyciela domu Starościn (Sterzendorf);
3. Wilhelminę Agnieszkę (ur. 6.06.1782 – zm. 6.04.1856 r.) – żonę Józefa hr. d`Uclaux de la Valette (zm. 22.12.1857 r.), porucznika regimentu huzarów wojsk pruskich w Pszczynie (Pless).

a) Dom Wawrzeńczyce (Lorzendorf).

Jan Antoni II (ur. 1779 – zm. 24.08.1836 r.) – ordynat fideikomisu Wawrzeńczyce (Lorzendorf) i Struża Górna (Ober Struse), żonaty (x 10.02.1801 r.) z Alojzą (ur. 1.11.1778 – zm. 31.10.1852 r.), córką Jana Adriana hr. von Hoverden, miał dwoje dzieci: Joannę Teresę Marię Paulinę (ur. 27.11.1802 – zm. 1856 r.) – żonę (x 15.06.1823 r.) Jana Moryca hr. von Saurma z Laskowic Oławskich (Laskowitz) oraz Jana Aleksandra (ur. 27.09.1804 – zm. Wrocław, Breslau 2.01.1841 r.), który odziedziczył Wawrzeńczyce (Lorzendorf). W 1840 roku 15.10.) uzyskał tytuł pruskiego hrabiego z prawem primogenitury. Żonaty (x 27.09.1830 r.) z Marią Luizą (ur. 30.01.1807 – zm. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 24.12.1876 r.), córką Fryderyka hr. von Frankenberg-Ludwigsdorf i Marii Teresy hr. von Nostitz, miał pięcioro dzieci:

1. Jana Józefa Artura (ur. Wrocław, Breslau 30.07.1831 – zm. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 9.08.1878 r.) – 2 Graf Saurma von der Jeltsch-Lorzendorf, ordynat Wawrzeńczyc (Lorzendorf) i Struży Górnej (Ober Struse), rycerz zakonu kawalerów maltańskich. Żonaty (x Wrocław, Breslau 7.01.1857 r.) z Laurą hr. von Henckel-Donnersmarck (ur. Siemianowice Śląskie, Siemianowitz 30.08.1838 r.) z Siemianowic Śląskich (Siemianowitz), wdową po Hipolicie hr. von Renard, miał troje dzieci:
   a) Joannę Laurę Luizę (ur. 6.10.1857 r.),
   b) Joannę Teresę (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 22.11.1858 r.)
   c) Jana Artura Hugo Aleksandra (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 14.08.1862 r.) – trzeciego hrabiego i ordynata Wawrzeńczyc (Lorzendorf). Żonaty (x Wiedeń, Wien 28.11.1895 r.) z Aleksandryną hr. von Karnice-Karnicką (ur. Madryd 12.12.1870 r.), miał troje dzieci: Aleksandrynę Marię Julię Amalię Laurę (ur. Poczdam, Potsdam 2.09.1896 r.); Karola Antoniego Jana

Artura Marię (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 15.02.1898 r.) – trzeciego hrabiego i Lory Franciszkę Annę Marię (ur. Wawrzeńczyce, Lorzendorf 23.02.1902 r.).

2. Joannę Teresę (ur. 22.07.1832 – zm. 17.05.1901 r.) – żonę (x 30.08.1852 r.) Fedora von Zawadzky-Ragoczy, właściciela Kalinowa (Kalinow) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Poniszowic (Ponischowitz), Niewieszy (Niewiesche) i Niekarmii (Niekarm) koło Gliwic (Gleiwitz) oraz Jurcza (Juertsch) koło Wołowa (Wohlau);
3. Jana Aleksandra (ur. 4.10.1833 – zm. 15.12.1833 r.);
4. Jana Antoniego III (ur. Zagrodno, Adelsdorf 27.03.1836 – zm. Chróstniki, Brauchitschdorf 28.04.1900 r.) – I sekretarza ambasady pruskiej w Madrycie, rycerza orderów: Orła Czerwonego, Grobu Świętego i rosyjskiego Orderu Św. Stanisława. Żonaty (x Żagań, Sagan 27.06.1872 r.) z Małgorzatą hr. von Hatzfeld (ur. Paryż 23.04.1850 r.) ze Żmigrodu (Trachenberg), miał dwoje dzieci:
   a) Jana Antoniego Maksymiliana Artura Ludwika Pawła (ur.Żagań, Sagan 5.04.1873 r.) – rotmistrza kirasjerów wojsk niemieckich i komendanta szkoły telegrafistów kawalerii;
   b) Karmen (ur. Żagań, Sagan 29.11.1875 r.) – żonę (Wrocław, Breslau 18.09.1902 r.) Stanisława hr. von Hoyos, właściciela Jerzmanowej (Hermsdorf) koło Głogowa (Glogau).
5. Jana Hugo (ur. 21.08.1837 r.).

b) Dom Starościn (Sterzendorf).

Brat Jana Antoniego II z Wawrzeńczyc (Lorzendorf) – Jan Józef (ur. 1780 – zm. 30.06.1838 r.) – właściciel założonego w 1569 roku fideikomisu Starościn (Sterzendorf) oraz części Siemysławia (Steinersdorf), żonaty (x 1803 r.) z Marią (ur. 23.02.1786 – zm. 26.10.1849 r.), córką Ernesta hr. von Strachwitz i Franciszki Reichsgr. von Nayhaus-Caramon, miał czworo dzieci:

1. Joannę Marię Agnieszkę (ur. 4.08.1804 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 20.09.1824 r.) z Gustawem von Stockmann (zm. 8.10.1834 r.), właścicielem Zbrosławic (Broslawitz) koło Bytomia (Beuthen), 2. (x 10.11.1835 r.) z Morycem Mens, majorem wojsk pruskich;
2. Joannę Alinę (ur. 1807 – zm. 4.05.1817 r.);
3. Jana Ernesta Franciszka Józefa Mauritiusa (ur. Starościn, Sterzendorf 25.12.1812 - zm. 23.11.1875 r.) – ordynata Starościna (Sterzendorf). Był właścicielem również majątku w Gotartowicach (Gottersdorf) koło Kluczborka (Kreuzburg), który w 1856 roku sprzedał i kupił od Moryca Aleksandra Fuhlanda majątek w Boroszowie (Boroschau) koło Olesna (Rosenberg). Żonaty (x Sierosławice, Schieroslawitz 16.06.1840 r.) z Joanną (ur. 16.10.1817 r.), córką Reichsgr. Solms-Teutenburg-Sonnenwalde-Roesa i Marii Anny von Paczinski, miał pięcioro dzieci: Joannę Marię (ur. 30.03.1841 – zm. 5.11.1841 r.); Jana Jerzego Adama

Moryca Józefa (ur. 22.07.1842 r.); Jana Ernesta (ur. 22.01.1844 – zm. 1853 r.); Joannę (Jenny) (ur. 5.07.1852 r.) – żonę (x Starościn, Sterzendorf 11.11.1874 r.) Fryderyka hr. von Francken-Sierstorpff (zm. Puszyna, Puschine 21.01.1897 r.) właściciela Puszyny (Puschine) koło Niemodlina (Falkenberg) oraz Joannę Ernestynę (ur. 13.03.1855 r.) – żonę (x Starościn, Sterzendorf 3.08.1875 r.) Jana hr. von Saurma-Jeltsch.

W 1897 roku (27.10.) tytuł hrabiego otrzymał jego syn – ordynat Starościna (Sterzendorf) Jan Jerzy Adam Moryc Józef 1. Graf von Saurma-Sterzendorf von und zu der Jeltsch. Oprócz Starościna (Sterzendorf) posiadał Siemysław (Steinersdorf) i Domaszowice (Noldau) koło Namysłowa (Namslau). Rycerz zakonu kawalerów maltańskich, żonaty (x Golssen 6.05.1867 r.) z Rosą (ur. Wiedeń, Wien 28.03.1844 r.), córką Ernesta hr. von Wurmbrand-Stuppach i Rosy hr. von Teleki-Szek, miał siedmioro dzieci:

a) Joannę Rosę Ewę Marię (ur. Brandenburg 15.03.1868 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 22.02.1900 r.) Arnolda bar. von Hammerstein-Gesmold;
b) Joannę Ernę Ewę Marię Rosę Agnieszkę (ur. Brandenburg 1.10.1869 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 24.07.1900 r.) Jana Baptysty hr. von Ballestrem;
c) Joannę Marię Rosę Ewę Ernestynę Fryderykę Herminę (ur. Brandenburg 7.12.1870 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 2.03.1889 r.) Adalberta hr. von Strachwitz;
d) Jana Ernesta Jerzego Erenreicha Adama (ur. Thielau 27.09.1874 r.);
e) Jana Fryderyka Marię Hugo Jerzego Adama (ur. Starościn, Sterzendorf 27.12.1878 r.) – żonatego (x Morawy 12.10.1909 r.) z Elżbietą Wacławą bar. von Sternbach (ur. 1.08.1885 r.);
f) Jana Hermanna Henryka Fedora Adama (ur. Starościn, Sterzendorf 28.04.1880 r.);
g) Jana Konrada Jerzego Marię Adama (ur. Starościn, Sterzendorf 20.06.1886 r.)

4. Joannę Marię (ur. 15.09.1815 r.) – żonę (x 4.01.1836 r.) Bernarda bar. von Welczek (ur. 6.01.1804 – zm. 27.02.1862 r.), właściciela Radoszów (Radoschau) koło Gliwic (Gleiwitz).

II. LINIA Z WYSZONOWIC (RUPPERSDORF) I SULISŁAWIC (ZUENZENDORF) - SAUERMA.

Linia ta była kontynuacją linii z Jaksonowic (Jackschoenau) założonej przez Sebalda I (ur. 1424 – zm. 1507 r.). Założył ją potomek Albrchta II – Jan (Hans)

Fryderyk II (ur. 9.12.1699 – zm. 1779 r.) – radca królewskiego wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau). W 1734 roku (20.11.) kupił od Ernesta Juliusza von Lindeiner Golczowice (Golschwitz) koło Skorogoszczy (Schurgast) na Górnym Śląsku, gdzie wybudował swoją siedzibę. W 1743 roku kupił od spadkobierców hr. Verdugo sąsiednie Niewodniki (Niewodnik). W 1749 roku kupił od Heleny Elżbiety von Tschirschki, wdowy po landracie opolskim Erdmanie Gustawie Richter von Wallspeck – Sławice (Slawitz) koło Opola (Oppeln) a w 1754 roku, od Karola Wilhelma von Tschirschki – Mikolin (Nikoline) koło Skorogoszczy (Schurgast). W 1770 roku sprzedał Kuchary (Kuchendorf) i kupił Wyszonowice (Ruppersdorf) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty (x 31.10.1728 r.) z Magdaleną Zofią (ur. 1711 r.), córką Wolfa Henryka von Stosch, właściciela Zawiścic (Sallschuetz) koło Góry Śląskiej (Guhrau) i Barbary Julii von Minkwitz, miał jedną córkę – Joannę Eleonorę (ur. 20.06.1732 r.), żonę (x 28.05.1754 r.) Adama Leonarda von Tschirschki (ur. 31.05.1723 – zm. 5.11.1786 r.), właściciela Karczowa (Schoenwitz) koło Opola (Oppeln) oraz trzech synów:

1. Karola Fryderyka (ur. 20.12.1733 – zm. 16.12.1787 r.) – po studiach na Uniwersytecie we Frankfurcie pracował jako tajny radca sądowy. Nie ożenił się.
2. Jana Maksa (ur. 3.06.1737 – zm. Piława Górna, Gnadenfrei 12.02.1816 r.) – odziedziczył po ojcu Wyszonowice (Ruppersdorf), Sławice (Slawitz) i Niewodniki (Niewodnik). Dwie ostatnie miejscowości przekazał swojemu bratu – Gottlobowi Albrechtowi. Żonaty (x Pawłowiczki, Pawlowitzke 23.02.1765 r.) z Heleną Fryderyką von Schweinitz (zm. w wieku 71 lat 2.08.1812 r.) z Sieniawki (Lauterbach) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) , wdową po bar. von Richthofen, otrzymał w wianie żony Gniewomierz (Oyas), Psary (Huenern) koło Legnicy (Liegnitz) i Sulisławice (Zuelzendorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Z dóbr Wyszonowice (Ruppersdorf) i Sulisławice (Zuelzendorf) utworzył w 1791 roku (23.02.) dwa majoraty.
3. Gottloba Albrechta (ur. 2.06.1743 – zm. 1823 r.) – majora regimentu gwardii dworskiej i ulubieńca króla Fryderyka Wielkiego. W 1779 roku odziedziczył po ojcu Golczowice (Golschwitz) i Mikolin (Nikoline), od brata otrzymał Sławice (Slawitz) i Niewodniki (Niewodnik). W 1776 roku kupił od Jana (Johann) Gottloba Otta von Beess Narok (Norok) obok Niewodnik (Niewodnik) a w 1777 roku od Dawida Lucasa kupił Samotwór (Romberg) koło Wrocławia (Breslau). Pod koniec XVIII i na początku XIX wieku sprzedał majątki górnośląskie: Sławice (Slawitz) – w 1780 roku hr. von Pueckler, w 1821 roku Mikolin (Nikoline) i Golczowice (Golschwitz) – Filipinie Wilhelminie von Sandretzki, żonie Henryka Gottlieba hr. von Beust, Niewodniki (Niewodnik) – Karolinie von Arnstaedt, z domu von Thielau. Trzykrotnie żonaty: 1. (x 22.07.1777 r.) z Marią Franciszką Ernestyną (zm. w wieku 38 lat 17.09.1783 r.), córką przybyłego z Francji na Śląsk Karola Bernarda hr. Clairon d`Haussonville, właści-

ciela Sośnicy (Schossnitz) koło Wrocławia (Breslau), którą Gotlob Albrecht otrzymał w spadku po teściu; 2. z Wilhelminą Karoliną Albertyną Elżbietą, córką Jana (Hans) Fryderyka von Krusemark (zm. 15.05.1775 r.), generała porucznika i szefa regimentu żandarmerii, rycerza Orderu Orła Czarnego; 3. z Teresą bar. von Ritterstein (ur. 1766 – zm. 11.10.1823 r.). Zmarł w czerwcu 1823 roku. Z pierwszą żoną miał syna – Karola Fryderyka Bernarda, z dwoma pozostałymi dwóch synów i córkę: Gottloba Józefa,Wilhelminę Eugenię Henriettę i Albrechta. Dwaj młodsi synowie: Gottlob Józef (ur. 10.04.1790 – zm. 16.06.1800 r.) i Albrecht (ur. 20.05.1807 – zm. 29.07.1809 r.) zmarli w dziecińswie. Wilhelmina Eugenia Henrietta (ur. 6.06.1800 – zm. 13.06.1824 r.) była żoną (x 2.06.1820 r.) Jerzego Antoniego hr. von Stosch (ur. 29.10.1793 – zm. 8.07.1863 r.) z Mańczyc (Manze), któremu w 1825 roku wniosła w posagu Sośnicę (Schossnitz).

Najstarszy syn Gottloba Albrechta – Karol Fryderyk Bernard (ur. 1778 – zm. 27.04.1853 r.), po studiach został II ordynatem obydwu majoratów: Wyszonowic (Ruppersdorf) i Sulisławic (Zuelzendorf), posiadał również Samotwór (Romberg), który w 1838 roku (23.06.) sprzedał swojemu zięciowi Morycowi hr. von Zedlitz-Truetzschler. W 1840 roku (15.10.) otrzymał tytuł pruskiego hrabiego z prawem primogenitury. Żonaty (x 13.02.1801 r.) z Eugenią Wilhelminą Henriettą Ferdynandą hr. von Koenigsdorf (zm. 18.11.1839 r.), miał troje dzieci: Melanię Albertynę Henriettę (ur. 29.05.1806 r.) – żonę (x 11.04.1826 r.) Karola Moryca hr. von Zedlitz-Truetzschler (ur. 10.10.1804 – zm. 3.07.1858 r.) z Sokólska (Falkenstein) koło Strzelina (Strehlen), właściciela Piotrkowa (Petrikau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), Eugeniusza Fryderyka i Teodora Fryderyka Antoniego Ksawera. Obydwaj byli założycielami oddzielnych podlinii: z Wyszonowic (Ruppersdorf) i z Sulisławic (Zuelzendorf).

1. Podlinia z Sulisławic (Zuelzendorf).

Młodszy syn Karola Fryderyka Bernarda – Teodor Fryderyk Antoni Ksawery (ur. Samotwór, Romberg 10.06.1819 – zm. Drezno, Dresden 22.04.1880 r.) został III ordynatem majoratu Sulisławice (Zuelzendorf). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Mańczyce k. Strzelina, Manze b. Strehlen 1843 r.) ze swoją kuzynką Wandą hr. von Stosch (ur. Mańczyce, Manze 3.04.1822 – zm. Wrocław, Breslau 23.09.1855 r.), w wianie żony otrzymał Sośnicę (Schossnitz) i Gniewomierz (Oyas). Sośnicę (Schossnitz) sprzedał w 1846 roku. Przed 1855 rokiem rozwiódł się; 2. (x 9.06.1855 r.) z Rozalią von Spohr (ur. 22.06.1829 r.). Z pierwszą żoną miał córkę – Elżbietę (ur. Mańczyce, Manze 25.06.1844 r.), żonę (x Mańczyce, Manze 2.02.1862 r.) swojego brata stryjecznego, Hipolita Fryderyka bar. von Sauerma (ur. 31.05.1841 r.).

Na nich wygasła podlinia z Sulisławic (Zuelzendorf), majątki przejął jego kuzyn z podlinii z Wyszonowic (Ruppersdorf) – Maks Fryderyk Karol.

2. Podlinia z Wyszonowic (Ruppersdorf).

Starszy syn – Eugeniusz Fryderyk hr. von Sauerma-Ruppersdorf (ur. Wrocław, Breslau 22.10.1812 – zm. Wyszonowice, Ruppersdorf 21.04.1880 r.), po studiach we Wrocławiu (Breslau), został III ordynatem i 2. hrabią fideikomisu Wyszonowice (Ruppersdorf), Rycerz Orderu Orła Czerwonego, był dyrektorem Śląskiego Instytutu Kredytowego. Żonaty (x Strachowice, Strachwitz 24.05.1835 r.) z Antonią Fryderyką Filipiną (ur. 7.09.1816 – zm. Brzeg, Brieg 11.04.1893 r.), córką Karola Antoniego Leopolda bar. von Warkotsch (zm. 1848 r.), majora wojsk pruskich, miał siedmioro dzieci:

1. Maksa Fryderyka Karola (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 28.03.1836 – zm. Wyszonowice, Ruppersdorf 20.02.1909 r.) – doktor obojga praw, po ukończeniu Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) i studiach prawniczych w Bonn został landratem powiatu wałbrzyskiego. Po śmierci ojca został 3. hrabią i IV ordynatem Wyszonowic (Ruppersdorf) a po śmierci swojego kuzyna – Teodora Fryderyka Antoniego Ksawera, również IV ordynatem Sulisławic (Zuelzendorf) oraz właścicielem majątków otrzymanych w wianie żony: Karszówka (Karisch) i Głębokiej (Glambach) koło Strzelina (Strehlen). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Karszówek, Karisch 22.10.1866 r.) z Matyldą (ur. Karszówek, Karisch 25.10.1841 – zm. Wrocław, Breslau 15.03.1898 r.), córką Moryca Henryka bar. von Hiller z Karszówka (Karisch) koło Strzelina (Strehlen) i Matyldy von Johnston, 2. (x Franfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 19.08.1899 r.) z Gabrielą bar. von Reischach (ur. Franfurt nad Menem, Frankfurt a. Men 22.08.1853 r.), rozwiedzioną z N. von Lang-Puchhof;
2. Annę Marię Eugenię (bliźniaczkę ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 2.12.1837 r.) – żonę (x Wyszonowice, Ruppersdorf 31.10.1863 r.) Albrechta Henryka Karola von Schlickmann (zm. Królewiec, Koenigsberg 16.05.1891 r.), doktora obojga praw, landrata powiatu Querfurt;
3. Paulę (bliźniaczkę ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 2.12.1837 – zm. Wyszonowice, Ruppersdorf 3.05.1866 r.);
4. Hipolita Fryderyka (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 31.05.1841 r.) – generała porucznika wojsk pruskich. Żonaty (x Mańczyce, Manze 2.02.1862 r.) ze swoją kuzynką, Elżbietą (ur. 25.06.1844 r.), córką Teodora Fryderyka Antoniego Ksawera bar. von Sauerma III ordynata Sulisławic (Zuelzendorf), miał pięcioro dzieci: Wandę (ur. 9.12.1864 – zm. 12.12.1865 r.), Albrechta Fryderyka (ur. Oława, Ohlau 23.11.1865 r.) – żonatego (x Kochlice, Kuchelberg 6.08.1903 r.) z Teresą Nickisch von Rosenegk (ur. Kochlice, Kuchelberg 14.04.1877 r.); Małgorzatę Elżbietę (ur. Oława, Ohlau 8.01.1867 r.); Jerzego Fryderyka (ur. Oława, Ohlau 23.03.1868 r.) – żonatego (x Krośnica k. Milicza, Kraschnitz b. Militsch 29.09.1894 r.) z Frydą hr. von der Recke (ur. Krośnica, Kraschnitz 24.09.1873 r.) z Nowej Nadawki (Vollmersten) w Prusach Wschodnich i Marię Elżbietę

(ur. Oława, Ohlau 11.04.1876 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 29.09.1906 r.) Łazarza Eugeniusza von Lippa.

5. Marię Karolinę Henriettę (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 19.02.1844 r.) – żonę (x Wyszonowice, Ruppersdorf 23.11.1863 r.) Fryderyka Karola Zygmunta von Wedell;
6. Jana Fryderyka Jerzego (ur. Wyszonowice, Ruppersdorf 8.04.1853 r.) – majora wojsk pruskich, właściciela Karszówka (Karisch). Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wrocław, Breslau 18.09.1877 r.) z Ernestyną hr. Henckel von Donnersmarck (ur. Kowalowice k. Namysłowa, Kaulwitz b. Namslau 12.10.1855 – zm. Hannower 23.11.1895 r.) 2. (x Nakło k. Tarnowskich Gór, Naklo b. Tarnowitz 11.01.1900 r.) z Marią hr. Henckel von Donnersmarck (ur. 11.01.1863 r.), miał troje dzieci: Antonię (Toni) Ernestynę Joannę (ur. Wrocław, Breslau 2.09.1878 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 25.07.1900 r.) Fryderyka bar. von Kessel und Zeutsch, właściciela Rakowa (Raake) koło Oleśnicy (Oels); Bernarda Eugeniusza Jerzego Jana (ur. Hannower 16.03.1880 r.) – oficera wojsk niemieckich i Ernę Emmę Eleonorę (ur. Wrocław, Breslau 2.02.1883 r.).
7. Eugenię (ur. 8.07.1854 r.).

Źródła:
Henelius T. I rozdz. LXVI s. 196-203
Sinapius T. I s. 807-808, T. II s. 423-425
Zedlitz T. IV s. 149-150
Pilnacek T. IV s. 1055
Doerr s. 9
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 272-274
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 696-701; 75:1902 s. 732-738; 83:1910 s. 780-785;
Weltzel A.: Geschichte des Geschlechts der Saurma und Sauerma. Ratibor 1869

TABLICE GENEALOGICZNE

A. POCZĄTKI RODU I PODZIAŁ NA LINIE .

Konrad Sauerman
ok. 1420 r.
wł. Gefrees
ż. Katarzyna v. Thenn
|

Konrad jun. Fryderyk Kasper Mikołaj Sebald

ur. 1414 r. wł. Gefrees ż. N. Wolf ze Śląska | linia Saurma-Jeltsch	zm. 1501 r. osiadł w Norymberdze ż. 1. Barbara Schoen 2. Brygida Heide | linia norymberska	osiadł w Lipsku ż. Agnieszka Roemer (zm. 1516 r.)	altarysta w Baireuth	osiadł we Wrocławiu | linia Sauerma

B. LINIA SAURMA – JELTSCH .

1. Początku linii i potomstwo Jana I.

Konrad jun. Sauermann
ur. 1414 r.
syn Konrada z Gefrees
wł. Gefrees
ż. N. Wolf ze Śląska
|

Konrad I zm. 1544 r. osiadł we Wrocławiu 1505 r. - członek rady miejskiej 1505 r. – kupił Bieńkowice 1508 r. – kupił Jeltsch 1528 r. – kupił Jeszkowice ż. Małgorzata v. Gendorff |	Maciej 1530 r. - zarządca kopalń w Zlatych Horach	Wolf osiadł w Norymberdze ż. (x 1514 r.) Helena Tucher	Magdalena m. (x 1493 r.) Konrad Widmann z Bambergu

Jerzy ur. ok. 1496 - zm. 31.10. 1527 r. dr obojga praw proboszcz katedry wrocławskiej, kaznodzie- ja cesarza Karola V	Konrad II zm. 1561 r. wł. Jelcza 1540 r. - sprzedał Jeltsch 1552 r. - kupił Prudnik ż. 1. Anna v. Haunold 2. Kunegunda v. Mutschelnitz	Sebastian zm. 1541 r. 1523 r. - członek rady miasta Wrocławia	Erazm wł. udziałów kopalń złota	Bartłomiej ż. Anna Williger (zm. 1570 r.) | córki: a) Anna m. Cyprian v. Landeck b) Helena m. Adam Brimmer (zm. 1593 r.)	Wolf zm. 1547 r. wł. kużnicy miedzi ż. Dorota v. Legat	Walentyn I wł. Jelcza i Gniecho- chowic ż. Kata- rzyna Daunart de Guiespe	córki: a) Anna m. dr med. Klemens Borek b) Barbara m. (x 8.07. 1516 r.) Mikołaj Uthmann (zm. 1545 r.) c) Jadwiga

|
|

Walentyn II
|
zob. potomstwo Walentyna II

Konrad III
zm. 1561 r.

Achacy
ur. 1536 - zm. 28.08. 1580 r.
1573 r.- kupił Wawrzeńczyce
ż. (x 1563 r.) Paula v. Czettritz (ur. 1544 - zm. 1616 r.)
|
Eleonora
m. Abraham brggr. v. Dohna

Jan I
zm. 16.02. 1602 r.
czł. rady cesarskiej
1581 r. - odkupił Jelcz, Gniechowice i Wojnowice
ż. 1. Barbara v. Hundt z Jędrzejowa (zm. 1595 r.)
2. Helena v. Dobrzitsch (?) z Piskorzowa
|

córki:
a) Helena zm. po 1580 r. m. Baltazar v. Domnig z Ligoty
b) Sybilla m. Wacław Borthes
c) Anna Maria m. Jerzy Kottulinski wł. Dąbrowy

m. (x ok. 1516 r.) Jerzy Thomann
d) Helena zm. 9.04. 1557 r. m. Jan v. Bockwitz (zm. 20.05. 1574 r.)
e) N. zakonnica

Jan II
zm. 1626 r.
wł. Wawrzeńczyc i Struży Górnej
1609 r. – kupił Wojnowice
ż. 1. Barbara v. Schindel (zm. 4.12.1617 r.)
2. (x 23.08.1620 r.) Maria bar. v. Sedlnitzki (ur. 15.03.1594 - zm. 29.10.1629 r.)
|
Jarosław Ferdynand
zm. 1672 r.
starosta księstwa wrocławskiego

Fryderyk
ur. 8.06.1587 - zm. 17.02.1622 r.
wł. Wawrzeńczyc
ż. Elżbieta v. Nimptsch ze Szczepanowa
|

Jan Krzysztof
zm. 1677 r.
1665 r. – starosta Kątów Wrocławskich
wł. Wawrzeńczyc
ż. 1. (x 1.02.1633 r.) Anna Zuzanna v. Sauerma z Sadowic (zm. 1646 r.)
2. Julianna bar. v. Kochtitzki z Lublińca
3. Eleonora Katarzyna bar. v. Languevall
|
córki:
a) Elżbieta (Ludmiła) Zakonnica – klaryska
b) Anna Chrysolida – chora psychicznie ?

Jerzy Fryderyk

Godfryd

córki:
a) Anna
b) Maria
m. (x ok. 1617 r.) N. v. Pueckler

2. Potomstwo Walentyna II.

Walentyn II
syn Konrada II
zm. Wrocław15.12.1571 r.
członek rady cesarskiej
poseł cesarski do Polski
wł. Prudnika
ż. (x 25.01.1569 r.)
Maria v. Poegel
|

Walentyn III
zm. po 1600 r.
1600 r. – baron

Konrad IV
ur. 22.07.1562 –
zm. 4.04.1618 r.
wł. Jelcza, Gniechowic
i Starościna
ż. (x 20.08.1591 r.)
Anna Elżbieta
v. Waldau
ze Zwanowic
|

Leuthold I
ur. 1595 -
zm. 1649 r.
1623 r. – kupił
Siemysław
1629 r. – kupił
Uraz
ż. 1. Rozyna
v. Gregersdorf
(zm. 1631 r.)
2. Zuzanna
bar. v. Gellhorn
|

Konrad V
zm. 1617 r.

Bernard
zm.
w dzie-
cińswie

Wolf
Albrecht
ur. 1600 -
zm. 20.04.
1664 r.
wł. Jelcza,
Starościna,
Laskowic
Oławskich,
Piekar
i Siemysławia
ż. (x 10.01.1645 r.)
Maria v. Prittwitz
u. Gaffron
(ur. 1624 -
zm. 30.11.1683 r.)
|

Jan
Dietrich
ur. 4.02.
1604 -
zabity
9.01.
1641 r.

córki:
a) Elżbieta
m. (x 7.05.1630 r.)
Wilhelm bar.
v. Malzan
z Sycowa
(zm. 15.09.
1667 r.)
b) Maria
zm. 1673 r.
m. (x 1624 r.)
Zygmunt
v. Koeckritz
wł. Twardogóry
(ur. 25.01.1601 –
zm. 10.09.1664 r.)

Konrad VI
ur. 17.03.1633 -
zm. 10.03.1688 r.
1672 r. - sprzedał
Uraz
wł. Gniecho-
wic
ż. 1. (x 15.11.
1661 r.)
Elżbieta
Magdalena
v. Seidlitz
z Dolnych

Leuthold II
ur. 25.01.
1636 -
zm. 7.08.
1667 r.
wł. Urazu,
Gniechowic
i Górnej Strugi

Elżbieta
ur. 1629 -
zm. 1637 r.

Wolf Ernest
ur. 1646 -
zm. 1709 r.
wł. Jelcza

Konrad Wacław
ur. 25.02.1647 -
zm. 9.03.1723 r.
wł. Laskowic
Oławskich
1709 r. – wł.
Jelcza
ż. (x 24.09.1685 r.)
Maria Luiza

Jan Bernard
ur. 1658 -
zm. 1677 r.

córki:
a) Maria Elżbieta
ur. 11.05.1650 –
zm. 1709 r.
m. (x 5.04.1690 r.)
Joachim Andrzej
hr. v. Malzan
(zm. 26.09.1693 r.)
b) Ewa Magdalena

Wierzbic
(zm. 28.02.
1667 r.)
2. (x 27.10.
1671 r.)
Rozyna
27.07.1687 r.)

Szarlotta
hr. Colonna-Fels
ze Strzelec Op.,
Toszka i Pyskowic
(zm. 1716 r.)
|

ur. 1655 -
zm. 2.02.1656 r.
c) Anna Elżbieta
ur. 1663 -
30.01.1708 r.
m. 1. (x

Elżbieta
v. Borschnitz
z Prus
(ur. 15.04.
r.)
1627 -
zm. 17.04.
1678 r.)
-

Gustaw Wolf Albrecht
ur. 14.09. – zm. 16.10.1686 r.)

Anna Małgorzata
zm. w dzieciństwie

majątki przejęło potomstwo Konrada VI

Jan Krzysztof
bar. v. Promnitz
(zm. 1689 r.)
2. (x 2.12.1692

Henryk Gottlob
hr. v. Roeder
(ur. 11.11.1664

zm. 1741 r.)
wł. Małomic

|

Jan Leuthold
ur. 27.02.1664 -
zm. 30.07.1734 r.
wł. Jelcza, Gniechowic,
Wierzbic, Rzaszówki,
Wysocka, Krzyżowic
i Owsianki
ż. (x 26.06.1691 r.)
Julianna Perpetua
hr. v. Herberstein
(ur. 1667 r.)
|

Zuzanna Eleonora
ur. 14.08.1665 r.
zm. w dzieciństwie

Jan Wilhelm Karol Franciszek Józef
ur. 1693 - zm. 1700 r.

Jan Konrad Leuthold
ur. 15.08.1695 r.
wł. Gniechowic
ż. (x 25.01.1736 r.)
Joanna
hr. v. Hoditz

Jan Karol
ur. 1699-zm. 1716 r.

Jan Fryderyk
ur. 5.02.1706 - zm. 3.09.1783 r.
wł. Laskowic Oławskich, Starościna i Siemysława

Jan Antoni I
|
zob. potomstwo Jana Antoniego I

Jan Ernest
|
zob. potomstwo Jana Ernesta

Jan Wacław
ur. 25.12.1709 - zm.13.02.1752 r.
wł. Wawrzeńczyc i Struży Górnej
1741 r. - przekazał Wawrzeńczyce bratu Janowi Antoniemu I
ż. 1. (x 12.07.1735 r.)
Paulina
bar.de Fin

córki:
a) Maria Julianna
ur. 1694 – zm. przed 1746 r.
m. Fryderyk Ferdynand
bar. v. Domsdorf
z Westfalii
b) Franciszka Luiza
ur. 1697 – zm. 1700 r.
c) Joanna Elżbieta
ur. 1698 – zm. 1700 r.

(zm. 20.08.
1736 r.)
2. Klara
v. Gamen
|
Jan Aleksy
Juliusz Wawrzyniec
(Laurentius)
zm. po urodzeniu

a) Potomstwo Jana Antoniego I.

Jan Antoni I
syn Jana Leutholda
ur. 27.04.1707 – zm. 1.04.1749 r.
sędzia dworski i ziemski Środy Śl.
ż. (x 15.11.1735 r.) Anna Barbara
bar. v. Seldern
|

Jan Antoni jun. zm. 21.10.1792 r. scholastyk i kanonik głogowski, kanonik i prałat kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu wł. Laskowic Oławskich	Jan Henryk zm. 1750 r.	Jan Sebastian | zob. XIX-XX w. Saurma-Jeltsch	Jan Franciszek Józef ur. 7.02. 1742 - zm. 1750 r.	Jan Jerzy | zob. XIX-XX w. Saurma-Jeltsch	Jan Dominik zm. 26.05. 1795 r. wł. Laskowic Oławskich i Jeszkowic	Julianna Perpetua Agnieszka zm. po urodzeniu

b) Potomstwo Jana Ernesta .

Jan Ernest
syn Jana Leutholda
ur. 8.09.1708 –
zm. 21.11.1779 r.
wł. Rzeszówka
i Biegoszowa
ż. (x 29.01.1736 r.)
Maria Anna bar. v. Mattencloit
z Zebrzydowic
(ur. 23.10.1719 –
zm. 30.09.1793 r.)

|

Jan Ernest Sebastian
Ksawer
ur. 3.12.1739 -
zm. 1782 r.
wł. Gurzyc
ż. 1. Maria Anna
v. Almesloe
2. Rozyna v.
v. Ehrenschild
|
|
|
Maria Joanna Ernestyna
Józefa
ur. 4.04.1765 -
zm. 20.11.1808 r.
m. (x 1791 r.)
Ignacy bar. v.
Stillfried
z Gozdawy
(ur. 1763 -
zm. 11.08.1842 r.)

Jan Józef
ur. 5.10.1743 -
zm. 13.03.1814 r.
wł. Gniechowic
i Bobolic
ż. (x 1779 r.)
Antonia Teresa
bar. v. Vogt
u. Westerbach
|
córki:
a) Joanna Józefa
ur. 7.01.1780 –
zm. 21.08.1859 r.
m. (x 23.09.1799 r.)
Jan Karol
v. Schimonski
b) Maria Anna
ur. 7.01.1786 -
zm. 5.04.1836 r.
m. Henryk Józef
Ferdynand
hr. v. Mettich
(ur. 13.09.1778 -
zm. 11.04.1853 r.)
c) Luiza
zm. 9.01.1808 r.
m. (x 9.02.1806 r.)
Antoni hr. Pilati
v. Thassul
wł. Słupca
(zm. 4.01.1834 r.)

córki:
a) Maria Julianna Teresa
Jadwiga Perpetua
ur. 1742 r.
m. (x 3.06.1783 r.)
Józef v. Kranichstaedt
ze Strzeganowic
b) Maria Agnieszka
ur. 13.09.1746 –
zm. 19.101791 r.
m. (x 27.02.1775 r.)
Jan Jerzy bar. v.Saurma
ze Starościna
c) Magdalena Eleonora
ur. 13.04.1752 r.
m. (x 15.04.1782 r.)
Karol Myszkowski
z Mirowa
d) Maria Anna Tekla
ur. 30.12.1754 –
zm. 27.03.1813 r.
m. (x 1.05.1792 r.)
Maciej Ernest
Grabołowski
(zm. 3.02.1793 r.)
e) Maria Barbara
ur. 23.02.1758 r.
Sylwiusz Wilhelm
bar. v. Boenigk
z Saksonii

C. LINIA Z JAKSONOWIC - SAUERMA .

1. Początki linii - potomstwo Albrechta I .

a) Potomstwo Albrechta II.

Sebald I Sauerma
syn Konrada z Gefrees
zm. 29.07.1507 r.
1496 r. – kupił Wierzbice
i Jaksonowice
ż. 1. (x przed 1469 r.)

Jadwiga Jauer
(zm. przed 1494 r.)
2. (x przed 1494 r.)
Ewa v. Sommerfeld
(zm. 1530 r.)
|

Jan
zm. 1510 r.
proboszcz
w Jeleniej
Górze
kanonik
katedry
wrocławskiej

Kasper
ż.
Agnieszka
N.

Mikołaj
wł.
Bukowia
i cz.
Jaksonowic

Hieronim
zm. po
1534 r.
ż. Anna
Bancke
(zm. 3.06.
1553 r.)

Albrecht I
zm.
14.03.1542 r.
członek
rady m. Wro-
cławia
wł. Jakso-
nowic
ż. (x 1523 r.)
Anna v. Hoernig
(zm. 30.12.1544 r.)
|

Jerzy I
1516 r.-
sprzedał
cz.
Jakso-
nowic
Sebaldo-
wi II

Sebald II
|
zob.
potomstwo
Sebalda II

córki:
a) Katarzy-
na
zm.
1517 r.
m. Jan
v. Hoernig
b) Ewa
zm. przed
1538 r.
m. 1. dr med.
Sebald Huber
(ur. 1458 –
zm. 23.05.
1504 r.)
2. Bartłomiej
Tempelfeld
c) Magdalena
zm. przed
1519 r.
m. 1. Krzysztof
Tolhart
2. N. Albeck
d) Helena
m. dr med.
Krzysztof
Schoenfeld

Albrecht II
ur. 1523 -
zm. 9.03.1572 r.
wł. Jaksonowic
ż. Helena Hirsch
z Mysłakowa
|

Sebald III
|
zob.
potomstwo
Sebalda III

córki:
a) Anna
zm. 4.10.1576 r.
m. (x 1533 r.)
Jan v. d. Bruck
Angermuende gen.
(zm. 23.08.1550 r.)
b) Barbara
m. Kilian Uthmann
wł. Mirosławiczek
c) Ewa
zm. 1.12.1585 r.
m. Konrad Uthmann
wł. Kobierzyc
(ur. 1525 –
zm.12.12.1588 r.)

Jerzy II
zm. 1612 r.
wł. Jaksonowic
ż. (x przed
1591 r.)
Magdalena
v. Sebottendorff
|

Helena
zm. 20.03.1598 r.
m. 1. Daniel Schilling
(zm. 2.06.1586 r.)
2. Piotr Hertwig

Jan Jerzy I
zm. 1650 r.
wł. Jaksonowic
ż. 1. Jadwiga v. Gellhorn
(zm. 1626 r.)
2. (x 4.12.1629 r.)
Anna v. Reibnitz
z Kuchar
|

córki:
a) Urszula
m. Baltazar v. Seidlitz
(zm. 1618 r.)
b) Helena
m. Wolf v. Krackau

Jan Jerzy II
ur. 1630 -
zm. 20.06.1679 r.

Albrecht V
zm. 1645 r.
zm. w młodości

Joachim Fryderyk
ur. 20.03.1633 –
zm. 30.03.1636 r.

wł. Kuchar
ż. Anna Dorota
v. Gablenz
(ur. 1647 –
zm. 1704 r.)
|

Jan Fryderyk I	Jerzy Albrecht	Jerzy Fryderyk	Krzysztof Fryderyk	Jan Zygmunt	Ernest Wilhelm	córki:
ur. 20.06.1665 - zm. 13.06.1715 r.	ur. 1667 r.	ur. 17.09. 1669 - zm. 1700 r.	ur. 1671 - zm. 1686 r.	ur. 1673 - zm. 1695 r.	ur. 1675 - zm. 1733 r.	a) Ewa Magdalena ur. 1677 r.
wł. Kuchar ż. Maria Elżbieta bar. v. Bibran (ur. 1662 r.)					ż. N. v. Czettritz	b) Maria Luiza ur. 31.01.1679 – zm. 26.07.1679 r.
|						

Jan Fryderyk II	Joanna Elżbieta
|	ur. 27.10.1698 r.
zob.	m. Jan Krzysztof
XIX-XX w.	v. Hochberg
linia z Wyszonowic	wł. Gozdawy
i Sulisławic	

b) Potomstwo Sebalda III .

Sebald III
syn Albrechta I
ur. 1528 – zm. 1577 r.
członek rady miejskiej
wł. Wierzbic
ż. (x ok. 1556 r.) Anna
Schilling
|

Sebald IV	Albrecht III	Anna
ur. 1561 – 8.11.1616 r.	zm. 1619 r.	ur. 1559 – zm. 25.06.1599 r.
1589 r. – kupił Sadowice i Pietrzykowice	1604 r. – kupił Sobkowice	m. (x 29.11.1575 r.) Sebastian Vogt
ż. 1. Zuzanna v. Lange (zm. 10.10.1597 r.)	1615 r. – przejął od brata jego majątki	(zm. 1.06.1601 r.)
2. Barbara v. Sauerma z Wierzbic (zm. 12.09.1616 r.)	członek rady cesarskiej	wł. Damianowic
	ż. Zuzanna v. Kottulinski z Mirska	
	|	

Sebald VI	Albrecht IV	Anna Zuzanna
zm. 1633 r.	zm. 1669 r.	m. (x 1.02.1633 r.)

członek rady cesarskiej
wł. Sadowic i Pietrzykowic
ż. Anna Chrysolida v. Niemitz

Krzysztof v. Saurma
z Wawrzeńczyc

|

Jan Konrad
zm. 1670 r.
kornet wojsk
cesarskich
ż. Anna Maria
v. Schindel
(zm. 27.02.1696 r.)

Jan Sebald I
ur. 1648 – zm. 1698 r.
wł. Sadowic, Pietrzykowic
i Jordanowa Śląskiego
ż. 1. (x 14.05.1672 r.)
Helena Ludmiła
v. Rothkirch
z Ciepłowód
(zm. 31.08.1698 r.)
2. (x 5.10.1694 r.)
Maria Elżbieta
v. Rhediger

|

Jan Sebald II
ur. 21.08.1678 -
zm. 5.02.1711 r.
ż. (x 29.07.1701 r.)
Urszula Helena
v. Zedlitz
z Krzyżowej
(ur. 1678 r.)

|

Helena Zofia
Szarlotta
ur. 10.10.1710 -
zm. 25.06.1717 r.

córki:
a) Ewa Zofia
ur. 22.10.1677 –
zm. 9.05.1716 r.
m. (x 22.10.1697 r.)
Chrystian Adam
bar. Posadowski
wł. Mikowic
(ur. 1667 –
zm. 1716 r.)
b) Helena Ludmiła
ur. 26.05.1684 r.
m. (x 19.11.1698 r.)
Fryderyk Wilhelm
bar. Posadowski
wł. Zawidowic
(ur. 21.04.1672 –
zm. 11.07.1730 r.)

córki:
a) Anna Chrysolida
ur. 10.12.1644 –
zm. 1694 r.
m. (x 24.10.1672 r.)
Wolf Henryk
bar. v. Kluex
wł. Chwalimierza
(zm. 11.08.1708 r.)
b) Anna Sydonia
zm. przed 1675 r.
m. Erazm Bernard
bar. v. Kluex
c) Zuzanna Maria
m. Jan Jerzy
v. Dresky

2. Potomstwo Sebalda II.

Sebald II
syn Sebalda I
zm. przed 14.05.1548 r.
wł. Jaksonowic, Krzyżowic,
Solnej i Wierzbic
1517 r. – sprzedał
Jaksonowice Albrechtowi I
ż. 1. N. v. Stolz z Wierzbic
2. (x 12.06.1517 r.)

Małgorzata Uthmann
|

Jan
zm. 14.05.1570 r.
wł. Domasławia
ż. Helena Thumm
(zm. 14.01.1610 r.)
|

Sebald V
ż. Małgorzata Mueller
(zm. 1603 r.)

córki:
a) Rozyna
m. 1. Krzysztof Bawor z Holobus
2. (x 23.12.1611 r.) Jan Winckler
b) Helena
zm. 1633 r.
m. Albrecht Gerstmann
wł. Solnik Wielkich

Adam I
zm. 22.12.1561 r.
wł. Krzyżowic
ż. 1. Anna Polach
2. Marta v. Esslinger ze Ślęży
(zm. 6.10.1565 r.)
|

Adam II
zm. 23.02.1601 r.
stolnik arcyks. Ferdynanda
wł. Krzyżowic i Wierzbic
ż. (x 1593 r.) Anna v. Hundt z Jędrzejowa
|

córki:
a) Dorota
m. Marcin v. Trzinski
wł. Domasławia
b) Barbara
m. Stenzel v. Jalowski z Miłowic (?)
c) Ewa
m. Jakub Hoernig
wł. Królikowic

Mikołaj
zm. po 1581 r.

Sebald VII
zm. 1633 r.
wł. Górnych Wierzbic
ż. (x 11.02.1620 r.) Katarzyna v. Hundt z Kowalowych
(zm. ok. 1647 r.)

Adam III
ur. 24.02.1599 - zm. 1.03.1660 r.
rotmistrz wojsk cesarskich
wł. Bogdaszowic i Grobli
ż. 1. Jadwiga v. Pogrell
(zm. po 1525 r.)
z Janowa i Michałowic
2. Ewa v. Frankenberg
3. (x 1654 r.) Magdalena v. Reibnitz z Grobli
|

córki:
a) Magdalena
zm. 22.01.1595 r.
b) Barbara
ur. 1595 – zm. 1616 r.
m. Sebald IV v. Sauerma z Sadowic
c) Anna
(zm. 1652 r.)
m. 1. (x przed 1619 r.) Zygmunt v. Gaffron u. Oberstradam
wł. Dzwonowa
2. Krzysztof v. Wins
pułkownik wojsk cesarskich

Adam IV
zm. 1681 r.
wł. Grobli
ż. (x 1657 r.) Jadwiga v. Zedlitz
|
Krzysztof Wilhelm
przeniósł się do Prus Wschodnich

Jarosław
ż. 1. Maria Elżbieta v. Frobelwitz
2. Rozyna v. Niesemeuschel

XIX – XX WIEK.

I. LINIA Z JELCZA – SAURMA-JELTSCH.

1. Podział na podlinie i domy – podlinia z Jelcza.

a) Dom Jelcz – Tworków.

Jan Antoni I
syn Jana Leutholda
ur. 27.04.1707 – zm. 1.04.1749 r.
ż. (x 15.11.1735 r.) Anna Barbara
bar. v. Seldern
|

Jan Sebastian
ur. 1737 – zm. 11.04.1791 r.
(ur. 1739 – zm. 1794 r. ?)
wł. Jelcza, Piekar, Nowego Dworu,
Janikowa i Wojnowic
ż. (x 1771 r.) Maria Józefa
bar. v. Seldern
|

Jan Jerzy
|
Podlinia
z Wawrzeńczyc i Staro-ścina

Jan Franciszek II
ur. Wrocław 21.04.1774 -
zm. Wrocław 31.03.1817 r.
wł. Jelcza i reszty majątków
1798 r. – hrabia
1816 r. – kupił Wolany
ż. (x Nowe Pole 7.02.1796 r.)
Maria Anna hr. v. Nostitz-Rieneck
z Luboradza
(ur. Luboradz 25.02.1778 -
zm. Wrocław 6.02.1837 r.)
|

córki:
a) Józefa
ur. 1779 – zm. 30.03.1822 r.
m. (x 1796 r.) Franciszek Antoni
bar. v. Vogten u. Westerbach
wł. Koskowic
(zm. 23.04.1830 r.)
b) Maria Anna
m. (x 1793 r.) Karol v. Machui
wł. Okulic

Jan Gustaw
ur. Wrocław 30.06.1797 -
zm. Tworków 14.08.1879 r.
wł. Jelcza, św. Katarzyny,
Myśliborza i Żukowa
1841 r. – kupił Tworków
ż. (x Cieplice 12.07.1820 r.)
Maria Anna Reichsgr.
v. Schaffgotsch
(ur. 5.09.1800 –
zm. Tworków 17.09.1859 r.)

Jan Moryc
ur. Wrocław 26.04.1802 -
zm. Laskowice Oławskie
18.09.1876 r.
|
Dom
Laskowice Oławskie

Joanna Maria Anna
ur. 1799 – zm. 20.01.1800 r.

|

Jan Franciszek ur. 9.11. 1821 - zm. 29.04. 1822 r.

Jan Gustaw Leopold ur. Wrocław 15.05.1824 - zm. Wrocław 27.10.1885 r. wł. Gniechowic, św. Katarzyny i Myśliborza ż. (x Wrocław 21.05.1850 r.) Anna Katarzyna Elżbieta hr. v. Ballestrem di Castellengo z Pławniowic (ur. Pławniowice 30.09.1830 r.)

Jan Moryc ur. i zm. 1825 r.

Jan Leopold Gotard Gustaw ur. 18.11. 1829 r. duchowny

Jan Karol Gustaw ur. Wrocław 24.12. 1830 - zm. Wrocław 25.02. 1899 r. ordynat Tworkowa ż. (x Poczdam 14.10.1856 r.) Jadwiga Klara Reichsgr. v. Schaffgotsch z Cieplic (ur. 21.01.1836 - zm. Tworków 21.07.1902 r.)

Jan Gotard Moryc ur. 22.09. 1833 - zm. Baden-Baden 19.09. 1896 r. wł. Św. Katarzyny i Gniechowic ż. (z Stuttgart 24.04. 1860 r.) Maria Rosa Dreifuss (ur. Stuttgart 9.11.1832 - zm. Stuttgart 27.11.1902 r.)

córki:
a) Joanna Maria Augustyna Jadwiga Julia Henrietta Berta Franciszka ur. Stuttgart 20.09.1861 r. m. (x Stuttgart 10.05.1892 r.) Joachim bar. v. Tuerkheom-Geislern (zm. Oedenburg 25.10.1893 r.)
b) Joanna Walpurga Jadwiga Małgorzata Henrietta Rudolfina Georgina Ida Szarlotta ur. Stuttgart 10.05.1863 r. m. (x Stuttgart 30.10.1883 r.) Juliusz bar. v. Falkenstein

Jan Walentyn ur. 26.01.1837 - zm. 2.06. 1856 r.

córki:
a) Joanna Maria Anna ur. 17.11.1822 – zm. 9.01.1834 r.
b) Joanna Maria Anna Jadwiga ur. 6.02.1828 – zm. Wilten 19.03.1900 r. karmelitanka
c) Joanna ur. i zm. 1832 r.
d) Joanna Jadwiga Maria Anna ur. Wrocław 12.11.1838 r. m. (x Tworków 21.06.1858 r.) Franciszek hr. v. Ballestrem di Castellengo z Pławniowic
e) Joanna Anna Maria Ludmiła ur. 12.11.1841 – zm. 8.05.1850 r.

| Jan Dietrich ur. 9.11.1860 - zm. 30.11.1865 r.

Jan Fryderyk Antoni Engelbert ur. 28.09.1864 r.

Jan Hubert Fryderyk ur. 6.12.1866 - zm. 25.02.1869 r

Wilhelm ur. Wrocław 12.12.1871 r. ordynat Tworkowa ż. (x Salaberg 25.08.1904 r.) Klotylda v. u. zu Leopoldyna Anna

córki:
a) Joanna Maria Anna ur. 17.06.1858 r.
b) Joanna Jadwiga ur. i zm. 1859 r.
c) Joanna Karolina

Jan Ewangelista Jan Baptysta Karol Gustaw Józef

Joanna Ludmiła Maria ur. Gniechowice 11.07.1855 r. m. (x Jelcz 10.09.1873 r.)

ur. Wrocław 9.11.1851 r.
wł. Jelcza, Nowego Dworu,
Piekar, Wojnowic,
Św. Katarzyny, Myśliborza
i Żukowa
ż. (x Starościn 3.08.1875 r.)
Ernestyna bar. v. Saurma
ze Starościna
(ur. Starościn
13.03.1855 r.)
|

Adalbert hr. zu Stolberg-
Stolberg
(zm. 16.08.1885 r.)
salezjanka w Annecy

Sprinzenstein
(ur. Kochaniec
8.12.1879 r.)
|

ur. Berlin
21.02.1862 r.
m. (x Tworków
16.09.1884 r.)
Jerzy hr. v.
Strachwitz
wł. Psar
d) Joanna Maria
Agnieszka Luiza
Augusta
ur. Wrocław
15.04.1863 r.
zakonnica
e) Joanna Anna
Teresa Elżbieta
ur. 29.05.1870 r.
f) Joanna Józefina
Elżbieta Luiza
ur. Wrocław
4.04.1873 r.

Jan Karol
Hermann
Wilhelm Maria
ur. Tworków
3.06.1905 r.

Jan Hermann
Gustaw Józef
Wilhelm
ur. Tworków
16.10.1906 r.

Joanna Zofia
Jadwiga
Magdalena
Maria
ur. Tworków
29.07.1908 r.

Jan Ernest
ur. Żuków
18.10.1879 r.
wł. Gniechowic
ż. (x Jędrzejów
29.04.1887 r.)
Małgorzata
hr. v. Francken-
Sierstorpff
(ur. Jędrzejów
29.04.1887 r.)
|

Jan Hubert
ur. Żuków
9.09.1882 r.

Jan Adalbert
ur. Żuków
2.10.1883 r.

córki:
a) Joanna Maria Anna
ur. Jelcz 8.03.1887 r.
b) Joanna Małgorzata
ur. Jelcz 12.12.1891 r.

Jan Dietrich Henryk
Gustaw Maria
ur. Wrocław 10.05.1906 r.

Jan Henryk
ur. Frączków 28.05.1909 r.

b) Dom Laskowice Oławskie

Jan Moryc
syn Jana Franciszka II
z Jelcza
ur. Wrocław 26.04.1802 –
zm. Laskowice Oławskie 18.09.1876 r.
wł. Laskowic Oławskich
ż. (x Wawrzeńczyce 15.06.1823 r.)
Joanna Teresa Maria Paulina
bar. v. Saurma-Jeltsch
z Wawrzeńczyc
(ur. Wawrzeńczyce 27.11.1802 –
zm. Laskowice Oławskie 24.11.1856 r.)
|

Jan
Krescenty
ur. 21.06.1824-
zm. 13.05.1825 r.

Jan
Jerzy
ur.
18.07.

Jan
Baptysta
Maksymilian
Antoni

Jan
Fryderyk
Antoni
ur.

Jan
Jarosław
ur.
Laskowice

Jan
Gwido
ur.
18.10.

córki:
a) Joanna Paulina
ur. 29.06.1825 r.
m. 1. (x 20.07.1846 r.)

1827 - zm. 12.03. 1828 r.

Moryc Alfons ur. 3.11. 1828 - zginął 24.06.1866 r. ż. (x Kamienice 27.11.1850 r.) Sydonia hr. v. Strachwitz-Sustky

Nowe Pole 23.10. 1832 - zm. Laskowice Oławskie 24.03.1891 r. wł. Laskowic Oławskich i Miłocic ż. (x Waldburg 10.01.1856 r.) Antonia Amalia Maria Reichsbrgr. zu Dohna (ur. Turyn 10.06.1836 - zm. Hamburg 14.09.1897 r.)

Oławskie 19.12.1833 r. jezuita

1837 - zm. 8.08. 1855 r.

Stanisław hr. v. Schlabrendorf (zm. 30.03.1859 r.) 2. (x 12.06.1860 r.) Jerzy v. Wallhofen b) Joanna Walpurga ur. 1826 – zm. 2.09.1830 r. c) Joanna Maria Elżbieta ur. Laskowice 23.08.1830 r. m. 1. (x 20.05.1850 r.) Edward v. Woikowski-Biedau (zm. 14.12.1856 r.) wł. Dolnych Milikowic i Witkowa 2. (x Laskowice Oławskie 7.03.1859 r.) Karol bar. v. Rheinbaben generał major wojsk pruskich d) Joanna Aleksandryna ur. 4.07.1835 r. zakonnica

---

Jan Moryc zard ur. Berlin 2.03.1857 r. wł. Laskowic Oławskich ż. (x Madryd 22.02. 1901 r.) Maria Elżbieta Rozalia v. Radowitz (ur. Monachium 8.11.

Jan Tassilo ur. Lasko-wice Oław-skie 7.10. 1859 r. ż. (x Brzeg Dolny 24.04. 1890 r.) Maria Antonina Henrietta Jadwiga d`Abzac ur. 17.05.

Jan Gustaw Eberhard ur. Lasko-wice Oław-skie 30.06. 1864 r. ż. (x Cie-plice 28.11. 1903 r.) Elżbieta hr. v. Schaff-gotsch (ur. Mo-nachium

Jan Jerzy Man-fred ur. Lasko-wice Oław-skie 27.12. 1865 r. ż. (x Las-kowice Oławskie 20.10. 1890 r.) Antonina hr. v. Pa-umgarten (ur. Drez-zno 7.11. 1872 r.)

Jan Harald ur. Lasko-wice Oław-skie 6.06. 1867 r. wł. Daszowa i Nowych Wierzyc ż. (x Cie-plice 10.01. 1906 r.) Jadwiga hr. v. Schaff-

Jan Fryderyk Walter ur. Lasko-wice Oław-skie 12.11. 1868 r. oficer mary-narki wojen-nej

Jan Baptysta gang ur. Lasko-wice Oław-skie 5.05. 1870 r. wł. Chobieni, Majówki i Nowego Dworu ż. (x Cie-plice 6.02. 1902 r.) Karolina (Kara) hr. v. Schaff-

Jan Wolf-mann ur. Wilhelm Lasko-wice Oław-skie 24.11. 1873 r. ż. (x Lasko-wice Oław-skie 25.08. 1872 r.)

Jan Her-mann ur. Lasko-wice Oław-skie 24.11. 1873 r. ż. (x Lasko-wice Oł. 17.07.1878 r.) Roger hr. v. Seherr-Thoss wł. Dobrej b) Joanna Maria Małgorzata ur. Laskowice Oławskie 7.11.1860 r. m. (x 23.09. 1907 r.) Willibald Juppe

Jan Wilfrid ur. Lasko-wice Oław-skie 3.04.1858 r. m. (x Lasko-wice Oł. 17.07.1878 r.) Roger hr. v. Seherr-Thoss wł. Dobrej

córki: a) Joanna Rys-zard Fry-deryk Paulina Maria ur. Berlin

Matylda Fry-deryk Paulina Maria ur. Berlin

1869 r.) 1860 r.) 22.01.1872 r.) | gotsch gotsch architekt
| | | (ur. Gryf (ur. Gryf c) Joanna Eleonora
| | | 25.07.1880 r.) 8.09.1878 r.) ur. Laskowice
| | | | | Oławskie
| | | | | 13.01.1862 r.
| | | | | d) Joanna Antonia
| | | | | ur. Laskowice
| | | | | Oławskie
| | | | | 19.02.1863 r.
| | | | | e) Joanna Maria
| | | | | Elżbieta
| | | | | ur. Laskowice
| | | | | Oławskie
| | | | | 18.03.1875 r.
| | | | | m. (x Praga
| | | | | 10.04.1899 r.)
| | | | | dr prawa
| | | | | Ferdynand
| | | | | v. Foerster
| | | | | (zm. Iwiny
| | | | | 6.08.1908 r.)
| | | | | wł. Górnych
| | | | | Iwin
| | | | | i Muszczyny
| | | | |

| | | | | Jan Jan Jan Jan Joanna
| | | | | Antoni Józef Ludwik Konrad Maria
Matylda
| | | | | Wolf Joachim Krzysz- Dominik Urszula
| | | | | Albrecht Fry- tof Maria ur. Roz-
kochów
| | | | | Maria deryk Leopold ur. 22.11.1904
r.
| | | | | ur. Maria Maria Chobienia
| | | | | Cieplice ur. ur. 2.09.1908 r.
| | | | | 11.10. Ciepli- Cie-
| | | | | 1903 r. ce plice
| | | | | 25.03. 26.06.
| | | | | 1906 r. 1907 r.
| | | |

| | | | Jan Jan Jan
| | | | Harald Maria Fryderyk Antoni Elżbieta
| | | | Antoni Hubert Maria Wolfgang Alojzy
| | | | ur. Daszów Eberhard Antoni Ernest
| | | | 9.12.1906 r. Sylwiusz ur. Daszów 11.08.1909
r.
| | | | ur. Daszów
| | | | 28.02.1908 r.
| | |

| | Jan Jerzy Manfred jun. | Córki:
| | ur. Bierutów 1.02.1893 r. | a) Joanna Maria Antonina
| | | ur. Bierutów 25.06.1891 r.
| | | b) Joanna Elżbieta Barbara
| | | ur. Oleśnica 22.10.1897 r.

| Jan Jerzy Hubert Maria Venantus Thassilo ur. Brzeg Dolny 17.04.1892 r. | Jan Konrad Leutold Maria Ludwik Antoni ur. Brzeg Dolny 26.08.1893 r. | Joanna Maria Antonina Jadwiga Dorota ur. Brzeg Dolny 26.02.1891 r.

| Jan Leutold Tasillo ur. Laskowice Oławskie 19.02.1902 r. | Jan Franciszek Józef ur. Laskowice Oławskie 17.01.1906 r. | Julianna Perpetua Joanna Nadina ur. Laskowice Oławskie 7.01.1904 r.

2. Podlinia z Wawrzeńczyc i Starościna.

a) Początki podlinii i dom Wawrzeńczyce.

Jan Jerzy
syn Jana Antoniego I
ur. 1743 – zm. 4.04.1808 r.
wł. Starościna, Siemysławia
i Małej Kolonii
1796 r. – ordynat Wawrzeńczyc
i Struży Górnej
ż. (x 27.02.1775 r.) Maria
Agnieszka bar. v. Saurma
z Rzeszówki
(zm. 19.11.1791 r.)
|

| Jan Antoni II ur. 1779 – zm. 24.08.1836 r. ordynat Wawrzeńczyc i Struży Górnej ż. (x 10.02.1801 r.) Alojza hr. v. Hoverden (ur. 1.11.1778 - zm. 31.10.1852 r.) | Jan Józef | córki:
| | dom Starościn | a) Fryderyka zm. 26.03.1833 r. m. (x 25.04.1803 r.) Karol Porębski z Kornowacu
| | | b) Wilhelmina Agnieszka ur. 6.06.1782 – zm. 6.04.1856 r. m. Józef hr. d`Uclaux de la Valette (zm. 22.12.1857 r.)

| Jan Aleksander ur. 27.09.1804 - zm. Wrocław | Joanna Teresa Maria Paulina ur. 27.11.1802 –

2.01.1841 r.
ordynat Wawrzeńczyc
1840 r. – pruski hrabia
ż. (x 27.09.1830 r.)
Maria Luiza
v. Frankenberg-Ludwigsdorf

zm. 1856 r.
m. (x 15.06.1823 r.)
Jan Moryc hr. v. Saurma
z Laskowic Oławskich

|

Jan Józef Artur
ur. Wrocław 30.07.1831 - zm. Wawrzeńczyce 9.08.1878 r.
ordynat Wawrzeńczyc
ż. (x Wrocław 7.01.1857 r.)
Laura hr. v. Henckel-Donnersmarck z Siemianowic Śląskich
(ur. Siemianowice Śl. 30.08.1838 r.)

Jan Aleksander
ur. 4.10.1833 - zm. 15.12.1833 r

Jan Antoni III
ur. Zagrodno 27.03.1836- zm. Chróstniki 28.04.1900 r.
I sekretarz ambasady pruskiej w Madrycie
ż. (Żagań 27.06.1872 r.)
Małgorzata hr. v. Hatzfeld ze Żmigrodu
(ur. Paryż 23.04.1850 r.)

Jan Hugo
ur. 21.08.1837 r.

Joanna Teresa
ur. 22.07.1832 – zm. 17.05.1901 r.
m. (x 30.08.1852 r.)
Fedor v. Zawadzky-Ragoczy
wł. Kalinowa, Poniszowic, Niewieszy, Niekarmii i Jurcza

|

Jan Antoni Maksymilian Artur Ludwik Paweł
ur. Żagań 5.04.1873 r.
rotmistrz kirasjerów

Karmen
ur. Żagań 29.11.1875 r.
m. (x Wrocław 18.09.1902 r.)
Stanisław hr. v. Hoyos
wł. Jerzmanowej

Jan Artur Hugo Aleksander
ur. Wawrzeńczyce 14.08.1862 r.
ordynat Wawrzeńczyc
ż. (x Wiedeń 28.11.1895 r.)
Aleksandryna hr. v. Karnice-Karnicka
(ur. Madryd 12.12.1870 r.)

córki:
a) Joanna Laura Luiza
ur. 6.10.1857 r.
b) Joanna Teresa
ur. Wawrzeńczyce 22.11.1858 r.

|

Karol Antoni Jan Artur Maria
ur. Wawrzeńczyce 15.02.1898 r.
ordynat Wawrzeńczyc

córki:
a) Aleksandryna Maria Julia Amalia Laura
ur. Poczdam 2.09.1896 r.
b) Lory Franciszka Anna Maria
ur. Wawrzeńczyce 23.02.1902 r.

b) Dom Starościn

Jan Józef
syn Jana Jerzego
ze Starościna i Wawrzeńczyc
ur. 1780 – zm. 30.06.1838 r.
ordynat Starościna
i wł. części Siemysławia
ż. (x 1803 r.) Maria
hr. v. Strachwitz
|

Jan Ernest Franciszek
Józef Mauritius
ur. Starościn 25.12.1812 -
zm. 23.11.1875 r.
ordynat Starościna
wł. Gotartowic
i Boroszowa
ż. (x Sierosławice 16.06.1840 r.)
Joanna Reisgr. Solms-Teutenburg-
Sonnenwalde-Roesa
(ur. 16.10.1817 r.)
|
|
|
|
|
|
|
|

córki:
a) Joanna Maria Agnieszka
ur. 4.08.1804 r.
m. 1. (x 20.09.1824 r.)
Gustaw v. Stockmann
wł. Zbrosławic
(zm. 8.10.1834 r.)
2. (x 10.11.1835 r.)
Moryc Mens
major wojsk pruskich
b) Joanna Alina
ur. 1807 – zm. 4.05.1817 r.
c) Joanna Maria
ur. 15.09.1815 r.
m. (x 4.01.1836 r.) Bernard
bar. v. Welczek
wł. Radoszów
(ur. 6.01.1804 –
zm. 27.02.1862 r.)

Jan Jerzy Adam
Moryc Józef
ur. 22.07.1842 r.
ordynat Starościna
wł. Siemysławia
i Domaszowic
1897 r. – pruski hrabia
ż. (x Golssen 6.05.1867 r.)
Rosa hr. v. Wurmbrand-
Stuppach
(ur. Wiedeń 28.03.1844 r.)
|
|
|

Jan Ernest
ur. 22.01.1844 – zm. 1853 r.

córki:
a) Joanna Maria
ur. 30.03.1841 – zm. 5.11.1841 r.
b) Joanna (Jenny)
ur. 5.07.1852 r.
m. (x Starościn 11.11.1874 r.)
Fryderyk hr. v. Francken-
Sierstorpff
wł. Puszyny
(zm. Puszyna 21.01.1897 r.)
c) Joanna Ernestyna
ur. 13.03.1855 r.
m. (x Starościn 3.08.1875 r.)
Jan hr. v. Saurma-Jeltsch

Jan Ernest
Jerzy Erenreich
Adam

Jan Fryderyk
Maria Hugo
Jerzy Adam

Jan Hermann
Henryk Fedor
Adam

Jan Konrad
Jerzy Maria
Adam

córki:
a) Joanna Rosa Ewa Maria
ur. Brandenburg

ur. Thielau 27.09.1874 r.

ur. Starościn 27.12.1878 r.
ż. (x Morawy 12.10.1909 r.)
Elżbieta Wacława bar. v. Sternbach (ur. 1.08.1885 r.)

ur. Starościn 28.04.1880 r.

ur. Starościn 20.06.1886 r.

15.03.1868 r.
m. (x Wrocław 22.02.1900 r.)
Arnold bar. v. Hammerstein-Gesmold
b) Joanna Erna Ewa Rosa Agnieszka
ur. Brandenburg 1.10.1869 r.
m. (x Wrocław 24.07.1900 r.) Jan Baptysta hr. v. Ballestrem
c) Joanna Maria Rosa Ewa Ernestyna Fryderyka Hermina
ur. Brandenburg 7.12.1870 r.
m. (x Wrocław 2.03.1889 r.) Adalbert hr.v. Strachwitz

II. LINIA Z WYSZONOWIC I SULISŁAWIC – SAUERMA.
(Kontynuacja linii z Jaksonowic)

1. Początki linii.

Jan Fryderyk II bar. v. Sauerma
syn Jana Fryderyka I
z Kuchar
ur. 9.12.1699 – zm. 1779 r.
radca królewskiego wyższego urzędu we Wrocławiu
1734 r. – kupił Golczowice
1743 r. – kupił Niewodniki
1749 r. – kupił Sławice
1754 r. – kupił Mikolin
1770 r. – sprzedał Kuchary i kupił Wyszonowice
ż. (x 31.10.1728 r.) Magdalena Zofia v. Stosch
z Zawiścic
(ur. 1711 r.)
|

Karol Fryderyk
ur. 20.12.1733 - zm. 16.12.1787 r.
tajny radca sądowy

Jan Maks
ur. 3.06.1737 - zm. Piława Górna 12.02.1816 r.
wł. Wyszonowic,

Gottlob Albrecht
ur. 2.06.1743 - zm. 1823 r.
wł. Golczowic, Mikolina, Sławic

Joanna Eleonora
ur. 20.06.1732 r.
m. (x 28.05.1754 r.) Adam Leonard v. Tschirski

Sławic i Niewodnik,
Gniewomierza, Psar
i Sulisławic
1791 r. – tworzy majoraty:
Wyszonowice i Sulisławice
I ordynat obydwu majoratów
ż. (x Pawłowiczki 23.02.1765 r.)
Helena Fryderyka v. Schweinitz
(zm. 2.08.1812 r.)

i Niewodnik
1776 r. – kupił
Narok
1777 r. – kupił
Samotwór
ż. 1. (x 22.07.1777 r.)
Maria Franciszka
Ernestyna hr. Clairon
d`Haussonville
z Sośnicy
(zm. 17.09.1783 r.)
2. Wilhelmina Karolina
Albertyna Elżbieta
v. Krusemark
(zm. 15.05.1775 r.)
3. Teresa bar. v. Ritterstein
(ur. 1766 – zm. 11.10.1823 r.)
|

wł. Karczowa
(ur. 31.05.1723 –
zm. 5.11.1786 r.)

Karol Fryderyk
Bernard
ur. 1778 -
zm. 27.04.1853 r.
II ordynat Wyszonowic
i Sulisławic
wł. Samotworu
1840 r. – pruski hrabia
ż. (x 13.02.1801 r.) Eugenia
Wilhelmina Henrietta
Ferdynanda hr. v. Koenigsdorf
(zm. 18.11.1839 r.)
|

Gottlob Józef
ur. 10.04.1790 -
zm. 16.06.1800 r.

Albrecht
ur. 20.05.1807 -
zm. 29.07.1809 r.

Wilhelmina Eugenia
Henrietta
ur. 6.06.1800 –
zm. 13.06.1824 r.
m. (x 2.06.1820 r.)
Jerzy Antoni hr. v. Stosch
z Mańczyc
(ur. 29.10.1793 –
zm. 8.07.1863 r.)

Eugeniusz Fryderyk
|
podlinia
z Wyszonowic

Teodor Fryderyk
Antoni Ksawer
|
podlinia
z Sulisławic

Melania Albertyna Henrietta
ur. 29.05.1806 r.
m. (x 11.04.1826 r.) Karol
Moryc hr. v. Zedlitz-Truetzschler
z Sokólska wł. Piotrkowa
(ur. 10.10.1804 – zm. 3.07.1858 r.)

2. Podlinia z Wyszonowic.

Eugeniusz Fryderyk hr. v. Sauerma-Ruppersdorf
syn Karola Fryderyka Bernarda
z Wyszonowic i Sulisławic
ur. Wrocław 22.10.1812 –
zm. Wyszonowice 21.04.1880 r.
III ordynat i 2. hrabia Wyszonowic

dyr. Śląskiego Instytutu Kredytowego
ż. (x Strachowice 24.05.1835 r.) Antonia
Fryderyka Filipina bar. v. Warkotsch
(ur. 7.09.1816 – zm. Brzeg 11.04.1893 r.)
|

Maks Fryderyk Karol
ur. Wyszonowice 28.03.1836 - zm. Wyszonowice 20.02.1909 r.
landrat powiatu wałbrzyskiego
IV ordynat i 3. hrabia Wyszonowic 1880 r. – IV ordynat Sulisławic
ż. 1. (x Karszówek 22.10.1866 r.) Matylda bar. v. Hiller (ur. Karszówek 25.10.1841 - zm. Wrocław 15.03.1898 r.)
2. (Frankfurt n. Menem 19.08.1899 r.) Gabriela bar. v. Reischach (ur. Frankfurt n. Menem 22.08.1853 r.)

Hipolit Fryderyk
ur. Wyszonowice 31.05.1841 r.
generał porucznik wojsk pruskich
ż. (x Mańczyce 2.02.1862 r.) Elżbieta bar. v. v. Sauerma z Sulisławic (ur. Mańczyce 25.06.1844 r.)
|

Jan Fryderyk Jerzy
ur. Wyszonowice 8.04.1853 r.
major wojsk pruskich
wł. Karszówka
ż. 1. (x Wrocław 18.09.1877 r.) Ernestyna hr. Henckel v. Donnersmarck (ur. Kowalowice 12.10.1855 - zm. Hannower 23.11.1895 r.)
2. (x Nakło Maria hr. Henckel v. Donnersmarck (ur. 11.01.1863 r.)
|

córki:
a) Anna Maria Eugenia
ur. Wyszonowice 2.12.1837 r.
m. (x Wyszonowice 31.10.1863 r.) Albrecht Henryk Karol v. Schlickmann (zm. Królewiec 16.05.1891 r.) landrat powiatu Querfurt
b) Paula
ur. Wyszonowice 2.12.1837 – zm. Wyszonowice 3.05.1866 r.
c) Maria Karolina Henrietta
ur. Wyszonowice 19.02.1844 r.
m. (x Wyszonowice 23.11.1863 r.) Fryderyk Karol Zygmunt v. Wedell
d) Eugenia
ur. 8.07.1854 r.

Albrecht Fryderyk
ur. Oława 23.11.1865 r.
ż. (x Kochlice 6.08.1903 r.) Teresa Nickisch v. Rosenegk (ur. Kochlice 14.04.1877 r.)

Jerzy Fryderyk
ur. Oława 23.03.1868 r.
ż. (x Krośnica 29.09.1894 r.) Fryda hr.v. d. Recke (ur. Krośnica 24.09.1873 r.) z Nowej Nadawki

córki:
a) Wanda
ur. 9.12.1864 - zm. 12.12.1865 r.
b) Małgorzata Elżbieta
ur. Oława 8.01.1867 r.
c) Maria Elżbieta
ur. Oława 11.04.1876 r.
m. (x Wrocław 29.09.1906 r.) Łazarz Eugeniusz v. Lippa

Bernard Eugeniusz Jerzy Jan
ur. Hannower 16.03.1880 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Antonia (Toni) Ernestyna Joanna
ur. Wrocław 2.09.1878 r.
m. (x Wrocław 25.07.1900 r.)

Fryderyk bar. v. Kessel u. Zeutsch
wł. Rakowa
b) Emma Eleonora
ur. Wrocław 2.02.1883 r.

3. Podlinia z Sulisławic.

Teodor Fryderyk Antoni Ksawer bar. v. Sauerma
syn Karola Fryderyk Bernarda
z Wyszonowic i Sulisławic
ur. Samotwór 10.06.1819 – zm. Drezno 22.04.1880 r.
III ordynat Sulisławic
wł. Sośnicy i Gniewomierza
1846 r. – sprzedał Sośnicę
ż. 1. (x Mańczyce 1843 r. – rozwód przed 1855 r.) Wanda hr. v. Stosch
(ur. Mańczyce 3.04.1822 – zm. Wrocław 23.09.1855 r.)
2. (x 9.06.1855 r.) Rozalia v. Spohr
(ur. 22.06.1829 r.)
|
Elżbieta
ur. Mańczyce 25.06.1844 r.
m. (x Mańczyce 2.02.1862 r.) Hipolit Fryderyk
bar. v. Sauerma
(ur. Wyszonowice 31.05.1841 r.)
|
majorat Sulisławice przejmuje podlinia z Wyszonowic

SAZENHOFEN

zob.

SATZENHOFEN

Sc - Schkopp

SCALANDER
(SKALANDER, SKALANECKI, SKALINSKI)

Nazwisko zastępcze rodu Siewierskich urobione od ich siedziby, miejscowości Skałągi (Skalung). W 1409 roku (15.06.) Hans Scalander sprzedał Piotrowi Wipplerowi część Skałąg (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1436 roku Jan Skalanecki kupił od księcia Konrada Kantnera wójtostwo Wołczyna (Konstadt) wraz z zamkiem, w 1447 roku sprzedał je Janowi von Borschnitz z Jelcza (Jeltsch).

Źródła:
Wypler J.: Beitraege zur Geschichte des altoberschlesischen Rittergeschlechts der Wypler in der ehemaligen Herrschaft Pless. Katowice 1936 nr 9, 18.

zob.

SIEWIERSKI

SCALVINONI
(SCALAVINIONI)

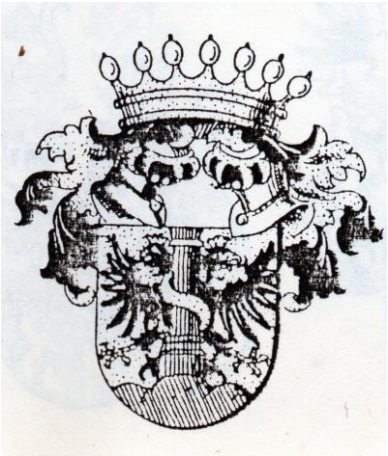

Herb baronowski

Ród pochodzący z miejscowości Pistoja koło Florencji. W połowie XVII wieku Hieronim Scalvivnioni przybył do Wiednia razem z księciem Janem Ferdynandem Portia i przeszedł do służby cesarskiej, był radcą kamery dworskiej. W 1686 roku (15.04.) otrzymał tytuł austriackiego barona.
W 1694 roku otrzymał od cesarza majątek kameralny Wilków Wielki (Gross Wilkau) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Zmarł w 1708 roku a w 1709 roku jego syn majątek sprzedał i wyjechał ze Śląska.

Źródła:
Sinapius T. II s. 426
Blazek T. I s. 426

SCAMPF

zob.

DEICHSEL

SCHACHMANN

I

II

III

IV.

Według Sinapiusa ród pochodzący z Miśni. Faktycznie wywodzili się z patrycjatu gdańskiego, osiedli na Śląsku i dopiero stąd, poprzez małżeństwa przenieśli się na Górne Łużyce i do Miśni.
W pierwszej połowie XVI wieku osiadł we Wrocławiu (Breslau) Jakub Schachmann (zm. 23.10.1586 r.). W księgach miejskich wrocławskich jest on określany jako „Gedanensis". Był urzędnikeim królewskim księstwa wrocławskiego, właścicielem Jerzmanowa (Hermannsdorf) koło Wrocławia (Breslau) i Żaru (Saara) koło Środy Śląskiej Neumarkt). Od 1557 roku aż do swojej śmierci był członkiem wrocławskiej rady miejskiej. Żonaty z Anną, córką Joachima Frentzke z Działoszyna (Koenigshain) koło Zgorzelca (Goerlitz), otrzymał w wianie żony Jerzmanki (Hermsdorf) i Gebirgsdorf na Górnych Łużycach koło Zgorzelca (Goerlitz), później kupił połowę Markocic (Markersdorf).
W 1604 roku właścicielami tych miejscowości byli bracia (wnuki Jakuba ?): Joachim, Jan i Łukasz. W 1606 roku sprzedali Markocice (Markersdorf) i podzielili się spadkiem. Nie żonaty Jan (zm. 1618 r.) został spłacony.
Joachim dostał Gebirgsdorf a w wianie żony w 1605 roku otrzymał Koźlice (Koeslitz). Obydwa majątki Joachima odziedziczył jego syn – Jakub, który posiadał tylko córkę.
Łukasz (zm. po 1620 r.) dostał Jerzmanki (Hermsdorf), miał kilku synów, którzy potworzyli oddzielne linie, m. in. Ludwik – służył w armii szwedzkiej, w 1652 roku kupił Reblino (Reblin) koło Sławy Śląskiej (Schlawe) i był założycielem linii pomorskiej. Miejscowość ta należała do rodu aż do 1746 roku.
Górnołużycka linia z Działoszyna (Koenigshain) wymarła na Adolfie Erneście (zm. 28.01.1789 r.) – generale majorze wojsk saskich i polskich, żonatym z Anną Sybillą von Buenau, wdową po Janie Henryku von Rohr.

Źródła:
Sinapius T. I s. 808, T. II s. 951-952
Blazek T. II s. 113

SCHACK

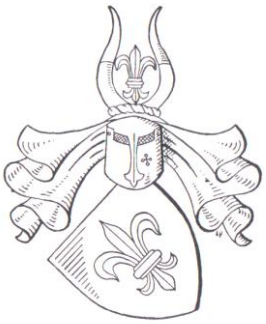

Herb rodowy

Herb szlachecki

Herb hrabiowski

Szlachta dolnosaska znana od początku XIII wieku: protoplastę rodu był występujący w dokumentach w 1211 roku (10.05.) Scacco de Bardewic, świadek w dokumentach księcia saskiego Henryka Lwa. W pierwszej połowie XVII wieku podzieliła się na dwie linie: meklemburską i duńską.
W 1851 roku w pruskiej służbie wojskowej osiadł na Śląsku Henryk von Schack z linii meklemburskiej i kupił od rodziny von Busse majątek Młokicie (Weidenbach) koło Oleśnicy (Oels). Na początku XX wieku majątek ten posiadał jego syn – Konrad.

Źródła:
Krane s. 111

SCHACK
(SCHACK von WITTENAU, SCHACH)

Herb rodowy

Herb hrabiowski Z 1759 r.

Stary ród szlachecki pochodzący z Marchii i Pomorza. Jedna linia przeniosła sie na teren państwa krzyżackiego: w 1415 roku Mikołaj Schaksh był członkiem poselstwa krzyżackiego do Krakowa. Jego synem był prawdopodobnie Jan „Schak de Elhothky" vel „Zak de Zelholth", który w 1473 roku (27.06.) uzyskał potwierdzenie szlachectwa czeskiego z predykatem „von Wittenau". W 1518 roku Jerzy Zack kupił od Stanisława Kostki majątek Stangenberg i Balewo (Baalau). Akt kupna potwierdził w 1519 roku król polski Zygmunt Stary. Jego syn – Wacław von Schack und Wittenau w 1565 roku był członkiem rady i kanclerzem książąt Albrechta I pruskiego i jego syna – Albrechta jun. Potomstwo jego i jego brata Michała, tworzyło liczne domy: m. in. Radostowo (Freudenberg), Susz (Rosenberg), Rodowo (Rodau) oraz Nipkau i Gloschenen. W 1576 roku (13.08.) bracia: Wacław – kanclerz księcia Albrechta pruskiego i Michał otrzymali potwierdzenie starego szlachectwa Rzeszy. Magnus Ludwik Schack w 1759 roku (15.03.) hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).
Na Śląsku pojawili się w połowie XVIII wieku: Magnus Ludwik Schack von Wittenau z Suszu (Rosenberg), ożenił się (x 1.09.1760 r.) z Anną Marią hr. von Sazenhofen (ur. 24.06.1712 – zm. 22.05.1761 r.), wdową po 1. Ignacym von Wieżnik (?) (zm. 1733 r.), 2. Janie Leopoldzie hr. von Verdugo (zm. 1740 r. - druga żona). W posagu żony otrzymał część majątków wymarłego w 1757 roku rodu Verdugo: Wielowieś (Langendorf) koło Gliwic (Gleiwitz) i Skorogoszcz (Schurgast) koło Opola (Oppeln). Wielowieś (Langendorf) sprzedał w 1779 roku a Skorogoszcz – w 1795 roku. W 1759 roku (15.03.) uzyskał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf).
Albrecht Magnus von Schack (zm. 14.06.1826 r.) z Nipkau w Prusach Wschodnich był właścicielem w drugiej połowie XVIII wieku Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku. Żonaty był z Luizą hr. von Danckelmann (zm. 21.01.1850 r.), która odziedziczyła po nim majątek. W 1826 roku (27.06.) adoptowała syna swojego szwagra – Aleksandra Karola Magnusa Hen-

ryka hr. Schack von Wittenau zwanego hr. von Danckelmann (ur. 20.11.1805 – zm. Bytom nad Odrą, Beuthen a. d. Oder 24.06.1898 r.). Żonaty (x 8.10.1838 r.) z Elżbietą hr. von Koenigsdorff (ur. 6.03.1811 – zm. 15.03.1888 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Artura Magnusa Eugeniusza Leopolda Ludwika Filipa (ur. 26.06.1839 – zm. Berlin 1.02.1892 r.) – kontradmirała niemieckiej marynarki wojennej. Żonaty z N. Woellner, o potomstwie nic nie wiadomo;
2. Magnusa Albrechta Aleksandra (ur. Uszyce, Uschuetz 28.10.1840 r.) – żonaty (Kożuchów, Freystadt 3.04.1866 r.) z Jadwigą hr. von Kalckreuth (ur. Podbrzezie Dolne, Nieder Siegersdorf 5.08.1842 r.), dziedziczką Dziadoszyc (Doeringau) koło Kożuchowa (Freystadt), miał pięcioro dzieci:
   a) Olgę Leontynę Elżbietę Jadwigę (ur. Książ Śląski, Fuerstenau 30.03.1867 r.);
   b) Artura Alfreda Magnusa (ur. Książ Śląski, Fuerstenau 2.08.1868 r.) – landrata powiatu witkowskiego w Wielkopolsce, żonatego (x Wierzonka k. Poznania 21.10.1899 r.) z Marią Magdaleną Emmą von Treskow (ur. Wierzonka 9.10.1877 r.). Miał troje dzieci:
      - Magnusa Artura Aleksandra (ur. Poznań, Posen 1.08.1900 r.);
      - Gerdę Angelikę Magdę (ur. Poznań, Posen 8.08.1901 r.);
      - Henryka Hugo Magnusa (ur. Wierzonka 19.08.1909 r.).
   c) Eryka Kurta Magnusa (ur. Książ Śląski, Fuerstenau 25.04.1870 r.) – żonaty (x Krośnica k. Milicza, Kraschnitz b. Militsch 17.05.1898 r.) z Ehrengardą hr. von der Recke von Vollmerstein (ur. 18.09.1875 r.), miał troje dzieci:
      - Wolfganga Magnusa Leopolda Konstantyna Adolfa (ur. Milicz, Militsch 24.03.1899 r.);
      - Zygfryda Leopolda Magnusa Manfreda Jana Otto Oskara (ur. Milicz, Militsch 3.05.1900 r.);
      - Matyldę Leopoldynę Jadwigę Betty Martę Angelikę Frydę Adelajdę Hertę (ur. Olsztyn, Allenstein 8.08.1905 r.).
   d) Werę Margot Aleksandynę Jadwigę (ur. Dziadoszyce, Doeringau 22.02.1881 r.);
   e) Hertę Klementynę Luizę Jadwigę (ur. Dziadoszyce, Doeringau 30.12.1886 r.).
3. Ulryka Aleksandra Magnusa Ludwika Jana Pawła (ur. Uszyce, Uschuetz 21.05.1842 r.);
4. Jadwigę Luizę Eugenię Adelajdę Bertę Aleksandrynę (ur. Uszyce, Uschuetz 13.12.1846 r.) – żonę (x Bytom, Beuthen 26.12.1869 r.) dyrektora szkoły realnej dr fil. Karola Lauberta (zm. Frankfurt nad Odrą, Frankfurt a. d. Oder 18.11.1901 r.);
5. Ryszarda Hugo Albrechta Ludwika Magnusa Aleksandra (ur. Uszyce, Uschuetz 21.09.1848 r.) – żonaty (x 28.12.1898 r.) z Elżbietą Franciszką Gross (ur. Mannheim 5.12.1859 r.);

6. Elżbietę Aleksandrynę Walerię Katarzynę Agnieszkę Irenę (ur. Uszyce, Uschuetz 23.02.1851 r.) – żonę (x Bytom nad Odrą, Beuthen a. d. Oder 16.04.1879 r.) Teobalda hr. von Kalckreuth właściciela Podbrzezia Dolnego (Nieder Siegersdorf) koło Kożuchowa (Freystadt).
W 1931 roku (15.07.) został utworzony związek familijny.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 152
Krane s. 111
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg 2001 Bd 12 s. 291-293
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Bd 73:1900 s. 701-702; 75:1902 s. 739-740; 83:1910 s. 787-788

TABLICE GENEALOGICZNE

Albrecht Magnus v. Schack
z Nipkau w Prusach Wschodnich
zm. 14.06.1826 r.
1759 r. – hrabia Rzeszy
wł. Uszyc na Górnym Śląsku
ż. Luiza hr. v. Danckelmann
(zm. 21.01.1850 r.)
|
Aleksander Karol Magnus Henryk
hr. Schack v. Wittenau hr. v. Danckelmann
ur. 20.11.1805 – zm. Bytom nad Odrą 24.06.1898 r.
1826 r. – adoptowany przez Luizę hr. v. Danckelmann
bratanek Albrechta Magnusa
wł. Uszyc
ż. (x 8.10.1838 r.) Elżbieta hr. v. Koenigsdorff
(ur. 6.03.1811 – zm. 15.03.1888 r.)
|

Artur Magnus Eugeniusz Leopold Ludwik Filip ur. 26.06.1839 - zm. Berlin 1.02.1892 r. kontradmirał niemieckiej	Magnus Albrecht Aleksander ur. Uszyce 28.10.1840 r. ż. (x Kożuchów 3.04.1866 r.) Jadwiga hr. v. Kalckreuth	Ulryk Aleksander Magnus Ludwik Jan Paweł ur. Uszyce 21.05.1842 r.	Ryszard Hugo Albrecht Ludwik Magnus Aleksander ur. Uszyce 21.09.1848 r. ż. (x 28.12.1898 r.)	córki: a) Jadwiga Luiza Eugenia Adelajda Berta Aleksandryna ur. Uszyce 13.12.1846 r.

marynarki wojennej (ur. Podbrzezie Dolne Elżbieta Franciszka m. (x Bytom
ż. N. Woellner 5.08.1842 r.) Gross 26.12.1869 r.)
wł. Dziadoszyc (ur. Mannheim dr fil. Karol
| 5.12.1859 r.) Laubert
| (zm. Frankfurt
n. Odrą 18.11.
Artur Alfred Magnus Eryk Kurt Magnus córki: 1901 r.)
ur. Książ Śl. 2.08.1868 r. ur. Książ Śl. 25.04.1870 r. a) Olga Leontyna b) Elżbieta
landrat powiatu ż. (x Krośnica 17.05.1898 r.) Elżbieta Jadwiga Aleksandryna
witkowskiego Ehrengarda ur. Książ Śl. Waleria
ż. (x Wierzonka hr. v. d. Recke v. Vollmerstein 30.03.1867 r. Katarzyna
21.10.1899 r.) (ur. 18.09.1875 r.) b) Wera Margot Agnieszka Irena
Maria Magdalena | Aleksandryna ur. Uszyce
Emma v. Treskow | Jadwiga 23.02.1851 r.
(ur. Wierzonka | ur. Dziadoszyce m. (x Bytom
9.10.1899 r.) | 22.02.1881 r.) n. Odrą
| | c) Herta Klementyna 16.04.1879 r.)
| | Luiza Jadwiga Teobald hr.
| | ur. Dziadoszyce v. Kalckreuth
| | 30.12.1886 r. wł. Podbrzezia
| | Dolnego
|
| Wolfgang Magnus Zugfryd Leopold Matylda Leopoldyna Jadwiga
| Leopold Konstantyn Magnus Manfred Betty Marta Angelika Fryda
| Adolf Jan Otto Oskar Adelajda Herta
| ur. Milicz 24.03.1899 r. ur. Milicz 3.05.1900 r. ur. Olsztyn 8.08.1905 r.

Magnus Artur Aleksander ur. Poznań 1.08.1900 r.
Henryk Hugo Magnus ur. Wierzonka 19.08.1909 r.
Gerda Angelika Magda ur. Poznań 8.08.1901 r.

SCHADKE

W połowie XIV wieku Hannus Schadke był właścicielem majątku w Dąbrowie (Dambrau) w księstwie niemodlińskim: w 1396 roku (13.01.) Jan Borschnitz, sędzia ziemski w Niemodlinie (Falkenberg) potwierdza, że przed laty Hannus von Wolow (Wołów – Wohlau) otrzymał od księcia Bolka (Bolesław I sen. książę niemodliński ?) i jego starosty Przibke majątek w Dąbrowie posiadany obecnie przez Hannusa Schadke.

Źródła:
C.D.S. t. VI nr 81

SCHAERFENBERG
(SCHERFFENBERG, SCHARFFENBERG)

Herb baronów Rzeszy

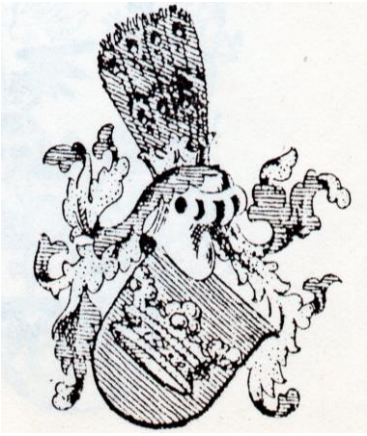

Herb hrabiowski

Według tradycji rodowej ród pochodził z Bośni, następnie osiedli w Styrii i w XIII wieku znani byli na terenie całej Austrii. Około 1040 roku Henryk von Scherffenberg miał uzyskać tytuł komesa. Miał dwóch synów: Henryka jun. – biskupa Speyer i Rudolfa – potomkowie jego około 1269 roku przenieśli się do Górnej Austrii.

Bernard – starosta Górnej Austrii, w 1479 roku otrzymał majątki w Czechach. Jego syn – Krzysztof w 1496 roku brał udział w wyprawie węgierskiej. Cesarz Maksymilian I nadał mu zamki: Spielberg w Górnej Austrii i Hohenwang w Styrii. Miał trzech synów: Jana (Johann), Ulryka i Erazma, dali oni początek trzem liniom: Hohenwang, Rotengrub i Emerberg.
Jan (Johann) około 1530 roku był komendantem Graetz, miał synów: Fryderyka, Jerzego i Karola, którzy założyli oddzielne podlinie.
Na początku XVII wieku ród dzielił si na dwie podstawowe linie: starszą – baronowską ze Spilberg, wymarłą około 1750 roku i młodszą – hrabiowską z Hohenwang i Krottenhof.
Linię starszą założył Jan Ernest von Schaerffenberg, który w 1638 roku (23.04.) wraz ze swoim kuzynem – Janem Wilhelmem otrzymał czeski inkolat a w 1661 roku (12.10.) Jan Ernest uzyskał inkolat morawski. W 1667 roku (28.10.) tytuły hrabiów Rzeszy (Reichsgraf) z nazwiskiem „Graf und Herren von Scherffenberg, Hohenwang und Spielberg“ otrzymały dzieci Jana Wilhelma: Ernest Maksymilian – kanonik katedry Trient i Brixen, Fryderyk. Maria – żona N. hr. von Koenigsegg i Maria Elżbieta – żona N. bar. Rzeszy (Reichsfreiherr) von Colonna-Fels. W 1681 roku (30.12.) uyzskali ono indygenat węgierski.
W 1717 roku (18.02.) tytuł hrabiowski dla swoich synów: Jana Leopolda, Maksymiliana Krzysztofa, Jana Józefa i Jana Karola, otrzymała Eleonora Franciszka hr. von Lamberg, wdowa po N. von Schaerfenberg. Linia ta wymarła 15.09.1847 roku na Janie Nepomucenie hr. von Schaerfenberg, żonatym z Antonią hr. von Attems, który miał tylko trzy córki.
Na Śląsku w 1699 roku Jan Leopold bar. von Schaerfenberg, cesarski nadzorca kopalń księstw Dolnego i Górnego Śląska, nabył państwo Przeworno (Prieborn) koło Strzelina (Strehlen) i posiadał jako lenno cesarskie kopalnie złota w Złotym Stoku (Reichenstein) i srebra w Srebrnej Górze (Silberberg). Był żonaty (x 11.02.1720 r.) z Chrystianą Weroniką von Held.

Źródła:
Sinapius T. II s. 427
Blazek T. I s. 93
Genealog. Handbuch... s. 716
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 310-311

SCHAF

zob.

SCHAFF

SCHAFF
(SCHAF, SCHOF, SCHOFF)

Herb rodowy wszystkich linii Schoffów

Polski herb Junosza (Owca)

Nazwisko to, w języku niemieckim – Owca, pisane różnie, występuje często w źródłach głównie w księstwie oleśnickim i opolsko – raciborskim. Jednocześnie jest to pierwotna forma nazwiska „Schaffgotsch“ (Schaff Gotsch genannt, Gotsch Schaff genannt) i nie wiadomo czy są to różne rody, czy też, jak chcą niektórzy historycy, były to boczne linie tego magnackiego rodu. Czasem nazwisko to występuje w języku łacińskim – „Ovium“ lub czeskim – „Ovečka“ od herbu w Polsce nazywanego „Junosza“.

SCHAFF
(SCHOF, SCHOFF)

Nazwisko jednej z górnośląskich linii Schaffgotschów. W latach 1377 – 1391 Johannes Schof był marszałkiem księcia Władysława Opolczyka, najpierw na Rusi Czerwonej, gdzie występuje w dokumentach pod spolszczonym nazwiskiem „Szoff“ i „Szopkone“ a później w księstwie opolskim. Jego brat – Piotr (zm. przed 1421 r.), był właścicielem Semansdorf (Simsdorf – Gostomia ?) koło Prudnika (Neustadt). Żonaty z Anną z Czyżowic (Zeiselwitz, czeska nazwa –

Tisovice) koło Prudnika (Neustadt), którą to miejscowość żona wniosła mu w posagu, miał syna – Heinze, od 1421 roku właściciela Czyżowic (Zeiselwitz). Inny Piotr był właścicielem Maszkowic (Maschkowitz) w księstwie nyskim. Prawdopdobnie Zyndram z Maszkowic – dowódca chorągwi królewskiej w bitwie pod Grunwaldem, pochodził z dodu Schoffów z Maszkowic (Maschkowitz) pod Nysą (Neisse).
W drugiej połowie XV wieku właścicielem Czyżowic (Zeiselwitz) był Fryderyk Schoff (syn Heinza ?), w latach 1481 - 1486 starosta Białej (Zuelz). Następnym znanym właścicielem tej miejscowości w latach 1517 – 1536 był Gotard żonaty z Krystyną córką Stefana Żyrowskiego właściciela Szczepanowic (Sczepanowitz) koło Opola (Oppeln). W 1536 roku zapisał on swojej żonie wiano na majątku w wysokości 300 złotych węgierskich. Jego córka – Katarzyna, była żoną Sebastiana von Stolz z Gostomii (Simsdorf) i Rozkochowa (Rosnochau). W 1547 roku Albrecht Schoff, właściciel Ligoty (Ellguth – której ?) sprzedał swój majątek (folwark ?) w Czyżowicach (Zeiselwitz) Stolzowi z Gostomii (Simsdorf) i Piorunkowic (Schweinsdorf) koło Prudnika (Neustadt). W 1597 roku Adam i Jan (bracia ?) sprzedali część Czyżowic (Zeiselwitz) Dawidowi von Sebottendorf. Adam w 1584 roku kupił majątek w Hněvošicach (Schreibersdorf). Miał córkę – Urszulę, żonę N. von Reiswitz i synów: Jerzego i Jana. Jan zginął w 1638 roku.W 1621 roku Jerzy (zm. 17.11.1656 r.) Schoff zwany Gotsch z Czyżowic (Zeiselwitz), właściciel Hněvošic (Schreibersdorf), był członkiem stanów księstwa opawskiego. Żonaty z Salomeą Skrziszowską miał siedem córek: Ewę (zm. przed 1658 r.) – żonę Fryderyka Tetury, Katarzynę, która odziedziczyła Hněvošice (Schreibersdorf) – żonę Jana Jakuba Scharowca, Annę – dwukrotnie zamężną: 1. 1. N. Donata, 2. Krzysztofa von Larisch, Elżbietę – zmarłą w młodości, Mariannę – żonę Bartłomieja von Ohm-Januschowski, Salomeę – żonę Jana Jerzego Blahy i Urszulę – żonę Henryka Morawitzkiego.
W 1624 roku Karol von Schoff był właścicielem Ścinawy Małej (Steinau), Ligoty (Ellguth) i Czyżowic (Zeiselwitz). Jego córka – Małgorzata, była żoną Jarosława Strzeli z Dziewkowic (Schewkowitz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).
W początkach XVI wieku niektórzy przedstawiciele tego rodu z Czyżowic (Zeiselwitz) podawali jako swoją siedzibę Wilczyce (Wildschuetz). Pilnacek identyfikuje miejscowośc tą z Vlčicami (Wildschuetz) koło Fryvaldova (Freiwaldau). Jednak bardziej prawdopodobne, że chodzi tu o starą nazwę Gołaszyc (Wildschuetz, Golaschuetzen), obecnie przysiółek Dziewkowic (Schewkowitz) w księstwie strzeleckim, gdyż mieli oni bardzo bliskie kontakty ze szlachtą księstwa strzeleckiego. W 1523 roku Jan Schoff sprzedał czynsz ze swojej wsi Kórnicy (Koernitz) koło Krapkowic (Krappitz) altaryście św. Apostołów Piotra i Pawła kościoła w Strzelcach Opolskich (Gross Strehlitz). W tym samym czasie Barbara Schoff z Wilczyc (Wildschuetz) była żoną Klemensa Loditskiego (Skwarnie), właściciela Kadłuba Wolnego (Frei Kadlub) koło Olesna (Rosenberg). W 1535 roku mąż zapisał jej polowę swojego majątku m. in.: folwarki

Gajkowski i Machniowski, wielki staw młyński, połowę pasieki i połowę lasu z barciami. W 1552 roku Jerzy był właścicielem Wilczyc (Wildschuetz).

Oprócz Schoffów z Czyżowic (Zeiselwitz) i Wilczyc (Wildschuetz) na Górnym Śląsku żyli przedstawiciele głównej linii Schaffgotschów występujących w dokumentach pod nazwiskiem „Schoff von Kynast".

Źródła:
Pilnacek T. II s. 625-626
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 7, 215, 255, 258
Zemska kniha... nr 101, 150
C.D.S. T. VI nr 84, 85, 159, T. XXXIII s. 42
Schinke C.: Der Kreis Neustadt O.-S. Geographisch-geschichtliches Handbuch... Neustadt (1870) s. 63, 142
Sękowski R.: Udział rycerstwa śląskiego w rządach i kolonizacji Rusi Czerwonej przez Władysława Opolczyka – problemy genealogiczne i rozeznanie wstępne (w:) Władysław Opolczyk jakiego nie znamy. Próba oceny w sześćsetlecie śmierci. Red. A. Pobóg-Lenartowicz. Opole 2001 s. 120
Veldtrup D.: Prosopographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 445

SCHAFF
(SCHAFF SCHEMINSKI genannt, SCHEMENSKI, SIEMENSKI, SEMINSKI)

Szlachta księstwa oleśnickiego, prawdopodobnie wspólnego pnia z Schaffgotschami. Siedzibą rodową miała być niezidentyfikowana miejscowość „Schemnitz". Część historyków twierdzi, że prawdopodobnie jest to przekręcowa nazwa starej siedziby Schaffgotschów – Kemnitz (Alt Kemnitz – Stara Kamienica) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Bardziej prawdopodobne, że chodzi

tu o Siemianice (Schimmelwitz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W pierwszej połowie XVI wieku główną ich siedzibą były Gręboszyce (Krompusch) koło Trzebnicy (Trebnitz).
W pierwszej połowie XVI wieku Jerzy Schaff zwany Schemnitzkim był właścicielem Gręboszyc (Krompusch), występuje w 1530 roku w dokumentach jako „Semenski". Żonaty z Łucją (Lucia) von Dziewunty miał córkę – Łucję (Lucia), w 1570 roku żonę Jana Krzysztofa von Wahlenstein, oraz synów: Melchiora, Jerzego, Bartłomieja (Barthel) i prawdopodobnie Jana.
Melchior (zm. przed 1584 r.) – w 1562 roku starosta Bierutowa (Bernstadt), był właścicielem części Nowego Dworu (Neuhof) i Wszechświętego (Allerheilige), w 1570 roku kupił Brzezinkę (Briese) koło Oleśnicy (Oels). Żonaty z Anną von Brziski, dzieci nie miał.
Jerzy (zm. przed 1591 r.) – po śmierci Melchiora był właścicielem Brzezinki (Briese).
Jan (Hans) zwany Schemnitzkim (zm. przed 1572 r.) – właściciel Wojciechowa Małego (Klein Woitsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), które tuż przed śmiercią sprzedał Mikołajowi von Rohr z Kamienia (Stein) w księstwie oleśnickim. Żonaty z Barbarą von Sternberg (zm. po 1572 r.), miał syna – Jana jun. (zm. przed 1615 r.), w 1589 roku właściciela Potschkale (Podskale?). Jan jun. Miał tylko córkę – Małgorzatę, żonę Jana von Seydlitz.
Bartłomiej (Barthel) (zm. 1584 r.) – właściciel Gręboszyc (Krompusch) i Wszechświętego (Allerheilige) i w 1584 roku części Bogusławic (Buselwitz). Żonaty z Anną von Sternberg (zm. po 1604 r.), miał siedmioro dzieci:

1. Jerzego (zm. przed 1627 r.) – właściciela Sokołowic (Zucklau), Brzezinki (Briese), Wszechświętego (Allerheilige), Nowego Dworu (Neuhof) i Gręboszyc (Krompusch). Żonaty z Anną von Keltsch, miał pięć córek: Elżbietę (zm. po 1670 r.) – żonę 1. Baltazara von Ohm ze Stradomi (Stradam), 2. N. von Kesselberg; Ewę (zm. po 1649 r.) – żonę (x ok. 1636 r.) Kaspra von Postolski z Postolina (Postel) koło Milicza (Militsch); Annę Marię (zm. ok. 1666 r.) – żonę (x ok. 1639 r.) Kaspra von Siegroth z Pawłowic Namysłowskich (Paulsdorf); Urszulę (zm. 1648 r.) – żonę (x ok. 1639 r.) Antoniego von Frankenberg; Salomeę (Zuzannę ?) – żonę (x po 1636 r.) Krzysztofa von Aulock z Przeczowa (Prietzen) w księstwie oleśnickim.

Być może, że synem Jerzego był Jan Jerzy, występujący w dokumentach w 1636 roku sprzedaży Gręboszyc (Krompusch).
2. Bartłomieja jun. (Barthel) – w latach 1600 – 1609 właściciela Sokołowic (Zucklau). Żonaty był z Małgorzatą von Poster, wdową po N. von Pasterwitz.
3. Henryka (zm. po 1630 r.) – w 1600 roku właściciela Gręboszyc (Krompusch), Świerznej (Swierse) i Dąbrowy (Dammer) w księstwie oleśnickim. W 1607 roku sprzedał Gręboszyce (Krompusch) swojemu bratu – Jerzemu. W 1630 roku mieszkał w Bierutowie (Bernstadt).
3. Melchiora – zmarłego w 1600 roku;

4. Elżbietę – żonę (x 1590 r.) Jana von Esslinger z Bledzowa (Gruenhuebel) koło Wrocławia (Breslau);
5. Barbarę (zm. przed 1631 r.) – żonę 1. (x ok. 1598 r.) Bartłomieja (Barthel) von Seydlitz ze Strzelec (Strehlitz) w księstwie oleśnickim, 2. (x przed 1620 r.) Jana von Graebisch;
6. Annę (zm. po 1626 r.) – żonę (x ok. 1599 r.) Jana von Seydlitz z Dziewiętlina (Dziewentline) koło Milicza (Militsch). W 1620 roku mieszkała w skromnym domku w Brzezince (Briese).
Prawdopodobnie synem Bartłomieja był również Adam Schaff, który w 1614 roku został spłacony z majątku w Gręboszycach (Krompusch).

Źródła:
Blazek T. II s. 114, T. III s. 47
Pilnacek T. II s. 623
Prittwitz u. Gaffron: Die Schaff im Oelsnischen. (w:) Zeitschrift... Jg 14: s. 528-531

TABLICE GENEALOGICZNE

Jerzy Schaff zwany Schemnitzkim,
Semenski
I poł. XVI w.
wł. Gręboszyc
ż. Łucja v. Dziewunty
|
_____ ? _____

Melchior	Jerzy	Bartłomiej	Łucja	Jan
zm. przed 1584 r. 1562 r. – starosta Bierutowa wł. Nowego Dworu i Wszechświętego 1570 r. – kupił Brzezinkę ż. Anna v. Brziski	zm. przed 1591 r. wł. Brzezinki	(Barthel) zm. 1584 r. wł. Gręboszyc i Wszechświętego ż. Anna v. Sternberg (zm. po 1604 r.)	m. (x przed 1570 r.) Jan Krzysztof v. Wahlenstein	zm. przed 1572 r. wł. Wojciechowa Małego ż. Barbara v. Sternberg (zm. po 1572 r.)
				Jan jun. zm. przed 1615 r. wł. Potschkale
				Małgorzata m. Jan v. Seydlitz

_____ ? _____

Jerzy	Bartłomiej jun.	Henryk	Melchior	córki:	Adam

zm. przed 1627 r.
wł. Sokołowic, Brzezinki, Wszechświętego, Nowego Dworu i Gręboszyc
ż. Anna v. Keltsch

(Barthel) 1600 – 1609 r.
wł. Sokołowic
ż. Małgorzata v. Poster

zm. po 1630 r.
1600 r. – wł. Gręboszyc, Świerznej i Dąbrowy

zm. 1600 r.

a) Elżbieta 1614 r. – spłacony
m. (x 1590 r.) Jan v. Esslinger z Bledzowa
b) Barbara (zm. przed 1631 r.)
m. 1. (x ok. 1598 r.) Bartłomiej v. Seydlitz ze Strzelec
2. (x przed 1620 r.) Jan v. Graebisch
c) Anna
zm. po 1626 r.
m. (x ok. 1599 r.) Jan v. Seydlitz z Dziewiętlina

_____ ? _____

córki:
a) Elżbieta
zm. po 1670 r.
m. 1. Baltazar v. Ohm ze Stradomi
2. N. v. Kesselberg
b) Ewa
zm. po 1649 r.
m. (x ok. 1636 r.) Kasper v. Postolski z Postolina
c) Anna Maria
zm. ok.1666 r.
m. (x ok. 1639 r.) Kasper v. Siegroth z Pawłowic Namysłowwskich
d) Urszula
zm. 1648 r.
m. (x ok. 1639 r.) Antoni v. Frankenberg
e) Salomea (Zuzanna ?)
m. (x po 1636 r.) Krzysztof v. Aulock z Przeczowa

Jan Jerzy
ok. 1636 r.

SCHAFF
(SCHAFF von WEISTRITZ, SCHAFF von ZIEBENDORF)

Herb Schaff von Weistritz

Według Sinapiusa były to dwa różne rody, Blazek pisze o jednym.
W 1649 roku (22.09.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Weistritz“ otrzymał Samuel Schaff (zm. 4.06.1652 r.), mieszczanin wrocławski i w latach 1636 – 1652 członek wrocławskiej rady miejskiej. Żonaty z Anną Rozyną (Reginą) von Johnsdorf, ostatnią dziedziczką Składowic (Ziebendorf) koło Lubania (Lauban). Majatek ten wniosła mężowi w wianie. Jego syn – Jan Samuel (zm. 26.12.1700 r.), odziedziczył Składowice (Ziebendorf), w 1676 roku (18.04.) uzyskał potwierdzenie stanu szlacheckiego. Żonaty z N. von Reuss, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za N. von Schweinichen, miał córkę – N., żonę N. von Kreckwitz i syna – Karola Samuela (zm. 20.08.1701 r.), ostatniego przedstawiciela rodu.

Źródła:
Sinapius T. II s. 952
Blazek T. I II s. 113-114
Doerr s. 130, 161

SCHAFFER

W 1440 roku (24.04.) występuje jako świadek w dokumencie Mikołaja I opolskiego Nicolaus Schaffer. Nazwisko to więcej się nie pojawia.

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 207

SCHAFFGOTSCH
(SCHAFF GOTSCH genannt, GOTSCH SCHAFF genannt, SCHAFF, SCHOFF)

Pierwotny herb rodowy

Polski herb Junosza (Owca)

Późniejszy herb rodowy

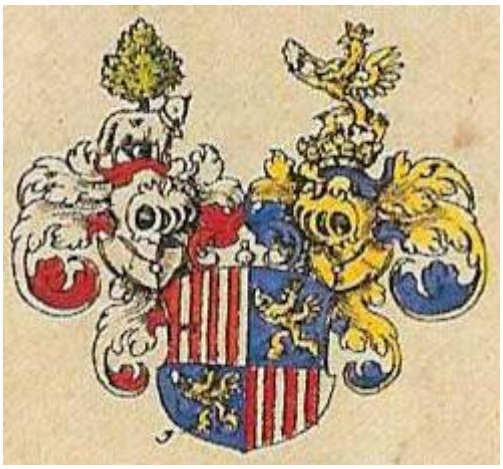

Herb baronów Rzeszy

Herb głównej linii hrabiów Rzeszy

Herb linii hrabiów „Semperfrei“ (zawsze wolny) ze Żmigrodu

Jeden z najznakomitszych rodów śląskich, pochodzący z Miśni, gdzie ich siedzibą rodową był Sollgast nad Elsterą, znany w Miśni według Sinapiusa od końca XII wieku. Początkowo używali nazwiska w formie „Schoff“ lub „Schaff“ a w dokumentach łacińskich, od swojego herbu – „Ovis“. W XV wieku na terenie Moraw i w księstwie opawskim znane było nazwisko „Ovečka“, nie wiadomo czy mozna je łączyć z nazwiskiem „Schaff“: W 1435 r. Hanus Ovečka był właścicielem Vitkovic (zaginiona wieś w księstwie opawskim) a po 1465 r. Właścicielem wsi był jego syn – Adam. W 1174 roku kanonikiem katedry w Wuerzburgu był Hugo de Schoff. W XIII i XIV wieku występują również na terenie Turyngii. Według Okolskiego około 1340 roku bracia Maciej i Stefan, synowie Jana, z linii śląskiej przebywali na dworze króla polskiego Kazimierza Wielkiego i byli protoplastami wszystkich polskich rodów herbu Junosza.
Na Śląsku używali początkowo nazwiska w formie „Gotsch Schaff genannt“ (Gotart zwany Owcą): zgodnie ze średniowieczną tradycją rody rycerskie oprócz indywidualnych imion swoich patronów, posiadały również patronów całych rodów. W przypadku późnieszych Schaffgotschów był to św. Gotard (staroniem. – Gocz), stąd zaczęli nazywać się „Gotardami zwanymi Owcą“.

Później połączono oba człony nazwiska a figurę herbową – owcę przeniesiono do klejnotu. Sinapius i inni niemieccy historycy jako pierwszego wymieniają Sibothę Schoff „de nobili Familia Ovium“, w 1243 roku rycerza księcia Bolesława II Rogatki i kasztelana Kamienicy (Kemnitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Sibotho miał syna – Jana (Johannes), którego syn – Henryk, miał dwóch synów: Ulryka – uważanego za założyciela linii śląskiej oraz Eberharda – założyciela linii niderlandzkiej.
Oprócz potomków Sibotha na Śląsku w początkach XIV wieku żyli inni przedstawiciele tego rodu: w 1310 roku Bernard zwany Schaff występuje na dworze braci książąt Bernarda i Henryka I świdnicko – jaworskich; w 1335 roku – Peczko (Piotr) Schoff przebywa na dworzę księcia Bolka II świdnickiego i ziębickiego. W 1343 roku Peczko (ten sam ?) wymieniany jest wśród rycerstwa okręgu strzelińskiego. W 1344 roku bracia Ulryk i Reinisch Schaff przebywali na dworze księcia Bolka II świdnickiego (syna Bernarda). W 13 65 roku Reinisch (ten sam ?) był marszałkiem dworu Bolka II świdnickiego, w 1369 roku – sędzią dworskim w Świdnicy (Schweidnitz) a w latach 1371 – 1378 przebywał na dworze księżnej wdowy Agnieszki świdnickiej. W 1383 roku Albert Schaf przebywał na dworze księcia Wacława II, biskupa wrocławskiego. W bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brało udział pięciu przedstawicieli tego rodu: Ulrich, Reyncze, Fritschke, Hannus, Ulrich II i Gocze.
Ulrich – „Eques Auratus“, zmarł w 1412 roku (29.08.) i został pochowany w Świdnicy (Schweidnitz) w kościele franciszkanów, na płycie umieszczono inskrypcję: „An. D. MCCCCXII in die Decolationis S. Johannis B. Obiit strenuus Miles Dominus Ulricus Schoff hic in Choro sepultus. Orate Deum pro Eo.“
Już w XIV wieku znanych było pięć linii rodu:

1. Linia Konrada Schoff z Urzut (Langhelmsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) – wymarła na przełomie XV i XVI wieku.
2. Linia polska Macieja i Stefana, synów Jana, około 1340 roku przebywających na dworze króla Kazimierza Wielkiego, protoplastów polskich rodów herbu Junosza.
3. Linia niderlandzka Eberharda – w 1363 roku wraz z dwoma braćmi wyjechał do Niderlandów. Żonaty (x 1364 r.) z Zofią, jedyną córką Henryka von dem Dam zu dem Dam, dał początek linii von Schaff von dem Dam z Windsheim istniejącej jeszcze w XVIII wieku.
4. Linia z Rybnicy (Reibnitz), Chałupek (Neuhaus) i Niedaszowa (Herzogswaldau) – wymarła w XVI wieku. Założycielem był – Reinhard (Reinisch) Schoff (zm. 1364 r.) z Rybnicy (Reibnitz) – sędzia dworski księstwa świdnickiego (syn Gotscha Schaffa I). Żonaty był z Zofią N., która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Ruprechta Bolcze (Boltz). Jego syn – Henryk, właściciel Chałupek (Neuhaus), żonaty z Katarzyną von Waldstein, miał córkę – Małgorzatę, w 1455 roku żonę Jana von Reibnitz, oraz syna – Henryka jun., właściciela Chałupek (Neuhaus), Niedaszowa (Herzogswaldau) i Wilczyc (Wildschuetz), pułkowni-

ka wojsk polskich, zabitego w 1550 roku. Henryk jun., żonaty z Jadwigą (Ludmiłą) von Promnitz z Leśnika (Lessendorf) koło Złotoryi, miał dwie córki: Ludmiłę – żonę (x 1565 r.) Adama von Schaffgotsch ze Żmigrodu (Trachenberg) i Urszulę (zm. 1587 r.) – żonę Zygfryda bar. von Promnitz.

5. Główna linia śląska i czeska – potomków Ulryka z Kamienicy (Kemnitz).

GŁÓWNA LINIA ŚLĄSKA Z KAMIENICY (KEMNITZ) I CHOJNIKA (KYNAST).

Syn Ulryka – Gotsch (Gotard) Schaff I (zm. 1368 r.), żonaty z Małgorzatą von Liebenthal, miał dwóch synów: Gotscha (Gotard) Schaffa II i Reinharda (Reinisch, Reinskonis) – założyciela linii z Wilczyc (Vlčice – Wildschuetz).

Gotsch Schaff II – dworzanin księcia Bolka II świdnickiego i ziębickiego, w 1360 roku nabył zamek Chojnik (Kynast) i około 1401 roku Cieplice (Warmbrunn), zamek Gryf (Greiffenstein), Gryfów Śląski (Greiffenberg), Kowary (Schmiedeberg) i Mirsk (Friedberg). Był twórcą potęgi rodu, W 1403 roku otrzymał predykat „Wohlgeboren“. Jego imię zostało dołączone do pierwotnego nazwiska i w ten sposób powstało nazwisko „Schaffgotsch“. Zmarł w 1420 roku, pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty dwukrotnie, z drugą żoną – Anną bar. von Berka miał dwóch synów: Gotarda i Jana (Janusza) oraz córkę – Barbarę, żonę (x 1441 r.) Dypranda von Reibnitz, starosty księstwa świdnicko – jaworskiego.

Gotard (zm. 1446 r.) – właściciel zamku Gryf (Greiffenstein), miał trzech synów: Ulryka – właściciela Ciepłowód (Tepliwoda) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), Gotarda jun. – właściciela Gryfowa Śląskiego (Greiffenberg) i Jana – właściciela zamku Gryf (Greiffenstein). Wszyscy trzej zmarli bez potomków, majątki przejęła linia z Chojnika (Kynast).

Jan (Janusz) – młodszy brat Gotarda, starosta księstwa świdnicko – jaworskiego, sędzia dworski Świdnicy (Schweidnitz), odziedziczył Chojnik (Kynast). Zmarł w 1469 roku, pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty był dwukrotnie: 1. z N., córką Janka von Chotienitz z Książa (Fuerstenstein), 2. z Jadwigą von Zedlitz z Nowego Kościoła (Neukirch) koło Złotoryi (Goldberg). Z pierwszą żoną miał syna – Jana, właściciela Kamienicy (Kemnitz), miał dwóch synów: Heintza i Piotra, którzy zmarli bezpotomnie około 1503 roku.

Z drugą żoną miał siedmiu synów:

1. Krzysztofa – po bezpotomnej śmierci swojego brata Hieronima w 1478 roku otrzymał połowę Chojnika (Kynast), gdzie urządził swoją rezydencję. Został zabity w 1493 roku „w sposób niegodziwy“ przez N. von Nimptsch, pochowany w Cieplicach (Warmbrunn).

2. Ernesta – kanclerza księstwa świdnicko – jaworskiego. Mieszkał w Jeleniej Górze (Hirschberg) i po śmierci Krzysztofa otrzymał jego część Chojnika (Kynast), którą sprzedał swojemu bratu – Ulrykowi. Zmarł bezpotomnie około 1511 roku, pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn).
3. Hieronima – po śmierci ojca odziedziczył Chojnik (Kynast), zmarł bez potomków w 1478 roku, pochowany w Cieplicach (Warmbrunn). Majątkami jego podzielili się bracia.
4. Gotscha (Gotard) – zmarłego nie żonatego;
5. Antoniego – założyciela podlinii czeskiej;
6. Kaspra I – założyciela podlinii z Karpnik (Fischbach);
7. Ulryka II – założyciela oddzielnej podlinii.

1. Podlinia czeska - Antoniego.

Antoni był właścicielem Wojanowa (Schildau), Nowej Kamienicy (Neukemnitz), Bobrowa (Boberstein), Trzcińska (Rohrlach) i części Kowar (Schmiedeberg). Za swoją siedzibę obrał Bobrów (Boberstein). Zmarł w 1508 roku i pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty z N. bar. von Schoenberg, miał sześciu synów:

1.Fryderyka – właściciela Bobrowa (Boberstein). Zmarł bez męskich potomków w 1584 roku,
pochowany w Cieplicach (Warmbrunn);
2. Ernesta – kontynuatora rodu;
3. Ulryka – zmarłego bezpotomnie w 1508 roku;
4. Jana – kontynuatora rodu;
5.Antoniego jun. – właściciela Trzcińska (Rohrlach). Przez kilka lat walczył z Saracenami (Turkami ?). Zmarł w 1535 roku, pochowany został w Cieplicach
(Warmbrunn);
6. Bernarda – kontynuatora rodu.

a) Potomstwo Ernesta

Ernest I (zm. 1540 r.) – właściciel Nowej Kamienicy (Neukemnitz), był założycielem czeskiej linii hrabiowskiej. Żonaty z Katarzyną von Luck miał dwie córki i dwóch synów: Annę – żonę Abrahama bar. von Promnitz z Pszczyny (Pless), Magdalenę – żonę Ludwika von Nimptsch, Antoniego – zmarłego nie żonatego i Ernesta II jun.

Ernest II jun. zmarł, jak podają źródła, w bardzo podeszłym wieku w 1613 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. z Magdaleną von Popschuetz, 2. z Ewą von Schweinichen, miał dziewięcioro dzieci: pięć córek i czterech synów:

1. Magdalenę – żonę Henryka von Keul;
2. Annę Marię – żonę Konrada von Niemitz
3. Zuzannę – żonę N. von Streit;

4. Annę – żonę Henryka von Nimptsch z Mościska (Faulbrueck) koło Dzierżoniowa
(Reichenbach);
5. Helenę – żonę Ambrożego von Reusch;
6. Wolfganga – zginął w Czechach w czasie wojny 30-letniej;
7. Jana Krzysztofa – pułkownika wojsk cesarskich, żonatego z Marią Elżbietą von
Lapen (?);
8. Gotarda – właściciela Gilowa (Girlachsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach).
Żonaty z Julianną von Sommerfeld miał troje dzieci: Barbarę, Helenę i Jana
Ernesta (zm. 1664 r.);
9. Ernesta III – właściciela państwa Buslavice w Czechach. Żonaty z Barbarą
Camerin von Langenhalsen, miał córkę – Ewę Juliannę, żonę Ferdynanda von
Leobenegg, oraz dwóch synów: Jana Ernesta i Jana Wilhelma.
a) Jan Ernest odziedziczył większość majątków w Czechach, w 1658 roku (30.10.)
otrzymał tytuł barona, w 1675 roku (30.01.) – potwierdzenie starego stanu
rycerskiego a w 1681 roku (22.02.) tytuł czeskiego hrabiego. Był trzykrotnie
żonaty: 1. z Katarzyną Dobrzanską, 2. z Marią Salomeą Bukovską, 3. z Joanną
Magdaleną, córką Ferdynanda Rudolfa hr. Lazanskiego, która wniosła mu w
posagu państwo Bila Třemošna. Z ostatnią żoną miał dwóch synów: Juliusza
Adalberta Aleksa i Alberta Ernesta, którzy nie posiadali dzieci.
b) Jan Wilhelm – brat Jana Ernesta, właściciel Bronowa (Boernchen) koło Jawora
(Jauer), w 1696 roku (23.09.) uzyskał potwierdzenie starego stanu panów. Żonaty
z Ewą Marią von Zedlitz, miał trzech synów: Krzysztofa Wilhelma, Ferdynanda i
Jana Ernesta Antoniego.
Krzysztof Wilhelm – tajny radca dworu cesarskiego, starosta księstwa legnickiego,
właściciel Bielan (Weissenleipe), Karnicy (Koernitz) i Gołocina (Gohlsdorf) koło
Złotoryi (Goldberg) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Żonaty
z Zuzanną Katarzyną bar. von Nowagk (zm. 1.02.1724 r.), zmarł bez potomków
9.05.1710 roku.
Ferdynand – drugi z braci, odziedziczył Bronów (Boernchen). Zmarł w 1709 roku,
miał syna – Ernesta Wilhelma.

Najmłodszy – Jan Ernest Antoni (zob. XIX – XX wiek) odziedziczył po swoim
Kuzynie Juliuszu Adalbercie Aleksym, majątki w Czechach. Żonaty z Marią
Elżbietą, córką Ferdynanda Rudolfa hr. von Waldstein, miał sześcioro dzieci:
Wacława Ernesta, Franciszka Bertolda – zmarłego w młodości, Ernesta Wilhelma
– kontynuatora rodu, Józefa Willibalda, Marię Barbarę i Jana Antoniego.

b) Potomstwo Jana

Jan – brat Ernesta I, kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego, członek rady cesarskiej, był właścicielem Grodźctwa (Kreppelhof),. Zmarł w 1565 roku i pochowany został w Raszowie lub Rusinowej (Reussendorf). Miał dwóch synów: Ulryka – zmarłego przed ojcem we Wrocławiu (Breslau) w 1561 roku i pochowanego w kościele św. Elżbiety, oraz Jana jun.
Jan jun. – podobnie jak ojciec kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego zmarł w 1572 roku i został pochowany obok swojego ojca w Reussendorf. (Raszów lub Rusinowa). Żonaty z N. von Schoenaich miał czworo dzieci, dwie córki: Marię – żonę Dawida von Logau, Helenę – żonę Adama Godfryda von Gersdorff, oraz dwóch synów: Henryka i Jana Krzysztofa.
Henryk – starszy syn Jana jun., żonaty dwukrotnie: 1. z Anną von Nimptsch, 2. z Heleną von Haugwitz, miał pięcioro dzieci:
1. Jana Jerzego – mającego majątki w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z N. von Ullersdorf, miał czterech synów: Jerzego, Henryka, Wolfganga i Teodoryka – wszyscy zmarli w młodości;
2. Fryderyka – żonatego z N. von Stillfried, miał trzech synów: Fryderyka jun., Henryka i Godfryda – również zmarli w młodości;
3. Henryka jun.;
4. Godfryda Henryka – posiadał majątki w księstwie karniowskim. Żonaty z Barbarą von Reichenau, miał dwóch synów: Godfryda Henryka jun, i Jana Ernesta;
5. Annę.
Jan Krzysztof – brat Henryka, właściciel Grodźctwa (Kreppelhof), również był dwukrotnie żonaty: 1. z Elżbietą von Waldstein, 2. z Katarzyną von Ratschin, miał ośmioro dzieci:
1. Ferdynanda – żonatego dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Waldstein, 2. z N. bar. von Hasenburg;
2. Krzysztofa Piotra;
3. Wolfganga Udalryka;
4. Krzysztofa;
5. Godfryda;
6. Katarzynę;
7. Annę Marię – żonę N. bar. von Hasenburg;
8. Ludmiłę.

c) Potomstwo Bernarda

Bernard – brat Ernesta I i Jana, właściciel Trzcińska (Rohrlach), zmarł w 1553 roku i pochowany został w Wojanowie (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Busewoy, 2. z Zofią bar. von Kittlitz, mał czworo dzieci: Bernarda jun. – zmarłego w 1560 roku, Eufrozynę – zmarłą niezamężną, Jonasa i Wofganga.

Jonas – właściciel Trzcińska (Rohrlach), zmarł w 1585 roku, pochowany został w Wojanowie (Schildau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną von Salza, 2. z Barbarą von Elbel, z pierwszą żoną miał dwoje dzieci: Elżbietę – żonę Henryka von Czirn (Tschirn) z Przeworna (Prieborn) i Bernarda (ur. 1564 r.) – właściciela Trzcińska (Rohrlach) . Bernard zmarł w 1613 roku w Kowarach (Schmiedeberg). Żonaty (x 1588 r.) z Ewą, córką Krzysztofa von Muehlheim z Domanic (Domanze) i Borzygniewa (Borganie) w księstwie świdnickim, miał ośmioro dzieci:

1. Annę Marię;
2. Elżbietę – zonę Walentyna von Reder z Proboszczowa (Probsthain) koło Złotoryi (Goldberg);
3. Ewę;
4. Katarzynę – żonę Jakuba Albrechta Dobrzenskiego;
5. Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Oswaldem von Tschammer, 2. z Rudolfem von Planitz;
6. Helenę – żonę Jerzego von Zedlitz;
7. Jonasa Krzysztofa (zm. 1606 r.) – zmarłego przed ojcem;
8. Bernarda Gotscha (Gotarda) (ur. 19.11.1595 r.) – właściciela Trzcińska (Rohrlach), po pięcioletnie podróży po krajach Europy, wrócił do domu i w 1615 roku (17.12.) w wieku 21 lat został zamordowany w Kamienicy (Kemnitz) przez swojego dworzanina.

Wolfgang (ur. 1545 – zm. 28.05.1608 r.) – brat Jonasa, młodszy syn Bernarda, był właścicielem m. in. Miedzianki (Kupferberg) i Rędzin (Roehrsdorf). Dwukrotnie żonaty: 1.(x 1569 r.) z Anną (zm. 15.03.1580 r.), córką Melchiora von Reibnitz z Sokolej (Falkenberg) i Agaty von Seidlitz, 2. z Jadwigą von Waldau, wdową po Konradzie von Hochberg z Roztoki (Rohnstock), miał sześcioro dzieci:

1. Antoniego – zmarłego w dzieciństwie;
2. Antoniego – również zmarłego w dzieciństwie;
3. Wolfganga Bernarda – żonatego z Barbarą bar. von Burghaus, miał trzy córki: Elżbietę, Annę Marię i Zuzannę Jadwigę – żonę Jana Henryka I hr. von Hochberg (zm. 9.08.1671 r.);
4. Elżbietę – żonę Teodora von Peterswaldau;
5. Ludmiłę – żonę Ludwika von Gellhorn z Krzyżowic (Kreiselwitz) koło Wrocławia (Breslau);

6. Jadwigę – żonę Daniela von Schaffgotsch z Janowic Wielkich (Jannowitz) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

2. Podlinia Kaspra I z Karpnik (Fischbach) i Żmigrodu (Trachenberg).

Kasper I – brat Antoniego, był właścicielem m. in. Karpnik (Fischbach), Czarnego (Schwarzbach), Ruska (Rausske), Staniszowa (Stonsdorf) i części Kowar (Schmiedeberg). Zmarł w 1534 roku i pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty z Anną von Liebenthal (zm. 1527 r.), ostatnią przedstawicielką rodu, miał siedmioro dzieci:
1. Wacława – kontynuatora rodu;
2. Baltazara I – kontynuatora rodu;
3. Jana (zm. ok. 1552 r.) – właściciela Karpnik (Fischbach), zonatego z Katarzyną von Stibitz, miał tylko córkę – Rozynę;
4. Kaspra II – kontynuatora rodu;
5. Annę (zm. przed 1569 r.) – żonę (x 1511 r.) Jana (Hans) von Reibnitz (zm. przed 1546 r.);
6. Urszulę – żonę Jana von Gersdorff;
7. Krzysztofa – właściciela Szarocina (Pfaffendorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut), zmarłego bez dzieci.

a) Potomstwo Wacława

Wacław – syn Kaspra I, właściciel Czarnego (Schwarzbach) i części Kowar (Schmiedeberg), zmarł w 1556 roku, pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty z Anną von Hochberg ze Starej Kraśnicy (Alt Schoenau), miał dwoje dzieci: Urszulę – żonę Jana von Zedlitz z Komarna (Kammerswaldau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg) oraz syna – Kaspra III.
Kasper III – żonaty z Sabiną von Tader z Jemielna (Gimmel), miał pięcioro dzieci:
1. Gotarda (zm. 1590 r.) – właściciela Sobieszowa (Hermsdorf), żonatego z Anną von Niebelschuetz, dzieci nie miał;
2. Wacława (zm. 1596 r.) – właściciela Żmigrodu (Trachenberg), Czarnego (Schwarzbach) i Kowar (Schmiedeberg). Żonaty z Jadwigą von Zedlitz, nie miał dzieci i jego majątki przejął Krzysztof Gotsch syn Baltazara;
3. Barbarę – żonę Jakuba von Zedlitz z Płoniny (Nimmersath) koło Jawora (Jauer);
4. Sabinę – żonę Jana von Warnsdorf;
5. Helenę – żonę Albrechta von Zedlitz z Wojanowa (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg).

b) Potomstwo Baltazara I

Baltazar I – syn Kaspra I i brat Wacława, był właścicielem Czernicy (Langenau) i Gródka Wleńskiego (Lehnhaus) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewen-

berg). Zmarł w 1567 roku i pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty z Magdaleną bar. von Kittlitz, miał sześcioro dzieci:
1. Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Sebastianem von Zedlitz-Neukirch, 2. z Hermanem von Czettritz;
2. Urszulę – również dwukrotnie zamężną: 1. z Jerzym von Kottwitz z Chobieni (Koeben) w księstwie wołowskim, 2. z Andrzejem Poniatowskim;
3. Wacława (zm. 1602 r.) – właściciela Niedźwiedzic (Baersdorf) i Jaczkowa (Hartmannsdorf) koło Kamiennej Góry (Landeshut), nie posiadał dzieci;
4. Krzysztofa – zob. Dom Krzysztofa;
5. Kaspra III – zob. Dom Kaspra III;
6. Baltazara II – zob. Dom Baltazara II.

Dom Krzysztofa.

Krzysztof (ur. 27.03.1552 r.) – syn Baltazara I, kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego, był właścicielem Chojnika (Kynast), Gryfa (Greiffenstein), Kamienicy (Kemnitz), Gniewkowa (Girlachsdorf) i Kowar (Schmiedeberg). W 1565 roku brał udział w wojsku saskim w oblężeniu Gothy. Kilka lat podróżował po krajach europejskich, również i po Polsce. Zmarł w 1601 roku (9.01.), pochowany został w Gryfowie Śląskim (Greiffenberg). Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1578 r.) z Magdaleną, córką Jana von Schaffgotsch z Gryfa (Greiffenstein), 2. (x 7.09.1592 r.) z Eleonorą, córką Zygfryda bar. von Promnitz z Trzebiela (Triebel) i Żar (Sohrau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 29.05.1606 r.) za Jana hr. von Hohenzollern. Z drugą żoną miał siedmioro dzieci:
1. Ludmiłę;
2. Annę Marię;
3. Ludmiłę;
4. Eleonorę – wszystkie cztery zmarły w dzieciństwie;
5. Magdalenę – żonę Zygfryda bar. von Kittlitz;
6. Gotarda – zmarłego nieżonatego;
7. Jana Ulryka Schaff zwanego Gotsch (ur. 25.08.1598 r.) – właściciela Żmigrodu (Trachenberg), Chojnika (Kynast), Gryfa (Greiffenstein), Kamienicy (Kemnitz), Kowar (Schmiedeberg), Prusic (Prausnitz), Doboszowic (Hertwigswalde) i Ruska (Rauske). Żmigród (Trachenberg) odziedziczył po swoim kuzynie – Adamie synie Kaspra II. Był generałem kawalerii wojsk cesarskich i dowódcą 2. regimentu kawalerii. W 1627 roku (4.12.) otrzymał od cesarza Ferdynanda II predykat „Reichs Semperfrei“ (według Doerra predykat ten otrzymał w 1702 roku jego syn – Krzysztof Leopold). Zmarł 24.07.1631 roku w Kamienicy (Kemnitz) i pochowany został w Gryfowie Śląskim (Greiffenberg). Żonaty (x 18.10.1620 r.) z Barbarą Agnieszką, córką księcia Joachima Fryderyka legnicko-brzeskiego miał sześcioro dzieci:

- Annę Elżbietę – damę dworu cesarskiego, żonę (x 18.10.1636 r.) Jakuba Weyherta wojewody malborskiego. Zmarła w 1650 roku i pochowana została w Wejherowie;

- Jana Udalryka „Spesirma“ (ur. 13.06.1624 r.) – pułkownika wojsk polskich. W 1652 roku otrzymał indygenat polski pod warunkiem zamieszkania w ciągu trzech lat w Polsce, zmarł w 1660 roku w Wejherowie. Żonaty z Cecylią Eleonorą Weyhert (swoją siostrzenicą), która po jego śmierci wyszła jeszcze dwukrotnie za mąż: 1. z N. hr. von Schoenlirch, 2. z Maksymilianem hr. von Breuner. Jego jedyny syn – Franciszek Dominik zmarł w następnym roku;
- Jerzego Rudolfa (ur. 19.01.1625 r.) – zmarł w Gryfowie Śląskim (Greiffenberg) 15.04.1640 roku;
- Adama Gotarda (ur. 1627 r.) – zmarł w młodości w Ołomuńcu;
- Gotarda Franciszka (ur. 7.07.1629 – zm. 4.05.1668 r.) – administratora i sędziego dworskiego biskupstwa wrocławskiego, archidiakona legnickiego, scholastyka głogowskiego, kanonika kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), od 1661 roku proboszcza katedry wrocławskiej;
- Krzysztofa Leopolda „Semperfrei“ (ur. 8.04.1623 - zm. 30.06.1703 r.) – rycerza Orderu Złotego Runa, tajnego radcę dworu cesarskiego, prezydenta kamery cesarskiej Górnego i Dolnego Śląska, administratora księstw: legnickiego, brzeskiego i wołowskiego. Po studiach i podróżach po Europie, brał udział w wojsku polskim w wojnach kozackich. W 1662 roku (17.09.) otrzymał tytuł barona węgierskiego, według Doerra to on, a nie jego ojciec, otrzymał w 1702 roku (2.01.) predykat „Semperfrei“. Czterokrotnie był posłem cesarskim na dwór polski, w 1674 roku był obecny na sejmie elekcyjnym, przy wyborze Jana Sobieskiego na króla polskiego. Żonaty (x 28.02.1656 r.) z Agnieszką (zm. 8.02.1693 r.), córką Maurycego bar. von Rackenitz i Anny Katarzyny hr. von Dietrichstein, wdową po Zygmuncie Zygfrydzie hr. von Promnitz, miał jedenaścioro dzieci, z których ośmioro zmarło po urodzeniu lub dzieciństwie:
  a) Leopold Ulryk (ur.25.05.1657 – zm. 15.03.1659 r.);
  b) Abraham Gotard (ur. 23.03.1659 – zm. po 12 godzinach);
  c) Jan Krzysztof Moryc (ur. 16.05.1663 – zm. 30.05.1663 r.);
  d) Jerzy Zygfryd (ur. 7.05.1664 – zm. po urodzeniu);
  e) Leopold Erdmann (ur. 6.07.1665 – zm. 13.08.1665 r.);
  f) Agneta Teresa (ur. 6.05.1666 – zm. po urodzeniu);
  g) Jadwiga Elżbieta (ur. 25.01.1667 – zm. 21.02.1669 r.);
  h) Eleonora Katarzyna Bibianna (ur. 21.06.1670 – zm. w wieku 16 lat).

Wieku dojrzałego dożyło jedynie troje dzieci:
  i) Agnieszka Szarlotta (ur. 1661 r.) – żona (x 14.05.1692 r.) Krzysztofa Jana hr. von Althann;
  j) Elżbieta Fryderyka (ur. 1.01.1678 r.) – dwukrotnie zamężna: 1. (x 1691 r.) z Adamem Antonim Opalińskim z Bnina, 2. (x 9.10.1697

r.) z Antonim Krzysztofem Reichgr. Proskowskim (von Proskau), wiceprezydenta kamery królewskiej księstw Dolnego i Górnego Śląska.

k) Jan Antoni Gotard (ur. 19.04.1675 – zm. 19.03.1742 r.) – tajny radca dworu cesarskiego, rycerz Orderu Złotego Runa, w 1708 roku (15.04.) otrzymał od cesarza Józefa I tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Właściciel Chojnika (Kynast), Gryfa (Greiffenstein), Siedlęcina (Boberroehrsdorf), Bukowca (Buchwald) i Celowa (Preilsdorf), był założycielem linii ślaskiej XIX – XX wieku. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 24.06.1703 r.) z Marią Franciszką (ur. 28.08.1679 – zm. 10.08.1707 r.), córką Jana Karola hr. von Sereny i Ernestyny Barbary Doroty hr. von Loewenstein-Wartheim, 2. (x 29.07.1710 r.) z Anną Teresą (ur. 9.09.1690 – zm. 29.08.1759 r.), córką Franciszka Zdenka von Kolovrat-Novohradzki. Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Józefa Wilhelma Gotarda (ur. 1704 r.) – zmarłego w dzieciństwie, Karola Gotarda – założyciela podlinii Chojnik – Cieplice (Kynast – Warmbrunn) i N. – zmarłego razem z matką w czasie porodu. Z drugą żoną miał czternaścioro dzieci, z których sześcioro dożyło wieku dorosłego: Franciszek a Paulo Gotard, Krzysztofa Gotarda, Jan Nepomucen Gotard, Leopold Gotard, Filip Gotard, Maria Anna Jadwiga i Antoni Gotard (zob. wiek XIX – XX).

Dom Kaspra III – Płakowice (Plagwitz).

Kasper III (ur. 21.05.1558 r.) – syn Baltazara I i brat Krzysztofa był właścicielem Żmigrodu (Trachenberg). Początkowo służył na dworze margrabiego Brandenburgii Alberta Fryderyka, następnie walczył w Niderlandach i na Węgrzech. Żonaty z Magdaleną von Talkenberg z Rząsin (Welkersdorf) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg) w wianie żony otrzymał Płakowice (Plagwitz) i Pomocne (Pombsen). Zmarł 20.02.1616 roku i pochowany został w Snowidzy (Hertwigswaldau) koło Jawora (Jauer). Miał sześcioro dzieci: Baltazara – zmarłego nie żonatego; Gotarda – kontynuatora rodu; Kaspra IV – zmarłego w młodości; Magdalenę – żonę Jana von Schweinitz; Helenę – zmarłą niezamężną i Rampolda (imię rodowe Talkenbergów) – zmarłego nie żonatego.

Gotard – syn Kaspra III, odziedziczył Płakowice (Plagwitz) i Pomocne (Pombsen). Zmarł 13.01.1643 roku, pochowany został w krypcie Schaffgotschów we Lwówku Śląskim (Lemberg, Loewenberg). Żonaty z Heleną von Czettritz z Urzut (Langhelmsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt), miał cztery córki i dwóch synów:

1. Annę Marię (ur. 5.05.1615 r.);
2. Helenę (ur. 1618 r.) – żonę (x 12.02.1662 r.) Konrada von Hochberg z Roztoki (Rohnstock) koło jawora (Jauer);
3. Zuzannę;

4. Rozynę;
5. Hermanna Krzysztofa – zmarłego nie żonatego;
6. Jana Udalryka (ur. 1622 r.) – właściciela Płakowic (Plagwitz). W młodości słuzył w wojsku duńskim, po śmierci ojca wrócił na Śląsk. Zmarł w 1691 roku, pochowany w krypcie Schaffgotschów w Lwówku Śląskim (Lemberg, Loewenberg). Żonaty dwukrotnie: 1. z Emerencją Elżbietą bar. von Redern z Krapkowic (Krappitz), 2. z Zuzanną Elżbietą von Zedlitz z Podgórek (Tiefhartmannsdorf) koło Złotoryi (Goldberg), miał pięcioro dzieci:

- Krzysztofa Gotarda – zmarłego w służbie wojskowej w 1688 roku (27.11.);
- Jana Ulryka – właściciela Płakowic (Plagwitz), zmarłego nie żonatego, ostatniego przedstawiciela domu Kaspra III;
- Annę Elzbietę – żonę Asmana Fryderyka von Kreckwitz;
- Helenę Eleonorę – żonę Jana Jerzego bar. von Fuerst z Miedzianki (Kupferberg) koło Jeleniej Góry (Hirschberg);
- Annę Marię – żonę Krzysztofa Fryderyka bar. von Braun.

Dom Baltazara II.

Baltazar II – brat Krzysztofa i Kaspra III, zmarł w 1595 roku bez męskich potomków i pochowany został w Czernicy (Langenau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Zuzanną, córka Baltazara bar. von Kittlitz ze Świdnicy (Schweinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg), miał cztery córki:
1. Marię – zmarła niezamężna;
2. Magdalenę (Barbara ?) – żonę Jakuba von Burgsdorf;
3. Zuzannę (ur. 29.09.1594 r.) – żonę (x 11.05.1613 r.) Zachariasza von Gruenberg;
4. Magdalenę – zmarła niezamężna.

c) Potomstwo Kaspra II

Kasper II Gotsch – syn Kaspra I a brat Wacława i Baltazara I, początkowo był właścicielem Kamienicy (Kemnitz). Później przeniósł się na Górny Śląsk, przez kilka lat był marszałkiem ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego. Żonaty z Katarzyną von Dluhomil (prawdopodobnie wdową po N. von Pueckler), która w 1539 roku sprzedała mu swoje dziedziczne majątki: zamek i miasteczko Korfantów (Friedland), Przydroże (Schnellendorf), Lipno (Lippen), Rutki (Rautke), Kuropas (Korpitz) w księstwie niemodlińskim. Posiadał również majątki w okolicy Prudnika.Jego syn – Adam (ur. 10.11.1542 r.), kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego, był właścicielem Żmigrodu (Trachenberg). Był egzekutorem testamentu księcia Fryderyka II legnickiego. W Żmigrodzie (Trachenberg) wybudował kościół pod wezwaniem św. Trójcy. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1565 r.) z Ludmiłą, córką Sebastiana von Schaffgotsch z Chałupek (Neuhaus), 2. (x 1597 r.) z Katarzyną hr. von Guttenstein, zmarł bezpotomnie w 1601 roku (1.08.) i

został pochowany w wybudowanym przez siebie kościele. Żmigród przejął jego kuzyn – Jan Ulryk, syn Krzysztofa a wnuk Baltazara I.

Część potomstwa Kaspra II używając nazwisko w formie „Gotsch“ (zob.), pozostała na Górnym Śląsku dając początke linii z Czyżowic (Tieschowitz, Zeiselwitz) koło Prudnika (Neustadt) i linii opawskiej.
W 1538 roku N. Gotsch zwany Schoff zapisał wiano swojej żonie – Krystynie, córce zmarłego Stefana Zyrowskiego ze Szczepanowic (Szczepanowitz) koło Opola (Oppeln).
W 1569 roku wystepuje w dokumentach Jan Gotsch z Czyżowic (Tieschowitz, Zeiselwitz) a w 1584 roku – Adam Gotsch z Tisowic (Czyżowice). Zmarł przed 1612 rokiem, miał dwóch synów: Jerzego i Jana oraz córkę – Urszulę, żonę N. von Reiswitz.
Jerzy (zm. 17.11.1656 lub 1657 r.), żonaty z Salomeą Skrzeszowską miał sześć córek: Ewę – żonę Fryderyka Tetury, Katarzynę – żonę Jana Jakuba Scharowtza, Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z N. von Donat, 2. z Krzysztofem von Larisch, Elżbietę – niezamężną, Mariannę – dwukrotnie zamężną: 1. z Bartłomiejem Ohm-Januschowskim, 2. z Janem Jerzym Blachą, Salomeę – żonę Bartłomieja Henryka Morawitzkiego.

3. Podlinia Ulryka II.

Ulryk II – syn Jana i brat Antoniego i Kaspra I, właściciel Chojnika (Kynast) i Gryfu (Greifenstein), przez czterdzieści lat był starostą księstwa świdnicko – jaworskiego. Zmarł w wieku 90 lat i pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Miał dwóch synów: Wolfganga i Jana (Johann).

a) Potomstwo Wolfganga

Wolfgang Gotsch zmarł przed swoim ojcem w 1542 roku i pochowany został w Cieplicach (Warmbrunn). Żonaty z Anną bar. von Tschirnhaus, miał oięcioro dzieci:
1. Małgorzatę – żonę Floriana von Seidlitz;
2. Annę – żonę Antoniego von Debschuetz;
3. Marię – żonę Zygfryda von Braunau;
4. N. córkę – żonę N. von Salisch;
5. Ulryka III – właściciela Mirska (Friedberg), który w 1553 roku został zupełnie zniszczony przez pożar. Kupił majątek Bobrów (Boberstein) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty z Reginą, córką Daniela von Stange, miał dziewięcioro dzieci:
   a) Jana – zmarłego w młodości;
   b) Kaspra – zmarłego w 1572 roku nie żonatego;
   c) Annę – zonę N. von Haubitz;
   d) Katarzynę – żonę N. von Tschirnhaus;

e) Helenę – zmarłą nie zamężną;
f) Ulryka IV – właściciela Bobrowa (Boberstein), znanego w tym czasie poetę, zmarłego w 1597 roku, pochowanego w Wojanowie (Schildau);
g) Wolfganga – właściciela majątków na Łuzycach, zmarłego w wieku 65 lat, nie żonatego;
h) Fryderyka – zmarłego nie żonatego, pochowanego w Wojanowie (Schildau);
i) Daniela (ur. 1560 r.) – właściciela Mniszkowa (Waltersdorf) oraz majątków na Łużycach, zmarł w 1633 roku (16.10.) w wieku 73 lat. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 24.12.1601 r.) z Jadwigą (ur. 1569 – zm. 15.07.1617 r.), córką Joachima von Reibnitz i Heleny von Zedlitz, wdową po Guentzelu von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau) koło Jawora (Jauer), 2. z Jadwigą, córką Wolfganga von Schaffgotsh z Trzcińska (Rohrlach). Z drugą żoną miał czworo dzieci:
- Wolfganga Udalryka (ur. 1629 r.) – zabitego 18.01.1661 roku w pojedynku z Bernardem von Schindel. Pochowany został w kościele św. Ducha w Jaworzu (Jauer);
- Jadwigę Reginę – żonę Maksymiliana von Mauschwitz;
- Elżbietę Ludmiłę;
- Wolfganga Udalryka.

b) Potomstwo Jana

Jan (zm. 1584 r.) – brat Wolfganga, był właścicielem Gryfu (Greifenstein). Żonaty (x 1551 r.) z Magdaleną, córką Henryka von Zedlitz, miał sześcioro dzieci:
1. Magdalenę – zmarła nie zamężna;
2. Mariannę – zmarła nie zamężna;
3. Henryka – zmarł nieżonaty;
4. Jana Udalryka (ur. 1553 r.) – stolnika cesarzy Maksymiliana II i Rudolfa II, marszałka dworu i sędziego dworskiego księstwa świdnicko – jaworskiego. Zmarł nieżonaty w 1589 roku, pochowany w Gryfowie (Greifenberg). Majątki swoje zapisał szwagrowi Krzysztofowi bar. von Schaffgotsch;
5. Gotarda (ur. 1555 r.) – służył na dworze księcia Augusta saskiego, zginął w 1576 roku;
6. Magdalenę – żonę Krzysztofa bar. von Schaffgotsch.

LINIA REINHARDA Z CHAŁUPEK (NEUHAUS) I VLČIC (WILCZYCE, WILDSCHUETZ).

Reinhard syn Gotsche Schaff I a brat Gotsche Schaff II był załozycielem linii z Chałupek (Neuhaus) i Wilczyc (Vlčic, Wildschuetz) które Blażek lokalizuje na Śląsku austriackim w dawnym księstwie nyskim, zaś Sinapius wskazuje na Wilczków (Wiltschkau) koło Wrocławia (Breslau). W 1505 roku Wolfram Schaff z Wilczyc (Vlčice – Wilschuetz ? Wiltschkau ?) przebywał na dworze

księcia Fryderyka II legnickiego. Jan (zm. przed 1541 r.) z Chałupek (Neuhaus) był żonaty z Małgorzatą (zm. po 1566 r.), córką Jana von Reibnitz z Gniewkowa (Girlachsdorf) i Anny von Schaffgotsch. Jego syn Henryk (Heinze) Gotsch z Chałupek (Neuhaus) w 1541 roku na zjeździe książąt śląskich z powodu zagrożenia tureckiego,został wybrany marszałkiem polnym wojsk śląskich. Zmarł w 1543 roku i na nim wymarła starsza linia z Wilczyc (Vlčice – Wildschuetz, Wilczków – Wiltschkau) i Chałupek (Neuhaus). Od XVIII wieku ponownie powstała podlinia Wilczyce (Vlčice, Wildschuetz) linii śląskiej.

WIEKI XIX – XX.

W XIX wieku istniały dwie główne linie rodu: śląska z Chojnika i Cieplic (Kynast – Warmbrunn) – potomkowie Jana Ulryka (ur. 25.08.1598 – zm. 24.07.1631 r.) i Barbary Agnieszki, księżnej brzesko – lengickiej oraz linia czeska – potomkowie Antoniego (zm. 1508 r.).

I. LINIA ŚLĄSKA..

Założycielem linii śląskiej XIX – XX wieku był syn Krzysztofa Leopoda bar. von Schaffgotsch zwanego Semperfrei – Jan Antoni Gotard (ur. 19.04.1675 – zm. 19.03.1742 r.). Z dwukrotnego małżeństwa: miał dziesięcioro dorosłych dzieci:

1. Karola Gotarda – założyciela podlinii z Chojnika i Cieplic (Kynast – Warmbrunn);
2. Franciszka a Paulo Gotarda (ur. 23.04.1711 – zm. 3.03.1738 r.). Żonaty był (x 4.11.1726 r.) z Marią Barbarą (ur. 1721 – zm. 11.11.1789 r.), córką Jana Ernesta Antoniego hr. von Schaffgotsch;
3. Jana Nepomucena Gotarda (ur. 16.05.1713 – zm. 18.05.1774 r.) – rycerza zakonu joannitów, komtura komandorii w Grobnikach (Groebnig) koło Głubczyc (Leobschuetz) i w Strzegomiu (Striegau);
4. Leopolda Gotarda (ur. 19.05.1714 – zm. 16.02.1787 r.) – właściciela majątków Chojnik – Cieplice (Kynast – Warmbrunn), nieżonatego;
5. Filipa Gotarda (ur. 3.07.1716 – zm. 5.01.1795 r.) – w 1747 roku wybranym biskupem wrocławskim;
6. Marię Annę Jadwigę (ur. 21.02.1719 – zm. 1765 r.) – żonę Jana Karola bar. von Rebentisch, generała wojsk portugalskich;
7. Antoniego Gotarda – założyciela podlinii z Wilczyc (Vlčice, Wildschuetz);
8. Emanuela Gotarda I (ur. 2.06.1723 – zm. na wojnie 15.01.1763 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty z Franciszką von Rothkirch (zm. 1802 r.), miał dwoje dzieci: Filipa Gotarda i Teresę (zm. 1786 r.).

Filip Gotard (ur. 11.12.1751 r.) – był właścicielem państw: Pomianów Dolny (Nieder Pomsdorf) i Głęboka (Glambach) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x 24.10.1773 r.) z Marią Elżbietą bar. von Zedlitz (ur. 4.08.1754 r.), miał cztery córki i syna: Marię Filipinę

Jadwigę (ur. 2.08.1776 r.) – żonę (x 12.08.1802 r.) Ludwika hr. von Koenigsdorf z Lubiatowa (Lobedau); Fryderyka Gotarda (ur. 9.03.1780 r.) – żonatego (x 29.09.1802 r.) ze swoją kuzynką Józefą, córką Jana Nepomucena hr. von Schaffgotsch; Marię Franciszkę Jadwigę (ur. 22.03.1785 r.); Marię Antonię jadwigę (ur. 14.06.1787 r.) i Marię Annę Jadwigę (ur. 1.11.1803 r.).

9. Marię Annę Teresę Szarlottę (ur. 13.02.1725 – zm. 1759 r.) – żonę (x 1758 r.) Chrystiana Marii Marschalla von Bieberstein;
10. Czesława Gotarda (ur. 8.11.1726 – zm. 17.10.1781 r.) – proboszcza kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau), proboszcza kościoła św. Piotra i Pawła w Pradze.

Linia śląska podzieliła się na dwie podlinie: starszą – z Chojnika i Cieplic (Kynast-Warmbrunn) i młodszą – z Wilczyc (Vlčice, Wildschuetz).

1. Podlinia starsza z Chojnika i Cieplic (Kynast-Warmbrunn).

Założycielem tej podlinii był Karol Gotard (ur. 26.06.1706 – zm. 18.12.1780 r.) Reichsgraf von Schaffgotsch und Semperfrei von und auf Kynast, syn Jana Antoniego Gotarda i jego pierwszej żony – Marii Franciszki hr. von Sereny, tajny radca dworu cesarskiego i marszałek ziemski królestwa Czech, właściciel Chojnika (Kynast), Cieplic (Warmbrunn), Żmigrodu (Trachenberg), Gryfu (Greifenstein), Siedlęcina (Boberroehrsdorf) i Maciejowej (Maiwaldau). Żonaty (x 13.06.1731 r.) z Anną Teresą Franciszką (ur. 31.12.1711 – zm. 16.04.1784 r.), córką Franciszka hr. von Hatzfeld ze Żmigrodu (Trachenberg) miał siedmioro dzieci:

1. Jana Nepomucena Gotarda – kontynuatora podlinii;
2. Marię Szarlottę (ur. 8.10.1733 r.)
3. Marię Jadwigę (ur. 24.04.1735 r.) – zaqkonnicę w Pradze;
4. Marię Teresę (ur. 30.08.1740 – zm. 23.08.1798 r.) – żonę (x 1771 r.) Jana Adolfa hr. von Trautmannsdorf (zm. 1781 r.), generała majora wojsk cesarskich;
5. Karola Wacława Gotarda (ur. 7.01.1742 r.) – komtura komandorii joannitów w Grobnikach (Groebnik) koło Głubczyc (Leobschuetz);
6. Kajetana Gotarda (ur. 7.03.1744 r.) – prałata katedry wrocławskiej i scholastyka kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu (Breslau);
7. Alojzego Gotarda (ur. 23.10.1745 – zm. 1766 r.).

Jan Nepomucen Gotard (ur. 2.06.1732 r.) – dziedziczny marszałek dworu księstw śląskich i dziedziczny sędzia dworski księstwa świdnicko – jaworskiego, rycerz orderów Orła Czarnego i Czerwonego, właściciel państw: Chojnika (Kynast), Gryfa (Greifenstein), Podgórzyna (Giersdorf), Siedlęcina (Boberroehrsdorf) i Maciejowej (Maiwaldau), I ordynat majoratu Chojnik (Kynast), za swoją siedzibę obrał Cieplice (Warmbrunn). Żonaty (x 9.01.1764 r.) z Anną Julianną, córka Leopolda hr. von Stubenberg, miał sześcioro dzieci:

a) Leopolda Gotarda – kontynuatora podlinii;
b) Marię Annę (ur. 7.01.1766 – zm. 10.11.1766 r.);
c) Jana Antoniego (ur. 29.10.1766 – zm. 13.03.1767 r.);
d) Marię Szarlottę Jadwigę (ur. 13.04.1768 r.);
e) Marię Józefę Jadwigę (ur. 2.04.1772 r.) – żonę (x 29.09.1802 r.) swojego kuzyna Fryderyka Gotarda hr. von Schaffgotsch;
f) Jana Nepomucena (ur. 4.12.1775 – zm. 1779 r.).

Leopold Gotard hr. von Schaffgotsch zwany Semperfrei (ur. 2.11.1764 – zm. 24.01.1834 r.) pan na Chojniku (Kynast) i Gryfie (Greifenstein), wolny pan (baron) na Żmigrodzie (Trachenberg) rezydował w Maciejowej (Maiwaldau). Żonaty (x Graz 30.07.1791 r.) z Joanną Nepomuceną (ur. Graz 4.01.1774 – zm. 28.07.1834 r.), córką Filipa hr. von Wurmbrand z Neuhaus, miał dziesięcioro dzieci:

a) Jana Nepomucena Gotarda (ur. 20.05.1792 – zm. 15.08.1795 r.);
b) Leopolda Gotarda jun. (ur. 5.05.1793 r.) – zmarłego w dzieciństwie;
c) Karola Gotarda Wacława Filipa – założyciela domu Chojnik – Cieplice (Kynast-Warmbrunn);
d) Juliannę Jadwigę (ur. 30.08.1795 – zm. 24.05.1799 r.);
e) Marię Joannę Nepomucenę Jadwigę (ur. 16.09.1797 r.);
f) Filipa Gotarda (ur. 14.10.1798 – zm. 21.05.1799 r.);
g) Mariannę Jadwigę (ur. 5.09.1800 r.);
h) Emanuela Gotarda II – założyciela domu Kopice (Koppitz) koło Grodkowa (Grottkau);
i) Marię Angelę Jadwigę (ur. 7. – zm. 9.09.1803 r.);
j) Józefa Gotarda – założyciela domu niemieckiego.

a) Dom Chojnik – Cieplice (Kynast-Warmbrunn) Karola Gotarda Wacława Filipa

Syn Leopolda Gotarda – Karol Gotard Wacław Filip (ur. Maciejowa, Maiwaldau 29.05.1794 – zm. Wrocław, Breslau 29.06.1865 r.), rycerz zakonu maltańskiego, odziedziczył główne majątki. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 16.05.1827 r.) z Marią Anną hr. von Harbuval Chamare (ur. 25.05.1801 – zm. 21.05.1828 r.), 2. (x 29.05.1831 r.) z Frediną hr. von Ledebur-Wicheln (ur. 25.10.1805 – zm. Cieplice, Warmbrunn 20.01.1890 r.), z drugą zoną miał dwóch synów: Leopolda Gotarda i Ludwika Gotarda.

Leopold Gotard (ur. 11.06.1835 – zm. Graz 9.12.1873 r.) – był właścicielem majątków Chojnik – Cieplice (Kynast-Warmbrunn). Żonaty (x Berlin 9.09.1868 r.) z Elżbietą Bartz (ur. Berlin 2.04.1837 – zm. Berlin 4.01.1877 r.), miał tylko córkę – Elżbietę Fredinę Ludwikę Jadwigę (ur. Monachium, Muenchen 22.01.1872 r.), żonę (x Cieplice, Warmbrunn 28.11.1903 r.) Eberharda hr. von Saurma.

Ludwik Gotard (ur. 4.09.1842 – zm. Cieplice, Warmbrunn 15.06.1891 r.) – młodszy brat Leopolda Gotarda, po jego śmierci odziedziczył jego majątki. Żonaty (x 8.09.1873 r.) z Marią Jadwigą von Maubeuge (ur. Korytów, Koritau 15.12.1851 – zm. Cieplice, Warmbrunn 5.12.1914 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Alice Jadwigę Fredinę Franciszkę Marię Annę (ur. Cieplice, Warmbrunn 22.07.1874 – zm. Cieplice, Warmbrunn 27.06.1924 r.) – żonę (x Cieplice, Warmbrunn 15.02.1898 r.) Rudolfa hr. Pilati von Thassul zu Daxberg (zm. Cieplice, Warmbrunn 22.04.1915 r.), właściciela majątku w Korytowie (Koritau) w Kłodzkiem.
2. Fredinę Jadwigę Eleonorę Marię Ludwikę (ur. Cieplice, Warmbrunn 19.10.1875 r.);
3. Karolinę (Kara) Jadwigę Fredinę Joannę Aleksandrynę (ur. Gryf, Greiffenstein 8.09.1878 r.) – żonę (x Cieplice, Warmbrunn 6.02.1902 r.) Wolfganga hr. von Saurma, właściciela Chobieni (Koeben);
4. Jadwigę Karolinę Fredinę Joannę Aleksandynę Marię (ur. Gryf, Greiffenstein 25.07.1880 r.) – żonę (x Cieplice, Warmbrunn 10.01.1906 r.) Haralda hr. von Saurma (zm. Cieplice, Warmbrunn 27.11.1914 r.), właściciela Daszowa (Dahsau) koło Góry Śląskiej (Guhrau);
5. Fryderyka Gotarda Marię Franciszka Salezego Karola Leopolda Ludwika (ur. Cieplice, Warmbrunn 18.02.1883 – zm. Ellingen 26.05.1947 r.) – właściciela majątku Cieplice (Warmbrunn), zonatego (x Tomkowice, Thomaswaldau 20.01.1908 r.) z Zofią Anną Edwardyną hr. von Oppersdorff (ur. Dąbrowa, Dambrau 28.07.1887 r.), miał pięcioro dzieci: Marię Jadwigę Zofię Matyldę Alojzę Joannę Elżbietę Alice (ur. Cieplice, Warmbrunn 1.09.1909 r.), Gabrielę Zofię Matyldę Marię Jadwigę Karolinę Elżbietę (ur. Cieplice, Warmbrunn 8.07.1912 r.), Gotarda Jana Antoniego Fryderyka Ludwika Benedykta Wilhelma Marię (ur. Cieplice, Warmbrunn 5.09.1914 r.), Zofię Jadwigę Marię Annę (ur. Cieplice, Warmbrunn 25.05.1916 r.), Fryderyka Huberta Jana Antoniego Wolfganga Oskara Gotarda Marię (ur. Cieplice, Warmbrunn 28.09.1918 r.).

b) Dom Kopice (Koppitz) Emanuela Gotarda II

Emanuel Gotard II (ur. 16.09.1802 – zm. Kopice, Koppitz 21.08.1878 r.) – brat Karola Gotarda Wacława Filipa z Cieplic (Warmbrunn), rycerz zakonu maltańskiego i mistrz ceremonii dworu pruskiego, mieszkał w Berlinie. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x 1.06.1830 r.) z Klarą hr. von Hohenthal (ur. 31.01.1801 – zm. 17.12.1850 r.), 2. (x 3.06.1852 r.) z Bertą von Necker (ur. 30.03.1818 – zm. Berlin 14.01.1854 r.), 3. (x Soeder 31.05.1855 r.) z Agnieszką hr. zu Stolberg-Stolberg (ur. 30.05.1820 – zm. 20.08.1862 r.). Z pierwszą żoną miał syna – Jana Ulryka Gotarda, z trzecią żoną: córkę – Mariannę Jadwigę (ur. Berlin 10.05.1856 r.) zakonnicę w Budapeszcie, oraz syna – Andrzeja Gotarda (ur. Berlin 20.08.1857 r.), oficera wojsk niemieckich.

Jan Ulryk Gotard (ur. Merseburg 16.10.1831 – zm. Kopice, Koppitz 18.02.1915 r.) – dzięki niezwykłej biografii jego żony, Joanny Gryczik hr. von Schomberg – Godulla, stał się bohaterem licznych publikacji naukowych, powieści literackich, mitów i le-

gend zarówno w języku niemieckim jak i polskim. Żona, pochodząca z biednej rodziny robotniczej, wychowanka legendarnego śląskiego „króla cynku“ Karola Goduli, była jedną z najbogatszych kobiet Europy. Po ślubie (x Szombierki, Schomberg 15.11.1858 r.), w 1859 roku zakupiono kompleks majątków w okolicy Niemodlina (Falkenberg) i Grodkowa (Grottkau) na Górnym Śląsku: Kopice (Koppitz), w 1860 roku – Tłustoręby (Kirchberg) i Więcmierzyce (Winzenberg), w 1862 roku – Tarnicę (Tarnitze), w 1864 roku – Żelazną (Maerzdorf), w w 1865 roku – Pniewie (Koppendorf), w 1869 roku – Krasną Górę (Sonnenberg). Żona posiadała liczne kopalnie i huty cynku oraz majątki w okolicy Bytomia (Beuthen) i Gliwic (Gleiwitz). Jako swoją siedzibę przyjęli Kopice (Koppitz), gdzie w 1864 roku wybudowano wspaniały pałac, oraz Szombierki (Schomberg) koło Bytomia (Beuthen). Miał czworo dzieci:
1. Jana Karola Gotarda – kontynuatora rodu;
2.Klarę Jadwigę (ur. Wrocław, Breslau 20.11.1860 r.) – żonę (x Kopice, Koppitz 9.10.1879 r.) Gintera hr. zu Stolberg-Stolberg;
3. Elżbietę Jadwigę (ur. Berlin 17.04.1862 r.) – właścicielkę miasteczka Skorogoszcz (Schurgast) koło Niemodlina (Falkenberg), dwukrotnie zamężną: 1. (x Kopice, Koppitz 8.07.1880 r.) z Otto bar. von Kettler (zm. Skorogoszcz, Schurgast 12.05.1889 r.), 2. (x Wrocław, Breslau 16.02.1892 r.) z Kasprem hr. von Korff zwanym Schmising-Kerssenbrock;
4. Eleonorę Jadwigę (ur. Kopice, Koppitz 24.10.1864 r.) – założycielkę i właścicielkę fideikomisu Jędrzejów (Endersdorf) koło Grodkowa (Grottkau), żonę (x Kopice, Koppitz 21.09.1882 r.) Henryka hr. von Francken-Sierstorpff (zm. Jędrzejów, Endersdorf 12.02.1915 r.).

Jan Karol Gotard (ur. Kopice, Koppitz 15.11.1859 – zm. Kopice, Koppitz 25.02.1917 r.) – odziedziczył wszystkie majątki rodziców. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Stammheim 26.02.1889 r.) z Paulą bar. von Fuerstenberg (ur. Stammheim 20.09.1863 – zm. Drezno, Dresden 23.11.1914 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 22.05.1916 r.) z Ireną Jadwigą hr. von Schaffgotsch (ur. Klagenfurth 29.05.1877 r.) z podlinii Wilczyce (Vlčice, Wildschuetz), z pierwszą żoną miał troje dzieci: Jana Ulryka Gotarda, Jadwigę Marię Franciszkę Joannę (ur. Sulisław, Zuelzhof 23.06.1891 r.) – dwukrotnie zamężną 1. (x Wrocław, Breslau 12.02.1912 r. – rozwiedziona 5.07.1916 r., unieważnienie małżeństwa przez Watykan 20.05.1920 r.) z Andrzejem hr. von Schall-Riaucour 2.(x 22.05.1919 r.) z Tino Pattiera solistą opery dworskiej; Franciszka Egona Gotarda Marię Ferdynanda Leopolda (ur. Sulisław, Zuelzhof 19.10.1893 – zm. Karlove Vary, Karlsbad 29.09.1924 r.).

Jan Ulryk Gotard Maria Eugeniusz Joachim (ur. Sulisław, Zuelzhof 9.12.1889 r.) – właściciel Kopic (Koppitz), Żelaznej (Maerzdorf), Krasnej Góry (Sonnenberg), Tarnicy (Tarnitze), oraz licznych majątków, kopalń i hut w okolicy Bytomia (Beuthen), żonaty (x Berlin 9.04.1918 r.) z Zofią hr. Henckel von Donnersmarck (ur. Kostelec 30.05.1896 r.), miał cztery córki: Wilhelminę Marię Jadwigę Paulę Alojzę (ur. Kopice, Koppitz 20.01.1919 r.), Paulę Marię Jadwigę Małgorzatę Józefinę (ur. Kopice,

Koppitz 10.02.1920 r.), Eugenię Marię Jadwigę Gabrielę Marcelę (ur. Ramułtowice, Romolkwitz 16.01.1921 r.) i Gabrielę Marię Jadwigę Teresę Agatę (ur. Kopice, Koppitz 10.01.1924 r.).

c) Dom niemiecki Józefa Gotarda

Józef Gotard (ur. Praga 17.03.1806 – zm. 13.08.1859 r.) – najmłodszy syn Leopolda Gotarda, przeniósł się na teren Niemiec i nie posiadał na Śląsku majątków. Żonaty (x Soeder 18.08.1846 r.) z Marią hr. zu Stolberg-Stolberg (ur. Soeder 28.04.1824 – zm. Monachium, Muenchen 15.01.1896 r.), miał czworo dzieci:

1. Józefinę Jadwigę (ur. Bonn 22,08.1850 r.) – zakonnicę;
2. Lewina Gotarda (ur. Bonn 3.05.1852 – zm. Salzburg 1.08.1913 r.) – radcę sądowego i prezydenta ziemskiego księstwa Salzburg. Żonaty (x Thammenhain 11.01.1888 r.) z Elżbietą Matyldą Rosą von Schoenberg (ur. Thammenhain 21.06.1867 r.), miał dziewięcioro dzieci: Jadwigę Marię Julię (ur. Meran 16.02.1889 r.) – żonę (x Drezno, Dresden 20.03.1919 r.) Maksa bar. von Venningen genannt Ullner von Diepurg, ordynata majoratu Eichtersheim, Mechtyldę Marię Jadwigę (ur. Meran 26.02.1892 r.), Bernarda Gotarda Lewina (ur. Linz 27.09.1893 r.), Gwida Gotarda Józefa Lewina (ur. Linz 16.12.1894 r.) – zonatego (x Budiškovice 20.04.1921 r.) z Anną hr. zu Salm-Reifferscheidt-Raitz (ur. Moravske Budějovice 19.01.1901 r.), adoptowaną córką Józefa hr. von Wallis, miał syna – Rudolfa Gotarda Józefa Ignacego (ur. Moravske Budějovice 13.02.1922 r.), Rosę Marię Jadwigę (ur. Innsbruck 20.02.1896 r.), Julię Jadwigę Marię (ur. Innsbruck 14.09.1900 r.), Franciszka Gotarda (ur. Bregenz 13.12.1902 r.), Gertrudę Marię Jadwigę Karolinę (ur. Bregenz 21.10.1906 r.) i Marię Józefę Jadwigę (ur. Bregenz 28.10.1908 r.);
3. Marię Leopoldynę Józefę Jadwigę Karolinę Fredinę (ur. Bonn 4.07.1853 r.) – żonę (x Innsbruck 15.09.1881 r.) Wilhelma hr. von Salis-Zizers (zm. Innsbruck 28.12.1907 r.);
4. Andrzeja Gotarda (ur. Wiesbaden 27.03.1858 – zm. Salzburg 24.02.1921 r.) – doktora filozofii. Żonaty (x Volders – Tyrol 14.04.1888 r.) z Martą bar. von Spiegelfeld (ur. Innsbruck 22.06.1859 r.), miał czworo dzieci: Franciszka Ksawerego Gotarda (ur. Laibach 17.06.1890 r. – pisarza (Schriftsteller), żonatego (x Wagrain 28.01.1920 r.) z Henriettą hr. von Spiegelfeld (ur. Linz 30.08.1895 r.) - miał dwoje dzieci: Andrzeja Gotarda (ur. Wagrain 28.12.1921 r.) i Werę Jadwigę (ur. Wagrain 1.05.1923 r.), Małgorzatę Jadwigę (ur. Wiedeń, Wien 30.10.1891 r.), Rosę Jadwigę (ur. Wiedeń, Wien 23.01.1893 r.) – żonę (x Khuenegg 21.08.1921 r.) doktora Jana hr. von Kuenburg i Mariannę Jadwigę (ur. Sesana 22.05.1894 r.).

2. Podlinia młodsza z Wilczyc (Vlčice,Wildschuetz).

Założycielem tej podlinii, później węgierskiej, był młodszy brat Karola Giotarda założyciela pdlinii Chojnik – Cieplice (Kynast-Warmbrunn) – Antoni Gotard (ur. 16.04.1721 – zm. 1811 r.), rycerz Orderu Złotego Runa, marszałek dworu cesarzowej, właściciel Kravaře (Deutsch Krawarn) iWilczyc (Wildschuetz). Potomkowie jego osiedli na Węgrzech. Żonaty (x 4.02.1766 r.) z Marią Anną (ur. 25.09.1744 zm.

28.06.1802 r.), córką Ladislawa hr. Kollonics von Kollograd miał dziewięcioro dzieci:
1. Marię Annę (ur. 27.12.1766 r.);
2. Józefa Gotarda – kontynuatora rodu;
3. Franciszka Gotarda (ur. 21.06.1769 r.) – zmarł z ran na wojnie francuskiej 17.06.1796 roku;
4. Ladislawa Gotarda (ur. 29.07.1770 r.) – rotmistrza wojsk cesarskich;
5. Antonię (ur. 11.09.1771 r.) – damę dworu cesarskiego, żonę (x 10.05.1795 r.) Wawrzyńca (Laurentius) markiza von Trotti z Mediolanu (ur. 19.03.1757 r.);
6. Jana (ur. 27.11.1772 – zm. 17.03.1776 r.);
7. Jana Gotarda (ur. 5.08.1773 – zm. 27.03.1776 r.);
8. Karola (ur. 5.05.1774 r.) – porucznika regimentu Kinskiego wojsk cesarskich, zginął 9.06.1793 roku pod Arlon;
9. Marię Jadwigę (ur. 1776 r.) – zakonnicę.

Józef Gotard (ur. 17.11.1767 – zm. 7.05.1844 r.) – właściciel Wilczyc (Vlčice, Wildschuetz), żonaty (x Brno 28.04.1795 r.) z Józefiną bar. Skrbensky von Hrzistie (ur. 9.09.1775 – zm. 1851 r.), miał czterech synów:

a) Franciszka Antoniego Gotarda (ur. 18.05.1797 – zm. Wilczyce, Wildschuetz 27.03.1875 r.) – właściciela Wilczyc (Vlčice, Wildschuetz). Żonaty (x 18.05.1825 r.) z Agatą bar. von Stillfried und Rattonitz (ur. 29.07.1797 – zm. 17.05.1864 r.), miał sześcioro dzieci:
   - Marię (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 29.12.1828 r.);
   - Rudolfa Gotarda (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 21.10.1830 – zm. Krutvald, (Krautenwalde) 1.06.1914 r. – współwłaściciel Chojnika (Kynast) i właściciel Wilczyc (Vlčice, Wildschuetz) oraz Krutvaldu (Krautenwalde). Żonaty (x Kraków 8.09.1860 r.) z Józefiną Franciszką bar. von Beust (ur. 10.06.1833 – zm. 29.04.1868 r.), miał troje dzieci: Jadwigę Marię Józefę (ur.Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 26.06.1862 r.) – wyjechała do Paragwaju; Jana Gotarda Józefa Marię (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 29.07.1866 – zm. Wrocław, Breslau 8.12.1921 r.) – nieżonatego; Alojza (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 24.04.1868 r) – żonatego (x Ołomuniec, Olmuetz 9.03.1917 r.) z Zorką von Bogdan de Tisza-Hegyes (ur. Nagy-Kikinda 17.10.1892 r.), wdową po Janie bar. von Appel;
   - Franciszka (ur. Wilczyce, Vlčice 3.04.1832 – zm. Hall b. Innsbruck 12.05.1904 r.) – żonatego (x 9.05.1859 r.) z Joanną von Pott (ur. 14.06.1835 – zm. Judendorf b.

Graz 2.07.1917 r.), miał syna – Rudolfa Marię Józefa (ur. 18.01.1860 r.), dyrektora kancelarii poselskiej (?);

- Józefinę (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 4.01.1834 r.) – zakonnicę w Grazu;
- Franciszkę (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 27.11.1835 r.) – żonę (x Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 2.07.1861 r.) Karola Mihaloviča właściciela Čepina w Słowenii;
- Annę (ur. Wilczyce, Vlčice, Wildschuetz 26.07.1841 r.) – przełożoną klasztoru w Hetzendorf koło Wiednia.

b) Antoniego Gotarda (ur. 23.05.1800 – zm. 23.02.1877 r.) – przebywającego na dworze arcyksięcia Ferdynanda Wiktora d`Este. Żonaty (x 1832 r.) z Katarzyną hr. Pejacsevics von Veroecze (ur. 6.08.1810 – zm. Koenigsfeld 17.03.1890 r.), miał córkę – Oktawię Jadwigę (ur. 1844 r.) i syna – Hermanna Gotarda (ur. 24.04.1833 – zm. Purgstall 11.06.1898 r.), żonatego (x Linz 23.07.1859 r.) z Augustą hr. von Auersperg (ur. Linz 17.08.1838 – zm. Purgstall 2.08.1915 r.), właścicielką Alt- i Neuschloss-Purgstall w północnej Austrii. Miał czworo dzieci:

- Herberta Gotarda (ur. Purgstall 20.07.1860 r.) – współwłaściciela państwa Purgstall. Żonaty dwukrotnie: 1. (x Wiedeń, Wien 30.04.1887 r.) z Eugenią hr. Csaky von Koeroesszegh und Adorjan (ur. Wiedeń, Wien 1.09.1858 – zm. Purgstall 28.01.1903 r.), 2. (x Wiedeń, Wien 20.08.1918 r.) z Herminą Benedikt. Z pierwszą żoną miał córkę – Marię Małgorzatę Jadwigę (ur. Wiedeń-Neustadt, Wiener-Neustadt 4.04.1889 r.), żonę (x Purgstall 8.06.1914 r.) Ernesta Karola bar. von Friedenthal-Falkenhausen;
- Emmo Gotarda (ur. 27.05.1863 r.) – pułkownika wojsk cesarskich;
- Rigoberta Gotarda (ur. 5.07.1865 r.) – współwłaściciela państwa Purgstall;
- Ludwikę Jadwigę (ur. Purgstall 31.03.1870 r.) – żonę (x Purgstal 30.04.1895 r.) Piusa bar. von Bongart.

c) Józefa Marię Karola Gotarda (ur. 5.06.1805 – zm. 21.05.1871 r.) – żonatego z Marią von Bancina (zm. 1888 r.). Miał dwoje dzieci:

- Helenę (ur. 12.04.1847 r.) – zonę (x Wiedeń, Wien 22.02.1879 r.) Juliusza hr. von Salburg;
- Wiktora (ur. 31.08.1850 – zm. Ischl 18.10.1919 r.) – pułkownika wojsk cesarskich, żonatego (x Wiedeń, Wien 6.07.1901 r.) z Anną Biedermann von Ueszoegh und Mosgo, wdową po N. bar. von Thavonat.

d) Rudolfa Gotarda (ur. 1.10.1813 – zm. Mór 30.12.1848 r.) – żonatego (x Mosócz 14.07.1840 r.) z Teresą bar. Revay von Reva (ur. Mosócz 17.07.1816 – zm. Wiedeń, Wien 20.11.1907 r.), która po jego śmierci wstąpiła pod imieniem Józefa Teresa do klasztoru salezjanek w Wiedniu (Wien), miał syna – Rudolfa Gotarda jun. (ur. Budapeszt 19.04.1848 r.), dwukrotnie żonatego: 1. (x Agram 18.10.1873 r. – rozwód 28.11.1908 r.) z Jelą hr. Jellačić de Bužim (ur. Agram 27.08.1852 r.), 2. (x Budapeszt 5.01.1909 r.) z Herminą Fischhof- Seydl (ur. Wiedeń, Wien 13.12.1861 r.).
Rudolf Gotard jun. miał z pierwszą żoną córkę – Irenę Jadwigę (ur. Klagenfurth 29.05.1877 r.) – drugą żonę (x Wiedeń, Wien 22.05.1916 r.) Jana Karola hr. von Schaffgotsch (zm. Kopice, Koppitz 25.02.1917 r.) z domu Kopice (Koppitz).

III. LINIA CZESKA.

Założycielem współczesnej linii czeskiej był Jan Ernest Antoni Graf Schaffgotsch genannt Semperfrei von und zu Kynast und Greiffenstein (ur. 1685 – zm. 1747 r.), syn Jana Wilhelma z Bronowa (Boernchen) koło Jawora (Jauer), który odziedziczył po swoim kuzynie – Juliuszu Adalbercie Aleksym, wszystkie majątki w Czechach, m. in. państwa: Sadova i Dohalice.
Rycerz Orderu Złotego Runa, tajny radca dworu cesarskiego i burgrabia Pragi, w 1703 roku (18.12.) otrzymał razem ze swoim bratem – Krzysztofem Wilhelmem tytuł czeskiego hrabiego. Żonaty z Marią Elżbietą (ur. 1675 – zm. 23.07.1748 r.), córką Ferdynanda Rudolfa hr. von Waldstein, miał pięcioro dzieci: Wacława Ernesta – kontynuatora rodu, Ernesta Wilhelma – kontynuatora rodu, Józefa Wilibalda – kontynuatora rodu, Antoniego Józefa – cesarskiego komornika, oraz Marię Barbarę (zm. 11.11.1789 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 4.11.1736 r.) z Franciszkiem Gotardem hr. von Schaffgotsch (zm. 3.05.1738 r.), 2. (x 1.07.1747 r.) z Hermannem Jakubem hr. von Czernin (zm. 1784 r.).

1. Potomstwo Wacława Ernesta

Wacław Ernest (ur. 17.09.1702 – zm. 24.03.1753 r.) – najstarszy syn Jana Ernesta Antoniego, rycerz Orderu św. Wacława, tajny radca dworu cesarskiego, żo-

naty (x 14.04.1728 r.) z Marią Anną (zm. 1771 r.), córką Michała Ehrenreicha Chrystiana hr. von Althann, miał troje dzieci:
1. Wacława Ernesta Gundakara (ur. 1733 – zm. 17.10.1764 r.) – do 1762 roku majora regimentu hr. Wallis, właściciela Sadovej, żonatego z Marią Anną, córką Leopolda hr. von Kinsky, która po śmierci męża wstąpiła do klasztoru salezjanek w Wiedniu pod imieniem Magdaleny Augustyny. Miał córkę – Józefę Amalię (ur. 3.01.1764 r.), żonę (x 31.12.1783 r.) Alojzego Fryderyka hr. von Bruehl (zm. 31.01.1793 r.);
2. Marię Annę Elżbietę (ur. 1738 r.) – żonę (x 8.07.1754 r.) Ambrożego bar. d`Andrade e Castro (ur. 1700 – zm. 11.11.1770 r.), posła portugalskiego w Wiedniu;
3. Józefa – ordynata majoratu Kunčice, Sadova i Bila Třemešna, żonatego z Marią Wilhelminą (ur. 30.06.1739 r.), córką Adama Ignacego hr. von Berchtod;

2. Potomstwo Ernesta Wilhelma

Ernest Wilhelm (ur. 7.01.1704 – zm. 21.02.1766 r.) – brat Wacława Ernesta, rycerz Orderu św. Wacława, tajny radca dworu cesarskiego, do 1761 roku prezydent kamery cesarskiej Styrii, żonaty z Marią Maksymilianą hr. von Goetz (zm. 7.03.1772 r.), miał dziesięcioro dzieci:
1. Jana Ernesta (ur. 1729 r.) – rotmistrza cesarskiego regimentu kirasjerów księcia Modeny;
2. Jana Zygmunta – zmarłego w dzieciństwie;
3. Marię Elżbietę (ur. 7.01.1734 r.) – karmelitankę pod imieniem Marii Teresy;
4. Ernestynę (ur. 13.04.1737 – zm. 19.09.1797 r.) – zakonnicę w Pradze;
5. Marię Annę Maksymilianę (ur. 6.02.1741 r.) – żonę (x 17.10.1759 r.) Franciszka Ernesta hr. von Wallis (zm. 18.04.1784 r.);
6. Jana Ernesta – kontynuatora rodu;
7. Jana Prokopa (ur. 24.05.1748 r.) – pierwszego biskupa Czeskich Budziejowic (od 1785 r.) i kanonika katedru ołomunieckiej;
8. Barbarę (ur. 27.03.1750 r.) – żonę (x 26.12.1773 r.) Filipa hr. von Clary (zm. 1795 r.);
9. Amabilię (ur. 13.05.1752 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. z Franciszkiem Józefem bar. zu Rhein z Mainz, 2. (x 1775 r.) z Karolem Józefem hr. von Lengheim (zm. 1789 r.);
10. Luizę (ur. 10.10.1755 r.) – żonę (x 16.05.1785 r.) Franciszka bar. von Bieschin.

3. Potomstwo Józefa Wilibalda

Józef Wilibald – trzeci z braci, był właścicielem państwa Bilohrad. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 2.02.1736 r.) z Marią Barbarą (zm. 29.12.1743 r.), córką Jana Wacława hr. von Waldstein, 2. z Marią Franciszką hr. von Wieschnick (zm. 1769 r.) miał dwóch synów: Jana Bertolda – właściciela Bilohradu i Franciszka Erne-

sta – żonatego (x 1774 r.) z Barbarą, córką Jana Baptysty von Kavanagk. Miał córkę – Nanettę (ur. 1776 r.).

4. Potomstwo Jana Ernesta

Jan Ernest (ur. 23.08.1742 – zm. 18? r.) – syn Ernesta Wilhelma, właściciel Kunčic i Sadovej był dwukrotnie żonaty: 1. (x Wiedeń, Wien 8.07.1779 r.) z Marią Anną hr. von Khevenhueller-Frankenburg (ur. 20.12.1752 – zm. Brno, Bruenn 13.11.1789 r.), 2. (x 8.08.1790 r.) z Joanną Nepomuceną von Bluemegen (ur. 3.10.1765 r.). Z drugą żoną miał dwóch synów: Jana Franciszka a Paulo i Jana Józefa.

Jan Franciszek a Paulo (ur. 30.06.1792 – zm. 3.11.1866 r.) – tajny radca dworu cesarskiego i generał kawalerii wojsk cesarskich, żonaty był (x 30.01.1817 r.) z Ernestyną hr. von Lamberg (ur. 8.05.1791 – zm. 29.04.1858 r.). Jego syn – Franciszek a Paulo (ur. Brno, Bruenn 22.06.1829 – zm. Bratysława, Pressburg 20.01.1908 r.), pułkownik wojsk cesarskich, żonaty (x Wiedeń, Wien 22.10.1855 r.) z Marią Anną hr. von Schoenborn-Buchheim (ur. Ssarvas, Węgry 27.08.1836 – zm. Also Hidveg, Węgry 1921 r.) miał troje dzieci:

1. Franciszka a Paulo jun. (ur. Wiedeń, Wien 27.04.1859 – zm. Altmuenster 23.08.1907 r.) – majora dragonów i adjutanta cesarza, żonatego (x Linz 14.02.1901 r.) z Aglee Witt genannt von Doerring (ur. Tasov, Czechy 18.02.1881 r.) miał troje dzieci: Joannę Marię Aglee (ur. Linz 1.01.1902 r.), Franciszka Feliksa (ur. Enns 16.02.1904 r.) i Fryderyka Karola (ur. Linz 18.11.1905 r.);
2. Eugenię Fryderykę Marię (ur. Schoenborn 10.10.1860 r.) – żonę (x Bratysława, Pressburg 9.10.1884 r.) Stefana bar. Jeszensky von Nagy-Jeszen (zm. Also Hidveg 11.11.1916 r.);
3. Erwina (ur. Bratysława, Pressburg 11.11.1875 r.) – żonatego (x Bratysława, Pressburg 8.01.1908 r.) z Małgorzatą bar. Fekete de Galantha (ur. Czerniowce 3.11.1882 r.). Miał syna – Mikołaja Erwina (ur. Wiedeń, Wien 9.12.1913 r.).

Jan Józef (ur. 17.09.1794 – zm. Brno, Bruenn 17.01.1874 r.) – brat Jana Franciszka a Paulo, właściciel Biskupic na Morawach, żonaty (x 10.04.1817 r.) z Marią hr. von Fuerstenberg (ur. 15.01.1792 – zm. 18.07.1863 r.), miał syna – Fryderyka (ur. 22.09.1822 – zm. Bratysława, Pressburg 6.05.1892 r.), żonatego (x 2.03.1849 r.) z Teresą hr. Palffy von Erdoed (ur. 24.01.1824 – zm. 13.09.1879 r.) z linii książęcej. Miał dwie córki:

1. Antonię (ur. Brno, Bruenn 18.07.1850 r.) – żonę (x Wiedeń, Wien 22.04.1871 r.) Lamorala księcia von Thurn und Taxis (zm. Bratysława, Pressburg 9.12.1903 r.);
2. Marię (ur. 24.06.1856 – zm. 1.01.1925 r.) – żonę (x Bratysława, Pressburg 29.09.1877 r.) Oswalda hr. von Wolkenstein-Trostburg.

Źródła:

Sinapius T. I s. 130-148, T. II s. 200-207
Zedlitz T. IV s. 154-159
Blazek T. IV s. 70-71
Doerr s. 141, 160, 165, 176, 187, 183
Schles. Wappenbuch szp. 133
Krane s. 111-113
Genealog. Handbuch s. 712-716
Landbuecher opp.-rat.nr 172, 223, 259
Zemska kniha...15, 45, 57, 112, 154
Album... s. 301-302 nr 761
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 279-281
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 318-321
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser Jg 99:1926 s. 473-479
Ślęzak W.: Joanna i Hans Ulryk Schaffgotschowie. Bytom 1994

TABLICE GENEALOGICZNE.

1. Początki rodu.

Ulrich Schoff
1280 r.
wł. Koenigsteich i Solgast
burgrabia Budziszyna
landwójt Górnych Łużyc
|
Gocze
1303, 1346 r.
ż. Agnes de Colditz
|
Ulrich
1353 r. – Śląsk
|
Gotsche Schaff I
zm. 1368 r.
z Chojnika
ż. Małgorzata v. Liebenthal
|

Gotsche Schaff II	Reinhard
zm. 1420 r.	(Reinisch, Reiczko)
|	|
linia	linia
z Kamienicy i Chojnika	z Chałupek i Wilczyc

2. Linia z Kamienicy i Chojnika – podział na linie.

Gotsche Schaff II
syn Gotsche Schaffa I
zm. 1420 r.
wł. Chojnika, Cieplic, Gryfa,
Gryfowa Śl., Kowar i Mirska
ż. 1. N.N.
2. Anna bar. v. Berka
|

Gotard	Jan (Janusz)	Barbara
zm. 1446 r. wł. Gryfa |	zm. 1469 r. starosta księstwa świdnicko - jaworskiego sędzia dworski Świdnicy wł. Chojnika ż. 1. N. v. Chotienitz z Książa 2. Jadwiga v. Zedlitz z Nowego Kościoła |	m. (x 1441 r.) Dyprand v. Reibnitz

Ulryk	Gotard	Jan
Wł. Ciepło-wód	wł. Gryfowa	wł. Gryfa

zmarli bez potomków

Jan	Krzysztof	Ernest	Hieronim	Gotsch	Antoni	Kasper I	Ulryk II
wł. Kamie-nicy |	zabity 1493 r. wł. Chojnika	zm. ok. 1511 r. kanclerz księstwa świdnicko – jaworskiego	zm. 1478 r. wł. Chojnika	(Gotard)	| linia czeska	| linia z Karpnik	| linia Ulryka II

Heintz	Piotr

3a. linia czeska – Antoniego i potomstwo Ernesta I.

Antoni
syn Jana
zm. 1508 r.
wł. Wojanowa, Nowej Kamienicy,
Bobrowa i Trzcińska
ż. N. bar. v. Schoenberg
|

Fryderyk	Ernest I	Ulryk	Jan	Antoni jun.	Bernard
zm. 1584 r. wł. Bobrowa	zm. 1540 r. wł. Nowej Kamienicy	zm. 1508 r. wł. Trzcińska	| potomstwo Jana	zm. 1535 r.	| potomstwo Bernarda

ż. Katarzyna v. Luck
|

Antoni
zm. nieżonaty

Ernest II
zm. 1613 r.
ż. 1. Magdalena
v. Popschuetz
2. Ewa
v. Schweinichen
|

córki:
a) Anna
m. Abraham bar. v. Promnitz
z Pszczyny
b) Magdalena
m. Ludwik v. Nimptsch

Wolfgang
zginął w czasie
wojny
30-letniej

Jan Krzysztof
pułkownik
wojsk cesarskich
ż. Maria Elżbieta
v. Lapen (?)

Jan Ernest
zm. 1664 r.

córki:
a) Barbara
b) Helena

Gotard
wł. Gilowa
ż. Julianna
v. Sommerfeld
|

Ernest III
wł. Buslavic
ż. Barbara Camerin
v. Langenhalsen
|

córki:
a) Magdalena
m. Henryk v. Keul
b) Anna Maria
m. Konrad v. Niemitz
c) Zuzanna
m. N. v. Streit
d) Anna
m. Henryk v. Nimptsch
z Mościska
e) Helena
m. Ambroży v. Reusch

Jan Ernest
zm. po 1681 r.
wł. majątków
w Czechach
1658 r. – baron
1675 r. – potwierdzenie
stanu rycerskiego (?)
1681 r. – hrabia
ż. 1. Katarzyna
Dobrzanska
2. Maria Salomea
Bukovska
3. Joanna Magdalena
hr. Lazanski
|

Juliusz
Adalbert
Aleksy
zmarli bez potomków
majątki przejął
Jan Ernest Antoni

Albert
Ernest

Jan Wilhelm
zm. po 1696 r.
wł. Bronowa
1696 r. – potwierdzenie
stanu panów
ż. Ewa Maria
v. Zedlitz
|

Krzysztof Wilhelm
zm. 9.05.1710 r.
Reichsgraf,
tajny radca dworu
cesarskiego,
starosta księstwa
legnickiego
wł. Bielan, Karnicy,
i Gołocina
ż. Zuzanna Katarzyna
bar. v. Nowagk
(zm. 1.02.1724 r.)
zmarł bez potomków
majątki przejęli synowie
Jana Ernesta Antoniego

Ewa Julianna
m. Ferdynand
v. Loebenegg

Ferdynand
zm. 1709 r.
wł. Bronowa
|
Ernest Wilhelm

Jan Ernest Antoni
1675 r. – odziedziczył
po kuzynie Juliuszu
Adalbercie Aleksym
majątki w Czechach
ż. Maria Elżbieta
hr. v. Waldstein
|

Wacław
Ernest

Franciszek
Bertold
zm. w młodości

Ernest
Wilhelm

Józef
Willibald

Jan
Antoni

Maria
Barbara

3b Linia czeska – potomstwo Jana.

Jan
syn Antoniego
zm. 1565 r.
kanclerz księstwa
świdnicko – jaworskiego,
członek rady cesarskiej
wł. Grodźctwa
|

Ulryk
zm. 1561 r.

Jan jun.
zm. 1572 r.
ż. N. v. Schoenaich
|

Henryk
ż. 1. Anna v. Nimptsch
2. Helena v. Haugwitz
|

Jan Krzysztof
wł. Grodźctwa
ż. 1. Elżbieta v. Waldstein
2. Katarzyna v. Ratschin
|

córki:
a) Maria
m. Dawid v. Logau
b) Helena
Adam Gotfryd v. Gersdorff

Ferdynand
ż. 1. Elżbieta
v. Waldstein
2. N. bar.
v. Hasenburg

Krzysztof
Piotr

Wolfgang
Udalryk

Krzysztof

Gotfryd

córki:
a) Katarzyna
b) Anna Maria
m. N. bar.
v. Hasenburg
c) Ludmiła

Jan Jerzy
wł. majątków
w hr. kłodzkim
ż. N.
v. Ullersdorf
|
Jerzy

Fryderyk
ż. N.
v. Stillfried
|
Fryderyk jun.

Henryk
zm.
w młodości

Gotfryd
zm.
w młodości

Henryk jun.

Gotfryd
Henryk
wł. majątków
w ks. karniowskim
ż. Barbara v. Reichenau
|
Gotfryd Henryk jun.

Anna

Henryk
Wolfgang
Teodoryk
zmarli w młodości

Henryk
Gotfryd
zmarli w młodości

Jan Ernest

3c Linia czeska – potomstwo Bernarda.

Bernard
syn Antoniego
zm. 1553 r.
wł. Trzcińska
ż. 1. Elzbieta v. Busewoy
2. Zofia bar. v. Kittlitz

|

Bernard jun.
zm. 1560 r.

Jonas
zm. 1585 r.
wł. Trzcińska
ż. 1. Katarzyna v. Salza
2. Barbara v. Elbel
|

Wolfgang
ur. 1545 -
zm. 28.05.1608 r.
wł. Miedzianki
i Rędzin
ż. 1. (x 1569 r.)
Anna v. Reibnitz
z Sokolej
2. Jadwiga v. Waldau
|

Eufrozyna
zm. niezamężna

Bernard
ur. 1564 -
zm. 1613 r.
wł. Trzcińska
ż. (x 1588 r.)
Ewa
v. Muehlhaus
z Domanic
i Borzygniewa
|
|
|
|

Elżbieta
m. Henryk v. Czirn
z Przeworna

Antoni
zmarli w dzieciństwie

Antoni

Wolfgang Bernard
ż. Barbara v. Burghaus
|
córki:
a) Elżbieta
b) Anna Maria
c) Zuzanna Jadwiga
m. Jan Henryk I
v. Hochberg

córki:
a) Elzbieta
m. Teodor
v. Peterswaldau
b) Ludmiła
m. Ludwik
v. Gellhorn
z Krzyżowic
c) Jadwiga
m. Daniel
v. Schaffgotsch

Jonas Krzysztof
zm. 1606 r.

Bernard Gotsch
ur. 19.11.1595 -
zamordowany
17.12.1615 r.

córki:
a) Anna Maria
b) Elżbieta
m. Walentyn v. Reder
z Proboszczowa
c) Ewa
d) Katarzyna
m. Jakub Albrecht
Dobrzenski
e) Anna
m. 1. Oswald
v. Tschammer
2. Rudolf v. Planitz
f) Helena
m. Jerzy v. Zedlitz

4a Linia Kaspra I z Karpnik i Żmigrodu – potomstwo Wacława.

Kasper I
syn Jana
zm. 1534 r.
wł. Karpnik, Czarnego,
Ruska i Staniszowa
ż. Anna v. Liebenthal
(zm. 1527 r.)
|

Wacław	Baltazar I	Jan	Kasper II	Krzysztof	córki:
zm. 1556 r. wł. Czarnego ż. Anna v Hochberg ze Starej Kraśnicy |	| potomstwo Baltazara I	zm. ok. 1552 r. wł. Karpnik ż. Katarzyna v. Stibitz | Rozyna	| potomstwo Kaspra II	wł. Szarocina	a) Anna zm. przed 1569 r. m. (x 1511 r.) Jan v. Reibnitz b) Urszula m. Jan v. Gersdorff

Kasper III	Urszula
ż. Sabina v. Tader z Jemielna |	m. Jan von Zedlitz z Komarna

Gotard	Wacław	córki:
zm. 1590 r. wł. Sobieszowa ż. Anna v. Niebelschuetz	zm. 1596 r. wł. Żmigrodu, Czarnego i Kowar ż. Jadwiga v. Zedlitz majątki przejmuje Krzysztof s. Baltazara I	a) Barbara m. Jakub v. Zedlitz z Płoniny b) Sabina m. Jan v. Warnsdorf c) Helena m. Albrecht v. Zedlitz z Wojanowa

4b Linia Kaspra I z Karpnik i Żmigrodu – potomstwo Baltazara I – Dom Krzysztofa.

Baltazar I
syn Kaspra I
zm. 1567 r.
wł. Czernicy
i Gródka Wleńskiego
ż. Magdalena bar. v. Kittlitz
|

Wacław	Krzysztof	Kasper III	Baltazar II	córki:
zm. 1602 r. wł. Niedźwiedzic i Jaczkowa	ur. 27.03.1552 - zm. 9.01.1601 r. kanclerz księstwa świdnicko-jaworskiego wł. Chojnika, Gryfa, Kamienicy, Gniewkowa i Kowar ż. 1. (x 1578 r.) Magdalena v. Schaffgotsch z Gryfa 2. (x 7.09.1592 r.) Eleonora v. Promnitz z Trzebiela i Żar |	| Dom Kaspra III	| Dom Baltazara II	a) Anna m. 1. Sebastian v. Zedlitz - Neukirch 2. Hermann v. Czettritz b) Urszula 1. m. Jerzy v. Kottwitz z Chobieni 2. Andrzej Poniatowski

Gotard

Jan Ulryk
ur. 25.08.1598 -
zm. 24.07.1631 r.
wł. Żmigrodu, Chojnika,
Gryfa, Kamienicy,
Kowar, Prusic,
Doboszowic i Ruska
ż. (x 18.10.1620 r.)
Barbara Agnieszka
ks. legnicko-brzeska

córki:
a) Ludmiła
b) Anna Maria
c) Ludmiła
d) Eleonora
e) Magdalena
m. Zygfryd v. Kittlitz

Krzysztof Leopold „Semperfrei“
ur. 8.04.1623-
zm. 30.06.1703 r.
rycerz Orderu Złotego Runa,
tajny radca dworu cesarskiego,
prezydent kamery cesarskiej,
administrator księstw: legnickiego, brzeskiego i wołowskiego
1662 r. – baron węgierski
ż. (x 28.02.1656 r.)
Agnieszka bar. v. Rackenitz
(zm. 8.02.1693 r.)

Jan Udalryk „Spesirma“
ur. 13.06. 1624 -
zm. 1660 r.
pułkownik wojsk polskich,
1652 r. - indygenat
ż. Cecylia Eleonora Weyhert (siostrzenica)
Franciszek Dominik
zm. w dzieciństwie

Jerzy Rudolf
ur. 19.01. 1625 -
zm. 15.04. 1640 r.

Adam Gotard
ur. 1627 r.
zmarł w młodości

Gotard Franciszek
ur. 7.07.1629 -
zm. 4.05.1668 r.
administrator i sędzia dworski biskupstwa wrocławskiego,
archidiakon legnicki,
scholastyk głogowski,
kanonik kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu
proboszcz katedry wrocławskiej

Anna Elżbieta
zm. 1650 r.
dama dworu cesarskiego
m. (x 18.10. 1636 r.)
Jakub Weyhert
wojewoda malborski

Leopold Ulryk
ur. 25.05. 1657 -
zm. 15.03. 1659 r.

Abraham Gotard
ur. 23.03. 1659 -
zm. po 12 godz.

Jan Krzysztof Moryc
ur. 16.05. 1663 -
zm. 30.05. 1663 r.

Jerzy Zygfryd
ur. 7.05. 1664 -
zm. po urodz.

Leopold Erdmann
ur. 6.07. 1665 -
zm. 13.08. 1665 r.

Jan Antoni Gotard
ur. 19.04. 1675 -
zm. 19.03. 1742 r.
wł. Chojnika, Gryfa, Siedlęcina, Bukowca, Celowa
ż. 1. (x 24.06. 1703 r.)
Maria

córki:
a) Agnieszka Szarlotta
ur. 1661 r.
m. (x 14.05. 1692 r.)
Krzysztof Jan hr. v. Althann
b) Agneta Teresa
ur. 6.05.1666 r.
zm. po urodz.
c) Jadwiga Elzbieta

Franciszka ur. 25.01.1667 –
v. Sereny zm. 21.02.
(zm. 1707 r.) 1669 r.)
2. Anna Teresa d) Eleonora
v. Kolovrat- Katarzyna
Novohradski Bibianna
| ur. 21.06.
linia 1670 r. –
śląska zm. w wieku
XIX-XX w. 16 lat
e) Elżbieta
Fryderyka
ur. 1.01.1678 r.
m. 1. (x 1691 r.)
Adam Antoni
Opaliński
z Bnina
2. (x 9.10.1697 r.)
Antoni Krzysztof
Reichsgr. v. Proskau

4c Linia Kaspra I z Karpnik i Żmigrodu – potomstwo Baltazara I – domy: Kaspra III i Baltazara II.

Baltazar I
|

Wacław

Krzysztof
|
Dom
Krzysztofa

Kasper III
ur. 21.05.1558 -
zm. 20.02.1616 r.
wł. Żmigrodu,
Płakowic i Pomocnego
ż. Magdalena v. Talkenberg
|

Baltazar II
zm. 1595 r.
ż. Zuzanna v. Kittlitz
ze Świdnicy
|
córki:
a) Maria
b) Magdalena
(Barbara ?)
m. Jakub v. Burgsdorf
c) Zuzanna
ur. 29.09.1594 r.
m. (x 11.05.1613 r.)
Zachariasz v. Gruenberg
d) Magdalena

Baltazar
zm.
nie żonaty

Gotard
zm. 13.01.
1643 r.
wł. Płakowic
i Pomocnego
ż. Helena v. Czettritz
z Urzut
|

Kasper IV
zm.
w młodości

Rampold
zm.
nie zonaty

córki:
a) Magdalena
m. Jan v.
Schweinitz
b) Helena

Hermann Krzysztof
zmarł nieżonaty

Jan Udalryk
ur. 1622 -
zm. 1691 r.
wł. Płakowic
ż. 1. Emerencja Elzbieta
bar. v. Redern

córki:
a) Anna Maria
ur. 5.05.1615 r.
b) Helena
ur. 1618 r.
m. (x 12.02.1662 r.)

z Krapkowic
2. Zuzanna Elzbieta
v. Zedlitz
z Podgórek
|

Konrad v. Hochberg
z Roztoki
c) Zuzanna
d) Rozyna

Krzysztof Gotard
zm. 27.11.1688 r.

Jan Ulryk
nieżonaty
wł. Płakowic
ostatni przedstawiciel
domu Kaspra III

córki:
a) Anna Elżbieta
m. Asmann Fryderyk
v. Kreckwitz
b) Helena Eleonora
m. Jan Jerzy
bar. v. Fuerst
z Miedzianki
c) Anna Maria
m. Krzysztof Fryderyk
bar. v. Braun

4d Linia Kaspra I z Karpnik i Żmigrodu – potomstwo Kaspra II.

Kasper II Gotsch
syn Kaspra I
zm. po 1542 r.
marszałek ziemski
ks. opolsko-raciborskiego
wł. Kamienicy, Korfantowa,
Moszczanki, Czyżowic
ż. Katarzyna Dluhomil
z Korfantowa
|

N. Gotsch
ż. (x przed 1538 r.)
Krystyna Zyrowska
ze Szczepanowic
|
?
|
|
|
|
|

Adam
ur. 10.11.1542 -
zm. 1.08.1601 r.
kanclerz
ks. świdnicko-jaworskiego
wł. Żmigrodu
ż. 1. (x 1565 r.) Ludmiła
v. Schaffgotsch
z Chałupek
2. (x 1597 r.) Katarzyna
hr. v. Guttenstein

Barbara
m. N. v. Drahotusch

Jan
wł. Czyżowic

Adam
zm. przed 1612 r.
wł. Czyżowic i Pisarzowic (?)
|

Jerzy

Jan

Urszula

zm. 17.11.1656 m. N. v. Reiswitz
lub 1657 r.
ż. Salomea Skrzeszowska
|
córki:

a) Ewa
m. Fryderyk Tetura
b) Katarzyna
m. Jan Jakub Scharowetz
c) Anna
m. 1. N. v. Donat
2. Krzysztof v. Larisch
d) Elżbieta
e) Marianna
m. 1. Bartłomiej Ohm-Januschowski
2. Jan jerzy Blacha
f) Salomea
m. Bartłomiej Henryk Morawitzki

5. Linia Ulryka II z Chojnika i Gryfu – potomstwa Wolfganga i Jana.

Ulryk II
syn Jana
zm. po 1542 r.
starosta księstwa
świdnicko- jaworskiego
wł. Chojnika i Gryfu
|

Wofgang Gotsch
zm. 1542 r.
ż. Anna v. Tschirnhaus
|

Ulryk III
wł. Mirska
i Bobrowa
ż. Regina v. Stange
|

córki:
a) Małgorzata
m. Florian v. Seidlitz
b) Anna
m. Antoni v. Debschuetz
c) Maria
m. Zygfryd v. Braunau
d) N.
m. N. v. Salisch

Jan
zm. 1584 r.
wł. Gryfu
ż. (x 1551 r.)
Magdalena v. Zedlitz
|

Henryk
zm. nieżonaty

Jan Udalryk
ur. 1553 -
zm. 1589 r.
stolnik cesarski
marszałek dworu

Gotard
ur. 1555 -
zginął 1576 r.

córki:
a) Magdalena
niezamężna
b) Marianna
niezamężna

| i sędzia dworski c) Magdalena
| księstwa świdnikcko-jaworskiego m. Krzysztof
| nieżonaty bar. v. Schaffgotsch
| majątki przejął szwagier -
| Krzysztof bar. v. Schaffogtsch

Jan zm. w młodości | Kasper zm. 1572 r. nieżonaty | Ulryk IV zm. 1597 r. poeta wł. Bobrowa | Wolfgang wł. majątków na Łuzycach nieżonaty | Fryderyk nieżonaty | Daniel ur. 1560 - zm. 16.10. 1633 r. ż. 1. (x 24.12. 1601 r.) Jadwiga v. Reibnitz (ur. 1569 – zm. 15.07. 1617 r.) 2. Jadwiga v. Schaffgotsch z Trzcińska | córki: a) Anna m. N. v. Haubitz b) Katarzyna m. N. v. Tschirnhaus c) Helena niezamężna

---

Wolfgang Udalryk ur. 1629 - zabity 18.01.1661 r. | Wolfgang Udalryk | córki: a) Jadwiga Regina m. Maksymilian v. Mauschwitz b) Elżbieta Ludmiła

WIEKI XIX - XX.

I. LINIA ŚLĄSKA

1. Podział na podlinie .

Jan Antoni Gotard
syn Krzysztofa Leopolda
ur. 19.04.1675 – zm. 19.03.1742 r.
wł. Chojnika, Gryfa, Siedlęcina
Bukowca i Celowa
ż. 1. (x 24.06.1703 r.) Maria
Franciszka hr. v. Sereny
(ur. 28.08.1679 –
zm. 10.08.1707 r.)
2. (x 29.07.1710 r.) Anna
Teresa v. Kolovrat-Novohradski
(ur. 9.09.1690 – zm. 29.08.1759 r.)
|

Karol Gotard | Jan Nepomucen Gotard | Leopold Gotard | Filip Gotard | Antoni Gotard | Emanuel Gotard I | Czesław Gotard | córki: a) Maria Anna

| Gotard ur. 19.05. 1714 - zm. 16.02. 1787 r. wł. Chojnika i Cieplic nieżonaty

podlinia z Chojnika ur. 16.05. 1713 - zm. 18.05. 1774 r. komtur w Grobnikach

ur. 3.07. 1716 - zm. 5.01. 1795 r. biskup wrocławski

| ur. 2.06. 1723 - zm. 15.01. 1763 r. major wojsk pruskich ż. Franciszka v. Rothkirch (zm. 1802 r.)

podlinia z Wilczyc

ur. 8.11. 1726 - zm. 17.10. 1781 r. proboszcz kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu i Piotra i Pawła w Pradze

Jadwiga ur. 21.02. 1719 – zm. 1765 r. m. Jan Karol bar. v. Rebentisch generał wojsk portugalskich

b) Maria Anna Teresa Szarlotta ur. 13.02. 1725 – zm. 1759 r. m. (x 1758 r.) Chrystian Maria Marschall v. Bieberstein

Filip Gotard ur. 11.12.1751 r. wł. Pomianowa Dolnego, i Głębokiej ż. (x 24.10.1773 r.) Maria Elżbieta bar. v. Zedlitz (ur. 4.08.1754 r.)

Teresa zm. 1786 r.

Fryderyk Gotard ur. 9.03.1780 r. ż. (x 29.09.1802 r.) Józefa v. Schaffgotsch (kuzynka)

córki:

a) Maria Filipina Jadwiga ur. 2.08.1776 r. m. (x 12.08.1802 r.) Ludwik hr. v. Koenigsdorf z Lubiatowa

b) Maria Franciszka Jadwiga ur. 22.03.1785 r.

c) Maria Anna Jadwiga ur. 1.11.1803 r.

2. Podlinia z Chojnika i Cieplic – podział na domy.

Karol Gotard
syn Jana Antoniego Gotarda
ur. 26.06.1706 –
zm. 18.12.1780 r.
tajny radca dworu cesarskiego
marszałek ziemski królestwa Czech
wł. Chojnika, Cieplic, Żmigrodu, Gryfu, Siedlęcina i Maciejowej
ż. (x 13.06.1731 r.) Anna Teresa Franciszka hr. v. Hatzfeld ze Żmigrodu

(ur. 31.12.1711 –
zm. 16.04.1784 r.)
|

Jan Nepomucen Gotard ur. 2.06.1732 r. rycerz orderów Orła Czarnego i Czerwonego wł. Chojnika, Gryfa, Podgórzyna, Siedlęcina i Maciejowej ż. (x 9.01.1764 r.) Anna Julianna hr. v. Stubenberg	Karol Wacław Gotard ur. 7.01.1742 r. komtur komandorii joannitów w Grobnikach	Kajetan Gotard ur. 7.03.1744 r. prałat katedry wrocławskiej i scholastyk kolegiaty św. Krzyża we Wrocławiu	Alojzy Gotard ur. 23.10.1745 - zm. 1766 r.	córki: a) Maria Szarlotta ur. 8.10.1733 r. b) Maria Jadwiga ur. 24.04.1735 r. zakonnica w Pradze c) Maria Teresa ur. 30.08.1740 – zm. 23.08.1798 r. m. (x 1771 r.) Jan Adolf hr. v. Trautmanns-dorf
|				

Leopold Gotard ur. 2.11.1764 - zm. 24.01.1834 r. wł. Chojnika, Gryfa i Maciejowej ż. (x Graz 30.07.1791 r.) Joanna Nepomucena hr. v. Wurmbrand (ur. Graz 4.01.1774 - zm. 28.07.1834 r.)	Jan Antoni ur. 29.10.1766 - zm. 13.03.1767 r.	Jan Nepomucen ur. 4.12.1775 - zm. 1779 r.	córki: a) Maria Anna ur. 7.01.1766 – zm. 10.11.1766 r. b) Maria Szarlotta Jadwiga ur. 13.04.1768 r. c) Maria Józefa Jadwiga ur. 2.04.1772 r. m. (x 29.09.1802 r.) Fryderyk Gotard hr. v. Schaffgotsch
|			

Jan Nepomucen Gotard ur. 20.05. 1792 - zm. 15.08. 1795 r.	Leopold Gotard jun. ur. 5.05.1793 r. zm. w dzieciństwie	Karol Gotard Wacław Filip | dom Chojnik-Cieplice	Filip Gotard ur. 14.10. 1798 - zm. 21.05. 1799 r.	Emanuel Gotard II | dom Kopice	Józef Gotard | dom niemiecki	córki: a) Julianna Jadwiga ur. 30.08.1795 – zm. 24.05.1799 r. b) Maria Joanna Nepomucena Jadwiga ur. 16.09.1797 r. c) Marianna Jadwiga ur. 5.09.1800 r. d) Maria Angela Jadwiga ur. 7.09.1803 – zm. 9.09.1803 r.

2a Dom Chojnik - Cieplice.

Karol Gotard Wacław Filip
syn Leopolda Gotarda
ur. Maciejowa 29.05.1794 –
zm. Wrocław 29.06.1865 r.

rycerz zakonu maltańskiego
wł. Cieplic
ż. 1. (x 16.05.1827 r.) Maria
Anna hr. v. Harbuval Chamare
(ur. 25.05.1801 – zm. 21.05.1828 r.)
2. (x 29.05.1831 r.) Fredina
hr. v. Ledebur-Wicheln
(ur. 25.10.1805 – zm. Cieplice 20.01.1890 r.)
|

Leopold Gotard
ur. 11.06.1835 -
zm. Graz 9.12.1873 r.
wł. Cieplic
ż. (x Berlin 9.09.1868 r.)
Elżbieta Bartz
(ur. Berlin 2.04.1837 -
zm. Berlin 4.01.1877 r.)
|
Elżbieta Fredina Ludwika Jadwiga
ur. Monachium 22.01.1872 r.
m. (x Cieplice 28.11.1903 r.)
Eberhard hr. v. Saurma

Ludwik Gotard
ur. 4.09.1842 –
zm. Cieplice 15.06.1891 r.
wł. Cieplic
ż. (x 8.09.1873 r.) Maria
Jadwiga v. Maubeuge
(ur. Korytów 15.12.1851 –
zm. Cieplice 5.12.1914 r.)
|

Fryderyk Gotard
Maria Franciszek
Salezy Karol
Leopold Ludwik
ur. Cieplice 18.02.1883 -
zm. Ellingen 26.05.1947 r.
wł. Cieplic
ż. (x Tomkowice 20.01.1908 r.)
Zofia Anna Edwardyna
hr. v. Oppersdorff
(ur. Dąbrowa 28.07.1887 r.)
|

Gotard Jan Antoni
Fryderyk Ludwik
Benedykt Wilhelm
Maria
ur. Cieplice 5.09.1914 r.

Fryderyk Hubert Jan
Antoni Wolfgang
Oskar Gotard Maria
ur. Cieplice 28.09.1918 r.

córki:
a) Maria Jadwiga Zofia
Matylda Alojza
Joanna Elżbieta
Alice
ur. Cieplice 1.09.1909 r.
b) Gabriela Zofia
Matylda Maria
Jadwiga Karolina
Elżbieta
ur. Cieplice 8.07.1912 r.
c) Zofia Jadwiga
Maria Anna
ur. Cieplice 25.05.1916 r.

córki:
a) Alice Jadwiga Fredina
Franciszka Maria Anna
ur. Cieplice 22.07.1874 –
zm. Cieplice 27.06.1924 r.
m. (x Cieplice 15.02.1898 r.)
Rudolf hr. Pilati
v. Thassul zu Daxberg
(zm. Cieplice 5.12.1915 r.)
b) Fredina Jadwiga Eleonora
Maria Ludwika
ur. Cieplice 19.10.1875 r.
c) Karolina (Kara) Jadwiga
Fredina Joanna
Aleksandryna
ur. Gryf 8.09.1878 r.
m. (x Cieplice 6.02.1902 r.)
Wolfgang hr. v. Saurma
z Chobieni
d) Jadwiga Karolina Fredina
Joanna Aleksandryna
Maria
ur. Gryf 25.07.1880 r.
m. (x Cieplice
10.01.1906 r.)
Harald hr. v. Saurma
z Daszowa
(zm. Cieplice
27.11.1914 r.)

2b D o m K o p i c e .

Emanuel Gotard II
syn Leopolda Gotarda
ur. 16.09.1802 –
zm. Kopice 21.08.1878 r.
mistrz ceremonii dworu
pruskiego
ż. 1. (x 1.06.1830 r.) Klara
v. Hohenthal
(ur. 31.01.1801 –
zm. 17.12.1850 r.)
2. (x 3.06.1852 r.) Berta
v. Necker
(ur. 30.03.1818 –
zm. Berlin 14.01.1854 r.)
3. (x Soeder 31.05.1855 r.)
Agnieszka hr. zu Stolberg-Stolberg
(ur. 30.05.1820 – zm. 20.08.1862 r.)
|

Jan Ulryk Gotard
ur. Merseburg 16.10.1831 -
zm. Kopice 18.02.1915 r.
wł. Kopic
ż. Joanna Gryczik
hr. v. Schomberg-Godulla
(ur. Poręba 29.04.1842 –
zm. Kopice)
|

Andrzej Gotard
ur. Berlin 20.08.1857 r.
oficer wojsk niemieckich

Marianna Jadwiga
ur. Berlin 10.05.1856 r.
zakonnica w Budapeszcie

Jan Karol Gotard
ur. Kopice 15.11.1859 -
zm. Kopice 25.02.1917 r.
wł. Kopic
ż. 1. (x Stammheim 26.02.1889 r.)
Paula bar. v. Fuerstenberg
(ur. Stammheim 20.09.1863 -
zm. Drezno 23.11.1914 r.)
2. (x Wiedeń 22.05.1916 r.)
Irena hr. v. Schaffgotsch
z Wilczyc
(ur. Klagenfurth 29.05.1877 r.)
|

Jan Ulryk Gotard
Maria Eugeniusz

Franciszek Egon
Gotard Maria

Jadwiga Maria
Franciszka

córki:
a) Klara Jadwiga
ur. Wrocław 20.11.1860 r.
m. (x Kopice 9.10.1879 r.)
Ginter hr. zu Stolberg-Stolberg
b) Elżbieta Jadwiga
ur. Berlin 17.04.1862 r.
wł. Skorogoszczy
m. 1. (x Kopice 8.07.1880 r.)
Otto bar. v. Kettler
(zm. Skorogoszcz 12.05.1889 r.)
2. (x Wrocław 16.02.1892 r.)
Kasper hr. v. Korff
zwany Schmising-Kerssenbrock
c) Eleonora Jadwiga
ur. Kopice 24.10.1864 r.

Joachim
ur. Sulisław
9.12.1889 r.
wł. Kopic
ż. (x Berlin
9.04.1918 r.)
Zofia Henckel
v. Donnersmarck
(ur. Kostelec
30.05.1896 r.)
|
córki:
a) Wilhelmina Maria
Jadwiga Paula
Alojza
ur. Kopice 20.01.1919 r.
b) Paula Maria Jadwiga
Małgorzata Józefina
ur. Kopice 10.02.1920 r.
c) Eugenia Maria Jadwiga
Gabriela Marcela
ur. Ramułtowice 16.01.1921 r.
d) Gabriela Maria Jadwiga
Teresa Agata
ur. Kopice 10.01.1924 r.

Ferdynand
Leopold
ur. Sulisław
19.10.1893 -
zm. Karlove Vary
29.09.1924 r.

Joanna
ur. Sulisław
23.06.1891 r.
m. 1. (x Wrocław
12.02.1912 r. -
rozwiedziona
5.07.1916 r.)
Andrzej hr. v. Schall-
Riaucour
2. (x 22.05.1919 r.)
Tino Pattier
solista opery
dworskiej

wł. Jędrzejowa
m. (x Kopice 21.09.1882 r.)
Henryk hr. v. Francken-
Sierstorpff
(zm. Jędrzejów 12.02.1915 r.)

2c D o m n i e m i e c k i

Józef Gotard
syn Leopolda Gotarda
ur. Praga 17.03.1806 –
zm. 13.08.1859 r.
ż. (x Soeder 18.08.1846 r.)
Maria hr. zu Stolberg-Stolberg
(ur. Soeder 28.04.1824 –
zm. Monachium 15.01.1896 r.)
|

Lewin Gotard
ur. Bonn 3.05.1852 -
zm. Salzburg 1.08.1913 r.
prezydent ziemski
księstwa Salzburg
ż. (x Thammenhain
11.01.1888 r.)
Elżbieta Matylda
Rosa v. Schoenberg

Andrzej Gotard
ur. Wiesbaden 27.03.1858 -
zm. Salzburg 24.02.1921 r.
doktor filozofii
ż. (x Volders-Tyrol 14.04.1888 r.)
Marta bar. v. Spiegelfeld
(ur. Innsbruck 22.06.1859 r.)
|
|

córki:
a) Józefina Jadwiga
ur. Bonn 22.08.1850 r.
zakonnica
b) Maria Leopoldyna Józefa
Jadwiga Karolina Fredina
ur. Bonn 4.07.1853 r.
m. (x Innsbruck 15.09.1881 r.)
Wilhelm hr. v. Salis-Zizers

(ur. Thammenhain | (zm Innsbruck 28.12.1907 r.)
21.06.1867 r.)

| Franciszk Ksawery Gotard | córki:
| ur. Laibach 17.06.1890 r. | a) Małgorzata Jadwiga
| pisarz | ur. Wiedeń 30.10.1891 r.
| ż. (x Wagrain 28.01.1920 r.) | b) Rosa Jadwiga
| Henrietta hr. v. Spiegelfeld | ur. Wiedeń 23.01.1893 r.
| (ur. Linz 30.08.1895 r.) | m. (x Khuenegg 21.08.1921 r.)
| | dr Jan hr. v. Kuenburg
| | c) Marianna Jadwiga
| Andrzej Gotard | Wera Jadwiga | ur. Sesana 22.05.1894 r.
| ur. Wagrain | ur. Wagrain
| 28.12.1921 r. | 1.05.1923 r.

Bernard Gotard Lewin
ur. Linz 27.09.1893 r.

Gwido Gotard Józef Lewin
ur. Linz
16.12.1894 r.
ż. (x Budiškovice
20.04.1921 r.)
Anna hr. zu Salm-Reifferscheidt-Raitz
(ur. Moravske Budějovice
19.01.1901 r.)
|
Rudolf Gotard Józef Ignacy
ur. Moravske Budějovice
13.02.1922 r.

Franciszek Gotard
ur. Bregenz 13.12.1902 r.

córki:
a) Jadwiga Maria Julia
ur. Meran 16.02.1889 r.
m. (x Drezno 20.03.1919 r.)
Maks bar. v. Venningen
zwany Ullner v. Diepurg
ordynat majoratu Eichtersheim
b) Mechtylda Maria Jadwiga
ur. Meran 26.02.1892 r.
c) Rosa Maria Jadwiga
ur. Innsbruck 20.02.1896 r.
d) Julia Jadwiga Maria
ur. Innsbruck 14.09.1900 r.
e) Gertruda Maria Jadwiga Karolina
ur. Bregenz 21.10.1906 r.
f) Maria Józefa Jadwiga
ur. Bregenz 28.10.1908 r.

II. LINIA CZESKA

1a Początek linii oraz potomstwo Wacława Ernesta i Józefa Wilibalda.

Jan Ernest Antoni
syn Jana Wilhelma
ur. 1685 – zm. 1747 r.
rycerz Orderu Złotego Runa
tajny radca dworu cesarskiego
burgrabia Pragi
wł. Sadovej i Dohalic
1703 r. – hrabia
ż. Maria Elżbieta hr. v. Waldstein
(ur. 1675 – zm. 23.07.1748 r.)
|

Wacław Ernest	Ernest Wilhelm	Józef Wilibald	Antoni Józef	Maria Barbara
ur. 17.09.1702 - r.	|	wł. Bilohrad	komornik	zm. 11.11.1789
zm. 24.03.1753 r.	potomstwo	ż. 1. (x 2.02.1736 r.)	cesarski	m. 1. (x 4.11.1736 r.)
rycerz Orderu	Ernesta	Maria Barbara		Franciszek Gotard
św. Wacława,	Wilhelma	hr. v. Waldstein		hr. v. Schaffgotsch
tajny radca dworu		(zm. 29.12.1743 r.)		(zm. 3.05.1738 r.)
cesarskiego		2. Maria Franciszka		2. (x 1.07.1747 r.)
ż. (x 14.04.1728 r.)		hr. v. Wieschnick		Hermann Jakub
Maria Anna		(zm. 1769 r.)		hr. v. Czernin
hr. v. Althann		|		(zm. 1784 r.)
|	Jan Bertold		Franciszek Ernest	
|	wł. Bilohradu		ż. (x 1774 r.) Barbara	
|			v. Kavanagk	
|			|	
|			Nanetta	
|			ur. 1776 r.	

Wacław Ernest Gundakar	Józef	Maria Anna Elżbieta
ur. 1733 – zm. 17.10.1764 r.	ordynat majoratu	ur. 1738 r.
wł. Sadovej	Kunčice, Sadova	m. (x 8.07.1754 r.)
ż. Maria Anna hr. v. Kinsky	i Bila Třemešna	Ambroży bar. d`Andrade
|	ż. Maria Wilhelmina	e Castro
Józefa Amalia	hr. v. Berchtold	(ur. 1700 – zm. 11.11.1770 r.)
ur. 3.01.1764 r.	(ur. 30.06.1739 r.)	poseł portugalski w Wiedniu
m. (x 31.12.1783 r.)		
Alojzy Fryderyk		
hr. v. Bruehl		

(zm. 31.01.1793 r.)

1b Potmostwo Ernesta Wilhelma .

Ernest Wilhelm
syn Jana Ernesta Antoniego
ur. 7.01.1704 – zm. 21.02.1766 r.
rycerz Orderu św. Wacława,
tajny radca dworu cesarskiego,
prezydent kamery cesarskiej Styrii
ż. Maria Maksymiliana hr. v. Goetz
(zm. 7.03.1772 r.)
|

Jan Ernest
ur. 1729 r.
rotmistrz
regimentu
kirasjerów

Jan Zygmunt
zm.
w dzieciństwie

Jan Ernest
ur. 23.08.1742 - zm. 18? r.
wł. Kunčic
i Sadovej
ż. 1. (Wiedeń 8.07.1779 r.)
Maria Anna hr. v. Khevenhueller-Frankenburg
(ur. 20.12.1752 - zm. Brno 13.11.1789 r.)
2. (x 8.08.1790 r.)
Joanna Nepomucena
v. Bluemegen
(ur. 3.10.1765 r.)
|

Jan Franciszek a Paulo
ur. 30.06.1792 - zm. 3.11.1866 r.)
tajny radca dworu cesarskiego
generał kawalerii
wojsk cesarskich

Jan Józef
ur. 17.09.1794 - zm. Brno 17.01.1874 r.)
wł. Biskupic na Morawach
ż. (x 10.04.1817 r.) Maria
hr. v. Fuerstenberg
(ur. 15.01.1752 -

Jan Prokop
ur. 24.05.1748 r.
biskup Czeskich
Budziejowic

córki:
a) Maria Elżbieta
ur. 7.01.1734 r.
karmelitanka
b) Ernestyna
ur. 13.04.1737 – zm. 19.09.1797 r.
zakonnica w Pradze
c) Maria Anna Maksymiliana
ur. 6.02.1741 r.
m. (x 17.10.1759 r.)
Franciszek Ernest
hr. v. Wallis
(zm. 18.04.1784 r.)
d) Barbara
ur. 27.03.1750 r.
m. (x 26.12.1773 r.)
Filip hr. v. Clary
(zm. 1795 r.)
e) Amabilia
ur. 13.05.1752 r.
m. 1. Franciszek Józef

ż. (x 30.01.1817 r.) zm. 18.07.1863 r.) bar. zu Rhein
Ernestyna hr. v. Lamberg | z Mainz
(ur. 8.05.1791 - Fryderyk 2. (x 1775 r.)
zm. 29.04.1858 r.) ur. 22.09.1822 - Karol Józef
| zm. Bratysława hr. v. Lengheim
Franciszek a Paulo 6.05.1892 r.) (zm. 1789 r.)
ur. Brno 22.06.1829 - ż. (x 2.03.1849 r.) f) Luiza
zm. Bratysława 20.01.1908 r. Teresa hr. Palffy ur.
10.10.1755 r.
pułkownik wojsk cesarskich v. Erdoed m. (x
16.05.1785 r.)
ż. (x Wiedeń 22.10.1855 r.) | Franciszek
Maria Anna hr. v. Schoenborn- córki: bar. v.
Bieschin
Buchheim a) Antonia
(ur. Ssarvas 27.08.1836 - ur. Brno 18.07.1850 r.
zm. Also Hidveg 1921 r.) m. (x Wiedeń 22.04.1871 r.)
| Lamoral ks. v. Thurn u. Taxis
| (zm. Bratysława 9.12.1903 r.)
| b) Maria
| ur. 24.06.1856 – zm. 1.01.1925 r.
| m. (x Bratysława 29.09.1877 r.)
| Oswald hr. v. Wolkenstein-
| Trostburg

Franciszek a Paulo jun. Erwin Eugenia Fryderyka Maria
ur. Wiedeń 27.04.1859 - ur. Bratysława ur. Schoenborn 10.10.1860 r.
zm. Altmuenster 11.11.1875 r. m. (x Bratysława 9.10.1884 r.)
23.08.1907 r. ż. (x Bratysława Stefan bar. Jeszensky
major dragonów 8.01.1908 r.) v. Nagy-Jeszen
adiutant cesarza Małgorzata (zm. Also Hidveg
ż. (x Linz 14.02.1901 r.) bar. Fekete de Galantha 11.11.1916 r.)
Aglee Witt genannt (ur. Czerniowce
v. Doerring 3.11.1882 r.)
(ur. Tasov 18.02.1881 r.) |
| Mikołaj Erwin
| ur. Wiedeń 9.12.1913 r.

Franciszek Feliks Fryderyk Karol Joanna Maria Aglee
ur. Enns 16.02.1904 r. ur. Linz 18.11.1905 r. ur. Linz 1.01.1902 r.

SCHAFFHAUSEN

zob.

SCHAUFHAUSEN

SCHAFFHURDT
(SCHAFFHUERDT)

Prawdopodobnie szlachta nobilitowana. Chrystian von Schaffhurdt, oficer wojsk cesarskich w 1634 roku był właścicielem Gorzuchowa (Moehlten) w hrabstwie kłodzkim.

Źródła:
Blazek T. III s. 109

SCHAFFMANN
(SCHAFFMANN von HAMMERLES)

I II

Stary ród szlachecki pochodzący ze Styrii.
Jan Schaffmann von Hammerles w latach 1552 – 1556 był starostą hrabstwa kłodzkiego. Przedtem przebywał na dworze księcia Ernesta bawarskiego. W 1579 roku (9.10.) Adam Schaffmann von Hammerles (syn poprzedniego ?) otrzymał czeski inkolat.
Pod koniec XVII wieku ród otrzymał tytuł baronów.

Źródła:
Blazek T. II s. 114

SCHAFHAUSEN
(SCHAFFHAUSEN, SCHAFHAUSER)

Ród znany na Śląsku w XVII wieku z księstwa opawskiego.
W latach 1626 – 1630 Jerzy von Schafhausen występuje w dokumentach opawskich.
Jadwiga Katarzyna Skrbenska, wdowa po N. von Schafhausen, była żoną (x 1658 r.) starosty karniowskiego Henryka von Matuschka z Topolczan.
Herb nieznany, ród westfalski i kurlandzki posiadał w herbie w złotym polu czarną heraldyczną lilię. Według Sinapiusa posiadali w srebrnym polu czarny dzban bez ucha z którego wychodziło siedem piór strusich.

Źródła:
Sinapius T. II s. 935
Pilnacek T. IV s. 1038-1039

SCHAGNETTI
(SCHAGNETTI von THOMAGNINI)

W 1701 roku (18.02.) zostali nobilitowani z predykatem „von Thomagnini“ bracia: Franciszek Józef Maciej i Józef Schagnetti. Sinapius zalicza ich do szlachty śląskiej.

Źródła;
Sinapius T. II s. 953
Doerr s. 182

SCHALETSKI
(SCHALETSKI von SCHALSCHA, SZALECKI, SIEWIERSKI ? *SZALSZA*)

Stary, górnośląski ród nieznanego herbu, znany od końca XV wieku, pochodzący z Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz), znany również z Moraw. Często błędnie łączony z nobilitowanym rodem von Schalscha.
W 1472 roku Jan von Salsche wymieniany jest wśród rycerstwa składającego hołd księżnej Małgorzacie a w 1480 roku w dokumentach kozielskich występuje Dirzik Schaletzki. W 1532 roku Staszek Szalecki był właścicielem majątku w Szczytach (Tscheid) koło Koźla (Cosel).
Feliks (Sczasny – Szczęsny) Szalecki (Ssaletski) wielokrotnie występuje w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego: w 1538 roku zapisał cały swój majątek w wianie żony Katarzyny córki Szawła Jastrzembskiego, która z kolei zapisała mu swoje dziedziczne majątki: Jastrzębie (Habicht), Nieznaszyn (Niesnaschin), pół Szczytów (Tscheidt) oraz majątki koło Toszka (Tost) z wyjątkiem 600 złotych węgierskich i czterech koni z krytym wozem. W tym samym roku spłacił z otrzymanego majątku swoją szwagierkę – Barbarę Jastrzembską, żonę Marcina Glatzkiego. W 1539 roku sprzedał Janowi Kokorsowi majątek Księży Las (Xionslas) koło Toszka (Tost). W połowie XVI w. Kupił od Wawrzyńca Prokopa Krzanowice (Krzanowitz) i Długomiłowice (Dlugimilowitz – Lnaglieben) koło Koźla (Cosel) a majątek w Brzeźcach (Brzesetz) sprzedał Janowi Twardawie. Miał córkę – Annę, żonę Zygmunta Janikowskiego z Ligoty (Ellguth). Na przełomie XVI i XVII wieku Wolf Dietrich von Schaletski (zm. przed 1620 r.) był żonaty z Zuzanną von Steinbach. W 1620 roku wdowa po nim sprzedała wieś Kmelovice (Chmielowice ? Chmiellowitz) koło Opola (Opplen). Prawdopodobnie był ostatnim przedstawicielem tego rodu.
Według Pilnačka na początku XVII wieku niektórzy przedstawiciele rodu używali przdomku „Siewierski“ (?): w 1628 roku Łukasz Szalsza zwany Siewier-

skim i Paweł Szalsza posiadali niewielki majątek w Mokrych Łanach (Mokrolany, Mokrolohna) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1044-1045
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 160, 142, 256, 275, 278
Zemska kniha... 43, 44, 134, 144, 151
C.D.S. T. VI nr 289
Register Matryki Kralowe Izabeli (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku. AP Wr. Ks. opol.-rat. rep. 35 sygn. 36 s. 12

SCHALL
(SCHALL-RIAUCOUR)

Herb ordynatów fideikomisu Gaussig

Ród pochodzący z Dolnej Nadrenii, znany od połowy XII wieku: w 1150 roku występuje w dokumentach Ropert Schallo a w 1351 roku (31.12.) w dokumentach Duesseldorfu rycerz „Henricus dictus Schalle". Tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) otrzymał w 1745 roku (7.09.) Ferdynand bar. Schall von Bell, marszałek dworu książąt Bergu.
Karol Teodor hr. von Schall, żonaty z N. hr. von Riaucour, ostatnią przedstawicielką rodu, otrzymał w posagu żony utworzony 28.06.1770 roku, fideikomis Gaussig na Górnych Łużycach. Po śmierci w 1794 roku (28.10.) teścia – Andrzeja hr. von Riaucour, przyjął do swojego nazwisko i herb żony. W skład fideikomisu wchodziły również majątki znajdujące się koło Zgorzelca (Goerlitz) i Żar (Sohrau).
Następnymi ordynatami fideikomisu był jego syn – Karol August Andrzej hr. von Schall-Riaucour (ur. Drezno, Dresden 27.10.1795 – zm. Drezno, Dresden

31.12.1869 r.), żonaty (x Suenching 4.09.1828 r.) z Amalią hr. von Seinsheim (ur. Monachium, Muenchen 22.11.1808 – zm. Drezno, Dresden 17.02.1845 r.), wnuk – Karol Boromuesz August Andrzej Michał Hermann Klemens (ur. Graussig 29.09.1834 – zm. Graussig 20.12.1889 r.), żonaty dwukrotnie: 1. (x Drezno, Dresden 20.03.1878 r.) z Herminą bar. von Palm (ur. 1.08.1847 – zm. Gaussig 5.03.1879 r.), 2. (x Muffendorf 5.07.1881 r.) z Marią bar. von Fuerstenberg (ur. Muffendorf 25.11.1852 r.) oraz prawnuk – Adam Ferdynand Karol Boromeusz Otto Józef Maria (ur. Gaussig 28.01883 r.), żonaty (x Praga 30.09.1907 r.) z Marią ks. von Lobkowitz.

Żródła:
Krane s. 113
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg 2001 Bd 12 s. 323-324
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 479-481

SCHALLENBERG
(SCHELLENBERG)

Herb rodowy.

Herb hrabiowski

Stary górnoaustriacki ród, znany od XIII wieku, przejściowo mający majątki na Śląsku. W 1656 roku (14.07.) Jerzy Krzysztof von Schallenberg otrzymał tytuł barona Rzeszy (Reichsfeiherr) a w 1666 roku (5.04.) tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) otrzymali bracia: Krzysztof Ehrenreich i Krzysztof Ernest oraz synowie ich zmarłego kuzyna Krzysztofa Dietricha: Krzysztof Dietmar i Krzysztof Jerzy.

Na Górnym Śląsku Zuzanna Katarzyna hr. von Schallenberg z domu Kossarska, nabyła Skarbiszowice (Seiffersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), które w 1693 roku sprzedał jej mąż Krzysztof Ferdynand hr. von Schallenberg.

Źródła:
Blazek T. III s. 109
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 325-326
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 99:1926 s. 481-482

SCHALLENFELDT
(SCHALLER von SCHALLENFELDT, SCHELLENFELDT)

Herb nobilitacyjny

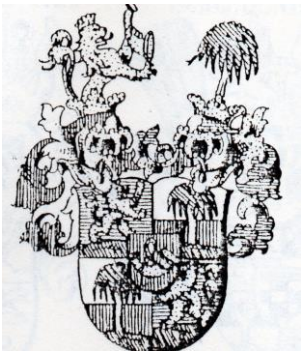

Herb baronowski

Mieszczanin wrocławski pochodzący z Czech Kasper Schaller w 1668 roku (20.01.) został nobilitowany z predykatem „von Schallenfeldt“. Używał tylko predykatu. W 1673 roku nabył zamek Uraz (Auras) w księstwie wołowskim oraz wsie: Golędzinów (Kunzendorf), Pęgów (Hennigsdorf) i Ozorowice (Sponsberg) koło Trzebnicy (Trebnitz). W tym samym roku (11.06.1673 r.) otrzymał tytuł czeskiego barona. Żonaty (x 1671 r.) z Anną Marią von Muckendorff, miał syna – Ernesta Ludwika, w 1725 roku właściciela Siemysławia (Steinersdorf) koło Namysłowa (Namslau) i córkę N. – żonę N. von Siegroth z Jakubowic (Jakobsdorf) koło Namysłowa (Namslau).
Ród wymarł w XVIII wieku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 426-427

Zedlitz T. IV s. 159
Blazek T. I s. 93
Doerr s. 152, 158

SCHALLER

zob.

SCHALLENFELD

SCHALSCHA
(SCHALSCHA von EHRENFELDT)

Herb z 1676 r.

Według Pilnacka nobilitowana szlachta księstwa opolsko – raciborskiego. Bohumir (Godfryd) Bernard Schalscha przez 24 lata służył na dworze Gaschinów. W 1676 roku (31.01.) został nobilitowany. Jednak Doerr w wykazach podaje, że w tym roku został on wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Ehrenfeldt“. Nie wiadomo czy była to jednocześnie nobilitacja czy też przeniesienie do wyższego stanu szlacheckiego. Nazwisko pochodzi od miejscowości Szałsza (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz) co może sugerować, że był to ród szlachecki. Brak o nim informacji sprzed 1676 roku.
Wspomniany Godfryd Bernard Schalscha w 1681 roku kupił Strzybnik (Silberkopf) i Sudół (Sudoll) koło Raciborza (Ratibor), w 1687 roku kupił Maków

(Makau) a w 1698 roku – Modzurów (Mosurau). W 1691 roku miał wolny dom w Raciborzu (Ratibor). W 1692 roku kupił folwark Piekło (Pieklo) w Starej Wsi (Altendorf) koło Raciborza (Ratibor). Zmarł przed 1715 rokiem, majątki odziedziczył jego syn – Jan Jerzy (zm. 1723 r.), który w 1718 roku sprzedał połowę Sudołu (Sudoll). Żonaty (x ok. 1715 r.) z Anną Teresą, córką Karola von Zajiček, po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Karola Józefa bar. von Saint Genois.
W 1725 roku Józef Antoni (syn lub brat poprzedniego), żonaty z Józefą Wyplar, kupił od Gottlieba von Trach Żytną (Zyttna) koło Rybnika (Rybnik). W latach 1747 – 1754 Jan Józef był właścicielem Rogoźna (Rogoisna) koło Rybnika (Rybnik).
W 1740 roku Franciszek Leopold Schalscha von Ehrenberg żonaty z Anną Katarzyną Ziemietzką był właścicielem Górnych Miechowic (Ober Miechowitz) koło Bytomia (Beuthen). Zmarł przed 1786 rokiem, wdowa po nim była właścicielką Kozłowej Góry (Koslowagora) koło Bytomia (Beuthen). W 1754 roku właścicielem Wojskiej (Woiska) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz) był Jan Karol Schalscha, żonaty z Franciszką Heleną von Mletzko. W 1765 roku Eufemia Schalscha dzierżawiła majątek Kamień (Kamin) koło Bytomia (Beuthen).
W drugiej połowie XVIII wieku w klasztorze dominikanek w Raciborzu (Ratibor) przebywała jako pensjonariuszka szesnastoletnia Maria Józefa von Schalscha z Zubrzyc (? Sauerwitz) (niepełnosprawna ?).
W XVIII wieku ród posiadał również majątki w księstwie cieszyńskim.

W 1806 roku właścicielem Kozłowej Góry (Koslowagora) był Jan von Schalscha, deputowany do sejmiku powiatowego. Majątek ten należał do jego potomków do końca XIX wieku.
N. von Schalscha w połowie XIX wieku był sędzią we Wodzisławiu Śląskim (Loslau).
W drugiej połowie XIX wieku posiadali majątki na Dolnym Śląsku: w 1867 roku Aleksander Schalscha von Ehrenberg kupił od Engelberta bar. von Fuerstenberg majątek we Wronowie (Frohnau) koło Lewina Brzeskiego (Loewen), na początku XX wieku majątek ten posiadał jego syn – Emanuel. W 1869 roku Wiktor Schalscha, major wojsk pruskich, kupił od N. von Poser majątek Ozorowice (Sponsberg) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:
Sinapius T. II s. 953
Zedlitz T. IV s. 159, T. V s. 397
Pilnacek T. IV s.1045
Krane s. 113-114
Doerr s. 160

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 328-329
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 56, 459, 478, 490

SCHALSCHA

zob.

SCHALETSKI

SCHAMAROWSKI
(SCHAMAROWSKI von ROGAU, ŠAMAROVSKY z ROHOV)

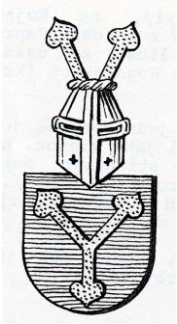

Synowie Otika jun. z Rohova (zob.) po nabyciu w drugiej połowie XV wieku Šamarovic (Schammerwitz – Samborowice ?), przyjęli nazwisko „Schamarowski z Rohow“. Jan Schamarowski z Rohow – właściciel Šamarovic (Samborowic ? Schammerwitz) zmarł bezdzietnie około 1519 roku. Jego brat – Hieronim w 1507 roku sprzedał Šamarovice (Samborowice ? Schammerwitz) Maciejowi von Studnitz i w 1512 roku przejął po ojcu majątek Bohuslavice (Buslawitz). On i jego potomkowie nadal jednak używali nazwiska „Schamarowski“ vel „Ssamarzowski“. W 1519 roku notowany jest w dokumentach Wacław Schamorowski z Rohowa. Około 1550 roku byli licznie rozrodzeni i posiadali majątki w księstwach cieszyńskim, opawskim i raciborskim., m. in.: w 1545 roku Chuchelną (Kuchelna), Strahovice (Strandorf), Branice (Branitz), w 1602 roku – Boboluszki (Bobolusk).
W pierwszej połowie XVI wieku znani są bracia: Jerzy i Wacław:

Jerzy (zm. przed 1562 r.), miał dwie córki i syna: Magdalenę, Urszulę – żonę Jana Lichnowskiego, która po śmierci brata odziedziczyła Branice (Branitz) oraz Wacława (zm. 1619 r.), właściciela Branic (Branitz). Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 1600 r.) z Zuzanną, córką Jana von Stosch z Branic (Branitz), 2. z Elżbietą Bruntalską von Wrbna, która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 1619 r.) za Wolfa von Drahotusch.
Wacław brat Jerzego, w 1571 roku (12.01.) został oskarżony przez Jakuba Mochowskiego z Mochowa (Mochau) koło Głogówka (Oberglogau) bezprawne przywłaszczenie spadku po zmarłym Janie Mochowskim. Miał syna – Jana (zm. ok. 1584 r.), w 1559 roku właściciela Chuchelnej (Kuchelna) i części Mionowa (Polnisch Muellmen) koło Głogówka (Oberglogau). Żonaty z Marią von Donat (zm. 1602 r.) miał syna Wacława jun., który odziedziczył majątek ojca.
Ród wymarł w pierwszej połowie XVII wieku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 993-996
Kniha obwinieni 1570-1578 s. 49 rkp. AP Wrocław Księstwo op.-rac. Sygn. 130

SCHAMBACH
(SSAMBACH)

Ród pochodzenia austriackiego. Schambachowie przybyli do księstwa opawskiego w służbie wojskowej i pochodzili od N. von Schambach, który w 1630 roku (31.01.) został adoptowany przez Barbarę von Schambach i uzyskał inkolat morawski. Michał von Schambach (wnuk ?) w 1676 roku był kornetem w regimencie von Karaffa.
Prawdopodobnie syn Michała – Jan Jakub von Schambach (zm. 4.02.1709 r.), pułkownik wojsk cesarskich regimentu von Molnar, od 1693 roku stacjonował

w Opawie (Troppau), w latach 1696 – 1707 przebywał na Węgrzech i w 1707 roku wrócił do Opawy (Troppau). Prawdopodobnie dwukrotnie żonaty, drugą żoną była Franciszka Elżbieta N. (zm. 8.06.1712 r.) miał czterech synów z których dwóch urodziło się w Opawie: Franciszka Ludwika (ur. 18.12.1693 r.), Pawła Antonina (ur. 16.01.1696 r.), Wilhelma Godfryda – porucznika regimentu von Molnar i w 1700 roku oficera regimentu nadreńskiego, żonatego z Zuzanną Weroniką, wdową po Jakubie von Reuss (?) i Jerzego Ludwika.
Jerzy Ludwik – dowódca regimentu von Molnar, żonaty (x 10.11.1691 r.) z Barbarą Katarzyną von Fragstein (zm. 4.04.1736 r.), która po jego śmierci znaczne sumy zapisała klasztorowi dominikanów w Opawie (Troppau) i w 1718 roku odzidziczyła po Janie Jerzym von Fragstein jego majątek. Miał troje dzieci: Franciszka Antonina Dominika (ur. 7.07.1693 r.), Katarzynę Eleonorę (ur. 23.10.1695 r.) i Jana Moryca (ur. 1.12.1697 r.).

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1046-1047

SCHAMBERG
(SCHAMBERG von SCHAMBERG, SSAMBERK z SSAMBERKA)

Stary ród (śląski ?) notowany w księstwie opolsko – raciborskim od około 1500 roku. Weltzel błędnie zalicza ten ród do Czamborów – Tschammerów.
W 1526 roku Kasper von Schamberg był urzędnikiem biskupa ołomunieckiego. W 1533 roku Wawrzyniec von Schamberg kupił od Konrada Hognera (?) 2 łany roli w Polskich Łanach (Pohlnisch Lohne) pod Strzelcami Opolskimi (Gross Strehlitz), w 1538 roku występuje on jako świadek w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego. Był żonaty z Dorotą, córką Stefana Kamenca (Kaminietz). W 1575 roku Ludmiła von Schamberg była zoną Jana Starzinskiego z Bytkowa (Bittkow) koło Bytomia.

W 1559 roku Fryderyk (syn Wawrzyńca ?) kupił od Piotra Manowskiego z Większyc (Wiegschuetz) koło Koźla (Cosel) wieś Wiśnicze (Wischnitz) koło Toszka (Tost) oraz stawy hodowlane pod Lublińcem (Lublinitz). W 1571 roku został wybrany przez sejmik księstw na „wybierczego“ (poborcy podatków oikręgu toszeckiego. W 1576 roku jest świadkiem sprzedaży wolnego sołectwa w Jeżowej (Jezowa) koło Lublińca (Lublinitz) Januszowi Roużicowi, właścicielowi Sierakowa (Schierokau). W 1584 roku był rozjemcą w sporze pomiędzy braćmi a siostrami Długoszami w sprawie spadku po rodzicach. W latach 1577 – 1581 był prokuratorem kamery cesarskiej księstwa opolsko – raciborskiego, w latach 1584 – 1586 był administratorem państwa Toszek – Pyskowice (Tost – Peiskretscham). W 1587 roku był świadkiem „frymarku“ (zamiany) majątków pomiędzy szlachcicem Jerzym Pyrzyną i wolnym chłopem Matuszem Steblą. W 1591 roku (19.09.) był członkiem komisji rozstrzygającej spór pomiędzy Fryderykiem Strzelą ze Zdzieszowic (Deschowitz) i Leśnicy (Leschnitz) w księstwie strzeleckim a Jerzym von Roedern ze Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz), Toszka (Tost) i Pyskowic (Peiskretscham). W 1596 roku razem z Janem jun. Strzelą z Obrowca był komisarzem sądu ziemskiego w sporze o majątek Woźniki (Woischnik). 1574 roku odbudował w Wiśniczach (Wischnitz) spalony kościół w którym został wraz z żoną pochowany. Żonaty był z Ewą Czerwenską (Scheliha ?) której w 1564 roku zapisał wiano.
W 1597 roku Fryderyk (jun. ?) (zm. po 1610 r.) kupił od Adama Kiczki wieś Sarnów (Sarnau) koło Toszka (Tost). W 1601 roku zapisał wiano swojej żonie Barbarze Prokop ze Świętoszowic (Schwientoschowitz). W 1609 roku (18.11.) Fryderyk sen. Schamberg, właściciel „Kolibek“ (?) był świadkiem sprzedaży przez Annę von Adelsabach Wacławowi von Beess „z Crostiny“ połowy Steblowa (Stoeblau) i Byciny (Bitschin) koło Koźla (Cosel). W 1628 roku występuje w dokumentach raciborskich inny Fryderyk.
Na początku XVII wieku Jan von Schamberg był żonaty z Marianną von Dobschuetz z Choruli (Chorulla) koło Opola (Oppeln). W 1611 roku (13.03.) był jej pełnomocnikiem w sprawie podziału spadku po ojcu.
Zygmunt w 1615 roku był właścicielem Wachowic (Wehowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).
W 1629 roku walczył z Turkami pod Wiedniem Gintzel von Schamberg.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1047-1048
Lanbuecher Opp.-Rat. Nr 249
Zemska kniha... 11, 142
Księga ziemska: lata 1557-1604. Zbiór fotokopii, Archiv zemsky Opava sygn. 376 s. 255v-260
Księga ziemska: lata 1581-1604. AP Wr. Księstwo op.-rac. sygn. 40 s. 4-7, 20-23

Księga wyroków: lata 1558-1562. AP Wr. Księstwo op.-rac. sygn. 127 s. 131.
Weltzel A.: Die Landesbeamtes der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741 (w:) Zeitschrift... Jg 12:1874 s. 43
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również OBC) s. 98(p), 103(p), 127(p), 128(p), 134(p).
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731. (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 108
R. Sękowski (opr.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016. Kz (księga ziemska) nr 13, 28, 29; Kw (księga wyroków) nr 21.

SCHARFENBERG

zob.

SCHARFFENBERG

SCHARFF

W 1700 roku (18.03.) szlachectwo czeskie uzyskał Tomasz Ignacy Scharff. Posiadał majątek w Naczęsławicach (Gross Nimsdorf) koło Koźla (Cosel).

Źródła:
Sinapius T. II s. 952
Blazek T. III s. 149
Doerr s. 179

SCHARFF
(SCHARFF von WERTH)

W 1537 roku Jan Scharff uzyskał szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Werth".
Jan Scharff (inny, zm. 1552 r.) był pisarzem miejskim we Wrocławiu (Breslau). Jego siostra – Anna Maria (zm. 3.06.1585 r.), była żoną dr Jana Crato von Krafftheim, członka rady cesarskiej i nadwornego lekarza. Na płycie grobowej miała umieszczoną inskrypcję „Scharff a Werth".

Źródła:
Sinapius T. II s. 952
Blazek T. III s. 47

SCHARFFENBERG
(SCHARFENBERG)

II.

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy pochodzący ze Zgorzelca (Goerlitz), wybitni drukarze wrocławscy w XVI wieku.

Protoplastą rodu był żyjący na przełomie XV i XVI wieku mieszczanin zgorzelecki Jan Scharffenberg, później mieszkający w Lubaniu Śląskim (Lauban). Żonaty z Dorotą, córką Pawła Eichlera ze Zgorzelce (Goerlitz), miał trzech synów:

1. Jerzego (zm. Zgorzelec, Goerlitz 24.03.1584 r.) – drzeworytnika w Zgorzelcu (Goerlitz), żonatego (x przed 1547 r.) z Katarzyną, córką Wendla Rosskopf;

2. Kryspina (ur. Lubań Śl., Lauban ok. 1520 - zm. Wrocław, Breslau 12.12.1576 r.) – drzeworytnika, drukarza i wydawcy w Zgorzelcu (Goerlitz) i Wrocławiu (Breslau). Żonaty z Anną N. miał siedmioro dzieci:

a) N. córkę – żonę (x przed 1580 r.) Jeremiasza Lindnera;
b) Annę (ur. Zgorzelec, Goerlitz 1547 – zm. Wrocław, Breslau 1610 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 1562 r.) Bartłomieja Fichtenbergera (zm. Wrocław, Breslau 1592 r.) malarza we Wrocławiu (Breslau);
c) Sabinę – żonę (x Wrocław, Breslau 1577 r.) Adama Thrana ((Thrammer) drzeworytnika i iluminatora ksiąg w Nysie (Neisse);
d) Jana (ur. Zgorzelec, Goerlitz 1550 – zm. Wrocław, Breslau 19.08.1586 r.) – drukarza we Wrocławiu (Breslau), żonatego (x Wrocław, Breslau 1578 r.) z Magdaleną, córką Sebastiana Schroma, która po jego śmierci prowadziła drukarnię i w 1590 roku przekazała ją swojemu trzeciemu mężowi, również znanemu drukarzowi Jerzemu Baumannowi. Po śmierci pierwszego męża jeszcze dwukrotnie wychodziła za mąż: 2. (x Wrocław, Breslau 1587 r.) za Kaspra Langnickel (utopił się 21.05.1588 r.), drukarza z Kamiennej Góry (Landeshut), 3. (x Wrocław, Breslau 1589 r.) za Jerzego Baumanna, drukarza wrocławskiego. Miał dwóch synów: Jana jun. (ur. ok. 1580 r.) – drukarza i Kryspina – drukarza w Nysie (Neisse).
e) Sarę – dwukrotnie zamężną: 1. (x Wrocław, Breslau 1571 r.) za Jana Gubesiusa pastora w Siedmiogrodzie, 2. (x Wrocław, Breslau 1578 r.) za Jerzego Greussa (Greusser) – drzeworytnika;

f) Barbarę – zmarłą w młodości;
g) Piotra – zmarłego w młodości.

3. Hieronima – mieszczanina w Lubaniu Śląskim (Lauban). Jego synem był prawdopodobnie Marcin (zm. Wrocław, Breslau 1.04.1601 r.) – zecer w drukarni Jana.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 134
Słownik pracowników książki polskiej. Warszawa 1972 s. 792-793

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Scharffenberg
mieszczanin zgorzelecki i lubański
ż. Dorota Eichler
|

Jerzy	Kryspin	Hieronim
zm. Zgorzelec 24.03.1584 r. drzeworytnik w Zgorzelcu	ur. Lubań Śl. ok. 1520 - zm. Wrocław 12.12.1576 r.	mieszczanin w Lubaniu Śl. | Marcin zm. Wrocław 1.04.1601 r.
ż. (x przed 1547 r.) Katarzyna Rosskopf	drzeworytnik, drukarz i wydawca w Zgorzelcu i Wrocławiu ż. Anna N. |	zecer

Jan	Piotr	córki:
ur. Zgorzelec 1550 - zm. Wrocław 19.08.1586 r. drukarz we Wrocławiu ż. (x Wrocław 1578 r.) Magdalena Schrom |	zm. w młodości	a) N. – m. (x przed 1580 r.) Jeremiasz Lindner b) Anna ur. Zgorzelec 1547 – zm. Wrocław 1610 r. m. (x Wrocław 1562 r.) Bartłomiej Fichtenberger (zm. Wrocław 1592 r.) malarz we Wrocławiu c) Sabina m. (x Wrocław 1577 r.) Adam Thran drzeworytnik i iluminator ksiąg w Nysie d) Sara m. 1. (x Wrocław 1571 r.)
Jan jun. drukarz	Kryspin drukarz w Nysie	

Jan Gubesius pastor
w Siedmiogrodzie
2. (x Wrocław 1578 r.)
Jerzy Greuss
drzeworytnik

SCHARFFENBERG

zob.

SCHAERFFENBERG
SCHARFFENECK

zob.

KLUGE

SCHARFFENSTEIN

zob.

DRESSLER

SCHARFFENSTEIN

zob.

KINNER

SCHAROWETZ
(ŠAROVEC ze ŠAROVA)

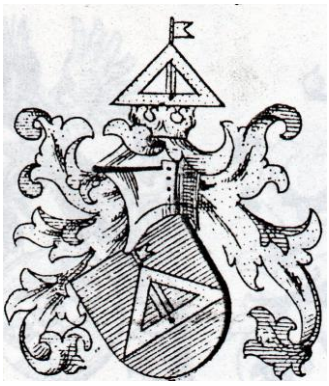

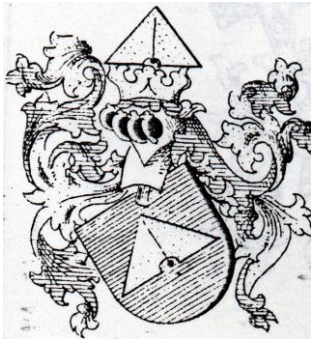

Herby wg Blażka

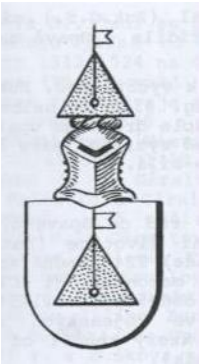

Herb wg Pilnačka

Stary ród czeskich włodyków osiadły na Morawach gdzie siedzibą rodową był Šarov koło Napajedli, znany już od XIV wieku. W 1503 roku Jakub Scharowetz był naczelnym sędzią Moraw. Wilhelm Scharowetz w 1560 roku był właścicielem Pteny, potomkowie jego osiedli na Śląsku.
Na Śląsk przybył po 1630 roku Krzysztof Wilhelm (Welen) von Scharowetz (zm. 1675 r.), żonaty z Krystyną, siostrą Karola Bernarda von Berg, posiadał m. in. majątek Psary (Huenern) koło Oławy (Ohlau). Około 1650 r. Anna Maria von Scharowetz była żoną Jana Jerzego Sobka von Kornitz.
Jan Krzysztof, właściciel majątków w księstwie opawskim był znanym awanturnikiem, który przed 1697 rokiem zabił N. von Ohm-Januschowskiego. Po bezdzietnej śmierci Marianny von Ohm-Januschowskiej (wdowy po zabitym ?) z Hněvošic (Schreibersdorf) majątki jej odziedziczyła siostra – Katarzyna, żona Jana Jakuba Scharowca. Miała dwóch synów: Jana Henryka (Hynka) – kapitana wojsk cesarskich, zmarłego bezdzietnie i jana Krzysztofa.
Jan Krzysztof (ur. 1675 – zm. 9.07.1725 r.), asesor sądu ziemskiego w Opawie (Troppau), był właścicielem Hněvošic (Schreibersdorf), do 1714 roku dzierżawił również Tworków (Tworkau) i Grabówkę (Grabowka) koło Raciborza (Ratibor). Żonaty dwukrotnie: 1. (x 22.05.1708 r.) z ewą von Seidlitz, 2. (x 6.04.1723

r.) z Julią von Greifenberg, miał jednego nieślubnego syna– Jana Rudolfa (zm. 4.03.1774 r.), który wylegitymowany został ze szlachectwa w 1709 roku. Żonaty również dwukrotnie: 1. (x 17.10.1712 r.) z Teresą von Greifenberg, 2. (x 26.10.1733 r.) z Szarlottą Rozyną bar. von Frankenberg, wdową po N. von Hoff, której w 1746 r. (8.03.) sprzedał swój majątek w Hněvošicach (Schreibersdorf). Z pierwszą żoną miał córkę – Malię Ewę Eufemię Annę (ur. 13.09.1717 – zm. 30.05.1787 r.), zonę Jana Nepomucena von Twardawa, właściciela Bełku (Belk) koło Rybnika (Rybnik). Z drugiegi małżeństwa miał dwóch synów: Jana Henryka i Jana Rudolfa jun. (ur. 1738 r.) w 1773 roku odziedziczył po matce Hněvošice (Schreibersdorf), które sprzedał w 1777 roku. Żonaty był z Zofią Elżbietą bar. von Sachtleben. Oprócz Jana Rudolfa majątek w Hněvošicach (Schreibersdorf) posiadał również Franciszek Jan von Scharowetz (zm. 13.09.1759 r.).
Skrzeczkowice (Skrzeczkowitz) koło Rybnika (Rybnik) w drugiej połowie XVIII wieku posiadał N. von Scharowetz (zm. Ujazd, Ujest 1794 r.), porucznik wojsk pruskich. Fryderyk Wilhelm von Szarowetz, żonaty z Szarlottą von Scharowetz (ur. 1728 r.) miał syna – Jana Henryka (zm. Pęciszów, Bothendorf 31.01.1838 r.) – porucznika wojsk pruskich, właściciela Krzyżkowic (Krzischkowitz) koło Rybnika (Rybnik) i od 1803 roku Pęciszowa (Bothendorf) koło Trzebnicy (Trebnitz).

W XIX wieku znani byli: Józef Ernest von Scharowetz (ur. 1778 – zm. Mańkowice, Mannsdorf 9.12.1807 r.) – właściciel Mańkowic (Mannsdorf) w księstwie nyskim, Jan Józef Fryderyk (ur. Bełk, Belk 1776 r.), Anna (ur. 1753 – zm. Racibórz, Ratibor 9.04.1833 r.), Fryderyk (ur. 28.02.1775 – zm. Kluczbork, Kreuzburg 27.03.1826 r.) – major wojsk pruskich.
N. von Scharowetz ur. 1785 – zm. Nysa, Neisse 3.02.1861 r.) – rotmistrz wojsk pruskich, był żonaty (x 29.05.1785 r.) z Benedyktą Hoenigschmidt.
Amalia von Scharowetz była żoną (x Żelowice, Silbitz 21.07.1821 r.) Aleksandra bar. von Milges, majora wojsk cesarskich.
Ród ten znany był również w Czechach, gdzie wymarł w XVII wieku oraz w Brandenburgii.

Źródła:
Sinapius T. II s. 953
Zedlitz T. V s. 399
Blażek T. III s. 47-48, T. IV s. 71
Pilnaček T. I s. 808, T. IV s. 1051-1052
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 216

SCHASCHOWSKI

zob.

SASCHOWSKI

SCHASSTAG

zob.

SCHATZTAG

SCHATAINSKI

zob.

SCHATANSKI

SCHATANSKI
(SCHATAINSKI, SATANSKI, *SZATANSKI*)

Herby wg Pilnačka

Herb polski Świerczek
(późniejsza forma)

Stary ród pochodzący prawdopodobnie z Moraw, figura heraldyczna w herbie rodu przypomina najstarszą formę figury popularnego na Morawach herbu Świerczek – haki żelazne w czasie bitwy rzucane pod kopyta koni przeciwnika. Ród pochodził z nieznanych Šetenic.
Na Górnym Śląsku znani od początku XVII wieku: w 1641 roku (10.09.) Andrzej Schatanski otrzymał inkolat śląski a w 1654 roku – inkolat księstwa opolsko-raciborskiego. W 1642 roku był świadkiem sprzedaży Pilchowic (Pilchowitz) koło Gliwic (Gleiwitz). W 1644 roku był właścicielem Radłowa (Radlau) koło Olesna (Rosenberg), w 1651 roku kupił od Krzysztofa Karmanskiego Stare Karmonki (Alt Krmunkau) koło Olesna (Rosenberg). W 1662 roku Jan Wacław Schatanski był świadkiem kupna Świniar (Schweinern, Blumenau) koło Kluczborka (Kreuzburg). W 1668 roku Radłów (Radlau) posiadał Wacław (Jan Wacław ?) a Anna Eleonora Schatanska – część Uszyc (Uschuetz) koło Olesna (Rosenberg).
W XVIII wieku przedstawiciele tego rodu licznie występują w księgach kościelnych w okolicy Gliwic (Gleiwic) i Bytomia (Beuthen): na początku tego wieku Jan Franciszek Szatański „von Golirow“ (?), żonaty z Katarzyną Marianną N. miał syna – Franciszka Józefa Bernarda (ur. 1714 r.), w 1719 roku Eleonora Konstancja Schatanska była drugą żoną Jana Jerzego Rohowskiego von Kornitz. W 1718 roku posiadali majątki w Grzybowicach (Pilzendorf) koło Bytomia (Beuthen) i w Uszycach (Uschuetz). Około 1730 roku Franciszek von Schatanski miał córkę – Annę, żonę pisarza zbożowego (Kornschreiber) państwa Koźle (Cosel). W 1786 roku Karol von Schatainski, właściciel majątku w Dąbrówce Małej (Klein Dombrowka) był deputowanym do sejmiku powiatowego w Bytomiu (Beuthen).

Źródła:
Sinapius T. II s. 953
Blazek T. III s. 109
Pilnacek T. IV s. 1054

Chrząszcz J.: Beitraege zur Geschichte der Pfarreien des Archipresbyterates Gleiwitz. (w:) Oberschlesien Jg 1:1902/03 s. 22-37; Jg 2:1903/04 s. 519-540, 674-695, 749-769

SCHATL

Drobna szlachta z księstwa karniowskiego. Markieta von Schatl (zm. 1573 r.) w 1557 roku była żoną Henryka Zopowskiego z Zopow (Soppau) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1055

SCHATTNA

Według starych genealogii był to ród śląski pochodzący z bliżej nieznanych Schattnik. Brak bliższych informacji.

Źródła:
Blazek T. III s. 109

SCHATZTAG
(SCHASSTAG)

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy pochodzący ze Strzegomia (Striegau).
W pierwszej połowie XVI wieku znany był Antoni Schatztag kupiec strzegomski. Miał dwoje dzieci: Martę – zakonnicę i Antoniego jun. (ur. Strzegom, Striegau 1569 – zm. Wrocław, Breslau 1625 r.) – żonatego (x Wrocław, Breslau 1593 r.) z Elżbietą Schubert, wdową po Jakubie Schwankhardt. Epitafium jego z herbem znajdowało się w kościele św. Barbary we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:
Schels. Wappenbuch szp. 135

SCHAU

Według Zedlitza ród religijnych emigrantów szkockich osiadły w Prusach Wschodnich. W 1751 roku (3.07.) szlachectwo Rzeszy uzyskali bracia: Jan Ferdynand, Józef i Justus Schau właściciele majątków: Karkajmy (Korbsdorf), Bogatyńskie (Tuengen) i Bażyny (Basien) w powiecie braniewskim w Prusach Wschodnich.
W 1890 roku Walter von Schau zakupił majątek Wigancice Żytawskie (Weigsdorf) na śląskiej części Górnych Łużyc, w 1896 roku jego żona – Anna Karolina Erdmuta von Debschuetz kupiła w tym samym rejonie Ober Prauske.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 160
Krane s. 114
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg 2001 Bd 12 s. 340

SCHAUBERT

Mieszczanie norymberscy osiedli we Wrocławiu (Breslau): Wofgang Schaupert (ur. Norymberga, Nuernberg 1681 – zm. Wrocław, Breslau 1728 r.) przeniósł się z Norymbergii (Nuernberg) do Wrocławia (Breslau) gdzie był handlarzem wina. Śląski inkolat otrzymał w 1754 roku (30.08.) jego syn – Karol Gottlieb Schaubert.
W 1857 roku (22.08.) szlachectwo pruskie otrzymał Karol Fryderyk Gustaw Schaubert landrat powiatu obornickiego. Był właścicielem zakupionych przez jego ojca w 1756 roku (21.05.) od Eleonory Gutsmuth, wdowy po N. von Koschembar majątków w Górnych i Dolnych Obornikach Śląskich (Ober- und Nieder Obernigk) koło Trzebnicy (Trebnitz).
Na początku XX wieku właścicielem majątków był syn nobilitowanego – Wolfgang von Schaubert, major wojsk niemieckich.

Źródła:
Krane s. 114
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg 2001 Bd 12 s. 341

SCHEBISCHOWSKI
(SCHEBISCHOWSKI von SCHOENWITZ, SZEBISZOWSKI, SIEBISCHOWSKI,
SCHOBISCHOWSKI, SOBITSCHOWSKI, SCHONOWSKI

Herb rodowy wg Blażka

Herb rodowy i baronowski wg Pilnačka

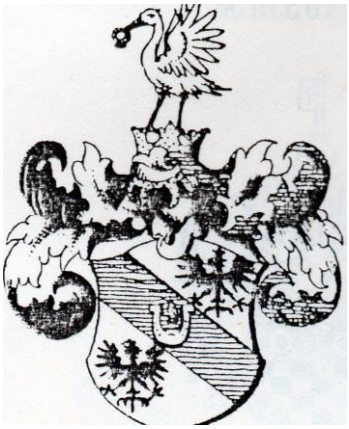

Herb baronowski

Polski herb Jastrzębiec

Górnośląski ród polskiego pochodzenia herbu Jastrzębiec. Według Pilnačka nazwisko pochodzi od miejscowości Soběšovice ((Schobischowitz) w księstwie cieszyńskim, zaś według Blażka od Sobiszowic (Petersdorf) koło Gliwic (Gleiwitz). Informacje o tym rodzie są niezbyt pewne i mylone z rodami Schonowskich.

W 1521 roku w dokumentach występuje Krzysztof Schobischowski von Schinowitz a w 1567 roku Kasper Schobischowski (zm. Po 1584 r.) z Schinowitz znajdował się w wykazie szlachty cieszyńskiej. Był żonaty z Małgorzatą Zolgową (Solg) z Koruny (?), wdową po Janie von Tschammer (zm. 1598 r.), właścicielką Dębowca (Dembowetz) w księstwie cieszyńskim. Według Pilnačka później jako siedzibę rodową podawali Szonowice (Schoenowitz) koło Raciborza (Ratibor) i często posługiwali się nazwiskiem „Schonowski“ (zob.). Raczej było odwrotnie – najpierw posługiwali się nazwiskiem „Schonowski“ a dopiero później „Sobischowski“: w 1483 roku Maciej „z Szinowic“ razem ze swoim krewnym Krzystkiem Pelką świadczyli w wywodzie szlacheckim Gierałtowskich i podawał, że w herbie ma w błękitnym polu podkowę z krzyżykiem. Jan z Szinowic w 1485 roku był urzędnikiem raciborskim.

W 1639 roku (10.10.) tytuł barona czeskie z predykatem „von Schoenowitz“ otrzymał Jerzy von Schebischowski, kapitan wojsk cesarskich. W XVIII wieku posiadali Koniaków (Koniakau) w księstwie cieszyńskim, w 1723 roku właścicielem tej miejscowości był Jerzy Ferdynand bar. von Schebischowski, asesor sądu ziemskiego księstwa cieszyńskiego.

Źródła:

Sinapius T. II s. 953
Blażek T. I s. 93, T. IV s. 71
Pilnaček T. IV s. 1091-1093
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-statystyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Cieszyn 2004 s. 188-189

SCHEBITZ
(SCHEWITZ)

Herb rodowy wg Siebmachera

Herb rycerski

Wrocławski ród patrycjuszowski, używający początkowo nazwiska „Schewitz“. Do 1549 roku przedstawiciele jego często byli członkami rady miejskiej Wrocławia (Breslau): Jan Schewitz – w latach 1386 – 1386; Aleksy – w latach 1440 – 1448, Mikołaj (Nicol) – w latach 1528 – 1549.
Aleksy Schewitz (zm. po 1448 r.), żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Daumles, 2. z N. Hemmerdey miał syna – Macieja (zm. 11.03.1492 r.), właściciela Wojnowic (Wohnwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Chrzanowa (Zaumgarten) koło Wrocławia (Breslau), żonatego z Agnieszką von Poppelau (zm. 27.11.1507 r.). jego syn – Mikołaj (Nicol) (zm. 24.04.1549 r.), właściciel Wojnowic (Wohnwitz) i Wilkostowa (Wolfsdorf), starosta księstwa wrocławskiego, w 1540 roku (29.03.) został wpisany w czeski stan rycerski. Żonaty z Urszulą Kromayer (zm. 1569 r.), miał sześciu synów:
1. Łukasza – żonatego z Anną Pflogk;
2. Aleksego;
3. Mikołaja jun. – właściciela Wilkostowa (Wolfsdorf), żonatego z Anną von Dompnig;
4. Hieronima – żonatego z Magdaleną Willinger;
5. Fryderyka – właściciela Białkowa (Belkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), żonatego (x 1544 r.) z Elżbietą Uthmann ze Smolca (Schmolz);
6. Jana – właściciela Rzeszówki (Reichwaldau), żonatego (x 15.10.1542 r.) z Jadwigą Uthmann ze Smolca (Schmolz). Miał troje dzieci: Jana jun.,

Hieronima – w 1584 roku właściciela Rzeszówki (Reichwaldau) i Urszulę – żonę Marcina von Franckstein (Fragstein ?) właściciela Juszczyna (Lampersdorf) koło Środy Ślaskiej (Neumarkt).
Ostatnim przedstawicielem rodu był wnuk Mikołaja (czyj syn ?) – Maciej Schebitz, żonaty z Agnieszką Popplau.

Źródła:
Blazek T. II s. 114, T. III s. 48
Pilnacek T. I s. 809, T. IV s. 1056
Schles. Wappenbuch szp. 135

TABLICE GENEALOGICZNE

Aleksy Schewitz
zm. po 1448 r.
1440 – 1448 – członek
rady m. Wrocławia
ż. 1. Anna Daumles
2. N. Hemmerdey
|
Maciej
zm. 11.03.1492 r.
wł. Wojnowic i Chrzanowa
ż. Agnieszka v. Poppelau
(zm. 27.10.1507 r.)
|
Mikołaj (Nicol) v. Schebitz
zm. 24.04.1549 r.
wł. Wojnowic i Wilkostowa
starosta ks. wrocławskiego
1528 – 1549 – członek
rady m. Wrocławia
1540 r. – wpisany w stan rycerski
ż. Urszula Kromayer
(zm. 1569 r.)
|

Łukasz ż. Anna Pflogk | Aleksy | Mikołaj jun. wł. Wilkostowa ż. Anna v. Dompnig | Hieronim ż. Magdalena Willinger | Fryderyk wł. Białkowa ż. (x 1544 r.) Elżbieta Uthmann | Jan wł. Rzeszówki ż. (x 15.10.1542 r.) Jadwiga Uthmann

ze Smolca ze Smolca

|

Jan jun. Hieronim Urszula
1584 r. – wł. Rzeszówki m. Marcin v. Franckstein

(Fragstein ?)
wł. Juszczyna

SCHECKEN
(SCHECKEN von RATSCHITZ)

W 1506 roku bracia: Albrecht i Karol przebywali ns dworze książąt oleśnickich. Sprzedali majątek ojca – Raczyce (Ratschuetz) w księstwie świdnicko – jaworskim. W tym samym czasie bracia: Klemens, Piotr, Konrad, Baltazar i Jerzy byli właścicielami Ścinawy (Steinau - której ?). W herbie posiadali na niebieskiej tarczy złotą koronę z trzema piórami strusimi: czarne, srebrne i czarne. W klejnocie powtórzona figura heraldyczna z tarczy, labry srebrno-niebieskie.

Źródła:
Sinapius T. II s. 954

SCHEDER
(SCHEDER-BIESCHIN)

Szlachta księstwa świdnickiego prawdopodobnie pochodzenia mieszczańskiego. W 1655 roku Marcin von Scheder był właścicielem Sobięcina (Hermsdorf) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Żonaty z Zuzanną Finger, miał syna – Jeremiasza

(ur. 1665 – zm. 1740 r.), karczmarza, żonatego (x Świdnica, Schweidnitz 1693 r.) z Anną Marią Rabe.
Prawnuk Jeremiasza – Karol Fryderyk Teodor (ur. Świdnica, Schweidnitz 1785 – zm. Świdnica, Schweidnitz 1860 r.), pruski radca handlowy, żonaty z Amalią bar. von Lichnowski, miał syna – Fedora Godfryda Aleksandra (ur. Świdnica, Schweidnitz 1815 – zm. 1876 r.), radcę sądu wojskowego, żonatego z Szarlottą Otylią Bartsch. Jego syn – Jerzy Jeremiasz (ur. Świdnica, Schweidnitz 1853 – zm. Kilonia, Kiel 1938 r.), kontradmirał niemieckiej marynarki wojennej, był żonaty z Ludmiłą, córką generała majora wojsk austriackich Antoniego von Bieschin, nazwisko zony przyjął do swojego: Scheder-Bieschin.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 135-136

SCHEEL

zob.

SCHELE

SCHEFFER

Prawdopodobnie nobilitowany ród mieszczan wrocławskich. W 1607 roku (20.11.) zmarł Fryderyk Scheffer, mieszczanin wrocławski.

Źródła:
Blazek T. III s. 109

SCHEFFLER

Herb Welczków – Wieże

Patrycjusze krakowscy osiedli we Wrocławiu (Breslau).
N. Scheffler – patrycjusz krakowski, był żonaty (x ok. 1530 r.) z Felicitą Dębińską herbu Rawicz. Posiadał syna – Stanisława, żonatego (x przed1562 r.) z Anną (zm. 1590 r.), córką Mikołaja Welczka z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko) koło Rybnika (Rybnik). Jego syn – Stanisław jun. (ur. 1562 r.) został w 1697 roku (17.03.) nobilitowany z herbem Welczków (Wieże, Reszyca). Przeniósł się do Wrocławia (Breslau), gdzie w 1624 roku (20.02.) ożenił się z Marią, córką Jana Henemanna, wrocławskiego medyka nadwornego. Jego synem był Jan von Scheffler (ur. Wrocław, Breslau 25.12.1624 – zm. Wrocław, Breslau 9.07.1677 r.) – jeden z najwybitniejszych niemieckich mistycznych poetów baroku, znany pod pseudonimem Angelus Silesius.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1060

TABLICE GENEALOGICZNE

N. Scheffler
patrycjusz krakowski
ż. (x ok. 1530 r.) Felicita

Dębińska
|
Stanisław
patrycjusz krakowski
ż. (x przed 1562 r.) Anna
v. Welczek
ze Starego Dębieńska
(zm. 1590 r.)
|
Stanisław jun.
nobilitowany
przenosi się do Wrocławia
ż. (x 20.02.1624 r.) Maria
Henemann
|
Jan
ur. Wrocław 25.12.1624 –
zm. Wrocław 9.07.1677 r.
Angelus Silesius

SCHEFFLER

Nobilitowani mieszczanie z Barda (Wartha), znani z XVII i XVIII wieku. Nobilitowany N. Scheffler prawdopodobnie miał coś wspólnego z medycyną o czym świadczy umieszczony w herbie wąż eskulap – symbol medycyny. W 1617 roku (29.12.) zmarł w Bardzie (Wartha) Jerzy Scheffler.
W XVIII wieku kupiec Antoni Jan Nepomucen Scheffler (ur. Krzelków, Krelkau 1726 – zm. Gaworowice, Gauers 1783 r.) był właścicielem Gaworowic (Gauers), Tarnowa Grodkowskiego (Tharnau) koło Grodkowa (Grottkau) i Ratnowic (Rathmannsdorf) koło Nysy (Neisse). Był dwukrotnie żonaty: 1. (x

Ziębice, Muensterberg 1745 r.) z Anną Barbarą Hellmann, 2. (x Grochowa, Grochau 1762 r.) z Weroniką Mannel.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 136

SCHELE
(SCHELE von SCHELENHOF, SCHEEL von SCHEELENHOF ?)

Herb Schele v. Schelenhof wg Blażka

Herb Scheel wg Adelslexikon

W 1690 roku (6.10.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Schelenhof“ Kasper Karol Schele, radca królewskiego wyższego urzędu we Wrocławiu (Breslau) (Blazek błędnie podaje1696 rok).
W 1720 roku Franciszek Leopold Schele von Schelenhof był asesorem wyższego urzędu królewskiego księstwa głogowskiego. Ród posiadał Stary Dwór (Althof) koło Wrocławia (Breslau).

Według Zedlitza von Scheel byli zupełnie innym rodem, posiadającym inny herb, występującym w Brunszwiku, na Pomorzu i na Śląsku, zaś von Schele pochodzili z Westfalii. Podaje jednak wiele identycznych informacji.
Informacje Zedlitza:
Na Śląsku prawdopodobnie pojawili się w początkach XVIII wieku i posiadali Stary Dwór (Althof) koło Wrocławia (Breslau) oraz część Wojcieszowa (Kauffung) koło Złotoryi (Goldberg). Właścicielem tego drugiego w 1703 roku był radca wyższego urzędu cesarskiego Kasper Karol von Scheel und

Scheelenhof a po nim Franciszek Leopold, radca rejencji księstwa głogowskiego.
W 1786 roku (9.08.) zmarł generał major wojsk pruskich, dowódca pierwszego batalionu gwardii Ernest Gottlob von Scheel, właściciel Wojcieszowa (Kauffung). Nie był żonaty. Pod koniec XVIII wieku zmarł N. von Scheel, pułkownik wojks pruskich, właściciel Dolnego Wojcieszowa (Nieder Kauffung), żonaty z N. bar. von Kottwitz (zm. ok. 1810 r.).
W 1825 roku (24.11.) dyplom szlachecki (potwierdzenie szlachectwa ?) otrzymał tajny radca wojny rycerz Fryderyk Wilhelm Ludwik Scheel, miał dwie córki i dwóch synów: Wilhelmina – była żoną tajnego radcy dworu N. von Hartmann; Henrietta – żoną majora N. bar. von Weyher und Nimptsch, właściciela Sokołowca (Falkenhain) na Śląsku. Starszy syn – Emil Aleksander, był właścicielem państwa Janowo w Wielkopolsce, młodszy – Fryderyk Wilhelm Adolf, radca rejencji w Poczdamie (Potsdam), był żonaty z Matyldą, córką ministra hr. von Buelow.

Źródła:
Sinapius T. II s. 954
Zedlitz T.IV s. 160-161, T. V s. 400
Blazek T. III s. 149
Doerr s. 171
Krane s. 114
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Limburg 2001 Bd 12 s. 353-354

SCHELENHOF

zob.

SCHELE

SCHELIHA.

(SCHELIHA von RZUCHOW, SCHELIHA BURIAN genannt, BUREN, CZERNITSKI, SCHELIHA von CZERWENTZIZ, SSELIHA, CZERWENTSKI,
ZUBRZYCKI, *SZELIGA*)

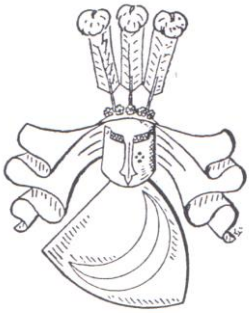

Herb rodowy
wg Adelslexikon

Herb rodowy
wg Siebmachera

Herb Zubrzycki

Herb szlachecki I

Herb szlachecki II

Polski herb Szeliga

Stary górnośląski ród, według legendy rodowej polskiego pochodzenia i herbu w Polsce zwanego Szeliga. Według legendy protoplastą rodu miał być rycerz polski imieniem Szelian, w 1283 roku przebywający na dworze księcia krakowskiego Leszka Czarnego, wyróżnił się w czasie wojny polsko – litewskiej i otrzymał herb zwany w Polsce Szeligą. W 1386 roku (14.02.) Bodzenta (zm. 1389 r.), syn Wisława Szeligi, arcybiskup gnieźnieński, ochrzcił króla polskiego Władysława Jagiełłę. Andrzej Szeliga w 1490 roku był biskupem wileńskim. Bardziej prawdopodobne jest jednak, że pochodzili z Moraw lub Czech. Istnieją również poglądy, że nazwa herbu „Szeliga“ pochodzi z języka aramejskiego i oznacza przewodnika. Łączą powstanie herbu z wyprawami krzyżowymi.
Ród znany na Śląsku od końca XIII wieku: w 1293 roku występuje w dokumentach Scheliko – dworzanin (famulus) księcia Mikołaja I Przemyślidy opawskiego, Lasko Scheliga w 1360 roku przebywał na dworze księcia

raciborskiego Jana I Przemyślidy, w 1391 roku na dworze Jana II Żelaznego Przemyślidy raciborskiego występują Jeschko i Marco Scheligowie. Jeschko pochodzący z Wstrass (?) w tym samym roku kupił od Peszka Hrziwnacza Tłustomosty (Tlustomost, Stolzmuetz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. W 1405 roku Jessko Saliha, właściciel Tłustomostów (Tlustomost, Stolzmuetz) występuje jako świadek w dokumentach Jana von Fuellstein z Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz), w 1407 roku bracia Jeschko i Werntko Schiliga wystepują jako świadkowie w dokumentach księcia Jana II Żelaznego Przemyślidy raciborskiego. Jeszko w 1416 roku był urzędnikiem biskupa ołomunieckiego. Wernke Schelinge w 1415 roku wystepuje jako świadek w dokumencie wydanym w Żorach (Sohrau) przez Benesza von Pudle, sędziego raciborskiego. W 1419 roku był właścicielem Pielgrzymowic (Pilgramsdorf) koło Pszczyny (Pless).
W 1441 roku (6.03.) bracia: Dietrich, Johann i Nicolaus , synowie Hansa sprzedali Bartłomiejowi Dobieschowskiemu swoją część Ciężkowic (Czienskowitz) koło Koźla (Cosel). Nicolaus jest prawdopdobnie identyczny z Nicolem von Warmuth (Warmuntów) występującym jako świadek w 1461 roku (30.11.) w ugodzie braci: księcia Konrada IX Czarnego oleśnicko – kozielskiego i księcia Konrada X Białego oleśnicko – wołowskiego w sprawie miast Środa Śląska (Neumarkt) i Namysłów (Namslau).
Pod koniec XV wieku ród podzielił się na kilka linii z których najważniejsze: z Rzuchowa (Rzuchow) koło Rybnika (Rybnik), z Czerwięcic (Czerwentschitz) koło Raciborza (Ratibor) występujący w dokumentach również jako „Czerwientski“, „Burian“ „Buren“, z Czernicy (Czernitz) koło Rybnika (Rybnik) nazywani również „Czernitskimi“ i z Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) nazywani „Zubrzyckimi“. Informacje o nich są jednak bardzo skromne.

LINIA Z RZUCHOWA (RZUCHOW).

Rzuchów (Rzuchow) koło Rybnika był siedzibą rodową wszystkich linii Schelihów. Nawet po podziale na linie używali oni predykatu „z Rzuchowa“. W 1475 roku Jan Scheliha von Rzuchow był przedstawicielem szlachty raciborskiej a Udalryk Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) – starostą kozielskim. Udalryk występuje w dokumentach jako Ulryk i Oldrzich jeszcze w latach 1482 – 1484. W 1479 roku bracia Jassek i Jan „ze Rzuchowa“ występują wśród szlachty księstwa raciborsakiego. Jan (zm. Po 1494 r.) używa przydomku „Żelezo“, pod takim przydomkiem występuje w 1484 i w 1486 roku. W 1488 roku występują w dokumentach bracia: Oldrzich (Ulryk), Jassek i Jan Żelezo Schelihowie. W 1509 roku (27.01.) wśród przedstawicieli szlachty księstwa raciborskiego występują: Mikulasz Szeliha zwany Buczek i Hynek Szeliha z Rzuchowa. W 1511 roku Wilhelm Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) był właścicielem Borucina (Borutin) i pustej Malej Chuchelny (Kuchelna) koło Raciborza (Ratibor).

W 1572 roku Henryk Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow), właściciel Roju (Roy) koło Żor (Sohrau OS) skarży Wiktoryna Schelihę z Rzuchowa (Rzuchow) właściciela Roszkowic (Rossdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) o zwrot długu poddanego Wiktoryna. W tym samym roku chłop Maciej Piskorz oskarża Wiktoryna o zwrot długu.
W 1578 roku zmarła Anna Scheliha z Rzuchowa, wdowa po Wacławie sen. Bytowskim. Jej płyta nagrobna z napisem: „Letha 1578 dne 9... usnela v Panu Bohu urozena Pani Anna Sselihowna z Rzuchowa a na Wlodieninie pozustala wdowa po nebosstiku urozenym Panu Waczlawowy starssim z Bitowa, gegi dussy Pan Buoh Wssemohauczy do swe swate ochrany wzigiti racziti ma“ znajduje się w kościele we Włodzieninie (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz).
W 1621 roku w księdze podatków księstwa opolsko – raciborskiego notowany był Henryk Scheliha z Rzuchowa – właściciel Rogów (Rogau) i Tarnicy (Tarnitz) koło Niemodlina (Falkenberg) a Wacław Scheliha był właścicielem majątków w Zakrzowie (Sakrau), Sukowicach (Suckowitz) i Niesnaszyna (Nesnaschin) koło Koźla. Fryderyk (Bedrzich) Scheliha mieszkał w Pawonkowie (Pawonkau) a w 1636 roku w Łagiewnikach (Lagewnik) koło Lublińca (Lublinitz). W 1619 roku występuje jako świadek w testamencie Kaspra Manowskiego z Olesna (Rosenberg). W tym samym czasie Zuzanna Scheliha de domo Lasota, wdowa była właścicielką majątków w Łańcu (Lanietz) i Grzędzinie (Grzendzin) również koło Koźla (Cosel)..
W księstwie cieszyńskim w pierwszej połowie XVI wieku Aleksander Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) był żonaty z Eleonorą von Stosch. Jego syn – Jan, żonaty z Katarzyną, córką Mikołaja Karwinskiego miał córkę – Jadwigę, w 1568 roku żonę Kaspra Czelo, właściciela Drogomyśla (Drahomischl).

LINIA SCHELIHA ZWANY BUREN.

Nazwa linii pochodzi prawdopodobnie od imienia Burhard – Burian i używana była również w formie „Burnie“. W 1430 roku Buren Scheliha z Rzuchowa otrzymał od księcia Wacława opawskiego wieś Czerwięcicie (Czerwentzuetz) koło Raciborza (Ratibor), które stały się siedzibą tej linii. W 1486 roku Jan Burnie sprzedał Sobkowi Bielikowi von Kornitz Bohumin (Bogumin, Oderberg), Zabełków (Zabelkau), Olzę (Olsau), Odrę (Odrau) koło Raciborza (Ratibor), Kopytov (Kopidów, Kopitau), Pudlov (Pudłów, Pudlau), Šunychl (Schoenichel) i Lhotę (Ligota, Ellguth) koło Bohumina (Bogumin, Oderberg).
. W 1496 roku (18.06.) wśród szlachty księstwa opawsko - raciborskiego wymieniany jest Buryan (Burghard ?) „Sselyha z Czerwenticz“. W tym samym roku (29.08.1496 r.) wystepuje w dokumentach jako Burjan Czerwencziczsky. W 1500 roku zmarła Barbara, córka Burgharda (Burian ?) Scheliche z Rzuchowa (Rzuchow), właściciela Borucina (Borutin) koło Raciborza (Ratibor), pierwsza żona Baltazara Wilczka. Burian z Czerwięcic (Czerwentschitz) występuje jeszcze w dokumentach w 1509 (27.01.) i w 1514 (22.11.) roku. .

W 1530 roku Mikołaj Scheliha zwany Burian, właściciel Czerwięcic (Czerwentschitz) i Borucina (Borutin) kupił majątek w Sławikowie (Slawikau). W 1531 roku kupił od Hollych część Grzegorzowic (Gregorsowitz) koło Raciborza (Ratibor). Zmarł w 1536 roku pozostawiając trzech synów: Walentyna, Jerzego i Bartłomieja. Bartłomiej odziedziczył Czerwięcicie (Czerwentschitz) i wolny dom w Raciborzu (Ratibor), zaś Walentyn i Jerzy – Mały i Duży Sławików (Klein- und Gross Slawikau). Podział spadku nastąpił w 1538 roku. Jerzy (zm. przed 1539 r.) był żonaty z Katarzyną, córką Mikołaja Witoskowskiego. Wdowa w 1539 roku otrzymała od Walentyna Burenia (brata zmarłego męża) należne jej wiano w wysokości 200 guldenów. Bartłomiej Scheliha zwany Buren w 1539 roku zapisał swojej żonie Katarzynie, córce Wolfa ze Slimakowa (Bohdanowskiego) wiano na majątku w Czerwięcicach (Czerwentschitz) w wysokości 900 guldenów.
Siostra Mikołaja – Anna, była żoną Moryca Zdarsy, w 1538 roku przekazała mężowi cały swój majątek. Świadkiem był m. in. Barthel (Bartłomiej) Buren. W tym samym roku oświadczyła, że otrzymała spadek po zmarłym bracie Mikołaju.

LINIA Z CZERNICY (CZERNITZ) – CZERNITSKI

Siedzibą linii była Czernica (Czernitz) koło Rybnika (Rybnik). Pierwsze informacje o tej linii pochodzą z początku XVI wieku: wśród szlachty raciborskiej Waniek (Wanczek, Wenzel) Sselyha z Czernicze (Czernitz). W 1540 roku Michał Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) zwany Czernitskim (zm. Przed 1560 r.) kupił od Jana jun. z Brzezia (Brzezie) (Reiswitz ? Trach ?) koło Raciborza (Ratibor) wieś Kietlice (Kittelwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Miał córkę – Houskę, żonę (x ok. 1560 r.) Wiktoryna von Frangstein zwanego Lupa, który w 1560 roku zapisał jej wiano, oraz syna – Wacława, żonatego z mieszczką strzelecka – Anną Tomikówną.
Inny Wacław (ur. 24.02.1545 – zm. 1618 r.) Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) – syn Jerzego, właściciela Czernicy (Czernitz) koło Rybnika (Rybnik) i Anny Reiswitz, był właścicielem Witosławic (Witoslawitz), Ciężkowic (Czienskowitz) i Grzędzina (Grzendzin) koło Koźla (Cosel), w 1582 roku był podkanclerzem a w latach 1585 – 1617 kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego oraz członkiem rady cesarskiej. W 1595 roku kupił Dzielawy (Dzielau) i w 1596 roku – Zakrzów (Sakrau) koło Koźla (Cosel). Bartosz Paprocki w swoim Slezskym Sstambuchu zadedykował jemu jeden z rozdziałów swojego dzieła: „Urodzonemu i statecznemu rycerzowi panu Wacławowi Szelihowi z Rzuchowa, na Grzędzinie, Ciężkowicach, Witosławicach i Zakrzowie etc. Jego Miłości cesarza Rzymskiego, króla Węgierskiego i Czeskiego członka rady i najwyższemu kanclerzowi księstwa opolskiego i raciborskiego, Panu swemu Miłościwemu, od pana Boga Wszechmogącego, dobrego zdrowia i przy nim wszelkich innych fortun winszuje...“. Wacław był trzykrotnie żonaty: 1.(x 1571 r.) z Anną, córką Henryka Buchty z Domecka

(Dometzko) koło Opola (Oppeln), 2. (x ok. 1590 r.) z Ewą Lassotą, 3. z Zuzanną Lassotą. Miał córkę – Jadwigę, drugą żonę jerzego Jarotzkiego z Dobrodzienia (Guttentag), oraz syna – Wacława jun. (zm. po 1628 r. a przed 25.02.1633 r.), który odziedziczył majątki po ojcu. Żonaty z Marianną, córką Andrzeja sen. bar. Kochtitzkiego z Lublińca (Lublinitz), która po jego śmierci wyszła za mąż za Jana Jerzego bar. Czigana właściciela Zakrzowa (Sakrau) koło Koźla (Cosel).
W 1633 (1.01.) roku w Gorzowie Śląskim (Landsberg) koło Olesna (Rosenberg) sporządził testament Joachim Scheliha (zm. przed 22.08.1633 r.) z Rzuchowa – właściciel Grzędzina (Grzendzin), żonaty z Dorotą Trach. Miał córkę – Barbarę. Jego brat – Paweł był w tym czasie właścicielem Ciężkowic (Czienskowitz) zaś siostra – Małgorzata, była żoną N. Szonowskiego właściciela Szonowic (Schonowitz). Prawdopdobnie byli dziećmi Wacława jun.
W drugiej połowie XVII wieku właścicielką Ciężkowic (Czienskowitz) była Barbara Scheliha von Rzuchow z Grzędzina (Grzendzin) (córka Joachima?), żona Bogusława Blachy z Dobrodzienia (Guttentag).

LINIA Z ZUBRZYC (SAUERWITZ) – ZUBRZICKI.

Zubrzyce (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim, posiadali od początku XV wieku. W latach 1423 – 1447 właścicielem majątku był Jechnik (zm. przed 1460 r.). Miał synów: Wernera, Mikołaja, Jana (Hans) i Janusza (Johann), którzy sądzili się w 1460 roku o spadek po ojcu. Mikołaj bł właścicielem Lubieszowa (Libischau) i w 1457 roku (27.06.) odstąpił bratu – Januszowi (Johann) swój dział w Zubrzycach (Sauerwitz). Jan (Hans) prawdopodobnie przeniósł się do księstwa oświęcimskiego gdzie często występuje w księgach ziemskich.
W 1520 roku Zygmunt Scheliha Zubrzicki (zm. po 1531 r.) kupił Dzbańce (Krug) w księstwie karniowskim koło Głubczyc (Leobschuetz). Żonaty z Katarzyną von Peterswald, w tym samym roku zapisał na tym majątku wiano swojej żonie. Miał synów: Jerzego (zm. 1570 r.) żonatego z Elżbietą z Karwiny (Karwin) i Jana zwanego Żelaznym (Zielez, Eisen) – w latach 1557 – 1567 właściciela Zubrzyc (Sauerwitz), żonatego z Katarzyną Karwinską z Karwiny (Karwin). W 1561 roku (18.12.) otrzymał on potwierdzenie herbu a w 1564 roku (9.06.) uzyskał szlachectwo Rzeszy. Był gwardzistą (halabardnikiem) cesarskim. Jan miał syna – Zygmunta i córkę Ewę – żonę Jana von Stosch. W 1533 roku Katarzyna Scheliha, wdowa po Jerzym Czapnarze (?) sprzedała Gródczany (Hradčany, Hratschein).
Jakub Scheliha (zm. przed 1538 r.) właściciel Zubrzyc (Sauerwitz) i majątku na przedmieściu Opawy (Troppau), miał córkę – Dorotę, żonę Jana von Stolz z Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt). Wincenty z Zubrzyc (Sauerwitz) w 1538 roku zapisał swojej żonie – Maruszy, córce zmarłego Jana von Stolz z Gostomii (Simsdorf), wiano na Zubrzycach (Sauerwitz).

Henryk (Gindrzich) Scheliha (zm. W 1539 r.) z Zubrzyc (Sauerwitz) był patronem kościoła w Rogach (Rogau) koło Niemodlina (Falkenberg), w 1539 roku był starostą Niemodlina (Falkenberg). Żonaty z Jadwigą z Roszkowic (Rossdorf) która wniosła mu w posagu rodowe Roszkowice (Rossdorf) koło Niemodlina (Falkenberg), miał synów: Wiktoryna, Henryka jun. oraz Jana – w chwili śmierci Henryka nieletniego. Opiekunami Jana byli Melchior z Tłustorębów (Kirchberg) koło Niemodlina (Falkenberg) i Jan z Krzanowic (których – Hrzanowicze) Beessowie. W 1570 roku nastąpił podział majątku koło Niemodlina (Falkenberg) pomiędzy już pełnoletniego Jana, Wiktoryna i Henryka Schelihów z Rogów (Rogau) i Roszkowic (Rossdorf). Wartość działu Jana wynosiła trzy tysiące talarów i jego opiekunowie – Beessowie, żądali od Wiktoryna i Henryka wynagrodzenia za opiekę nieletniego w wysokości 600 talarów.
Henryk jun. Schelicha Zubrzycki, właściciel majątków w Rogach (Rogau) i Tarnicy (Tarnitz), w drugiej połowie XVI wieku był mieszczaninem opolskim, w dokumentach występuje jako „cives opoliensis“. Jego córka, Dorota Zubrzycka (zm. 1574 r.) była żoną mieszczanina opolskiego Joachima Jendriczki. Epitafium jej z herbem z inskrypcją: „Monumentum hoc spectabilis ac ornatus Vir Joachimus Jendriczka Civis ac Patritius Opol. Probae ac pudicae coniugi suae Dorotheae ex nobili prosapia D. Zubriziorum oriundae gratitudinis ergo posuit quae in vera Fide et Filii Dei Invocatione Pie obiit Anno 1574 Decembris“ znajduje się w obecnej katedrze opolskiej.
Jan Scheliha (zm. 30.11.1620 r.) z Rzuchowa (Rzuchow), właściciel Tarnic (Tarnitze) i Rogów (Rogau) koło Niemodlina (Falkenberg), członek rady biskupa wrocławskiego Karola arcyksięcia Habsburga, w 1610 roku był starostą Kamieńca (Kamenz), kanclerzem księstwa nyskiego a w 1620 roku kanclerzem księstwa opolsko – raciborskiego.
W 1574 roku (28.03.) Jan (inny ?) Scheliha z Rzuchowa (Rzuchow) właściciel Zubrzyc (Sauerwitz) był świadkiem spisania testamentu przez Jerzego Bernarda Tworkowskiego właściciela Oldřišova (Odersch) w księstwie opawskim.

W 1635 roku (24.12.) szlachectwo Rzeszy uzyskali bracia: Leopold – sekretarz dworskiej kamery cesarskiej i Ferdynand Żelazny (Eisen) z Rzuchowa (Rzuchow).
Większość majątków rodu zostało skonfiskowane za udział w rebelii szlachty śląskiej. W 1644 roku w wykazach szlachty górnośląskiej notowanych było czterech właścicieli majątków – wszyscy ewangelicy: Paweł, Maria, N. i Henryk. Henryk Scheliha z Rzuchowa w 1642 roku mieszkał w Pawonkowie (Pawonkow)
W księstwie oleśnickim Karol Fryderyk von Scheliha (zm. po 1695 r.) – właściciel Piersna (Pirschen) i Ligoty (Ellguth), członek rady księcia Sylwiusza Fryderyka von Wuertemberg-Oels, miał dwóch synów: Jana Henryka – członka rady książąt von Wuertemberg-Oels i asesora sądu dworskiego, który w 1716

roku (16.05.) kupił Bierzyce (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz) oraz Sylwiusza Fryderyka deputowanego stanów księstwa oleśnickiego.
W połowie XVIII wieku Karol Jan von Scheliha, właściciel Jagoszyc (Jagatschuetz) był żonaty z Anną Szarlottą (ur. 1724 r.), córką Adama Fryderyka von Studnitz.
W 1806 roku Jan Jerzy Fryderyk von Scheliha był landratem powiatu wołowskiego. Inny von Scheliha w połowie XIX wieku był landratem powiatu żmigrodzkiego i właścicielem majątku Łapczyce (Labschuetz) koło Milicza (Militsch). N. von Scheliha – major wojsk pruskich był komendantem korpusu kadetów w Berlinie.
W początkach XX wieku Bierzyce (Perschuetz) posiadała w imieniu czwórki małoletnich dzieci Matylda von Eickstadt z Gierałtowic (Geraltowitz), wdowa po Fryderyku (Fryc) von Scheliha (zm. 11.12.1900 r.). Brat Fryderyka (Fryc) – Kurt jun., landrat powiatu trzebnickiego, był właścicielem kupionych przez ich ojca Kurta, Krakowian (Krakowahne) koło Trzebnicy (Trebnitz). Był żonaty (x Siodłkowice, Schollwitz 20.10.1888 r.) z Luizą Klarą Małgorzatą Fryderyką (ur. Treptow 24.06.1866 r.), córką Erwina Ernesta Fryderyka Ludwika Emila bar. von Seherr-Thoss z linii z Dobromierza (Hohenfriedeberg) właściciela Siodłkowic (Schollwitz) i Szymanowa (Simsdorf).
Ernest von Scheliha żonaty z Idą von Quoos był właścicielem Dolnych i Górnych Starowic (Nieder- u. Ober Starrwitz) koło Grodkowa (Grottkau) zaś jego żona – odziedziczonych po matce Sokolnik (Waetrisch) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Ich syn – Ernest jun. posiadał Komorowice (Kummelwitz) koło Strzelina (Strehlen). Rudolf von Scheliha był właścicielem kupionych przez jego ojca – Leopolda, Dolnych i Górnych Cieśli (Nieder- u. Ober Zessel) koło Oleśnicy (Oels).
W 1868 roku został założony związek familijny.

Źródła:
Sinapius T. I s. 809-810, T. II s. 954-955
Zedlitz T. IV s. 162
Blazek T. IV s. 71
Pilnacek T. IV s. 1029-1032, 1064-1065, 1449
Krane s. 114-115
Boehme T. I s. 66
Schles. Wappenbuch szp. 136
Landbuecher Opp. – Rat. Nr 133, 176, 193, 196, 215, 217, 221, 222, 231, 256, 276, 277, 278, 280, 358
Zemska kniha... nr 12, 19, 39, 42, 61, 66, 78, 81, 101, 104, 105, 106, 110, 111, 120, 151

Rauscher nr 185, 187, 191, 192, 193, 199, 201, 210, 218, 222, 224, 262, 357, 366, 367, 368, 379, 492
C.D.S. T. VI nr 112, 135b, 188, 308, 317, 342, 357, 358, 359, 373, 400, 416, 426, 428, 467, 490, 519; T. XXXIII s. 50
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 369-370
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741 (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 19-44
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 77, 84, 87, 92, 98-102, 106-108.
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 184, 248, 249
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrshaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 114, 118, 128, 136, 162
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 325, 373, 408
Scheliha K.: Die Familie von Scheliha. Trebnitz 1911
Scheliha K.: Beitraege zur schlesischen Familienkunde: Hans Scheliha von Rzuchow. (w:) Schlesische Geschichsbllaetter 1910 s. 28-37
Register Matryki Kralowe Izabele (Zapolya) od 1552 aż do 1556 roku rkp AP Wr. Ks. opol.-rac. rep. 35, sygn. 36 s. 8
Kniha obwinieni 1570 – 1578 s. 68 rkp AP Wr. Ks. opol.-rac. Sygn. 130
Księga podatkowa 1621 r. Rkp. – AP Wr. Księstwo opol.-racib. Sygn. 148
Księga testamentów AP Wr. Ks. Op.-rac. Sygn 46
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również OBC) s. 103(p), 107(p), 109(p), 112(p), 117, 118(p), 121, 125(p), 127(p), 133(p), 134(p), 136(p), 139, 141(p), 144(p), 145(p), 150(p), 153, 153(p), 164, 178(p), 213.
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Polsko-czeskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również OBC) nr 10, 14, 20, 25, 29, 30, 35
R. Sękowski (opr.): Stosunki społeczne na wsiach księstw opolskiego i raciborskiego w epoce Habsburgów (XVI-XVII wiek) w świetle aktów prawnych i akt sądowych. Materiały. Chorzów 2016 (również OBC) nr Us (uchwały sejmiku) 11 pkt 1, 38 pkt 1; Kz (księgi ziemskie) 16, 17, 18, 19, 27, 28, 29, 30; Ko (księgi oskarżeń) 22.

SCHELLENBERG

(*ŠELMBERK*)

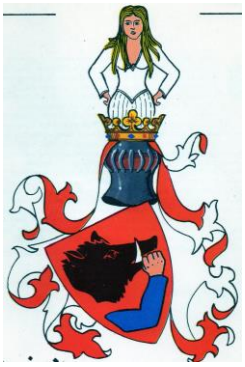

Herb baronowski. Polski herb Świnka

Stary ród czeski herbu Świnka pochodzący od panów z Buzevic, wspólnego pnia z rodem Loew von Rozmital (Lev z Rozmitalu). Protoplastą rodu był Přibyslav z Křimina który około 1318 roku był właścicielem grodu Schellenberg (Šelmberk) koło Mlade Vožice, od którego potomkowie przyjęli nazwisko. Na Morawach w późniejszych wiekach posiadali Kravi Horn i Dřevohostice.
Na Śląsku Jan von Schellenberg (zm. 1508 r.), w latach 1480 – 1500 kanclerz królestwa czeskiego, posiadał od 1472 roku jako zastaw zamek Książ (Fuerstenstein). Syn jego – Jerzy był żonaty (x ok. 1492 r.) z Heleną, córką księcia Jana IV oświęcimskiego i Barbary – ostatniej przedstawicielki Przemyślidów karniowskich. W 1506 roku (22.05.) otrzymał w dziedziczne lenno księstwo karniowskie. Jego synowie: Jerzy jun., Jan i Jarosław w 1524 roku (27.05.) sprzedali księstwo karniowskie z miastami: Krnov (Karniów, Jaegerndorf), Głubczyce (Leobschuetz) i Cvilin margrabiemu Jerzemu von Hohenzollern-Ansbach. Córka – Barbara była przełożoną klasztoru w Pradze. Na nich wymarła linia śląska, linia czeska wymarła w 1597 roku na Janie von Schellenberg.

Źródła¨
Sinapius T. II s. 428-429
Zedlitz T. IV s. 162
Blazek T. III s. 48
Pilnacek T. IV s. 1062-1063

SCHELLENBERG

Ród pochodzący z księstwa ziębickiego należący do stanu rycerskiego, znani od XVIII wieku.
W 1726 roku (11.09.) zmarł w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein) Franciszek Dominik von Schllenberg, pisarz ziemski i poborca podatków księstwa ziębickiego.
W pierwszej połowie XVIII wieku Franciszek Bernard (zm. 31.08.1741 r.) był członkiem rady książąt ziębickich von Auersberg.

Źródła:
Blazek T. III s. 109

SCHELLENBERG

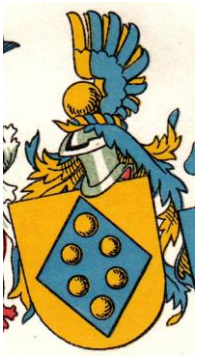

Ród szlachecki z Nadrenii, znany od XVI wieku.
Na Śląsku przejściowo przebywał w XIX wieku Ludwiki Chrystian von Schellenberg (ur. Dorlar 6.03.1813 – zm. Lipnik w Galicji 11.03.1899 r.) budowniczy i zarządca cukrowni na terenie Czech, Moraw, Austrii, Śląska, Galicji i Włoch.

Źródła:

Schles. Wappenbuch szp. 156

SCHELLENBERG

zob.

SCHALLENBERG

SCHELLENDORF

Herb szlachecki.

Herb baronowski.

Herb linii saskiej

Stary śląski ród, znany na Śląsku od XIV wieku a od XV wieku również na Górnych Łuzycach, w Austrii, Saksonii, na Węgrzech (Słowacji) i w Polsce. Siedzibą rodową był Dzwonów (Schellendorf) koło Złotoryi (Goldberg), później podzielili się na liczne linie z których najważniejsze były z Piotrowic (Peters-

dorf), Zagrodna (Adelsdorf), Goliszowa (Goellschau) koło Złotoryi (Goldberg) i Koenigsbrueck koło Drezna w Saksonii.
W 1326 roku Mikołaj von Schellendorf przebywał na dworze księcia Bolesława III legnickiego, w następnych latach na dworze książąt legnickich notowani są liczni przedstawiciele tego rodu: w 1328 roku – Jan, 1335 roku – Lutherus (zm. po 1342 r.), w 1336 roku – Wittcho.
W połowie XIV wieku Anna von Schellendorf była żoną Jana (Hans) von Frankenberg (zm. 1381 r.)W 1347 roku – Ginter a w 1349 roku Tamme przebywali na dworze księcia Bolka II świdnickiego. W 1378 roku Jan – rycerz księcia Ludwika legnicko – brzeskiego był właścicielem Piotrowic (Petersdorf) i Czerwonego Kościoła (Rothkirch). W 1405 roku Franzke von Schellendorf był kanonikiem katedry wrocławskiej.
W bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej brało udział aż dziewięciu przedstawicieli rodu: Ruland, Heyncze, Hannus, Jorge, Peter, Marcus, Jentyn, Kasper i Gilbert. W wojnie krzyżackiej w 1414 roku Peter był dowódcą jednego z oddziałów krzyżackich. W 1415 roku w orszaku księcia Ludwika II brzeskiego na sobór w Konstancji brali udział Piotr i Henryk. W 1422 roku Jerzy był ławnikiem sądu lennego księstwa legnickiego.
W 1404 roku książę Ruprecht I (Rupert) legnicki zatwierdził podział majątków pomiędzy czterech braci: Hannosa, Marcusa, Kaspra, i Zygmunta z Gniewomierza (Oyas). Był to początek podziału na linie które jednak trudno uporządkować.

LINIA Z DZWONOWA (SCHELLENDORF), PIOTROWIC (PETERSDORF) I GOLISZOWA (GOELLSCHAU).

Goliszów (Goellschau) prawdopodobnie otrzymał Hannos (Jan) (zm. przed 1445 r.), żonaty z Agnieszką, córką Hansa von Rybnicz (Reibnitz).
W połowie XV wieku Jerzy von Schellendorf (syn poprzedniego ?) był właścicielem Piotrowic (Petersdorf) i Goliszowa (Goellschau). Żonaty z N. von Zedlitz z Prochowic (Parchwitz) w księstwie legnickim, miał trzech synów: Jerzego jun., Jana i Kaspra.

Potomstwo Jerzego jun.

Jerzy jun. (Jorge) – właściciel Dzwonowa (Schellendorf), miał syna – Jerzego, który odziedziczył majątek. Żonaty (x ok. 1556 r.) z Krystyną von Wernsdorf z Gościszowa (Giessmannsdorf) koło Bolesławca (Bunzlau), miał tylko córkę – Sybillę (ur. 1562 r.), żonę (x 25.10.1579 r.) Wolfa von Schlichting ze Starej Rudnej (Alt Raudten) koło Lubina (Lueben).

Potomstwo Jana.

Jan (Hans) – w początkach XVI wieku był właścicielem Goliszowa (Goellschau) i Zagrodna (Adelsdorf). Żonaty z N. von Stosch z Czerńca (Schwarzau) koło Lubina (Lueben), był założycielem wymarłej linii baronowskiej. Miał czterech synów – założycieli oddzielnych domów: Nicol (Mikołaj) – dom szlachecki Goliszów (Goellschau) – Dobromierz (Hohenfriedeberg), Krzysztof Konrad i Jerzy – domy Zagrodno (Adelsdorf) i Hartmann – dom Lutynia (Leuthen) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

Dom szlachecki Mikołaja
Goliszów (Goellschau) – Dobromierz (Hohenfriedeberg)

Nicol (Mikołaj) (zm. ok. 1570 r.) – był założycielem szlacheckiego domu Goliszów (Goellschau), później Dobromierz (Hohenfriederg) i Jugowa (Hausdorf) koło Jawora (Jauer), wymarłej w XVIII wieku.
Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Rechenberg z Siedliska (Carolath) w księstwie głogowskim, 2. z Magdaleną von Mauschwitz z Rochowa (Armenruh) koło Złotoryi (Goldberg). Z pierwszą żoną miał syna – Melchiora (ur. 1547 r.), właściciela Goliszowa (Goellschau) i Targoszyna (Bersdorf) koło Jawora (Jauer), członka rady księcia Fryderyka IV legnickiego i starostę księstwa legnickiego. Zmarł w 1601 roku (24.06.), pochowany został w Goliszowie (Goellschau), gdzie znajdowało się jego epitafium z inskrypcją: „Nobiliss. Vir Dn. Melchior a Schellendorf in Gőlschaw et Boresdorf, Ducatus quond. Lig./nicensis/ Capitaneus meritiss. Requietorio hoc conditur. Filii superstites, Henricus, Johannes et Melchior Parenti Desideratiss. F. Cc. Vixit annos LIV obiit an. CMDCI M. Jun. D. XXIV Post Tenebras spero Lucem.“ Żonaty z Małgorzatą von Kreiselwitz, miał synów: Henryka, Jana i Melchiora jun.
Małgorzata von Kreiselwitz zmarła w 1596 roku – na płycie nagrobnej umieszczono napis: „Quiescit in hoc Sarcophago Matrona Nobiliss. Margaretha Kreischelwitzia Magnif. Dn. Melchioris a Schellendorf Senioris in Golschaw Ducatus Lignic. Capitan. Uxor quondam amabiliss. quae ex valle umbrae mortis, in regionem viventium commigravit A. C. MDXCVI aet. s. XLVIII spes altera Vitae“.
Henryk (ur. 1571 r.), właściciel Goliszowa (Goellschau) i Targoszyna (Bersdorf), zmarł w 1613 roku (27.07.) w wieku 42 lat i pochowany został w Goliszowie (Goellschau).
Kontynuatorem rodu był Melchior jun. (ur. 1583 – zm. 12.02.1625 r.) – właściciel Goliszowa (Goelleschau), Dobromierza (Hohenfriedeberg) i Jugowej (Hausdorf). Żonaty z N. von Falkenhain, miał liczne potomstwo w tym Annę Elżbietę – żonę Jana Krzysztofa von Schweinitz z Krzepielowa (Tschepplau) w księstwie głogowskim.

Dom baronowski Zagrodno (Adelsdorf) – Krzysztofa Konrada.

Krzysztof Konrad – drugi syn Jana, był właścicielem Zagrodna (Adelsdorf). W 1579 roku kupił państwo stanowe Koenigsbrueck w Saksonii a w 1566 roku –

Iłową (Halbau) koło Żagania (Sagan). Żonaty z Katarzyną Marią burgr. zu Dohna, miał syna – Krzysztofa (zm. 11.08.1583 r.), członka rady cesarskiej i w latach 1575 – 1583 starostę hrabstwa kłodzkiegoi członka rady książąt bawarskich, właściciela Iłowej (Halbau) oraz Kunowa (Kuhna) koło Zgorzelca (Goerlitz). Żonaty z Barbarą von Nostitz z Suchej (Tschocha) koło Lubania Śląskiego (Lauban), miał syna – Karola Magnusa, właściciela Koenigsbrueck, Iłowej (Halbau) i Kunowa (Kuhna) oraz pana zastawnego państwa Kliczków (Klitschdorf) koło Bolesławca (Bunzlau) i Luboszowa (Lipschau) koło Zgorzelca (Goerlitz). Karol Magnus w 1609 roku otrzymał tytuł barona. Żonaty z Małgorzatą, córką Jana Moryca von Schoenfeld z Łużyc, miał troje dzieci: Krzysztofa, Wolfganga i Elżbietę – żonę (x 1620 r.) Jana Wolfganga bar. von Rechenberg z Kliczkowa (Klitschdorf) i Przemkowa (Primkenau).
Krzysztof (ur. 1.06.1580 – zm. 23.07.1647 r.) – wł. Koenigsbrueck i Kliczkowa (Klitschdorf), członek rady cesarskiej, był starostą księstwa żagańskiego i prezydentem kamery cesarskiej we Wrocławiu (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną von Schoenaich, 2. z Elżbietą Konstancją bar. von Poetting und Persing (ur. 1610 – zm. 1689 r.), dzieci nie miał. Wdowa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (trzecia żona) (x Częstochowa 20.02.1648 r.) za Jerzego III hr. von Oppersdorff z Głogówka i następnie (x po 1659 r.) za Jerzego Bernarda bar. von Welczek z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko).
Wolfgang – drugi syn Karola Magnusa, odziedziczył główne majątki: Koenigsbrueck, Kliczków (Klitschdorf), Kunów (Kuhna), Iłową (Halbau) i Raciborowice (Gross Hartmannsdorf). Żonaty z Zofią Elżbietą, córką Jana Jerzego Reichsgrafa von Solms-Baruth, miał dwie córki: Annę Małgorzatę – żonęGustawa Reichsgrafa von Colonna i Zofię – drugą żonę Otta von Hochberg z Buczka (Buchwald). Syn Wolfganga – Maksymilian, właściciel państw Koenigsbrueck i Kliczków (Klitschdorf), żonaty był z Joanną Małgorzatą, córką Henryka III bar. von Friesen. Dzieci nie posiadał – zmarł w 1703 roku jako ostatni męski przedstawiciel linii baronowskiej z Koenigsbrueck i Kliczkowa (Klitschdorf).
Siostrzenica Maksymiliana, córka Zofii i Otta von Hochberg – Helena Zofia Magdalena von Hochberg, była żoną (x 1683 r.) Jana Wolfgnanga bar. von Frankenberg-Ludwigsdorf, który w 1700 roku (28.08.) otrzymał tytuł hrabiego i w 1714 roku (4.07.) uzyskał zezwolenie cesarskie na przyjęcie do swojego, tytułu, nazwiska i herbu teściowej: „Graf von Frankenberg-Ludwigsdorf, Freiherr von Schellendorf“.

Dom szlachecki Jerzego – Zagrodno (Adelsdorf).

Jerzy – trzeci syn Jana, brat Krzysztofa Konrada, był właścicielem majątku w Zagrodnie (Adelsdorf). Żonaty z N. von Riemen z Soboty (Zobten am Bober) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg), miał syna – N., zonatego z N. von Schellendorf z Lutyni (Leuthen). Dom wymarł na jego córce – Annie (zm. po 1615 r.), żonie Krzysztofa von Hochberg z Roztoki (Rohnstock), która majątek w Lutynii (Leuthen) wniosła w posagu mężowi.

Dom szlachecki Hartmanna: Goliszów (Goellschau) – Lutynia (Leuthen)

Hartmann – czwarty syn Jana, był właścicielem majątku w Goliszowie (Goellschau) i Lutynii (Leuthen). Żonaty z N. von Kreischwitz miał dwie córki: N. – żonę N. von Schellendorf z Zagrodna (Adelsdorf) (syn Jerzego), która majątek w Lutynii (Leuthen) wniosła mu w posagu, oraz Annę – żonę (x ok. 1570 r.) Thamma von Brauchitsch, właściciela Kochlic (Kuchelberg) w księstwie legnickim.

Potomstwo Kaspra.

Kasper – trzeci z synów Jerzego, brat Jerzego jun. i Jana, był właścicielem Górnego Goliszowa (Ober Goellschau) . Żonaty z N. von Ebersbach z Broniszowa (Brunzenwaldau) koło Kożuchowa (Freystadt), miał dwóch synów: N. i Baltazara.

N. von Schellendorf – syn Kaspra, żonaty z N. von Romnitz z Rębienic (Romnitz) w księstwie legnickim, miał tylko jedną córkę, żonę N. von Schweinitz z Zadola (Hellau) koło Lwówka Śląskiego (Lemberg, Loewenberg).

Baltazar – drugi syn Kaspra, żonaty z N. von Borwitz z Nowej Wsi (Neudorf), miał syna – Fryderyka. Fryderyk – w 1600 roku właściciel Górnego Goliszowa (Ober Goellschau)był dwukrotnie żonaty: 1. z Anną (zm. przed 1603 r.), córką Wacława von Sack z Droglowic (Drogelwitz) w księstwie głogowskim, 2. z Urszulą von Falkenhayn z Mazurowic (Maserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Z pierwszą żoną miał troje dzieci: Krzysztofa – chorego psychicznie, Annę (zm. 1606 r.) – żonę Zygmunta von Lestwitz z Czerńca (Tschirnitz) koło Jawora (Jauer) i Barbarę – żonę Fryderyk von Kreckwitz z Niechlowa (Nechlau) w księstwie wołowskim. Z drugą żoną – córkę Urszulę (ur. 19.08.1603 r.) – żonę (x 1623 r.) Mikołaja (Nicol) von Falkenhayn z Brochocina (Brockendorf) koło Złotoryi (Goldberg).

LINIA Z LUBIATOWA (LOBENDAU)

Informacje o tej wymarłej linii są nadzwyczaj skąpe. W 1474 roku właścicielem Lubiatowa (Lobendau) koło Złotoryi (Goldberg) był Kasper von Schellendorf, w 1506 roku – Jan a w drugiej połowie XVI wieku – Fabian (syn Jana ?). Jego siostra – Barbara była żoną (x 1569 r.) Wilhelma von Reibnitz z Bolkowic (Polkau) koło Jawora (Jauer). W 1596 roku występuje w dokumentach jako właściciel Lubiatowa (Lobendau) Wilhelm von Schellendorf.

LINIA Z GNIEWOMIROWIC (FELLENDORF)

Pierwsze informacje o właścicielach z tego rodu Gniewomirowic (Fellendorf) w księstwie legnickim pochodzą z XVI wieku: w latach 1548 – 1550 właścicielem majątku był Mikołaj (Nicol) von Schellendorf. Miał dwóch synów: Krzysztofa i Mikołaja jun. (Nicol).

Krzysztof z Gniewomirowic (Fellendorf), żonaty (x ok. 1574 r.) z Kunegundą von Landscron z Wrocisławic (Obsendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), był właścicielem Pawlikowic (Pohlsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Prawdopodobnie jego synem był Adam – w 1580 roku właściciel tego majątku. Wdowa po Adamie – N. występuje w dokumentach w 1587 roku.
Jego brat – Mikołaj jun. (Nicol), w 1579 roku właściciel Gniewomirowic (Fellendorf), żonaty był z Katarzyną von Bibran z Modły (Modlau) koło Bolesławca (Bunzlau). Jego syn – N., zonaty z N. von Schkopp z Rakowa (Krebsberg) koło Lubina (Lueben), miał czworo dzieci: Mikołaja (Nicol) – właściciela Łomnicy (Lomnitz – której ?), N. córkę – żonę Abrahama von Lest, Annę Marię – żonę (x ok. 1630 r.) Piotra von Sparnberg zwanego Taussdorff i Juliannę – dwukrotnie zamężną: 1. z Wolfem Leonardem von Schkopp (zm. 1642 r.), właścicielem Chocianowca (Gross Kotzenau) koło Lubina (Lueben), 2. (x 1644 r.) z N. von Seher-Thoss z Tułowic (Tillendorf) koło Bolesławca (Bunzlau), pułkownikiem wojsk cesarskich.

INNE LINIE

Istniało jeszcze kilka mniej znanych linii i domów, o których brak jest dokładniejszych informacji.
Istniała linia świdnicka z Domanic (Domanze) z której znany jest w 1494 roku Mikołaj (Nicol) oraz Kasper – przebywający w początkach XVI wieku na dworze księcia Karola I ziębicko – oleśnickiego. Prawdopodobnie posiadali oni również zamek Rogowiec (Hornsberg) koło Wałbrzycha (Waldenburg). Pilnacek błędnie uważa zamek ten za główną siedzibę Schellendorfów i lokalizuje go koło Wrocławia (Breslau). Zamek nabył w 1429 roku Wacław von Schellendorf. W drugiej połowie XV wieku właścicielem zamku był Jan, znany raubritter, w 1483 roku król Maciej Korwin polecił zdobyć i zburzyć zamek.
W połowie XVI wieku Albrecht von Schellendorf z Rogowca (Hornsberg) był starostą księstwa nyskiego, w 1538 roku kupił Ścinawę Nyską (Steinsdorf) i wójtostwo w Ścinawie Małej (Steinau) koło Nysy (Neisse). W latach 1551 – 1553 był z ramienia królowej Izabeli starostą księstwa opolsko – raciborskiego. W 1559 roku był starostą hrabstwa kłodzkiego.

Również w księstwie cieszyńskim przejściowo przedstawiciele tego rodu posiadali majątki, jednak nie wiadomo z jakiej linii: w 1577 roku Fryderyk kupił Czechowice (Czechowitz), w latach 1515 – 1628 Jan z Rogowca (Hornsberg) był właścicielem Raju (Royerhof), Darkova (Darków, Darkau), Louki (Łąki, Lonkau) i Bonkova (Bąków, Bonkau).

Źródła:
Sinapius T. I s. 810-815, T. II s. 429-431, 955
Boehme T. IV s. 170
Zedlitz T. IV s. 163

Blazek T. II s. 114-115, T. IV S. 72
Pilnacek T. IV s. 1063-1064
Schles. Wappenbuch szp. 137
Doerr s. 199
C.D.S. T. XXXIII s. 86
Weltzel A.: Die Landesbeamte der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 21

TABLICE GENEALOGICZNE

a) Linia z Dzwonowa - szlachecka

N. v. Schellendorf
zm. przed 1404 r.
|

Hannos (Jan)	Marcus	Kasper	Zygmunt
zm. przed 1445 r. wł. Dzwonowa, Piotrowic i Goliszowa ż. Agnieszka v. Reibnitz		linia z Lubiatowa ?	linia z Gniewomierza ?
? Jerzy poł. XV w. wł. Piotrowic i Goliszowa ż. N. v. Zedlitz z Prochowic			

Jerzy jun. (Jorge) wł. Dzwonowa	Jan (Hans) wł. Goliszowa i Zagrodna ż. N. v. Stosch z Czerńca	Kasper wł. Górnego Goliszowa ż. N. v. Ebersbach z Broniszowa	
Jerzy ż. (x ok. 1556 r.) Krystyna v. Wernsdorf z Gościszowa		N. (syn) ż. N. v. Romnitz z Rębienic	Baltazar ż. N. v. Borwitz z Nowej Wsi
Sybilla ur. 1562 r. m. (x 25.10.1579 r.) Wolf v. Schlichting ze Starej Rudnej		N. córka m. N. v. Schweinitz z Zadola	Fryderyk 1600 r. – wł. Górnego Goliszowa ż. 1. Anna v. Sack z Droglowic

| (zm. przed 1603 r.)
| 2. Urszula v. Falckenhayn
| z Mazurowic
| |
| _____
| Krzysztof chory psychicznie — córki:
| a) Anna zm. 1606 r. m. Zygmunt v. Lestwitz z Czerńca
| b) Barbara m. Fryderyk v. Kreckwitz z Niechlowa
| c) Urszula ur. 19.08.1603 r. m. (x 1623 r.) Mikołaj v. Falckenhayn z Brochocina
|

_____

Nicol (Mikołaj) zm. ok. 1570 r. wł. Goliszowa ż. 1. N. v. Rechenberg z Siedliska 2. Magdalena v. Mauschwitz z Rochowa
|
Melchior ur. 1547 – zm. 24.06.1601 r. wł. Goliszowa i Targoszyna starosta księstwa legnickiego ż. Małgorzata v. Kreiselwitz (zm. 1596 r.)
|
z Zagrodna

Krzysztof Konrad
|
linia baronowska

Jerzy wł. Zagrodna ż. N. v. Riemen z Soboty
|
N. syn ż. N. v. Schellendorf (córka Hartmanna)
z Lutyni
|
Anna zm. po 1615 r. m. Krzysztof v. Hochberg z Roztoki

Hartmann wł. Lutyni ż. N. v. Kreischwitz
|
córki:
a) N. m. N. v. Schellendorf (syn Jerzego)
b) Anna m. (x ok. 1570 r.) Thamm v. Brauchitsch wł. Kochlic

Henryk
ur. 1571 – zm. 27.07.1613 r.
wł. Goliszowa i Targoszyna

Jan

Melchior jun.
ur. 1583 – zm. 12.02.1625 r.
wł. Goliszowa, Dobromierza
i Jugowej
ż. N. v. Falckenhayn

b) Linia baronowska

Krzysztof Konrad
syn Jana
wł. Zagrodna
1579 r. – kupił Koenigsbrueck
w Saksonii
ż. Katarzyna Maria brgr. v. Dohna
|
Krzysztof
zm. 11.08.1583 r.
wł. Koenigsbrueck,
Iłowej i Kunowa,
członek rady cesarskiej,
członek rady książąt
bawarskich,
1575 – 1583 r. – starosta
hrabstwa kłodzkiego
ż. Barbara v. Nostitz
z Suchej
|
Karol Magnus
1602 r. – baron
wł. Koenigsbrueck, Iłowej,
Kunowa, Kliczkowa
i Luboszowa
ż. Małgorzata v. Schoenfeld
z Łużyc
|

Krzysztof
ur. 1.06.1580 -
zm. 23.07.1647 r.
członek rady cesarskiej,
starosta księstwa żagańskiego,
prezydent kamery cesarskiej
we Wrocławiu
ż. 1. Katarzyna v. Schoenaich
2. Elżbieta Konstancja
bar. v. Poetting u. Persing

Wolfgang
wł. Koenigsbrueck,
Kliczkowa, Kunowa,
Iłowej i Raciborowic
ż. Zofia Elżbieta
Rsgr. v. Solms-Baruth
|
Maksymilian
zm. 1703 r.

Elżbieta
m. (x 1620 r.)
Jan Wolfgang
v. Rechenberg
z Kliczkowa i Przemkowa

córki:
a) Anna Małgorzata

(ur. 1610 – zm. 1689 r.) wł. Koenigsbrueck i Kliczkowa ż. Joanna Małgorzata bar. v. Friesen m. Gustaw Rsgr. v. Colonna b) Zofia m. Otto v. Hochberg z Buczka | Helena Zofia Magdalena v. Hochberg m. (x 1683 r.) Jan Wolfgang bar. v. Frankenberg-Ludiwgsdorf 1714 r. – hr. v. Frankenberg-Ludwigsdorf bar. v. Schellendorf.

SCHELLENFELDT

zob.

SCHALLENFELDT

SCHELLENHOF

zob.

SCHELE

SCHELLENSCHMIDT

zob.

SCIPIAN

SCHELLENSHAND

zob.

SCIPIAN
SCHEMINSKI

zob.

SCHAFF

SCHENCK

zob.

SCHENK

SCHENCKENDORF
(SCHENKENDORF)

Stary ród baronowski znany od XIV wieku z Bawarii, Saksonii i Brandenburgii. W herbie posiadali w złotym polu dwie, jedna nad drugą, biegnące czarne wydry. W 1323 roku Henryk Schenck von Schenkendorf występuje w dokumentach książąt saskich. W 1450 roku wśród rycerstwa saskiego wymieniany jest Otto von Schenkendorf. W 1597 roku zmarł w Dreźnie (Dresden) Bernard von Schenkendorf, koniuszy książąt saskich.
Na Śląsk w połowie XVI wieku przybyli przedstawiciele linii brandenburskiej i początkowo posiadali majątki w okolicy Sulechowa (Zuellechau) i Świebodzina (Schwiebus). Około 1580 roku N. von Schenckendorf, właściciel Schmellen koło Sulechowa (Zuellechau) był żonaty z N. von Luck z Witynia (Witten) koło Świebodzina (Schwiebus)
Około 1647 roku zmarła Barbara Helena von Schenckendorf – pierwsza żona Kaspra von Braun z Kębłowic (Kammelwitz) koło Wrocławia (Breslau), właściciela Jezior (Jehser) koło Świebodzina (Schwiebus). Jej córka – Barbara wyszła

za mąż za Oswalda von Schenckendorf, właściciela Moessichen w Brandenburgii.
W 1681 roku Jerzy był właścicielem Bukwicy (Leutbach) w księstwie głogowskim, majątek ten dziedziczył później Jan Adam i następnie Baltazar z Rosina (Rissen) koło Świebodzina (Schwiebus). Baltazar (zm. po 1720 r.) – żonaty (x 1704 r.) z N., córką Kaspra Henryka von Luck, miał syna i córkę.
W XVII wieku posiadali według Sinapiusa Muelgast w hrabstwie kłodzkim. Takiej miejscowości niema, prawdopodobnie chodzi tu o przedstawicieli linii z Miłogoszczy (Muelgast) w księstwie wołowskim posiadających majątki w hrabstwie kłodzkim. Przed 1627 rokiem Kasper von Schenckendorf z Miłogoszczy (Muelgast) był właścicielem Morawy (Mohrau) a następnie Idzikowa (Kieslingswalde) w hrabstwie kłodzkim. Zmarł w 1643 roku i pochowany został w Idzikowie (Kieslingswalde). Żonaty z Barbarą von Falkenhayn (zm. 1647 r.) z Głoski (Gloschkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), miał sześcioro dzieci: Elżbietę – żonę Adama von Reichenbach asesora sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, Barbarę – żonę Dietricha von Pannwitz z Krosnowic (Rengersdorf) w hrabstwie kłodzkim, Małgorzatę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem Angelo de Morgante ze Słupca (Schlegel) w hrabstwie kłodzkim, 2. z N. von Berg, oraz trzech synów: Jana Jerzego, Wolfa Henryka i Kaspra.
Jan Jerzy posiadał majątki w księstwie głogowskim;
Wolf Henryk z Miłogoszczy (Muehlgast) był właścicielem najpierw Idzikowa (Kieslingswalde), nastepnie Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf). W 1642 roku był pisarzem a w 1650 roku – asesorem sądu ziemskiego hrabstwa kłodzkiego, w 1647 roku został członkiem rady cesarskiej. Zmarł w 1691 roku (8.03.) w wieku 79 lat. Żonaty z Anną Elżbietą von Dhamm (Dahme), miał dwóch synów:
1. Jana Henryka (zm. 1.04.1709 r.) – członka rady cesarskiej i w 1697 roku zarządzającego urzędem królewskim hrabstwa kłodzkiego, właściciela m. in. Skiby (Scheibe), Strachocina (Schreckendorf) i Starego Waliszowa (Alt Waltersdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną Teresą (zm. 1683 r.), córką Kaspra Bujakowskiego ze Skiby (Scheibe) i Strachocina (Schreckendorf), dziedziczką tych majątków, 2. z Marią Rozyną bar. von Rauthen (zm. 4.11.1721 r.), z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą – córkę Joannę Rozynę, żonę Jana Samuela Skronskiego z Radłowa (Radlau), prokuratora kamery księstwa opolsko – raciborskiego, właściciela Karmonków (Karmonkau) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku, oraz syna – Jana Józefa Fryderyka, właściciela wwszystkich majątków w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z Elżbietą Karoliną bar. von Kalckreuth miał syna – Jana Józefa Karola Franciszka (ur. 2.12.1720 r.).
2. Jana Jerzego – członka rady cesarskiej i właściciela Ołdrzychowic Kłodzkich (Ullersdorf). Żonaty dwukrotnie: 1. z Konstancją Elżbietą von Ullersdorf, 2. z Teresą Renatą von Haugwitz z Piszkowic (Pischkowitz) w hrabstwie kłodzkim, z pierwszą zoną miał jedną córkę, z drugą – trzy córki i syna: Marię Konstancję – żonę Franciszka Karola von Vogt z Tymienic (Tamnitz) koło Krosna Odrzańskiego (Crossen a. d. Oder), Teresę, Annę, Elżbietę i Jana Henryka.

Kasper – brat Jana Jerzego i Wolfa Henryka, przez wiele lat służył w armii cesarskiej, był właścicielem Górnego Ratna (Ober Rathen) w hrabstwie kłodzkim. Żonaty z N. von Dhamm (Dahme), siostrą bratowej Anny Elżbiety, miał trzech synów: Jana Antoniego – zmarłego w młodości w 1694 roku, Jana Henryka – chorążego armii cesarskiej, zmarłego (27.09.1690 r.) w Siedmiogrodzie i Jana Adama.
Jan Adam – odziedziczył Górne Ratno (Ober Rathen). Żonaty z Teresą von Hundt ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), miał siedmior dzieci: Jana Wolfganga – duchownego, Jana Józefa – przebywającego na dworze książąt ziębickich von Auersberg, Marię Teresę, Marię Franciszkę, Marię Katarzynę, Marię Józefę i Marię Juliannę.
W XVIII wieku N. (kobieta – któraś z córek Jana Adama ?) bar. von Schenckendorf była właścicielką majątku Lubiatów (Lobedau) koło Otmuchowa (Ottmachau) w księstwie nyskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 431, 955-957
Zedlitz T. IV s. 163-164

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia kłodzka

Kasper v. Schenckendorf
zm. 1643 r.
przed 1627 r. – wł. Moraw i Idzikowa
ż. Barbara v. Falckenhayn
z Głoski
(zm. 1647 r.)
|

Jan Jerzy wł. majątków w ks. legnickim	Wolf Henryk ur. 1612 - zm. 8.03.1691 r.	Kasper wł. Górnego Ratna	córki: a) Elżbieta m. Adam v. Reichenbach
	wł. Idzikowa i Ołdrzychowic	ż. N. v. Dhamm |	b) Barbara m. Dietrich v. Pannwitz
	Kłodzkich członek rady cesarskiej ż. Anna Elżbieta v. Dhamm |	| | | | | | |	z Krosnowic c) Małgorzata m. 1. Jan Angelo de Morgante ze Słupca 2. N. v. Berg

Jan Henryk Jan Jerzy

zm. 1.04.1709 r. wł. Ołdrzychowic Jan Antoni Jan Henryk Jan Adam
wł. Skiby, Strachocina Kłodzkich zm. 1694 r. zm. 27.09.1690 r. wł. Górnego
i Starego Waliszowa członek rady zmarł zmarł na wojnie Ratna
członek rady cesarskiej w młodości w Siedmiogrodzie ż. Teresa
cesarskiej ż. 1. Konstancja v. Hundt
ż. 1. Anna Teresa Elżbieta ze Starego
Bujakowska v. Ullersdorf Grodkowa
ze Skiby 2. Teresa Renata |
i Strachocina v. Haugwitz

(zm. 1683 r.) z Piszkowic Jan Wolfgang Jan Józef córki:
2. Maria Rozyna | duchowny na dworze a) Maria Teresa
bar. v. Rauthen | ks. v. Auersberg b) Maria
(zm. 4.11.1721 r.) | Franciszka
| c) Maria
Jan Henryk córki: Katarzyna
Jan Joanna a) Maria Konstancja d) Maria Józefa
Józef Rozyna m. Franciszek Karol e) Maria Julianna
Fryderyk m. Jan Samuel v. Vogt z Tymienic
ż. Elżbieta Skronski b) Teresa
Karolina z Radłowa c) Anna
bar. v. Kalckreuth d) Elżbieta
|
Jan Józef
Karol Franciszek
ur. 2.12.1720 r.

SCHENCKENDORF
(SCHENCKENDORF von HEINERSDORF)

W 1782 roku dwaj naturalni synowie radcy sądowego N. von Schenckendorf z Drogomina (Heinersdorf) koło Świebodzina (Schwibus): Jan Fryderyk i Karol

Wilhelm uzyskali szlachectwo z nazwiskiem ojca i predykatem „von Heinersdorf“.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 164

SCHENK
(SCHENCK, SCHENKE)

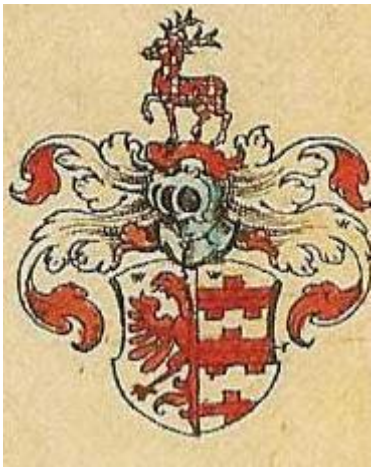

Stary śląski ród znany od końca XIII wieku, siedzibą rodową były Marszowice (Marschwitz) koło Oławy (Ohlau). Sinapius błędnie miejscowość tą lokalizuje w księstwie wołowskim.Nazwisko miało pochodzić od funkcji stolnika. T. Jurek nazwisko to łączy z rodem Szwabów (Schwab, Svevus) z których Ulryk (ok. 1250 – 1287 r.) był stolnikiem (dapifer) księcia Henryka III. W 1294 roku występuje w dokumentach księcia Henryka V Grubego jego brat – Konrad Schenck (zm. po 1310 r.). W 1430 roku Jan Schencke był właścicielem Ścinawy (Steine) koło Oławy (Ohlau). W 1478 roku Niclas – starosta Oławy (Ohlau) występuje w dokumentach księcia Fryderyka I legnicko – brzeskiego. W 1591 roku bracia Ruprecht i Henryk byli właścicielami Marszowic (Marschwitz) i Bełcza (Beltsch) w księstwie wołowskim. W 1596 roku występuje w dokumentach Wacław von Schenk, dworzanin na dworze książąt legnickich.
W 1598 roku (16.02.) zmarł Sebastian von Schenck z Kurowa (Kauern) koło Oławy (Ohlau), komtur zakonu joannitów w Strzegomiu (Striegau). Pochowany został w tamtejszym klasztorze, na płycie nagrobnej umieszczono napis: „D.O.M. Sanct. Johannis Hierosolymitani Ordinis Frater, Miles et Commendator Strigae, Rev. atque Nibilissimus Vir Dominus Sebastianus a Schenck, dum Commendam hanc per triginta annos jure administrasset d. XVI Febr. A.

MDXCVIII moritur, Jussu Prioris ejusdem Ordinis Bohemiae, R. atque Illustriss. Domini Dn. M. Leopoldi Poppel, Baronis a Lobkowitz in Strakonitz, more Catholico, sacro nimirum Missae in hoc Ordinis Templo publicae cantato et rite peracto funeratur, et hic tumulatur. Ejus anima requiescat in Pace."

Również na Górnym Śląsku w XVI i XVII wieku wystepuje to nazwisko: w połowie XVI wieku Krzysztof Schenck miał córkę – Zuzannę, żonę (x przed 1593 r.) Stanisława Szelichowskiego z Szelichowa (?) właściciela Knurowa (Knurow). W XVII wieku w księstwie opawskim żyły dwie siostry: Maria Zofia i Zuzanna Elżbieta. Maria Zofia była dwukrotnie zamężną: 1. z Adamem Strzelą (zm. przed 1676 r.) z Dzielaw (Dzielau) koło Koźla (Cosel), 2. z Janem Beneszem Panskim, w 1674 roku właścicielem Sudic (Zauditz) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin). Zuzanna Elżbieta – niezamężna, w 1655 roku udawadniała swoje szlachectwo.
Ród wymarł w XVII wieku. W kościele w Marszowicach (Marschwitz) znajdują się płyty nagrobne Anny Schenk (zm. 1591 r.), Henryka (zm. 1599 r.) i jego syna – Jerzego (zm. 1599 r.).

Źródła:
Sinapius T. I s. 815-817, T. II s. 955
Blazek T. II s. 115
Pilnacek T. IV s. 1071-1072
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 294
C.D.S. T. VI nr 313b

SCHENKENDORF

zob.

KRETSCHMER

SCHENKENDORF

zob.

SCHENCKENDORF

SCHEPKE

Nobilitowani w pruskiej służbie wojskowej mieszczanie namysłowscy: w 1798 roku (5.07.) szlachectwo pruskie otrzymał Fryderyk Józef Schepke (ur. Namysłów, Namslau 26.03.1756 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 3.04.1826 r.) – kapitan sztabowy, później major wojsk pruskich. Żonaty z Anną Gottliebą Stwolinską (ur. Psurów k. Olesna, Psurow b. Rosenberg 9.11.1757 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 14.06.1837 r.), miał trzech synów:

1. Fryderyka Wilhelma (ur. Namysłów, Namslau 6.01.1788 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 27.11.1865 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty z Fryderyką Ernestyną Herrmann (ur. Świdnica, Schweidnitz 17.09.1789 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 14.03.1864 r.), miał dwie córki:
   a) Marię Fryderykę Emilię (ur. Ząbkowice Śl., Frankenstein 18.05.1821 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 2.02.1885 r.)
   b) Herminę Fryderykę Luizę (ur. Ząbkowice Śl., Frankenstein 20.03.1832 – zm. Ząbkowice Śl., Frankenstein 15.12.1895 r.).

2. Jana Fryderyka Leopolda (ur. Namysłów, Namslau 28.09.1789 – zm. Żary, Sorau 12.01.1862 r.) – majora wojsk pruskich, królewskiego pocztmistrza w Żarach (Sorau). Żonaty (x Gdańsk, Danzig 28.09.1827 r.) z Emmą Eugenią Biegon von Czudnochowski (ur. Stargard, Stargard 3.09.1806 – zm. Drezno, Dresden 3.06.1878 r.), miał dziesięcioro dzieci:
   a) Leopoldynę Emmę Eugenię (ur. Gdańsk, Danzig 29.10.1828 – zm. Drezno, Dresden 8.01.1897 r.) – diakonissę;
   b) Fryderyka Leopolda Karola Eugeniusza (ur. Gdańsk, Danzig 29.12.1829 – zm. Kopenhaga 3.09.1850 r.) – oficera wojsk duńskich;
   c) Fryderyka Leopolda Justusa Juliusza (ur. Gdańsk, Danzig 28.02.1831 – zm. Philadelphia, Ameryka 8.07.1897 r.);
   d) Fryderyka Leopolda Henryka Ernesta (ur. Gdańsk, Danzig 26.02.1832 – zm. Koetzschenbroda b. Dresden 26.08.1898 r.) – właściciela Reinsholdshain w Saksonii. Żonaty (x Strehlen b. Dresden 4.03.1884 r.) z Emilią Augustą Hensel (ur. Poczdam, Potsdam 15.02.1845 r.), miał dwoje dzieci: Hermana Ernesta Leopolda (ur. Reinholdshain 28.06.1885 r.) – oficera regimentu huzarów wojsk niemieckich i Emmę Emilię Henriettę (ur. Reinholdshain 13.01.1890 r.);
   e) Fryderyka Leopolda Emila (ur. Gdańsk, Danzig 24.05.1833 – zm. Elbląg, Elbing 3.06.1838 r.);
   f) Fryderyka Leopolda Karola Maksymiliana (ur. Gdańsk, Danzig 4.08.1834 – zginął pod Mars-la-Tour 16.08.1870 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żo-

naty (x Treuenbrietzen 15.08.1867 r.) z Luizą Wilhelminą (Minna) Augustą Kaehne (ur. Treuenbrietzen 16.11.1838 – zm. Treuenbrietzen 7.09.1900 r.), miał dwóch synów: Karola Leopolda Maksymiliana (ur. Wittenberga 30.06.1868 r.) – kapitana wojsk niemieckich orz Maksymiliana Wilhelma Jana (ur. Wittenberga 20.04.1870 – zm. Drezno, Dresden 4.01.1901 r.) – oficera wojsk niemieckich;

g) Fryderykę Annę Albertynę (ur. Gdańsk, Danzig 7.08.1835 r.);
h) Emmę Marię Luizę (ur. Gdańsk-Emaus, Danzig-Emmaus 12.09.1836 r.);
i) Emilię Laurę Elżbietę (ur. Elbląg, Elbing 16.06.1838 r.);
j) Fryderyka Wilhelma Leopolda Emila (ur. Elbląg, Elbing 31.08.1840 – zginął pod Mars-la-Tour 16.08.1870 r.) – oficera wojsk pruskich.

3. Fryderyka Ludwika Wilhelma (ur. Namysłów, Namslau 3.01.1797 – zm. Neuendorf b. Potsdam 17.02.1869 r.) – majora wojsk pruskich. Żonaty z Ulryką Fryderyką Henriettą von Wittke (ur. Kołobrzeg, Kolberg 1.07.1801 – zm. Neuendorf 18.04.1870 r.), miał czworo dzieci:

a) Franciszka Wilhelma (ur. Szczecin, Stettin 31.01.1828 r.) – mierniczego kolei żelaznych, oficera wojsk pruskich;
b) Hermanna Fryderyka Hugo (ur. Szczecin, Stettin 22.02.1830 – zm. Berlin 28.03.1869 r.) – radcę ministerstwa wojny. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Spandau) z Pauliną Koehler (ur. Szczecin, Stettin) 2. (x Greifswald) z Antonią Koehler (ur. Szczecin, Stettin – zm. Gries b. Bozen 5.01.1871 r.), miał córkę – Paulę (ur. Spandau 1868 – zm. Drezno, Dresden 1884 r.);
c) Marię (ur. Szczecin, Stettin1833 r.) – żonę (x 1866 r.) Augusta Heese (zm. 1870 r.) pastora w Neuendorf;
d) Wilhelma Fryderyka Ulryka (ur. Szczecin 23.02.1834 r.) – zaginął w Ameryce.

Źródła:

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12 Limburg 2001 s. 392

Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeusler. Gotha Jg 2:1908 s. 807-808

TABLICE GENEALOGICZNE

Fryderyk Józef Schepke
ur. Namysłów 26.03.1756 –
zm. Ząbkowice Śl. 3.04.1826 r.
1798 r. – szlachectwo pruskie
major wojsk pruskich
ż. Anna Gottlieba Stwolinska
(ur. Psurów 9.11.1757 –

zm. Ząbkowice Śl. 14.06.1837 r.)
|

Fryderyk Wilhelm
ur. Namysłów 6.01.1788 -
zm. Ząbkowice Śl. 27.11.1865 r.
major wojsk pruskich
ż. Fryderyka Ernestyna Hermann
(ur. Świdnica 17.09.1789 -
zm. Ząbkowice Śl. 27.11.1865 r.)
|
córki:
a) Maria Fryderyka Emilia
ur. Ząbkowice Śl.
18.05.1821 -
zm. Ząbkowice Śl.
2.02.1885 r.
b) Hermina Fryderyka Luiza
ur. Ząbkowice Śl.
20.03.1832 -
zm. Ząbkowice Śl.
15.12.1895 r.

Jan Freyderyk Leopold
ur. Namysłów 28.09.1789 -
zm. Żary 12.01.1862 r.
major wojsk pruskich,
pocztmistrz w Żarach
ż. (x Gdańsk 28.09.1827 r.)
Emma Eugenia Biegon
v. Czudnochowski
(ur. Stargard 3.09.1806 -
zm. Drezno 3.06.1878 r.)
|

Franciszek Wilhelm
ur. Szczecin
31.01. 1828 r.
mierniczy
kolei,
oficer
wojsk pruskich

Hermann Fryderyk Hugo
ur. Szczecin
22.02.1830 -
zm. Berlin
28.03.1869 r.
radca
ministerstwa wojny

Wilhelm Fryderyk Ulryk
ur. Szczecin
23.02. 1834 r.
zaginął
w Ameryce

Maria
ur. Szczecin
1833 r.
m. (x 1866 r.)
August Hesse
(zm. 1870 r.)
pastor
w Neuendorf

ż. 1. (x Spandau)
Paulina Koehler
(ur. Szczecin)
2. (x Greifswald)
Antonia Koehler
(ur. Szczecin –
zm. Gries 5.01.1871 r.)

Fryderyk Ludwik Wilhelm
ur. Namysłów 3.01.1797 –
zm. Neuendorf 17.02.1869 r.
major wojsk pruskich
ż. Ulryka Fryderyka Henrietta v. Wittke
(ur. Kołobrzeg 1.07.1801 –
zm. Neuendorf 18.04.1870 r.)
|

Fryderyk Leopold Karol
Eugeniusz
ur. Gdańsk
19.12.1829 -
zm. Kopenhaga 3.09. 1850 r.
oficer wojsk duńskich

Fryderyk Leopold Justus
Juliusz
ur. Gdańsk
28.02. 1831 -
zm. Philadelphia 8.07.

Fryderyk Leopold Henryk
Ernest
ur. Gdańsk
26.02. 1832 -
zm. Koetzschoenbroda

Fryderyk Leopold Emil
ur. Gdańsk
24.05.1833 -
zm. Elbląg
3.06.1838 r.

Fryderyk Leopold Karol
Maksymilian
ur. Gdańsk
4.08.1834 -
zginął pod Mars-la-Tour
16.08.1870 r.
kapitan wojsk pruskich

Fryderyk Wilhelm Leopold
Emil
ur. Elbląg
31.08. 1840 -
zginął pod Mars-

córki:
a) Leopoldyna Emma Eugenia
ur. Gdańsk
29.10.1828 –
zm. Drezno
8.01.1897 r.
diakonissa
b) Fryderyka Anna Albertyna
ur. Gdańsk

1897 r. 26.08.1898 r. ż. (x Treuen- la-Tour 7.08.1835 r.
wł. Reinsholds- brietzen 16.08. c) Emma Maria
Luiza
hain 15.08.1867 r.) 1870 r. ur. Gdańsk-
Emaus
ż. (x Strehlen Luiza Wilhelmina oficer 12.09.1836 r.
4.03.1884 r.) (Minna) Augusta wojsk d) Emilia Laura
Emilia Augusta Kaehne pruskich Elżbieta
Hensel (ur. Treuenbrietzen ur. Elbląg
(ur. Poczdam 16.11.1838 - 16.06.1838 r.
15.02.1845 r.) zm. Treuenbrietzen
| 7.09.1900 r.)
|
Hermann Ernest Emma Emilia |
Leopold Henrietta |
ur. Reinsholdshain ur. Reinsholdshain |
28.06.1885 r. 13.01.1890 r. |
oficer regimentu
huzarów wojsk
niemieckich

Karol Leopold Maksymilian Maksymilian Wilhelm Jan
ur. Wittenberga 30.06.1868 r. ur. Wittenberga 20.04.1870 –
kapitan wojsk niemieckich zm. Drezno 4.01.1901 r.
oficer wojsk niemieckich

SCHEPS
(SCHOEPS)

Herb szlachecki wg Blażka

Herb szlachecki wg Siebmachera

Ród patrycjuszy świdnickich. Kasper Scheps (zm. 1537 r.) żonaty z Martą Zeidler, miał syna – Kaspra jun., burmistrza Świdnicy (Schweidnitz), zonatego z Katarzyną Kobersberg. Ich syn – Daniel (ur. 1534 – zm. 2210.1609 r.), doktor

medycyny i fizyk Świdnicy (Schweidnitz), był właścicielem Bolesławic (Bunzelwitz) koło Świdnicy (Schweidnitz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Jadwigą Tommendorf (ur. 25.01.1548 – zm. 5.04.1587 r.), 2. z N. Heinrich z Legnicy (Liegnitz), z drugiego małżeństwa miał dzieci: Jana (ur. 1591 – zm. 14.10.1640 r.) – właściciela Sępowa (Geiersberg) koło Złotoryi (Goldberg), żonatego z Marią von Reichell, Jadwigę – żonę doktora medycyny Fryderyka von Seyller i Kaspra.

Źródła:
Sinapius T. I s. 817
Blazek T. III s. 48

SCHEPS

zob.

SCHOEPS

SCHERAU

zob.

SCHERI

SCHERFFENBERG

zob.

SCHAERFFENBERG

SCHERFER
(SCHERFER von SCHERFERSTEIN)

Czeska szlachta nobilitowana, osiadła również w księstwie opawskim. Wit Grzegorz Scherfer, pisarz zamku praskiego, w 1556 roku (7.08.) wystąpił z prośbą o potwierdzenie dla siebie i swoich braci: Mikołaja, Benedykta, Jakuba i Joachima, szlachectwa z predykatem „von Scherferstein". Prośba jego została początkowo odrzucona i dopiero w 1572 roku (9.02.) otrzymali wszyscy potwierdzenie stanu szlacheckiego i predykatu. W herbie posiadali tarczę podzieloną w słup (pionowo) błękitno – czerwoną, naZ obydwu częściach umieszczona srebrna skała ze stojącym na niej złotym gryfem. W klejnocie rogi bawole: jeden złoto-czerwony, drugi czerwono-błękitny, pomiędzy nimi złoty, stojący gryf trzymający w przednich łapach kawałek srebrnej skały. Labry: błękitno-złote i czerwono-złote.
W Głubczycach (Leobschuetz) w początku XVIII wieku. Zachariasz Scherfer von Scherferstein był członkiem rady miejskiej.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1073
Doerr s. 292

SCHERFERSTEIN

zob.

SCHERFER

SCHERFFENBERG

zob.

SCHAERFENBERG

SCHERGERSDORF

W 1446 roku w dokumentach kozielskich księcia Konrada Czarnego oleśnickiego i kozielskiego wystepuje jako świadek Mikulasz von Schergersdorf (Scherisdorf). Nic o tym rodzie nie wiadomo.

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 218

SCHERI
(SCHERY, SCHERAU, *SZARY ?*)

N. Scheri (wg J. Sperki – Borzym ?) w 1391 roku był dowódcą armii Władysława Opolczyka w Ziemi Dobrzyńskiej i starostą ważnego strategicznie zamku Bobrownik nad Wisłą.W wojnie z Polską bronił go przed Polakami, a następnie przekazał Krzyżakom. W 1393 roku pod nazwiskiem „Schari" występuje w dokumentach jako starosta z ramienia Władysława Opolczyka Dobrzynia nad Wisłą. W 1399 roku był starostą Opola (Oppeln). W 1404 roku (30.05.) „Mathias Schera von Chotorz" (Maciej Scheri z Kotorza k. Opola) występuje jako świadek w dokumencie księcia Bolka opolskiego w sprawie rozgraniczenia wsi Węgry (Wengern) i Jełowa (Jellowa) koło Opola. W 1407 roku Mathis Schery występuje w dokumentach głogóweckich księżnej Ofki, wdowy po Władysławie Opolczyku i w tym samym roku (22.08.1407 r.) w dokumencie księcia Bolka opolskiego wydanym dla braci Henryka i Merboty von Haugwitz – właścicieli Niewodnik (Niewodnik) koło Opola (Oppeln). W 1421 roku (8.03.) „Matzei Schari von Wyna" (Winów k. Opola, Winau b. Oppeln) był jednym z przedstawicieli (rozjemców) książąt Bolka opolskiego i Bernarda niemodlińskiego przy podziale spadku po księciu Janie Kropidle.
Prawdopodobnie siedzibą rodową była Chorula (Chorulla) koło Opola (Oppeln) – w 1447 roku (7.08.) Januszek von Szerau potwierdza, że otrzymał ostatnią ratę za niegdyś sprzedany Hannosowi Choruli majątek w tej wsi. Według J. Sperki siedzibą rodową miała być miejscowość Smuga (Smuga – która ?) koło Olesna (Rosenberg). Od początku XV wieku nazwisko to nie występuje, być może, że potomkami ich był śląski ród von Schier.

Źródła:
C.D.S. T. VI nr 88, 103, 111, 220, 157
Boehme T. II s. 74

Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residentzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 419-420
Sperka J.: Otocznie Władysława Opolczyka w latach 1370 – 1401. Katowice 2006 s. 205-206
Olejnik K.: Obrona polskiej granicy zachodniej. Poznań 1985 s. 52

SCHEROTZKI
(SAROTZKI)

Mało znany ród szlachecki, pochodzący prawdopodobnie z Czech, na Górnym Śląsku znany z okolic Dobrodzienia (Guttentag) i z księstwa opawskiego.
Fryderyk Kottulinski z Kotulina (Kottulin) koło Toszka (Tost), w 1593 roku był żonaty z Anną Scherotzką.
W herbie posiadali na tarczy trzy obok siebie łabędzie głowy z szyjami.

Źródła:
Sinapius T. II s. 951

SCHERSCHNIA

zob.

SZERSZNIA

SCHERTZ
(STERTZ)

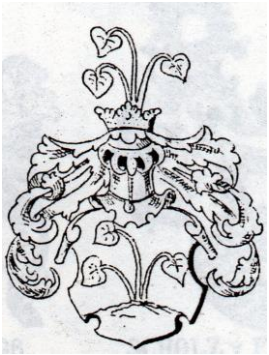

Herby wg Blażka

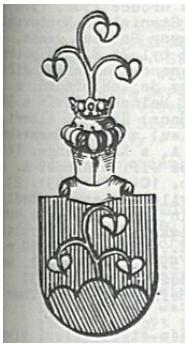

Herb wg Pilnačka

Szlachta księstwa oleśnickiego, prawdopodobnie pochodzenia morawskiego, znana od XVII wieku.
Kasper Fryderyk von Schertz, właściciel Bukowiny (Bukowine) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) i Kiełczowa (Weigelsdorf) koło Oleśnicy (Oels) w 1664 roku (7.01.) otrzymał potwierdzenie stanu rycerskiego i inkolat (jaki ?), był w 1646 roku deputowanym a w 1649 starostą księstwa oleśnickiego. W 1653 roku Mateusz był paziem księcia Sylwiusza von Wuertenberg-Oels.
W tym smym 1653 roku Karol Fryderyk był starostą państwa Šternberk (Sternberg) na Morawach. W latach sześćdziesiątych XVII wieku Adam Kasper (syn poprzedniego ?) był właścicielem majątku w Bludovicach koło Šternberka (Sternberg). W 1664 roku kupił Deštną (Dorfteschen) w księstwie opawskim. Zmarł w 1723 roku, majątek już w 1685 roku przejął jego syn – Karol Ferdynand, radca biskupstwa ołomunieckiego, zmarły równiez w 1723 roku bezpotomnie.
Jan Paweł von Schertz (zm. 25.11.1711 r.) – komisarz ziemski księstwa opawskiego i właściciel Mladecka (Mladetzko) w tym księstwie, w 1687 roku kupił Tarnice (Tarnitze) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku. Żonaty z Marią Benigną von Mosch z Bednar (Bittendorf) koło Grodkowa (Grottkau), miał dzieci: Jana Józefa, Antonina Romualda (ur. 1698 r.) i Marię Józefę Katarzynę.
W 1711 roku Karol Konrad był właścicielem Bratřikovic (Braettersdorf). Majątek ten przejęła po jego śmierci córka –Barbara Paulina zamężna bar. Bock von Burgwitz.

Źródła:
Sinapius T. II s. 958
Blazek T. II s. 115, T. IV s. 72
Pilnacek T. I s. 119

SCHERTZ

zob.

STERZ

SCHETIRWANG

zob.

TSCHETERWANG

SCHEUERL

zob.

SCHEUERLIN

SCHEUERLIN
(SCHEUERL, SCHEWERL)

Herb linii śląskiej

Herb linii bawarskiej

Patrycjuszowski ród wrocławski pochodzący z Lavingen w Szwabii. Do Wrocławia (Breslau) przybył około 1440 roku Albrecht III Scheuerlin (zm. 8.03.1462 r.) i został członkiem rady miejskiej. Żonaty z Charitas Schmidt (zm. 1.05.1466 r.) miał trzech synów: Krzysztofa, Bartłomieja i Hieronima.
Najstarszy – Krzysztof, w 1480 roku przeniósł się do Norymbergii i był załozycielem bawarskiej linii rodu. Jego syn – Krzysztof jun. w 1540 roku otrzymał szlachectwo Rzeszy i zapoczątkował linię Scheuerl von Defersdorf.
Najmłodszy – Hieronim (zm. 18.10.1482 r.), również członek rady miejskiej Wrocławia (Breslau), prawdopodobnie nie miał potomstwa.
Średni – Bartłomiej (zm. 9.04.1474 r.), członek rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau), żonaty z Dorotą Wimmler miał trzech synów i trzy córki:
1. Albrechta – żonatego z Magdaleną Hoernig, miał cztery córki: N.- żonę Hieronima Wesske, Barbarę (zm. 1528 r.) – żonę Mateusza Thamme, Helenę – żonę Jana Essliger i Jadwigę – Walentyna Scipio Schellenschmied;
2. Bartłomieja jun. (ur. 1470 – zm. 1500 r.) – oficjała, wikariusza generalnego i kanonika katedry wrocławskiej;
3. Barbarę – żonę (x 1484 r.) Hieronima Uthmann;
4. Urszulę – żonę Henryka Dompnig;
5. Dorotę – żonę (x 1485 r.) N. Rothe;
6. Jana (zm. 2.04.1516 r.) – kanonika wrocławskiego, augsburskiego i w Trieście.

Źródła:
Blazek T. III s. 149

TABLICE GENEALOGICZNE

Albrecht I Scheuerlin
1384 r.
ż. Anna Esslinger
|
Albrecht II
zm. 27.08.1426 r.
ż. 1. Klara Auer
2. Urszula Kuern
|
Albrecht III
zm. 8.03.1462 r.
ok. 1440 r. – przybył
do Wrocławia
członek rady miasta
Wrocławia
ż. Charitas Schmidt
(zm. 1.05.1466 r.)
|

Krzysztof
1480 r. – przenosi się
do Norymbergii
linia bawarska
|
Krzysztof jun.
1540 r. – szlachectwo Rzeszy
|
linia
Scheuerl v. Defersdorf

Bartłomiej
zm. 9.04.1474 r.
członek rady miasta
Wrocławia
ż. Dorota Wimmler
|
|
|
|
|

Hieronim
zm. 18.10.1482 r.
członek rady miasta
Wrocławia

Albrecht
ż. Magdalena Hoernig
|
córki:
a) N.
m. Hieronim Wesske
b) Barbara
zm. 1528 r.
m. Mateusz Thamme
c) Jadwiga
m. Walentyn Scipio
Schellenschmied

Bartłomiej jun.
ur. 1470 – zm. 1500 r.
oficjał, wikariusz
generalny i kanonik
katedry wrocławskiej

Jan
zm. 2.04.1516 r.
kanonik
wrocławski,
augsburski
i w Trieście

córki:
a) Barbara
m. (1484 r.)
Hieronim Uthmann
b) Urszula
m. Henryk Dompnig
c) Dorota
m. (x 1485 r.)
N. Rothe

SCHEWERL

zob.

SCHEUERLIN

SCHEWITZ

zob.

SCHEBITZ

SCHICK
(SCHIK, SCHIK von LENKE, ŠIK, SZYK)

Schik wg Blażka

Schick wg Blażka

Schik wg Pilnačka

Blażek rozróżnia dwa rody Schick i Schik von Lenke, ale przy obu podaje te same informacje i ten sam herb. Według Sinapiusa był to stary ród rycerski z Miśni znany już od 1389 roku. Według Adelslexikon protoplastą rodu był rycerz Dobrogost Schykola występujący w dokumentach w 1423 roku (1.03.). Niklas (Mikołaj) Schickula w 1495 roku kupił majątek Łąka (Lenke) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku, który stał się ich rodową siedzibą. Prawdopodobnie byli to włodycy – wolni kmiecie.
W 1564 roku zostali nobilitowani (potwierdzenie szlachectwa ?) z predykatem „von Lenke“ pochodzący z Górnego Śląska bracia: Jakub, Stanisław i Jan Schik. Jakub (zm. przed 1589 r.) - miał synów: Adama, Joachima, Piotra i Jerzego oraz córkę – Annę, żonę Kaspra Bralinskiego z Byciny (Bitschin) koło Gliwic (Gleiwitz). W księdze podatkowej z 1621 roku występują Piotr i Adam – właściciele Łąki (Lenke). Adam w 1630 roku kupił jakiś majątek (część) w w Łące (Lenke). W 1633 roku Kasper Schick (Szyk) z Łąki (Lenke) jest świadkiem testamentu Joachima Schelihy sporządzonego w Gorzowie Śląskim (Landsbeg). Joachim – zmarł przed 1604 rokiem, pozostawił nieletnie dzieci, których opiekunowie sprzedali Paczynskiemu ich część majątku w Łące (Lenke). Piotr (zm. przed 1637 r.) pozostawił synów: Jakuba i Joachima.
Helena Schick (Szykowa) przez 15 lat była na utrzymaniu (wychowanicą) Budzowskich z Budzowa (Budzow) koło Olesna (Rozenberg). Około 1635 roku uciekła od nich i wyszła bez ich zgody za mąż. Dlatego w testamencie opiekunki – Ewy Budzowskiej została pozbawiona wszelkiego prawa do spadku.
Potomkami innego przodka (Stanisława lub Jana) byli bracia: Jakub i Piotr.
W XVII wieku ród był licznie rozrodzony po całym Górnym Śląsku. W 1644 roku występują w dokumentach Joachim i Adam – ewangelicy. Kasper von Lenk, właściciel Pruskowa (Pruskau) koło Olesna (Rosenberg) był w latach 1646 – 1647 prokuratorem kamery cesarskiej księstwa opolsko – raciborskiego.

W połowie XVII wieku kupił od Kozłowskich część Makowczyc (Makowtschuetz) koło Dobrodzienia (Guttentag). Kasper (ten sam ?) sądził się z Wrochemem z Rept (Repten) koło Bytomia (Beuthen) i w 1667 roku miał z nim pojedynek.
Synem Kaspra – właściciela Pruskowa (Pruskau) był Adam Bogusław żonaty z Katarzyną Marią von Schimonski, w 1714 roku sprzedał Makowczyce (Makowtschuetz) Jerzemu Mateuszowi von Wallhofen z Więckowic (Wienskowitz) koło Olesna (Rosenberg), w 1716 roku kupił las koło Zakrzowa Turawskiego (Sakrau-Turawa).
W 1656 roku Jan Szik kupił majątki w Kosicach (Koschuetz) i w Zakrzowie (Sakrau) koło Olesna (Rosenberg). Posiadał również majątek w Ciasnej (Cziasnau) koło Lublińca (Lublinitz). Barbara Szykowna z Ciasnej (Cziasnau) była żoną (x przed 1690 r.) Jana von Reiswitz z Szałszy (Schalscha) koło Gliwic (Gleiwitz).
W 1660 roku Ewa Szyk, żona Opitiusa, kupiła majatek w Brzeźcach (Brzesetz) koło Koźla (Cosel).
Jerzy Ernest von Schick w 1674 roku (21.08.) kupił od Wacława Henryka Koschickiego z Zakrzowa (Sackrau) właściciela Brzyniczki (Brzinitzka) i Grabowa (Grabow) w księstwie strzeleckim karczmę w Suchej (Suchau) i majątek Grabów (Grabow) – obecnie część Szymiszowa (Schimischow), około 1700 roku posiadał Ciasną (Cziasnau).
W 1688 roku (13.05.) Kasper Henryk Šik kupił od Jana von Holly z Ponięcic (Ponientzuetz) pół wsi Siedlec (Schedlitz) z folwarkiem i siedzibą rycerską (zamkiem ?), karczmą, browarem i wytwórnią wina (? vinopalnou) w Poznowicach (Posnowitz) w księstwie strzeleckim. Nieco później kupuje drugą połowę Siedlca (Schedlitz) i folwark w Poznowicach (Posnowitz). W 1690 roku (19.05.) Bohuslav Šik jest przedstawicielem w sądzie ziemskim Jana von Holly i jego żony Heleny Lichnowskiej potwierdzającym sprzedaż Siedlca (Schedlitz) Kasprowi Henrykowi Šikowi.
W 1690 roku (24.06.) Kasper Henryk Šyk z Lenki, właściciel Gierałtowic (Gieraltowitz) koło Koźla (Cosel) i Siedlca (Schedlitz), wraz z żoną Joanną Cecylią, córką Wacława Kamenskiego ze Świętochłowic (Schwentochlowitz), wdową po Jerzym bar. Welczku z Wielkiego Dębieńska (Gross Dubensko), sprzedał Henrykowi Rohowskiemu von Kornitz i jego żonie Ludmile Czibulce pół Siedlca (Schedlitz) oraz folwark w Poznowicach (Posnowitz) z „rittesietzem“ (dworem, zamkiem), dwoma folwarkami, z połową prawa sprzedaży piwa i wódki (kořalki). Joanna Cecylia – żona Kaspra Henryka otrzymała w 1699 roku jakiś spadek po Jerzym bar. Welczku. Prawdopodobnie córką Kaspra Henryka była Barbara Katarzyna (Katarzyna Barbara) – właścicielka Gierałtowic (Gieraltowitz), żona Wilhelma Henryka Wiplara.
Przeciwko tym transakcjom w 1691 roku wystąpił Balcer Ludwik von Larisch z Naczęsławic (Gross Nimsdorf), sędzia ziemski i pisarz księstwa opolsko – raciborskiego. Rozprawę wyznaczoną na 21 listopada 1691 roku odłożono o rok, odbyła się 10 listopada 1692 roku w Raciborzu (Ratibor) w obecności Jana Je-

rzego hr. von Oppersdorff, starosty księstwa opolsko – raciborskiego, który potwierdził prawa Kaspra henryka von Schick do dysponowania tymi majątkami.
W okolicy Bytomia (Beuthen) w drugiej połowie XVII wieku mieszkał Adam Szyk. Żonaty z Ludmiłą Elżbietą ze Świętochłowic (Schwientochlowitz), miał córkę – Annę Dorotą, ochrzczoną w 1678 roku (6.11.) w kościele parafialnym w Bytomiu (Beuthen). W tym samym czasie Wacław Szyk, żonaty z Ludą ze Świętochłowic (Schwientochlowitz) miał dzieci: Juliannę (ochrzczona 16.02.1680 r.), Jana (ochrzczony 22.06.1681 r.), Mariannę (ochrzczona 10.09.1684 r.) i Ewę (ochrzczona 24.02.1687 r.).
Jan (zm. 1710 r.) – właściciel Lubczina (? Łubi, Lub), był żonaty (x 12.07.1689 r.) z Anną Zuzanną Welczkowną (ur. 1670 r.) z Kozłowa (Koslow) koło Gliwic (Gleiwitz)
W 1682 roku Jan Schick von Lenke był właścicielem majątku w Leszczynach (Leschczin) koło Rybnika (Rybnik). Jan Kasper – właścicielem majątku w Zawadzie (Zawada) koło Pszczyny (Pless).
W księstwie cieszyńskim w 1700 roku Zuzanna von Schick była właścicielką Jaworza Dolnego (Nieder Ernsdorf).

Źródła:
Sinapius T. II s. 958
Blazek T. III s. 48-49, T. IV s. 72
Pilnacek T. IV s. 1083-1085
C.D.S. VI nr 169
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 410-411
Weltzel A.: Die Landesbeamte der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 44
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 142, 143, 150-156
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 465
Slawik W.: Der Adel Oberschlesiens in der aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen O/S. (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1928 s. 53-54
Księga podatkowa 1621 r. – AP Wr. Księstwo Op.-racib.
Księga testamentów – AP Wr. Księstwo op.-racib. Sygn. 46
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko – polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również OBC) nr 5, 29.

SCHICKFUSS
(SCHICKFUSS von NEUDORF)

Herb wg Adelslexikon XIX w.

Herb szlachecki

Herb v. Schickfus u. Neudorff

Ród mieszczński(?) pochodzący z Legnicy (Liegnitz). W 1332 roku (26.09.) Jan zwany Schickfuss był sołtysem w Arnoldisdorf koło Oławy (Ohlau) (Arnsdorf – Karnków k. Strzelina ?).
Jan Schickfuss (ur. Legnica, Liegnitz 1474 – zm. 1541 r.) był dziedzicznym wójtem w Środzie Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Anną Schnorbein (Hoff ?), miał trzech synów: Bonawenturę, Jana jun. i Jakuba.
1. Bonawentura – urodzony w Środzie Śląskiej (Neumarkt) w 1500 roku, zmarł w Świebodzinie (Schwiebus) 26.01.1573 roku. Miał syna – Bonawenturę jun.
2. Jan jun. – prawnik, urodzony w Środzie Śląskiej w 1503 roku – zmarł w Głogowie (Glogau) 27.09.1572 roku.
3. Jakub – urodzony w Środzie Śląskiej (Neumarkt) w 1505 roku – zmarł w czasie epidemii w Świebodzinie (Schwiebus) 30.08.1552 roku był pastorem w Świebodzinie (Schwiebus) i znanym wówczas matematykiem. Żonaty (x 1546 r.) z Małgorzatą Coyn, miał dwóch synów: Jakuba jun. (ur. 1545 – zm. 11.01.1579 r.) – pastora w Mostkach (Moestchen) koło Świebodzina (Schwiebus) i Bonawenturę (ur. 1546 – zm. 10.11.1618 r.) – członka rady miejskiej Świebodzina (Schwiebus) i królewskiego poborcę podatków w tym mieście, żonatego (x 1572 r.) z Jadwigą Guthsmann (Guschmann). Bonawentura – syn Jakuba, miał trzech synów którzy około 1626 roku otrzymali potwierdzenie szlachectwa z predykatem „von Neudorff“:

a) Jakuba – wybitnego uczonego, autora wielu prac, m. in. wydanej w 1619 roku Kroniki Śląska (Neuvermehrten Schlesischen Chronica). Urodzony w Świebodzinie (Schwibus) 21.01.1574 roku, studiował w Bazylei, Strassburgu, Jenie i Frankfurcie nad Odrą, doktor obojga praw, przez siedem lat był był sekretarzem uniwersytetu we Frankfurcie nad Odrą, w 1604 roku objął starnowisko rektora gimnazjum brzeskiego, w 1613 roku wrócił do Frankfurtu nad Odrą. Był członkiem rady cesarskiej, miał tytuł comes palatinus i właścicielem Kwieciszowa (Queitsch) koło Wrocławia (Breslau). Zmarł we Wrocławiu (Breslau) 15.09.1637 roku. Żonaty (x 1598 r.) z Elżbietą, córką Marcina von Benckendorf, miał dwóch synów: Marcina Jakuba (ur. 1599 r.) i Krzysztofa (ur. 29.07.1602 r.).
b) Bonawenturę jun. (ur. 26.06.1588 – zm. 1621 r.) – oficera wojsk cesarskich, zmarłego bezdzietnie;
c) Dawida (ur. 23.09.1590 r.) – doktora obojga praw, adwokata w Oleśnicy (Oels) i właściciela folwarku w Lucieniu (Leuchten) w księstwie oleśnickim, również autora wielu prac m. in. wydanego we Wrocławiu w 1635 roku dzieła Currum morientum triumphalem in suo Leuchtenio....

Prawdopodobnie córką Bonawentury była Jadwiga (zm. Brzeg, Brieg 1641 r.) – żona (x Świebodzin, Schwiebus 1597 r.) pastora Abrahama Gasto (zm. Brzeg, Brieg 1621 r.).

W XVII wieku N. Schickfuss (potomek Jakuba ?) – właściciel Kwieciszowa (Queitsch) i Winnej Góry (Karlsdorf-Weinberg), żonaty z Anną Elżbietą von Gfug, miał dwie córki: Annę Elżbietę – żonę N. von Ratzbar z Księżyc (Tschinschwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Eleonorę – dwukrotnie zamężną: 1. z Nicolem von Eben, właścicielem Dobrocina (Guettmansdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach), 2. z N. von Gersdorf, oraz dwóch synów:

1.Kaspra Joachima – właściciela Tworzyjanowa (Floriansdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), Wilkostowa (Wolfsdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Kwieciszowa (Queitsch). Żonaty z N von Uthmann z Ratynia (Rathen) koło Wrocławia (Breslau), miał syna – Ernesta Chrystiana i córkę – Erdmundę Helenę;

2.Leopolda Deodatusa (zm. 18.02.1718 r.) – właściciela Polakowic (Pollogwitz) koło Wrocławia (Breslau), Piotrówki (Petersdorf), Winnej Góry (Karlsdorf-Weinberg) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Elżbietą von Heugl z Polakowic (Pollogwitz), miał czworo dzieci: Karola Gustawa, Leopolda Zygmunta, Konrada i Zofię.

W 1888 roku (17.07.) Aleksander von Schickfus und Neudorf utworzył z majątków: Radzików (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i folwarku w Trzebnicy (Trebnitz) fideikomis, którego ordynatem w początku XX wieku był jego syn – Leopold. Posiadał on również majątki: Kojęcin (Baumgarten) – będący własnością rodziny od 1790 roku i Jaksin (Jexau) koło Strzelina (Strehlen) – należący do rodziny od 1814 roku.

Ernest von Schickfus und Neudorf w początku XX wieku był właścicielem Rękowa (Rankau) koło Wrocławia (Breslau) – należącego do tego rodu od 1736 roku, Strachowa (Strachau) koło Strzelina (Strehlen) – zakupionego w 1742 roku przez Ernesta Chrystiana, Nasławic (Naselwitz) koło Wrocławia (Breslau) – kupionych przez właściciela 1891 roku (16.12.) oraz Warkocza (Warkotsch) koło Strzelina (Strehlen) – należącego do rodziny od 1801 roku.
W 1890 roku (19.07) potomkowie uzyskali potwierdzenie predykatu, w tym samym roku został założony związek familijny.

Źródła:
Sinapius T. II s. 958-960
Zedlitz T. IV s. 165
Schles. Wappenbuch szp. 137-138
Krane s. 115
C.D.S. Bd XXII nr 5148
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 411-412

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Schickfuss
ur. Legnica 1474 –
zm. Środa Śląska1541 r.
sędzia miejski i dziedziczny
wójt Środy Śląskiej
ż. Anna Schnorbein (Hoff ?)
|

Bonawentura	Jan jun.	Jakub
ur. Środa Śląska 1500 - zm. Świebodzin 26.01.1573 r.	ur. Środa Śląska 1503 - zm. Głogów 27.09.1572 r.	ur. Środa Śląska 1505 – zm. Świebodzin 30.08.1552 r.
|	prawnik	pastor w Świebodzinie
Bonawentura jun.		ż. (x 1546 r.) Małgorzata Coyn
		|

Jakub jun.	Bonawentura
ur. 1545 – zm. 11.01.1579 r.	ur. Świebodzin 1546 –
pastor w Mostkach	zm. Świebodzin 10.11.1618 r.
	członek rady miejskiej i królewski poborca podatków w Świebodzinie

ż. (x 1572 r.) Jadwiga Guthsmann

(Guschmann)

|

?

Jakub Schickfuss v. Neudorf	Bonawentura jun.	Dawid	Jadwiga
ur. Świebodzin 21.01.1574 - zm. Wrocław 15.09.1637 r. doktor obojga praw wł. Kwieciszowa czł. rady cesarskiej „comes palatinus“ autor Kroniki Sląskiej sekretarz uniwesytetu we Frankfurcie nad Odrą 1604 – 1613 - rektor gimnazjum w Brzegu ż. (x 1598 r.) Elżbieta v. Benckendorf	ur. Świebodzin 26.06.1588 - zm. 1621 r.	ur. 23.09.1590 r. doktor obojga praw wł. Lucienia autor wielu prac m. in. opisu Opola	zm. Brzeg 1641 r. m. (x Świebodzin 1597 r.) Abraham Gasto pastor

|

Marcin Jakub	Krzysztof
ur. 1599 r.	ur. 29.07.1602 r.

XVII WIEK.

N. Schickfuss
potomek Jakuba ?
wł. Kwieciszowa
i Winnej Góry
ż. Anna Elżbieta
v. Gfug

|

KasperJoachim	Leopold Deodatus	córki:
wł. Tworzyjanowa, Wilkostowa i Kwieciszowa ż. N. v. Uthmann z Ratynia	zm. 18.02.1718 r. wł. Polakowic, Piotrówki i Winnej Góry ż. Elżbieta v. Heugl z Polakowic	a) Anna Elżbieta m. N. v. Ratzbar z Księżyc b) Eleonora m. 1. Nicol v. Eben wł. Dobrocina 2. N. v. Gersdorf

|

Ernest Chrystian	Erdmunda Helena

|

Karol Gustaw	Leopold Zygmunt	Konrad	Zofia

SCHIEFER

zob.

SCHIFER

SCHIEFERDECKER
(SCHIEFERDECKER von WILKAU, SCHIFERDECKER)

Ród pochodzenia saskiego, prawdopodobnie mieszczański.
Wolfgang Schieferdecker był starostą saskim Plauen i Salzungen. Jego syn – Henryk (ur. 1550 – zm. 12.11.1603 r.) był żonaty z Martą, córką członka rady miejskiej Wrocławia (Breslau) Kaspra Froelicha. Po jej śmierci był żonaty jeszcze dwukrotnie. Z pierwszego małżeństwa miał syna – Kaspra a z drugiego i trzeciego Henryka, Bernarda i Elżbietę – żonę (x 1628 r.) Otta von Reichel.
Kasper (ur. 1581 – zm. 17.03.1631 r.) – właściciel Wilkowa (Wilkau), po ukończeniu studiów prawniczych był syndykiem ksiestwa świdnicko – jaworskiego. Po mprzejściu w stan spoczynku wrócił do Wrocławia (Breslau) gdzie zmarł. Był autorem traktatu o pieniądzu na Śląsku.
Żonaty z Rozyną von Saebisch, miał dwie córki: Helenę – żonę Pawła Nitsche z Zaprężyna (Sapraschine) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Rozynę (zm. 1671 r.) – żonę Jana Wacława von Reuss (ur. 1634 – zm. 7.02.1694 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 960
Blazek T. II s. 115, T. III s. 49

SCHIER
(SCHIR, SCHIERAU)

Herb wg Siebmachera

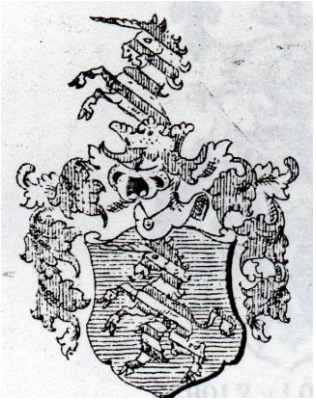

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Stara szlachta księstwa legnickiego pochodząca z miejscowości Żerów (Schierau) koło Złotoryi (Goldberg) od której wzięli nazwisko. W dokumentach występują od początku XV wieku: w latach 1404 i 1414 Piotr von Schirow występował na dworach książąt legnickich: Ruperta II lubińskiego i Wacława II oławskiego. W 1447 roku Boncel Schirow (zm. po 1461 r.) przebywał na dworze księżny Elżbiety w Lubinie (Lueben), w 1506 roku Jan występuje w dokumentach księcia Fryderyka II legnickiego.
W XVI wieku ród podzielił się na kilka domów, z których najbardziej znane były: Rusko (Rausse) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), Czeladź (Tschilesen) w księstwie wołowskim i Kawice (Koitz) w księstwie legnickim.
Rusko (Rausse) należało do tego rodu od początków XVI wieku: w latach 1506 i 1531 właścicielem majątku był Marcin a w 1532 roku – Joachim von Schirow. W 1572 roku Piotr von Schierau (zm. przed 1589 r.), właściciel Ruska (Rausse) kupił dział w Ligocie (której ?Ellguth) kolo Trzebnicy (Trebnitz), który w 1589 roku odziedziczył jego syn – Piotr, żonaty z Elżbietą von Landscron. Rusko (Rausse) posiadał ród do końca XVII wieku.
Czeladź (Tschilesen) w 1571 roku posiadał Szymon von Schierau, burgrabia wołowski. Prawdopodobnie jego synem był Wacław (zm. 1593 r.) – właściciel Czeladzi (Tschilesen), żonaty z Urszulą, córką Zygmunta von Stoessel z Tarnówka (Tarnau) w księstwie głogowskim. Jego syn – Zygmunt (ur. 16.10.1573 – zm. 25.07.1611 r.), był właścicielem Czeladzi (Tschilesen), Tarnówka (Tarnau), Starej Rzeki (Altwasser) w księstwie głogowskim i Szklar (Glaesersdorf) w księstwie lubińskim. Żonaty (x 3.10.1594 r.) z heleną, córką Maksymiliana von Knobelsdorf z Siecieborzyc (Rueckersdorf) w księstwie głogowskim, miał jedenaścioro dzieci:

1. Wacława – zmarłego nie żonatego;
2. Jana Zygmunta – właściciela Szklar (Glaesersdorf), zonatego z wdową po Adamie von Schier z Kawic (Koitz);
3. Urszulę – dwukrotnie zamężną: 1. z Ernestem von Dyhrn, 2. z Jerzym Ernestem von Lestwitz z Żabic (Schabitzen) koło Głogowa (Glogau);
4. Annę – żonę Jerzego Ernesta von Lestwitz ze Ślubowa (Schlaube) w księstwie wołowskim;
5. Maksymiliana – żonatego z N., córką Fryderyka von Schweinitz ze Szczytnik nad Kaczawą (Pohlschildern), nie miał dzieci;
6. N. syna;
7. N syna;
8. Jerzego Ernesta – właściciela Owczar (Boeckey) koło Lubina (Lueben). Żonaty był trzykrotnie: 1. z Marianną, córką Melchiora von Lestwitz zWierzowic(Wiersewitz), 2. z N. von Loss, 3. z N., córką Jerzego bar. von Kittlitz wdową po Zygmuncie Zygmuncie von Lestwitz;
9. N. córkę
10. Dwoje dzieci N.

Kawice (Koitz) w 1506 roku posiadał Jan von Schier. N. von Schier – właściciel Kawic (Koitz), żonaty z N. von Kalkreuth z Puszkowa (Puschkau) koło Żagania (Sagan), miał syna – Henryka, w 1536 roku właściciela Kawic (Koitz) i Mazurowic (Maserwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Małgorzatą von Landscron z Uszy (Ausche) w księstwie legnickim, między innymi miał córkę – Annę (ur. 1538 r.), dwukrotnie zamężną: 1. (x 1564 r.) z Krzysztofem von Rohnau, 2. (x 1567 r.) z Jerzym von Schweinitz właścicielem Krajowa (Krayn) i Kłaczyna (Kauder) w księstwie jaworskim. W 1596 roku Jerzy von Schier, właściciel kawic (Koitz) był dworzaninem księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty z katarzyną von Brauchitsch, zmarł w 1607 roku (29.08.), pochowany został w Kawicach (Koitz).

Źródła:
Sinapius T. I s. 825-827, T. II s. 964
Zedlitz T. IV s. 165-166
Blazek T. II s. 115-116
Pilnacek T. IV s. 1097

SCHIERAU

zob.

SCHIER
SCHIEROT
(SCHIROT, z SIEROT, z SIROT)

Herb z pieczęci Petrasza z 1414 roku.

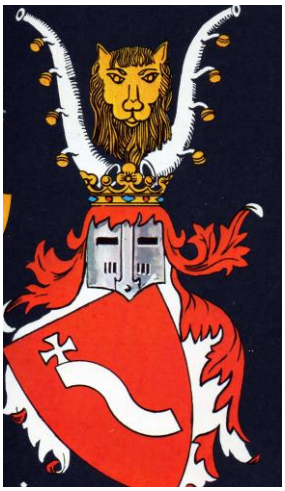

Polski herb Śreniawa

Stary górnośląski ród pochodzący z Sierot (Schieroth) koło Gliwic (Gleiwitz) czasem mylony z również górnośląskim rodem Siegroth (Schiegroth) ze Sławikowa (Slawikau) koło Raciborza (Ratibor).
W 1342 roku występuje w dokumentach Bohusz z Sirot. Znana jest pieczęć Petrascha z Sieroth z 1414 roku (4.02.). Według Pilnacka może to być prymitywna figura herbu Śreniawa. Petrasz występuje w dokumentach księstwa opolskiego. W 1461 roku Michał z Schierot (Sieroty) występuje jako świadek w wywodzie szlacheckim braci ze Slupska.
Więcej nazwisko to nie występuje, Sieroty (Schieroth) w czasach późniejszych posiadali Siegrothowie ze Sławikowa (Slawikau) herbu Kopacz, którzy również występowali pod nazwiskiem „z Schierot“.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1102
C.D.S. T. XXXIII s. 269

(z) SCHIEROT

zob.

SIEGROTH

SCHIEROWSKI

zob.

ZIEROWSKI

SCHIERSTAEDT

Herb linii saskiej

Herb linii śląskiej

Ród saski pochodzący z Gross Schierstaedt koło Aschersleben, znany od 1263 roku.
Na Śląsk przybyli w połowie XIX wieku: w 1856 roku Jan von Schierstaedt kupił od bar. von Kottwitz majątki: Laski (Laesgen) i Leśniów Wielki (Gross Lessen) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Na początku XX wieku właścicielem obu majątków był jego syn – Jan jun.

Źródła:
Krane s. 115
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 416-417

SCHIFER
(SCHIFER von FREILING, SCHIFFER, SCHIEFER)

Herb rodowy austriacki

Herb baronowski śląski

Ród szlachecki pochodzący z Górnej Austrii, w 1606 roku Aleksander von Schifer otrzymał tytuł barona ziem dziedzicznych Habsburgów.
Na Śląsku pojawili się w połowie XVII wieku, w 1687 roku nabyli Lasocice (Lassoth) w księstwie nyskim.

Źródła:
Sinapius T. II s. 431-432
Blazek T. II s. 116

SCHIFERDECKER

zob.

SCHIEFERDECKER

SCHIFFER

zob.

SCHIFER

SCHIK

zob.

SCHICK

SCHIKFUSS

zob.

SCHICKFUSS

SCHIKULA

zob.

SZIKULA

SCHILDAU

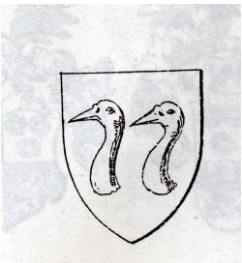

Herb z pieczęci

Średniowieczne rycerstwo pochodzące z Wojanowa (Schildau) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), znane tylko z XIV wieku.
Na przełomie XIII i XIV wieku Eberhard i Henryk von Schildau przebywali na dworze książąt żagańskich. W XIV wieku Bernard von Schildau występuje wśród rycerstwa lubińskiego okręgu sądowego, w 1357 roku składał hołd księżnej Agmieszce żagańskiej.

Źródła:
Blazek T. III s. 149
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 143, 325

SCHILDBERG

zob.

PARCHWITZ

SCHILHAN
(STRZELA SCHILHAN genannt, STRZELA von OTTMUTH,
ŠILHAN z OTMUTA)

Linia rodu Strzelów herbu Kotwicz z Otmętu (Ottmuth) koło Opola (Oppeln) przyjęła przydomek „Schilhan“ (w języku staroczeskim – zezowaty, jednocześnie synonim człowieka nadmiernie krytycznego – krzywo patrzącego, niezadowolonego). Według Weltzla Strzelowie nabyli Otmęt (Ottmuth) w 1316 roku, zaś według Pilnacka – w 1355 roku.
W 1393 roku rycerz Schelhan Stral występuje jako świadek sprzedaży Rogowa Opolskiego (Rogau). W 1410 roku Ssilhan Strol a w 1437 roku Janke i Sstiepan Schelhan byli świadkami w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego.W 1442, 1444 i w 1446 roku Jan Ssilhan z Otmętu (Ottmuth) występuje w dokumentach księcia Bernarda niemodlińskiego i strzeleckiego. W 1463 roku Anna Schilhagen z Otmętu (Ottmuth) kupiła od Adama von Beess Kotórz Mały (Klein Kottorz) koło Opola (Oppeln). W 1477 roku Mikulass

Ssylhan z Otmętu (Ottmuth) występuje w dokumentach książąt Jana II i Mikołaja II opolskich a w 1478 roku Niclas Schilhan (ten sam ?) występuje jako świadek w porozumieniu księcia Fryderyka I brzeskiego z książętami opolskimi w sprawie okręgu Kluczborka (Kreuzburg) i Byczyny (Pitschen). Niklas (zm. po 1497 r.) występuje jeszcze wielokrotnie w latach 1484 – 1492. Żonaty był z Anną von Stosch, której w 1497 roku zapisał wiano, zatwierdzone przez książąt opolskich Jana II i Mikołaja II (był to ostatni dokument wystawiony przez Mikołaja II, nie zdążyl go podpisać, został ścięty w Nysie, na dokumencie figuruje tylko podpis Jana II). Jego córka – Barbara (ur. 1495 – zm. 1567 r.) była żoną (x 1512 r.) Fryderyka von Oppersdorff (ur. 1471 – zm. 1544 r.) z Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau), starosty Brzegu (Brieg) i Oławy (Ohlau). Jej żeliwna płyta nagrobna znajduje się wmurowana w zewnętrzną ścianę katedry opolskiej. Była „matką“ wszystkich linii Oppersdorffów.
W 1538 roku w księgach ziemskich opolsko – raciborskiech występuje jako świadek Waniek Schilhan. Mikołaj Schilhan (inny ?) z Otmętu (Ottmuth) był żonaty z Dorotą, córką Henryka Wrbskiego. W 1539 roku zapisał jej wiano w wysokości 300 guldenów. W 1551 roku (28.09.) Mikulaš Šilhan – sędzia okręgu bytomskiego, występuje w Opolu (Oppeln) jako świadek podziału majątku pomiędzy Marcinem Lubowskim i Šťastnym (Feliksem) Zakrzowskim.

Schilhanowie musieli mieć również jakieś majątki w księstwie raciborskim: w 1435 roku Stefan Schilhan występuje jako świadek w dokumencie książąt Mikołaja karniowskiego i rybnickiego oraz Wacława raciborskiego. W 1479 roku Girzik i Krystek Ssylhanowie z Otmętu (Ottmuth) występują wśród przedstawicieli szlachty księstwa raciborskiego, w 1482 roku Krzistek Ssilhan z Otmętu (Ottmuth) jest świadkiem w dokumentach księcia Jana jun. raciborskiego. W 1496 roku (18.06.) Girzik Ssylhan z Otmętu (Otmuth) znajduje się wśród szlachty księstwa raciborskiego składającej hołd księżnej Magdalenie opolskiej żonie Jana jun. raciborskiego. W tym samym roku kupił od książąt Mikołaja i Jana raciborskich Strzybnik (Silberkopf) koło Raciborza (Ratibor). Występuje on jeszcze w dokumentach raciborskich w latach 1509 – 1514. W 1525 roku Jerzy (ten sam ?) sprzedał Maciejowi Mozgowi wieś Ligotę (Ellguth) w księstwie raciborskim, dom w Raciborzu (Ratibor) i ogród przy ulicy zamkowej.
Schilhanowie wymarli w drugiej połowie XVI wieku, Otmęt (Ottmuth) w 1514 roku kupił Łukasz Buchta.

Źródła:
Boehme T. II s. 79, 88-89, T. III s. 125-126
Pilnacek T. IV s. 1081
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 67, 123, 236, 271, 259
Zemska kniha... nr 2, 39, 114, 125

C.D.S. T. VI nr 116, 191, 201, 202, 212, 215, 219, 226, 304, 308, 313b, 317, 345, 387, 410, 418, 426, 428, 467, 490
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivnich Praci T. 47:1997 č. 2 nr 57
Kahl C.: Das Majorat Turawa (bmw – Niemcy, brw – ok. 1990) s 17
Weltzel A.: Beitrag zu den historischen Notizen ueber Ottmuth. (w:) Schlesiens Vorzeit in Bild und Schrift. Breslau Bd 4:1882 nr 7 s. 124-127

zob.

STRZELA

SCHILHERZOWSKI

zob.

ŠILHEŘOVSKY

SCHILLER

Herb nobilitacyjny wg Adelslexikon

Herb szlachecki

Nobilitowani mieszczanie węgierscy: w 1633 roku (6.04.) szlachectwo węgierskie uzyskali bracia: Krzysztof – rzeźnik, Jerzy – rzeźnik i Kasper Schiller

z Jura pri Bratislave (Sankt Georg) z Górnych Węgier (Słowacja). W 1769 roku (17.03.) potwierdzenie szlachectwa uzyskali prawnucy Kaspra – kupcy Gottlieb i Jan, założyciele dwóch linii: węgierskiej (słowackiej) i pruskiej.
Do Wrocławia (Breslau) przybył Jan von Schiller (ur. Györ, Raab 1.02.1734 – zm. Wrocław, Breslau 28.03.1794 r.) – kupiec. Żonaty (x Wrocław, Breslau 26.04.1764 r.) z Joanną Amalią Blumen berg-Brecher (ur. Lipsk, Leipzig 11.07.1738 – zm. Wrocław, Breslau 19.08.1790 r.), miał dwóch synów: Jana Fryderyka (ur. Wrocław, Breslau 27.04.1766 – zm. Wrocław, Breslau 11.05.1890 r.) oraz Jana Wilhelma.
Jan Wilhelm (ur. Wrocław, Breslau 23.07.1773 – zm. Hamburg 20.08.1811 r.) – kupiec w Hamburgu, żonaty (x Hamburg 19.11.1800 r.) z Marią Elżbietą Flindt (ur. Hamburg 17.02.1778 – zm. Hamburg 24.02.1806 r.) miał dwóch synów, założycieli nowych linii: Gustawa Wilhelma – linii hamburskiej i Wilhelma Teodora – linii śląskiej.
Istniała również jeszcze linia górnośląska założona przez Jana Henryka Schillera (ur. 15.04.1780 – zm. 10.10.1832 r.), którego pokrewieństwa z poprzednimi trudno jest ustalić (trzeci syn Jana ?).

LINIA HAMBURSKA.

Starszy syn Jana Wilhelma – Gustaw Wilhelm (ur. Hamburg 5.04.1803 – zm. Hamburg 28.04.1870 r.) odziedziczył majątek ojca i podobnie jak on, był kupcem w Hamburgu oraz konsulem (miasta Hamburga ?) w Wenecji. Był trzykrotnie żonaty: 1. (x Itzehoe 18.02.1838 r.) z Matyldą von Ewald (ur. Itzehoe 7.07.1820 – zm. Berlin 22.03.1838 r.), 2. (x Itzehoe 20.12.1840 r.) z Laurą von Ewald (ur. Itzehoe 22.08.1823 – zm. Funchal 29.09.1847 r.), 3. (x Halberstadt 11.04.1849 r.) z Pauliną Henriettą Zofią Valentiner (ur. Husum 13.08.1827 r.).
Z trzecią żoną miał syna – Pawła Filipa Henryka (ur. Hamburg 30.03.1851r.) – właściciela majątku Buckhagen koło Flensburg, w 1875 roku (17.09.) uzyskał potwierdzenie pruskiego szlachectwa. Żonaty (x Wiedeń, Wien 6.11.1883 r.) z Henriettą bar. von Weckbecker (ur. Wiedeń, Wien 9.07.1856 – zm. Buckhagen 21.03.1919 r.), miał czworo dzieci:
1. Paulinę Henriettę Zofię (ur. Buckhagen 15.06.1885 – zm. Buckhagen 5.06.1886 r.);
2. Pawła Gustawa Hugo (ur. Buckhagen 5.08.1886 r.) – rycerza zakonu joannitów, dzierżawcę majątku Buckhagen. Żonaty (x Rantzau 12.04.1913 r.) z Szarlottą Marią Julianną hr. von Baudiss-Zinzendorf-Pottendorf (ur. Rantzau 6.02.1893 r.), miał troje dzieci:
   a) Norę Marię Annę (ur. Buckhagen 29.03.1914 r.);
   b) Henni Elżbietę Gertrudę (Buckhagen 30.07.1919 r.);
   c) Karola Ludwika Pawła (ur. Buckhagen 17.07.1923 r.).
3. Henni Magdalenę Paulinę (ur. Buckhagen 7.05.1888 r.) – żonę (x Buckhagen 30.05.1910 r.) Karola Woermann, plantatora w Kamerunie;

4. Jana Kaspra Michała (ur. Buckhagen 17.03.1891 r.) – kapitana lotnictwa cywilnego (zeppelin). Żonaty (x Hamburg 16.12.1916 r.) z Ellen Małgorzatą Moritz (ur. Hamburg 8.05.1898 r.), miał troje dzieci:

a) Elżbietę Małgorzatę Henriettę (ur. Oldenburg 17.09.1917 r.);
b) Henryka Waltera (ur. Rabelsund 17.05.1919 r.);
c) Jana Kaspra Eryka (ur. Rabelsund 19.06.1921 r.).

LINIA ŚLĄSKA.

Młodszy syn Jana Wilhelma – Wilhelm Teodor (ur. Hamburg 3.02.1806 – zm. Hamburg 25.10.1868 r.), żonaty (x Wrocław, Breslau 17.09.1829 r.) z Anną Schiller (ur. Wrocław, Breslau 23.10.1810 – zm. Bonn 25.04.1885 r.), był założycielem linii śląskiej. Jego dwaj synowie: Wilhelm i Jan byli założycielami dwóch podlinii.

1. Podlinia Wilhelma.

Wilhelm Schiller (ur. Hamburg 13.10.1838 – zm. Wrocław 7.09.1904 r.) – starszy syn Wilhelma Teodora, był właścicielem Zabardowic (Seiffersdorf) koło Oławy (Ohlau). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Wrocław, Breslau 30.05.1865 r.) z Luizą Molinari (ur. Wrocław, Breslau 24.03.1843 – zm. Zabardowice, Seiffersdorf 7.05.1873 r.), 2. (x Głubczyce, Leobschuetz 23.08.1877 r.) z Heleną Anną Luizą Strohmeyer (ur. Neuruppin 29.10.1848 r.), z pierwszą żoną miał troje, z drugą – dwoje dzieci:

1. Dorotę Schiller (ur. Wrocław, Breslau 4.03.1866 r.) – żonę (x Zabardowice, Seiffersdorf 25.09.1890 r.) Franciszka Neubaur, radcę rejencji we Franfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder);
2. Wilhelma Teodora von Schiller (ur. Zabardowice, Seiffersdorf 2.02.1869 r.) – rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x Brzeg, Brieg 15.02.1896 r.) z Dorotą Gertrudą Julią Olgą Schaerff (ur. Brzeg, Brieg 8.05.1877 r.), miał troje dzieci:
   a) Jana Reinharda (ur. Wrocław, Breslau 20.05.1897 r.) – porucznika wojsk niemieckich, zginął 18.03.1920 roku w Szlezwiku (Schleswig) w walkach ulicznych z komunistami (Spartakus);
   b) Helmuta Luisa Wilhelma (ur. Wrocław, Breslau 11.08.1901 r.) – inżyniera;
   c) Ingeborgę Bertę Luizę (ur. Wrocław, Breslau 21.10.1902 r.).
3. Elżbietę Luizę (Lizzie) Schiller (ur. Zabardowice, Seiffersdorf 29.11.1872 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 18.06.1903 r.) Ferdynanda Weinkauff, właściciela Kliszowa (Klieschau) i Gawłowic (Gaeblitz) koło Wołowa (Wohlau);
4. Fryderyka Wilhelma von Schiller (ur. Zabardowice, Seiffersdorf 8.07.1878 r.) – rycerza zakonu joannitów, asesora rejencji wrocławskiej, właściciela Łowęcic (Lobetinz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty (x Wrocław, Breslau 2.06.1906 r.) z Dorą Luizą Filipiną Agath (ur. Wrocław, Breslau 9.02.1887 r.), miał czworo dzieci:

a) Gizelę Dorotę Marię Helenę (ur. Legnica, Liegnitz 16.08.1907 r.);
b) Małgorzatę Dorotę Szarlottę (ur. Hannower 25.01.1909 r.);
c) Hildegardę Dorotę (ur. Łowęcice, Lobetinz 29.09.1912 r.);
d) Fryderyka Wilhelma Jerzego Teodora (ur. Łowęcice, Lobetinz 26.01.1919 r.).

5. Eryka Gustawa Klemensa von Schiller (ur. Zabardowice, Seiffersdorf 23.04.1883 – zm. Berlin 14.10.1924 r.) – doktora prawa, rycerza zakonu joannitów, radcę centralnego urzędu do spraw zaginionych i zabitych w czasie wojny. Żonaty (x Wrocław, Breslau 2.08.1909 r.) z Szarlottą Anną Magdaleną Agath (ur. Wrocław, Breslau 3.07.1888 r.), miał troje dzieci:
a) Erykę Marię Helenę (ur. Jelenia Góra, Hirschberg 8.12.1910 r.);
b) Henriettę Wilhelminę Szarlottę (ur. Charlottenburg 7.04.1913 r.);
c) Joachima Wilhelma Jerzego (ur. Charlottenburg 31.01.1918 r.).

2. Podlinia Jana.

Jan von Schiller (ur. Hamburg 17.06.1843 – zm. Bonn 20.06.1888 r.) – młodszy syn Wilhelma Teodora, był kupcem w Hamburgu. Żonaty (x Hamburg 30.11.1870 r.) z Pepitą Elwirą Elżbietą Thomsen (ur. Rio Grande de Sul, Brazylia 23.11.1853 r.), miał czworo dzieci:
1. Chrystiana Wilhelma (ur. Hamburg 29.04.1874 – zm. Hamburg 23.05.1917 r.) – kupca w Hamburgu i właściciela majątku Egersdorp, żonatego (x Berlin 15.05.1901 r.) z Luizą Wilhelminą Mansfeld (ur. Kolonia, Koeln 8.02.1877 r.);
2. Adalberta Gustawa (ur. Hamburg 14.06.1876 r.) – kupca. Dwukrotnie żonaty: 1. (x Hamburg 17.04.1901 r. – rozwiedziony 1918 r.) z Irmą Schenck (ur. Rotterdam 26.03.1879 r.), 2. (x 9.11.1918 r.) z Irmą Rudolfiną Weil (ur. Hamburg 8.12.1894 r.), miał z pierwszą żoną dwóch synów: Jana Gustawa (ur. Hamburg10.02.1902 r.) – kupca i Jana Wilhelma (ur. Hamburg 8.11.1903 r.);
3. Elwirę Teklę (ur. Hamburg 19.03.1882 r.) – żonę (x Amsterdam 15.05.1901 r.) Daniela Boissevain, kupca;
4. Elżbietę Fernandę (ur. Hamburg 21.04.1886 r.) – żonę (x Salzburg 18.05.1916 r.) Edwarda Karola Rambousek (zm. 1918 r.).

LINIA GÓRNOŚLĄSKA

Założycielem tej mało znanej linii był Jan Henryk Schiller (ur. 15.04.1780 – zm. 10.10.1832 r.), być może trzeci syn Jana a więc brat Jana Fryderyka i Jana Wilhelma.
Na przełomie XIX i XX wieku Jan Henryk Schiller (ur. Wielmierzowice k. Koźla, Wielmirzowitz b. Cosel 25.10.1863 – zm. Milice, Militsch 15.04.1916 r.) był właścicielem Milic (Militsch) koło Koźla (Cosel). W 1909 roku (30.04.) uzyskał potwierdzenie starego węgierskiego szlachectwa. Żonaty (x Racibórz, Ratibor 20.08.1889 r.) z Gertrudą Martą Luizą Goebler (ur. Racibórz, Ratibor 11.10.1862 r.), miał czworo dzieci:

1. Henryka Eugeniusza Kurta (ur. Wielmierzowice, Wielmirzowitz 18.05.1890 r.) – żonatego (x Bielawa, Langenbielau 26.11.1919 r.) z Hanną Katarzyną Dorotą Augustą Boelkel (ur. Bielawa, Langenbielau 22.06.1889 r.). Miał troje dzieci: Karola Henryka Kurta Eckeharda (ur. Ruszowice k. Głogowa, Rauschwitz b. Glogau 16.08.1920 r.), Jana Henryka Kaspra Reinharda (ur. Kłoda Mała k. Góry Śl., Klein Kloden b. Guhrau 17.11.1923 r.) i Joannę Henriettę Annę Gertrudę Beatę (ur. Góra Śl., Guhrau 9.08.1925 r.);
2. Katarzynę Helenę Amalię Luizę (ur. Wielmierzowice, Wielmirzowitz 16.06.1892 r.) – żonę (x Milice, Militsch 6.09.1916 r.) pastora Ernesta Girtlera;
3. Fryca Jana (ur. Wielmierzowice, Wielmirzowitz 6.01.1895 r.) – rolnika;
4. Fryca Pawła (ur. Wielmierzowice, Wielmirzowic 28.06.1898 – zginął pod Dun a. Maan 7.11.1918 r.).

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 138
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Bd 12 Limburg 2001 s. 424-425
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 809-811
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 737-738; Jg 19:1927 s. 784-786

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu – podział na linie

N. Schiller
|

Krzysztof rzeźnik z Jura pri Bratislave 1633 r. – nobilitacja	Jerzy rzeźnik z Jura pri Bratislave 1633 r. – nobilitacja	Kasper z Jura pri Bratislave 1633 r. – nobilitacja | N. | N. |

Gottlieb | linia węgierska	Jan v. Schiller ur. Györ 1.02.1734 - zm. Wrocław 28.03.1794 r. kupiec we Wrocławiu ż. (x Wrocław 26.04.1764 r.) Joanna Amalia Blumenberg-

Becher
(ur. Lipsk 11.07.1738 –
zm. Wrocław 19.08.1790 r.)
|
_____?_____

Jan Fryderyk — ur. Wrocław 27.04.1766 - zm. Wrocław 11.05.1890 r.

Jan Wilhelm — ur. Wrocław 23.07.1773 - zm. Hamburg 20.08.1811 r.
kupiec w Hamburgu
ż. (x Hamburg 19.11.1800 r.)
Maria Elżbieta Flindt
(ur. Hamburg 17.02.1778 –
zm. Hamburg 24.02.1806 r.)
|
_____

Jan Henryk — ur. 15.04.1780 - zm. 10.10.1832 r.
|
<u>linia górnośląska</u>

Gustaw Wilhelm
|
<u>linia hamburska</u>

Wilhelm Teodor
|
<u>linia śląska</u>

<u>2. Linia hamburska</u>

Gustaw Wilhelm Schiller
syn Jana Wilhelma
ur. Hamburg 5.04.1803 –
zm. Hamburg 28.04.1870 r.
kupiec w Hamburgu,
konsul w Wenecji
ż. 1. (x Itzehoe 18.02.1838 r.)
Matylda v. Ewald
(ur. Itzehoe 7.07.1820 –
zm. Berlin 22.03.1838 r.)
2. (x Itzehoe 20.12.1840 r.)
Laura v. Ewald
(ur. Itzehoe 22.08.1823 –
zm. Funchal 29.09.1847 r.)
3. (x Halberstadt 11.04.1849 r.)
Paulina Henrietta Zofia
Valentiner
(ur. Husum 13.08.1827 r.)
|
Paweł Filip Henryk v. Schiller
ur. Hamburg 30.03.1851 r.
wł. Buckhagen
1875 r. – potwierdzenie szlachectwa pruskiego

ż. (x Wiedeń 6.11.1883 r.) Henrietta
bar. v. Weckbecker
(ur. Wiedeń 9.07.1856 –
zm. Buckhagen 21.03.1919 r.)
|

Paweł Gustaw Hugo
ur. Buckhagen 5.08.1886 r.
ż. (x Rantzau) 12.04.1913 r.)
Szarlotta Maria Julianna
hr. v. Baudiss-Zinzendorf-Pottendorf
(ur. Rantzau 6.02.1893 r.)
|
Henryk Walter
Rabelsund 17.05.1919 r.
|
Karol Ludwik Paweł
ur. Buckhagen 17.07.1923 r.

Jan Kasper Michał
ur. Buckhagen 17.03.1891 r.
kapitan lotnictwa
cywilnego
ż. (x Hamburg 16.12.1916 r.)
Ellen Małgorzata Moritz
(ur. Hamburg 8.05.1898 r.)
|
Jan Kasper Eryk
ur. Rabelsund
19.06.1921 r.

córki:
a) Paulina Henrietta Zofia
ur. Buckhagen
15.06.1885 –
zm. Buckhagen
5.06.1886 r.
b) Henni Magdalena
Paulina
ur. Buckhagen 7.05.1888
r.
m. (x Buckhagen
30.05.1910 r.)
Karol Woermann
plantator w Kamerunie

Elżbieta Małgorzata Henrietta
ur. Oldenburg 17.09.1917 r.

córki:
a) Nora Maria Anna
ur. Buckhagen 29.03.1914 r.
b) Henni Elżbieta Gertruda
ur. Buckhagen 30.07.1919 r.

3. Linia śląska

Wilhelm Teodor
syn Jana Wilhelma
ur. Hamburg 3.02.1806 –
zm. Hamburg 25.10.1868 r.
ż. (x Wrocław 17.09.1829 r.)
Anna Schiller
(ur. Wrocław 23.10.1810 –
zm. Bonn 25.04.1885 r.)
|

Wilhelm Schiller
ur. Hamburg 13.10.1838 -
zm. Wrocław 7.09.1904 r.
wł. Zabardowic
ż. 1. (x Wrocław 30.05.1865 r.)
Luiza Molinari

Jan v. Schiller
ur. Hamburg 17.06.1843 –
zm. Bonn 20.06.1888 r.
kupiec w Hamburgu
ż. (x Hamburg 30.11.1870 r.)
Pepita Elwira Elżbieta

(ur. Wrocław 24.03.1843 - zm. Zabardowice 7.05.1873 r.)
2. (x Głubczyce 23.08.1877 r.)
Helena Anna Luiza Strohmeyer
(ur. Neuruppin 29.10.1848 r.)

Thomsen
(ur. Rio Grande de Sul 23.11.1853 r.)

Chrystian Wilhelm ur. Hamburg 29.04.1874 - zm. Hamburg 23.05.1917 r. kupiec, wł. Egersdorp ż. (x Berlin 15.05.1901 r.) Luiza Wilhelmina Mansfeld (ur. Kolonia 8.02.1877 r.)

Adalbert Gustaw ur. Hamburg 14.06.1876 r. ż. 1. (x Hamburg 17.04.1901 - rozwiedziony 1918 r.) 2. (x 9.11.1918 r.) Irma Rudolfina Weil (ur. Hamburg 8.12.1894 r.)

córki:
a) Elwira Tekla ur. Hamburg 19.03.1882 r. m. (x Amsterdam 15.05.1901 r.) Daniel Boissevain kupiec
b) Elżbieta Fernanda ur. Hamburg 21.04.1886 r. m. (x Salzburg 18.05.1916 r.) Edward Karol Rambousek (zm. 1918 r.)

Jan Gustaw ur. Hamburg 10.02.1902 r. kupiec

Jan Wilhelm ur. Hamburg 8.11.1903 r.

Wilhelm Teodor ur. Zabardowice 2.02.1869 r. ż. (x Brzeg 15.02.1896 r.) Dorota Gertruda Julia Olga Schaerff (ur. Brzeg 8.05.1877 r.)

Fryderyk Wilhelm ur. Zabardowice 8.07.1878 r. wł. Łowęcic ż. (x Wrocław 2.06.1906 r.) Dora Luiza Filipina Agath (ur. Wrocław 9.02.1887 r.)

Eryk Gustaw Klemens ur. Zabardowice 23.04.1883 - zm. Berlin 14.10.1924 r.) dr prawa ż. (x Wrocław 2.08.1909 r.) Szarlotta Anna Magdalena Agath (ur. Wrocław 3.07.1888 r.)

córki:
a) Dorota ur. Wrocław 4.03.1866 r. m. (x Zabardowice 25.09.1890 r.) Franciszek Neubaur radca rejencji
b) Elżbieta Luiza (Lizzie) ur. Zabardowice 29.11.1872 r. m. (x Wrocław 18.06.1903 r.) Ferdynand Weinkauff wł. Kliszowa i Gawłowic

Joachim Wilhelm Jerzy ur. Charlottenburg 31.01.1918 r.

córki:
a) Eryka Maria Helena ur. Jelenia Góra 8.12.1910 r.
b) Henrietta Wilhelmina Szarlotta

Fryderyk Wilhelm
Jerzy Teodor

córki:
a) Gizela Dorota Maria

ur. Łowęcice 26.01.1919 r.	Helena ur. Legnica 16.08.1907 r.	ur. Charlottenburg 7.04.1913 r.
	b) Małgorzata Dorota Szarlotta ur. Hannower 25.01.1909 r.	
	c) Hildegarda Dorota ur. Łowęcice 29.09.1912 r.	

Jan Reinhard ur. Wrocław 20.05.1897 - zginął Szlezwik 18.03.1920 r. porucznik wojsk niemieckich	Helmut Luis Wilhelm ur. Wrocław 11.08.1901 r. inżynier	Ingeborga Berta Luiza ur. Wrocław 21.10.1902 r.

3. Linia górnośląska
XIX – XX wiek

Jan Henryk Schiller
potomek Jana Henryka
ur. Wielmierzowice 25.10.1863 –
zm. Milice 15.04.1916 r.
wł. Milic
1909 r. – potwierdzenie węgierskiego szlachectwa
ż. (x Racibórz 20.08.1889 r.)
Gertruda Marta Luiza Goebler
(ur. Racibórz 11.10.1862 r.)
|

Henryk Eugeniusz Kurt ur. Wielmierzowice 18.05.1890 r. ż. (x Bielawa 26.11.1919 r.) Hanna Katarzyna Dorota Augusta Boelkel (ur. Bielawa 22.06.1889 r.)	Fryc Jan ur. Wielmierzowice 6.01.1895 r. rolnik	Fryc Paweł ur. Wielmierzowice 28.06.1898 - zginął pod Dun a.Maan 7.11.1918 r.	Katarzyna Helena Amalia Luiza ur. Wielmierzowice 16.06.1892 r. m. (x Milice 6.09.1916 r.) Ernest Girtler pastor

Karol Henryk Kurt Eckehard ur. Ruszowice 16.08.1920 r.	Jan Henryk Kasper Reinhard ur. Kłoda Mała 17.11.1923 r.	Joanna Henrietta Anna Gertruda Beata ur. Góra Śl. 9.08.1925 r.

SCHILLER

Ród pochodzący ze Śląska, protoplastą rodu był Dawid Schiller (ur. 1687 – zm. 1753 r.). Jego wnuk – Franciszek Ferdynand Schiiler – inspektor solny, w 1823 roku (26.01.) został wpisany w austriacki stan rycerski a w 1840 roku (2.05.) uzyskał tytuł barona.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 428-429

SCHILLERSDORF

zob.

ŠILHEŘOVSKY

SCHILLING

Herby wg Blażka

Herb wg Siebmachera

Patrycjuszowski ród wrocławsko – krakowski, pochodzący z Alzacji, przybyły do Wrocławia (Breslau) i Krakowa w drugiej połowie XV wieku. Do Krakowa

przybył z Alzacji około 1490 roku Fryderyk jun., żonaty z Małgorzatą Schwartz. Później przeniósł się do Wrocławia (Breslau). Część jego synów pozostała w Krakowie a część przeniosła się na Śląsk. W 1507 roku otrzymali dyplom herbowy.

LINIA KRAKOWSKA

W 1543 roku pięciu braci: Erazm, Jodok, Krzysztof, Jerzy i Fryderyk otrzymało indygenat polski. Fryderyk miał trzech synów:

1. Augustyna – żonatego z N. Krupczanką, miał syna – Erazma właściciela Koczanowa (?), który miał syna – Zygmunta i sześć córek;
2. Jana – doktora obojga praw, początkowo kanonika katedry wrocławskiej, później krakowskiej. Zmarł w Krakowie;
3. Mikołaja – żonatego z N. Szpaczkowską, miał syna – Jana (zm. ok. 1552 r.), kanonika wrocławskiego.

LINIA WROCŁAWSKA

Główną siedzibą linii wrocławskiej były Partynice (Hartlieb) pod Wrocławiem (Breslau). Syn Fryderyka jun. – Daniel (I) (zm. 9.05.1563 r.), mieszczanin początkowo krakowski a później wrocławski, był trzykrotnie żonaty: 1. z Jadwigą von Rhediger (ur. 1520 – zm. 2.06.1557 r.), 2. z N.N., 3. z Apolonią von Reichel (zm. 23.11.1559 r.) ze Smolca (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau). Jego syn – Daniel (II) (zm. 2.06.1586 r.), urodzony w Krakowie w 1542 roku (14.02.), właściciel Jaksonowic (Jackschoenau) w księstwie oleśnickim, był w latach 1576 – 1586 członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau). Żonaty z Heleną von Sauermann (zm. 20.03.1598 r.) z Jaksonowic (Jackschoenau), miał syna – Daniela (III), właściciela Partynic (Hartlieb), żonatego z Ewą Uthmann ze Smolca (Schmolz). Jego syn – Sebald (zm. 6.01.1656 r.), właściciel Partynic (Hartlieb), był komisarzem ziemskim księstwa wrocławskiego. Żonaty z Magdaleną Winss, miał syna – Sebalda jun. (zm. 1678 r.), właściciela Partynic (Hartieb), na którym ród wymarł.

Prawdopodobnie bratem Sebalda był Fryderyk z Partynic (Hartlieb), tajny radca dworu saskiego, który w wieku 15 lat podróżował po całym ówczesnym świecie: Niemczech, Niderlandach, Anglii, Szkocji, Irlandii, Hiszpanii, Francji, Italii, Węgrzech, Turcji, Arabii, Egipcie, Mołdawii, Polsce, Szwecji, Norwegii, Danii itp. Zmarł w wieku 53 lat w1637 roku, żonaty z Anną Marią Piplis, nie miał dzieci.

Źródła:

Sinapius T. I s. 817-819, T. II s. 960-961
Blazek T. III s. 49
Pilnacek T. IV s. 1086

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Linia wrocławska.

Fryderyk
1452 r. - Weisenburg
w Alzacji
ż. N. Stahl
|
Fryderyk jun.
przeniósł się
do Krakowa i Wrocławia
ż. Małgorzata Schwartz
|
_____ ? _____

Daniel (I)
zm. 9.05.1563 r.
mieszczanin krakowski
i wrocławski
ż. 1. Jadwiga v. Rhediger
(ur. 1520 – zm. 2.06.1557 r.)
2. N.N.
3. Apolonia v. Reichel
ze Smolca
(zm. 23.11.1559 r.)
|
Daniel (II)
ur. Kraków 14.02.1542 –
zm. Jaksonowice 2.06.1586 r.
wł. Jaksonowic
1576 – 1586 r. – członek rady
miasta Wrocławia
ż. Helena v. Sauermann
z Jaksonowic
(zm. 20.03.1598 r.)
|
Daniel (III)
wł. Partynic
ż. Ewa Uthmann
ze Smolca
|
_____ ? _____

Sebald
zm. 6.01.1656 r.
wł. Partynic
komisarz ziemski
ks. wrocławskiego
ż. Magdalena Winss
|

Fryderyk
zm. 1637 r.
wł. Partynic
tajny radca dworu
saskiego
ż. Anna Maria Piplis

Erazm,
Jodok,
Krzysztof,
Jerzy,
Fryderyk
|
linia
krakowska

Sebald jun.
zm. 1678 r.
wł. Partynic

2. Linia krakowska

Fryderyk jun.
ż. Małgorzata Schwartz
|
?

Erazm | Jodok | Krzysztof | Jerzy | Fryderyk

Augustyn
ż. N. Krupczanka
|
Erazm
wł. Kaczanowa (?)
|
Zygmunt | 6 córek

Jan
dr obojga praw
kanonik katedry
wrocławskiej
i krakowskiej

Mikołaj
ż. N. Szpaczkowska
|
Jan
zm. ok. 1552 r.
kanonik
wrocławski

SCHILTER
(SCHILDER)

Nobilitowani mieszczanie z Kamiennej Góry (Landeshut). Na przełomie XVI i XVII wieku występuje w dokumentach Baltazar Schilter, kupiec w Kamiennej

Górze (Landeshut). Jego syn – Godfryd (zm.1679 r.) był rektorem Uniwersytetu w Lipsku (Leipzig).
Chrystian (ur. 22.09.1645 – zm. Kamienna Góra, Landeshut 10.09.1695 r.) – kupiec w Kamiennej Górze (Landeshut), żonaty (x 1687 r.) z Barbarą Just (druga żona ?) miał pięcioro dzieci z których N. córka była żoną rotmistrza wojsk cesarskich N. Vorberga. Fryderyk (jego syn ?) – członek rady miejskiej w Kamiennej Górze (Landeshut), miał syna – Jana Godfryda – kandydata obojga praw, w 1717 roku seniora rady miejskiej, żonatego (x Legnica, Liegnitz 1710 r.) z teresą Eleonorą Kehlert.

Źródła:
Schles. Wappenbuch szp. 138

SCHIMANSKI

zob.

SIEMIANOWSKI

SCHIMONSKI
(SCHIMONSKI von SCHIMONY, SCHIMONY-SCHIMONSKY)

Herb wg Blażka Herb wg Pilnačka Herb szlachecki

Polski herb Ostoja

Ród górnośląski herbu Ostoja znany od drugiej połowy XVI wieku. Według historyków śląskich pochodzili z księstwa siewierskiego z miejscowości Siemonia. Z miejscowości tej pochodzili Siemuńscy pieczętujący się herbem Nowina. Pilnaczek śląskich Schimonskich wywodzi od siewierskich Siemońskich. Niektórzy polscy heraldycy twierdzą, że początkowo w Polsce nazywali się „Siewierski“.Adelslexikon jako protoplastę rodu wymienia Mikołaja Siewierskiego (zm. przed 1504 r.).
Najstarsze informacje o Schimonskich na Śląsku pochodzą z okolicy Kluczborka (Kreuzburg) i można przyjąć hipotezę, że nazwisko mogło pochodzić od znajdującej się tam miejscowości Szymonków (Simmenau), w średniowieczu i wiekach późniejszych występującej w dokumentach pod nazwą „Siemianow“ (XIII w.) i Schimonow“ (XVI – XVII w.). Weltzel za siedzibę rodową uznaje przysiółek Rozmierki (Rosmierka, Klein Rosmierz) – Szymonię (Schimonia) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Przysiółek ten jednak powstał jako kolonia dopiero w XVIII wieku, prawdopodobnie założony przez Schimonskich. W 1574 roku Jan (Hans) Schimonski (zm. przed 1637 r.), właściciel części Skałąg (Skalung) koło Kluczborka (Kreuzburg) – w 1584 roku kupił od Jana Jordana dalszą część tej miejscowości a w 1592 roku – następną. Żonaty był z Heleną, córką Adama II Posadowskiego z Wołczyna (Konstadt) koło Kluczborka (Kreuzburg). W drugiej połowie XVI wieku Mikołaj (Nicol) von Schimonski, komisarz ziemski księstwa brzeskiego, był żonaty (x 1571 r.) z Anną, córką Jana II Posadowskiego, właściciela Dobrodzienia (Guttentag) i Chrzelic (Schelitz), wdową (x przed 1564 r.) po Mikołaju (Nickel) von Frankenberg-Proschlitz (zm. przed 1571 r.) z Rożnowa (Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg). Jan von Schimonski, właściciel Skałąg (Skalung) w 1630 roku był deputowanym stanów księstwa oleśnickiego. W 1670 roku właścicielem tej miejscowości był Adam Henryk, właściciel kilku majątków w księstwie oleśnickim. Skałągi (Skalung) w 1713 roku sprzedano rodzinie von Naefe.

W pierwszej połowie XVII wieku Jerzy Antoni von Schimonski, właściciel Burgrabic (Borkensdorf) w księstwie nyskim, był komisarzem ziemskiem tego księstwa.
Zofia Schimonska w początku XVII wieku była żoną Fryderyka Woszczyckiego (Lichnowski), który w 1603 roku zapisał jej wiano. Baltazar (Balzer) Schimonski von Schimonia – właściciel Palowic (Pallowitz) koło Rybnika (Rybnik) był w latach 1620, 1624 i 1625 pisarzem ziemskim księstwa opolsko – raciborskiego, w 1619 roku był delegowany do sejmu śląskiego we Wrocławiu, w 1628 roku wymieniany jest w składzie szlachty raciborskiej. Żonaty był z Anną (Aneżką), córką Henryka Wrbskiego. W 1619 roku świadkiem spisania testamentu Kaspra Manowskiego był Henryk Ssymonski z Lublińca (Lublinitz) – prawdopodobnie był urzędnikiem „państwa“ lublinieckiego.
W okresie rekatolizacji znaczna część majątków członków tego rodu została skonfiskowana. W 1644 roku w wykazach dla biskupa wrocławskiego Karola Ferdynda Wazy notowanych było dwoje przedstawicieli rodu: Balcer – katolik i Małgorzata – ewangeliczka.
W połowie XVII wieku właścicielami Skałąg (Skalung) koło Kluczborka byli bracia Adam i Henryk. W 1660 roku Henryk popełnił samobójstwo. W tym czasie Barbara Elżbieta von Schimonski była żoną Abrahama Posadowskiego (zm. 1665 r.), właściciela Świniar (Schweinern, Blumenau) i Wierzbicy Dolnej (Deutsch Wuerbitz) koło Kluczborka (Kreuzburg).
Anna Maria Schimonska w drugiej połowie XVII wieku była żoną Adama Ozorowskiego, właściciela Olszyn (których ? – Olschin).
W 1672 roku występuje w dokumentach Marcin – właściciel Rozmierki (Rosmierka, Klein Rosmierz), szwagier Bogusława Blachy z Dobrodzienia (Guttentag). N. Schimonski, właściciel Droniowic (Droniowitz) koło Lublińca (Lublinitz), żonaty z N. Woyską miał syna – Aleksandra i sześć córek.
Pod koniec XVII wieku (ok. 1694 r.) Jerzy Schimonski był rezydentem cesarskim na dworze królów polskich.
W księstwie cieszyńskim na przełomie XVII i XVIII wieku znani byli: Baltazar – regent Cieszyna (Teschen), oraz bracia: Adam Henryk (zm. po 1718 r.), Jan Baltazar, Otto Leopold – żonaty (x 20.05.1691 r.) z Heleną von Spens i Jerzy Teodor (zm. przed 1702 r.).

Znacznie więcej informacji o tym rodzie pochodzi z XVIII wieku.
W początkach tego wieku Maria Leopoldyna Schimonska von Schimoni, zamieszkała we Wrocławiu (Breslau), była żoną (x 1710 r.) Jana Wacława Blankowskiego, właściciela Dobrodzienia (Guttentag) a Katarzyna Maria, była żoną Adama Bogusława von Schick. W 1716 roku Helena Eleonora Schimonska była dwukrotnie zamężną: 1. Adamem Skronskim, 2. z Janem Jerzym Rudolfem von Dambrowka właścicielem Tuł (Thule) i Kobylna (Kobyllno) koło Olesna (Rosenberg). Joanna Helena Schimonska z Uszyc (Uschuetz) koło Olesna była drugą żoną (x 1728 r.) Jana Wolffa von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. 25.07.1686

– zm. 26.10.1756 r.) ze Strzelec (Strehlitz) koło Namysłowa (Namslau) a Moryc Aleksander von Schimonski, właściciel Pisarzowic (których ? Schreibersdorf) był zonaty z Heleną Sybillą (siostrą Jana Wolffa) von Frankenberg-Ludwigsdorf (ur. 1682 – zm. 1734 r.) ze Strzelec (Strehlitz). W połowie XVIII wieku Karolina i Eleonora (zm. 1773 r.) Schimonskie były zakonnicami w klasztorze dominikanek w raciborzu (Ratibor).
W 1721 roku Franciszek Leopold von Schimonski był starostą zamku w Dobrodzieniu (Guttentag).
Godfryd Leopold (ur. 1695 r.) – syn Godfryda Ludwika, po studiach w Rzymie w Collegium Germanicum był w 1718 roku proboszczem w Gościęcinie (Kostenthal) koło Koźla (Cosel), 1721 roku – w Starym Koźlu (Alt Cosel), w 1725 roku – w Łubowicach (Lubowitz) koło Raciborza (Ratibor) i od 1727 roku w Żorach (Sohrau), gdzie zmarł 28.03.1763 roku.
Brat Godfryda Leopolda – Karol Józef, właściciel Wachowa (Wachow) koło Olesna (Rosenberg), członek rady książąt opawsko – karniowskich, od 1743 roku landrat raciborski, żonaty był (x 17.06.1721 r.) z Marią Eleonorą (ur. 1702 r.), córką Chrystiana Floriana von Ehrencron, dziedziczką dwóch domów w Opawie (Dominatzkiego i Kottulinskiego) oraz Brzeźnicy (Bresnitz) i połowy Sudołu (Sudoll) koło Raciborza (Ratibor). Brzeźnicę (Bresnitz) i Sudół (Sudoll) przekazała swoim córkom. Karol Józef w 1732 roku sprzedał Wachów (Wachow) i w następnym roku kupił od Gaschinów Wysoką (Wyssoka), Kadłubiec (Kadlubietz), Kalinowice (Kalinowitz) i Ligotę (Ellguth) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz).Żonaty z Marią Teresą von Goertz miał córkę – Marię Elżbietę (ur. Wysoka, Wyssoka 5.08.1770 – zm. Racibórz, Ratibor 25.08.1852 r.), dwukrotnie zamężną: 1. z Antonim Hentschel von Gilgenheimb, 2. (x Jasiona, Jeschona 19.11.1795 r.) z Ernestem Joachimem hr. von Strachwitz , właścicielem państwa stanowego Wodzisław Śląski (Loslau), Kalinowa (Kalinow) i Krowiarek (Polnisch Krawarn). Syn Karola Józefa – Jan Karol, w latach 1770 – 1798 członek rady powiatu strzeleckiego i w latach 1789 – 1798 powiatu prudnickiego, odziedziczył po ojcu majątki, posiadał również Słoków (Schlogwitz) koło Prudnika (Neustadt), w 1782 roku sprzedał część Wysokiej (Wyssoka) Gustawowi bar. Welczkowi z Łabęd (Laband) i w 1790 roku kupił wolne wójtostwo w Leśnicy (Leschnitz) oraz majątek w Rozwadzy (Roswadze) w powiecie strzeleckim. Wójtostwo sprzedał w 1805 roku, zmarł w 1810 roku.
Z dwukrotnego małżeństwa posiadał dziewięcioro dzieci z których Maria Filipina była drugą żoną (x 18.08.1783 r.) Rudolfa von Blacha z Glinicy (Glinitz), Maria Franciszka Romana Barbara (zm. 1843 r.) – żoną (x 1779 r.) Karola Józefa von Larisch-Nimsdorf (zm. 1799 r.), właściciela Otmętu (Ottmuth).. Z synów: Jan Emanuel (ur. Brzeźnica, Bresnitz 23.07.1752 – zm. 27.12.1832 r.) – tytularny biskup Leros, od 1797 roku (11.02.) biskup pomocniczy diecezji wrocławskiej; Karol Magnus (ur. Wysoka, Wyssoka 17.06.1773 – zm. Ścibórz, Stuebendorf 17.09.1850 r.) – właściciel Rozwadzy (Roswadze), Kadłubca (Kadlubietz) i Kalinowic (Kalinowitz), żonaty z Franciszką Marią Dorotą Leopoldyną Felicitą

von Biedau (ur. Turawa, Turawa 1.02.1779 – zm. Rozwadza, Roswadze 12.08.1818 r.). Jego córka – Maria (ur. Wysoka, Wyssoka 6.06.1806 – zm. Izbicko, Stubendorf 29.03.1865 r.) była żoną (x Krowiarki, Polnisch Krawarn 26.10.1830 r.) Hiacenta Ernesta hr. von Strachwitz, właściciela Izbicka (Stubendorf), Kamienia Śląskiego (Gross Stein) i Szymiszowa (Schimischow). Dietrich Leberecht (zm. 1826 r.) – generał major wojsk pruskich; Karol – rotmistrz wojsk pruskich i w 1809 roku właściciel Ornontowic (Ornontowitz) koło Rybnika (Rybnik), żonaty z Beatą von Heidebrandt.
Ludwik von Schimonski, właściciel Paniów (Gross Paniow) był członkiem sejmiku powiatu bytomskiego.
W 1868 roku Artur von Schimony-Schimonsky otrzymał od swojego wujka (brata matki) Gwido von Raczka z Przyszowic (Preiswitz) utworzony w 1870 roku fideikomis Steblów (Stoeblau) koło Koźla (Cosel) w skład którego wchodziły majątki: Steblów (Stoeblau), Byczynica (Bitschinitz) i Brzozowa (Brzozowa) a później również Łąki Kozielskie (Lenkau). Był żonaty (x Grudynia Wielka, Gross Grauden 17.05.1883 r.) z Elżbietą (ur. Wrocław, Breslau 15.03.1864 r.), córką Ernesta bar. von Reibnitz z Grudyni Wielkiej (Gross Grauden) koło Koźla (Cosel).

Pod koniec XIX wieku w tych samych okolicach pojawili się pochodzący z Polski Szymonscy (zob.) herbu Zagłoba, których mylono ze śląskimi Schimonskimi.

Źródła:
Sinapius T. I s. 820, T. II s. 961
Zedlitz T. IV s. 168
Blazek T. IV s. 72
Pilnacek T. IV s. 1089-1090
Krane s. 115
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 439-440
Szersznik L.J.: Materiały genealogiczno-heraldyczne do dziejów szlachty księstwa cieszyńskiego. Wyd. Wacław Gojniczek. Cieszyn 2004 s. h67, 94, 189
Gawel H.: Die Geschichte der Stadt Konstadt OS. Kreuzburg (brw – po 1933) s. 24, 37, 43, 44
Kahl C.: Das Majorat Turawa. (bmw – Niemcy), (brw – ok. 1990) s. 36
Mosbach A.: Wiadomości do dziejów polskich z archiwum prowincji Szląskiej. Wrocław 1860 s. 380
Sękowski R.: Materiały do dziejów własności ziemskiej okolic Leśnicy. (w:) Osiem wieków Leśnicy. Pod red. Alberta Lipnickiego. Wrocław 2002 s. 50
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln-Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 41

Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 68, 83, 84, 465, 474
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 271, 336, 259, 361, 363
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 184, 251, 836
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 192, 235
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 s. 150(p), 151(p), 153(p), 154(p), 163(p).
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również OBC) nr 20.

FILIACJA N. SCHIMONSKIEGO Z USZYC, OJCA JOANNY ELŻBIETY – ŻONY
JANA WOLFA VON FRANKENBERG-LUDWIGSDORF

N. v. Schimonski N. v. Stange N. v. Kittlitz N. v. Posadowski
z Uszyc ż. N. v. Oderswald z Ocic z Posadowic
ż. N. v. Stwolinska | ż. N. v. Nawoy ż. N. v. Rohr
| | | z Galowic
| | | |
N. v. Schimonski- - - x - - - N. v. Stange N. v. Kittlitz - - - x - - - N. v. Posadowska
z Uszyc | z Ocic | z Posadowic
| |
N. v. Schimonski - - - - - - - - - - x - - - - - - - - - N. bar. v. Kittlitz
z Uszyc | z Ocic i Kolska
N. v. Schimonski
z Uszyc
ż. Sybilla Elżbieta
v. Seydlitz
|
Joanna Helena
v. Schimonska
z Uszyc
m. Jan Wolff v. Frankenberg-Ludwigsdorf
wł. Wąsic, Smard i Gierałcic

SCHIMONSKI

zob.

SZYMONSKI

SCHINDEL
(CZINDAL, CZINDALSKI)

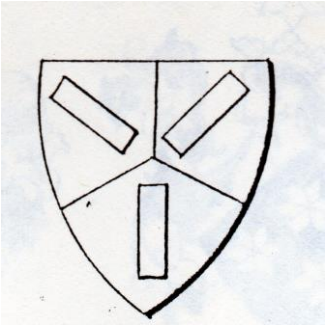

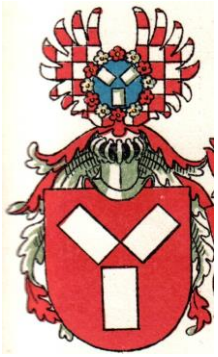

Herby rodowe Herby szzlacheckie

Stary ród śląski znany od końca XIII wieku z księstwa świdnickiego, nazwisko pochodzi od niemieckiej nazwy gontów, również w herbie umieszczone został trzy gonty w roztrój. T. Jurek zalicza ich do grupy niepewnych przybyszy, według Sinapiusa pochodzili ze Styrii. Według tradycji rodowej mieli brać udział w bitwie pod Legnicą w 1241 roku. Na Górnym Śląsku w dokumentach sporządzanych w języku czeskim, nazwisko to czasem występuje w formie „Czindal“, „Czindalski“. Od XV wieku podzielili się na liczne linie: na Śląsku, Łużycach i w Danii. Siedzibą śląskiej linii były Drogomiłowice (Dromsdorf) w księstwie świdnickim. Ród wymarł w XIX wieku.
W 1242 roku Heintze Schindel był ławnikiem sądu prawa rycerskiego księstwa świdnickiego. W1272 roku na dworze księcia Bolesława Rogatki przebywali bracia Tycz i Elger Schindel. W 1280 roku Elger (ten sam ?) przebywał na dworze księcia Henryka IV Probusa. W 1281 roku rycerz Heymand Schindel przebywał w Opawie (Troppau).
W bitwie pod Grunwaldem w 1410 roku w oddziałach śląskich po stronie krzyżackiej walczyli: Nickel, Hans i Hape. Nickel (Niclas) w 1400 roku był właścicielem Starego Wołowa (Alt Wohlau), Hape w 1418 roku był właścicielem Rosicz (?). W 1415 roku zmarł Heintze Schindel – właściciel Drogomiłowic

(Dromsdorf). Pochowany został pod chórem w kościele NMP w Świdnicy (Schweidnitz), gdzie znajdowało się jego epitafium. W 1499 roku Krzysztof Schindel był właścicielem Drogomiłowic (Dromsdorf). Henryk (zm. po 1523 r.) – właściciel Drogomiłowic (Dromsdorf), był członkiem rady książąt ziebicko – oleśnickich. W 1598 roku Dorota von Schindel z Drogomiłowic (Dromsdorf), wdowa po Janie Proskowskim sądziła się o majątek z Krzysztofem Proskowskim.

DOMY: LIPA (LEIPE), SADOWICE (SADEWITZ) I PIOTROWICE (PETERWITZ).

Antoni von Schindel z Drogomiłowic (Dromsdorf), żonaty z N. von Niebelschuetz z Rzeczycy (Rietschuetz) w księstwie głogowskim, miał sześciu synów, założycieli różnych domów:

1. Krzysztofa – założyciela domów: Lipa (Leipe), Wieruszów (Wierischau) i Milikowice (Arnsdorf);
2. Wiglasa – właściciela Lipy (Leipe). Miał dwóch synów: Jana – właściciela Drogomiłowic (Dromsdorf) i Wiglasa jun. – właściciela Strzegomia (Strzegowa? Striegau);
3. Burgmana sen. – właściciela Sadowic (Sadewitz). Jego syn – Jan Henryk był właścicielem Sadowic (Sadewitz) i Mirosławiczek (Rosenthal). Syn Jana Henryka – Jan Henryk jun. był właścicielem Mirosławiczek (Rosenthal);
4. Jana Henryka – właściciela Piotrowic (Peterwitz). Miał syna – Bernarda, który odziedziczył ten majątek;
5. Jerzego – założyciela domów: Szczepanów (Stephansdorf), Miękinia (Nimkau) i Grodźctwo (Kreppelhof);
6. Burgmana jun. – założyciela domów: Zastruże (Sasterhausen), Bierutów (Bernstadt), Tarnawa (Tarnau), Rybno (Raben), Kowalów (Hermsdorf), Bystrzyca (Weistritz) i Burkatów (Burkersdorf).

DOMY: LIPA (LEIPE), WIERUSZÓW (WIERISCHAU) I MILIKOWICE (ARNSDORF)

Założycielem tych domów był najstarszy syn Antoniego z Drogomiłowic (Dromsdorf) – Krzysztof, żonaty z N. von Hock. Miał dwóch synów: Krzysztofa jun. i Baltazara.

Krzysztof jun. – właściciel Lipy (Leipe), żonaty z N. von Schweinitz z Kłaczyna (Kauder), miał dwóch synów: Abrahama i Izaaka.

Abraham – właściciel Wieruszowa (Wierischau) i Milikowic (Arnsdorf), miał tylko córkę – Katarzynę, żonę Adama von Gersdorff która odziedziczyła te majątki.

Izaak – właściciel Konradowa (Konradswaldau) koło Jawora (Jauer), żonaty (x ok. 1597 r.) z Elżbietą von Hock z Tomaszowa (Thomaswaldau), miał troje dzieci: Jerzego Abrahama – który miał syna – Jerzego Abrahama jun. Jego córka – Helena, była dwukrotnie zamężna: 1. z Maksymilianem – 2. z Janem Je-

rzym braćmi von Schindel z Griebenstein (na Łużycach ?); Elżbietę – żonę Konrada von Zedlitz i N. córkę – żonę Jerzego von Falckenhayn.
Baltazar – brat Krzysztofa jun. – miał dwóch synów: Achilllesa i Fryderyka.
Fryderyk – właściciel Kolunkau (?), miał sześciu synów: Achillesa, Abrahama, Baltazara, Daniela, Fryderyka jun. i Adama.

DOMY: SZCZEPANÓW (STEPHANSDORF), MIĘKINIA (NIMKAU) I GRODŹCTWO (KREPPELHOF)

Jerzy – piąty syn Antoniego, żonaty z Emerencją von Stosch z Mojęcic (Mondschuetz) koło Wołowa (Wohlau), miał córkę – Katarzynę (zm. 26.12.1572 r.), żonę (x 1539 r.) Guentzela von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau) koło Jawora (Jauer) oraz trzech synów: Jana, Henryka i Marcina.
Jan nie miał potomstwa.
Henryk (zm. 1575 r.) – właściciel Szczepanowa (Stephansdorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), i początkowo w 1574 roku Bierutowa (Bernstadt), żonaty z N. von Nimptsch (zm. 21.04.1572 r.) ze Szczepanowa (Stephanshein) koło Świdnicy (Schweidnitz), miał trzy córki: Katarzynę – dwukrotnie zamężną 1. z Jerzym von Dyhrn, właścicielem Twardogóry (Festenberg) kolo Milicza (Militsch) 2. z Kasprem von Koeckritz, któremu przekazała Twardogórę (Festenberg); N. – córkę – żonę N. von Retsch ze Ścinawy Małej (Steinau) w księstwie nyskim; Barbarę (ur. 9.07.1565 r.) – również dwukrotnie zamężną: 1. z Janem von Canitz (zm. 1594 r.) z Dziewina (Dieban), 2. (x 1596 r.) z Wolfem Dietrichem von Muehlheim (zm. 1615 r.) z Domanic (Domanze) w księstwie świdnickim.
Marcin – brat Henryka, właściciel Miękinii (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), żonaty z Anną, córką Krzysztofa von Tauer z Szymocina (Simbsen) w księstwie głogowskim, miał czworo dzieci:
1. Krzysztofa – właściciela Miękinii (Nimkau). Żonaty z Magdaleną, córką Melchiora von Haugwitz z Brodowa (Brodelwitz), miał dwie córki: Barbarę – żonę Adama von Tschammer i Jadwigę – żonę Zygmunta von Zedlitz;
2. Jerzego – właściciela Grodźctwa (Kreppelhof), żonatego z Barbarą (siostrą Magdaleny), córką Melchiora von Haugwitz z Brodowa (Brodelwitz). Miał córkę – Magdalenę, żonę Jerzego von Dyhrn z Grodźctwa (Kreppelhof);
3. Barbarę – żonę Henryka von Kreckwitz z Wierzbic (Wirrwitz) koło Wrocławia (Breslau);
4. Annę – dwukrotnie zamężną: 1. z Janem von Tschammer z Komornik (Kummernigk), 2. z Janem von Kreckwitz z Guzic (Gusitz) w księstwie głogowskim.
W kościele w Szczepanowie (Stephansdorf) znajdują aie liczne epitafia członków tego rodu.

DOMY: BIERUTÓW (BERNSTADT), ZASTRUŻE (SASTERHAUSEN), TARNAWA (TARNAU), RYBNO (RABEN), KOWALÓW (HERMSDORF), BYSTRZYCA (WEISTERWITZ) I BURKATÓW (BURKERSDORF)

Bierutów (Bernstadt) nabył w 1574 roku (20.08.) Henryk von Schindel (zm. w Boże Narodzenie 1575 r.) z którego majątków utworzył fideikomis. W 1604 roku (20.08.) Bierutów (Bernstadt) wrócił do książąt oleśnickich a ród posiadał jako fideikomis wsie należące przedtem do Bierutowa (Bernstadt): Kruszowice (Kunzendorf) i Wabienice (Wabnitz).
Założycielem domu Zastruże (Sasterwitz) był najmłodszy syn Antoniego – Burgmann jun.. Miał trzech synów: Leonarda sen., Fryderyka i Leonarda jun. – w 1518 roku, właściciela Rybna (Raben).
Leonard sen. – właściciel Zastruża (Sasterhausen) i Bierutowa (Bernstadt), miał trzech synów:
1. Jonasa (zm. 5.03.1603 r. w wieku 54 lat) – właściciela Bierutowa (Bernstadt), Zastruża (Sasterhausen) i Tarnawy (Tarnau). W 1593 roku w Zastrużu (Sasterhausen) wybudował nowy zamek umieszczając nad wejściem inskrypcję: „Deo Opt. Max. cujus est terra et omnis plenitudo ejus, Sacr. Hac aedes non ad perpetuae habitationis Voluptatem sed ad Hospitii necessarii donec in his Terris peregrinand. est commoditatem sibi et suis, grataeque posteritati, sic exstruebat, ut potius ad aeternas beator sedes anhelaret, carumque post hanc vitam occupandar. certiss. spe, Domicil. vel potius diversor. istud sibi putaret inhabitandum: itaque et hoc ipsum Deo Mundi Domino dedicat. seq. suos, et omnia sua illins immensae Misericordiae et Bonitati consecrat et commendat Jonas a Schindel Anno Christi MDXCIII“. Żonaty z Anną, córką Zygmunta von Stoessel z Tarnawy (Tarnau), miał cztery córki: Urszulę – dwukrotnie zamężną: 1. z Bernardem von Prittwitz, 2. z Mikołajem (Nicol) bar. von Burghaus; N. córkę – żonę N. von Frankenberg; Marię – żonę (x 4.02.1622 r.) Jana Tomickiego z Baranowa z Wielkopolski, który ją przemocą wykradł z domu (4.02.1611 r.), co było powodem interwencji poselstwa śląskiego u króla polskiego. Konsystorz ewangelicki księstwa oleśnickiego w 1614 roku (9.01.) unieważnił to małżeństwo i Maria wyszła ponownie za mąż za Henryka von Stange; Barbarę (zm. 25.07.1597 r.) oraz syna – Daniela, właściciela Siedlimowic (Schoenfeld) w księstwie świdnickim..
2. Jana;
3. Leonarda, który miał dwie córki: Jadwigę – żonę Krzysztofa Jerzego von Berg i Mariannę – zonę Jana von Dyhrn z Grodźctwa (Kreppelhof).
Fryderyk – brat Leonarda sen., właściciel Pątnówka (Pansdorf) (?) w księstwie legnickim, żonaty z N. von Borwitz z Wilczkowa (Wiltschkau) miał córkę – N., żonę N. von Niebelschuetz i pięciu synów: Adama, Henryka, Fryderyka, Rafaela i Wiglasa.
Wiglas (zm. 1.08.1622 r.) – właściciel Omiecin (Ohmsdorf) w księstwie świdnickim, Kowalów (Hermsdorf) koło Strzelina (Strehlen) Górnej Bystrzycy (Ober Weisterwitz) w księstwie świdnickim. W 1609 roku w tej ostatniej miejscowości rozbudował kościół i na chórze umieścił wywód heraldyczny 36 przodków swoich i trzech żon. Był trzykrotnie żonaty: 1. z Barbarą von Zedlitz (zm. 1595 r. w wieku 31 lat), 2. z Anną von Hundt (zm. 8.12.1618 r. w wieku 41

lat) ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau) 3. z Ewą von Langenau. Z pierwszego małżeństwa miał dwóch synów: Henryka i Wiglasa jun., z drugiego – miał czterech synów: Karola, Godfryda, Hildebranda i Jerzego Rudolfa:
1. Henryk – właściciel Mokrzeszowa (Kunzendorf) w księstwie świdnickim, miał syna – Jerzego Ottona, żonatego z Barbarą, córką Jana von Schliewitz z Żukowa (Suckau) w księstwie głogowskim;
2. Wiglas jun. – zginął w Pradze;
3. Karol – był właścicielem Omiecina (Ohmsdorf);
4. Godfryd – właściciel Kowalów (Hermsdorf) w 1632 roku (12.04.) został postrzelony na przedmieściu Oleśnicy (Oels) przez Ignacego von Rohr, zmarł w połowie maja tego roku i został pochowany (21.05.1632 r.) w kościele w Oleśnicy (Oels). Żonaty z N. von Uechtritz z Białego Kościoła (Steinkirche) koło Strzelina (Strehlen) miał dwóch synów, z których Karol Abraham – właściciel Górnych Kowalów (Ober Hermsdorf), odziedziczył po matce Biały Kościół (Steinkirche). Żonaty z Barbarą Elżbietą von Geissler z Dolnych Kowalów (Nieder Hermsdorf), miał czterech synów: Witte Wiglasa, Hioba Fryderyka, Karola i Hartwiga Zygmunta – w 1723 roku słuchacza Akademii Rycerskiej w Legnicy (Liegnitz) ;
5. Hildebrand (zm. po 1653 r.) – również właściciel Kowalów (Hermsdorf), żonaty z Barbarą, córką Oswalda von Tschammer z Daszowa (Dahsau) w księstwie wolowskim, miał dwie córki i syna: Annę Małgorzatę, Barbarę Elżbietę i Oswalda;
6. Jerzy Rudolf – był właścicielem Bystrzycy (Weisterwitz) i Burkatowa (Burkersdorf) w księstwie świdnickim, miał syna Jerzego Rudolfa jun. żonatego z Heleną, córką Jana Henryka bar. von Hochberg.

DOMY: GRANICZNA (STREIT), ŁAGIEWNIKI ŚREDZKIE (LOHNIG) I SIENIAWKA (LAUTERBACH).

W 1509 roku Jan von Schindel był właścicielem Granicznej (Streit). W pierwszej połowie XVI wieku N. von Schindel żonaty z N. von Ullersdorf z Suchowoli (Ullersdorf), miał syna – Melchiora (zm. 28.08.1627 r.), właściciela Granicznej (Streit). Żonaty z N. von Czettritz z Chałupek (Neuhaus), miał syna – Godfryda Rudolfa (zm. 17.06.1669 r.), właściciela Drogomiłowic (Dromsdorf) i Łagiewnik Średzkich (Lohnig). Żonaty (x 1.05.1652 r.) z Anną Marianną von Mohl (zm. 17.07.1681 r.) z Miłoradzic (Muehlraedlitz) koło Lubina (Lueben), miał dwie córki: N. – zmarłą w dzieciństwie i Urszulę Helenę – żonę (x 5.11.1669 r.) Oswalda von Tschammer z Osetna (Osten), która w posagu otrzymała majątki: Drogomiłowice (Dromsdorf), Łagiewniki Średzkie (Lohnig) i Zawadkę (Riegel) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).

DOMY: PANKÓW (PENKENDORF) I MANIÓW MAŁY (KLEIN MOHNAU)

W XVI wieku znanych było dwóch właścicieli Pankowa (Penkendorf) w księstwie świdnickim: N. von Schinkel – zonaty z N. von Loeben z Bożenia (Buschen) w księstwie wołowskim, jego córka – Barbara, była żoną Krzysztofa von Lestwitz ze Ślubowa (Schlaube) również w księstwie wołowskim. Drugi N. von Schinkel – żonaty z N. von Reichau z Maniowa (Wenig Mohnau), miał syna N. – właściciela Pankowa (Penkendorf), żonatego z N. von Metzrad z Kriegelsdorf na Dolnych Łużycach. Miał córkę – Annę Magdalenę, żonę Jerzego von Eicke z Ogonowic (Kaudewitz) w księstwie legnickim.
W ciągu XVII wieku poszczególne domy wymierały, w XVIII wieku posiadali juz tylko majątki na śląskiej części Górnych Łużyc. W drugiej połowie XIX wiekuród wymarł na Otylii von Schindel ze Studnisk Dolnych i Górnych (Ober- und Nieder Schoenbrunn) koło Lubania Śląskiego (Lauban), żonie Jana von Einem, który po jej śmierci uzyskał w 1867 roku (31.08.) zgodę króla pruskiego na przyjęcie do swojego nazwiska i herbu swojej żony: „von Einem genant von Schindel“.
Źródła:
Sinapius T. I s. 820-825, T. II s. 961-963
Zedlitz T. IV s. 168-169
Blazek T. I s. 93-94
Pilnacek T. IV s. 1090-1091
Schles. Wappenbuch szp. 138
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 326-327
C.D.S. T. XXXIII s. 86
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 442

TABLICE GENEALOGICZNE

a) Potomstwo Antoniego – podział na domy

Antoni v. Schindel
wł. Drogomiłowic
ż. N. v. Niebelschuetz
z Rzeczycy
|

Krzysztof jun.	Wiglas	Burgmann sen.	Jan Henryk	Jerzy	Burgmann
|	wł. Lipy	wł. Sadowic	wł. Piotrowic	|	|
domy	|	|	|	domy	domy
Lipa,		Jan Henryk	Bernard	Szczepanów,	Zastruże,
Wieruszów	Jan	Wiglas jun. wł. Sadowic	wł. Piotrowic	Miękinia	Bierutów,
i Milikowice	wł.	wł. i Mirosławiczek		i Grodźctwo	Tarnawa,
	Drogo-	Strzego- |			Rybno,

miłowic mia (?) Jan Henryk jun. Kowa-
lów,
wł. Mirosławiczek By-
strzyca
i Bur-
katów

b) Potomstwo Krzysztofa.

Krzysztof
syn Antoniego
ż. N. v. Hock
|

Krzysztof jun. Baltazar
wł. Lipy |
ż. N. v. Schweinitz
z Kłaczyny Achilles Fryderyk
| wł. Kalun-
kau (?)
| |
Abraham Izaak syno-
wie:
wł. Wieruszowa wł. Konradowa Achil-
les,
i Milikowic ż. (x ok. 1597 r.) Abra-
ham,
| Elżbieta v. Hock Balta-
zar,
Katarzyna z Tomaszowa Da-
niel,
wł. Wieruszowa | Fryderyk
jun.,
i Milikowic
Adam.
m. Adam v. Gersdorff Jerzy Abraham córki:
| a) Elżbieta
Jerzy Abraham jun. m. Konrad v. Zedlitz
| b) N.
Helena m. Jerzy v. Falckenhayn
m. 1. Maksymilian v. Schindel
2. Jan Jerzy v. Schindel
(bracia)
z Griebenstein (Łużyce ?)

c) Potomstwo Jerzego.

Jerzy

syn Antoniego
ż. Emerencja v. Stosch
z Mojęcic
|

Jan | Henryk wł. Szczepanowa i Bierutowa ż. N. v. Nimptsch ze Szczepanowa (zm. 21.04.1572 r.) | Marcin wł. Miękinii ż. Anna v. Tauer z Szymocina | Katarzyna zm. 26.12.1572 r. m. (x 1539 r.) Guentzel v. Reibnitz z Wiadrowa

córki:
a) Katarzyna m. 1. Jerzy v. Dyhrn wł. Twardogóry 2. Kasper v. Koeckritz
b) N. m. N. v. Retsch ze Ścinawy Małej
c) Barbara (ur. 9.07. 1565 r.) m. 1. Jan v. Canitz (zm. 1594 r.) z Dziewina 2. (x 1596 r.) Wolf Dietrich v. Muehlheim z Domanic

Krzysztof wł. Miękinii ż. Magdalena v. Haugwitz z Brodowa | córki:
a) Barbara m. Adam v. Tschammer
b) Jadwiga m. Zygmunt v. Zedlitz

Jerzy wł. Grodźctwa ż. Barbara v. Haugwitz z Brodowa | Magdalena m. Jerzy v. Dyhrn z Grodźctwa

córki:
a) Barbara m. Henryk v. Kreckwitz z Wierzbic
b) Anna m. 1. Jan v. Tschammer z Komornik 2. Jan v. Kreckwitz z Guzic

d) Potomstwo Bergmanna jun.

Bergmann jun.
syn Antoniego
|

Leonard sen. wł. Zastruża | Fryderyk wł. Pątnówka (?) ż. N. v. Borwitz z Wilczkowa | Leonard jun. 1518 r. – wł. Rybna

Jonas zm. 5.03.1603 r. | Jan | Leonard |

wł. Zastruża
i Tarnawy
ż. Anna v. Stoessel
z Tarnawy

córki:
a) Jadwiga
m. Krzysztof
Jerzy v. Berg
b) Marianna
m. Jan v. Dyhrn
z Grodźctwa

Daniel
wł. Siedlimowic

córki:
a) Urszula
m. 1. Bernard
v. Prittwitz
2. Mikołaj bar.
v. Burghaus
b) N.
m. N. v. Frankenberg
c) Maria
m. 1. (x 4.02.1622 r.)
Jan Tomicki
z Wielkopolski
2. Henryk v. Stange
d) Barbara
zm. 25.07.1597 r.

Adam | Henryk | Fryderyk | Rafael | Wiglas zm. 1.08. 1622 r. v. Niebelschuetz wł. Omiecin, Kowalów i Górnej Bystrzycy ż. 1. Barbara v. Zedlitz (zm. 1595 r.) 2. Anna v. Hundt ze Starego Grodkowa (zm. 8.12.1618 r.) 3. Ewa v. Langenau | N. córka m. N.

Henryk
wł. Mokrzeszowa
Jerzy Otton
ż. Barbara v. Schliewitz

Wiglas jun.
zginął
w Pradze

Karol
wł. Omiecina
Godfryd
zm. 1632 r.
wł. Kowalów
ż. N. v. Uechtritz
z Białego Kościoła v. Tschammer

Hildebrand
zm. po 1653 r.
wł. Kowalów
ż. Barbara

Jerzy Rudolf
wł. Bystrzycy i Burkatowa
Jerzy

z Żukowa | z Daszowa
Rudolf jun.
| ż.
Helena bar.
N. syn Karol Abraham | v.
Hochberg
wł. Górnych Kowalów |
i Białego Kościoła

ż. Barbara Elzbieta Oswald córki:
v. Geissler a) Anna
Małgorzata
z Dolnych Kowalów b) Barbara
Elzbieta
|

Witte Wiglas Hiob Fryderyk Karol Hartwig Zygmunt
1723 r. – słuchacz
Akademii
Rycerskiej
w Legnicy

SCHINDLER
(SCHINDLER von KUNEWALD)

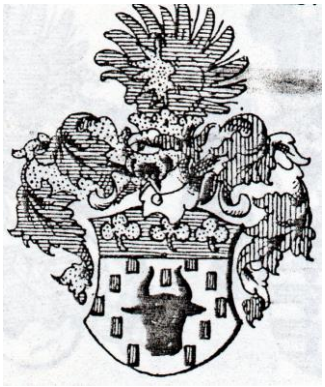

W 1859 roku (8.03.) szlachectwo austriackie z predykatem „von Kunewald“ otrzymał Fryderyk Emil Schindler (zm. 15.03.1867 r.), właściciel majątków na pograniczu morawsko – śląskim.

Źródła:
Blazek T. IV s. 139

Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 443

SCHINDLER
(SCHINDLER von PRINZENDORF)

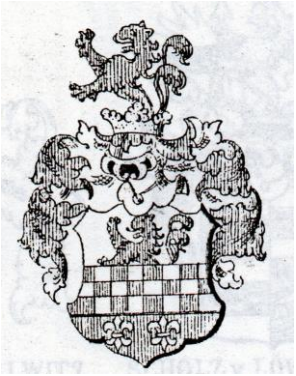

W 1557 roku (28.04.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Prinzendorf" uzyskał Jakub Schindler. Jego potomek – Chrystian Ernest von Schindler, urzędnik skarbowy księstwa świdnickiego, jaworskiego i legnickiego w 1738 roku (7.02.) otrzymał potwierdzenie szlachectwa z powołaniem się na dyplom cesarza Ferdynanda I z 1557 roku.
W początkach XVII wieku w Ząbkowicach Śląskich (Frankenstein) żył N. Schindler von Prinzendorf, żonaty z Ewą Hensel, posiadający syna – N. Ich epitafia znajdują się w kościele parafialnym w tym mieście.

Źródła:
Blazek T. II s. 116
Doerr s. 226

SCHIPP
(SCHIPP von BRANITZ, ŠIP z BRANICE, *SZYP*)

Herb wg Blażka

Herb wg Adelslexikon

Herb szlachecki

Stary górnośląski ród, znany od XV wieku, którego siedzibą były Branice (Branitz) w księstwie karniowskim koło Głubczyc (Leobschuetz). Pierwsze informacje o tym rodzie nie są pewne: w 1430 roku Andreas de Sippe był właścicielem Kotorza Małego (Klein Kottorz) koło Opola (Oppeln), jednak nie wiadomo czy można go łączyć z rodem z Branic (Branitz). Według tradycji rodowej w 1435 roku (2.02.)potwierdzenie stanu włodyków otrzymał Franciszek z Branic (Branitz) – notariusz, jego brat – Wacław i szwagier – Mikołaj z Zubrzyc (Sauerwitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Udostojnienie herbu mieli otrzymać w tym samym roku (1.11.1435 r.) bracia Jerzy i Marcin z Branic (Branitz) oraz ich stryjowie August i Bernard.

Za pewnego przodka rodu uważa się Szipka, zmarł przed 1444 rokiem, pozostawił nieletnie dzieci, których opiekunem prawnym był Janek z Zawadki (?). Pod koniec XV wieku występują w dokumentach bracia: Jerzy i Marcin oraz ich stryj – Augustyn, w 1502 roku członek rady księcia Kazimierza cieszyńskiego.

Bracia w 1491 roku kupili od Mikołaja z Brantic jego rodową wieś – Brantice (Bransdorf) koło Krnova (Karniów, Jaegerndorf). Następnie Marcin kupił od Heydy Dzbańce (Krug) a w 1495 roku – Jakubowice (Jakubowitz) koło Branic (Branitz). Żonaty był z Barbarą z Twardawy (Twardawa) koło Koźla (Cosel). W 1499 roku otrzymał jako zastaw Loděnice (Lodnitz) koło Opawy (Troppau).

W 1509 roku (26.11.) sporządził testament w którym tytułuje się panem na Loděnicach (Lodnitz), Gródczanach (Hradčany, Hratschein) i Jakubowicach (Jakubowitz). Wymienia swoją siostrę – Machnę, szwagra – Jerzego Strzelę i N. Szipowską a kaplicę w kościele dominikanów w Opawie (Troppau) nazywa „naszą kaplicą“. Dzieci nie miał, majątki odziedziczył jego bratanek (syn Jerzego) – Henryk.
Jerzy – brat Marcina, w 1492 roku sprzedał część Brantic (Bransdorf) Janowi von Neuhauser. W 1495 roku (4.05.) był starostą Hukvaldów. W 1501 roku posiadał Polom (Pohlom), Vřesinę (Wreschen) i Brantice (Bransdorf). Żonaty z Anną z Vracova, miał syna – Henryka, właściciela Štitiny (Stettin) i w latach 1501 – 1505 Hrabyni (Hrabin). Po 1509 roku odziedziczył po stryju Marcinie jego majątki. W 1533 roku kupił połowę Gródczan (Hradčany, Hratschein). W latach 1532 – 1534 był komornikiem (szambelanem ?) księstwa karniowskiego. Żonaty był dwukrotnie: 1. z Dorotą von Drahotusch, 2. z Sabiną von Czettritz (Cetrysową), miał dziewięciu synów i trzy córki.
Jerzy Schipp von Branitz (zm. 1594 r.) – syn Henryka (wg Pilnacka z drugiego małżeństwa, zaś wg Kaluży – z pierwszego), żonaty z Katarzyną von Oderwolff z księstwa cieszyńskiego, miał dwie córki: Elżbietę i Annę, oraz dwóch synów: Bertolda i Piotra. Inny syn Henryka – Jarosław (zm. 1576 r.), żonaty z Anną Tworkowską z Kravaře (Deutsch Krawarn), był właścicielem Štitiny (Stettin). Ród posiadał kaplicę w kościele św. Wacława w Opawie (Troppau), gdzie znajdują sie liczne epitafia.

Pod koniec XVI wieku jego przedstawiciele posiadają majątki w księstwach: cieszyńskim, opolsko – raciborskim, opawskim i na Morawach.
Henryk sen. Schipp von Branitz – właściciel Kobeřic (Koeberwitz) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin) w księstwie raciborskim, żonaty z Anną Schamarowską z Rogowa (Rogau) koło Raciborza (Ratibor), był w latach 1594 – 1600 prokuratorem kamery księstwa opolsko – raciborskiego. W1597 roku był komisarzem nadzorującym rozgraniczenie i sypanie kopców kupionego przez Jerzego Proskowskiego majątku Chrzelice (Schelitz).
W 1604 roku Karol Schipp z żoną Anną Kascha z Jankowic (Jankowitz) koło Rybnika (Rybnik), sprzedał tę miejscowość Władysławowi von Poppel (Lichnowski ?). W 1644 roku w księstwie opolsko – raciborskim mieli majątki Albrecht i Jan Schippowie, obaj ewangelicy.
Ulryk von Schipp und Branitz (syn Henryka sen. ?) pod koniec XVI i na początku XVII wieku był właścicielem Przedborowic (Przeborowitz) koło Koźla (Cosel). Żonaty z Elżbietą von Reiswitz z Kędzierzyna (Kandrzin), miał syna – Jana Jerzego, żonatego z Anną, córką Piotra Lichnowskiego. Jego syn – Henryk Wacław (zm. 1667 r.), był żonaty z Barbarą Katarzyną (zm. 1677 r.), córką Adama Konstantyna von Beess und Chrosczin, właściciela Steblowa (Stoeblau). Steblów (Stoeblau) Barbara Katarzyna wniosła w posagu mężowi. W 1621 roku

był właścicielem Pszowa (Pschow), występuje jako świadek w testamencie Katarzyny z Zajiczków Husetowej spisanym w Bluszczowie.
Syn Henryka Wacława – Jan Erdmann von Schipp (zm. Racibórz, Ratibor 23.02.1723 r.) z Branic (Branitz), właściciel Steblowa (Stoeblau) i Byczynicy (Bitschinitz) koło Koźla (Cosel), był żonaty (x 25.11.1692 r.) z Marianną Bogumiłą (Gottliebą) (zm. 1701 r.), córką Wacława Zborowskiego, właściciela Ćwiklic (Cwiklitz) koło Pszczyny (Pless). Jego syn – Wacław Leopold (zm. 10.04.1744 r.), w 1736 roku starosta Koźla (Cosel), właściciel Steblowa (Stoeblau), w 1733 roku kupił część Rudna (Rudnau) koło Gliwic (Gleiwitz). Był żonaty (x Żyrowa, Zyrowa 15.11.1728 r.) z Franciszką Teresą Anną bar. von Talmberg. Jego wywód genealogiczny 32 przodków został namalowany na zamku Radau w Niemczech. Miał córkę – Antonię, dwukrotnie zamężną: 1. z Karolem Zajiczkiem (zm. 1761 r.), 2. (x ok. 1770 r.) z N. von Koschitzki, porucznikiem wojsk pruskich, oraz syna Jana.
Jan (ur. 28.05.1736 – zm. 24.06.1797 r.) – właściciel Steblowa (Stoeblau), w 1770 roku był landratem kozielskim, w 1794 roku kupił Milice (Militsch) koło Koźla (Cosel). Żonaty był z Anną Barbarą, córką Karola Dombrowskiego z Grudyni Małej (Klein Grauden) koło Koźla (Cosel).

Źródła:
Sinapius T. I s. 825, T. II s. 963
Blazek T. IV s. 72
Pilnacek T. IV s. 1095-1097
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 266
Zemska kniha... nr 161
C.D.S. T. VI nr 426, 430
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 446
Weltzel A.: Die Landesbeamten der Fuerstenthuemer Oppeln – Ratibor von 1532 bis 1741. (w:) Zeitschrift... Bd 12:1874 s. 43
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731... (w:) Sbornik Archivnich Pari T. 47:1997 č. 2 nr 100
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 260, 535
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft Ratibor. Ratibor 1881 s. 253
Weltzel A.: Geschichte des Ratiborer Archipresbyterates. Breslau 1896 s. 357
Kahl C.: Das Majorat Turawa (bmw – Niemcy) (brw – ok. 1990) s. 14
Regesten zur Geschichte Jaegerndorfs unter den Herrschern aus dem Hause Brandenburg. (w:) Jahres-Bericht des k.k. Staats-Gymnasiums in Troppau fuer das Schuljahr 1891-92. Troppau 1892 nr 13-14
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC)nr 12

FILIACJA WACŁAWA LEOPOLDA VON SCHIPP UND BRANITZ Z ZAMKU RADAU

Ulryk Burian Wacław Jan Tyburcjusz Krzysztof Wacław Walentyn N.
v. Schipp Piotr v. Bees Ptak Zborowski Boischowski Kozłowski Silnicki
z Przed- Lichno- ze Steblowa z Czejova ze Zborowa Biberstein z Kozłowa z Silnic
borowic wski
ż. Elżbie- ż. Urszu- ż. Barbara ż. Katarzyna ż. Jadwiga ż. N. ż. Felicja ż. Kata-
ta la Berzkowska Sierakowska Tęgoborska Frydry- Rohowska rzyna
v. Reis- v. Roeder z Szebiszova z Sierakowic z Tęgoborza chowska z Kornic Trach
witz z Bierawy | | | z Kornic | z Brzezia
| | | | | | | |
Jan x Anna Adam x Ludmiła Andrzej x Katarzyna Marcin x Zuzanna
Jerzy Konstantyn
| | | |
Henryk Wacław - - x - - Barbara Katarzyna Wacław - - - - x - - - - Anna
zm. 1667 r. zm. 1677 r. zm. 1672 r. z Ćwiklic
z Chróściny i Steblowa z Ćwiklic
| |
Jan Erdmann - - - - - - - - - - - - - - - x - - - - - - - - - - - Maria Bogumiła Zborowska
zm. 23.02.1723 r. zm. 1701 r.
wł. Steblowa z Ćwiklic
|
Wacław Leopold v. Schipp u. Branitz
zm. 10.04.1744 r.
wł. Steblowa
ż. (x Żyrowa 15.11.1728 r.) Franciszka
Teresa Anna bar. v. Talmberg

SCHIR

zob.

SCHIER

SCHIROKI
(SCHIROKI von SCHIROKA)

Według Blazka ród pochodzenia czeskiego posiadający majątki w księstwie opawskim, według Pilnacka – ród śląski w 1591 roku posiadający majątek Mokre Lazce (Mokrolasetz) w księstwie opawskim.

Źródła:
Blazek T. IV s. 72
Pilnacek J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 488

SCHIRONOWITZ

W 1454 roku Bogusius de Schironowitz występuje jako świadek w przywileju dla miasta Woźniki (Woischnik) koło Lublińca (Lublinitz) na Górnym Śląsku. Z pewnością było to nazwisko zastępcze ówczesnego właściciela Sieroniowic (Schironowitz) w księstwie strzeleckim.

Źródła:
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 35

SCHIROT

zob.

SCHIEROT

SCHIRTLER

zob.

SCHITTLER

SCHITTERSBERG

zob.

SCHITTLER

SCHITTLER
(SCHIRTLER)

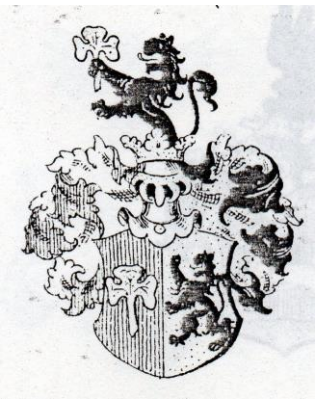

W 1554 roku (24.03.) szlachectwo Rzeszy uzyskał Jan Schittler, kanclerz księstwa legnicko – brzeskiego. Ród pochodził ze Zgorzelca (Goerlitz). W latach 1738 – 1749 Jan Florian Schittler był członkiem rady miejskiej w tym mieście.

Źródła:
Blazek T. II s. 116

SCHITTLER
(SCHITTLER von SCHITTLERBERG, SCHITTLER von SCHITTERS-BERG)

W 1691 roku (20.08.) uzyskał szlachectwo czeskie Adam Ferdynand Schittler, kanclerz księstwa legnickiego a w 1693 roku (18.06.) również szlachectwo cze-

skie z predykatem „von Schittlerberg“ uzyskał jerzy Rudolf Schittler, administrator majątków w hrabstwie kłodzkim. Doerr nic nie wspomina o predykacie. N. von Schittler (kobieta) była żoną N. von Veith, jej syn – Ignacy, posiadający szlachectwo Górnej Austrii, dodał do swojego nazwiska, nazwisko matki: „Veith von Schittersberg“.

Źródła:
Blazek T. II s. 116
Doerr s. 171, 173

SCHKOPP
(SKOPP)

Herb wg Pilnačka

Herb wg Dorsta

Stary śląski ród pochodzący prawdopodobnie z patrycjatu wrocławskiego, znany od XIV wieku. Według Pilnacka początkowo w herbie posiadali dzika zamienionego później na ubranego psa stojącego na dwóch łapach. Według Sinapiusa stary rycerski ród, którego przedstawiciele mieli brać udział w bitwie pod Legnicą (Liegnitz) w 1241 roku.
W 1320 roku (7.01.) w dokumentach wrocławskich występuje Johannes Scoppin, właściciel Wojnowic (Wohnwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). W 1466 roku Krzysztof von Skopp odbudował zamek w Urazie (Auras). Od przełomu XV i XVII wieku główn ich siedzibą był Jędrzychów (Gross Heinzendorf) koło Lubina (Lueben).

Leonard von Schkopp – był właścicielem Miękinii (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) i Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben). Żonaty z N., córką Heinza von Stosch, miał dwóch synów: Leonarda jun. i Krzysztofa.

LINIA LEONARDA JUN. Z JĘDRZYCHOWA (GROSS HEINZENDORF). Syn Leonarda – Leonard jun., w 1510 roku był właścicielem Jędrzychowa (Gross Heinzendorf) i w 1513 roku starostą okręgu Ścinawa nad Odrą (Steinau am Oder). Żonaty z N. von Kittlitz z Małomic (Mallmitz), miał troje dzieci: Barbarę – żonę Ladislawa von Stosch z Mojęcic (Mondschuetz) w księstwie wołowskim, Jerzego – w 1559 roku właściciela Jędrzychowa (Gross Heinzendorf) i Zygmunta.
Zygmunt – w 1548 roku właściciel Jędrzychowa (Gross Heinzendorf), żonaty z Małgorzatą (Urszulą ?), córką Jana bar. von Bock z Luboradza (Lobris) koło Jawora (Jauer), miał córkę – Annę, żonę Jana (Hans) von Rechenberg i syna – Karola.
Karol odziedziczył Jędrzychów (Gross Heinzendorf), Sobin (Herbersdorf), Nową Wieś Lubińską (Neudorf) i Piskorzów (Peiskersdorf), był żonaty dwukrotnie: 1. z Heleną (zm. 1599 r.), córką Baltazara von Stosch z Czerniny (Gross Tschirnau) w księstwie wołowskim, 2. z Urszulą, córką Fabiana von Gladiss z Kurowa Małego (Klein Kauer), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Leonarda von Schkopp z Chocianowa (Kotzenau). Z pierwszą żoną miał pięciu synów: Zygmunta – zmarłego bezdzietnie, Karola jun., Baltazara, Jana Jerzego (zm. 20.05.1608 r.) – zmarłego w wieku 14 lat i Leonarda. Z drugą żoną miał dwoje dzieci: Annę – żonę Fryderyka von Mutschelnitz i Fryderyka. Z synów potomstwo mieli tylko: Karol jun., Baltazar, Leonard i Fryderyk.
1. Karol jun. (ur. 18.08.1590 – zm. 10.06.1617 r.) – żonaty z Anną Perpetuą , córką Kaspra von Knobelsdorf z Łagoszowa Małego (Klein Logisch), miał syna – Karola Kaspra (ur. 1615 r.). Żonaty z Anną Jadwigą, córką Jana (Hans) von Berge z Żukowic ((Herrndorf) w księstwie głogowskim, miał trzech synów: Karola Fryderyka, Jana Ernesta i Wolfa Zygmunta. Karol Fryderyk – zonaty z Anną Jadwigą von Hock z Tomaszowa (Thomaswaldau) i Starego Wołowa (Alt Wohlau), miał córkę – Jadwigę, niezamężną i syna – Karola Wacława, właściciela Smogorzówka (Klein Schmoger) w księstwie wołowskim. Karol Wacław – zonaty z Izoldą von Scheliha miał pięcioro dzieci: Karola Fryderyka, Kaspra Sylwiusza, Joannę Małgorzatę, Jadwigę Juliannę i Eleonorę Szarlottę. Jan Ernest – brat Karola Fryderyka, żonaty z Jadwigą von Seidlitz, miał córkę – Eleonorę Lambertę, żonę N. von Trzinski z Golowic (Golschwitz) w księstwie głogowskim. Trzeci z braci – Wolf Zygmunt (ur. 15.03.1649 – zm. 1.03.1706 r.), żonaty (x ok. 1686 r.) z Eleonorą, córką Leonarda von Salisch z Pisarzowic (Schreibendorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg), miał dwie córki: Annę Katarzynę Antonię – żonę N. bar. von Koeckritz i Helenę Szarlottę – żonę (x 1706 r.) Joachima Fryderyka bar. von Hohenbach.

2. Baltazar (zm. 1615 r.) – był dwukrotnie żonaty: 1. z Marią, córką Wolfganga von Berge z Przesieczna (Andersdorf) i Nowej Jabłony (Neugabel) w księstwie głogowskim, 2. z Marianną, córką Fryderyka von Hock z Miłogoszczy (Muehlgast) w księstwie wołowskim. Z pierwszą żoną miał dwie córki: Helenę Sabinę – żonę Joachima von Berge z Żukowic (Herrndorf) i Annę Marię – żonę Fryderyka von Schkopp z Rakowa (Krebsberg) koło Lubina (Lueben), z drugą żoną miał córkę – Annę Mariannę, dwukrotnie zamężną: 1. z Janem (Johann) Fryderykiem von Kreckwitz z Uszczonowa (Austen) w księstwie wołowskim, 2. z Janem Zygmuntem von Berge z Żukowic (Herrndorf), oraz syna – Baltazara Fryderyka, zmarłego w dzieciństwie;
3. Leonard (zm. 1621 r.) – właściciel Piotrkowic (Gross Peterwitz), był żonaty (x 25.10.1616 r.) z Katarzyną, córką Jerzego von Kreckwitz z Niechlowa (Nechlau) w księstwie wołowskim. Miał syna – Leonarda jun. (ur. 1621 posthumus – zm. 4.03.1648 r.);
4. Fryderyk – właściciel Jędrzychowa (Gross Heinzendorf), był trzykrotnie żonaty: 1. z Anną Marią, córką Henryka von Schellendorff z Targoszyna (Bersdorf) koło Jawora (Jauer), 2. z N., córką Krzysztofa von Schellendorff z Zagrodna (Adelsdorf) koło Złotoryi (Goldberg), 3. z Anną, córką Fryderyka von Hock z Miłogoszczy (Muehlgast). Z pierwszą żoną miał syna – Jana Henryka, z drugą – Krzysztofa Fryderyka, zaś z trzecią – córkę Urszulę Mariannę, zmarłą w wieku 4 lat.

LINIA KRZYSZTOFA Z CHOCIANOWA (KOTZENAU).

Krzysztof – syn Leonarda i brat Leonarda jun. z Jędrzychowa (Gross Heizendorf), właściciel Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben), w latach 1520 – 1548 był starostą okręgu Ścinawa nad Odrą (Steinau am Oder), Wołów (Wohlau) i Wińsko (Winzig). Żonaty z Anną bar. von Kittlitz z Małomic (Mallmitz), miał pięcioro dzieci: N. córkę – żonę Jana (Hans) von Braun; Ludmilę – żonę Fryderyka von Mohl z Miłoradzic (Muehlraedlitz) koło Lubina (Lueben), oraz synów: Leonarda, Wolfa i Fryderyka.
Leonard – w 1550 roku był właścicielem Chocianowca (Gross Kotzenau) a w 1577 roku – Czciradza (Zyrus) koło Kożuchowa (Freystadt). Żonaty z Małgorzatą, córką Antoniego von Brauchitsch z Chróstnik (Brauchitschdorf) koło Lubina (Lueben), miał córkę – Helenę (zm. 1577 r.), żonę N. von Kottwitz z Chobieni (Koeben) w księstwie wołowskim. Wolf – był założycielem domu Raków (Krebsberg) koło Lubina (Lueben) a Fryderyk – domu Szklary (Glaesersdorf).

Dom Wolfa – Raków (Krebsberg).

Wolf – syn Krzysztofa, w latach 1547 –1558 roku właściciel Rakowa (Krebsberg), żonaty z N. von Stosch z Czerńca (Schwarzau) koło Lubina (Lueben), miał dwóch synów: Krzysztofa i Leonarda oraz córkę - Kunegundę.

Leonard – w 1595 roku właściciel Bukowna (Buchwald), w 1596 roku brał udział w pogrzebie księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Gladis z Kurowa Małego (Klein Kauer) w księstwie głogowskim, wdową po Karolu von Schkopp z Jędrzychowa (Gross Heinzendorf), 2. z Anną von Glaubitz z Kotły (Kuttlau), która po jego śmierci wyszła za mąż (x 1601 r.) za Wacława von Rothkirch. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Wolfa Leonarda – właściciela Chocianowa (Kotzenau), żonatego z Julianną von Schellendorf – zginął w 1642 roku pod Świdnicą (Schweidnitz) i Jana Fabiana – zmarłego bezdzietnie w 1660 roku.
Krzysztof – syn Wolfa, w latach 1588 – 1600 właściciel Chocianowa (Kotzenau) i Rakowa (Krebsbeg), był dwukrotnie żonaty: 1. z N.N., 2. z N. bar. von Rechenberg z Kliczkowa (Klitschdorf) koło Bolesławca (Bunzlau). Z pierwszą żoną miał syna – Krzysztofa jun., z drugą – córkę Annę, żonę Fabiana von Gladis z Węglina (Wengeln) koło Lubina (Lueben) oraz czterech synów: Wolfa Henryka, Zygmunta, Fryderyka i Jana Jerzego.
Zygmunt – właściciel Rakowa (Krebsberg) i Chocianowca (Gross Kotzenau), w 1648 roku generalny gubernator Indii Zachodnich, Ziem Brazylijskich, następnie całej Brazylii, generał stanów niderlandzkich. W Ameryce na jego cześć nazwano miasto Schopstedt. Żonaty (x 1636 r.) z Małgorzatą Elżbietą bar. von Calcum Lohausen genannt hr. Berg (ur. 16.01.1613 – zm. 25.01.1696 r.), wdową po marszałku polnym Wilhelmie von Nassau (zm. 1635 r.), miał czterech synów: N. – kapitana wojsk niderlandzkich, N. – kornet, zaginął na morzu, Aleksander Wolrab i Wilhelm Krzysztof oraz córkę – N., żonę N. von Rothkirch z Ogrodziska (Sproettchen). Trzej najstarsi synowie urodzili się w Niderlandach i tam pozostali, najmłodszy – Aleksander Wollrab i córka urodzili się w Brazylii i osiedli razem z ojcem na Śląsku. Aleksander Wollrab odziedziczył Raków (Krebsdorf), Chocianowiec (Gross Kotzenau), Kosiska (Koiskau) i Okmiany (Kaiserwaldau). Zmarł w początku XVIII wieku. Jego brat, najstarszy syn Zygmunta – Wilhelm Krzysztof, w 1639 roku uczył się w Utrechcie i w Leydzie, podróżował po Francji, gdzie był porucznikiem gwardii królewskiej. Następnie przebywał w Anglii i Szwecji, gdzie również słuzył w wojsku. Na starość osiadł na Śląsku i zmarł w Legnicy (Liegnitz) 26.02.1699 roku, pochowany został w Legnicy (Liegnitz) w kościele św. Krzyża. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1668 r.) z Joanną Elżbietą von Nostitz z Goślinowa (Gassendorf) w księstwie legnickim, 2. (x 1674 r.) z Barbarą Magdaleną von Hock z Tomaszowa (Thomaswaldau). Z pierwszą zoną miał dwóch synów zmarłych w dzieciństwie, z drugą również dwóch synów i trzy córki z których tylko jeden syn i dwie córki przeżyli ojca. Jedna córka była zakonnicą w klasztorze urszulanek we Wrocławiu (Breslau).
Jan Jerzy – miał dwóch synów: Jana Jerzego jun. – założyciela domu Iwiny (Mittlau) i Henryka – załozyciela domu Koźlice (Koslitz);

D o m J a n a J e r z e g o j u n. - I w i n y (M i t t l a u) .

Jan Jerzy jun.(ur. 22.01.1614 – zm. 1690 r.) – syn Jana Jerzego, był właścicielem Iwin (Mittlau) i Lubiechowa (Liebichau) koło Bolesławca (Bunzlau). Żonaty dwukrotnie: 1. z N. von Rausendorff z Tułowic (Tillendorf) koło Bolesławca (Bunzlau), 2. z N. von Zedlitz ze Średnich Iwin (Mittel Mittlau), z pierwszą żona miał syna Krzysztofa Adama, z drugą trzy córki i syna – Wolfa Jerzego.
Krzysztof Adam – żonaty z Barbarą Eleonorą von Rothenburg, miał ośmioro dzieci z których pięcioro dożyło wieku dorosłego:

- Aleksander Volrab (ur. 1688 r.) – żonaty z N. von Knobelsdorf, miał jedną córkę – N.;
- Helena Agnieszka (ur. 3.01.1694 r.) – niezamężna;
- Fryderyk Wollrath (ur. 2.08.1695 r.);
- Jan Fabian (ur. 1697 r.) – w 1716 roku był w słuzbie duńskiej, następnie walczył na Węgrzech, gdzie zginął w bitwie pod Peterweiden;
- Barbara Eleonora – niezamężna.

Wolf Jerzy – właściciel Górnego Lubiechowa (Ober Liebichau), zabił w pojedynku N. Redera z Dolnego Lubiechowa (Nieder Liebichau) i w 1708 roku wyjechał do Polski w służbie szwedzkiej.

D o m H e n r y k a - K o ź l i c e (K o s l i t z) .

Henryk – brat Jana Jerzego jun., był właścicielem Koźlic (Koslitz) koło Lubina (Lueben). Miał czterech synów:
1. Wolfa Henryka (ur. 1669 r.) – właściciela Koźlic (Koslitz) i Goli (Guhlau) koło Lubina (Lueben), żonatego z N. von Stosch, miał troje dzieci: Wolfa Henryka jun. (ur. 1697 r.), Szarlottę (ur. 1704 r.) i Helenę (ur. 1706 r.);
2. Fryderyka – właściciela Węglina (Wengeln), zmarłego bezdzietnie;
3. Baltazara – właściciela Przesieczna (Andersdorf) w księstwie głogowskim;
4. Karola – chorążego wojsk cesarskich. Walcząc na Węgrzech dostał się do tureckiej niewoli, gdzie ożenił się z Greczynką – miał trzynaścioro dzieci, z których znanych było tylko dwóch synów. Na starość wrócił na Śląsk, zmarł w Koźlicach (Koslitz), pochowany został w Rusinowie (Rinnersdorf).

Dom Fryderyka – Szklary (Glaesersdorf).

Fryderyk – brat Wolfa z Rakowa (Krebsberg) był właścicielem Szklar (Glaesersdorf) i Przecławia (Ottendorf) w księstwie legnickim. W 1574 roku był radcą kamery cesarskiej. Żonaty dwukrotnie: 1. z Małgorzatą, córką Hieronima von Brauchitsch z Chróstnik (Brauchitschdorf), 2. z Heleną von Nostitz. Z pierwszą żoną miał siedmioro dzieci: Fryderyka jun., Henryka, Annę – żonę Jerzego von Braun z Drogomila (Nenkersdorf) w księstwie głogowskim, Ewę – żonę Mikołaja (Nicol) von Bibran z Modły (Modlau), Henryka, Mariannę – żonę Melchiora von Haugwitz z Obiszowa (Obisch) w księstwie głogowskim, Zygmunta – zmarłego bezżennie i Helenę – żonę Jerzego von Kottwitz. Z drugą

żoną miał pięcioro dzieci: Krzysztofa, Annę Marię – żonę Jana von Nostitz z Trzcinicy Wielkiej (Gross Strentz) w księstwie wołowskim, starosty Wołowa (Wohlau), Helenę – dwukrotnie zamężną: 1. (x 8.03.1605 r.) z Wolfgangiem von Niebelschuetz z Leszkowic (Leschkowitz) w księstwie głogowskim, 2. (x 4.07.1606 r.) z Kasprem von Metzrad, starostą Górnych Łużyc, Barbarę (zm. 6.08.1632 r.) – żonę (x 9.10.1607 r.) Wolfganga von Rechenberg ze Sławy (Schlawa), Salomeę – żonę Jana Henryka von Nostitz, starosty Wołowa (Wohlau).
Fryderyk jun. (ur. 1559 – zm. 1636 r.) – syn Fryderyka z pierwszego małżeństwa, żonaty (x 10.05.1590 r.) z Barbarą (zm. 28.11.1619 r.), córką Jana von Bock z Luboradza (Lobris) koło Jawora (Jauer), miał dwie córki: Annę – żonę (x 27.11.1607 r.) Abrahama von Bock z Żelaznego Mostu (Eisemost) koło Lubina (Lueben) i Helenę (ur. 21.04.1594 – zm. 30.07.1619 r.) – żonę (x 3.06.1608 r.) Leonarda von Kottwitz z Chobienia (Koeben)
Henryk – drugi syn Fryderyka z pierwszego małżeństwa, właściciel Szklar (Glaesersdorf) i Przecławia (Ottendorf), żonaty był dwukrotnie: 1. z Ewą, córką Fryderyka von Rothkirch z Trzebnic (Seebnitz) koło Lubina (Lueben), 2. z Anną von Hochberg z Liśca (Fuchsmuehle) koło Lubina (Lueben). Z pierwszego małżeństwa miał córkę – Ewę, zonę Wolfa Chrystiana von Schleuser ze Studnicy (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg), z drugiego – Annę Magdalenę, pierwszą żonę Wolfa von Schkopp z Ustroni (Talbendorf) koło Lubina (Lueben).
Krzysztof (zm. 1646 r.) – syn Fryderyka z drugiego małżeństwa, właściciel Przecławia (Ottendorf) i Parchowa (Parchau). Żonaty z Elżbietą (zm. 1618 r.), córką Henryka von Nostitz, miał dwóch synów: Krzysztofa jun. – zmarłego w 1634 roku we Wschowej (Fraustadt) i Zygmunta.
Zygmunt (zm. 4.10.1653 r.) – syn Krzysztofa, odziedziczył po ojcu obydwa majątki. Żonaty z Sabiną Heleną, córką Jerzego Otta von Unruh z Raculi (Lawaldau) koło Zielonej Góry (Gruenberg), która po jego śmierci ponownie wyszła za mąż za Joachima Henryka von Kottwitz z Konotopu (Kontopp) koło Zielonej Góry (Gruenberg).
Jego syn – Otto Fryderyk (posthumus - ur. 28.10.1653 – zm. 15.09.1705 r.), był właścicielem Parchowa (Parchau). Żonaty (x 2.02.1695 r.) z Katarzyną Marianną (ur. 15.06.1675 – zm. 31.05.1704 r.), córką Jana Tobiasza bar. von Knobelsdorf miał dwie córki i dwóch synów: Sabinę Elżbietę (ur. 21.03.1696 – zm. 21.05.1746 r.) – żonę (x 1718 r.) Krzysztofa Fryderyka von Reibnitz; Katarzynę Mariannę; Jana Fryderyka i Otto Zygmunta – w 1776 roku właściciela Brzezinki (Brzezinka) koło Gliwic (Gleiwitz) na Górnym Śląsku.

Źródła:
Sinapius T. I s. 903-912, T. II s. 964-966
Zedlitz T. IV s. 170

Pilnacek T. IV s. 1114
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 453

TABLICE GENEALOGICZNE

I. LINIA LEONARDA JUN. Z JĘDRZYCHOWA.

Leonard v. Schkopp
wł. Miękinii i Chocianowa
ż. N. v. Stosch
|

Leonard jun.
1510 r. – wł. Jędrzychowa
1513 r. – starosta Ścinawy n. Odrą
ż. N. v. Kittlitz
Małomic
|

Krzysztof
|
linia
z Chocianowa

Jerzy
1559 r. – wł.
Jędrzychowa

Zygmunt
1548 r. – wł.
Jędrzychowa
ż. Małgorzata
(Urszula)
v. Bock
z Luboradza
|

Barbara
m. Ladislaw v. Stosch
z Mojęcic

Karol
wł. Jędrzychowa,
Sobina, Nowej Wsi
Lubińskiej i Piskorzyna
ż. 1. Helena v. Stosch
z Czerniny
(zm. 1599 r.)
2. Urszula v. Gladiss
z Kurowa Małego
|

Anna
m. Jan v. Rechenberg

Zygmunt zm. bezdzietnie

Karol jun. ur. 18.08.1590 - zm. 10.06.1617 r. ż. Anna

Baltazar zm. 1615 r. ż. 1. Maria

Jan Jerzy zm. 20.05. 1608 r. w dzieciństwie

Leonard zm. 1621 r. wł. Piotrkowic ż. 1. Anna Maria

Fryderyk wł. Jędrzychowic v. Mutschelnitz

Anna m. Fryderyk

Perpetua v. Knobelsdorf z Łagoszowa Małego
|
Karol Kasper ur. 1615 r. ż. Anna Jadwiga v. Berge z Żukowic

v. Berge z Przesieczna i Nowej Jabłony
2. Marianna v. Hock z Miłogoszczy
|
Baltazar Fryderyk zm. w dzieciństwie

ż. (x 25.10. 1616 r.) Katarzyna v. Kreckwitz z Niechlowa
|
Leonard jun. ur. 1621 – posthumus - zm. 4.03.1648 r.
córki:
a) Helena Sabina m. Joachim v. Berge z Żukowic
b) Anna Maria m. Fryderyk v. Schkopp z Rakowa
c) Anna Marianna m. 1. Jan Fryderyk v. Kreckwitz z Uszczonowa 2. Jan Zygmunt v. Berge z Żukowic

v. Schellendorf z Targoszyna
2. N. v. Schellendorf z Zagrodna
3. Anna v. Hock z Miłogoszczy
|
Jan Henryk
Krzysztof Fryderyk
Urszula
Marianna
zm. w dzieciństwie

Karol Fryderyk ż. Anna Jadwiga v. Hock z Tomaszowa i Starego Wołowa
|
Karol Wacław wł. Smogorzówki ż. Izolda v. Scheliha
|
Karol Fryderyk

Jan Ernest ż. Jadwiga v. Seidlitz
|
Eleonora Lamberta m. N. v. Trzinski z Golowic
Jadwiga niezamężna
Kasper Sylwiusz

Wolf Zygmunt ur. 15.03.1649 – zm. 1.03.1706 r. ż. (x ok. 1686 r.) Eleonora v. Salisch z Pisarzowic
|
córki:
a) Anna Katarzyna Antonia m. N. bar. v. Koeckritz
b) Helena Szarlotta m. (x 1706 r.) Joachim Fryderyk bar. v. Hohenbach
c) Joanna Małgorzata
d) Jadwiga Julianna
e) Eleonora Szarlotta

II. LINIA KRZYSZTOFA Z CHOCIANOWA.

1a. Domy: Wolfa – Raków.

Krzysztof v. Schkopp
syn Leonarda
wł. Chocianowa
1520 – 1548 r. – starosta Ścinawy n. Odrą,
Wołowa i Wińska
ż. Anna bar. v. Kittlitz
z Małomic
|

Leonard
1550 r. – wł. Chocianowca
1577 r. – wł. Czciradza
ż. Małgorzata v. Brauchitsch
z Chróstnik
|
Helena
z Miłoradzic
zm. 1577 r.
m. N. v. Kottwitz
z Chobieni

Wolf
1547 – 1558 r. – wł.
Rakowa
ż. N. v. Stosch
z Czerńca
|

Krzysztof
1588 – 1600 r. -
wł. Chocianowa
i Rakowa
ż. 1. N.N.
2. N. bar. v.
Rechenberg
z Kliczkowa
|

Leonard
zm. przed 1601 r.
1595 r. – wł Bukowna
ż. 1. Urszula v. Gladis
z Kurowa Małego
2. Anna v. Glaubitz
z Kotły
|

Wolf Leonard
zginął 1642 r.
ż. Julianna v. Schellendorf

Jan Fabian
zm. 1660 r.

Fryderyk
|
dom
Szklary

córki:
a) N.
m. Jan v. Braun
b) Ludmila
m. Fryderyk
v. Mohl

Kunegunda

Krzysztof jun. | Wolf Henryk | Zygmunt wł. Rakowa 1648 r. – generalny gubernator Indii Zachodnich i Brazylii ż. (x 1636 r.) Małgorzata Elżbieta bar. v. Calcum | Fryderyk | Jan Jerzy | Anna m. Fabian v. Gladis z Węglina

Jan Jerzy jun. | Henryk

zwana Lohausen hr. v. Berg | dom
(ur. 16.01.1613 - dom Koźli-
ce
zm. 25.01.1696 r.) Iwiny
|

N. kapitan wojsk niderlandzkich	N. kornet zaginął na morzu	Aleksander Wollrab wł. Rakowa, Chocianowca, Kosisk i Okmian	Wilhelm Krzysztof zm. 26.02.1699 r. ż. 1. (x 1668 r.) Joanna Elżbieta v. Nostitz z Goślinowa 2. (x 1674 r.) Barbara Magdalena v. Hock z Tomaszowa | 3 synów 2 córki
N. córka m. N. v. Rothkirch z Ogrodziska			

1b. Dom Jana Jerzego jun. – Iwiny.

Jan Jerzy jun.
syn Jana Jerzego
ur. 22.01.1614 –
zm. 1690 r.
wł. Iwin i Lubiechowa
ż. 1. N. v. Rausendorff
z Tułowic
2. N. v. Zedlitz ze Średnich Iwin
|

Krzysztof Adam ż. Barbara Eleonora v. Rothenburg |	Wolf Jerzy wł. Górnego Lubiechowa 1708 r. – wyjechał do Polski	3 córki

Aleksander Volrab ur. 1688 r. ż. N. v. Knobelsdorf | N. córka	Fryderyk Wollrath ur. 2.08.1695 r.	Jan Fabian ur. 1697 r. zginął na Węgrzech	córki: a) Helena Agnieszka ur. 3.01.1694 r. b) Barbara Eleonora	3 dzieci zmarły w dzieciń-stwie

1c Dom Henryka – Koźlice .

Henryk

syn Jana Jerzego
wł. Koźlic
|

Wolf Henryk	Fryderyk	Baltazar	Karol
ur. 1669 r.	wł. Węglina	wł. Przesieczna	chorąży wojsk cesarskich,
wł. Koźlic i Goli			w niewoli tureckiej
ż. N. v. Stosch			ż. N.N. – Greczynka
|			|
Wolf Henryk jun.	córki:		13 dzieci
ur. 1697 r.	a) Szarlotta		
	ur. 1704 r.		
	b) Helena		
	ur. 1706 r.		

2. Dom Fryderyka – Szklary .

Fryderyk
syn Krzysztofa z Chocianowa
zm. po 1574 r.
wł. Szklar i Przecławia
ż. 1. Małgorzata v. Brauchitsch
z Chróstnik
2. Helena v. Nostitz
|

Fryderyk jun.	Zygmunt	Henryk	Krzysztof	córki:
ur. 1559 -	zm. bezżennie	wł. Szklar	zm. 1646 r.	a) Anna
zm. 1636 r.		i Przecławia	wł. Przecławia	m. Jerzy v. Braun
ż. (x 10.05.1590 r.)		ż. 1. Ewa	i Parchowa	z Drogomila
Barbara v. Bock		v. Rothkirch	ż. Elżbieta	b) Ewa
z Luboradza		z Trzebnic	v. Nostitz	m. Mikołaj v. Bibran
(zm. 28.11.1619 r.)		2. Anna	(zm. 1618 r.)	z Modły
|		v. Hochberg	|	c) Marianna
córki:		|	|	m. Melchior
a) Anna		córki:	|	v. Haugwitz
m. (x 27.11.1607 r.)		a) Ewa	|	z Obiszowa
Abraham v. Bock		m. Wolf Chrystian	|	d) Helena
z Żelaznego Mostu		v. Schleuser	|	m. Jerzy
b) Helena		ze Studnicy	|	v. Kottwitz
ur. 21.04.1594 -		b) Anna Magdalena	|	e) Anna Maria
zm. 30.07.1619 r.		m. Wolf v. Schkopp	|	m. Jan v. Nostitz
m. (x 3.06.1608 r.)		z Ustroni	|	z Trzcinicy Wielkiej
Leonard v. Kottwitz			|	f) Helena

z Chobienia | m. 1. (x 8.03.1605 r.)

Wolfgnang v. Niebel-schuetz z Leszkowic 2. (x 4.07.1606 r.) Kasper v. Metzrad starosta Górnych Łużyc g) Barbara zm. 6.08.1632 r. m. (x 9.10.1607 r.) Wolfgang v. Re-chenberg ze Sła-wy h) Salo-mea m. Jan Henryk v. Nostitz starosta Wołowa

Krzysztof jun. zm. 1634 r.

Zygmunt zm. 4.10.1653 r. wł. Przecławia i Parchowa ż. Sabina Helena v. Unruh z Raculi

Otto Fryderyk posthumus ur. 28.10.1653 - zm. 15.09.1705 r. wł. Parchowa ż. (x 2.02.1695 r.) Katarzyna Marianna bar. v. Knobelsdorf (ur. 15.06.1675 – zm. 31.05.1704 r.)

Jan Fryderyk

Otto Zygmunt 1776 r. – wł. Brzezinki

córki:
a) Sabina Elżbieta ur. 21.03.1696 – zm. 21.05.1746 r. m. (x 1718 r.) Krzysztof Fryderyk v. Reibnitz
b) Katarzyna Marianna

Schl - Schreibersdorf

SCHLABECK

Według Heneliusa i Sinapiusa rycerz o tym nazwisku (w średniowieczu ?) był właścicielem Gostomii (Simsdorf) koło Prudnika (Neustadt).

Źródła:
Sinapius T. II s. 966

SCHLABERNDORF

zob.

SCHLABRENDORF

SCHLABRENDORF
(SCHLABERNDORF, SCHLABRENDORFF-STOLZ, SCHLABRENDORF-SEPPAU)

Herb rodowy

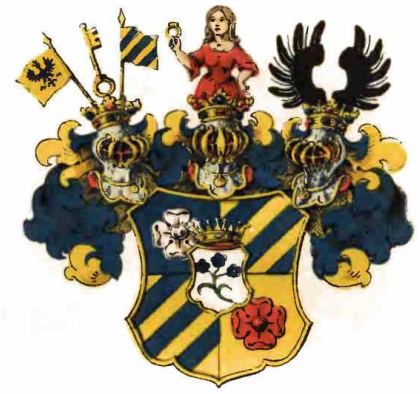

Herb hrabiowski linii ze Stolca

Herb hrabiowski linii ze Szczepowa

Stara szlachta brandenburska wymieniana w dokumentach od 1234 roku. Według Zedlitza pochodzili z Dolnych Łużyc, nazwisko przyjęli od miejscowości Schlabrendorf na Dolnych Łużycach. Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był Diprandus de Zlaberndorf – w 1234 roku na dworze margrabiego Henryka w Miśni. W 1446 roku posiadali państwo Beuthen koło Berlina. W 1491 roku Jerzy von Schlabrendorf był komturem komandorii zakonu joannitów w Sonnenburg (Słońsk ?) w Brandenburgii. W latach 1501 – 1520 – Jan był biskupem Havelberg. W XVI wieku Ernest von Schlabrendorf, właściciel Beuthen, miał dwóch synów: Joachima i Ernesta jun. – założycieli dwóch podstawowych linii rodu. Linia szlachecka Joachima (zm. 1611 r.) wymarła w piątej generacji w XVIII wieku. Ernest jun, był założycielem linii hrabiowskiej, miał syna – Jana Chrystiana (zm. 1720 r.).

Na Śląsku posiadali majątki od połowy XVII wieku: w 1662 roku Joachim Fryderyk von Schlabrendorf był właścicielem Jemielna (Gimmel) w księstwie wołowskim i Skokowej (Gellendorf) w księstwie oleśnickim. W 1697 r. (15.12.) tytuł barona otrzymał Otto von Schlabrendorf, generał wojsk pruskich, w 1713 roku gubernator Kostrzynia (Kuestrin). Wnuk Jana Chrystiana – Ernest Wilhelm (zm. 13.12.1769 r.), rycerz Orderu Orła Czarnego, tajny radca dworu i minister wojny króla pruskiego, stał na czele komisji przyłączającej Śląsk do państwa pruskiego i później, w latach 1755 - 1769 był ministrem prowincji śląskiej. Dwukrotnie żonaty miał kilku synów. Jego synowie otrzymali w 1772 roku (17.11.) tytuły pruskich hrabiów.

Najstarszy jego syn – Leopold August odziedziczył po ojcu państwo Szczepów (Seppau) koło Głogowa (Glogau) i zamienił je w 1787 roku (20.08.) w fideikomis. Linia Leopolda Augusta wymarła w następnych latach, Szczepów (Seppau) odziedziczyli potomkowie Fryderyka Wilhelma Ludwika.

Drugi syn – Fryderyk Wilhelm Ludwik (ur. 26.11.1743 - zm. 7.01.1803 r.) kupił w 1793 r. majątki należące do księstwa ziębickiego, które król pruski podniósł do rangi państwa stanowego. Żonaty był z Marią Teresą Reichsgr. von

Nimptsch bar. von Fuerst und Oels, wdową po Janie Henryku von Churschwandt. W 1776 roku kupił państwo Racibórz (Ratibor), w 1777 roku – państwo Lubliniec (Lublinitz) i Dobrodzień (Guttentag). W początku 1778 roku kupił Molną (Mollna), Jeżową (Jezowa), Dralin (Dralin) i Jawornicę (Jawornitz) i Ciasną (Cziasna) koło Lublińca (Lublinitz) oraz Lasowice (Lassowitz) i Sowice (Sowitz) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). W 1779 roku kupił Rudziniec (Rudzinitz) koło Gliwic (Gleiwitz). Wszystkie majątki sprzedał po kilku miesiącach. Miał czworo dzieci: 1. Konstantyna – właściciela ziębickiego państwa stanowego. Żonaty z Julią hr. von Matuschka miał dwóch synów: Konstantyna jun. i Stanisława.
2. Karola Ludwika – psychicznie chorego w Jeleniej Górze (Hirschberg);
3. Teresę – żonę hr. von Hoyos;
4. Szarlottę – żonę landgrafa Fryderyka von Fuerstenberg.
Linia szlachecka na Śląsku majątków nie posiadała.

XIX – XX WIEK

Dwaj synowie Konstantyna byli założycielami dwóch domów z nieco innymi nazwiskami: dom Stolec (Stolz) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein) – Schlabrendorff, Schlabrendorff-Stolz oraz dom Szczepów (Seppau) – Schlaberndorf-Seppau.

1. Dom Stolec (Stolz) – Schlabrendorff -Stolz

Założycielem domu był Konstantyn jun.(ur. 13.06.1812 – zm. 1.01.1858 r.) – właściciel Stolca (Stolz),
Grochowej (Grochau) i Opolnicy (Giersdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein). Żonaty (x Wrocław, Breslau 19.08.1844 r.) z Bianką hr. von Pueckler (ur. 4.07.1826 – zm. 25.12.1870 r.), miał tylko córkę – Annę (ur. 29.03.1852 r.), właścicielkę państwa stanowego ziębicko-ząbkowickiego oraz majątków: Niedźwiedzia (Baerdorf), Starczówka (Neu Altmannsdorf), Dębowca (Eichau), Opolnicy (Giersdorf), Grochowej (Grochau), Brzeźnicy (Briesnitz) i Tarnowa (Tarnau). Zamężna (x Rzym 26.02.1870 r.) z ambasadorem austriackim w Wielkiej Brytanii Franciszkiem dr Paulo Deym hr. von Skřitež, była ostatnią przedstawicielką tej linii.

2. Dom Szczepów (Seppau) – Schlaberndorf-Seppau.

Założycielem domu był drugi syn Konstantyna – Stanisław. W połowie XIX wieku ordynatem fideikomisu Szczepów (Seppau) był Alfred Henryk Fryderyk Ernest Otto hr. von Schlaberndorf-Seppau (ur. 7.11.1829 – zm. Szczepów, Seppau 3.07.1896 r.). Żonaty (x Tankow 14.12.1859 r.) z Juttą von Brand (ur. 2.07.1839 r.), dziedziczką fideikomisu Próchnowo (Prochnow) na Pomorzu, miał syna – Gustawa Otto Fryderyka Jerzego Alfreda (ur. Szczepów, Seppau 29.09.1860 r.). Żonaty (x Berlin 8.07.1897 r.) z Teodorą Rudolfiną Kunegundą

Bernardyną Wiktorią Paulą Gabrielą von Levetzow (ur. Schwerin 4.09.1876 r.), miał pięcioro dzieci:

1. Elżbietę Teodorę Gabrielę Juttę (ur. Szczepów, Seppau 10.09.1898 – zm. 24.09.1898 r.) zmarłą kilka dni po urodzeniu;
2. Kamila Teodoziusa Fryderyka Wilhelma Otto Wiktora Alfreda (ur. Berlin 30.04.1900 r.);
3. Diepranda Melchiora Jerzego Leopolda Bernarda Ernesta Wilhelma (ur. Szczepów, Seppau 3.12.1901 r.);
4. Annę Henriettę Szarlottę Korę Gabrielę Juttę Elżbietę (ur. Szczepów, Seppau 16.03.1903 r.);
5. Manassa Mikołaja Wichmana Joachima Gustawa Klausa Albrechta (ur. Szczepów, Seppau 25.05.1905 r.)

Źródła:
Sinapius T. II s. 966-967
Zedlitz T. IV s. 170-172
Blazek T. I s. 94, T. IV s. 72-73
Krane s. 115-116
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 454-455
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha. Jg 73:1900 s.712-713; Jg 75:1902 s.753-754; Jg 99:1926 s. 487
Weltzel A.: Geschichte der Stadt und Herrschaft von Guttentag. Ratibor 1882 s. 122-123

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Początki rodu na Śląsku.

Ernest Wilhelm bar. v. Schlabrendorf
zm. 13.12.1769 r.
rycerz Orderu Orła Czarnego
minister prowincji śląskiej
|

Leopold August	Fryderyk Wilhelm Ludwik
1772 r. – hrabia	ur. 26.11.1741 – zm. 7.01.1803 r.
wł. Szczepowa	1772 r. – hrabia
1787 r. – fideikomis	1776 r. – wł. Raciborza
|	1778 r. – wł. Lublińca
potomstwo wymarło	1793 r. – wł. ziębickiego państwa stanowego
	ż. Maria Teresa Reisgr. v. Nimptsch

bar.v. Fuerst u. Oels
|

Konstantyn	Karol Ludwik	córki:
ż. Julia hr. v. Matuschka	chory psychicznie	a) Teresa
|	w Jeleniej Górze	m. N. v. Hoyos
		b) Szarlotta
Konstantyn jun.	Stanisław	m. landgraf Fryderyk v. Fuerstenberg
|	|	
dom Stolec	dom Szczepów	
Schlabrendorff-Stolz	Schlaberndorf-Seppau	

2. XIX – XX wiek.

a) Dom Stolec (Schlabrendorff-Stolz)

Konstantyn jun.
ur. 13.06.1812 – zm. 1.01.1858 r.
wł. Stolca, Grochowej i Opolnicy
ż. (x Wrocław 19.08.1844 r.)
Bianka hr. v. Pueckler
(ur. 4.07.1826 – zm. 25.12.1870 r.)
|
Anna
ur. 29.03.1852 r.
wł. ziębicko-ząbkowickiego
państwa stanowego
i majątków: Niedźwiedź, Starczówek,
Dębowiec, Opolnica, Grochowa,
Brzeźnica i Tarnów
m. (x Rzym 26.02.1870 r.)
dr Paulo Deym hr. v. Skřitež
ambasador austriacki
w Wielkiej Brytanii

b) Dom Szczepów (Schlabrendorf-Seppau)

Stanisław
syn Konstantyna
|
?
|
Alfred Henryk Fryderyk Ernest Otto
ur. 7.11.1829 – Szczepów 3.07.1896 r.
wł. fideikomisu Szczepów
ż. (x Tankow 14.12.1859 r.)
Jutta v. Brand

(ur. 2.07.1839 r.)
wł. fideikomisu Próchnowo
|
Gustaw Otto Fryderyk Jerzy Alfred
ur. Szczepów 29.09.1860 r.
ż. (x Berlin 8.07.1897 r.)
Teodora Rudolfina Kunegunda
Bernardyna Wiktoria Paula
Gabriela v. Levetzow
(ur. Schwerin 4.09.1876 r.)
|

Kamil Teodozjusz Fryderyk Wilhelm Otto Wiktor Alfred 10.09.1898 – ur. Berlin 30.04.1900 r.	Dieprand Melchior Jerzy Leopold Bernard Ernest Wilhelm ur. Szczepów 3.12.1901 r.	Manass Mikołaj Wichmann Joachim Gustaw Klaus Albrecht ur. Szczepów 25.05.1905 r.	córki: a) Elżbieta Teodora Gabriela Jutta ur. Szczepów zm. po kilku dniach b) Anna Henrietta Szarlotta Kora Jutta Elżbieta ur. Szczepów 16.03.1903 r.

SCHLACHER
(SCHLAER)

Ród prawdopodobnie mieszczański, pochodzący z Węgier. Na Śląsk przybył Kwiryn jun. (ur. 8.12.1500 – zm. 31.08.1560 r.), syn Kwiryna Schlachera i N. Ende i nabył Miękinię (Nimkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Po śmierci

swojej pierwszej żony N.N., ożenił się z Jadwigą Banck z Wrocławia (Breslau), która po jego śmierci wyszła ponownie za mąż za Adama von Dobschuetz. Miał syna – Kwiryna i cztery córki, zony patrycjuszy wrocławskich: Anna – żona Jakuba von Reichell, Zuzanna – żona Jana Morenberga z Bratowic (Barottwitz) koło Wrocławia (Breslau), Barbara – żona Daniela Schmidta von Schmiedefeld z Dąbia (Grueneiche) i Rozyna – żona Henryka von Engelhardt.
Syn Kwiryna jun. – Kwiryn (zm. po 1570 r.), odziedziczył Miękinię (Nimkau), miał tylko córkę – Zuzannę, żonę Ernesta Krzysztofa von Schweidiger.

Źródła:
Blazek T. II s. 116

SCHLAER

zob.

SCHLACHER

SCHLANGENFELD
(WILLERIT von SCHLANGENFELD)

W 1697 roku (14.08.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Schlangenfeld", otrzymali dwaj bracia: Franciszek Ferdynand i Godfryd Ignacy Willerit. Sinapius i za nim Blazek piszą o trzech braciach: Franciszku, Gotarcie Ignacym i Karolu. Karol Florian – porucznik wojsk cesarskich zginął na wojnie i prawdo-

podobnie w chwili nobilitacji już nie żył. Bracia uzywali tylko predykatu. Ich ojciec – Chrystian Florian, był poborcą cła i podatku w Opawie (Troppau) i już używał (bezprawnie ?) predykatu.
Franciszek Ferdynand (zm. po 1726 r.) był dworzaninem biskupa ołomunieckiego, kardynała hr. von Schrattenbach. Nie był żonaty.
Godfryd Ignacy (zm. 1719 r.) – asesor sądu ziemskiego księstwa opawskiego i w 1697 roku poborca cła, był żonaty z Anną Martą Teresą Gems miał liczne potomstwo, które posiadało w 1756 roku Mladecko (Mladetzko), w 1757 roku – Bratřikovice (Braettersdorf) i w 1766 roku –folwark w Opawie (Troppau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 967
Blazek T. IV s. 73
Pilnacek T. IV s. 1338-1339
Doerr s. 177

SCHLANZ

zob.

SLANTSCH

SCHLANZ

zob.

STOLTZ

SCHLATTEN

zob.

SLATINSKI

SCHLAUPITZ

zob.

OGIGEL

SCHLEBUSCH
(SCHLEBUSCH Freiherr von LANCKAU, SCHLEEPUSCH, SCHLEPUSCH)

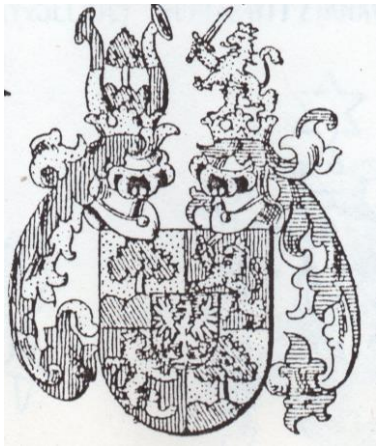

Herb baronowski

Ród pochodzenia dolnoniemieckiego. W wojskowej służbie cesarskiej otrzymali w 1659 roku (11.01.) tytuł baronów, w 1660 roku (17.04.) potwierdzony z predykatem „Freiherr von Lanckau" dla Jakuba von Schlebusch.
Wspomniany Jakub bar. von Schlebusch, generał wojsk cesarskich, dowódca regimentu piechoty i komendant Namysłowa (Namslau), był właścicielem Łączan (Lankau) koło Namysłowa (Namslau), gdzie znajdowała się jego rezydencja. Żonaty (x 9.06.1661 r.) z Anną Elżbietą von Eicke, wdową po Jakubie bar. von Lundy, pułkowniku wojsk szwedzkich, która w posagu wniosła mu majątki: Przebędów (Heidenberg) i Pawłowice Wielkie (Polwitz) w księstwie legnickim. Zmarł w Legnicy (Liegnitz) 24.09.1675 roku, pochowany został w kościele św. Jana w Legnicy (Liegnitz). Epitafium jego znajduje się również na chórze kościoła w Namysłowie (Namslau). Wdowa zmarła w 1706 roku. Miał tylko córkę – Zuzannę Elzbietę, żonę (x 1687 r.) Henryka Aleksandra bar. von Bibran z Modły (Modlau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 431
Blazek T. I s. 94
Doerr s. 143

SCHLECHTA
(SCHLECHTA von WAISSACK, ŠLECHTA z WYSOKEJ)

Stary ród śląski pochodzący z Wysokiej (Waissak) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie karniowskim, znany z XIV i XV wieku. W 1377 roku N. Schlechta był właścicielem Strahovic (Strandorf) koło Hlučina (Hulczyn, Hultschin) w księstwie raciborskim. W księstwie opawskim występuje w latach 1413 – 1416 Wilhelm Schlechta. Posiadał on Rohov (Rohow), który w 1425 roku odstapił swojemu bratu.Jego brat – Zybrzyd w 1416 roku był właścicielem Wysokiej (Waissak). W 1431 roku miejscowość tą posiadali Jerzy i Janik Schlechtowie.
Herb nieznany. Z Wysokiej (Waissak) pochodzili również Wysoccy herbu Grzymała, być może jest to jeden ród.

Źródła:
Pilnacek T. IV s. 1123

SCHLECHTENDAHL
(SCHLECHTENTAHL)

Ród pochodzący z Nadrenii, protoplastą rodu był Jan Dietrich Schlechtendal (zm. 1704 r.) królewski radca sądowy w Kleve. Król pruski Fryderyk Wilhelm II nobilitował trzech braci Schlechtendahl. Dwóch z nich było wysokimi urzędnikami administracji królewskiej: Jerzy Henryk von Schlechtendahl (zm. 23.08.1800 r.) był radcą królewskiego wyższego urzędu i radcą konsystorza we Wrocławiu (Breslau), Reinhard Fryderyk był tajnym radcą rejencji w Kleve, trzeci – Franciszek Fryderyk, był sędzią ziemskim w Xanthen, później prezydentem wyższego sądu ziemskiego w Paderborn.
Jan Albrecht von Schlechtenthal, pułkownik wojsk cesarskich, właściciel majątków w księstwie legnickim, żonaty z N. von Knittel, miał córkę N. – żonę Jana Henryka von Cranowitz, właściciela Sławowic (Schlanowitz) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 967
Zedlitz T. IV s. 173
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 461

SCHLEEPUSCH

zob.

SCHLEBUSCH

SCHLEGEL
(SCHLEGEL von GOTTLEBEN)

Szlachta węgierska z Górnych Węgier (Słowacja). W 1651 roku (14.08.) potwierdzenie szlachectwa z predykatem „von Gottleben" otrzymał Krzysztof Schlegel, superintendent w Lewoczy na Słowacji. Przed 1647 rokiem był pastorem w kościele św. Bernardyna i w kościele św. Ducha we Wrocławiu (Breslau). Zmarł w 1678 roku w Saksonii. Żonaty był dwukrotnie: 1. (x 2.09.1639 r.) z Magdaleną von Tielisch (zm. 16.01.1646 r.), 2. z Rozyną von Gloger.

Źródła:
Sinapius T. II s. 967
Blazek T. III s. 109-110
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 463

SCHLEGENBERG

zob.

BAUTSCHNER

SCHLEIERWERBER
(SCHLEIERWERBER von FRIEDENAU, SCHLEINWEBER, SCHLEYERWERBER)

W 1636 roku (21.02.) uzyskał szlachectwo czeskie Fryderyk August Schleierwerber (zm. po 1643 r.), sekretarz urzędu starosty ziemskiego Moraw. Według Blazka równocześnie został on wpisany w stan rycerski z predykatem „von Friedenau". Wykazy Doerra nie potwierdzają tego. Reskrypt nobilitacyjne w 1642 roku został ogłoszony przez biskupa worcławskiego Karola Ferdynanda Wazy w księstwach opolsko – raciborskim, ziębickim i wrocławskim.
Potomstwo jego żyło w okolicy Raciborza, Ziębic i pod koniec XVIII wieku w państwie sycowskim, gdzie Maksymilian Ignacy około 1775 roku był pisarzem

ziemskim tego państwa. W 1775 roku (13.10.) uzyskał on potwierdzenie szlachectwa pruskiego.
Małgorzata, córka Ernesta Pawła von Schleierwerber und Friedenau, kapitana wojsk francuskich, była żoną N. von Bruehla.

Źródła:
Sinapius T. II s. 969
Blazek T. III s. 149
Pilnacek T. IV s. 1076
Doerr s. 118

SCHLEINITZ
(SCHLEUNITZ, Freiherr SCHLEINITZ zu TOLLENSTEIN und SCHLUCKENAU)

Herb linii miśnieńskiej

Herb baronów Rzeszy

Stary ród miśnieński, znany od połowy XIII wieku: protoplastą rodu był Johannes de Zlinicz (zm. po 1255 r.). Prawdopodobnie jego synem był Hermann von Schleinitz żyjący około 1290 roku.Posiadali majątki w Czechach oraz również na pograniczu Górnych Łużyc i Śląska.
W 1532 roku (1.05.) tytuł baronów czeskich z predykatem „zu Tollstein und Schluckenau" bracia Ernest i Jerzy oraz ich kuzyni Jan i Szymon Juda. Potwierdzenie tytułu barona Rzeszy (Reichsfreiherr) z predykatem „auf Tolnstein und Schluckenau" w 1560 roku (20.10.) otrzymali bracia i kuzyni: Jerzy, Jan i Krzysztof von Schleunitz. Jerzy w 1562 roku (27.09.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). W drugiej połowie XVI wieku Jan bar. von Schleinitz,

członek rady cesarskiej i w latach 1572 – 1594 landwójt Górnych Łużyc, żonaty z Apolonią, córką Zdenka bar. von Kreigk, miał czworo dzieci:

- Annę – żonę Zachariasza bar. von Nayhaus;
- Ladislawa – dwukrotnie żonatego: 1. z Katarzyną Heleną bar. von Rziczan, 2. z Agnieszką bar. von Kreigk;
- Alberta – żonatego z Anną bar. von Rziczan. Miał trzech synów: Jana Jerzego, Wolfganga Ladislawa i Maksymiliana Rudolfa – członka rady cesarskiej i w 1687 roku biskupa Litomierza;
- Elżbietę – żonę Kaspra Melchiora bar. von Zierotin.

Od XVII wieku ród dzielił się na liczne linie, w XVIII wieku dwaj bracia z linii Dahlen zginęli w bitwie pod Międzyrzeczem (Meseritz) w Wielkopolsce.

Źródła:
Sinapius T. II s. 968
Zedlitz T. IV s. 173-174
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 466-467

SCHLEINWEBER

zob.

SCHLEIERWERBER

SCHLENZ

zob.

WERDER

SCHLEPUSCH

zob.

SCHLEBUSCH

SCHLEUNITZ

zob.

SCHLEINITZ

SCHLEUSER
(SCHLEUSSER)

Stary śląski ród pochodzący z księstwa legnickiego, znany od XIV wieku. W herbie posiadali dwa skrzyżowane klucze. Sinapius utożsamia z tym nazwiskiem nazwę urzędnika dworskiego – Claviger (klucznik) występujący w 1261 roku w dokumencie sprzedaży Rożnowa (Rosen) koło Kluczborka (Kreuzburg).
W 1361 roku (24.09.) Henryk Mikołaj Slewser sprzedał 2,5 łana ziemi rolnej ze swojego majątku Studinicz (Studnica – Steudnitz). W 1506 roku właścicielem Studnicy (Steudnitz) koło Złotoryi (Goldberg) był Jakub von Schleuser. Jego

syn – Jan (Hans), właściciel Studnicy (Steudnitz), żonaty z N. von Romnitz z Rębienicy (Romnitz) w księstwie legnickim, miał syna Jana jun. (Hans), który odzidziczył ten majątek. W 1557 roku był sędzią dworskim księstwa legnickiego. Żonaty z Anną von Rechenberg z Pątnowa (Panthenau) koło Złotoryi (Goldberg), miał trzy córki i trzech synów:

- Barbarę (ur. 1551 r.) – żonę (x 1576 r.) Henryka von Schweinitz ze Świdnicy (Schweinitz) koło Zielonej Góry (Gruenberg);
- Annę (zm. po 1592 r.) – żonę Tristama von Falckenhaus z Gorzycy (Lerchenborn) koło Lubina (Lueben);
- N. – żonę N. von Romnitz z Budziszowa Małego (Klein Baudiss) w księstwie legnickim;
- Jana (Hans) – właściciela Studnicy (Steudnitz), w 1596 roku dworzanina księcia Fryderyka IV legnickiego. Żonaty z N. von Rothkirch z Trzebnic (Seebnitz) koło Lubina (Lueben), miał m. in. córkę – Barbarę, żonę (x ok. 1605 r.) Jerzego von Festenberg, właściciela Krzywej (Kreibau) koło Złotoryi (Goldberg);
- Henryka – znanego tylko z dokumentu z 1598 roku;
- Jerzego – w 1596 roku właściciela Jerzmanic (Hermsdorf) koło Złotoryi (Goldberg).

Wszyscy synowie nie mieli męskich potomków.

Źródła:
Sinapius T. I s. 827, T. II s. 968-969
Blazek T. I s. 95, T. IV s. 73

TABLICE GENEALOGICZNE

Jakub v. Schleuser
1506 r. – wł. Studnicy
|
Jan
wł. Studnicy
ż. N. v. Romnitz
z Rębienicy
|
Jan jun.
wł. Studnicy
1557 r. – sędzia dworski
ks. Legnickiego
ż. Anna v. Rechenberg
z Pątnowa
|

Jan | Henryk | Jerzy | córki:

wł. Studnicy
1596 r. - dworzanin
ks. Fryderyka IV
legnickiego
ż. N. v. Rothkirch
z Trzebnic
|
Brabara
m. (x ok. 1605 r.)
Jerzy v. Festenberg
z Krzywej

1598 r.

1596 r. – wł. Jerzmanic

a) Barbara
ur. 1551 r.
m. (x1576 r.) Henryk
v. Schweinitz
ze Świdnicy
b) Anna
zm. po 1596 r.
m. Tristam
v. Falckenhaus
Gorzycy
c) N.
m. N. v. Romnitz
z Budziszowa Małego

SCHLEWITZ
(KRAWARSKY von SCHLEWITZ, SCHLEWITZ von KRAWARN, KRAWARSKY, SCHLIEWITZ, ŠLEJVIC, ŠLEJVIC z SOSNOVEJ, SCHLIEBITZ)

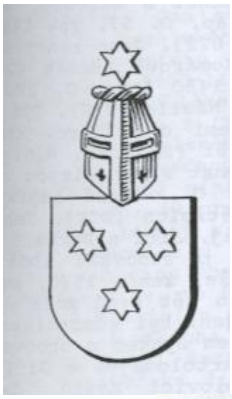

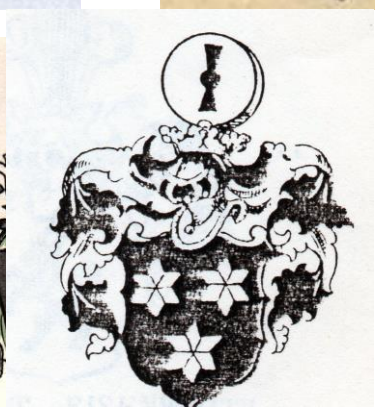

Herb rodowy

Odmiany herbu szlacheckiego

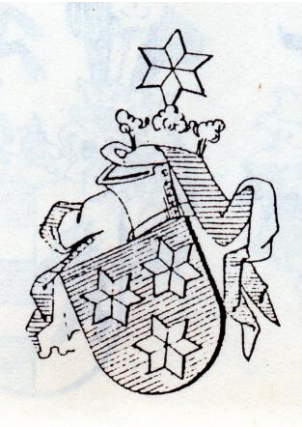

Krawarski v. Schlewitz

Krawarski v. Schlewitz

LINIA DOLNOŚLĄSKA SCHLEWITZ - SCHLIEBITZ

Stary ród rycerski, znany na Śląsku od drugiej połowy XIII wieku. Według legendy rodowej wywodzili się z arystokracji Wandalów i Sklawów. T. Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych, być może, pochodzących z Turyngii burgmanów miasta Schleiz. Według Pilnacka ród śląski pochodzący z miejscowości Śliwice (Schleibitz) koło Wrocławia (Breslau). Później za siedziby rodowe dwóch podlinii uznawane były: Goczałków (Gutschdorf) w księstwie świdnickim i Wądroże Małe (Klein Wandriss) w księstwie legnickim.

W 1288 roku na dworze księcia Bolesława legnickiego wystepują Otto i Henryk de Slewitz. W 1293 roku Otto (ten sam ?) przebywał na dworze księcia Henryka V legnickiego. Na przełomie XIII i XIV wieku występują w źródłach Lutold (1288 – 1310 r.) i Burgold (1310 r.).

W 1352 roku Burgold (inny) przebywał na dworze księcia Wacława I legnickiego, w 1365 roku na dworze księżnej Anny, wdowy po Wacławie I, przebywali Otto, Jan (Hans) i Franciszek (Franzko) von Slewitz. W 1368 roku Jan (Hannes) był sędzią dworskim księstwa legnickiego a w 1380 roku również Jan (inny ?) był pisarzem ziemskim księżnej Agnieszki świdnickiej. W 1386 roku na dworze księcia Ruprechta legnickiego występują: Henryk, Burgold (zm. po 1408 r.) i Mikołaj (zm. po 1416 r.) von Schlewitz.

W 1410 roku bracia: Hannos Jan), Nicol (Mikołaj) i Bernard byli właścicielami Janowic (Jaenowitz) w księstwie legnickim. W latach 1432 – 1435 Jan von Schlewitz przebywał na dworze księcia Ludwika II legnickiego a Heinze w 1447 roku – na dworze księżnej Elżbiety legnickiej.

W XVI wieku znane były trzy domy rodu: Janowice (Jaenowitz), Goczałków (Gutschdorf) i Wądroże Małe (Klein Wandriss).

Dom Janowice (Jaenowitz)

Na początku XVI wieku właścicielem tego majątku był N. von Schliebitz żonaty z Magdaleną von Sack z Raczyc (Ratschuetz) koło Jawora (Jauer). Następnym właścicielem był Konrad (syn ?), żonaty z Urszulą, córką Andrzeja von

Demritz, miał tylko córkę – Małgorzatę, żonę (x ok. 1590 r.) Zygmunta bar. von Sabsky (? Zapsky ?) z Czech.

Dom Goczałków (Gutschdorf)

W pierwszej połowie XVI wieku N. von Schlewitz, właściciel Goczałkowa (Gutschdorf), był żonaty z N. von Schellendorf z Gniewomirowic (Fellendorf) w księstwie legnickim. Miał syna – N., żonatego z N. von Rechenberg. Jego syn – Jerzy Fryderyk, właściciel Goczałkowa (Gutschdorf), żonaty z Judytą von Romnitz z Budziszowa Małego (Klein Baudiss) w księstwie legnickim, miał dwoje dzieci: Elżbietę – żonę Jerzego Hermanna von Schweinitz z Rębienicy (Romnitz) w księstwie legnickim oraz Jerzego, kapitana wojsk cesarskich, właściciela Goczałkowa (Gutschdorf) i Rusinowa (Reussendorf) w księstwie świdnickim. Jerzy zmarł w 1647 roku jako ostatni męski przedstawiciel tego domu. Żonaty z Anną von Kuhl, miał tylko córkę – Zuzannę Elżbietę (ur. 30.04.1641 r.), żonę (x 6.11.1657 r.) Henryka von Muehlheim z Pielaszkowic (Plaesswitz).

Dom Wądroże Małe (Klein Wandriss)

W pierwszej połowie XVI wieku właścicielem Wądroża Małego (Klein Wandriss) był Jerzy von Schliebitz, starosta Wołowa (Wohlau). Żonaty z N. von Sommerfeld, miał syna – Joachima, członka rady książąt legnickich, żonatego (x 1549 r.) z Anną (Jadwigą ?), córką Dypranda von Reibnitz z Ratynia (Rathen). Miał dwóch synów: Kaspra i Adama. Adam (zm. 1608 r.) – właściciel Wądroża Małego (Klein Wandriss) i Starej Kraśnicy (Alt Schoenau) koło Złotoryi (Goldberg), żonaty z Małgorzatą von Schweinichen (zm. 1638 r.) ze Świn (Schweinhaus), miał czworo dzieci:

- Adama jun.,
- Barbarę (zm. 1618 r.) – żonę (x 1613 r.) Walentyna von Seidlitz;
- Ewę – żonę (x 22.10.1630 r.) Ernesta von Nimptsch;
- Małgorzatę (ur. 12.03.1598 – zm. 17.06.1636 r.) – żonę (x 17.11.1623 r.) Jerzego von Dachs zwanego Polsnitz z Lubomierza (Liebenthal, właściciela Radzikowa (Rudelsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Miała tylko córkę – Ewę, żonę Jana Krzysztofa von Schweinitz.

Ostatnim z rodu był Jan Juliusz von Schlewitz (syn Adama jun. ?), który w 1741 roku uzyskał tytuł pruskiego barona i włączył do swojego herbu, herby Dachs i Schweinitz. W 1748 roku otrzymał tytuł pruskiego hrabiego i dodał jeszcze herb Schier.

LINIA GÓRNOŚLĄSKO – MORAWSKA KRAWARSKY VON SCHLEWITZ

(KRAVARSKY, ŠLEJVIC)

W średniowieczu na Górnym Śląsku nazwisko to pojawia się w dokumentach sporadycznie: według Pilnacka pierwszym był w 1377 roku opawski urzędnik książęcy Peschek – właściciel Bykova (Pickau) i Sosnovej (Zossen). Jednak po-

dane przez Pilnacka źródło (C.D.S. VI nr 198 ? – dokument z 1437 roku, dotyczy księstwa niemodlińskiego) nie istnieje. Również Pilnacek w herbarzu morawskim błędnie twierdzi, że Schlewitzowie górnośląscy wzięli nazwisko od miejscowości Lewice („s Levic", Loewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).
W 1390 roku (1.02.) Peter Hinczko von Sleywicz występuje jako świadek w dokumencie księcia Bolesława niemodlińskiego i strzeleckiego sprzedaży wsi Stara Jamka (Jamke) w księstwie niemodlińskim.Dopiero w XV wieku przedstawiciele tego rodu osiedlają się na stale w księstwie opawskim: Jan von Schlewitz w 1409 roku kupił od Herborta (Fuellstein) ze Slavkova (Schlakau) majątek Slavkov (Schlakau), w 1434 r. był właścicielem Březiny (której ?) i Pielgrzymowa (Pilgersdorf) w księstwie opawskim (Jan Krawarsky z Brzesyny). Jego córka – Dorota, była żoną (x 1409 r.) Waltera z Kietrza (Katscher) koło Głubczyc (Leobschuetz).
Brat Jana – Mikołaj I był założycielem linii górnośląskiej Krawarskich. W 1420 roku kupił od Piotra z Krawarza (Beneszowica) Kravaře (Deutsch Krawarn) i Kouty (Kąty, Kauthen). Żonaty z Anną (Fuellstein ?) z Włodzienina (Bladen) koło Głubczyc (Leobschuetz), miał trzech synów: Jana, Henryka I (Hynka) i Pawła. Według Pilnacka i części historyków synem Mikołaja I był również Mikołaj II – w latach 1431 – 1436 właściciel Kravaře (Deutsch Krawarn) i Kout (Kąty, Kauthen), według innych był on synem Henryka I (Hynek) a wnukiem Mikołaja I. Jego potomkowie przyjęli nazwisko „Kravarsky von Schlewitz". Miał córkę – Annę dwukrotnie zamężną: 1. z Wacławem Kobierzyckim z Kokor (zm. 1441 r.), 2. (x ok. 1451 r.) z Mirkiem z Moraw, oraz dwóch synów: Henryka II (Jan Henryk) i Pawła.
Henryk II żonaty z Heleną, wdową po Mikołaju von Faulhering, miał syna – Mikołaja III, właściciela Komarova (Komorau) w księstwie opawskim. W 1480 r. sprzedał (Hynkowi ?) Birkowi z Nasiedla (Nassiedel) najątek w Heralticach (Herrlitz). Mikołaj był żonaty z Magdaleną, córką Mikołaja Strzeli (Schilhan) z Otmętu (Ottmuth), posiadał pięciu synów: Jana, Henryka III, Bartłomieja, Jerzego i Bernarda. Zmarł przed 1529 r., w roku tym Jan sądził się z Henrykiem o spadek po ojcu, a w 1550 r. o spadek sądził się Jerzy z Bartłomiejem. Wszyscy synowie posiadali liczne potomstwo.
Jan – komornik karniowski, w 1540 r. sądził się z Bartłomiejem i Jerzym o Kravař (Deutsch Krawarn), posiadał połowę Kout (Kąty, Kauthen). Żonaty z Anną von Lischka z Německej Lutyni (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten), posiadał kilkoro dzieci z których znamy Adama (zm. 1574 r.) – właściciela Kravař (Deutsch Krawarn).
Drugi syn Mikołaja III – Henryk III, w 1531 r. kupił Lubotyń (Liptin) i Ermberg (zaginiona wieś k. Kietrza, Katscher) oraz posiadał Lewice (Loewitz), które przekazał swoim synom: Jarosławowi, Aleksandrowi, Wawrzyńcowi i Janowi sen.Jan sen. w 1597 r. był starostą państwa Hranice, gdzie miał dom. Miał syna – Adama, żonatego z Anną von Oberham i córkę – Elżbietę, dwukrotnie zamęż-

ną: 1. (x 1598 r.) z Janem sen. Bravantskim von Chobrzan, 2. (x 1611 r.) z Janem Suchodolskim.
Trzeci syn – Bartłomiej (zm. 1559 r.), sędzia ziemski księstwa karniowskiego, oprócz działu w Kravaře (Deutsch Krawarn), posiadał Komarov (Komorau) i Velke Hoštice (Gross Hoschuetz). Żonaty dwukrotnie: 1. z Dorotą von Holly (zm. ok. 1556 r.) z Ponięcic (Ponientzuetz) koło Raciborza (Ratibor), 2. (ok. 1557 r.) z Magdaleną von Fuellstein, wdową po N. Skrbenskim, miał dwie córki: Bohunkę – żonę Jana Skrbenskiego sędziego ołomunieckiego i Katarzynę – żonę (x ok. 1578 r.) Jana Wacława von Haugwitz z Biskupic (Piszkowice, Pischkowitz).
Czwarty syn – Jerzy, otrzymał w spadku część Kravaře (Deutsch Krawarn). Miał synów: Jana sen., Albrechta i Bartłomieja. Jan sen. odziedziczył po ojcu część Kravaře, Albrecht był właścicielem majątku w Hrabynie (Hrabin), Bartłomiej (zm. 1596 r.), sędzia ziemski księstwa karniowskiego i właściciel Albrechtic (Olbersdorf), żonaty był z Elżbietą, córką Jerzego Sup von Fuellstein, wdową po Janie jun. von Waldstein. W tym czasie była to już drobna szlachta, często służąca na dworach magnatów.
Kasper von Schlewitz (nie wiadomo czyj syn) był żonaty z Anną von Prittwitz, któa po jego śmierci wyszła ponownie za mąż (x 27.03.1607 r.) za Jerzego von Rohr. Miał córkę Magdalenę, dwukrotnie zamężną: 1. z Krzysztofem sen. Sedlnitzkim, 2. (x 14.06.1622 r.) z Fryderykiem von Gellhorn.
Henryk (zm. 1618 r.) – prawdopodobnie syn Adama a wnuk Henryka z Lubotynia (Liptin), ożenił się z Ewą, córką Fryderyka Strzeli, dziedziczką wolnego wójtostwa w Leśnicy (Leschnitz) w księstwie strzeleckim, majątek ten żona wniosła mu w posagu. Miał syna – Fryderyka, który w 1620 roku był właścicielem Ligoty (Ellgut) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). W tym też roku Fryderyk zostaje wykonawcą testamentu Balcera Czornberg, właściciela Ligot (Dolnej i Górnej – Nieder- u. Ober Ellgut) oraz Suchodańca (Sucho-Danietz) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz). Później był komisarzem ziemskim księstwa opolskigo i dziedzicznym wójtem Leśnicy (Leschnitz). W 1621 roku w księdze podatków tych księstw Fryderyk występuje jako właściciel wójtostwa w Leśnicy (Leschnitz) i Jan, prawdopodobnie jego brat właściciel sąsiedniej Poręby (Poremba). W 1625 roku jako właściciel wójtostwa leśnickiego razem ze swoim bratem Janem Schlewitzem – właścicielem Poręby (Poremba) byli świadkami spisania testamentu przez Adama Dzierżanowskiego – właściciela Wysokiej (Wyssoka). W tym samym roku był starostą okręgu strzeleckiego i sławięcickiego i posłem sejmiku na dwór cesarski, a 1629 roku został wybrany przez sejmik do „Auszusu" (przedstawicielstwo – prezydium sejmiku). W latach 1649 – 1654 posiadał również Rokicie (Rokitsch) i Borzysławice (Borislawitz) koło Koźla (Cosel). Żonaty z Heleną Bohdanowską ze Slimakowa (von Schneckenhaus), miał syna Karola Henryka, ostatniego wójta Leśnicy z tego rodu, w początkach XVIII w. sprzedał wójtostwo Jerzemu von Strachwitz.

W 1644 roku w wykazie szlachty górnośląskiej notowani byli trzej przedstawiciele tego rodu: Fryderyk (z Leśnicy) – katolik, Jan – katolik i Wacław – ewangelik.
W 1678 roku N. Slibitz otrzymał inkolat księstwa opolsko – raciborskiego.
Ród wymarł w początkach XVIII wieku.

Šlejvic z Sosnovej (z Heraltic)

Odnoga Schlewitzów z Kravaře (Deutsch Krawarn) znana od XV wieku: właścicielami Sosnovej (Zossen) koło Bruntalu (Freudenthal) byli bracia: Jan (Janusz) i Pietrzyk. Później Jan (Janusz) posiadał Sosnovą (Zossen) a Pietrzyk – Heraltice (Herrlitz). Jan (Janusz) posiadał również Lhotkę (którą ?, którą w 1451 roku przekazał Pietrzykowi. Jan z Sosnovej (Zossen) w 1453 roku posiadał lenno biskupie Slavkov (Schlakau) i Uhliřov (Koehlersdorf).

Źródła:
Sinapius T. I s. 828-829, T. II s. 969-970
Blazek T. I s. 95, T. III s. 49, T. IV s. 74
Pilnacek T. IV s. 1123-1126, 1153-1154
C.D.S. T. VI nr 66, 188, 404
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 327-328
Pilnacek J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 524
Stibor J.: Regesta českych listin a listů z knižectvi opolsko-ratibořskeho (1303) 1457-1731 (w:) Sbornik Archivalnich Praci r. 47:1997 č. 2 nr 114, 119, 123, 125, 129
O. Kniejski, R. Sękowski: Uchwały sejmiku powszechnego księstw opolskiego i raciborskiego w latach 1564-1678. Opole 2015 (również w OBC) s. 162, 163, 163(p), 168(p), 171, 172, 177(p), 179, 184, 186, 187(p), 190, 197(p).
R. Sękowski: Posledni wule czyli ostatnia wola. Czesko-polskie testamenty szlachty księstw opolskiego i raciborskiego z XVII wieku. Opole 2017 (również w OBC) nr 6, 7, 34.

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia górnośląsko – morawska XV – XVI w.

Peter Hinczko v. Sleywicz
1390 r. – ks. niemodlińskie
|
?
|

Jan v. Schlewitz
1409 r. – kupił Slavkov Kouty

Mikołaj I v. Schlewitz
1420 r. – kupił Kravaře i

1434 r. – wł. Březiny i Pielgrzymowa ż. Anna z Włodzienina

Dorota m. (x 1409 r.) Walter z Kietrza

Jan Henryk I Paweł ?

Mikołaj II 1431 – 1436 r. – wł. Kravařa i Kout Kravarsky v. Schlewitz

Henryk II ż. Helena N.

Paweł

Anna m. 1. Wacław Kobierzycki z Kokor (zm. 1441 r.) 2. (x ok. 1451 r.) Mirek z Moraw

Mikołaj III zm. przed 1529 r. wł. Komarova 1480 r. - sprzedał majątek w Heralticach ż. Magdalena Strzela z Otmętu

Jan komornik karniowski wł. cz. Kout ż. Anna Lischka z Německej Lutyni

Adam zm. 1574 r. wł. Kravařa

Henryk III 1531 r. – kupił Lubotyń i Ermberg wł. Lewic

Bartłomiej zm. 1559 r. sędzia ziemski ks. karniowskiego wł. Komarova, cz. Kravařa i Velkich Hoštic ż. 1. Dorota v. Holly z Ponięcic (zm. ok. 1556 r.) 2. (x ok. 1557 r.) Magdalena v. Fuellstein

córki:
a) Bohunka m. Jan Skrbenski sędzia ołomuniecki
b) Katarzyna m. (x ok. 1578 r.) Jan Wacław v. Haugwitz z Biskupic

Jerzy wł. cz. Kravařa

Bernard

Jarosław Aleksander Wawrzyniec Jan sen.

1597 r. -
starosta
Hranic
|

Adam
ż. Anna v. Oberham

Elżbieta
m. 1. (x 1598 r.) Jan sen.
Bravantski v. Chobrzan
2. (x 1611 r.) Jan
Suchodolski

Jan sen.
wł. cz. Kravaře

Albrecht
współwł. Hrabina

Bartłomiej
zm. 1596 r.
sędzia ziemski
ks. karniowskiego
ż. Elżbieta Sup v. Fuellstein

SCHLEYERWERBER

zob.

SCHLEIERWERBER

SCHLICHOW

zob.

SLUCHOW

SCHLICHTEN

Niemiecki ród baronowski, którego liczni przedstawiciele poświęcali się karierze wojskowej. We Wrocławiu (Breslau) mieszkał generał major wojsk pruskich

N. bar. von Schlichten, rycerz Orderu Zasługi, przedtem oficer regimentu huzarów księcia Eugeniusza wuertemberskiego, następnie dowódca batalionu w Nysie (Neisse). Żonaty z N. bar. von Reiswitz, miał syna N. – rycerza Żelaznego Krzyża i zakonu joannitów, rotmostrza 4 regimentu huzarów.
W Legnicy (Liegnitz) mieszkał Józef bar. von Schlichten, żonaty z Józefiną hr. von Matuschka.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 175

SCHLICHTING
(SCHLICHTING und BUCKOWECK, SCHLICHTING und BUKOWIEC,
SZLICHTYNG)

Herb rodowy

Herby szlacheckie

Herb baronowski linii z Bukowca

Stary ród pochodzący według Sinapiusa i Zedlitza ze Szwajcarii i Frankonii, znany tam od 1308 roku. Według Pilnacka był to ród pochodzenia saskiego,

znany od XIII wieku. Na Śląsku osiedli na pograniczu śląsko – wielkopolskim pod koniec XV wieku i dzielili się na linię śląską i wielkopolską.
W 1447 roku Toman i Krzysztof (bracia ?) byli właścicielami Góry (Guhren) koło Sulechowa (Zuellechau). W 1492 roku Jan Schlichting, właściciel Dębca (Dambitsch) koło Rydzyny (Reisen) i Masłowa (Massel) koło Trzebnicy (Trebnitz) przebywał na dworze księcia Konrada Białego oleśnickiego. W 1495 r. część Masłowa (Massel) odstąpił Jerzemu von Falkenheim. W 1510 roku Abraham, właściciel Studzieńca (Streidelsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) był asesorem sądu ziemskiego księstwa głogowskiego. W latach 1510 – 1513 Albrecht von Schlichting był właścicielem Stypułowa (Herwigsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt).
W 1515 roku Jan był właścicielem Ojerzyc (Oggerschuetz) oraz również asesorem sądu ziemskiego księstwa głogowskiego. Miał m. in. dwóch synów: Jana jun, i Albrechta – założycieli dwóch linii.

LINIA JANA JUN.

Jan jun. odziedziczył Ojerzyce (Oggerschuetz), był właścicielem Starej Rudnej (Alt Raudten) i lennym panem zamku w Ścinawie (Steinau a. Oder) a także starostą Wołowa (Wohlau) i członkiem rady margrabiów brandenburskich. W 1543 roku był przewodniczącym sejmiku ziemskiego księstwa głogowskiego a w 1547 roku brał udział w pogrzebie księcia Fryderyka II legnickiego. Zmarł w wieku 58 lat w 1556 roku. Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Luettwitz ze Starej Rudnej (Alt Raudten), którą to miejscowość wniosła mu w wianie, 2. z N. von Seherr, miał ośmioro dzieci z których większość mężczyzn zmarła w dzieciństwie i młodości:

- Joachima – zmarł w dzieciństwie w 1527 roku;
- Jana – zmarł w 1538 roku w wieku 11 lat;
- Fryderyka – kontynuatora rodu;
- Jerzego – zmarł przed 1570 rokiem, żonatego z Magdaleną von Promnitz;
- Jana – zmarł w 1563 roku w wieku 22 lat;
- Albrechta – zmarł w 1563 roku w wieku 16 lat;
- Elżbietę (zm. 3.10.1592 r.) – żonę Mikołaja (Nicol) von Glaubitz;
- Katarzynę (zm. 1580 r.) – żonę Krzysztofa von Langenau.

Fryderyk – syn Jana jun. z Ojerzyc (Oggerschuetz) odziedziczył Starą Rudną (Alt Raudten). Żonaty dwukrotnie: 1. z Kunegundą, córką Fryderyka von Nostitz z Wądroża (Wandriss), 2. z NN. Z pierwszą żoną miał troje dzieci:

- Helenę – żonę Jana von Schliebitz z Żukowa (Suckau);
- Katarzynę – zmarła w 1592 roku w wieku 3 lat;
- Fryderyka jun. – zmarł w 1597 roku w dzieciństwie

Z drugą żoną NN miał dwóch synów: Wolfa i Gabriela.
Wolf był właścicielem Starej Rudnej (Alt Raudten), Dolnych Strupic (Nieder Straupitz) i Gościejowa (Klein Heidersdorf) koło Niemczy (Nimptsch). W 1614 roku był członkiem rady książąt oleśnickich i posiadał Bierzyce (Perschuetz)

koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1617 r. brał udział w pogrzebie księcia Karola II oleśnickiego.Żonaty (x 25.10.1579 r.) z Sybillą, córką Jerzego von Schellendorf , zmarł 15.04.1659 roku, opis pogrzebu i kazanie proboszcza Baltazara Scriboniusa ukazało się drukiem. Miał jedenaścioro dzieci z których troje zmarło w młodości: najstarszy syn – Jan Jerzy, pochowany w Starej Rudnej (Alt Raudten), Jerzy – pochowany w Lubinie (Lueben) i Anna Maria – pochowana w Starym Wołowie (Alt Wohlau). Dzieci żyjące:

- Zuzanna – żona Jana von Schellendorf z Brochocina (Brockendorf) koło Złotoryi (Goldberg);
- Sybilla
- Elżbieta
- Anna Maria
- Krystyna
- Wolf jun.
- Fryderyk.

Gabriel (ur. ok. 1555 – zm. po 1605 r.) – brat Wolfa, członek rady rejencji księstwa wołowskiego, był właścicielem Gryżyc (Krischuetz) w księstwie wołowskim i Osetnicy (Steinsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z N. von Kittlitz, miał syna – Wolfa (zm. po 1610 r.), właściciela Gryżyc (Krischuetz). Żonaty z N. von Leschke ze Świętosina (Schwentroschin) koło Milicza (Militsch) i Mielęcina (Mielitschischen) koło Kępna, miał kilkoro dzieci m. in. Helenę – żonę Wolfa Zygmunta von Schweinitz z Krzeczyna Małego (Klein Krichen) koło Lubina (Lueben).

LINIA ALBRECHTA

Albrecht – drugi syn Jana a brat Jana jun., znany z dokumentów z 1510 i 1513 roku, był właścicielem Mirocina Górnego (Ober Herzogswalde) i Obiszowa Wielkiego (Gross Obisch) koło Kożuchowa (Freystadt). Jego potomkowie założyli kilka domów:

1. Mirocin (Herzogswalde) – Jurcz (Juertsch) – Wielowieś (Bielwiese) w księstwie wołowskim. W 1561 roku właścicielami Jurcza (Juertsch) i Wielowsi (Bielwiese) byli (bracia ?) Otto i Assman. W 1616 roku (14.12.) zmarł w wieku 77 lat Krzysztof von Schlichting, właściciel Mirocina Górnego (Ober Herzogswalde) i Jurcza (Juertsch). 1624 roku zmarł Krzysztof (inny), oficer wojsk cesarskich, właściciel Mirocina (Herzogswalde) – pochowany został w kościele w Jurczu (Juertsch). W 1681 roku zmarła Helena von Littwitz, wdowa po N. von Schlichting – właścicielka Książą Śląskiego (Fuerstenau) i Mirocina Średniego (Mittel Herzogswalde).
2. Obiszów Wielki (Gross Obischau) – Kałowice (Ober Kehle) – Kałowiczki (Nieder Kehle) w księstwie oleśnickim. W 1617 r. właścicielem Kałowic (Ober Kehle) był Franciszek Anzelm z Obiszowa Wielkiego (Gross Obischau). Miał syna – Franciszka Anzelma jun. (ur. 24.01.1636 – zm.

1.12.1677 r.), właściciela Kałowic (Ober Kehle). Żonaty z Jadwigą von Ratzbar, miał troje dzieci: Katarzynę, Jadwigę i Stefana. Franciszek Zygmunt (wnuk ?), żonaty z Erdmundą Sabiną von Eicke z Rakowic Małych (Wenig Rackwitz), był właścicielem Kałowic (Ober Kehle) i Kałowiczek (Nieder Kehle).

3. Walbitz (brak polskiej nazwy) – Jeziory (Jehser) koło Świebodzina (Schwiebus). W 1681 roku właścicielem Walbitz był Adam von Schlichting. W 1702 r. N. von Schlichting, właścicel Walbitz żonaty był z Ewą Katarzyną Fryderyką von Tschirnhaus – nie miał dzieci. W 1724 roku Jan Krzysztof był właścicielem Jezior (Jehser).

Na Górnym Śląsku W 1540 roku w księgach ziemskich księstwa opolsko – raciborskiego występuje Jan Schlichting z „Oblatu" vel „Ablatu" – starosta Świerklańca (Neudeck), Bytomia (Beuthen) i Tarnowskich Gór (Tarnowitz) a w 1548 roku w Krakowie studiował Wilhelm z Oblatowej. Historycy niemieccy lokalizują tą miejscowość w księstwie oleśnickim lub w Wielkopolsce, Pilnacek wymienia Oblatową w Wielkopolsce. Jednak na Śląsku i w Wielkopolsce niema miejscowości o takich lub podobnych nazwach.

Według Pilnacka protoplastą wszystkich późniejszych Schlichtingów miał być Kasper, żyjący w pierwszej połowie XVI wieku, znany z dokumentów z 1534 roku. Schlichtingowie w XVI i XVII wieku posiadali majątki zarówno na Śląsku jak i w Wielkopolsce. W 1567 roku (8.04.) indygenat polski otrzymał Ambroży Szlichtyng – sekretarz królewski oraz jego brat – Filip. Najbardziej znanym w Polsce przedstawiciem tego rodu był bezwątpienia Jonasz Szlichtyng (zm. 1661 r.) – działacz i pisarz ariański, za swoje pisma skazany zaocznie na karę śmierci. Jerzy Szlichtyng (zm. 1644 r.) był znanym w tym czasie poetą. Wielu Szlichtyngów w XVII i w początkach XVIII wieku służyło w wojsku polskim a także byli mieszczanami warszawskimi.
W 1645 roku Jerzy von Schlichting założył na pograniczu śląsko-wielkopolskim miasteczko Szlichtyngowa (Schlichtingsheim) które stało się główną siedzibą rodu. W skład państwa Szlichtyngowa (Schlichtingsheim) wchodziły miejscowości: Górczyna (Gurschen) i Dryżyna (Attendorf) koło Szlichtyngowej (Schlichtingsheim), Pasterzyce (Pasterwitz) i Jaksonów (Jacksenau) koło Wrocławia (Breslau) oraz Bierzyce (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz). W 1654 roku Jan Jerzy – właściciel Szlichtyngowej (Schlichtingsheim), Górczyny (Gurschen) i Dryżyny (Attendorf) był polskim sędzią ziemskim powiatu Wąsosz (Herrnstadt) i podstarościm kaliskim.
W 1694 roku (24.12.) Samuel von Schlichting, właściciel Bukowca (Bauchwitz), otrzymał potwierdzenie starego stanu panów z predykatem „Wohlgeboren" i „und Buckoweck". Linia baronowska na przełomie XVII i XVIII wieku dzieliła się na trzy domy: Wyszanów (Schwusen) koło Głogowa (Glogau) na Śląsku oraz Trąbinek (Trabineck) i Szlichtyngowa (Schlichtingsheim) w Wielkopolsce. Pod koniec XVII wieku właścicielem Szlichtyngowej

(Schlichtingsheim), Górczyny (Gurschen), Dryżyny (Attendorf) był Samuel bar. von Schlichting (zm. ok. 1700 r.). Żonaty z Anną Justyną bar. von Bachstein, dzieci nie posiadał. W początkach XVIII wieku Kasper bar. von Schlichting z Bukowca (Bauchwitz) był właścicielem Trąbinka (Trabineck) i Głochowa (Glochow). Żonaty z Anną Magdaleną von Kirschbaum, miał dwoje dzieci: Samuela – chorążego wojsk cesarskich i Magdalenę Katarzynę – niezamężną.
Wyszanów (Schwusen) na Śląsku w początkach XVIII wieku posiadał Maksymilian bar. von Schlichting z Bukowca (Bauchwitz). Żonaty z Marią Magdaleną, córką Jana Assmana von Abschatz, właściciela Wierzbic (Wirwitz) koło Wrocławia (Breslau) i Anny von Hundt ze Starego Grodkowa (Alt Grottkau), miał troje dzieci: Annę Elżbietę, Samuela Assmana i i Augusta Konstantego. Dietrich z Wyszanowa (Schwusen) w 1706 roku był członkiem rady cesarskiej.
Linia szlachecka w XVIII wieku posiadała majątki w okolicy Świebodzina (Schwiebus), Wołowa (Wohlau) i Głogowa (Glogau). Posiadali m. in.: Ojerzyce (Oggerschuetz), Starą Rudną (Alt Rautden), Jurcz (Juertsch), Wielowieś (Bielwiese), Gryżyce (Krischuetz), Osetnicę (Steinsdorf), Bierzyce (Perschuetz), Kałowice (Kehle), Lubinicko (Merzdorf), Rzeczyce (Rietschuetz), Jaksonów (Jackschoenau), Pasterzyce (Pasterwitz) i Pełczyce (Peltschuetz). Wielu przedstawicieli tej linii służyło w wojsku pruskim: Samuel von Schlichting (zm. 1751 r.) był generałem porucznikiem wojsk pruskich.

XIX – XX WIEK

W 1792 roku (9.07.) majątki Szlichtyngowej (Schlichtingsheim) Aleksander bar. von Schlichting, pułkownik wojsk pruskich, przekształcił w fideikomis, w skład którego wchodziły: Szlichtyngowa (Schlichtinsheim), Górczyna (Gurschen) i Puszcza (Pusch) – obydwa majątki zakupione w w 1778 roku (21.12.), koło Wschowej (Fraustadt), Wilków (Wilkau) i Żyznów (Immersaat) koło Głogowa (Glogau) oraz Niechlów (Nechlau), Zawiścice (Sallschuetz), Dolne i Górne Grabowno (Ober- u. Nieder Graben) – zakupione w 1790 roku (22.10.) i Maciejówka (Kaltvorwerk) koło Góry Śląskiej (Guhrau).
W pierwszej połowie XIX wieku ordynatem fideikomisu był Rudolf Jerzy Baltazar bar. von Schlichting und Bukowec (ur. 8.01.1816 – zm. Górczyna, Gurschen 27.11.1894 r.). Żonaty (x Sucha, Zauche 1.10.1843 r.) z Melanią Szarlottą Luizą Henriettą von Eckarlsberg und Weisstrupp (ur. Sucha, Zauche 16.12.1821 r.), miał czworo dzieci:

1. Maksymiliana Baltazara Antoniego Karola Ludwika (ur. Górczyna, Gurschen 16.07.1845 r.) – ordynata Schlichtyngowej (Schlichtingsheim). Żonaty (x Drezno, Dresden 21.05.1873 r.) z Waleską Henriettą Konstancją Fryderyką von Mueller (ur. Drezno, Dresden 24.05.1853 r.), miał pięć córek:
    a) Waleskę Melanię Elżbietę (ur. Wilków, Wilkau 30.03.1874 r.);

b) Luizę Leontynę Frydę (ur. Wilków, Wilkau 20.05.1875 r.);
c) Marię Melanię Hildegardę (ur. Wilków, Wilkau 29.11.1876 r.);
d) Annę Deodatę Waleskę (ur. Wilków, Wilkau 20.04.1879 r.);
e) Leontynę Melanię Ernę (ur. Wilków, Wilkau 9.03.1884 r.).

2. Melanię Antonię Luizę (ur. Górczyna, Gurschen 11.09.1848 r.);
3. Marię Otylię Olgę (ur. Górczyna, Gurschen 9.04.1850 r.) – żonę (x Szlichtyngowa, Schlichtingsheim 30.09.1874 r.) Leopolda hr. von der Schulenburg (zm. Bodendorf 14.02.1900 r.);
4. Kurta Rudolfa Baltazara (ur. Górczyna, Gurschen 31.05.1852 r.) – współwłaściciela dóbr Wierzbiczany koło Inowrocławia. Żonaty (x Wierzbiczany 1.10.1882 r.) z Heleną Klarą Pauliną von Roy (ur. Wierzbiczany 2.07.1862 r.), miał czworo dzieci:
   a) Rudolfa Ryszarda Baltazara (ur. Hanower 30.06.1883 r.) – oficera wojsk niemieckich;
   b) Sybillę Hildegardę Luizę (ur. Lipie 22.10.1885 r.);
   c) Rut Alicję Helenę (ur. Lipie 16.11.1888 r.);
   d) Gizelę Józefinę Fryderykę Marię (ur. Wierzbiczany 9.12.1892 r.)

Żródła:

Sinapius T. I s. 829-831, T. II s. 432-434
Zedlitz T. IV s. 175-176
Pilnacek T. IV s. 1126-1127
Krane 116
Schles. Wappenbuch szp. 139
Doerr s. 174
Landbuecher Opp.-Rat. Nr 330, 331
Album s. 157 nr 326-327
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 475-476
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Freiherrlichen Haeuser. Gotha Jg 51:1901 s. 672-673
Wajs A. (oprac.): Materiały genealogiczne, nobilitacje, indygenaty, w zbiorach Archiwum Głównego Akt Dawnych w Warszawie. Warszawa 1995 s. 106
Dworzaczek W.: Szlichtyngowie w Polsce Warszawa 1938
Schlichting B.F.L.: Uebersicht zur Genealogie aller dem Verfasser bekannten jetzt lebenden Mitglieder der adeligen und freiherrlichen Familie von Schlichting. Detmold 1882

TABLICE GENEALOGICZNE

1. XVI WIEK

a) Linia Jana jun.

Jan v. Schlichting
1515 r.
wł. Ojerzyc
|

Jan jun.
ur. ok. 1498 – zm. 1556 r.
wł. Ojerzyc, Starej Rudnej,
zamku w Ścinawie
starosta Wołowa
ż. 1. Elżbieta v. Luettwitz
ze Starej Rudnej
2. N. v. Seherr
|

Albrecht
|
linia
Albrechta

Joachim
zm. 1527 r.
w dzieciństwie

Jan
zm.
1538 r.
w wieku
11 lat

Fryderyk
wł. Starej
Rudnej
ż.
1. Kunegunda
v. Nostitz
z Wądrożą
2. NN
|

Jerzy
zm.
przed
1570 r.
ż.
Magda-
lena
v. Promnitz

Jan
zm.
1563 r.
w wieku
22 lat

Albrecht
zm. 1563 r.
w wieku
16 lat

córki:
a) Elżbieta
zm. 3.10.1592 r.
m. Mikołaj v. Glaubitz
b) Katarzyna
zm. 1580 r.
m. Krzysztof
v. Langenau

Fryderyk jun.
zm. 1597 r.
w dzieciństwie

Wolf
zm. 15.04.1659 r.
czł. rady ks.
oleśnickich
wł. Starej Rudnej,
Dolnych Strupic,
Gościejowa
i Bierzyc
ż. (x 25.10.1579 r.)
Sybilla
v. Schellendorf
|
|
|

Gabriel
ur. ok. 1555 -
zm. po 1605 r.
czł. rady
ks. wołowskiego
wł. Gryżyc
i Osetnicy
ż. N. v. Kittlitz
|
Wolf
zm. po 1610 r.
wł. Gryżyc
ż. N. v. Leschke
ze Świętosina

córki:
a) Helena
m. Jan v. Schliebitz
z Żukowa
b) Katarzynę
zm. 1592 r.
w wieku
3 lat

| i Mielęcina
| |
| _____
| dzieci Helena
| m. Wolf Zygmunt v. Schweinitz
| z Krzeczyna Małego

_____

Jan Jerzy zm. w dzieciństwie | Jerzy zm. w dzieciństwie | Wolf jun. | Fryderyk | córki:
a) Anna Maria zm. w dzieciństwie
b) Zuzanna m. Jan v. Schellendorf z Brochocina
c) Sybilla
d) Elżbieta
e) Anna Maria
f) Krystyna

b) Linia Albrechta

Jan v. Schlichting
1515 r.
wł. Ojerzyc
|

_____

Jan jun.
|
linia Jana jun.

Albrecht
1510, 1513 r.
wł. Mirocina Górnego i Obiszowa Wielkiego
|
domy:

_____

1. Mirocin, Jurcz, Wielowieś
2. Obiszów Wielki, Kałowice, Kałowiczki
3. Walbitz, Jeziory

2. XIX – XX WIEK.

Właściciele fideikomisu Szlichtyngowa

Aleksander bar. v. Schlichting
pułkownik wojsk pruskich
1792 r. – tworzy fideikomis
|
?
|
Rudolf Jerzy Baltazar

ur. 8.01.1816 –
zm. Górczyna 27.11.1894 r.
ż. (x Sucha 1.10.1843 r.)
Melania Szarlotta Luiza
Henrietta v. Eckarlsberg
u. Weisstrupp
(ur. Sucha 16.12.1821 r.)
|

Maksymilian Baltazar
Antoni Karol Ludwik
ur. Górczyna 16.07.1845 r.
11.09.1848 r.
ordynat fideikomisu
Szlichtyngowa
9.04.1850 r.
ż. (x Drezno 21.05.1873 r.)
Waleska Henrietta
Konstancja Fryderyka
Schuleburg
v. Mueller
14.02.1900 r.)
(ur. Drezno 24.05.1853 r.)
|
córki:
a) Waleska Melania Elżbieta
ur. Wilków 30.03.1874 r.
b) Luiza Leontyna Fryda
Luiza
ur. Wilków 20.05.1875 r.
r.
c) Maria Melania Hildegarda
ur. Wilków 29.11.1876 r.
r.
d) Anna Deodata Waleska
deryka Maria
ur. Wilków 20.04.1879 r.
9.12.1892 r.
e) Leontyna Melania Erna
ur. Wilków 9.03.1884 r.

Kurt Rudolf
Baltazar
ur. Górczyna 31.05.1852 r.
współwłaściciel dóbr
Wierzbiczany
ż. (x Wierzbiczany
1.10.1882 r.)
Helena Klara
Paulina v. Roy
(ur. Wierzbiczany
2.07.1862 r.)
|

Rudolf Ryszard Baltazar
ur. Hanower 30.06.1883 r.
oficer wojsk niemieckich

córki:
a) Melania Antonia Luiza
ur. Górczyna
b) Maria Otylia Olga
ur. Górczyna
m. (x Szlichtyngowa
30.09.1874 r.)
Leopold hr. v. d.
(zm. Bodendorf

córki:
a) Sybilla Hildegarda
ur. Lipie 22.10.1885
b) Rut Alicja Helena
ur. Lipie 16.11.1888
c) Gizela Józefina Fry-
ur. Wierzbiczany

SCHLICK
(SCHLIK)

Rodzina mieszczańska pochodząca z Sankt Andreasberg z Górnego Harzu, znana od drugiej połowy XVII wieku. Szlachectwo pruskie w 1881 roku (29.05.) uzyskał Karol Albert Schlick – major regimentu huzarów wojsk niemieckich, właściciel majątku w Górnej Osetnicy (Ober Steinsdorf) i zakupionego w 1851 roku Jadwisina (Sankt Hedwigsdorf) koło Złotoryi (Goldberg). Żonaty z Henriettą Eggeling, miał trzech synów:

1. Alberta – oficera regimentu dragonów gwardii wojsk niemieckich;
2. Jana Karola – oficera niemieckiej marynarki wojennej;
3. Fryderyka Franciszka – oficera regimentu gwardii wojsk niemieckich.

Po śmierci nobilitowanego, synowie wraz z matką, byli właścicielami Jadwisina (Sankt Hedwigsdorf) i sprzedali go w 1901 roku.

Źródła:

Krane s. 116
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 477

SCHLICK

zob.

SCHLIK

SCHLIEBEN
(SCHLIEBEN GUMPRECHT genannt, SLIWEN, GUMPRECHT)

Ród pochodzenia saskiego z miejscowości Zlivin (obecnie Schlieben), gdzie był znany od X wieku, w 969 roku podobno występował w księgach turniejowych Merseburga. W 1144 roku występuje w dokumentach Otto von Sleben. W późniejszych wiekach znany z terenu całego cesarstwa niemieckiego a także z Polski. Na Pomorzu i w Meklenburgii jedna linia przyjęła nazwisko „Schlieffen". W 1482 roku zmarł w Berlinie biskup lubuski Liborius von Schlieben. Schliebenowie brandenburscy w późniejszych wiekach otrzymali tytuły hrabiowskie. Dzielili się na liczne linie z których najważniejsze:

1. z Adamsheide – w 1786 roku (19.09.) uzyskali tytuł pruskich hrabiów;
2. z Birkenfeld – tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) z predykatem „Hoch- und Wohlgeboren" otrzymał w 1660 roku (11.01.) właściciel Birkenfeld Jan Dietrich von Schlieben, pułkownik gwardii wojsk polskich;
3. z Nieder Friedersdorf w Saksonii;
4. z Oderin;
5. wschodniopruska z Sanditten – w 1718 roku (9.08.) Jerzy Adam von Schlieben, właściciel Sandittem, królewski pruski łowczy ziemski uzyskał tutuł pruskiego hrabiego;
6. z Tuchenband koło Kostrzynia (Kuestrin) – w 1704 roku (12.07.) Adam Jerzy von Schlieben, właściciel Tuchenband uzyskał tytuł hrabiego pruskiego.

Według T. Jurka na Śląsku pojawili się w pierwszej połowie XIII wieku w służbie panów z Pogorzeli. Do XVI wieku używali zamiennie z nazwiskiem, swojego imienia rodowego – Gumprecht. W herbie rodowym posiadali tarczę w szachownicę czerwono – srebrną.
W 1234 roku Gumprecht był zasadźcą miasta Grodkowa (Grottkau). W XIV wieku Schliebenowie osiedli w księstwie oleśnickim: w latach 1317 – 1358 żył w tym księstwie Gumprecht von Slewyn, miał dwóch synów: Gumprechta jun. – właściciela Skoroszowa (Hammer) koło Trzebnicy (Trebnitz) i Piotra zwanego Gumprecht.
Gumprecht jun. przebywał na dworze księcia Konrada I oleśnickiego a następnie był marszałkiem dworu księżnej wdowy Eufemii. Piotr Gumprecht przebywałpoczątkow na dworze księcia Konrada I oleśnickiego a następnie na dworze księcia Władysława Opolczyka i razem z nim przebywał na Rusi Czerwonej. Był pierwszym urzędnikiem ruskim mianowanym przez Władysława Opolczyka. Już w drodze na Ruś został mianowany starostą przemyskim a w kilka dni później starostą generalnym Rusi Czerwonej. Otrzymał tam z nadania księcia miejscowość Słuczyn z okolicą (Piotr Gumpert de Sluczyn). Na Górnym Śląsku Schliebenowie pojawili się prawdopodobnie już na przełomie XIII i XIV wieku i byli zasadźcami (z ramienia klasztoru w Lubiążu ?) wsi Komprachcice (Kom-

prachczuetz) pod Opolem (Oppeln), która w 1302 i 1398 roku występuje w dokumentach pod nazwą „Gumperti villa" a w 1305 roku – „Gupertowitz".
W 1411 roku Joerge Gumprecht przebywał na dworze księcia Konrada III Starego oleśnicko – kozielskiego. W 1458 roku Krzysztof Gumprecht przebywał na dworze księcia Konrada Czarnego II oleśnickiego a w 1488 roku Jan, był członkiem rady księcia Konrada Białego oleśnickiego. Na przełomie XV i XVI wieku Baltazar von Sliwen zwany Gumprecht był właścicielem Szymanowa (Simsdorf) i Psar (Huenern) koło Trzebnicy (Trebnitz) w księstwie oleśnickim, w 1505 roku kupił Boleścin (Pollentsichine). Miejscowości te Sliebenwie posiadali do końca XVI wieku. Jego córka – Dorota, była żoną (x 1495 r.) Krzysztofa von Reibnitz z Wiadrowa (Wederau).
W 1501 roku występuje w dokumentach Hans von Slywen zwany Gumprecht. W 1505 roku posiadał Cieśle (Zessel), Kruszowice (Kunzendorf) i Stronię (Stroon) w księstwie oleśnickim, oraz w Oleśnicy (Oels) dom przy zamku. Jego kuzynem był Nicol Gumprecht. W 1530 roku właścicielem Cieśli (Zessel) był Krzysztof Gumprecht (zm. 1533 r.), zaś Wawrzyniec – właścicielem Psar (Huenern) i Szymanowa (Simsdorf). W 1549 roku występuje w dokumentach Jan von Schlieben, w 1564 roku Jan (ten sam ?) był starostą Górnych Łużyc. W latach 1564 – 1570 bracia: Krzysztof, Zygmunt i Eustachy Schlieben zwani Gumprecht byli właścicielami części Szymanowa (Simsdorf) i Psar (Huenern), w 1572 roku Krzysztof Schlieben z Psar (Huenern) był właścicielem Boleścina (Pollentschine). W tym samym roku Melchior von Schlieben kupił od książąt oleśnickich Henryka III i Karola II część Dobrzeń (Guttwohne).
Na Górnym Śląsku w 1574 roku bracia Krzysztof, Zygmunt i Salomon zwani Gumprecht sprzedali Janowi sen. Żyrowskiemu wieś Sławice (Slawitz) koło Opola (Oppeln). W 1578 roku Salomon Schlieben występuje juako śewiadek w dokumencie sprzedaży domu w Opolu przez Magdalenę von Kurtzbach, wdowę po Wacławie Posadowskim. W 1579 roku w Opawie (Troppau) Baltazar von Schlieben oskarżył burmistrza miasta Jana Guenthera, że w 1575 roku (20.01.) kazał zabić jego brata – Melchiora. W 1598 roku Adam von Schlieben (ur. 1552 r.) był komturem Łagowie (Lagow).
Prawdopodobnie w późniejszych wiekach na Śląsku ród wymarł.

Źródła:
Sinapius T. I s. 914-916
Zedlitz T. IV s. 176-177
Pilnacek T. IV s. 1126
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 282-283
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 477-479
Sękowski R.: Udział rycerstwa śląskiego w rządach i kolonizacji Rusi Czerwonej – problemy genealogiczne i rozeznanie wstępne. (w:) Władysław Opolczyk

jakiego nie znamy. Próba oceny w sześćsetlecie śmierci. Red. A. Pobóg-Lenartowicz. Opole 2001 s. 115-135.
Sperka J.: Otoczenie Władysława Opolczyka w latach 1370-1401. Katowice 2006 s. 315

SCHLIEBENER

zob.

SCHLIEBENHEIM

SCHLIEBENHEIM
(SCHLIEBENER von SCHLIEBENHEIM)

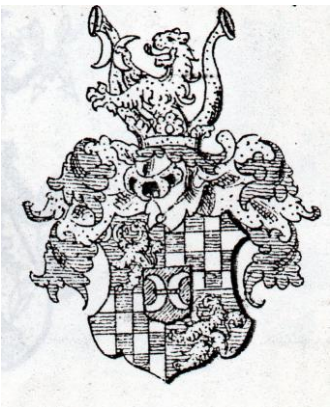

Herb z 1681 roku

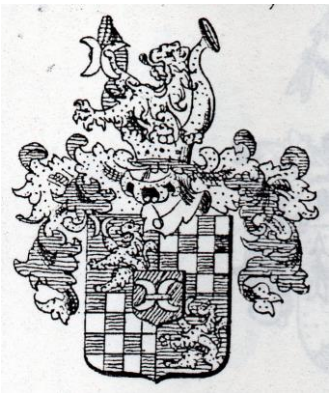

Herb z 1704 roku

W 1681 roku (3.12.) szlachecktwo czeskie z predykatem „von Schliebenheim" otrzymał Jerzy Schliebener, sekretarz kapituły w Głogowie (Glogau). Jego potomkowie używali tylko predykatu.
W 1704 roku (23.09.) potwierdzenie starego stanu rycerskiego ze zmianą herbu i tylko nazwiskiem „von Schliebenheim" uzyskali synowie Jerzego: Jerzy Fryderyk i Samuel Ferdynand.
Jerzy Fryderyk (zm. 1709 r.) – radca wyższego urzędu śląskiego, w 1701 roku deputowany sejmiku księstwa wrocławskiego był właścicielem Gosławic

(Gniefgau) i Pręszyc (Brandschuetz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt). Żonaty z Anną Joanną de Tomassine, miał córkę – Marię Franciszkę, żonę (x 1720 r.) Jana Józefa von Woykowsky, która wniosła mężowi w wianie obydwa majątki ojca.
Samuel Fryderyk – poborca podatków na Śląsku, właściciel majątków na Górnym Śląsku w okolicy Żor (Sohrau), był żonaty z Anną Teresą von Spens. Miał córkę – Elżbietę (zm. 1751 r.), żonę (x 1736 r.) Jana Franciszka von Holly.
Z dokumentów znani są jeszcze: Jerzy Wilhelm von Schliebenheim (zm. Reichen, Rychnów 24.11.1727 r.) i Anna Katarzyna von Schliebenheim (zm. 31.01.1742 r.) – żona członka rady miejskiej Kożuchowa (Freystadt) N. Schaeffera.

Źródła:
Sinapius T. II s. 969
Blazek T. III s. 149
Doerr s. 165, 187

SCHLIEBITZ

zob.

SCHLEWITZ

SCHLIEWITZ

zob.

SCHLEWITZ

SCHLIK
(SCHLICK)

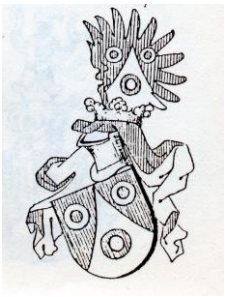

Herb rodowy

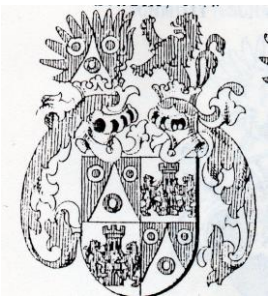

Stary herb hrabiowski

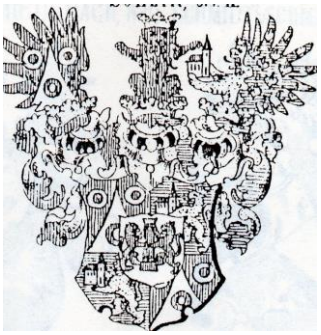

Późniejszy herb hrabiowski

Stary ród czeski pochodzący z okolic Chebu (Eger). Protoplasta rodu – rycerz (?) Henryk Schlik z przydomkiem „Lason", pod koniec XIV wieku żonaty z Konstancją margr. Treviso und Collato miał pięciu synów: Kaspra, Mateusza, Mikołaja, Henryka jun. i Franciszka. Według Adelslexikon byli oni mieszczaninami Chebu (Eger).

Kasper (ur. ok. 1400 – zm. 1449 r.) – kanclerz cesarzy Zygmunta, Albrechta II i Fryderyka III, otrzymał od cesarza Zygmunta olbrzymie majątki w Czechach, Włoszech i na Węgrzech: m. in. w 1437 roku posiadane jako lenno od 1431 roku państwo Passau we Włoszech i stąd wszyscy bracia używali predykatu „hr. von Passau". Od cesarza Albrechta (wówczas jeszcze króla) otrzymał państwo Nitrę na Węgrzech. W 1422 roku (16.07.) uzyskał tytuł barona Rzeszy (Reichsfreiherr), w 1433 r. (1.06.) otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) W tym samym roku (13.07.) jego czterej bracia: Mateusz, Mikołaj, Henrykjun. i Franciszek również otrzymali tytuły hrabiów Rzeszy, w 1437 i 1443 r. wszyscy bracia zostali wpisani w czeski stan panów. Kasper, żonaty z Agnieszką (zm. 1448 r.) – córką księcia Konrada III oleśnickiego, dzieci nie miał i wszystkie swoje majątki przekazał bratu – Mateuszowi oraz synom nieżyjącego już brata Mikołaja.

Mateusz (zm. 1487 r.) – otrzymał od brata większość majątków w Czechach. Żonaty z Kunegundą (Kunką) von Schwarzenberg (wg Pilnacka był żonaty z N.

z Kravaře), miał córkę – N., żonę Godfryda bar. von Limpurg oraz trzech synów: Mikołaja, Hieronima i Kaspra – założycieli odrębnych linii.
Mikołaj hr. von Passau – trzeci z braci, przebywał na dworze cesarzy Zygmunta i Albrechta II. W 1439 roku w służbie cesarza przebywał na Śląsku. Miał dwóch synów: Wilhelma – nie miał dzieci i Wacława – miał trzech synów: Erazma, Pankracego i Alberta którzy zmarli bezdzietnie.
Czwarty syn Henryka – Henryk jun., początkowo kanonik katedry w Regensburgu, następnie mianowany przez papieża Euzebiusza biskupem we Freisingen.
Najmłodszy z pięciu braci – Franciszek, nie miał dzieci.

LINIA MIKOŁAJA.

Najstarszy syn Mateusza – Mikołaj Schlik hr. von Passau und Weisskirchen (zm. 1522 r.), posiadał liczne majątki na terenie Czech. Żonaty z Barbarą bar. von Schenck und Tautenberg, miał czterech synów: Wolfganga, Krzysztofa, Albina i Wiktoryna. Wolfgang nie miał dzieci, Krzysztof zginął w 1577 roku w czasie oblężenia Rzymu – również nie miał dzieci. Dwaj młodsi synowie byli kontynuatorami rodu.
Wiktoryn miał syna – Abunda, na którego wnukach: Hugonie i Janie Erneście potomstwo wymarło w 1623 roku.
Albin – czwarty syn Mikołaja, dożył 97 lat. Żonaty z Brygidą, córką Hugona burgr. von Leissnigk, miał córkę – Małgorzatę, żonę Krzysztofa Jana Kolovrat-Krakovsky oraz syna – Krzysztofa. Krzysztof (ur. 1543 – zm. 1615 r.) był dwukrotnie żonaty: 1. z Katarzyną, córką Tobiasza Hrzan hr. von Harras, 2. z Katarzyną Kolovrat (Krakovsky ?). Z pierwszą żoną miał dziewięcioro dzieci, z których tylko troje przeżyło ojca: dwie córki i syn – Jan Albin. Z drugą żoną miał tylko córkę – Sabinę, żonę Alberta Krzysztofa Kolovrat-Krakovsky
Jan Albin (ur. 1579 r.) – syn Krzysztofa a wnuk Albina, przeniósł się do Berlina. Żonaty z Joanną bar. von Windelfels, ostatnią przedstawicielką tego rodu, miał kilkoro dzieci z których tylko jeden syn – Joachim Andrzej, dożył dorosłego wieku. Joachim Andrzej (ur. 1618 – zm. 23.12.1666 r.) – ostatni męski przedstawiciel tej linii, żonaty (x 16.11.1658 r.) z Chrystianą Marią, córką Chrystiana hr. von Schoenburg und Hartenstein miał tylko dwie córki: N. (ur. 19.08.1660 r.) i Agnetę Juliannę (ur. 18.07.1661 r.) – żonę (x 21.04.1678 r.) Jana Henryka bar. von Malzan z Nowego Grodziska (Neuschloss) koło Milicza (Militsch) na Dolnym Śląsku.

LINIA HIERONIMA.

Hieronim – drugi syn Mateusza a brat Mikołaja, starosta królestwa Czech, zginął na Węgrzech w 1491 roku. Miał syna – Alberta, w 1540 roku landwójta Dolnych Łużyc. Linia wymarła na jego wnuku – Albercie II.

LINIA KASPRA

Kasper II – trzeci syn Mateusza, żonaty z Elżbietą, córką Buriana hr. von Guttenstein i Sigury (Sydonii) hr. von Ortenburg, miał trzy córki z których Walpurga była żoną Jerzego hr. von Eberstein, oraz dziesięciu synów, z których pięciu zmarło w dzieciństwie. Z dorosłych synów: Burian zmarł w 1510 roku bezżennie, pozostali: Stefan, Hieronim, Henryk II i Wawrzyniec posiadali potomstwo.

Potomstwo Stefana.

Stefan (ur. ok. 1486 – zm. 1526 r.) odziedziczył majątki na pograniczu Czech i Miśni, założył tam w 1516 roku kopalnie srebra. Żonaty z Małgorzatą von Pflug bar. von Rabenstein, miał córkę – Sybillę, drugą żonę Adama hr. von Wartenberg, oraz syna – Maurycjusza (zm. 9.11.1578 r.).

Potomstwo Hieronima.

Hieronim – brat Stefana, był żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Schoenburg, 2. z Katarzyną hr. von Gleichen, miał kilkoro dzieci z których dwóch synów: Joachim i Sebastian kontynuowali ród.

1. Joachim (ur. ok. 1530 – zm. 1574 r.) – starosta królestwa Czech, w 1562 roku landwójt Górnych Łużyc, był żonaty z Lukrecją, córką Mikołaja hr. von Salm. Miał trzech synów: Juliusza, Hieronima i Ferdynanda z których tylko Juliusz kontynuował ród.
   Juliusz – żonaty z Anną Marią Ungnad von Weissenwolf miał syna Joachima Andrzeja. Joachim Andrzej (ur. 9.11.1569 r.) – najwyższy sędzia królestwa Czech, zwolennik "zimowego króla" Ferdynanda, został ścięty w Pradze 11.06.1621 roku. Trzykrotnie żonaty: 1. (x 2.02.1598 r.) z Anną bar. von Kolovrat, 2. z Anną Smirzicky von Smirzic (zm. 1610 r.), 3. (x Koźle, Cosel 27.05.1612 r.) z Urszulą Zofią (ur. Koźle, Cosel 1589 – utopiła się 4.12.1649 r. w czasie przeprawy przez Nysę pod Kamieńcem, Kamenz), córką Wilhelma bar. von Oppersdorff z ewangelickiej – kozielskiej linii rodu, wdową po Wiktorynie bar. von Zierotin (zm. 1610 r.). Miał dwie córki i syna – Juliusza.
2. Sebastian – był również żonaty dwukrotnie: 1. z Urszulą von Wartenberg, 2. z Sybillą hr. von Schik. Z pierwszą żoną miał dwóch synów: Kaspra – nieżonatego, który zginął w 1588 roku na Węgrzech i Hieronima – tajnego radcę dworu brandenburskiego, koniuszego i nadłowczego dworu brandenburskiego. Żonaty (x 1601 r.) z Erdmutą Ludwiką bar. von Probus – nie miał dzieci.

Potomstwo Henryka.

Henryk II (zm. przed 1528 r.) – założyciel domu Veliš-Kopidlno, żonaty z Hipolitą hr. von Hohenlohe, miał dwóch synów: Kaspra i Henryka III jun.:

1. Kasper III – żonaty z Elżbietą bar. von Wartenberg miał czworo dzieci:

- Fryderyka (zm. 1611 r.) – członka rady cesarskiej i nadzorcę mennicy królewskiej. Zmarł bezdzietnie;
- Prokopa – zmarł w Niderlandach;
- Henryka – żonatego z Marią Ungnad von Weissenwolff, miał syna – Kaspra, żonatego z Elżbietą brgr von Dohna – nie miał dzieci;
- Sybillę – żonę Zdenka bar. von Kragirz (Krajicz).

2. Henryk III jun.- żonaty z Katarzyną hr. von Gleichen, miał troje dzieci:

- Jerzego Ernesta – żonatego z Sydonią, córką Kaspra bar. Colonna von Fels ze Schneckenburga i Anny hr. von Schlik, miał dwóch synów: Fryderyka – nieżonatego i Henryka IV – założyciela odrębnej linii;
- Filipa – jego syn Henryk Leopold nie miał dzieci;
- Poliksenę – żonę Achacego von Turri.

Linia Henryka IV – syna Jerzego Ernesta.

Henryk IV (zm. 1653 r.) – syn Jerzego Ernesta i wnuk Henryka III jun., rycerz Orderu Złotego Runa, tajny radca dworu cesarskiego, marszałek polny wojsk cesarskich i prezydent dworskiej rady wojennej, żonaty z Anną Marią hr. von Salm-Neuburg miał czworo dzieci z których wieku dorosłego dożyła jedynie córka i syn:

- Maria Sydonia – żona Otto hr. von Friedberg;
- Franciszek Ernest (zm. 16.08.1675 r.) – dwukrotnie żonaty: 1. (x 22.09.1652 r.) z Marią (zm. 1661 r.), córką starosty Górnej Austrii Dawida Ungnand hr. von Weissenwolff i Elżbiety bar. von Joerger, 2. z Elżbietą Maksymilianą, córką Adama hr. von Traudisch, wdową po Wilhelmie Henryku von Schlik a następnie po Franciszku hr. von Taffe-Carlmgsort. Z pierwszą żoną miał syna – Franciszka Józefa, zaś z drugą – troje dzieci: Leopolda Antoniego Józefa, Beatryks Eleonorę Józefę – żonę Ludwika hr. Archinto i Ernestynę Maksymilianę Józefę – żonę N. hr. von Langheim ze Styrii.

  Franciszek Józef (ur. 19.01.1656 r.) – właściciel licznych majątków w Czechach, był prezydentem kamery czeskiej i generalnym poborcą podatków królestwa Czech. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 17.10.1684 r.) z Sylwią Katarzyną (zm. 8.07.1716 r.), córką Jana Oktawiana hr. von Kinsky i Małgorzaty hr. von Portia, 2. (x 1.09.1719 r.) z Anną Józefą, córką Jana Franciszka hr. Kolovrat-Krakovsky. Nie miał dzieci.

  Jego przyrodni brat – Leopold Antoni Józef (ur. 20.01.1663 – zm. 1723 r.) rycerz Orderu Złotego Runa, kanclerz królestwa Czech, był również żonaty dwukrotnie: 1. (x 1678 r.) z Klarą Rozalią hr. von Kaunitz, wdową po Jarosławie Bernardzie von Martinitz, 2. (x 1695 r.) z Marią Józefą (zm. 1737 r.), córką Krzysztofa Franciszka hr. Wratislaw von Mitrowitz. Z pierwszą żoną miał córkę – Marię Annę, żonę (x 1711 r.) Karola Józefa hr. von Souches und Jaispitz, z drugą żoną, syna – Franciszka Henryka oraz córkę - Marię Józefę Filipinę (ur. 24.10.1708 r.).

Franciszek Henryk (ur. 28.02.1696 – zm. 1766 r.) – rycerz Orderu św. Wacława, tajny radca dworu cesarskiego, żonaty (x 18.07.1723 r.) z Marią Eleonorą (ur. 1701 – zm. 12.03.1769 r.), córką Franciszka Wacława hr. von Trautmannsdorf, miał trzy córki: Marię Annę (ur. 4.12.1725 – zm. 4.09.1781 r.) – żonę (x 20.09.1753 r.) Franciszka Alojzego bar. von Hager, tajnego radcę dworu cesarskiego; Marię Franciszkę (ur. 2.10.1738 r.) i Marię Wilhelminę (ur. 8.12.1739 – zm. 1792 r.) oraz syna – Leopolda Franciszka.
Leopold Franciszek (ur. 29.07.1729 – zm. 26.06.1770 r.) – tajny radca dworu cesarskiego, żonaty (x 29.01.1754 r.) z Marią Antonią (ur. 1.06.1729 – zm. Wiedeń, Wien 27.01.1769 r.), córką Otto hr. von Frankenberg-Ludwigsdorf, miał dwie córki: Marię Annę (ur. 5.08.1760 – zm. 27.01.1796 r.) – żonę (x 31.01.1788 r.) Rajmunda Marii von Saurau i Ernestynę (ur. 14.05.1765 r.) – żonę (x 4.05.1799 r.) Józefa hr. von Kolovrat-Krakovsky, oraz sześciu synów z których wieku dorosłego dożył tylko najstaszy – Józef Henryk (pozostali: Leopold – ur. i zm. 10.09.1755 r.; Franciszek Wacław ur. 15.03.1756 – zm. 18.10.1757 r.; Leopold Henryk Franciszek ur. 29.07. – zm. 6.09.1761 r.; Jan Nepomucen ur. 26.06.1762 – zm. 15.01.1768 r.; Henryk ur. ?.11.1767 – zm. 25.02.1769 r.).
Józef Henryk (ur. 11.10.1754 – zm. 1806 r.), żonaty (x 10.09.1781 r.) z Marią Filipiną Hermenegildą hr. von Nostitz-Rieneck (ur. 1765 – zm. 1843 r.), miał dwie córki: Antonię (ur. 18.03.1783 r.) i Marię Elżbietę Filipinę (ur. 26.01.1790 r.) oraz syna – Franciszka Henryka (ur. 20.05.1788 – zm. 1862 r.), generała wojsk austriackich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 1817 r.) z Zofią hr. von Eltz (zm. 1821 r.), 2. z NN miał syna Henryka Franciszka.
Henryk Franciszek (ur. 22.01.1852 – zm. 11.08.1859 r.) – porucznik wojsk austriackich, żonaty (x 1849 r.) z Zofią bar. von Risenfels (ur. 8.10.1831 – zm. 6.07.1861 r.), miał córkę Almerię (ur. Jičinoves 28.04.1856 r.) – żonę (x Rohrbach-Dolna Austria 20.10.1874 r.) Maksymiliana hr. von Sprinzenstein (zm. Sprinzenstein 11.08.1909 r.) oraz dwóch synów: Erweina Franciszka i Franciszka.
Erwein Franciszek (ur. 22.01.1852 – zm. Wiedeń, Wien 26.04.1906 r.) – rycerz zakonu maltańskiego, odziedziczył rodowe majątki: Jičinoves i Veliš. Żonaty (x 28.10.1891 r.) z Marią Teresą ks. zu Hohenlohe-Waldenburg-Schillingfuerst (ur. Wenecja 18.10.1860 r.) nie posiadał potomstwa.
Jego brat – Franciszek (ur. Kopidlno 26.01.1854 r.), żonaty z Bertą Castiglione z domu von Rorer (ur. Graz 12.10.1854 r.), miał córkę – Małgorzatę Marię (ur. Kuetzebuehel w Tyrolu 27.08.1895 r.), żonę dr praw Emeryka von Schreiner, oraz dwóch synów: Henryka Marię (ur. Innsbruck

19.09.1875 r.) i Franciszka Walentyna Marię (ur. St. Valentin 12.04.1882 r.).

Potomstwo Wawrzyńca.

Wawrzyniec (Laurentius) – syn Kaspra a brat Stefana, Hieronima i Henryka, żonaty był trzykrotnie: 1. z N. bar. von Wartenberg, 2. z Elżbietą bar. Berka, Duba und Leipa, 2. z N. bar. von Wartenberg, miał trzech synów:

1. Jana – podczaszego cesarza Karola V;
2. Stefana – zginął na Węgrzech;
3. Krzysztofa – w 1520 r. rektora uniwersytetu w Wittenberdze. Żonaty z Katarzyną bar. von Kolovrat (Krakovsky ?) miał dużo dzieci w tym pięciu synów:

- Stefana – jego dwaj synowie: Krzysztof Ernest i Stefan jun. w 1619 r. zginęli pod Pragą;
- Mateusza i Krzysztofa jun. – zmarłych bez dzieci;
- Ludwika – miał trzech synów nieżonatych;
- Wilhelma – miał syna Jana Henryka, żonatego (x ok. 1632 r.) z Anną bar. von Kochtitz (Kochcicką) (wg Blazka błędnie Kochcicka była żoną Wilhelma), wdową po Joachimie Geraltowskim. Jego syn – Henryk Wilhelm, właściciel Šilhařovic (Schillersdorf) Lutyni Německiej (Niemiecka Lutynia, Deutschleuten) w księstwie cieszyńskim. Żonaty dwukrotnie: 1. z Anną, córką Gundakara księcia von Liechtenstein, 2. z Elżbietą Maksymilianą, córką Jana Jerzego hr. von Traudisch (wg Pilnacka bar. v. Drahotusch), miał tylko córkę – Eleonorę. W późniejszych wiekach ród ten posiadał majątki tylko w Austrii i w Czechach.

Źródła:

Sinapius T. II s. 208-215
Blazek T. I s. 96, T. IV s. 74
Pilnacek T. IV s. 1128
Genealog. Handbuch s. 717-718
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 481-482.

TABLICE GENEALOGICZNE

1. POCZĄTKI RODU I WYMARŁE LINIE MIKOŁAJA I HIERONIMA.

Henryk Schlik zwany Lason
koniec XIV w.
ż. Konstancja mrgrb. Treviso
und Collato
|

Kasper I
ur. ok. 1400 -
zm. 1449 r.
kanclerz cesarzy
Zygmunta,
Albrechta II
i Fryderyka III
1422 r. -
Reichsgraf
1431 r. – hrabia
von Pasau
wł. Nitry
ż. Agnieszka
ks. oleśnicka
(zm. 1448 r.)

Mateusz
zm. 1487 r.
ż. Kunegunda
(Kunka)
v. Schwarzenberg
|
|
|
|
|
|

Mikołaj
w służbie
cesarzy
|

Henryk jun.
biskup
Freisingen

Franciszek
nie miał dzieci

Wilhelm

Wacław
|

Erazm

Pankracy
zmarli bezdzietnie

Albert

Mikołaj
zm. 1522 r.
ż. Barbara
bar. v. Schenck
u. Tautenberg
|
|
|
|
|
|
|

Hieronim
zginął 1491 r.
starosta królestwa
Czech
|
Albert
1540 r. – landwójt
Dolnych Łużyc
|
N.
|
Albert

Kasper II
|
linia
Kaspra II

Wolfgang

Krzysztof
zginął 1577 r.

Albin
zm. w w. 97 lat
ż. Brygida
brgr. v. Leissnigk
|

Wiktoryn
|
Abund
|
N.
|

Krzysztof
ur. 1543 -
zm. 1615 r.
ż. 1. Katarzyna Hrzan
hr. v. Harras
2. Katarzyna Kolovrat
(Krakovsky ?)
|

Małgorzata
m. Krzysztof Jan
Kolovrat-
Krakovsky

Hugon

Jan Ernest
zmarli ok. 1623 r.

Jan Albin
ur. 1579 r.
przeniósł się
do Berlina
ż. Joanna bar.
v. Windelfels
|
Joachim Andrzej
ur. 1618 –
zm. 23.12.1666 r.
ż. (x 16.11.1658 r.)
Chrystiana Maria
hr. v. Schoenburg
u. Hartenstein
|
córki:
a) N. (ur. 19.08.1660 r.)
b) Agneta Julianna
ur. 18.07.1661 r.
m. (x 21.04.1678 r.)
Jan Henryk
bar. v. Malzan
z Nowego Grodziska

córki:
a) 2 córki
b) Sabina – m. Albert Krzysztof
Kolovrat-Krakovsky

2. LINIA KASPRA II.

a) Potomstwo Stefana, Hieronima i Wawrzyńca.

Kasper II
s. Mateusza
ż. Elżbieta v. Guttenstein
|

Burian	Stefan	Hieronim	Henryk II	Wawrzyniec	córki:
zm. 1510 r.	ur. ok. 1486 -	ż. 1. Elżbieta	|	(Laurentius)	a) Walpurga
bezżennie	zm. 1526 r.	v. Schoenburg	dom	ż. 1. N. bar.	m. Jerzy
	wł. kopalń	2. Katarzyna	Veliš-	v. Wartenberg	hr. v. Eberstein
	srebra	hr. v. Gleichen	Kopidlno	2. Elżbieta bar.	b) 2 córki N.
	ż. Małgorzata	|		Berka, Duba	
	v. Pflug bar.			u. Leipe	
	v. Rabenstein	Joachim	Sebastian	3. N. bar. v.	
	|	ur. ok.	ż. 1. Urszula	Wartenberg	
		1530 -	v. Wartenberg	|	
Sybilla	Maurycjusz	zm. 1574 r.	2. Sybilla v. Schik		

m. Adam	zm. 9.11.	starosta	|	Jan	Stefan	Krzysz-
						tof
hr. v.	1578 r.	królestwa	|	podczaszy	zginął	1520 r. –
Wartenberg		Czech,	|	cesarski	na	rektor

1562 r. - _____ Węgrzech uniwersytetu
landwójt Kasper Hieronim w Wittenberdze
Górnych 1588 r. tajny radca, Katarzyna bar.
Łużyc zginął koniuszy v. Kolovrat
ż. Lukrecja na Węgrzech i nadłowczy (Krakovsky?)
hr. v. Salm dworu |
| brandenburskiego |
_____ ż. (x 1601 r.) |
Juliusz Hieronim Ferdynand Erdmunda Ludwika |
ż. Anna Maria zm. bezdzietnie zm. bar. v. Probus |
Ungnad v. bezdzietnie |
Weissenwolff _____
| Stefan Mateusz Krzysztof jun. Ludwik Wilhelm
Joachim | zm. zm. | |
Andrzej | bezdzietnie bezdzietnie 3 synów Jan Henryk
ur. 9.11. _____ nieżonatych ż. (x ok. 1632 r.)
1569 r. Krzysztof Ernest Stefan jun. Anna bar. Kochcicka
najwyższy 1619 r. – zginęli pod Pragą |
sędzia Czech Henryk Wilhelm
ścięty w Pradze wł. Šilhařovic
11.06.1621 r. i Niemieckiej Lutyni
ż. 1. (x 2.02.1598 r.) ż. 1. Anna
Anna bar. v. Kolovrat ks. v. Liechtenstein
2. Anna Smirzicky 2. Elżbieta
v. Smirzic Maksymiliana
(zm. 1610 r.) hr. v. Traudisch
3. (x Koźle 27.05. (Drahotusch ?)
1612 r.) Urszula |
Zofia bar. Eleonora
v. Oppersdorff
(ur. Koźle 1589 –
utopiła się w Nysie
4.12.1649 r.)
|
_____
Juliusz 2 córki

b) Potomstwo Henryka II – dom Veliš-Kopidlno.

Henryk II
syn Kaspra II

zm. przed 1528 r.
ż. Hipolita hr. v. Hohenlohe
|

Kasper III
ż. Elżbieta bar. v. Wartenberg
|

Fryderyk
zm. 1611 r.
czł. rady
cesarskiej
nadzorca
mennicy
królewskiej
nie miał
dzieci

Prokop
zm.
w Nider-
landach

Henryk
ż. Maria
Ungnad
v. Weissen-
wolff
|
Kasper
ż. Elżbieta
brgr. v. Dohna

Sybilla
m. Zdenko
bar. v.
Kragirz

Henryk III jun.
ż. Katarzyna hr. v. Gleichen
|

Jerzy Ernest
ż. Sydonia bar. v. Colonna-Fels
|
Henryk IV
zm. 1653 r.
rycerz Orderu
Złotego Runa,
tajny radca dworu,
marszałek polny
wojsk cesarskich,
prezydent rady wojennej
wł. państwa Veliš-Kopidlno
ż. Anna Maria hr. v. Salm-Neuburg
|

Filip
|
Henryk Leopold
nie miał dzieci

Poliksena
m. Achacy v. Turri

Franciszek Ernest
zm. 16.08.1675 r.
ż. 1. (x 22.09.1652 r.)
Maria Ungnand
hr. v. Weissenwolff
(zm. 1661 r.)
2. Elżbieta Maksymiliana
hr. v. Traudisch
|

Maria Sydonia
m. Otto hr. v. Friedberg

Franciszek Józef
ur. 19.01.1656 r.
prezydent kamery
czeskiej,
generalny poborca
podatków
Królestwa Czech

Leopold Antoni Józef
ur.. 20.01.1663 -
zm. 1723 r.
rycerz Orderu Złotego,
kanclerz królestwa Czech,
marszałek polny wojsk
cesarskich

córki:
a) Beatryks Eleonora Józefa
m. Ludwik hr. Archinto
b) Ernestna Maksymiliana Józefa
m. N. hr. v. Langheim

ż. 1. (x 17.10.1684 r.)
Sylwia Katarzyna
hr. v. Kinsky
(zm. 8.07.1716 r.)
2. (1.09.1719 r.)
Anna Józefa
hr. v. Kolovrat-
Krakovsky
Nie miał
dzieci

ż. 1. (x 1678 r.) Klara Rozalia
hr. v. Kaunitz
2. (x 1695 r.) Maria Józefa
hr. Wratislaw v. Mitrowitz
(zm. 1737 r.)
|

Franciszek Henryk
ur. 28.02.1696 -
zm. 1766 r.

rycerz Orderu
św. Wacława,

tajny radca
dworu cesarskiego
ż. (x 18.07.1723 r.)
Maria Eleonora
hr. v. Trautmannsdorf
(ur. 1701 - zm. 12.03.1769 r.)
|

córki:
a) Maria Anna
m. (x 1711 r.) Karol
v. Sauches u. Jaispitz
b) Maria Józefa Filipi-
na
ur. 24.10.1708 r.

Leopold Franciszek
ur. 29.07.1729 -
zm. 26.06.1770 r.
tajny radca dworu
cesarskiego
ż. (x 29.01.1754 r.)
Maria Antonia
hr. v. Frankenberg-
Ludwigsdorf
(ur. 1.06.1729 -
zm. Wiedeń
27.01.1769 r.)
|
|

córki:
a) Maria Anna
ur. 4.12.1725 –
zm. 4.09.1781 r.
m. (x 20.09.1753 r.)
Franciszek Alojzy
bar. v. Hager
tajny radca dworu
cesarskiego
b) Maria Franciszka
ur. 2.10.1738 r.
c) Maria Wilhelmina
ur. 8.12.1739 –
zm. 1792 r.

Józef
Henryk
ur. 11.10.1754 -
zm. 1806 r.
ż. (x 10.09.1781 r.)
Maria Filipina Hermenegilda
hr. v. Nostitz-Rieneck
(ur. 1765 – zm. 1843 r.)
|

Franciszek Henryk
ur. 20.05.1788 -
zm. 1862 r.

córki:
a) Antonia
ur. 18.03.1783 r.

córki:
a) Maria Anna
ur. 5.08.1760 –
zm. 27.01.1796 r.
m. (x 31.01.1788 r.)
Rajmund Maria
v. Saurau
b) Ernestyna
ur. 14.05.1765 r.
m. (x 4.05.1799 r.)
Józef hr. v. Kolovrat-
Krakovsky

generał kawalerii
wojsk austriackich
ż. 1. (x 1817 r.)
Zofia hr. v. Eltz
(zm. 1821 r.)
3. NN
|
Henryk
Franciszek
ur. 22.07.1820 -
zm. 11.08.1859 r.
porucznik
wojsk
austriackich
ż. (x 1849 r.)
Zofia bar.
v. Risenfels
(ur. 8.10.1831 -
zm. 6.07.1861 r.)
|

b) Maria Elżbieta Filipina
ur. 26.01.1790 r.

Erwein Franciszek ur. 22.01.1852 - zm. Wiedeń 26.04.1906 r. ordynat majoratu Jičinoves i Veliš rycerz zakonu maltańskiego ż. (x 28.10.1891 r.) Maria Teresa ks. zu Hohenlohe- Waldenburg- Schillingfuerst (ur. Wenecja 18.10.1860 r.)	Franciszek ur. Kopidlno 26.01.1854 r. ż. Berta Castiglione (ur. Graz 12.10.1854 r.) |	Almeria ur. Jičinoves 28.04.1856 r. m. (x Rohrbach, Dolna Austria 20.10.1874 r.) Maksymilian hr. v. Sprinzenstein (zm. Sprinzenstein 11.08.1909 r.)

Henryk Maria ur. Innsbruck 19.09.1875 r.	Franciszek Walentyn Maria ur. St. Valentin 12.04.1882 r.	Małgorzata Maria ur. Kuetzbuehel Tyrol 27.08.1895 r. Emeryk Ritter v. Schreiner dr praw

SCHLIK

zob.

SCHLICK

SCHLIPPENBACH

Stary ród pochodzący z księstwa Bergu, znany od drugiej połowy XIV wieku.W pierwszwej połowie XV wieku, w służbie Zakonu Krzyżackiego przenieśli się na teren Kurlandii. W XVIII wieku dzielili się na dwie linie: inflandzką z Bornhusen i kurlandzką z Sahlingen.
Tytuł szwedzkiego hrabiego w 1654 roku (1.06.) uzyskał pułkownik gwardii wojsk szwedzkich – Karol Krzysztof (Fryderyk Krzysztof Karol) von Schlippenbach, właściciel Klein Sahlingen w Kurlandii, Skoevde w Szwecji i Liuksala w Finlandii. Jego syn – Karol Fryderyk (ur. 1658 – zm. 9.01.1723 r.) był panem lennym Wolina (Wollin) na Pomorzu, generałem porucznikiem kawalerii wojsk pruskich i komendantem twierdzy Kołobrzeg (Kolberg). Był założycielem linii brandenburskiej.
Na Śląsku Henryk Leopold Teodor hr. Schlippenbach hr. von Skoevde bar. von Liurula und Sahlingen (ur. 7.05.1788 – zm. 1.12.1847 r.) posiadał Sidzinę (Hennersdorf) koło Nysy (Neisse). Żonaty (x 21.08.1818 r.) z Augustą von Gaza (zm. 1880 r.), miał dwie córki: Melanię (ur. 20.08.1827 r.) i Elżbietę (ur. 24.12.1830 – zm. Wrocław, Breslau 2.05.1909 r.).

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 178-180
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 484-486
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha Jg 73:1900 s. 719-720; Jg 75:1902 s. 760-762; Jg 83:1910 s. 809-811; Jg 99:1926 s. 489-491

SCHLITTGEN

Antoni Gustaw Schlittgen (ur. Berlin 29.10.1814 – zm. Szprotawa, Sprottau 4.07.1885 r.) radca pruskiej kamery królewskiej, był właścicielem huty żelaza w Chocianowie (Kotzenau) koło Lubina (Lueben). Jego syn – Jan Schlittgen, generalny dyrektor hut żelaza w Chocianowie (Kotzenau) i Małomicach (Mallmitz) w 1897 roku (15.03.) uzyskał pruskie szlachectwo.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 486-487

SCHLUCKENAU

zob.

SCHLEINITZ

SCHLUNSKI
(SLUNSKI, SLUNSKY von KRALICZ, *ŚLONSKI, ŚLĄSKI*)

Nobilitowa szlachta śląska osiadła na Morawach oraz w Małopolsce w okolicy Krosna gdzie była znana pod nazwiskiem „Ślonski" vel „Śląski". Ich herb znajduje się w kaplicy Oświęcimów kościoła franciszkańskiego w Krośnie na Podkarpaciu.
Szlachectwo czeskie z predykatem „von Kralicz" uzyskał w 1580 roku (28.03.) Wawrzyniec (Lorenz) Schlunski. Na teren Małopolski przeniósł się Jan Slunski z Kralic. Jego córka - Regina była żoną Floriana Oświęcima. Płyta nagrobna jej z wywodem heraldycznym (herby Slunskich, Kietlicz (Kittlitz), Nowina i Kornicz (Kornitz) znajduje się we wspomnianej kaplicy. Heraldycy polscy błędnie odczytali herb Schlunskich jako Brochwicz (?). Matką Reginy (żoną Jana) była Elżbieta z Witkowic herbu Nowina.
W 1600 roku zmarł i został pochowany w Krośnie Joachim Śląski z Kralic.

Źródła:
Pilnaček T. I s. 58-59
Doerr s. 49

SCHLUTTERBACH

Szlachta austriacka osiadła na Górnym Śląsku pod koniec XVIII wieku. Na początku XIX wieku Ferdynand von Schutterbach był właścicielem Górnej i Dolnej Boryni (Ober- u. Nieder Borin) oraz Godowa (Godow) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau). W 1806 roku był marszkomisarzem. Majątki odziedziczył jego syn – Ferdynand jun., porucznik wojsk pruskich.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 181

SCHMAKOWSKI
(SCHMACKOWSKI, SZMAKOWSKI)

Szlachta wielkopolska (?) pojawiła się na Śląsku w XIX wieku w pruskiej służbie wojskowej. N. von Schmakowski, rotmistrz wojsk pruskich w stanie spoczynku, mieszkał we Wrocławiu (Breslau). Jego syn – N. (Ludwik ?) pierwszy porucznik 22 regimentu piechoty, żonaty był z N. hr. von Ballestrem. Jan von Schmakowski był pocztmistrzem w Baborowie (Bauerwitz) na Górnym Śląsku., jego syn N., był kapitanem wojsk pruskich.
W 1858 roku (1.07.) Ludwik von Schmakowski kupił od rodzeństwa: Elżbiety, Aleksandra i Anny Katarzyny majatek Radawie (Radau) koło Olesna (Rosenberg) na Górnym Śląsku. W 1866 roku (16.12.) przekształcił go w majorat. Na początku XX wieku ordynatem majoratu był Karol von Schmackowski, rycerz zakonu Kawalerów Maltańskich.

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 181
Krane s. 116

SCHMATERLE
(SCHMATERLE von STERNFELD)

W 1642 roku (28.03.) został nobilitowany z predykatem "von Sternfeld" Melchior Ferdynand Schmaterle, sekretarz biskupiej rejencji w Nysie (Neisse). Potomkowie jego używali jako nazwiska predykatu. Posiadali w okolicy Grodkowa (Grottkau) m. in. Lubiatów (Lobedau) i Janową (Johnsdorf).

Źródła:
Blazek T. III s. 168
Doerr s. 124

SCHMAUS

zob.

SMAUS

SCHMEISS
(SCHMEISS von EHRENPREISSBERG)

W 1645 roku (27.05.) szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Ehrenpreissberg" otrzymali bracia Jan (Johann) i Chrystian Schmeiss.
Jan Schmeiss von Ehrenpreissberg (ur. Wrocław, Breslau 10.06.1579 – zm. 18.12.1648 r.) był członkiem rady i kanclerzem margrabiów brandenburskich. Chrystian – radcą kamery brandenburskiej i od ok. 1659 roku rezydentem brandenburskim we Wrocławiu (Breslau). Potomkowie ich żyli na Łużycach do końca XVIII wieku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 970
Blazek T. III s. 110

SCHMELING

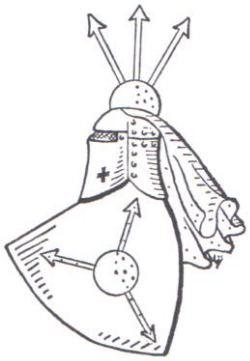

Herb rodowy wg Adelslexikon herb rodowy wg Pilnacka

Herb wg Blażka Herb szlachecki

Blażek i Pilnaček pomylili dwa rody pomorskie o tym samym nazwisku – umieszczone herby są herbami nobilitowanego rodu von Schmeling znanego od 1660 roku : Henryka Joachima Schmelinga – właściciela Sabowa koło Pyrzyc (Pyritz) i Pinnow, zaś informacje dotyczą starego pomorskiego i inflanckiego rodu znanego już od XIII wieku: w 1283 roku (30.11.) występuje w dokumentach pomorskich rycerz (miles) Smelingus. Na Pomorzu posiadali m. in. majątki: Dobre Małe (Todenhagen) i Dobiesławiec (Neuenhagen) koło Koszalina (Koeslin).
Adolf Bogusław von Schmeling (zm. po 1730 r.), właściciel licznych majątków na Pomorzu, prawdopodobnie potomek Henryka Joachima, ożenił się na Śląsku (x 1715 r.) z Marią Anną Luizą, córką Jerzego Fryderyka Bludowskiego. Żona wniosła mu w posagu Haźlach (Haslach) w księstwie cieszyńskim. Majątki na Pomorzu sprzedał. Miał pięcioro dzieci z których wieku dorosłego dożyło tylko dwoje: Joanna Małgorzata Szarlotta i Ernest Fryderyk Gottlob, który miał syna – Leopolda.

W 1860 roku Eckhart von Schmeling, oficer wojsk pruskich, kupił majątek Niwiska (Niebusch) i Kaczeniec (Rohrwiese) koło Kożuchowa (Freystadt). Mająt-

ki odziedziczył jego syn – Fryderyk, major wojsk niemieckich. Na początku XX wieku posiadała je wdowa po Fryderyku – Jadwiga von Schmeling z domu von Mutzenbecher.
W 1896 roku Hermann von Schmeling kupił majątek Wojciechowo Wielkie (Gross Woitsdorf) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg).

Źródła:
Sinapius T. II s. 970-971
Blażek T. IV s. 75
Zedlitz T. IV s. 182
Pilnaček T. IV s. 1134-113
Krane s. 116
Schles. Wappenbuch szp. 140
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 508-509

SCHMELZDORF

Wymarły w XVIII wieku ród śląski, pochodzili ze Śmiłowic (Schmelzdorf) i Lasocic (Lassoth) w księstwie nyskim.
Jan Leopold von Schmelzdorf w latach 1739 – 1742 był rewizorem akcyzowym w Opawie (Troppau). Żonaty był z Anną Joanną Leopoldyną von Themisch (zm. 3.05.1742 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 971
Blażek T. IV s. 75

SCHMELZDORF
(STEPHAN von SCHMELZDORF)

W 1696 roku (24.01.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Schmelzdorf" otrzymał Jan Ignacy Stephan, właściciel Śmiłowic (Schmelzdorf) w księstwie nyskim.
Potomkowie używali tylko predykatu. W 1751 r. (3.01.) zmarła w Szklarach (Glaesendorf) koło Grodkowa (Grottkau) Maria Róża Antonia von Schmelzdorf, żona N. von Kunitz. W 1753 r. zmarła we Wrocławiu (Breslau) Joanna Leopoldyna von Schmelzdorf.

Żródła:
Blażek T. III s. 114, 155
Doerr s. 175

SCHMERHOWSKI
(SCHMERHOWSKI von LIDKOWITZ, ŠMERHOVSKY z LIDKOVIC)

Odmiany herbu szlacheckiego

Nobilitowana szlachta czeska, w 1550 roku (14.11.) dyplom herbowy otrzymał Piotr Schmerhowsky. Pilnaček pisze, że była to nobilitacja z predykatem „von Lidkowitz”. Doerr nie wspomina o nobilitacji ani o predykacie. Blażek twierdzi, że w 1651 roku (31.05.) inkolat czeski (?) uzyskał Bernard Feliks Schmerhowski von Lidkowitz. W XVII wieku ród podzielił się na linie: czeską, morawską i śląską.

Linia śląska wydzieliła się z linii morawskiej: Bohuslav Norbert Schmerhowski (ur. 1618 – zm. w Hranicach 16.10.1675 r.), żonaty z Anną Marią Heyne (zm. 1672 r.), miał syna – Jana Teodora (ur. 7.07.1648 – zm. 1.05.1715 r.), starostę Krnova (Karniów, Jaegerndorf) i właściciela Hoštic Velkich (Gross Hoschuetz). Żonaty (x 3.02.1690 r.) z Marią Elżbietą Pott bar. von Lubrac (ur. 1660 – zm. 1718 r.), wdową po Baltazarze Zygmuncie Cirkovskim, miał tylko trzy córki: Annę Małgorzatę - żonę (x 22.01.1709 r.) Jana Rudolfa bar. von Eichendorff; Józefę Janinę (zm. 1746 r.) – żonę (x 28.03.1714 r.) Karola Józefa Rogoyskiego, właściciela Dąbrówki Górnej (Dombrowka) koło Krapkowic (Krappitz) w księstwie opolskim; Marię Elżbietę – żonę (x 6.02.1719 r.) Franciszka Adama von Kalckreuth z Dłużka (Dulzig). Maria Elżbieta zmarła w 1759 roku (15.06.) i na niej wymarła śląska linia rodu, linia czeska wymarła w XIX wieku .

Źródła:
Blażek T. I s. 96, T. IV s. 75
Pilnaček T. IV s. 1135-1136
Doerr s. 26
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 245-246

TABLICE GENEALOGICZNE LINII ŚLĄSKIEJ

Wacław Schmerkowski v. Lidkowitz
Syn Piotra (?)
ż. Helena Podstatzky v. Prusinowitz
|
Bohuslav
ż. Marianna Odersky
|
Jan
ż. Zuzanna Martinkowsky
|
Bohuslav Norbert
ur. 1618 – zm. Hranice 16.10.1675 r.
ż. Anna Maria Heyne
(zm. 1672 r.)
|
Jan Teodor
ur. 7.07.1648 – zm. 1.05.1715 r.
starosta Krnova
wł. Hoštic Velkich
ż. (x 3.02.1690 r.) Maria Elżbieta Pott
bar. v Lubrac
(ur. 1660 – zm. 1718 r.)
|
córki:

a) Anna Małgorzata
m. (x 22.01.1709 r.)
Jan Rudolf bar. v. Eichendorff
b) Józefa Janina
zm. 1746 r.
m. (x 28.03.1714 r.)
Karol Józef Rogoyski
wł. Dąbrówki Górnej
c) Maria Elżbieta
zm. 15.06.1759 r.
m. (x 6.02.1719 r.)
Franciszek Adam v. Kalckreuth
z Dłużka

SCHMESKAL

zob.

ZMESKAL

SCHMETTAU
(SCHMETTAU von SCHMETTOW)

Herb hrabiowski wg Adelslexikon Herb hrabiowski śląski

Stary ród hrabiowski pochodzący z Węgier, gdzie miał się nazywać Szmettay, w XIV i XV wieku znany również w Serbii. W 1470 roku Mattias von Schmettau przybył z królem Maciejem Korwinem na Śląsk. Potomkowie jego osiedli również na Pomorzu, w Brandenburgii i w innych krajach niemieckich.
Jerzy Smete (Schmete) występujący w dokumentach w latach 1562 – 1579, mieszkał w Nysie (Neisse). Jego wnukowie bracia: Jerzy – kupiec wrocławski,

Godfryd – kupiec w Prudniku (Neustadt) i Ernest – kupiec we Wrocławiu (Breslau) i właściciel Górnych Drzemlikowic (Ober Dremling) koło Oławy (Ohlau) oraz Henryk – kaznodzieja dworu brandenburskiego, byli założycielami czterech linii rodu. Linia Godfryda uzyskała brandenburski tytuł hrabiowski.
W XVII wieku Szymon von Schmettau (zm. 1633 r.), żonaty z Zofią Reginą von Jaloffka (zm. 1641 r.) miał syna - Godfryda (zm. 1672 r.), właściciel majątków w księstwie opolskim, żonatego z Małgorzatą Sybillą von Tarnau (zm. 1670 r.) z księstwa brzeskiego. Jego syn – Wolfgang bar. von Schmettau (ur. 1648 – zm. 1711 r.), zonaty z Szarlottą von Fuchs (ur. 1669 – zm. 1735 r.), miał córkę – Luizę Henriettę (ur. 22.02.1701 r.), żonę Sylwiusza Eberharda bar. von Frankenberg-Ludwigsdorff (ur. 30.12.1682 r.).
Jerzy von Schmettau żonaty z Kunką (Kunegundą) N. zmarły w 1672 roku i pochowany 10.10.1672 roku we Wrocławiu (Breslau), miał dwóch synów:

1. Godfryda (zm. Wrocław, Breslau 1703 r.) – członka rady króla pruskiego, właściciela Trzcińc (Tschenz), Stanicy (Arensdorf), Pniewa (Osterwalde) i Lubniewic (Koenigswalde) koło Sulechowa (Zuellechau). Jego synem był Tymoteusz, właściciel Stanicy (Arensdorf). Żonaty z N. von Hohenstein, miał tylko córkę – N., żonę N. von Graeben.
2. Wolfganga (zm. 5.02.1711 r.) – właściciela Lubniewic (Koenigswalde), w 1704 roku posła króla pruskiego w Niderlandach.

W 1668 roku (8.10.) bracia: Jerzy, Godfryd i Ernest otrzymali od cesarza Leopolda I potwierdzenie starego szlachectwa czeskiego. Godfryd i Ernest byli założycielami dwóch podstawowych brandenburskich linii rodu: linia Godfryda z Tschanich oraz linia Ernesta z Droemling. Przedstawiciele obu linii posiadali również majątki na Śląsku.

LINIA GODFRYDA Z TSCHANISCH.

W 1717 roku (17.02.) synowie Godfryda, bracia: Godfryd Wilhelm, Karol Fryderyk i Jan Gottlob uzyskali od cesarza Karola VI tytuły czeskich baronów. Dwaj pierwsi – Godfryd Wilhelm i Karol Fryderyk byli założycielami dwóch podlinii: starszą – Godfryda Wilhelma z Pomorska (Pommerzig) koło Sulechowa (Zuellichau) i młodszą – Karola Fryderyka z Holtorp.

A. Podlinia starsza Godfryda Wilhelma z Pomorska (Pommerzig).

Godfryd Wilhelm bar. von Schmettau (ur. 4.05.1682 – zm. 6.07.1728 r.), był założycielem i I ordynatem majoratu Pomorsko (Pommerzig). Żonaty z Anną Chrystianą (ur. 25.02.1689 – zm. 9.09.1747 r.), jedyną córką Jerzego Henryka von Rosenberg, miał dziesięcioro dzieci:

1. Godfryda Henryka - kontynuatora podlinii majorackiej;
2. Agnieszkę Chrystianę Szarlottę Wilhelminę (ur. 17.01.1712 – zm. 18.03.1796 r.) – założycielkę w Schmettow ewangelickiej fundacji żeńskiej (diakonia ?), której została przełożoną. Dwukrotnie zamężna: 1. (x 1732 r.) – z Fryderykiem Amadeuszem von Schmettau (zm. 23.12.1738

r.), 2. (x 23.10.1747 r.) z Fryderykiem Aleksandrem hr. von Schwerin (zm. 7.02.1776 r.);
3. Henriettę Pelegrinę (ur. 11.07.1713 – zm. 1783 r.);
4. Fryderykę Wiktorię Zofię (ur. 1.09.1715 – zm. 19.11.1776 r.) – żonę (29.01.1739 r.) Erdmunda Karola Reichsgr. von Roedern (zm. 1.10.1782 r.) ze Skały (Hohlstein) koło Lwówka (Loewenberg);
5. Joannę Maksymilianę (ur. i zm. 1716 r.);
6. Joannę Filipinę (ur. 1718 – zm. 1723 r.);
7. Rudolfa Wilhelma Godfryda (ur. i zm. 1719 r.);
8. Marię Amalię Sybillę (ur. 1720 – zm. 1722 r.);
9. Karola Leopolda Godfryda (ur. 24.10.1723 – zm. Królewiec, Koenigsberg 16.08.1776 r.) – rycerza zakonu joannitów, i rycerza Orderu Orła Czerwonego, właściciela Staniszowa (Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg). Żonaty (x 1750 r.) z Wilhelminą Amalią (zm. 29.01.1784 r.), córką Otta hr. von Schwerin, miał dwie córki: Amalię Karolinę (ur. 9.04.1751 r.) – żonę (x 28.01.1767 r.) Ahaswera Henryka hr. von Lehndorf; Fryderykę Henriettę (ur. 28.07.1753 – zm. 19.08.1786 r.) – żonę (x 17.07.1784 r.) Henryka XXXVIII Reichsgr.Reuss von Plauen.
10. Bernarda (Wilhelma Godfryda) (ur. 6.06.1724 – zm. 2.07.1802 r.) – właściciela Olesznej (Langenoels) i Rząsin (Welkersdorf) koło Lwówka (Loewenberg). Żonaty (x 1748 r.) z Natalią Heleną Amalią (ur. 29.01.1728 – zm. 5.03.1778 r.), córką Aleksandra hr. Gołowkina, rosyjskiego ambasadora w Hadze, miał córkę – Henriettę Amalię (ur. 14.05.1757 r.), mieszkającą w Berlinie.

Godfryd Henryk (ur. 3.04.1710 – zm. 27.08.1762 r.) – najstarszy syn Godfryda Wilhelma, był II ordynatem majoratu. W 1742 roku (24.02.) razem z braćmi i kuzynami otrzymał od cesarza Karola VII tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf), był pruskim ministrem państwa i nadłowczym królewskim. Żonaty (x 7.11.1731 r.) z Franceliną Leopoldyną Beniaminą (ur. 11.07.1708 – zm. 14.04.1794 r.), córką Franciszka Leopolda bar. von Schoenaich, miał również dziesięcioro dzieci:

1. Godfryda Henryka Leopolda - III ordynata majoratu;
2. Otto Godfryda (ur. 10 – zm. 31.12.1733 r.);
3. Chrystianę Jadwigę Felicitę (ur. 7.03.1735 – zm. 1.03.1774 r.) – żonę Ernesta Ludwika Reichsgr. von Finkenstein (zm. 23.03.1785 r.);
4. Henriettę Ottonettę Hermannę (ur. 24.06.1736 r.) – żonę (x 1759 r.) Krzysztofa Otta Reichsgr. von Schoenaich;
5. Karola Erdmana Godfryda (ur. 7.09.1738 – zginął na wojnie w 1759 r.);
6. Fryderykę Szarlottę Bernardynę (ur. 1.11.1739 – zm. 17.12.1772 r.) – żonę (x 21.11.1753 r.) Otta Ludwika Zygmunta Reichsgr. von Schwerin (zm. 18.12.1787 r.);
7. Franciszka Bernarda Godfryda (ur. 30.03. – zm. 17.09.1742 r.);

8. Samuela Filipa Godfryda (ur. 13.01.1744 r.) – proboszcza (ewangelickiego) w Bartsch (Barycz ?), właściciela Gross Schweine. Żonaty (x 21.06.1775 r.) z Augustą Fryderyką von Kalckreuth (ur. 28.11.1733 r.);
9. Amalię Wilhelminę Ferdynandę (ur. 16.10.1745 – zm. 29.01.1804 r.) – przełożona fundacji Grobu Świętego;
10. Bernarda Aleksandra Godfryda (ur. 5.05.1748 r.) – pułkownika regimentu gwardii. Żonaty (x 24.11.1784 r.) z Augustą Joanną Antonią (ur. 24.05.1751 r.), córką Wernera Filipa von Wulffen, miał dwoje dzieci: Franciszkę Bernardę Amalię (ur. 30.10.1785 – zm. 10.10.1786 r.) i Bernarda Filipa Godfryda (ur. 12.04.1787 r.) – oficera wojsk pruskich.

Godfryd Henryk Leopold (ur. 21.10.1732 r.) – III ordynat majoratu Pomorsko (Pommerzig), żonaty (x 2.12.1766 r.) z Szarlottą (Luizą Dorotą) (ur. 14.11.1750 r.), córką generała wojsk pruskich Fryderyka Bogislawa von Tauenzien, miał czworo dzieci:

1. Augusta Bogislawa Leopolda Godfryda (ur. 14.10.1767 r.) – prałata katedry (ewangelickiej) w Kołobrzegu (Kolberg), rycerza zakonu joannitów. Żonaty (x 2.09.1795 r.) z Ulryką Marią (ur. 23.04.1767 r.), młodszą córką Karola Augusta bar. von Behr, miał trzy córki: a) Zofię Luizę Karolinę Dorotę Amalię (ur. 22.06.1796 r.), b) Szarlottę Augustę Karolinę Leopoldę Henrykę (ur. 14.03.1798 r.), c) Dorotę Fryderykę Konstancję Ulrykę (ur. 19.07.1801 r.);
2. Konstancję Otylię Franciszkę Joannę (ur. 6.06.1772 r.) – żonę (x 17.07.1799 r.) Fryderyka Wilhelma von Gaudi (ur. 28.04.1765 r.), majora wojsk pruskich i rycerza orderu „pour la Merite”;
3. Józefę (ur. 1769 – zm. 1770 r.);
4. Adelajdę (ur. i zm. 1773 r.).

XIX – XX wiek.

W XIX wieku na Śląsku żyło potomstwo najmłodszego syna II ordynata majoratu Pomorsko (Pommerzig) – Bernarda Aleksandra Godfryda (ur. 5.05.1748 r.).
Jego jedyny syn – Bernard Filip Godfryd (ur. 12.04.1787 – zm. 8.06.1872 r.), rycerz zakonu joannitów, był właścicielem Chróstnik (Brauchitschdorf) koło Lubina (Lueben). Żonaty (x 9.12.1814 r.) z Waleską Agnieszką Elżbietą von Wulffen (ur. Grabów, Grabow 25.05.1798 – zm. Legnica, Liegnitz 12.01.1881 r.), miał sześcioro dzieci:

1. Bernarda Godfryda Emila Karola Oskara Ferdynanda Wilhelma (ur. 2.03.1818 – zm. 11.03.1889 r.) – właściciela Rzeczycy (Rietschuetz) koło Głogowa (Glogau). Żonaty (x 13.06.1843 r.) z Marią Szarlottą Fryderyką von Raumer (ur. 25.11.1821 – zm. 27.01.1887 r.) miał siedmioro dzieci:
    a) Ewelinę Szarlottę Waleskę Almę Emilię (ur. Łagoszów Mały, Klein Logisch 1.05.1844 r.) – żonę (x Pomorsko, Pommerzig 30.09.1861 r.) Huga von Graeve (zm. 1.01.1893 r.), majora wojsk pruskich;

b) Bernarda Godfryda Karola (ur. Łagoszów Mały, Klein Logisch 12.04.1846 zm. po 1904 r.) - właściciela Dębca (Dammitsch) koło Wołowa (Wohlau), fundatora fundacji (diakonii ?) „Schmettow-Schwerin" w Rzeczycy (Retschuetz). Żonaty (x Jędrzejów k. Grodkowa, Endersdorf b. Grottkau 30.10.1873 r.) z Leonią hr. von Francken-Sierstorpff (ur. Jędrzejów, Endersdorf 22.05.1853 r.) miał dziesięcioro dzieci:

- Bernarda Godfryda Aleksandra (ur. Dębiec, Dammitsch 25.03.1875 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Berlin 4.10.1898 r.) z Tomazyną hr. von Wachtmeister (ur. Bassendorf 10.11.1874 r.), miał syna – Bernarda Godfryda Aleksandra Aksela Huberta Alfreda (ur. 13.08.1901 r.);
- Marię Angelę Hubertę Leonię (ur. Dębiec, Dammitsch 5.05.1876 r.) – żonę (x Pomorsko, Pemmerzig 23.10.1894 r.) Artura bar. von Zastrow, właściciela Kiełpina (Koelpin) koło Szczecina (Stettin);
- Łazarza Bernarda Godfryda (ur. Dębiec, Dammitsch 14.05.1878 r.) – oficera wojsk niemieckich;
- Rut Elżbietę (ur. 20.09.1879 r.) – żonę (x Wrocław, Breslau 11.08.1897 r.) Alfreda hr. von Strachwitz, właściciela Rozmierki (Rosmierka) koło Strzelec Opolskich (Gross Strehlitz) na Górnym Śląsku;
- Joannę Franciszkę (ur. 7.02.1881 r.);
- Magdę (ur. 13.01.1885 r.);
- Jana Macieja Bernarda Godfryda (ur. 9.11.1887 r.);
- Leonię Jadwigę Eleonorę (ur. 24.12.1889 r.);
- Ferdynandę Franciszkę Hubertę Marię (ur. 10.07.1893 r.);
- Bernarda Godfryda Huberta (ur. 2.03.1896 r.).

c) Bernarda Godfryda Wilibalda Franciszka Wilhelma (ur. Łagoszów Mały, Klein Logisch 5.06.1848 – zm. po 1905 r.) – pułkownika i dowódcę brygady kawalerii, właściciela Drzonowa (Schlesisch Drehnow) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Żonaty (x Drzonów, Schlesisch Drehnow 30.10.1878 r.) z Marią von Klinckowstroem (ur. 30.10.1854 r.), miał dwoje dzieci:
- Waleskę Jettinę Leontynę Marię Paulinę Annę (ur. Brandenburg 6.03.1881 r.);
- Godfryda (ur. Brandenburg 26.06.1883 r.);

d) Marię Luizę Elżbietę Emilię Waleskę (ur. Łagoszów Mały, Klein Logisch 13.06.1849 r.) – żonę (x Pomorsko, Pommerzig

25.11.1871 r.) Egona von Vollard-Bockelberg, generała majora wojsk niemieckich;

e) Bernardynę Szarlottę Waleskę (ur. Łagoszów Mały, Klein Logisch 21.06.1851 r.) – żonę (x Pomorsko, Pommerzig 14.06.1868 r.) Artura bar. von Zastrow z Kiełpina (Koelpin) właściciela Palcka (Palzig), Rakowa (Rackau) i Przetocznicy (Hammer) koło Świebodzina (Schwiebus);

f) Bernarda Godfryda Egona (ur. Pomorsko, Pommerzig 31.08.1856 r.) – żonaty (x Pogwizdów k. Jawora, Langhelwigsdorf b. Jauer 16.11.1885 r.) z Julią Matyldą Gertrudą von Loesch (ur. Pogwizdów, Langhelwigsdorf 24.03.1871 r.), miał dwie córki: Marię Helenę (ur. Berlin 15.08.1896 r.) i Gertrudę Ewelinę Felicitas (ur. Berlin 18.05.1899 r.);

g) Waleskę Ulrykę Marię Annę Leontynę Augustę (ur. Pomorsko, Pemmerzig 23.04.1859 r.) – żonę (x Pomorsko, Pommerzig 23.09.1879 r.) Jobsta bar. von Manteuffel, majora wojsk niemieckich;

2. Emilię Amalię Adelbertę (ur. Chróstniki, Brauchitschdorf 10.02.1821 r.) – żonę (x 12.04.1839 r.) Adolfa von Bagewitz (zm. 1893 r.), właściciela Drigge, Dusswitz i Saalkow na Rugii (Ruegen);

3. Maksymiliana Bernarda Godfryda Karola (ur. Chróstniki, Brauchitschdorf 15.10.1824 – zm. Chróstniki, Brauchitschdorf 12.09.1886 r.) – właściciela Chróstnik (Brauchitschdorf) i Obory Górnej (Ober Oberau) koło Lubina (Lueben). Dwukrotnie żonaty: 1. (x Baden-Baden 13.08.1853 r.) z Justyną hr. Bluecher von Wahlstatt (ur. 26.06.1829 – zm. Baden-Baden 4.01.1854 r.), 2. (x Bergen – Rugia 27.11.1857 r.) z Adelą Emilią Klotyldą von Usedom (ur. Glutzow 24.07.1840 – zm. Berlin 16.03.1895 r.). Z pierwszą żoną nie miał dzieci, z drugą miał troje:

   a) Eberharda Bernarda Godfryda (ur. Halberstadt 17.09.1861 r.) – właściciela Chróstnik (Brauchitschdorf), majora wojsk niemieckich, adiutanta szefa sztabu generalnego. Żonaty (x Sulibórz na Pomorzu, Gross Silber Pommern 3.10.1888 r.) z Hermy von Rundstedt (ur. Poczdam, Potsdam 3.07.1870 r.), miał pięcioro dzieci:
   - Bernarda Godfryda Maksymiliana (ur. Berlin 29.12.1889 r.);
   - Bernarda Godfryda Rudolfa (ur. Berlin 8.01.1891 r.);
   - Aleksandrę Hermy (ur. Berlin 18.02.1892 r.);
   - Adelę Elżbietę Wiktorię (ur. Berlin 4.08.1896 r.
   - Aleksandrę Alice Klarę Helenę Klotyldę (ur. Świebodzice, Freiburg in Schlesien 3.07.1900 r.);

   b) Adelajne (ur. Halberstadt 30.10.1865 r.);

   c) Klotyldę (ur. Boldevitz Rugia 18.04.1871 r.);

4. Ryszarda Bernarda Godfryda Aleksandra (ur. 20.10.1828 r.) – rotmistrza wojsk austriackich, żonatego (x 4.09.1853 r.) z Angeliką von Damaszkin de Németh (ur. 26.08.1835 r.). Miał pięcioro dzieci:
   a) Annę Waleskę Pulcherię (ur. 15.12.1857 r.) – przełożoną fundacji (diakonii ?) w Rzeczycy (Rietschuetz);
   b) Angelikę Waleskę Pulcherię Annę (ur. 19.10.1859 r.) – żonę (x 1899 r.) dr medycyny Jana Haendel;
   c) Leonę Waleskę Annę (ur. 23.08.1861 r.) – żonę (x Rzeczyca, Rietschuetz 26.02.1887 r.) Henryka von Vietinghoff majora wojsk niemieckich;
   d) Marię Waleskę Pulcherię (ur. 21.02.1863 r.) – diakonissę w Rzeczycy (Rietschuetz);
   e) Ryszarda Bernarda Godfryda Szymona Arcina Samuela (ur. 8.11.1865 r.) – szefa eskadronu huzarów, żonatego (x Gdańsk, Danzig 9.01.1894 r.) z Gertrudą Heine (ur. 22.09.1870 r.). Miał troje dzieci:
      - Hilmara Ryszarda Feliksa Samuela (ur. Gdańsk, Danzig 17.04.1895 r.);
      - Marię Angelę Waleskę Pulcherię Anną Gertrudę (ur. Wrzeszcz, Langfuhr 19.07.1896 r.);
      - Annę Elżbietę Leonę Angelikę Pulcherię (ur. Metz 30.11.1899 r.).
5. Rudolfa Bernarda Godfryda Erdmanna (ur. 21.11.1831 – zm. 9.12.1870 r.) – właściciela Gaad. Żonaty (x Karlove Vary, Karlsbad 29.07.1856 r.) z Matyldą von Gyertyanffy z Bodda (ur. 19.05.1838 r.), miał tylko córkę – Emilię Waleskę Annę Leontynę Matyldę Rudolfinę Krystynę Deobatę (ur. Budapeszt 21.08.1857 r.).
6. Leontynę Bernardynę Waleskę (ur. 20.03.1834 r.) – żonę (x Chróstniki, Brauchitschdorf 22.11.1853 r.) Thure von Klinckowstroem, właściciela Drzonowa (Schlesisch Drehnow).

B. Podlinia młodsza Karola Fryderyka z Holtorp (duńska).

Założycielem tej podlinii był młodszy brat Godfryda Wilhelma z Pomorska (Pommerzig) – Karol Fryderyk (ur. 19.02.1691 – zm. 16.08.1728 r.). Żonaty (x 3.04.1718 r.) z Jadwigą (ur. 18.08.1695 – zm. 2.04.1725 r.), córką Woldemara bar. von Loewenthal, miał syna – Woldemara Hermanna (ur. 26.05.1719 – zm. 24.10.1785 r.), generała kawalerii wojsk duńskich, właściciela Holtorp. W 1742 roku razem ze swoimi kuzynami otrzymał tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Żonaty (x 27.11.1743 r.) z Georginą Amalią (ur. 25.02.1716 – zm. Schleswig 1.09.1796 r.), córką Franciszka Erdix de Frechappelle przedstawiciela Wielkiej Brytanii w Hannowerze, miał troje dzieci:

1. Benedyktę Marię Antonię (ur. 22.12.1746 r.);

2. Woldemara Fryderyka (ur. 25.02.1749 – zm. 7.07.1794 r.) – pułkownika wojsk duńskich i do 1773 roku posła duńskiego na dwór brandenburski, autora licznych pism.
3. Najstarszy – Karol Jakub Woldemar (ur. 25.12.1744 r.), generał porucznik i szef regimentu wojsk duńskich, odziedziczył Holtorp. Żonaty (x 14.08.1778 r.) z Anną Katarzyną (ur. 14.08.1757 r.), córką Jana Ulryka von Moellmann, miał pięcioro dzieci:
    a) Amalię Ulrykę (ur. 21.04.1780 – zm. 30.01.1787 r.);
    b) Woldemara Hermanna (ur. 25.05.1782 – zm. 7.04.1783 r.);
    c) Fryderykę Antonettę (ur. 29.03.1784 – zm. 9.02.1787 r.);
    d) Marię Georginę Karolinę (ur. 22.02.1786 r.);
    e) Amalię Ulrykę (ur. 29.04.1791 r.).

Na nich wymarła podlinia młodsza, w połowie XVIII wieku Holtorp został sprzedany.

LINIA ERNESTA Z DROEMLING.

Linia Ernesta z Droemling na przełomie XVII i XVIII wieku podzieliła się na trzy podlinie: 1. Podlinia Samuela jun., 2. Podlinia Fryderyka Wilhelma ze Stueck, 3. Podlinia z Heckendorf. Ta ostatnia wymarła w 1738 r. (22.12.) na Fryderyku Amadeuszu von Schmettau. Syn Ernesta – Fryderyk Wilhelm oraz wnuk Ernesta – Samuel jun. byli założycialami dwóch podlinii.

Syn Ernesta – Samuel sen. (ur. 1658 – zm. 1709 r.) miał dwóch synów: Samuela jun. – założyciela własnej podlinii i Karola Krzysztofa. Karol Krzysztof (ur. Berlin 3.06.1696 – zm. Brandenburg 27.10.1775 r.), generał porucznik wojsk pruskich, rycerz Orderu Orła Czarnego, żonaty (x 10.12.1740 r.) z Marią Katarzyną Emerencją (ur. Wiedeń, Wien 23.11.1718 – zm. 16.03.1771 r.), córką Mikołaja bar. von Corrado generała majora wojsk cesarskich, miał sześcioro dzieci:

1. Fryderyka (ur. 23.11.1741 r.) – kapitana wojsk pruskich w regimencie księcia – nastepcy tronu pruskiego. Żonaty był (x 7.06.1797 r.) z Henriettą Luizą Christianą Marią (ur. 10.04.1765 r.), córką Walentyna Fryderyka von Ruechel, pułkownika wojsk pruskich.
2. Wilhelma Karola (ur. 25.01. – zm. 24.11.1743 r.);
3. Albertynę (ur. 21.02.1744 – zm. 3.12.1803 r.) – żonę (x 2.07.1774 r.) Leopolda Lebrechta von Schlegel (ur. 9.10.1742 – zm. 15.01.1780 r.), kapitana wojsk pruskich;
4. Marię Annę Karolinę (ur. 12.03.1745 – zm. Poczdam, Potsdam 5.05.1795 r.) – żonę (x 14.01.1770 r.) Jana Henryka Albrechta von Doeberitz (ur. 24.08.1738 r.), generała majora wojsk pruskich, rycerzan zakonu joannitów, właściciela państwa Rahwerder w Nowej Marchii;
5. Antonię (ur. 9.11.1746 – zm. 22.02.1749 r.);
6. Wilhelma Augusta (ur. 19.02.1748 – zm. 2.04.1749 r.).

A. Podlinia Samuela jun.

Założycielem tej podlinii był wnuk Ernesta – Samuel jun. (ur. 26.03.1684 – zm. 18.08.1751 r.). W 1742 roku (24.02.) marszałek polny wojsk cesarskich, otrzymał razem z bratem i kuzynami, od cesarza Karola VII tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Po przejściu na stronę pruską tytuł zatwierdził król pruski Fryderyk II (2.07.1742 r.). Rycerz Orderu Orła Czarnego, był pierwszym kuratorem Pruskiej Akademii Nauk w Berlinie. Żonaty dwukrotnie: 1. (x 15.08.1727 r.) z Marią Szarlottą Franciszką (ur. 1711 – zm. Wiedeń, Wien 8.09.1739 r.), córką Ferdynanda bar. von Bayer, 2. (x 24.12.1740 r.) z Marią Anną (ur. 24.04.1720 – zm. 23.04.1771 r.), córką radcy rejencji i prezydenta konsystoriatu w Wołowie (Wohlau) Jana von Riffer. Z pierwszą żoną miał dwoje dzieci:

1. Marię Annę Karolinę Elżbietę (ur. 28.06.1731 r.) – żonę Piotra bar. le Fort, mistrza ceremonii dworu carskiego w Petersburgu, później polskiego i saskiego tajnego redcę wojennego. Po śmierci męża mieszkała w Berlinie;
2. Fryderyka Wilhelma Karola (ur. 13.04.1734 r.) – właściciela Ragow i Merz w Brandenburgii, generała porucznika wojsk pruskich, kawalera Wielkiego Orderu Orła Czerwonego, członka Pruskiej Akademii Sztuki, autora map Meklemburgii i Czech oraz wielu dzieł z zakresu wojskowości. Mieszkał stale w Berlinie.

Z drugą żoną miał czworo dzieci:

3. Ferdynanda Henryka Fryderyka – kontynuatora rodu;
4. Józefę (ur. 20.11.1744 – zm. 22.03.1752 r.);
5. Leopolda (ur. 10.09.1747 – zm. 9.02.1749 r.);
6. Amalię (ur. 28.08.1748 r.) – żonę (x Aachen 10.08.1768 r.) Dymitra Aleksiejewicza księcia Golicyna (zm. 21.03.1803 r.), tajnego radcę dworu rosyjskiego, rycerza Orderu św. Anny 1-ej klasy, członka rosyjskiej Akademii Nauk i ambasadora rosyjskiego w Hadze. Wdowa mieszkała w Muenster.

Ferdynand Henryk Fryderyk (ur. 4.10.1741 – zm. Jelenia Góra, Hirschberg 21.02.1793 r.) – syn Samuela jun. z drugiego małżeństwa, żonaty (x 4.10.1776 r.) z Luizą Amalią Fryderyką von Kahlenberg (ur. 11.11.1756 r.). Jako wdowa mieszkała w Pfoerten. Miał troje dzieci:

1. Karola Ludwika Ferdynanda Leopolda (ur. Pfoerten 26.07.1780 r.) – porucznika wojsk pruskich w regimencie von Arnim;
2. Luizę Amalię (ur. 13.11.1781 r.);
3. Ludwika Franciszka (ur. Dessau 28.11.1785 r.) – porucznika wojsk pruskich w regimencie von Goetze.

W drugiej połowie XIX wieku z podlinii tej Ernest Leopold Karol (ur. 13.12.1852 r.) oficer wojsk niemieckich był żonaty (x Poznań, Posen 1.08.1893 r.) z Franciszką von Kierska (ur. Podstolice k. Środy Wielkopolskiej 1858 r.).

B. Podlinia Fryderyka Wilhelma ze Stueck (duńska).

Podlinię założył Fryderyk Wilhelm (ur. 1663 – zm. 1735 r.) – syn Ernesta, tajny radca dworu duńskiego, generał major wojsk duńskich i poseł na dwór szwedzki. Żonaty z Anną margr. von Brand (zm. Walloe 1768 r.), do 1757 roku hofmistrzynią dzieci królewskich, fundatorką diakonii w Walloe, miał syna – Leopolda (ur. Kopenhaga 25.05.1714 – zm. 1.05.1777 r.), radcę dworu duńskiego. Żonaty z Eleonorą Fryderyką (ur. 22.04.1728 – zm. Wismar 28.12.1800 r.), córką Detlewa Jana von Bassewitz z Neuhof, Hohen Luckow i Schoenhof miał sześcioro dzieci:

1. Eleonorę Dorotę (ur. 10.08.1748 – zm. Weimar 7.05.1785 r.);
2. Detleva Jana (ur. 20.12.1749 – zm. Mainberg 28.07.1794 r.) – kanonika (ewangelickiego) katedry w Lubece, marszałka dworu landwójta biskupów (ewangelickich) w Oldenburgu. Żonaty (x 21.12.1783 r.) z Jadwigą von Harling (ur. 17.01.1759 r.), właścicielką Ascheberg, miał troje dzieci: a) Łucję Fryderykę Joannę (ur. 14.02.1786 r.), b) Piotra Fryderyka Adolfa (ur. 3.01.1788 r.), c) Jadwigę (ur. 24.03.1792 r.);
3. Fryderyka Wilhelma Chrystiana (ur. Stueck 6.01.1751 r.) – asesora sądu w Gottorf w Szlezwiku, właściciela Stueck;
4. Godfryda Wilhelma Christiana (ur. 12.01.1752 - zm. 26.04.1823 r.) – generała porucznika wojsk duńskich regimentu gwardii dragonów. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 6.01.1790 r.) z Elżbietą Aleksandryną von Hemmert (ur. 31.07.1768 – zm. 8.04.1793 r.), 2. (x 14.12.1800 r.) z Małgorzatą Wilhelminą (ur. 5.01.1780 – zm. Valloe 12.02.1865 r.), córką Chrystiana Ludwika von Stemann, tajnego radcę dworu królewskiego i nadprezydenta Altony (drugi mąż).
5. Annę Małgorzatę (ur. 16.09.1753 – zm. 5.01.1797 r.) – diakonissa w Wemmetofte;
6. Jadwiga Fryderyka Luiza (ur. 17.01.1755 – zm. Wismar 10.01.1799 r.).

XIX wiek.

Godfryd Wilhelm Chrystian miał dzieci tylko z drugą żoną:

1. Chrystiana Ludwika Leopolda (ur. Altona 10.02.1806 – zm. Kopenhaga 5.12.1878 r.) – łowczego królewskiego, żonatego (x Kopenhaga 2.06.1860 r.) z Gertrudą Luizą Chrystianą Franciszką Hage (ur. Benzonseje 24.11.1823 r.).
2. Aleksandra Wilhelma (ur. 29.12.1807 – zm. Kopenhaga 15.05.1891 r.) – żonatego (x 16.05.1836 r.) z Karoliną Henriettą Wleugel (ur. 3.03.1815 – zm. Kopenhaga 14.12.1891 r.). Miał troje dzieci:
    a) Wilhelma Korneliusza Reimerta (ur. 30.03.1839 r.) – łowczego królewskiego, dwukrotnie żonatego: 1. (x 7.06.1864 r.) z Anną Gamborg (ur. 23.06.1837 – zm. 8.01.1883 r.), 2. (x 11.05.1893 r.) z Joanną Olsen (ur. 10.04.1864 r.). Z pierwszą żoną miał dwie córki:

Dagmarę (ur. 16.06.1865 r.) – diakonissę w Valloe i Elzę Małgorzatę (ur. 13.09.1870 r.);

b) Antoninę (Toni) Elizę Wilhelminę (ur. 30.03.1839 r. bliźniaczka Wilhelma Korneliusza) – żona (x 2.08.1866 r.) Karola Mansbach Segelcke (zm. 21.06.1876 r.), generalnego prokuratora Norwegii.

c) Zofię Klementynę Dorotę (ur. 30.03.1847 r.) – diakonissę w Valloe.

W 1822 roku (6.07.) został wylegitymowany z nazwiskiem „von Schmettau" Paweł Franciszek (ur. 1808 r.) – naturalny syn porucznika wojsk pruskich Franciszka hr. von Schmettau (zginął 1813 r.) i Szarlotty Schulze ze Szczecina (Stettin).

Źródła:
Sinapius T. II s. 435
Zedlitz T. IV s. 182-183
Doerr s. 153, 201
Krane s. 117
Genealog. Handbuch... s. 718-722
Schles. Wappenbuch szp. 140
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 516-518
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Graeflichen Haeuser. Gotha 1902 s. 764-767

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Podział na linie i podlinie.

N. v. Schmettau
poł. XVII w.
|

Jerzy	Godfryd	Ernest
zm. 1672 r	|	|
ż. Kunka (Kunegunda) N.	Linia z Tschanisch	Linia z Droemling
|	|	

Godfryd	Wolfgang	Godfryd Wilhelm	Karol Fryderyk	Jan Gottlob
zm. Wrocław 1703 r. wł. Trzcińc,	zm. 5.02.1711 r. wł. Lubniewic 1704 r. – poseł	| podlinia	| podlinia	

Stanicy, Pniewa i Lubniewic | Tymoteusz wł. Stanicy ż. N. v. Hohenstein | N. córka m. N. v. Graeben

króla pruskiego w Niderlandach

z Pomorska

z Holtorp (duńska)

2. Linia z Tschanisch

a) Podlinia z Pomorska

Godfryd Wilhelm
syn Godfryda
ur. 4.05.1682 –
zm. 6.07.1728 r.
założyciel i I ordynat
majoratu Pomorsko
1717 r. – baron
ż. Anna Chrystiana v. Rosenberg
(ur. 25.02.1689 –
zm. 9.09.1747 r.)
|

Godfryd Henryk ur. 3.04.1710 - zm. 27.08.1762 r. II ordynat Pomorska 1742 r. – hrabia Rzeszy pruski minister państwa nadłowczy królewski ż. (x 7.11.1731 r.) Francelina Leopoldyna Beniamina bar. v. Schoenaich | Chrystiana Wilhelmina

Rudolf Wilhelm Godfryd ur. i zm. 1719 r.

Karol Leopold Godfryd ur. 24.10.1723 - zm. Królewiec 16.08.1776 r. 1742 r. hrabia Rzeszy rycerz zakonu joannitów, rycerz Orderu Orła Czerwonego

Bernard (Wilhelm Godfryd) ur. 6.06.1724 - zm. 2.07.1802 r. 1742 r. – hrabia Rzeszy wł. Olesznej i Rząsin ż. (x 1748 r.) Natalia Helena

córki:
a) Agnieszka Szarlotta ur. 17.01.1712 – zm. 18.03.1796 r. fundatorka i przełożona diakonii w Pomorsku m. 1. (x 1732 r.) Fryderyk Amadeusz v. Schmettau

|
23.12.1738 r.)
|
23.10.1747 r.)
|
Aleksander
|
Schwerin
|
7.02.1776 r.)
|
ta Pelegrina
|
11.07.1713 –
|
1783 r.
|
ryka Wiktoria
|
|
1.09.1715 –
|
19.11.1776 r.)
|
29.01.1739 r.)
|
mund Karol
|
Reichsgr. v.
|
dern
|
Skały
|
1.10.1782 r.)
|
Maksymiliana
|
1716 r.
|
Filipina
|
–
|
1723 r.
|
Amalia
|
|
–

wł. Staniszowa
ż. (x 1750 r.)
Wilhelmina
Amalia
hr. v. Schwerin
(zm. 29.01.1784 r.)
|
córki:

a) Amalia Karolina
ur. 9.04.1751 r.
m. (x 28.01.1767 r.)
Ahaswer Henryk
hr. v. Lehndorf

b) Fryderyka Henrietta
ur. 28.07.1753 -
zm. 19.08.1786 r.
m. (x 17.07.1784 r.)
Henryk XXXVIII
Reichsgr. Reuss
v. Plauen

Amalia
hr. Gołowkina
(ur. 29.01.1728 -
zm. 5.03.1778 r.)
|
Henrietta Amalia
ur. 14.05.1757 r.

(zm.
2. (x
Fryderyk
hr. v.
(zm.
b) Henriet-
ur.
zm.
c) Fryde-
Zofia
ur.
zm.
m. (x
Erd-
Roe-
ze
(zm.
d) Joanna
ur. i zm.
e) Joanna
ur. 1718
zm.
f) Marią
Sybilla
ur. 1720

| zm. 1722 r.

Godfryd Henryk Leopold ur. 21.10. 1732 r. III ordynat Pomorska ż. (x 2.12. 1766 r.) Szarlotta (Luiza Dorota) v. Tauenzien (ur. 14.11. 1750 r.) | _____ August Bogislaw Leopold Godfryd ur. 14.10.1767 r. prałat katedry w Kołobrzegu ż. (x 2.09.1795 r.) Ulryka Maria

Otto Godfryd ur. 10. - zm. 31. 12.1733 r. zginął na wojnie w 1759 r.

Karol Erdmann Godfryd ur. 7.09. 1738 - córki: a) Konstancja Otylia Franciszka Joanna ur. 6.06.1772 r. m. (x 17.07.1799 r.) Fryderyk Wilhelm v. Gaudi

Franciszek Bernard Godfryd ur. 30.03. - zm. 17.09. 1742 r.

Samuel Filip Godfryd ur. 13.01. 1744 r. proboszcz Bartsch ż. (x 21.06. 1775 r.) Augusta Fryderyka v. Kalckreuth (ur. 28.11. 1733 r.) Bernard Filip Godfryd ur. 12.04. 1787 r.

Bernard Aleksander Godfryd ur. 5.05. 1748 r. pułkownik regimentu gwardii ż. (x 24.11. 1784 r.) Augusta Joanna Antonia v. Wulffen (ur. 24.05. 1751 r.) | _____ Franciszka Bernarda Amalia ur. 30.10. 1785 -

córki: a) Chrystiana Jadwiga Felicita ur. 7.03.1735 – zm. 1.03.1774 r. m. Ernest Ludwik Reichsgr. v. Finkenstein (zm. 23.03. 1785 r.) b) Henrietta Ottonetta Hermanna ur.24.06. 1736 r. m. (x 1759 r.) Reichsgr. v. Schoenaich c) Fryderyka Szarlotta Bernardyna ur. 1.11.1739 –

bar. v. Behr (ur. 28.04.1765 r.) | zm. 10.10. zm. 17.12.1772 r.
(ur. 23.04.1767 r.) b) Józefa potomstwo 1786 r. m. (x 21.11.1753 r.)
| ur. 1769 - XIX – XX w. Otto Ludwik
córki: zm. 1770 r. Zygmunt
a) Zofia Luiza Karolina c) Adelajda Reichsgr. v.
Dorota Amalia ur. i zm. 1773 r. Schwerin
ur. 22.06.1796 r. (zm. 18.12.1787 r.)
b) Szarlotta Augusta d) Amalia Wilhelmina
Karolina Leopolda Ferdynanda
Henryka ur. 16.10.1745 –
ur. 14.03.1798 r. zm. 29.01.1804 r.
c) Dorota Fryderyka przełożona fundacji
Konstancja Ulryka (diakonii ?) Grobu Św.
ur. 19.07.1801 r.

Potomstwo Bernarda Filipa Godfryda XIX-XX w.

Bernard Filip Godfryd
syn Bernarda Aleksandra Godfryda
(ur. 12.04.1787 – zm. 8.06.1872 r.)
rycerz zakonu joannitów
wł. Chróstnik
ż. (x 9.12.1814 r.) Waleska
Agnieszka Elżbieta
v. Wulffen
(ur. Grabów 25.05.1798 –
zm. Legnica 12.01.1881 r.)
|

Bernard Godfryd Maksymilian Bernard Ryszard Bernard Rudolf Bernard Emilia Amalia
Emil Karol Oskar Godfryd Karol Godfryd Aleksander Godfryd Adalberta
Ferdynand Wilhelm ur. Chróstniki ur. 31.10.1828 r. Erdmann ur. Chróstniki

ur. 2.03.1818 - ur. 15.10.1834 - rotmistrz wojsk ur. 21.11.1831 - 10.03.1821 r.
zm. 11.03.1889 r. zm. Chróstniki austriackich zm. 9.12.1870 r. m. (x 12.04.1839 r.)
wł. Rzeczycy 12.09.1886 r. ż. (x 4.09.1853 r.) wł. Gaad Adolf v. Bagewitz
ż. (x 13.06.1843 r.) wł. Chróstnik Angelika v. ż. (Karlove Vary wł. Drigge, Dusswitz
Maria Szarlotta i Obory Górnej v. Damaszkin 29.07.1856 r.) i Saalkow
Fryderyka ż. 1. (x Baden Baden de Nemeth Matylda (zm. 1893 r.)
v. Raumer 13.08.1853 r.) (ur. 26.08.1835 r.) v. Gyertyanffy
(ur. 25.11.1821 - Justyna hr. Bluecher | z Bodda
zm. 27.01.1887 r.) v. Wahlstatt | (ur. 19.05.1838 r.)
| (ur. 26.06.1829 - | |
| zm. Baden-Baden | Emilia Waleska Anna
| 4.01.1854 r.) | Leontyna Matylda
| 2. (x Bergen 27.10.1857 r.) | Rudolfina Krystyna Deobata
| Adela Emilia Klotylda | ur. Budapeszt 21.08.1857 r.
| v. Usedom _____
| (ur. Glutzow 24.07.1840 - Ryszard Bernard Godfryd córki:
| zm. Berlin 16.03.1895 r.) Szymon Arcin Samuel a) Anna Waleska Pulcheria
| | ur. 8.11.1865 r. ur. 15.12.1857 r.
| | szef eskadronu huzarów przełożona fundacji
| | ż. (Gdański 9.01.1894 r.) (diakonii ?) w Rzeczycy
| | Gertruda Heine b) Agelika Waleska
| | (ur. 22.09.1870 r.) Pulcheria Anna
| | | ur. 19.10.1859 r.
| | _____ m. (x 1899 r.) dr med.
| | Hilmar Ryszard córki: Jan Haendel
| | Feliks Samuel a) Maria Angela c) Leona Waleska Anna
| | ur. Gdańsk Waleska Pulcheria ur. 23.08.1861 r.
| | 17.04.1895 r. Anna Gertruda m. (Rzeczyca
| | ur. Wrzeszcz 26.02.1887 r.)
| | 19.07.1896 r. Henryk v. Vietinghoff
| | b) Anna Elżbieta major wojsk niemieckich
| | Leona Angelika d) Maria Waleska Pulcheria
| | Pulcheria ur. 21.02.1863 r.
| | ur. Metz diakonissa w Rzeczycy

| | 30.11.1899 r.
|
| Eberhard Bernard Godfryd | córki:
| ur. Halberstadt 17.09.1861 r. | a) Adelajna
| wł. Chróstnik | ur. Halberstadt 30.10.1865 r.
| major wojsk niemieckich, | b) Klotylda
| adiutant szefa sztabu genearlnego | ur. Boldewitz 18.04.1871 r.
| ż. (x Sulibórz 3.10.1888 r.)
| Hermy v. Rundstedt
| (ur. Poczdam 3.07.1870 r.)
| |
| Bernard Godfryd Maksymilian ur. Berlin 29.12.1889 r. | Bernard Godfryd Rudolf ur. Berlin 8.01.1891 r. | córki:
a) Aleksandra Hermy ur. Berlin 18.02.1892 r.
b) Adela Elżbieta Wiktoria ur. Berlin 4.08.1896 r.
c) Aleksandra Alice Klara Helena Klotylda ur. Świebodzice 3.07.1900 r.

Bernard Godfryd Karol Waleska ur. Łagoszów M. 12.04.1846 - zm. po 1904 r. wł. Dębca 30.09.1861 r.) fumdator fundacji (diakonii ?) „Schmettow-skich Schwerin” w Rzeczycy ż. (x Jędrzejów 30.10.1873 r.) Leonia hr. v. Francken-Sierstorpff (ur. Jędrzejów 22.05.1853 r.)

Bernard Godfryd Wilibald Franciszek Wilhelm ur. Łagoszów M. 5.06.1848 - zm. po 1905 r. pułkownik i dowódca brygady kawalerii wł. Drzonowa ż. (x Drzonów 30.10. 1878 r.) Maria v. Klinckowstroem (ur. 30.10.1854 r.)

Bernard Godfryd Egon ur. Pomorsko 31.08.1856 r. ż. (x Pogwizdów 16.11.1885 r.) Julia Matylda Gertruda v. Loesch (ur. Pogwizdów 24.03.1871 r.}

córki:
a) Ewelina Szarlotta Alma Emilia ur. Łagoszów M. 1.05.1844 r. m. (x Pomorsko 30.09.1861 r.) Hugo v. Graeve (zm. 1.01.1893 r.) major wojsk pru-skich
b) Maria Luiza Elżbieta Emilia Waleska ur. Łagoszów M. 13.06.1849 r. m. (x Pomorsko 25.11.1871 r.) Egon v. Vollard-Bockelberg generał major wojsk niemiec-kich
c) Bernardyna Szarlotta Waleska ur. Łagoszów M. 21.06.1851 r.

| Godfryd ur. Brandenburg 26.06.1883 r. | Waleska Jettina Leontyna Maria Paulina Anna ur. Brandenburg 6.03.1881 r.

córki:
a) Maria Helena ur. Berlin 15.08.1896 r.
b) Gertruda Ewelina Felicitas ur. Berlin 18.05.1899 r.

|
|
|
Zastrow
|
|
kowa
|
|
Maria
|
Augusta
|
|
|
23.09.1879 r.)
|
Manteuffel
|
niemieckich

m. (x Pomorsko
14.06.1868 r.)
Artur bar. v.

z Kiełpina
wł. Palcka, Ra-

i Przetocznicy
d) Waleska Ulryka

Anna Leontyna

ur. Pomorsko
23.04.1859 r.
m. (x Pomorsko

Jobst bar. v.

major wojsk

Bernard Godfryd Aleksander ur. Dębiec 5.05.1876 r. 25.03.1875 r. oficer wojsk niemieckich ż. (x Berlin 4.10.1898 r.) Tomazyna hr. v. Wacht- 11.08.1897 r.) meister Strachwitz (ur. Bassendorf 10.11.1874 r.)	Łazarz Bernard Godfryd ur. Dębiec 14.05.1878 r. oficer wojsk niemieckich	Jan Maciej Bernard Godfryd ur. 9.11.1887 r.	Bernard Godfryd Hubert ur. 2.03.1896 r.	córki: a) Maria Angela Hu- berta Leonia ur. Dębiec m. (x Pomorsko 23.10.1894 r.) Artur bar. v. Za- strow wł. Kiełpina b) Rut Elżbieta ur. 20.09.1879 r. m. (x Wrocław Alfred hr. v. wł. Rozmierki c) Joanna Franciszka ur. 7.02.1881 r. d) Magda ur. 13.01.1885 r. e) Leonia Jadwiga Ele- onora ur. 24.12.1889 r. f) Ferdynanda Fran- ciszka Huberta Maria ur. 10.07.1893
Bernard Godfryd Aleksander Aksel Hubert Alfred ur. 13.08.1901 r.				

b) Podlinia z Holtorp (duńska).

Karol Fryderyk
syn Godfryda
ur. 19.02.1691 –
zm. 16.08.1728 r.
ż. (x 3.04.1718 r.)
Jadwiga bar. v. Loewenthal
(ur. 18.08.1695 –
zm. 2.04.1725 r.)
|
Woldemar Hermann
ur. 26.05.1719 –
zm. 24.10.1785 r.
wł. Holtorp
generał kawalerii
wojsk duńskich
1742 r. – hrabia Rzeszy
ż. (x 27.11.1743 r.)
Georgina Amalia
Erdix de Frechappelle
(ur. 25.02.1716 –
zm. Schleswig 1.09.1796 r.)
|

Karol Jakub Woldemar
ur. 25.12.1744 r.
wł. Holtorp
generał porucznik
i szef regimentu
wojsk duńskich
ż. (x 14.08.1778 r.)
Anna Katarzyna
v. Moellmann
|

Woldemar Fryderyk
ur. 25.02.1749 -
zm. 7.07.1794 r.
pułkownik wojsk duńskich
do 1773 r. – poseł duński
na dwór brandenburski

Benedykra Maria
Antonia
ur. 22.12.1746 r.

Woldemar Hermann
ur. 25.05.1782 -
zm. 7.04.1783 r.

córki:
a) Amalia Ulryka
ur. 21.04.1780 –
zm. 30.01.1787 r.
b) Fryderyka Antonetta
ur. 29.03.1784 –
zm. 9.02.1787 r.
c) Maria Georgina Karolina
ur. 22.02.1786 r.
d) Amalia Ulryka
ur. 29.04.1791 r.

2. Linia Ernesta z Droemling.

a) Początki linii i podział na podlinie.

Ernest
brat Godfryda z Tschanisch
|

Samuel sen
ur. 1658 – zm. 1709 r.
|

Samuel jun.
|
podlinia
Samuela jun.

Karol Krzysztof
ur. Berlin 3.06.1696 –
zm. Brandenburg
27.10.1775 r.
generał porucznik
wojsk pruskich
rycerz Orderu Orła Czarnego
ż. (x 10.12.1740 r.) Maria
Katarzyna Emerencja
bar. v. Corrado
(ur. Wiedeń 23.11.1718 –
zm. 16.03.1771 r.)
|

Fryderyk
ur. 23.11.1741 r.
kapitan wojsk
pruskich
ż. (x 7.06.1797 r.)
Henrietta Luiza
Chrystiana Maria
v. Ruechel
(ur. 10.04.1765 r.)
5.05.1795 r.

Wilhelm Karol
ur. 25.01. -
zm. 24.11.1743 r.

Wilhelm August
ur. 19.02.1748 -
zm. 2.04.1749 r.

córki:
a) Albertyna
ur. 21.02.1744 –
zm. 3.12.1803 r.
m. (x 2.07.1774 r.)
Leopold Lebrecht
v. Schlegel
kapitan wojsk
pruskich
b) Maria Anna Karolina
ur. 12.03.1745 –
zm. Poczdam
m. (x 14.01.1770 r.)
Jan Henryk Albrecht
v. Doeberitz
(ur. 24.08.1738 r.)
generał major wojsk
pruskich
c) Antonia
ur. 9.11.1746 –

Fryderyk Wilhelm
ur. 1663 – zm. 1735 r.
|
podlinia ze Stueck
(duńska)

N.
|
podlinia z Heckendorf
wymarła 22.12.1738 r.
na Fryderyku Amadeuszu

zm. 22.02.1749 r.

b) Podlinia Samuela jun.

Samuel jun.
syn Samuela sen.
ur. 26.03.1684 –
zm. 18.08.1751 r.
marszałek polny
wojsk cesarskich
1742 r. – hrabia Rzeszy
rycerz Orderu Orła Czarnego
pierwszy kurator Pruskiej Akademii
Nauk w Berlinie
ż. 1. (x 15.08.1727 r.) Maria Szarlotta
Franciszka bar. v. Bayer
(ur. 1711 – zm. Wiedeń 8.09.1739 r.)
2. (x 24.12.1740 r.) Maria Anna
v. Riffer
(ur. 24.04.1712 – zm. 23.04.1771 r.)
|

Fryderyk Wilhelm Karol	Ferdynand Henryk Fryderyk	Leopold	córki:
ur. 13.04.1734 r.	ur. 4.10.1741 -	ur. 10.09.1747 - zm. 9.02.1749 r.	a) Maria Anna Karolina Elżbieta
wł. Ragow i Morz	zm. Jelenia Góra		ur. 28.06.1731 r.
generał porucznik	21.02.1793 r.		m. Piotr bar. Le Fort
wojsk pruskich	ż. (x 4.10.1776 r.)		b) Józefa
kawaler Wielkiego	Luiza Amalia		ur. 20.11.1744 –
Orderu Orła Czerwonego	Fryderyka		zm. 22.03.1752 r.
czł. Pruskiej Akademii	v. Kahlenberg		c) Amalia
Sztuki	(ur. 11.11.1756 r.)		ur. 28.08.1748 r.
autor map Czech			m. (x Aachen
i Brandenburgii			10.08.1768 r.)
			Dymitr Aleksiejewicz
			ks. Golicyn

| (zm.
21.03.1803 r.)
| tajny rad-
ca dworu
| rosyjskie-
go,
| ambasador
rosyjski
| w Hadze

Karol Ludwik
Ferdynand Leopold
ur. Pfoerten 26.07.1780 r.
porucznik wojsk pruskich

Ludwik Franciszek
ur. Dessau 28.11.1785 r.
porucznik wojsk pruskich

Luiza Amalia
ur. 13.11.1781 r.

c) Podlinia ze Stueck (duńska).

Fryderyk Wilhelm
syn Ernesta
ur. 1663 – zm. 1735 r.
tajny radca dworu duńskiego
generał major wojsk duńskich
poseł na dwór szwedzki
ż. Anna margr. v. Brand
(zm. Walloe 1768 r.)
fundatorka diakonii w Walloe
|
Leopold
ur. Kopenhaga 25.05.1714 –
zm. 1.05.1777 r.
radca dworu duńskiego
wł. Stueck
ż. Eleonora Fryderyka
v. Bassewitz
(ur. 22.04.1728 –
zm. Wismar 28.12.1800 r.)
|

Detlew Jan
ur. 20.12.1749 -
zm. Mainberg
28.07.1794 r.
kanonik katedry
w Lubece,
marszałek dworu
landwójta biskupów
Oldenburga

Fryderyk Wilhelm
Chrystian
ur. Stueck
6.01.1751 r.
wł. Stueck
asesor sądu
w Gottorf

Godfryd Wilhelm
Chrystian
ur. 12.01.1752 -
zm. 26.04.1823 r.
generał porucznik
wojsk duńskich
ż. 1. (6.01.1790 r.)
Elżbieta Aleksandryna
v. Hemmert

córki:
a) Eleonora Dorota
ur. 10.08.1748 –
zm. Weimar
b) Anna Małgorza-
ta
ur. 16.09.1753
–
zm. 5.01.1797 r.
diakonissa
w Wemmetofte

ż. (x 21.12.1783 r.)
ryka Luiza
Jadwiga v. Harling
(ur. 17.01.1759 r.)
10.01.1799 r.
z Ascheberg
|

Piotr
Fryderyk
Adolf
ur. 3.01.1788 r.

córki:
a) Łucja Fryderyka
Joanna
ur. 14.02.1786 r.
b) Jadwiga
ur. 24.03.1792 r.

(ur. 31.07.1768 -
zm. 8.04.1793 r.)
2. (x 14.12.1800 r.)
Małgorzata Wilhelmina
v. Stemann
(ur. 5.01.1780 –
zm. Valloe 12.02.1865 r.)
|
potomstwo XIX w.

c) Jadwiga Fryde-
ur. 17.01.1755 –
zm. Wismar

Potomstwo Godfryda Wilhelma Chrystiana – XIX w.

Godfryd Wilhelm Chrystian
ur. 12.01.1752 – zm. 26.04.1823 r.
|

Chrystian Ludwik Leopold
ur. Altona 10.02.1806 -
zm. Kopenhaga 5.12.1878 r.
łowczy królewski
z. (x Kopenhaga 2.06.1860 r.)
Gertruda Luiza Chrystiana
Franciszka Hage
(ur. Benzonseje 24.11.1823 r.)

Aleksander Wilhelm
ur. 29.12.1807 –
zm. Kopenhaga 15.05.1891 r.
ż. (x 16.05.1836 r.) Karolina
Henrietta Wleugel
(ur. 3.03.1815 –
zm. Kopenhaga 14.12.1891 r.)
|

Wilhelm Korneliusz Reimert
ur. 30.03.1839 r.
łowczy królewski
ż. 1. (x 7.06.1864 r.)
Anna Gamborg
(ur.23.06.1837 -
zm. 8.01.1883 r.)
2. (x 11.05.1893 r.)
Joanna Olsen
(ur. 10.04.1864 r.)
|
córki:
a) Dagmara
ur. 16.06.1865 r.
diakonissa w Valloe
b) Elza Małgorzata
ur. 13.09.1870 r.

córki:
a) Antonina (Toni) Eliza
Wilhelmina
ur. 30.03.1839 r. (bliź-
niaczka
Wilhelma)
m. (x 2.08.1866 r.) Karol
Mansbach Segelcke
generalny prokurator
Norwegii
b) Zofia Klementyna
Dorota
ur. 30.03.1847 r.
diakonissa w Valloe

SCHMETTOW

zob.

SCHMETTAU

SCHMID

zob.

SCHMIDT

SCHMIDENBACH

zob.

SCHMIDT

SCHMIDT

W 1804 roku (20.08.) szlachectwo Rzeszy otrzymał Chrystian Godfryd Schmidt, kupiec z Drezna i właściciel majątków Bukowina (Krischa) i Tetta koło Zgorzelca (Goerlitz). Ród wymnarł około 1840 roku na jego dzieciach.

Źródła:
Blażek T. III s. 49

SCHMIDT
(SCHMIDT von EISENBERG, SCHMID)

W 1612 roku (14.02.) został nobilitowany i wpisany w stan rycerski z predykatem „von Eisenberg" Jakub Schmid pochodzący z księstwa opolsko – raciborskiego.
W 1712 roku znany jest Franciszek Schmidt von Eisenberg właściciel Rzeczycz (których ? Rzetzitz). Karol Juliusz Schmidt von Eisenberg w 1718 roku był członkiem katolickich stanów księstwa cieszyńskiego i właścicielem majątku w Suchej Horni (Sucha Górna, Ober Suchau).

Żródła:
Blażek T. III s. 150, IV s. 75
Pilnaček T. IV s. 1136

SCHMIDT
(SCHMIDT von EISENWERTH)

W 1634 roku (2.05.) został nobilitowany z predykatem „von Eisenwerth" Jan Schmid – mieszczanin i członek rady miejskiej Opawy (Troppau). Miał córkę Weronikę i syna – Chrystiana (zm. 1691 r.), żonatego z Zuzanną N.
Prawdopodobnie jego syn wyjechał z terenu Czech a wnuk wrócił gdyż w 1716 roku Jan Schmidt von Eisenwerth otrzymał inkolat Czech, Moraw i Śląska. W 1723 roku figuruje on w wykazie szlachty księstwa opawskiego. Miał tylko córkę – Joannę Barbarę, żonę (x 1737 r.) Rudolfa Jana von Buchenheim.
Ignacy Schmidt von Eisenwerth był żonaty (x 22.12.1710 r.) z Joanną, córką bibliotekarza hr. Proskowskichw w Prószkowie (Proskau) k. Opola (Oppeln) – Jana Jerzego Muellera.

Źródła:
Sinapius T. II s. 972
Blażek T. I s. 96, T. IV s. 139
Pilnaček T. IV s. 1137
Doerr s. 115
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 522-523

SCHMIDT
(SCHMIDT von SCHMIEDEBACH, SCHMID von SCHMIDENBACH)

Herb z 1431 r.

Herb z końca XVI w.

Herb z 1629 r.

Patrycjat zgorzelecki. W 1431 roku dyplom herbowy wydany przez cesarza Zygmunta Luksemburskiego otrzymał Jan „Smit". Potwierdzenie herbu wydał król Ferdynand I Habsburg w 1530 roku. W 1551 roku (12.12.) zostali wpisani w stan rycerski Rzeszy przez cesarza Karola V bracia: Joachim – w latach 1548 – 1572 członek rady miasta Zgorzelca (Goerlitz) a w 1556 roku – burmistrz oraz Jan Schmidt.
W 1583 roku (28.05.) potwierdzenie przez cesarza Rudolfa II szlachectwa i herbu z predykatem „von Schmiedebach" otrzymali bracia: Jerzy, Jan i Benedykt. W 1629 roku (26.06.) potwierdzenie przez cesarza Ferdynanda II starego szlachectwa czeskiego otrzymał członek rady cesarskiej Augustyn Schmid von Schmidenbach.

Źródła:
Blażek T. I s. 97
Doerr s. 109

SCHMIDT
(SCHMIDT von SCHMIEDEBURG)

W 1554 roku (22.05.) wpisany został w stan rycerski Rzeszy Michał Schmidt – w latach 1545 – 1561 członek rady miejskiej a w 1555 roku burmistrz Zgorzelca (Goerlitz). Miał syna – Michała jun.

Źródła:
Blażek T. I s. 97

SCHMIDT
(SCHMIDT von SCHMIEDEFELD)

Mieszczanie wiedeńscy osiedli w drugiej połowie XVI wieku we Wrocławiu (Breslau). Lorenz (Wawrzyniec) Schmidt za zasługi w czasie oblężenia przez Turków Wiednia w 1529 roku, został nobilitowany i wpisany w stan rycerski. Jego syn – Fryderyk (ur. 1518 – zm. 22.06.1595 r.) przeniósł się do Wrocławia (Breslau), gdzie w latach 1573 – 1595 był członkiem rady miejskiej i urzędnikiem królewskim księstwa wrocławskiego. Żonaty (x 1543 r.) z Katarzyną von Buettner (ur. 1520 – zm. 24.11.1584 r.), miał trzech synów: Daniela, Henryka i Jana.

Daniel (zm. 1612 r.) był właścicielem Dąbia (Wrocław-Dąbie, Grueneiche); Henryk (ur. 1558 – zm. 27.07.1616 r.) – właściciel Kuźnik (Wrocław-Kuźniki, Schmiedefeld), od 1598 roku do swojej śmierci był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau).
Jan (zm. 26.04.1616 r.) – właściciel Uskorza Wielkiego (Gross Ausker) w księstwie wołowskim, członek rady książąt legnicko – brzeskich, żonaty z Katarzyną Mueller miał, oprócz zmarłych w dzieciństwie, dwóch synów: Jana jun. i Chrystiana. Jan jun. (zm. 1646 r.) – był właścicielem Kuźnik (Wrocław-Kuźniki, Schmiedefeld) i członkiem rady książąt brzeskich. Żonaty z Kunegundą von Oelhofen miał trzy córki. Brat jego – Chrystian (ur. 25.08.1571 – zm. 29.04.1640 r.) w latach 1637 – 1640 był członkiem rady miejskiej we Wrocławiu (Breslau). Żonaty (x 1623 r.) z Anną Marią (ur. 1602 – zm. 20.08.1678 r.) jedyną córką Jana von Vogten, która wniosła w posagu majątki rodzinne: Solniki (Klein Saegewitz) koło Wrocławia (Breslau), Mąkoszyce (Manschuetz) koło Brzegu (Brieg) i Minkowskie (Minkowsky) koło Namysłowa (Namslau), miał dwóch synów: Jana Henryka i Chrystiana jun. Jan Henryk odziedziczył wszystkie majątki, w 1659 roku brał udział w pogrzebie księżnej Zofii Katarzyny brzeskiej, zmarł bezdzietnie.Chrystian jun. (zm. 8.01.1684 r.) zmarł nieżonaty. Byli ostatnimi przedstawicielami rodu.

Źródła:
Sinapius T. II s. 971-972
Blażek T. I s. 97

TABLICE GENEALOGICZME

Lorenz Schmidt
mieszczanin wiedeński
po 1529 r. – nobilitacja
ż. Magdalena Diener
|
Fryderyk
ur. 1518 – zm. 22.06.1595 r.
ok. 1540 r. – przenosi się do Wrocławia
1573-1595 r. – członek rady miejskiej
ż. (x 1543 r.) Katarzyna v. Buettner
(ur. 1520 – zm. 24.11.1584 r.)
|

Daniel	Henryk	Jan
zm. 1612 r.	ur. 1558 – zm. 27.07.1616 r.	zm. 26.04.1616 r.
wł. Dąbia	wł. Kuźnik	wł. Uskorza W.
	1598-1616 – członek rady	członek rady książąt

miejskiej Wrocławia legnicko-brzeskich
ż. Katarzyna Mueller
|

Jan jun.
zm. 1646 r.
wł. Kuźnik
członek rady
książąt brzeskich
ż. Kunegunda v. Oelhofen
|
3 córki

Chrystian
ur. 25.08.1571 –
zm. 29.04.1640 r.
1637-1640 r. – członek rady
miejskiej Wrocławia
ż. (x 1623 r.) Anna Maria v.Vogten
(ur. 1602 – zm. 20.08.1678 r.)
wł. Solnik, Mąkoszyc
i Minkowskiego
|

Jan Henryk
wł. Solnik, Mąkoszyc
i Minkowskiego

Chrystian jun.
zm. 8.01.1684 r.

SCHMIDT
(SCHMIDT von SCHMIDTGEN, SCHMIDTGEN)

Ród ten wymienia tylko Sinapius, mieli pochodzić ze Szwajcarii z miejscowości Schmieden.
Baltazar Schmidt von Schmidtgen kapitan wojsk cesarskich regimentu hr. Coloredo zginął pod Pragą w 1648 roku. Żonaty był z Ewą Marią von Stiebitz, wdową po Adamie von Eicke. W 1654 roku Maciej von Schmidtgen był deputowanym stanów księstwa ziębickiego. W 1666 roku N. von Schmidtgen z Rakowa Wielkiego (Gross Raake) w księstwie oleśnickim, był żonaty z Heleną von Puster z Rakowa Wielkiego (Gross Raake).
N. von Schmidt und Schmidtgen, żonaty z Magdaleną von Pfeil miał troje dzieci: Fryderyka Zygmunta (zm. 1709 r.) – oficera wojsk pruskich, Krzysztofa Wilhelma – oficera wojsk cesarskich w regimencie Vanbonne we Włoszech oraz Rozynę Eleonorę.

Źródła:
Sinapius T. II s. 971-972

SCHMIDT
(SCHMIDT von STEMPELL)

W 1882 roku (17.09.) pruskie szlachectwo z predykatem „von Stempell“ oraz herbem matki, otrzymał Feliks Franciszek Adam Schmidt (ur. Wrocław, Breslau 12.06.1850 – zm. Berlin 6.02.1916 r.) – generał porucznik wojsk niemieckich. Był synem Franciszka Schmidta (ur. Goszów k. Kłodzka, Gompersdorf b, Glatz 18.09.1806 – zm. Wrocław, Breslau 31.01.1869 r.) – nauczyciela seminarium we Wrocławiu (Breslau) i (x 6.11.1837 r.) Pauliny von Stempell (ur. 30.09.1809 – zm. 22.12.1887 r.), pochodzącej ze starego westfalskiego osiadłego w Kurlandii, rodu szlacheckiego (zob.). Żonaty (x 1879 r.) z Heleną Fischer (ur. 15.07.1857 r.) miał syna – Gintera Fryderyka Wilhelma Feliksa Marię Adama (ur. 13.09.1881 r.) i córkę – Hildegardę Marię Klarę Helenę Ewę (ur.21.11.1887 r.), żonę (x 1911 r.) Eberharda Jungschulz von Roedern.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon. Bd 12 Limburg 2001 s. 545-546
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeliger Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 752-753

SCHMIDTBERG

zob.

SCHMIEDEBERG

SCHMIDTGEN

zob.

SCHMIDT

SCHMIDTHALS

Szlachta pruska pochodząca z Westfalii, osiadła na Śląsku w połowie XVIII wieku: śląski inkolat uzyskał w 1756 roku (6.03.) Jerzy Wilhelm von Schmidthals rotmistrz wojsk pruskich w Oławie (Ohlau). Był synem kapitana wojsk pruskich Fryderyka von Schmidthals (ur. Wesel 23.04.1677 – zm. Kostrzyń, Kuestrin 8.05.1723 r.).
Na przełomie XVIII i XIX wieku Karol Wilhelm von Schmidthals (syn jerzego Wilhelma ?), major wojsk pruskich i właściciel Osy (Osse) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) był żonaty z Szarlottą Dominiką von Czettritz. Jego córka – Bianka (ur. 25.09.1805 r.) była żoną Karola Wilhelma von Reibnitz.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 549

SCHMIEDEBACH

zob.

SCHMIDT

SCHMIEDEBERG
(SCHMIDTBERG)

Ród pochodzenia pomorskiego znany od XVI wieku, siedzibą rodową było Storkówko (Storkow) koło Stargardu (Stargard).
Według Blażka na Śląsku pojawili się dopiero w XIX wieku: w 1806 roku N. von Schmiedeberg był leśniczym lasów biskupich w Otmuchowie (Ottmachau). Jego syn – N., był generałem majorem wojsk pruskich i właścicielem Skorogoszczy (Schurgast), gdzie zmarł w 1824 roku. Wdowa po nim w 1845 roku posiadała Zwanowice (Schwanowitz) i Prędocin (Pramsen) koło Brzegu (Brieg). Obie miejscowości odziedziczył w 1857 roku Ferdynand von Schmiedeberg (syn ?).
Blażek myli się – w księgach kościelnych parafii bytomskiej występuje w 1687 roku (16.03.) Katarzyna Schmidtbergin, matka chrzestna Eleonory Karoli von Lachambre. Również Sinapius już w XVIII wieku wymienia ten ród, nie podając jednak żadnych szczegółów (tylko opis herbu).
Na początku XX wieku Ida von Schmiedeberg z domu von Winckler była właścicielka resztek majoratu Ścibórz (Stuebendorf) koło Nysy (Neisse) (zob. von Heyman). Jej córka – Małgorzata bar.von Seherr-Thoss z domu von Schmiedeberg w 1925 roku (16.03.) adoptowała Feodora Marię Oskara Egmonda Arnolda Alojzego von Winckler (ur. Colmar 23.09.1890 r.) który przyjął do swojego nazwisko Schmiedeberg: „von Schmiedeberg von Winckler” (zob. Winckler).

Źródła:
Sinapius T. II s. 973
Blażek T. III s. 110
Zedlitz T. IV s. 183
Krane s. 117

Schles. Wappenbuch szp. 140
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd 12. Limburg 2001 s. 550
Slawik W.: Der Adel Oberschlesiens in der aeltesten Kirchenbuechern von Beuthen O/S (w:) Der Familienforsacher. Mannheim Jg 3:1928 nr 4 s. 6

SCHMIEDEBURG

zob.

SCHMIDT

SCHMIEDEFELD

zob.

SCHMIDT

SCHMIGROD

zob.

SIEGROTH

SCHMOGERAU

zob.

SMOGERAU

SCHMOLCKE
(SCHMOLKE, SCHMOLCK)

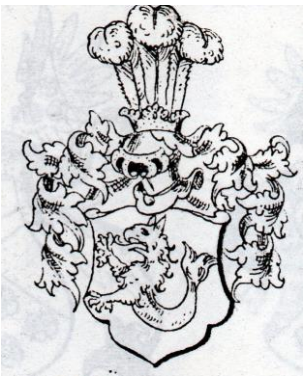

Stary śląski ród, w wiekach późniejszch przeniósł się również do Brandenburgii. W 1479 roku na dworze księżnej Małgorzaty oleśnickiej przebywał Janke Schmolcke właściciel „Pelaw" (?). W 1505 roku Albrecht był właścicielem Czartowic (Tschertwitz) w księstwie oleśnickim.
Michał von Schmolcke, właściciel Smółczyc (Schmoltschuetz) w księstwie oleśnickim, miał syna – Albrechta. Katarzyna (siostra Albrechta ?) była żoną N. von Spiegel właściciela Bierzyc (Perschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz).
W 1681 roku Joachim Fryderyk von Schmolcke był właścicielem Lubieszowa (Liebschuetz) koło Kożuchowa (Freystadt)zaś Franciszek – właścicielem Niedźwiedzia (Niedewitz) koło Świebodzina (Schwiebus). Około 1700 roku Anna Katarzyna była żoną Ernesta Moryca von Tommendorf, właściciela Królikowic (Krolkwitz) w księstwie głogowskim.
W Brandenburgii przedstawiciele tego rodu osiedli w XVIII wieku i ostatnim z rodu był Jerzy Wilhelm von Schmolcke (zm. po 1752 r.) – kapitan wojsk pruskich regimentu von Borck.

Źródła:
Sinapius T. I s. 832
Blażek T. II s. 116-117
Zedlitz T. IV s. 185

SCHMOLKE

zob.

SCHMOLCKE

SCHMOLLEN

zob.

SMOLLEN

SCHMOLZ
(SCHMOLTZ, SCHMOLCZ)

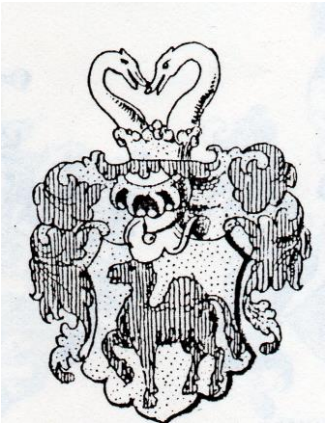
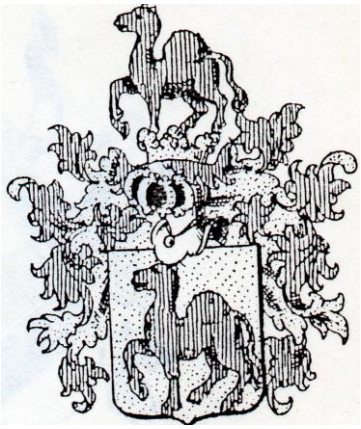

Odmiany herbu wg Blażka

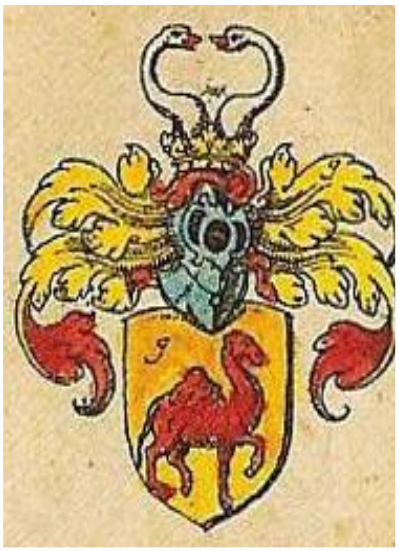

Herb wg Siebmachera

Stara szlachta śląska znana od XIV wieku, chociaż T. Jurek nie wymienia jej jako przybyszy, sądząc po herbie musiała być obcego pochodzenia. Nazwisko pochodzi od miejscowości Smolec (Schmolz) koło Wrocławia (Breslau). W 1343 roku Jesko de Schmolz występował w dokumentach legnickich. W 1381 roku Jan (Hans) Schmolz był właścicielem Białkowa (Belkau) koło Środy Śląskiej (Neumarkt).
W 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem po stronie krzyżackiej walczyli: Michał, Mikołaj (Nickel) i Henryk. Michał w 1412 roku (7.10.) występuje jako świadek w dokumencie biskupa wrocławskiego księcia Wacława legnickiego. W 1430 roku (21.08.) Piotr Schmolcz występuje jako świadek w dokumencie księcia Bolka V opolskiego (głogóweckiego) nadającym miastu Prudnikowi (Neustadt) pustą wieś Nowy Chocim (Neu Kotzem).
Od XVI wieku główną siedzibą rodu był Strachów (Strachau) koło Niemczy (Nimptsch). W 1559 roku Baltazar von Schmolz był kuchmistrzem księcia Fryderyka III legnickiego. W drugiej połowie XVI wieku Małgorzata von Schmoltz ze Strachowa (Strachau) była żoną (x 1565 r.) Jana von Reibnitz , właściciela Szklar (Glaesendorf). Około 1580 – 1591 roku właścicielem Strachowa (Strachau) był Jerzy von Schmolz.Wawrzyniec (Lorenz) Schmoltz ze Strachowa (Strachau) właściciel Lipy (Leippe – której) przetłumaczył z języka czeskiego na niemiecki nadany przez cesarza Ferdynanda w 1562 roku Statut (Zrzizeni, Landesordnung) księstw opolskiego i raciborskiego.
Gabriel Schmolz (zm. 1593 r.), rotmistrz wojsk cesarskich, poborca podatków na Górnych Węgrzech (Słowacja), był właścicielem Rutek (Rautke) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku. Płyta nagrobna znajduje się w kościele parafialnym w Graczach (Graase) koło Niemodlina (Falkenberg). W 1598 roku Lorek Schmolz ze Strachowa (Strachau), właściciel Sławic (Slawitz) koło Opola (Oppeln) był świadkiem spisywania w Domecku (Dometzko) koło Opola

(Oppeln) intercyzy małżeńskiej Tabora z Bystrego. W 1609 roku Karol von Schmolz był burgrabią Wołowa (Wohlau).
Na początku XVII wieku N. von Schmolz ze Strachowa (Strachau), żonaty z Anną von Kottwitz (zm. po 1635 r.) z Tuszyna (Hennersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) miał syna N.- żonatego z N. von Tauer z Wikliny (Wikoline) w księstwie wołowskim. Córką jego była Marianna von Schmolz (zm. 1660 r.) hofmistrzyni dworu książąt legnickich – żona (x ok. 1660 r.) Jana Kaspra von Randau.
W połowie XVII wieku właścicielem Strachowa (Strachau) był Kasper von Schmolz żonaty z Barbarą von Kreckwitz. W 1721 roku Joachim Zygmunt posiadał jakieś majątki w hrabstwie kłodzkim. Ród prawdopodobnie wymarł w XVIII wieku (na Joachimie Zygmuncie ?).

Źródła:
Sinapius T. I s. 832, T. II s. 973
Blażek T. I s. 97
Pilnaček T. IV s. 1141
Ksziążnica Cieszyńska – Zbiory Szresznika rkp sygn. DDIII 15 (tłumaczenie statutów przez W. Schmoltza)

SCHNABE

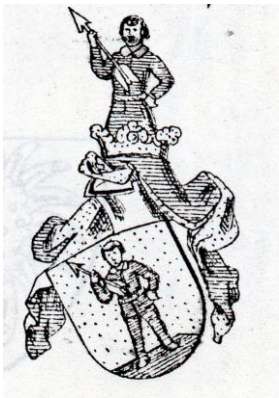

Mieszczanie z Norymbergi. Na przełomie XVI i XVII wieku Baltazar Schnabel (zm. 15.05.1631 r.) przybył do Wrocławia (Breslau). Żonaty z Zuzanną Schreiter, wdową po N. Von Haunold, miał dwóch synów: Baltazara jun. i Daniela.

W kościele św. Doroty we Wrocławiu (Breslau) znajdowały się dwa epitafia z herbami tego rodu.

Źródła:
Sinapius T. II s. 973
Blażek T. III s. 49

SCHNECKENHAUS
(BADEWITZ von SCHNECKENHAUS, SCHNECKENHAUS von BADEWITZ)

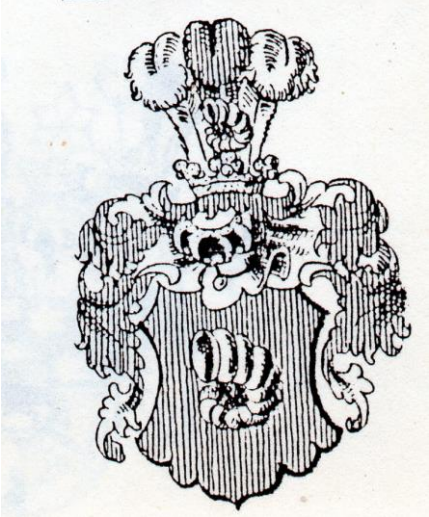

Herb wg Siebmachera

Odmiany herbu wg Blażka

Stary ród włodyków z pogranicza morawsko – śląskiego. Początkowo nazywali się „Bohdanowski ze Slimakova“ (zob.) i byli właścicielami Bogdanowic (Badewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz). Na przełomie XVI i XVII wieku nazwisko uległo zniemczeniu na „Badewitz von Schneckenhaus“. Drugi człon nazwiska nawiązuje do muszli ślimaka umieszczonej w herbie. W XVII wieku część rodu podzieliła się na „von Badewitz“ i „von Schneckenhaus“.
W 1608 roku w wyprawie na Węgry Jan von Schneckenhaus był dowódcą oddziału śląskiego liczącego ponad 1000 koni. W 1650 roku Franciszek von Schneckenhaus był członkiem rady cesarskiej. W pierwszej połowie XVII wieku Helena Bohdanowska występująca w dokumentach również jako Helena von Schneckenhaus była żoną Fryderyka von Schlewitz, wójta dziedzicznego Leśnicy (Leschnitz) w księstwie strzeleckim. Około 1700 roku Karol Bernard von Schneckenhaus und Badewitz ożenił się z Heleną Szarlottą (zm. 4.11.1725 r.), córką Leopolda Wilhelma Warlowskiego, właściciela Szymiszowa (Schimischow). W 1702 roku sprzedała swoją część majątku siostrze – Marii Ludwice, żonie Karola Adama von Skal a sama z mężem zamieszkała w sąsiednim Kalinowie (Kalinow). W połowie XVIII wieku Jan Wacław von Schneckenhaus, właściciel Kalinowa (Kalinow) był pierwszym mężem Zofii von Strachwitz (ur. Cieszowa, Czieschowa 26.05.1726 – zm. Kamień Śląski, Gross Staein 31.01.1799 r.).
W 1776 roku zmarła Anna Helena von Schneckenhaus – żona Jana Adama von Larisch, w tym samym czasie Zofia von Larisch (zm. 1799 r.) była żoną N. von Schneckenhaus.

Źródła:
Sinapius T. I s. 832-833, T. II s. 973
Blażek T. I s. 98
Zedlitz T. IV s. 186

zob.

BOHDANOWSKI

SCHNELLENSTEIN

zob.

ENGELHARDT

SCHNELLEWALDE
(SNELLEWALD, SNELLENWALDE)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Polski herb Lis

Jeden z najstarszych średniowiecznych rodów śląskich oraz polskich komesów i możnowładców herbu Lis, będący obiektem zainteresowania licznych historyków. Cetwiński umownie określa ród ten jako Jaksiców II. Jurek łączy ich z innym śląskim rodem – Wierzbnów i nie wymienia pośród przybyszy, uważając ich za miejscowych chociaż oni sami wyraźnie podkreślają swoje niemieckie pochodzenie: w wielkim przywileju z 1331 roku (28.06.) dla kościoła parafialnego w Prudniku (Neustadt) bracia Woko i Teodoricus von Schnellewalde „... fratres germani et domini terrestres ac heredes nove civitatis Prudnik...“ (bracia Niemcy i panowie ziemi oraz właściciele nowego miasta Prudnika).

Pierwszym, uważanym za proplastę tego rodu był Jaksa (zm. ok. 1274 r.) – kasztelan Siewierza (1232 r.), Toszka (Tost 1239 r.), Świn (Schweinhaus 1243 r.), Niemczy (Nimptsch 1250 r.) i Wrocławia (Breslau 1251-1260 r.). Jeden z jego synów – Poltko (Pelban, Peltzko, Polczko) (zm. po 1302 r.) zaczął posługiwać się nazwiskiem „de Schnellewalde“ (Szybowice) koło Prudnika (Neustadt). W 1290 roku jest świadkiem w wielkim przywileju księcia Henryka IV Probusa dla biskupstwa wrocławskiego. W 1297 roku w dokumencie księcia Bolesława opolskiego występuje jako świadek pod imieniem „Pelban dictus Snelimwalt“ (Pelban zwany Schnellewald). Na przełomie XIII i XIV wieku oprócz Szybowic (Schnellewald) i majątków w okolicy Prudnika (Neustadt) posiadał na Górnym Śląsku Otmęt (Ottmuth), Gogolin (Gogolin), Karłubiec (Karlubitz) i połowę Malni (Mallnie). Majątki przekazał przed 1302 rokiem klasztorowi w Jemielnicy (Himmelwitz). Posiadał również Służejów (Schlause), Niedźwiednik (Baerwalde) i Wadochowice (Wiesenthal) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Synami Poltka byli: Teodoryk (Dittrich), Jeczo (Jeschek, Jaksa) i Wok.

Wok był właścicielem Szybowic (Schnellewalde) i wspólnie z Teodorykiem Prudnika (Neustadt), wspólnie z bratem wydali wspomniany wyżej przywilej.

Więcej w dokumentach nie występuje, być może zmarł lub przeniósł się na teren Polski.
Teodoryk był zasaźcą i właścicielem sołectwa w Dytmarowie (Dittersdorf), który początkowo nazywał się „Theodorici villa“. W 1304 roku Teodoryk wspólnie z bratem Jeczo (Jaksa) wydają dokument w sprawie młyna który posiadał sołtys Godinus ze Ścinawy (Steinau) koło Nysy (Neisse). W 1320 roku (10.08.) występuje jako świadek w dokumencie księcia Władysława kozielskiego.
Jeczo (Jaksa) od 1321 roku występuje jako właściciel Prudnika (Neustadt) (współwłaściciel ?) i Krzyżkowic (Kroeschendorf), gdzie zdaje się, miał swoją siedzibę. W 1346 roku (15.02.) jest świadkiem dokumentu wydanego w Opawie (Troppau) przez księcia Mikołaja opawskiego i raciborskiego w sprawie sprzedaży folwarku w Odrze (Odrau) koło Raciborza (Ratibor) Zbinkowi z Turkowa (Turkau) koło Głubczyc (Leobschuetz). W 1448 roku właścicielem sołectwa był Mikołaj (Nickel) von Schnellewalde (Mikulass Ssinwaldsky, Schynwaldzki, Schinwaldsky). W latach 1453 – 1483 występuje jako świadek w licznych dokumentach książąt opolskicj Jana II Dobrego i Mikołaja II. W 1484 roku (16.05.) wraz z licznymi sołtysami i kmieciami okręgu prudnickiego został oskarżony przez proboszcza prudnickiego o niepłacenie przez 15 lat żadnych zobowiązań finansowych na rzecz kościoła, dług obliczono na 1000 florenów. Zmarł w 1484 roku, legalnych potomków nie posiadał i mocno zadłużone sołectwo przejęła jego naturalna córka – Walpurga, żona Bartłomieja Blaschke. W 1516 roku (24.06.) sołectwo sprzedała. Ród prawdopodobnie wymarł pod koniec XV wieku.
W Polsce ród znany od XIII wieku, w 1410 roku w bitwie pod Grunwaldem jednym z dowódców pierwszej wielkiej chorągwi Ziemi Krakowskiej był Jaksa z Targowiska z rodu Schnellewald ze Śląska herbu Lis.

Źródła:
Blażek T. III s. 150
Pilnaček T. IV s. 1142
C.D.S. T. II s. 81-84, T. VI nr 2, 8, 15, 348, 361; T. XXXIII s. 2, 34
Cetwiński nr B 79, B 92, C 663 oraz tabl. 13
Boehme T. III s. 126

SCHNIRICH

Szlachectwo czeskie otrzymała w 1738 roku (28.12.) Maria Teresa Schnirich z domu Tepper i jej dzieci, wdowa po Franciszku Leopoldzie Schmirich członkiem rady księstwa w Opawie (Troppau).

Źródła:
Blażek T. IV s. 139
Doerr s. 226

SCHNITTER

Zgorzelecki ród patrycjuszowski. Franciszek Schnitter był w latach 1510 – 1549 członkiem rady miejskiej i w 1515 roku burmistrzem miasta. W 1536 roku (9.10.) został nobilitowany przez cesarza Karola V. W 1562 roku (15.07.) wpisani zostali przez cesarza Ferdynanda I w stan rycerski Rzeszy bracia: Hieronim i Onufry oraz ich kuzyni Łukasz Jerzy i Eliasz.

Łukasz (Łukasz Jerzy ?) żonaty z Magdaleną Ribitzer (zm. 1593 r.) miał czterech synów: jerzego, Sebastiana, Fryderyka i Franciszka. Franciszek (ur. 4.10.1542 – zm. 12.05.1623 r.) był opatem klasztoru augustianów na Piasku we Wrocławiu (Breslau), przeszedł do obozu reformacji i ożenił się z Justyną Ribitzer (zm. 11.12.1597 r.).
Ród ten znany był również w Żytawie (Zittau): Rudolf Schnitter (zm. 1658 r.) miał syna – Andrzeja (ur. 1618 r.), pułkownika wojsk szwedzkich, który przeniósł się później do Moskwy. Karol Konstantyn (zm. 1721 r.) był pułkownikiem wojsk pruskich. Fryderyk (zm. 1766 r.) – był pułkownikiem wojsk duńskich.
Ród posiadał Osiek (Ossig) i Leschwitz koło Zgorzelca (Goerlitz).

Źródła:
Blażek T. III s. 49-50

SCHNORBEIN
(HOF SCHNORBEIN genannt)

Herb Hof zwany Schnorbein

Predykat jednej linii rodu von Hof z Kantorowic (Kantersdorf) w księstwie brzeskim. Dzielili się na trzy podstawowe domy: Okulice (Ocklitz), Łojowice (Louisdorf) i Imbramowice (Ingramsdorf). Oprócz wymienionych pod hasłem „Hof“ przedstawicieli, z domu Imbramowice (Ingramsdorf) dwaj bracia: Fryderyk – dwukrotnie żonaty 1. z Sabiną von Gellhorn, wdową po Konradzie von Reideburg, 2. (x 1650 r.) z Barbarą von Sebottendorf , miał syna i córkę; Jan (Hans) – właściciel Imbramowic (Ingramsdorf), w miejscowym kościele

znajdowało się jego epitafium. Miał dwóch synów: Chrystiana Augusta – właściciela Tarnawy (Tarnau) koło Świdnicy (Schweidnitz) i N. (zm. 1715 r.) – właściciela Przerzeczyna (Dirsdorf) koło Niemczy (Nimptsch).

Źródła:
Sinapius T. I s. 833, T. II s. 974

zob.

HOF

SCHOBER

herb rodowy (?)

Herb z 1559 r.

Ród mieszczan świdnickich. W 1559 roku (31.10.) zostali nobilitowani i wpisani w stan rycerski bracia Wolfgang i Gotard Schober. Wolfgang był doktorem medycyny.
Pod koniec XVII wieku Zygmunt Fryderyk był właścicielem Pszenna (Weizenrodau) koło Świdnicy (Schweidnitz) i Jędrzejowic (Endersdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty (x 1688 r.) z Rozyną Elżbietą von der Dahme, miał tylko córkę – Zofię Szarlottę (ur. 14.03.1690 r.), żonę (x 1.11.1705 r.) Kaspra Ernesta von Frankenberg z Jankowic Wielkich (Gross Jenkwitz) w księstwie brzeskim. W 1718 roku Zygmunt Fryderyk i Chrystian Ernest właściciel Dolnego Staniszowa (Nieder Stonsdorf) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), twierdzili że są mieszczanami (?) a majątki posiadają na podstawie przywileju dla miasta Świdnicy (Schweidnitz).

Źródła:
Sinapius T. II s. 974
Blażek T. III s. 150

SCHOBER
(SCHOBER von GREIFENTHAL)

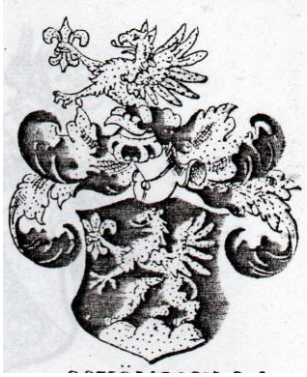

Czeskie szlachectwo z predykatem „von Greifenthal“ w 1609 roku (12.02.) uzyskał Krzysztof Schober – mieszczanin Pragi. Wilhelm Schober von Greifenthal w 1638 roku mieszkał we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:
Blażek T. II s. 117
Doerr s. 78

SCHOBERG
(HENNISCH von SCHOBERG)

Herb z 1659 r.

Herb baronowski z 1712 r.

W 1659 roku (15.12.) wpisany został w czeski stan rycerski z predykatem „von Schoberg“ Melchior Hennisch. Potomkowie używali tylko predykatu. W 1712 roku (13.08.) tytuły czeskich baronów otrzymali bracia: Jan Michał, Jan Maciej i Franciszek Józef von Schoberg z linii czeskiej.
W 1681 roku Melchior (Adam Melchior – syn ?) posiadał na Śląsku Obiszów Wielki (Gross Obisch) i Golowice (Golschwitz) w księstwie głogowskim. Jego dzieci posiadały Leszno Dolne (Nieder Leschen), Henryków (Sprottischdorf) i połowę Dzikowic (Ebersdorf) koło Szprotawy (Sprottau).
W 1703 roku (3.12.) Franciszek Adam von Schoberg podpisał intercyzę małżeńską z Dorotą Tugenreich von Stentzsch. Ostatnim z linii śląskiej był Franciszek Karol von Schoberg (zm. 7.02.1713 r.) – właściciel Janowej (Johnasdorf) w księstwie nyskim. Żonaty (x 19.03.1711 r.) z Marią Elżbietą von Skronski (ur. 12.10.1693 – zm. 12.03.1729 r.) z Budzowa (Busow) koło Olesna (Rosenberg) miał tylko córkę – Franciszkę Józefę.
Linia czeska istnieła jeszcze w XIX wieku.

Źródła:
Sinapius T. II s. 975
Blażek T. III s. 168-169
Doerr s. 143

SCHOBISCHOWSKI

zob.
SCHEBISCHOWSKI

SCHOEBEL
(SCHOEBEL von ROSENFELD)

Szlachectwo czeskie z predykatem „von Rosenfeld“ otrzymał w 1670 roku (11.06.) Jerzy Schoebel – członek rady cesarskiej i skarbnik cesarski oraz autor wielu traktatów naukowych wydanych we Wrocławiu (Breslau).

Źródła:
Sinapius T. II s. 974
Blażek T. III s. 50
Doerr s. 155

SCHOEMBERG

zob.

SCHOENBERG

SCHOEN
(SCHOEN von SCHOENEGG)

Herb Wacława Schoen von Schoenegg

W 1560 roku (25.11.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Schoenegg“uzyskał Wacław Schoen, sekretarz księstwa opolsko – raciborskiego. Nobilitowany zmarł bez potomków.
W 1614 roku (12.02.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Schoeneck“ uzyskał Jerzy Schoen, mieszczanin i członek rady miejskiej w Bruex. W 1629 roku (21.07.) również Jerzy Schoen został nobilitowany z predykatem „von Schoeneckh“. Nie wiadomo czy był to jeden ród.
W 1817 roku Gustaw von Schoen był właścicielem Rogowa (Rogau) koło Raciborza (Ratibor), w tym samym roku Jan von Schoen kupił majątek w Chróstach (Chrost) koło Koźla (Cosel).

Źródła:
Blażek T. III s. 50
Pilnačel T. IV s. 1149
Doerr s. 85, 110

SCHOEN

zob.

SCHOENAU

SCHOENAICH
(SCHOENAICH-CAROLATH, CAROLATH-SCHOENAICH)

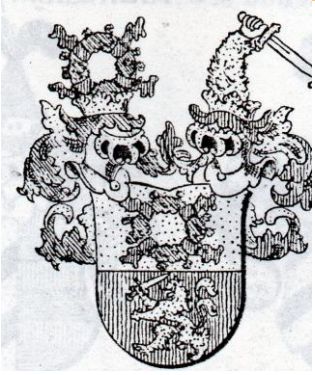

Herb rodowy

Herb baronowski

Herb hrabiowski

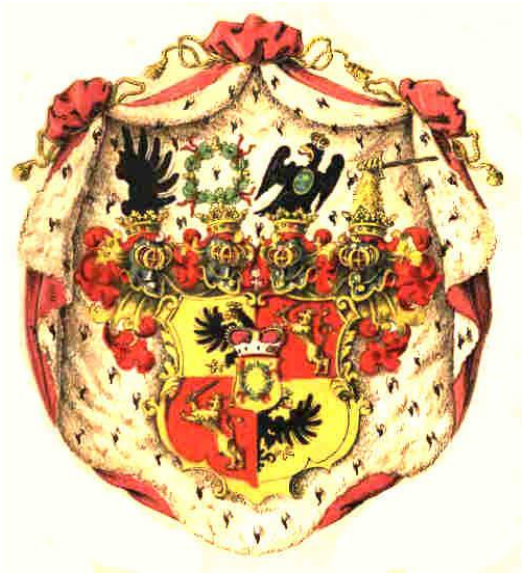

Herb książęcy Carolath-Schoenaich

Stary ród niemiecki, według Sinapiusa znany od XII wieku: w 1197 roku przedstawiciel jego notowany był w księgach turniejowych w Norymberdze. Również znani w Polsce pod nazwiskiem (wg Sinapiusa) Krasnodębski (?). Już podobno w 1216 roku Kasper Schoenaich był kanclerzem na dworze księcia Henryka Brodatego. Historycy niemieccy twierdzą, że był to stary śląski ród. Według innych pochodzili z Dolnych Łużyc. Nie potwierdzają tego polscy historycy.

Pewne informacje źródłowe, chociaż trudne do uporządkowania, pochodzą jednak dopiero z pierwszej połowy XVI wieku: Jerzy sen. ze Śląska służył w 1536 roku w wojsku duńskim, w 1537 roku Kasper ze Śląska był kanclerzem książąt meklemburskich Albrechta i Henryka. Miał syna – Kaspra jun. W 1540 roku Walentyn von Schoenaich był właścicielem Czerwonego Kościoła (Rothkirch) w księstwie głogowskim. W 1544 roku Melchior brał udział w wojnie francuskiej a następnie w wyprawach tureckich i był landwójtem czterech nadreńskich miast: Rheinfelde, Seckingen, Lauffenburg i Waldshut.

W 1554 roku zmarł Filip von Schoenaich, syn Jana z Lipinki (Linderode) koło Żar (Sorau), właściciel Tschechel na Łużycach (?). Żonaty z N. von Poppschuetz, żył podobno ponad sto lat. Synem Filipa był Jan z Tschechel (ur. 1529 – zm. 1604 r.), właściciel Milkau , żonaty z Anną von Berg (zm. 1587 r.) miał trzynaścioro dzieci. Epitafium jego znajduje się w kościele w Prochowicach (Parchwitz). Córkami jego były m. in. Judyta (ur. 1561 – zm. po 1615 r.) – żona (x 1595 r.) Krzysztofa von Reibnitz z Gniewkowa (Girlachsdorf), Katarzyna (zm. po 1615 r.) – żona Dypranda von Reibnitz z Dzierżkowej (Daetzdorf) koło Strzelina (Strehlen) oraz syn – Jerzy.

W 1558 roku (8.02) Jan (inny) von Schoenaich, na zamku we Wrocławiu (Breslau) został zabity przez swojego zięcia Fryderyka von Reder, prezydenta

śląskiej kamery królewskiej. Miał córkę Salomę – żonę zabójcy i syna – Fabiana (?).
Sebastian bar. von Schoenaich (zm. 1557 r.) – właściciel Szprotawy (Sprottau), Płonic (Ullersdorf) i Wrzesiny (Wachsdorf) koło Żagania (Sagan), był członkiem cesarskiej rady wojennej, podczaszym cesarskim i starostą Litomyśla w Czechach. Żonaty z Anną, córką Jana bar. von Silberberg z Karyntii, otrzymał w wianie dwa państwa: Weisenberg i Silbereck.
Potęgę rodu stworzył syn zabitego Jana – Fabian von Schoenaich. Służył w wojsku duńskim, dostał się do niewoli bawarskiej gdzie dorobił się dużego majątku (?). Na Śląsk wrócił w połowie XVI wieku, w latach 1561 – 1565 zakupił państwo Muskau na Górnych Łużycach, miasteczko Polkowice (Polkwitz), państwa: Bytom Odrzański (Beuthen am Oder) i Siedlisko (Carolath) które kupił od Jana von Rechenberg oraz majątki: Wilkanowo (Wittgenau) i Żubrów (Herzogswalde) a także wziął w lenno od księcia legnickiego Henryka XI państwa: Prochowice (Parchwitz) i Kożuchów (Freystadt). W 1568 roku został członkiem rady cesarskiej, w 1572 roku – rycerzem Orderu Złotego Runa i tuż przed śmiercią w 1591 roku otrzymał tytuł barona Rzeszy (wg innych tytuł barona otrzymał już w 1552 r.). Zmarł w wieku 83 lat w 1591 roku (23.09.), na wieży zamku w Prochowicach (Parchwitz) umieszczona była płyta z herbem i inskrypcją ku jego czci. Żonaty z Elżbietą von Landscron z Wrocisławic (Obsendorf) koło Środy Śląskiej (Neumarkt), nie miał dzieci. Wdowa po nim wyszła ponownie za mąż za krewnego – Jerzego von Schoenaich, który odziedziczył większość majątków.
Jerzy (ur. 8.10.1557 – zm. 25.05.1619 r.) – syn Jana z Milkau, państwa Bytom Odrzański (Beuthen am. Oder) i Siedlisko (Carolath) przekształcił w 1610 roku w majorat a w Bytomiu Odrzańskim (Beuthen am Oder) ufundował gimnazjum. Pod koniec życia został kanclerzem królestwa Czech. Żonaty był dwukrotnie: 1. z Elżbietą von Landscron, wdową po Fabianie von Schoenaich (zm. 1614 r.), 2. z Joanną bar. von Schenck. Dzieci nie miał i majorat Carolath-Beuthen odziedziczył jego bratanek – Jan bar. von Schoenaich (ur. 30.01.1592 – zm. w Polsce 3.07.1639 r.).
W 1616 roku (28.06.) wszyscy członkowie rodu otrzymali tytuły baronów.
Po Janie właścicielem majoratu został Sebastian (syn ?). Po studiach podróżował po Europie, m. in. w Polsce. Po powrocie mieszkał w swoim majątku w księstwie świdnickim, w 1650 roku odziedziczył majorat. Żonaty z Judytą de la Rive z Burgundii, posiadał kilkoro dzieci z których Jan (ur. 18.04.1623 – zm. 16.11.1675 r.) odziedziczył majorat. Żonaty dwukrotnie: 1. z Elżbietą Krystyną von Winterfeld, 2. z Heleną Lukrecją Gans bar. von Purlitz, córką marszałka dworu brandenburskiego i prezydenta Nowej Marchii, miał pięciu synów i córkę. Jego syn – Jan Jerzy przejął po nim majorat i w 1700 roku (5.02.) otrzymał od cesarza Leopolda I tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf) zaś majorat Carolath-Beuthen został podniesiony do rangi państwa stanowego. Żonaty (x 23.11.1683 r.) z Urszulą Marianną von Reder, zmarł w 1700 roku

(23.11.) w rocznicę swojego ślubu. Po nim nastąpił podział rodu na dwie podstawowe linie: baronowską – von Schoenaich i hrabiowską – von Schoenaich-Carolath, później książęcą – von Carolath-Schoenaich.

LINIA BARONOWSKA.

Linia baronowska posiadała majątki głównie na Łużycach: państwo i zamek Ambtitz (Gębice Gubińskie ?), Dobern (Dobre k. Gubina ?), Horne i inne; na Śląsku mieli majątki w księstwie świdnickim m. in. Słupice (Schlauopitz) i w księstwie głogowskim Tarnówek (Tarnau) i Bycz (Beitsch). W XVIII wieku Jerzy Wilhelm Gottlob bar. Rzeszy (Reichsfreiherr) von Schoenaich – generał major i szef regimentu kirasjerów armii pruskiej, był właścicielem Młynicy (Mellendorf) i Słupic (Schlaupitz) koło Dzierżoniowa (Reichenbach). Żonaty z Anną Marią von Castell miał syna – Karola, majora wojsk pruskich i dyrektora Akademii Rycerskiej w legnicy (Liegnitz) na którym linia baronowska na Śląsku wymarła. Majątki odziedziczyła linia hrabiowska i książęca.

LINIA HRABIOWSKA I KSIĄŻĘCA.

Syn Jana Jerzego – Jan Karol (ur. 15.06.1688 – zm. 11.10.1763 r.) jest uważany za właściwego założyciela linii hrabiowsko – książęcej. Rycerz Orderu Orła Czarnego, prezydent rady księstw śląskich, minister wojny króla pruskiego Fryderyka II w 1741 roku (31.10.) otrzymał tytuł księcia pruskiego z prawem primogenitury a państwo stanowe Carolath-Beuthen zostało ponownie podniesione do rangi księstwa. Książę Jan Karol, żonaty (x 3.02.1715 r.) z Amalią (zm. 20.10.1761 r.), córką Krzysztofa burgr. von Dohna-Schlodien, miał dziesięcioro dzieci:

1. Fryderyka Jana Karola – założyciela podlinii książęcej;
2. Amalię Małgorzatę (ur. 10.06.1718 – zm. 22.03.1790 r.) – drugą żonę (x 9.08.1742 r.) Henryka Leopolda hr. von Reichenbach (zm. 9.04.1775 r.);
3. Fabiana Henryka (ur. 25.10.1719 – zm. 14.01.1737 r.);
4. Fryderykę Szarlottę (ur. 20.09.1720 – zm. 11.07.1741 r.) – pierwszą żonę Henryka Leopolda hr. von Reichenbach (zm. 9.04.1775 r.);
5. Wilhelminę Henriettę (ur. 5.01.1722 – zm. 26.03.1733 r.);
6. Jana Gottloba – założyciela podlinii hrabiowskiej;
7. Karola Emila (ur. 21.10.1724 r. – zm. Vendryně,Wędrynia, Wendrin k. Cieszyna 10.04.1781 r.) – oficera wojsk pruskich. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 29.08.1764 – rozwiedziony 1772 r.) z Zofią Szarlottą , córką Henryka Leopolda hr. von Reichenbach (swoją siostrzenicą), która po rozwodzie wyszła za mąż za Stanisława Ponińskiego 2. z Antoniną Luizą Chrystianą, córką Józefa Aleksandra bar. von Seher-Thoss;
8. Karolinę (ur. 28.06.1727 – zm. 18.12.1762 r.) – żonę (rozwiedziona 1746 r.) Jana Erdmanna Reichsgr. Von Promnitz (zm. 4.07.1785 r.);
9. Zofię Luizę (ur. 22.08.1728 – zm. 31.08.1789 r.) – żonę (x 21.06.1747 r.) Krzysztofa Belgika burgr. zu Dohna-Lauk (zm. 10.07.1773 r.);

10. Marię Eleonorę (ur. 31.08.1729 – zm. 31.08.1789 r.) – żonę (x 23.07.1750 r.) Krzysztofa burgr. von Dohna-Schlodien (zm. 4.04.1781 r.)

Podlinia książęca.

Drugim księciem księstwa Carolath-Beuthen został Fryderyk Jan Karol (ur. 11.11.1716 – zm. 23.02.1791 r.). Był generałem porucznikiem kawalerii wojsk pruskich, w 1764 roku ambasadorem Prus w Polsce. W 1783 roku (30.07.) kupił państwo Zabór (Sabor) koło Zielonej Góry (Gruenberg). Żonaty (x 17.12.1749 r.) z Joanną Wilhelminą (zm. 17.01.1786 r.), córką księcia Augusta Ludwika von Anhalt-Coethen miał ośmioro dzieci:

1. Krystynę Augustę Amalię Wilhelminę (ur. 8.10.1750 – zm. 5.09.1753 r.);
2. Karola Fryderyka Augusta (ur. 27.03.1752 – zm. 21.10.1755 r.);
3. Fryderyka Karola Ludwika (ur. 4.03.1753 – zm. 6.11.1763 r.);
4. Ludwika Eugeniusza Emila Gottlieba (ur. 23.03.1754 – zm. 10.06.1755 r.);
5. Karola Emila (ur. 11.04.1756 – zm. 21.11.1758 r.);
6. Henryka Karola Erdmanna – III księcia Carolath-Beuthen;
7. Chrystiana Ernesta Augusta Ferdynanda (ur. 16.09.1763 – zm. Zabór, Sabor 24.01.1805 r.) – rotmistrz wojsk pruskich otrzymał państwo Zabór (Sabor);
8. Zofię Wilhelminę (ur. 14.01.1766 – zm. 5.07.1795 r.) żonę (x 13.11.1792 r.) Henryka Ernesta hr. zu Schoenburg-Rochsburg.

Książę Henryk Karol Erdmann (ur.3.11.1759 – zm. 1.02.1817 r.) – rycerz Orderu Orła Białego księstwo objął po śmierci ojca w 1791 roku (23.02.). Był dwukrotnie żonaty: 1. (x 10.02.1783 r.) z Amalią Augustą Karoliną Luizą (zm. 28.05.1798 r.), córką księcia Antoniego Ulryka zu Sachsen-Meiningen, 2. (x 18.11.1798 r.) z Erdmutą Karoliną Fryderyką Amalią (ur. 23.01.1769 r.), córką Fryderyka Benedykta bar. von Oertel, miał z pierwszą żoną ośmioro dzieci, z drugą – dwie córki. W obec tego, że pierwsza żona była księżną, córki z tego małżeństwa miały prawo do tytułu księżniczek:

a) Henryka Karola Wilhelma – IV księcia Carolath-Beuthen;
b) Karola Wilhelma Filipa Ferdynanda (ur. 17.01.1785 r.) oficera wojsk pruskich;
c) Fryderykę Szarlottę Wilhelminę Luizę (ur. 4.10.1787 – zm. 26.05.1791 r.);
d) Luizę Karolinę Wilhelminę Eugenię (ur. 24.07.1789 – zm. 28.03.1791 r.);
e) Fryderyka Wilhelma Karola (ur. 29.10.1790 r.) – właściciela państwa Zabora (Sabor), landrata powiatu zielonogórskiego, żonatego (x 25.08.1817 r.) z Karoliną Elizą Adolfiną Luizą (ur. 8.11.1796 – zm. 21.12.1828 r.), córką księcia Henryka XLIV von Reuss;
f) Matyldę Adelajdę (ur. 3.08. – zm. 4.08.1793 r.);

g) Edwarda Jerzego Eugeniusza Ferdynanda (ur. 27.01.1795 r.) – oficera wojsk pruskich;
h) Ordalię Joannę Klotyldę (ur. 2.06.1796 r.) – żonę (x 4.10.1820 r.) Wilhelma bar. von Firks, kapitana wojsk pruskich;
i) Dorotę (ur. 16.11.1799 – zm. po 1833 r.) – żonę księcia Henryka LX von Reuss (zm. przed 1833 r.);
j) Henriettę Zofię Konstantynę (ur. 11.04.1801 r.) – żonę (x 10.09.1819 r.) Pawła hr. von Haugwitz, ordynata majoratu w Krapkowicach na Górnym Śląsku.

IV książę Carolath-Beuthen – Henryk Karol Wilhelm (ur. 29.11.1783 r.) nadłowczy i szef królewskiego urzędu łowieckiego, generał major wojsk pruskich, żonaty był (x 12.07.1817 r.) z Adelajdą (ur. 3.03.1797 r.), córką generała porucznika wojsk bawarskich i adiutanta króla Bawarii, Karola Teodora Fryderyka hr. von Pappenheim.

Podlinia hrabiowska.

Założycielem podlinii hrabiowskiej był młodszy brat II księcia Fryderyka Jana Karola – Jan Gottlob von Schoenaich-Carolath (ur. 27.02.1726 – zm. 5.12.1803 r.) – właściciel Jerzmanowej (Hermsdorf) w księstwie głogowskim. Żonaty (x 16.11.1750 r.) z Zofią Amalią (zm. 16.12.1793 r.), córką Wilhelma Aleksandra burgr. von Dohna-Schlodien, miał dziewięcioro dzieci:

1. Karola Wilhelma Gottloba (ur. 28.08.1751 r.) – właściciela Juszowic (Jauschwitz) koło Lubina (Lueben);
2. Jana Wilhelma Gottloba (ur. 6.09.1753 r.) – w 1785 roku kupił państwo Ujazd (Ujest) na Górnym Śląsku. Żonaty (x 1783 – rozwód 1786 r.) z Teresą Szarlottą (ur. 12.07.1767 r.), córką marszałka dworu pruskiego Fryderyka Wilhelma hr. von Posadowski, właściciela Toszka (Tost) na Górnym Śląsku. Żona po rozwodzie wyszła za mąż (x 29.10.1789 r.) za Karola bar. von Hoverberg;
3. Amalię Henriettę Wilhelminę (ur. 8.01.1755 – zm. 6.05.1756 r.);
4. Wilhelma Aleksandra (ur. 5.08.1756 r.) – w 1785 roku kupił państwo Wolany (Wallisfurth) w hrabstwie kłodzkim, w 1798 roku zamienił je na majątek Mostow w południowych Prusach. Dwukrotnie żonaty: 1. (x 14.10.1791 r.) z Zofią Teresą von Larisch (ur. 1759 – zm. 15.06.1792 r.), rozwiedzioną z Wilhelmem Henrykiem Fryderykiem bar. von Sass, właścicielką Oldrzyszowic (Hilbersdorf) koło Niemodlina (Falkenberg) na Górnym Śląsku, 2. (x 1794 r.) z Leopoldyną, córką Henryka Leopolda hr. von Seher-Thoss z Wigancic (Weigelsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), miał tylko córkę – Agnieszkę (ur. 1795 r.).
5. Albrechta Karola Krzysztofa (ur.17.01.1759 – zm. 23.11.1763 r.) – bliźniak
6. Emila Wilhelma Aleksandra (ur. 17.01.1759 – zm. 24.09.1760 r.) – bliźniak

7. Fryderyka Piotra Albrechta (ur. 16.07.1762 – zm. 29.04.1766 r.);
8. Karola Alberta (ur. 26.07 – zm. 13.08.1764 r.);
9. Karola Fryderyka Gottloba Aleksandra (ur. 18.09.1767 r.) – właściciela Gawronów (Gaffron) i Bytkowa (Beitkau) koło Lubina (Lueben). Za swoją siedzibę obrał Gawrony (Gaffron). Żonaty (x 12.05.1789 r.) z Henriettą Fryderyką Amalią, córką Wilhelma Krzysztofa burgr. von Dohna-Schlodien z Chocianowa (Kotzenau) koło Lubina (Lueben) miał pięcioro dzieci:
    a) Amalię Fryderykę Szarlottę Wilhelminę Henriettę (ur. 24.04.1790 r.);
    b) Gottloba Erdmanna Alberta Aleksandra (ur. 28.10.1791 r.);
    c) Karola Wilhelma Emiliusa Fabiana (ur. 24.01. – zm. 14.12.1794 r.);
    d) Fryderykę Szarlottę Karolinę Idę (ur. 12.01.1796 – zm. 1798 r.);
    e) Otto Hermanna Henryka Aleksandra Eunomus (ur. 1.05.1801 – zm. 1832 r.) – właściciela Gawronów (Gaffron), ostatniego męskiego przedstawiciela podlinii hrabiowskiej.

Źródła:
Sinapius T. I s. 148-154, T. II s. 216
Blażek T. II s. 117
Zedlitz T. I s. 357-358; T. IV s. 187-189
Genealog. Handbuch s. 438-439, 723-724
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 27-28

TABLICE GENEALOGICZNE

LINIA HRABIOWSKA I KSIĄŻĘCA

1. Początki linii – podział na podlinie.

Jan Jerzy
syn Sebastiana
zm. 23.11.1700 r.
wł. majoratu Carolath-Beuthen
1700 r. – Reichsgraf
majorat staje się państwem stanowym
ż. (x 23.11.1683 r.) Urszula Marianna v. Redern
|
Jan Karol

ur. 15.06.1688 – zm. 11.10.1763 r.
prezydent rady księstw śląskich
pruski minister wojny
1741 r. – książę pruski
państwo stanowe Carolath-Beuthen
staje się księstwem
ż. (x 3.02.1715 r.) Amalia
burgr. von Dohna-Schlodien
(zm. 20.10.1761 r.)
|

Fryderyk Jan Karol Małgorzata
|
podlinia książęca

Fabian Henryk
ur. 25.10.1719 - zm. 14.01.1737 r.

Jan Gottlob
|
podlinia hrabiowska

Karol Emil
ur. 21.10.1724 - zm. Wędrynia 10.04.1781 r.
ż. 1. (x 29.08.1764 r. - rozwiedziony 1772 r.)
Zofia Szarlotta hr. v. Reichenbach (siostrzenica)
2. Antonina Luiza Chrystiana bar. v. Seher-Thoss

córki:
a) Amalia
ur. 10.06.1718 - zm. 22.03.1790 r.
m. (x 9.08.1742 r.) Henryk Leopold hr. v. Reichenbach (zm. 9.04.1775 r.) (2-ga żona)
b) Fryderyka Szarlotta
ur. 20.09.1720 – zm. 11.07.1741 r.)
m. Henryk Leopold hr. v. Reichenbach (zm. 9.04.1775 r.) (1-sza żona)
c) Wilhelmina Henrietta
ur. 5.01.1722 – zm. 26.03.1733 r.
d) Karolina
ur. 28.06.1727 – zm. 18.12.1762 r.

(rozwiedziony

r.)

–

r.

21.06.1747 r.)

Belgik

Dohna-Lauk

10.07.1773 r.)

Eleonora

–

r.

23.07.1750 r.)

burgr.

Schlodien

4.04.1781 r.)

m.

1746 r.)

Jan Erdmann

Reichsgr. v.

Promnitz

(zm. 4.07.1785

e) Zofia Luiza

ur. 22.08.1728

zm. 31,08.1789

m. (x

Krzysztof

burgr. zu

(zm.

f) Maria

ur. 31.08.1729

zm. 31.08.1789

m. (x

Krzysztof

v. Dohna-

(zm.

2. Podlinia książęca.

Fryderyk Jan Karol
syn Jana Karola
ur. 11.11.1716 –
zm. 23.02.1791 r.
II książę v. Carolath-Beuthen
generał porucznik kawalerii
wojsk pruskich
1764 r. – ambasador pruski w Polsce
1783 r. – kupił państwo Zabór
ż. (x 17.12.1749 r.) Joanna Wilhelmina
księżna v. Anhalt-Coethen

(zm. 17.01.1786 r.)
|

Karol Fryderyk Augusta
ur. 27.03. 1752 - zm. 21.10. 1755 r.

Fryderyk Karol Wilhelmina
ur.4.03. 1753 - zm. 6.11. 1763 r.

Ludwik Eugeniusz Emil Gottlieb
ur. 23.03. 1754 - zm. 10.06. 1755 r.

Karol Emil
zm. 21.11. 1758 r.

Henryk Karol Erdmann
ur. 11.04. 1756 - ur. 3.11. 1759 - zm. 1.02. 1817 r.
III książę Carolath-Beuthen
1791 r. – przejmuje księstwo
ż. 1. (x 10.02.1783 r.)
Amalia Augusta Karolina Luiza
księżna zu Sachsen-Meiningen
(zm. 28.05.1798 r.)
2. (x 18.11.1798 r.)
Erdmuta Karolina Fryderyka Amalia
bar. v. Oertel
|

Chrystian Ernest August Ferdynand
ur. 16.09. 1763 - zm. Zabór
wł. państwa Zabór

córki:
a) Krystyna Amalia Wilhelmina
ur. 8.10.1750 – zm. 5.09.1753 r.
b) Zofia Wilhelmina
ur. 14.01.1766 – zm. 5.07.1795 r.
m. (x 13.11.1792 r.)
Henryk Ernest hr. zu Schoenburg-Rochsburg

Henryk Karol Wilhelm
ur. 29.11.1783 r.
IV książę Carolath-Beuthen
nadłowczy królewski

Karol Wilhelm Filip Ferdynand
ur. 17.01.1785 r.
oficer wojsk pruskich

Fryderyk Wilhem Karol
ur. 29.10.1790 r.
właściciel państwa Zabor
landrat pow.

Edward Jerzy Eugeniusz Ferdynand
oficer wojsk pruskich

córki:
a) Fryderyka Szarlotta Wilhelmina Luiza
ur. 4.10.1787 –

generał major zielonogórskiego zm. 26.05.1791 r.
wojsk pruskich ż. (x 25.08.1817 r.) b) Luiza Karolina
ż. (x 12.07.1817 r.) Karolina Eliza Wilhelmina
Adelajda Adolfina Luiza Eugenia
hr. v. Poppenheim księżna v. Reuss ur.24.07.1789 -
(ur. 3.03.1797 r.) (ur. 8.11.1796 - zm. 28.03.1791 r.
zm. 21.12.1828 r.) c) Matylda Adelajda
ur. 3.08.
– zm. 4.08.
1793
r.
d) Ordalia Joanna
Klotylda
ur.
2.06.1796 r.
m. (x
4.10.1820 r.)
Wilhelm bar.
v.
Firks
kapitan
wojsk
pruskich
e) Dorota
ur.
16.11.1799 –
zm. po
1833 r.
m.
książę Henryk LX
v.
Reuss
(zm.
przed 1833 r.)
f)
Henrietta Zofia
Konstantyna
ur.
11.04.1801 r.

m. (x 10.09.1819 r.)
Paweł hr. v. Haugwitz
ordynat majoratu
w Krapkowicach

3. Podlinia hrabiowska.

Jan Gottlob
syn Jana Karola
ur. 27.02.1726 –
zm. 5.12.1803 r.
wł. Jerzmanowej
ż. (x 16.11.1750 r.)
Zofia Amalia
burgr. v. Dohna-Schlodien
(zm. 16.12.1793 r.)
|

Karol Wilhelm Gottlob ur. 28.08. 1751 r. wł. Juszowic	Jan Wilhelm Gottlob ur. 6.09. 1753 r. 1785 r. - kupił Ujazd ż. (x 1783 - rozwód 1786 r.) Teresa Szarlotta hr. v. Posadowska (ur. 12.07. 1767 r.) z Toszka	Wilhelm Aleksander ur. 5.08. 1756 r. 1785 r. - kupił Wolany 1798 r. - zamienia na Mosty ż. 1. (x 14.10. 1791 r.) Zofia Teresa v. Larisch (ur. 1759 - zm. 15.06. 1792 r.) wł. Oldrzyszowic	Albrecht Karol Krzysztof ur. 17.01. 1759 - zm. 23.11. 1763 r. bliźniak	Emil Wilhelm Aleksander ur. 17.01. 1759 - zm. 24.09. 1760 r. bliźniak	Fryderyk Piotr Albrecht ur.16.07. 1762 - zm. 29.04. 1766 r.	Karol Albert ur.26.07. zm. 13.08. 1764 r.	Karol Fryderyk Gottlob Aleksander ur. 18.09. 1767 r. wł. Gawronów i Bytkowa ż. (x 12.05. 1789 r.) Henrietta Fryderyka Amalia burgr. v. v. Dohna-Schlodien z Chocianowa	Amalia Henrietta Wilhelmina ur. 8.01. 1755 – zm. 6.05. 1756 r.

|
|

2. (x 1794 r.)
Leopoldyna
hr. v. Seher-
Thoss
z Wigancic
|
Agnieszka
ur. 1795 r.

Gottlob Erdmann Albert Aleksander	Karol Wilhelm Emilius Fabian	Otto Hermann Henryk Aleksander	córki:
ur. 28.10.1791 r.	ur. 24.01. -	ur. 1.05.1801 -	a) Amalia Szarlotta Henrietta Fryderyka Wilhelmina ur. 24.04.1790 r.
	zm. 14.12.1794 r.	zm. 1832 r. wł. Gawronów	b) Fryderyka Karolina Szarlotta Ida ur. 12.01.1796 – zm. 1798 r.
		ostatni z podlinii hrabiowskiej	

SCHOENAU
(SCHOENOW, SCHOEN von SCHOENAU)

Herb linii tyrolskiej wg Siebmachera

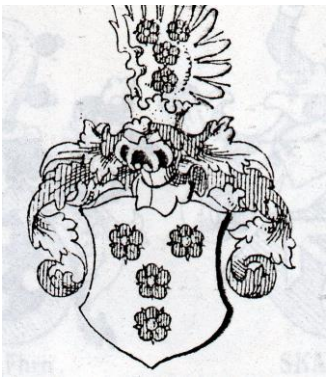

Herb baronowski wg Blażka

Według Sinapiusa ród pochodzący z Tyrolu i Szwajcarii, znany od XII wieku: w księgach turniejowych Zurychu w 1165 roku notowany był Hyrus Schoenau. W latach 1651 – 1656 Franciszek von Schoenau był biskupem Bazylei.
Na Śląsku w 1390 roku Jan von Schoenau był właścicielem Kłokoczyc (Glockschuetz) koło Trzebnicy (Trebnitz), w 1397 roku Nickel był starostą Otmuchowa (Ottmachau). W 1422 roku Jan von Schoenau przebywał na dworze księcia Ludwika II legnickiego.
Według Blażka był to ród śląski osiadły w Czechach. Na Śląsku istniało dużo miejscowości o niemieckiej nazwie „Schoenau". W Czechach w 1543 roku Wacław Wincenty von Schoenow został wpisany w stan rycerski. W 1583 roku czeski inkolat uzyskał Jerzy von Schoenau i jego trzej synowie: Jan, Jezajasz i Mikołaj. W 1711 roku wpisany został w czeski stan panów Antoni Wilhelm rycerz von Schoenau a w 1819 roku (27.01.) tytuł barona ziem dziedzicznych Habsburgów otrzymał Juliusz Wacław Jan Nepomucen von Schoenau.
Pierwszym znanym przedstawicielem tego rodu był Wiktoryn Weikhart von Schoenau, w 1543 roku właściciel majątku Kalec (Kalek ?), który ród posiadał przez przeszło 200 lat. W 1589 roku Krzysztof Schoen von Schoenau był właścicielelem Kostomlat w Czechach, w 1620 roku Arnold (syn ?) kupił wsie Oupoř i Poradice. Od niego można ustalić genealogię rodu.

Źródła:
Sinapius T. I s. 833-834
Blażek T. IV s. 76

TABLICE GENEALOGICZNE

Krzysztof Schoen v. Schoenau
1589 r. - wł. Kostomlat
|
?
|
Arnold
1620 r. kupił Oupoř i Poradice
ż. Rozyna Stampach
|
Jerzy Wilhelm v, Schoenau
ż. Ewa Salomea v. Steinbach
|
Krzysztof Franciszek Erdmann
ur. 1656 r.
ż. Katarzyna Ludmiła v. Wiedersperg
|

Antoni Wilhelm 1711 r. – baron	Ferdynand Józef Erdmann ż. Maria Anna Mulz v. Waldau

|
Wolfgang Juliusz Jan
ur. 1726 r.
radca gubernialny
i starosta Litomeřic
ż. Anna Katarzyna
Hora v. Očelovic
|
Juliusz Wacław Jan Nepomucen
ur. 1753 – zm. 1821 r.
1819 r. – baron
ż. Maria Antonina Anna
Beatriks Walburga
bar. Zessner v. Spitzenberg
(ur. 1749 – zm. 1820 r.)
|

Franciszek de Paulo Fryderyk
ur. 1785 – zm. 1850 r.
sekretarz gebernialny w Pradze
ż. (x 1820 r.) Henrietta bar.
Vernier v. Rougemont et Orchamp
(ur. 1798 – zm. 1865 r.)
|

Wincenty
ur. 1795 – zm. 1875 r.
przewodniczący rady w Opawie

Juliusz
ur. 1825 r.

Jaroslav
ur. 1826 r.
ż. (x 1873 r.) Franciszka
bar. v. Skal

SCHOENBACH

zob.

DOEDER

SCHOENBERG
(SCHOEMBERG, SCHOENBERG genannt Freiherr von BIBRAN und MODLAU)

Herb rodowy v. Schoenberg Herb baronowski v. Schoenberg gen. v. Bibran u. Modlau

Stary ród rycerski pochodzący z Saksonii, znani na terenie całych Niemiec i wielu państw europejskich. Legenda herbowa wywodzi go z plemienia Swewów. W czasach historycznych w księgach turniejowych Magdeburga w 935 roku zanotowano Albana von Schoenberg. Według Sinapiusa z rodu tego miał pochodzić biskup ołomuniecki Bruno (?) i w XVI wieku kardynał i arcybiskup Kapui Mikołaj von Schoenberg (zm. 9.09.1537 r.). Na Łużycach siedzibą rodową był Schoenberg koło Budziszyna (Bautzen). W 1463 roku Dietrich (Teodoryk) von Schoenberg był biskupem Miśni. Jego brat – Kasper posiadał Schoenberg. W XVI wieku Jan von Schomberg był w 1581 roku arcybiskupem Trewiru a jego brat – Jerzy, biskupem Wormacji.Z Saksonii przenieśli się również do Francji: Kasper (ur. 1540 – zm. 1599 r.) syn Wolfa von Schoenberg ożenił się we Francji, służył w armii franciskiej, gdzie doszedł do wysokich stopni wojskowych. Jego nastarszy syn – Henryk (ur. 1573 – zm. 1632 r.) był marszałkiem wojsk francuskich, miał jednego syna – Karola (ur. 1601 – zm. 1656 r.), również marszałka wojsk francuskich – zmarł bezdzietnie.
Z linii nadreńskiej Fryderyk von Schomberg osiadł w Irlandii – zmarł w 1690 roku (3.06.) w wieku 75 lat. Miał trzech synów z których najstarszy – Fryderyk jun., żonaty z N. bar. von Buchholz był właścicielem Griesenheim w Nadrenii. Drugi syn – Karol, był generałem oddziału angielkskiego walczącego w 1693 roku w Piemoncie, gdzie poległ. Trzeci – Meinhard, początkowo był w służbie książąt Leinster w Irlandii, później odziedziczył majątki Karola.
Na początku XIV wieku liczni przedstawiciele tego rodu przenieśli się na teren państwa zakonu krzyżackiego – w 1301 roku byli właścicielami (i założycielami ?) miasta i zamku Szymbark (Schoenberg) koło Susza (Rosenberg).

Także znani w Polsce: osiedli w województwie sandomierskim, krakowskim oraz na Podolu. W czasach króla Zygmunta III Wazy, Teofil von Schoenberg – Rycerz Grobu Świętego (Eques Sancti Sepulchri) bronił Kamieńca Podolskiego. Miał dwóch synów: Hiacentego (Jacka) i N. przebywających na dworze króla Władysława IV.

Na Śląsku pojawili się w pierwszych latach XIII wieku w księstwie świdnickim. W 1207 roku zbudowali zamek a w 1214 roku założyli miasteczko nazwane od ich nazwiska Schoenberg (później Schoemberg – Chełmsko Śląskie) koło Kamiennej Góry (Landeshut). W następnych latach było własnością klasztoru krzeszowskiego.W 1335 roku Mikołaj opat klasztoru sprzedał Chełmsko Śląskie (Schoemberg) Konradowi von Tschirn. T. Jurek twierdzi, że właściwe nazwisko brzmi „Schoenburg“ i nie potwerdza informacji o założeniu Chełmska Śląskiego (Schoemberg). W 1299 roku Hermann von Schunburch przebywał na dworze księcia Henryka głogowskiego. W 1513 roku na dworze księcia Fryderyka legnickiego przebywał Jan von Schoenberg „und der Bieber“.

W XIX wieku Egon Henryk Gustaw von Schoenberg (ur. 5.08.1800 – zm. 1.02.1870 r.) żonaty (x 10.05.1824 r.) z Otylią Benigną (ur. 20.05.1803 r.), córką ostatniego potomka rodu Dawida Henryka bar. von Bibran und Modlau (zm. 16.12.1826 r.). Miał tylko trzy córki – dwie pozostałe wyszły za mąż za przedstawicieli rodu von Koelchen i von Bloch. Wszyscy trzej zięciowie przyjęli do swojego nazwiska i herbu, nazwisko i herb swoich żon: Koelchen-Bibran, Bloch-Bibran i Schoenberg-Bibran.
W 1854 roku (22.07.) August von Schoenberg kupił od Emila von Schweinichen Komorowice (Wasserjentsch) koło Wrocławia (Breslau). Na początku XX wieku właścicielem tego majątku była wdowa po Auguście, Matylda von Schoenberg z domu von Lieres und Wilkau, razem ze swoimi nieletnimi dziećmi: Marią, Fryderykiem, Różą, Otylią, Elżbietą, Otto, Kasprem, Jerzym i Matyldą

Źródła:
Sinapius T. I s. 835-837, T. II s. 977
Blażek T. I s. 98
Krane s. 117-118
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 283

SCHOENBORN

Herb nobilitacyjny

W 1598 roku (12.06.) szlachectwo czeskie otrzymali mieszczanie zgorzeleccy, bracia: Jan, Walenty i Piotr Schoenborn.

Źródła:
Blażek T. III s. 150

SCHOENBORN
(SCHOENBORNER von SCHOENBORN)

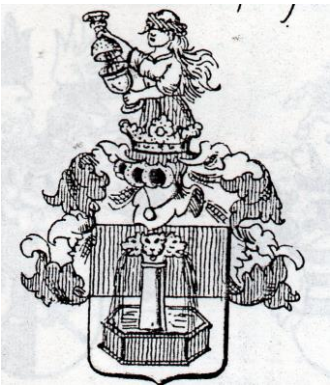

Herb nobilitacyjny

W 1629 roku (13.05.) został nobilitowany i uzyskał inkolat śląski ze zmianą nazwiska na „Schoenborn“ Jerzy Schoenborner – doktor prawa, członek rady cesarskiej, naczelny poborca podatków na Dolny Śląsk i Łużyce, właściciel Okalenicy (Schoenborn) i Cisowa (Zissendorf) koło Kożuchowa (Freystadt). Był synem Krzysztofa Schoenbornera (zm. 1598 r.) i Katarzyny Petzold.

Urodził się w Jarogniewicach (Hartmannsdorf) koło Kożuchowa (Freystadt) 19.01.1579 roku. Początkowo służył na dworach hr. Hohenzollernów i Schaffgotschów. W 1598 roku studiował we Frankfurcie nad Odrą (Frankfurt a. Oder), w 1601 roku – w Lipsku (Leipzig) i Helmstadt, w 1602 roku – w Jenie i Marburgu, w 1604 roku – w Heidelbergu, od 1608 roku w Bazylei, Tybindze, Strasburgu i we Frankfurcie nad Menem. W Bazylei uzyskał tytuł doktora prawa. Był auterem wielu książek, m. in. „Libera Viaditi in Oceanum navigatio, oder de Jure Stapulae Vratislaviensum An. 1629“ dedykowaną cesarzowi Ferdynandowi II. Liczne jego rękopisy znajdowały się w bibliotece kościoła św. Elżbiety we Wrocławiu (Breslau). Zmarł w swoim majątku w Okalenicy (Schoenborn) 23.12.1637 roku i pochowany został w Kożuchowie (Freystadt). Żonaty (x 25.01.1617 r.) z Ewą Petzold miał dwie córki i dwóch synów: Annę Marię (ur. 7.03.1623 – zm. 17.03.1633 r.); Elżbietę (ur. 1624 – zm. 22.05.1665 r.) – żonę Jana Jerzego von Johnau, oraz synów: Jana Krzysztofa – właściciela Okalenicy (Schoenborn) i Cisowa (Zissendorf) i Jerzego Fryderyka – „comes palatinus“.
Synem jednego z nich był Jerzy Zygmunt (ur. 20.04.1662 – zm. 9.11.1707 r.) – właściciel Gołocina (Gohlsdorf) koło Złotoryi (Goldberg), pochowany został w Studnicy (Steudnitz). Żonaty był (x 1698 r.) z Rebeką Julianną von Lemberg (ur. 17.07.1663 – zm. 4.10.1744 r.). Jego herb znajdujący się na zachowanej pieczęci jest identyczny z herbem rodziny o tym samym nazwisku nobilitowanej w 1812 roku w księstwie warszawskim.
W XVIII wieku przedstawiciele tego rodu posiadali majątki w księstwach głogowskim i żagańskim oraz mieszkali w Kożuchowie (Freystadt) gdzie na cmentarzu zachowały się liczne płyty nagrobne.

Źródła:
Sinapius T. II s. 977-978
Blażek T. III s. 150
Doerr s. 109
Niemieckie inskrypcje w Polsce T. I Kożuchów (Freystadt): epitafia z muru i kaplic starego cmentarza ewangelickiego. Oprac. Wojciech Krawczuk Kożuchów 1999 nr 35-36, 66, 138, 213

SCHOENBORNER

zob.

SCHOENBORN

SCHOENDORF

zob.

HAUSE

SCHOENEGG

zob.

SCHOEN

SCHOENFELD
(SCHOENWALD ?)

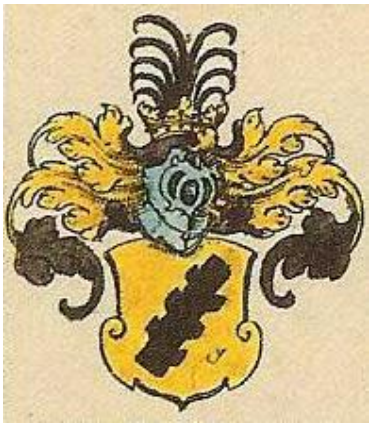

Herb wg Blażka Herb wg Siebmachera Herb linii z Turyngii wg Siebmachera

Stary ród miśnieński zaliczany również do szlachty śląskiej. Według Sinapiusa używali nazwiska również w formie „von Schoenwald“ i najstarszą ich siedzibą na Śląsku miała być miejscowość Schoenwald (?) koło Jeleniej Góry (Hirschberg), lub Jawora (Jauer) lub też Ziębic (Muensterberg). Inni historycy tego nie potwierdzają. T. Jurek zalicza ich do przybyszy niepewnych i raczej łączy ich z miejscowościami Schoenfeld, których było kilka na Dolnym Śląsku. Na Górnych Łużycach w pierwszej połowie XIV wieku posiadali Hoyerswerdę którą w 1356 roku sprzedali braciom Janowi i Ginterowi von Schwarzburg.
W 1313 roku Apecz von Schonevelt występuje na dworze księcia Bolesława legnickiego, w 1321 roku posiadał Tyniec Legnicki (Gross Tinz). W 1349 roku w dokumentach ząbkowickich występuje Maciej, syn Konrada. W 1419 roku na dworze księcia Henryka lubińskiego przebywali bracia: Jerzy, Nicol i Wilhelm von Schoenewald. Niclas (Nicol ?) był właścicielem Miłcza (Arnsdorf) koło Wołowa (Wohlau).
W połowie XVII wieku w Austrii i w Czechach ród podzielił się na dwie linie: szlachecką i hrabiowską. Linię hrabiowską zapoczątkował Nicol von Schoenfeld, członek rady cesarskiej, nadmincerz królestwa Czech, który w 1648 roku brał udział w obronie Pragi. Jego syn – Rudolf Wacław był właścicielem licznych majątków w Austrii.

Źródła:
Sinapius T. I s. 836-837, T. II s. 979
Blażek T. III s. 110
Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 328

SCHOENLEBEN

Herb rodowy z 1490 roku

Herb z 1643 roku

Według Sinapiusa ród miśnieński, zaś według Blażka ród pochodzący z Węgier osiadły na Górnych Łużycach. W 1490 roku zostali nobilitowani przez cesarza Maksymiliana I bracia: pułkownik wojsk cesarskich Henryk Pankracy i protonotariusz apostolski Sebastian Schoenleben. W 1643 roku potwierdzenie starego szlachectwa ze zmianą herbu uzyskał Jonas von Schoenleben.
Na Śląsk przybył z Górnych Łużyc w połowie XVII wieku Ludwik von Schoenleben (zm. po 1681 r.) i w 1658 roku posiadał Górzyn (Guhren) koło Wołowa (Wohlau) i Leszkowice (Leschkowitz) koło Głogowa (Glogau). Miał tylko córkę – Marię Elżbietę, żonę Wacława Wilhelma von Haugwitz, który w POSAGU żony otrzymał obydwa majątki.
W 1706 roku w Szwecji zmarł w wieku 93 lat Jan Benedykt bar. von Schoenleben – generał wojsk szwedzkich i gubernator Gotenburga.

Źródła:
Sinapius T. II s. 978-979
Blażek T. III s. 50

SCHOENOW

zob.

SCHOENAU

SCHOENOWITZ

zob.

SCHONWITZ

SCHOENOWSKI

zob.

SCHONOWSKI

SCHOENSBERG

zob.

HEUGL

SCHOENWALD

Stary morawski ród znany już od XIII wieku, pochodzący ze wspólnego pnia z Zierotinami, tego samego herbu. Nazwisko pochodzi od miejscowości Šumvald (Schoenwald) koło Ołomuńca.
W XV wieku przedstawiciele tego rodu posiadali majątki w księstwie opawskim. W latach 1431 – 1433 Dietoch von Schoenwald (zm. przed 1446 r.), sędzia opawski, był właścicielem Gródczan (Hratschein, Hradčany) i Jakubowic (Jakubowitz) koło Głubczyc (Leobschuetz) w księstwie opawskim. Żonaty z Małgorzatą, siostrą Henryka (Hynka) von Kornitz, której na obu wsiach

zapisał wiano. Po jego śmierci, wdowa w 1446 roku wyszła ponownie za mąż za Jana Hrota von Lukavec. Stryjem Dietocha był Wiktoryn von Schoenwald, zaś synem Jan Dietoch – w 1473 roku właściciel Těchanovic (Zechsdorf, Ciechanowice) i Svatoňovic (Schwansdorf, Światoniowice) w księstwie opawskim, które w 1496 roku sprzedał Hynkowi Birce z Nasiedla (Nassiedel, Nasile).
Ród wymarł po 1550 roku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1153
C.D.S. T. VI nr 188
Pilnaček J.: Staromoravšti rodove. Brno 1996 s. 452

SCHOENWALD ?

zob.

SCHOENFELD

SCHOENWIESE

zob.

KOBYLKA

SCHOENWIESE

zob.

SCHONOWSKI

SCHOENWITZ

zob.

SCHEBISCHOWSKI

SCHOEPS
(SCHOEPS von LOEWENECK, SCHEPS)

Herb z 1604 roku

Herb z 1612 roku

Herb z 1711 roku

Nobilitowany ród mieszczański z Bolesławca (Bunzlau) i Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W 1604 roku (15.03.) dyplom herbowy otrzymali: Andrzej – doktor praw i syndyk Budziszyna (Bautzen) na Łużycach, Franciszek, Michał – ławnik sądu wójtowaskiego i Krzysztof bracia Schoeps z Bolesławca (Bunzlau)

oraz ich kuzyni – Tomasz, Jeremiasz i Salomon Schoeps ze Lwówka (Lemberg, Loewenberg). W 1612 roku (12.11.) szlachectwo Rzeszy z predykatem „von Loeweneck“ otrzymali: Salomon, Jeremiasz i Michał Schoeps z Lwówka (Lemberg, Loewenberg). Potwierdzenie starego szlachectwa w 1711 roku (21.10.) uzyskał potomek Tomasza – Jan Jakub, pułkownik wojsk saskich i polskich i adiutant feldmarszałka bar. d`Ogilvy.

Źródła:
Blażek T. III s. 50-51

TABLICE GENEALOGICZNE

Potomstwo Tomasza.

Tomasz Schoeps
z Lwówka
1604 r. – dyplom herbowy
|
Mateusz
ur. 9.11.1598 – zm. 24.09.1669 r.
kupiec w Zgorzelcu
ż. 1. (x 18.07.1622 r.) Anna Tiele
2. (x 7.05.1632 r.) Anna Blau
(ur. 1609 – zm. 1663 r.)
|
Jakub
ur. 30.04.1636 – zm. 18.11.1678 r.
ż. (x 2.05.1661 r.) Małgorzata Schnell
(ur. 1629 – zm. 7.12.1703 r.)
|

Jan Jakub	Karol Godfryd
pułkownik wojsk saskich i polskich	ur. 8.09.1666 – zm. 19.07.1725 r.
1711 r. – potwierdzenie starego szlachectwa	prawnik
	ż. (x 26.10.1693 r.) Zuzanna Maria Schoen (ur. 9.05.1672 – zm. 18.11.1720 r.)
	|
	p;otomstwa przeniosło się do Bawarii

SCHOEPS

zob.

SCHEPS

SCHOF

zob.

SCHAFF

SCHOFF

zob.

SCHAFF

SCHOFFGE
(SCHOFFGEN)

Drobni włodycy z księstwa karniowskiego i okolic Otmuchowa (Ottmachau) w księstwie nyskim. Prawdopodobnie była to jedna z bocznych linii Schoffów (Schaff).
Kasper Schoffgen w 1537 roku kupił folwark w Bilym Potoku (Weissbach) koło Javornika (Jauernig). W 1555 roku właścicielem folwarku był Fabian Schoffge (zm. 1563 r.). żonaty z Katarzyną N. miał liczne potomstwo. Majątek odziedziczył najstarszy jego syn – Andrzej, który sprzedał go w 1571 roku.

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1143

SCHOLLENDORF

zob.

LORCKE

SCHOLTZ
(SCHOLZ)

W 1596 roku (16.07.) szlachectwo czeskie otrzymał Antoni Scholtz – poborca podatkowy w Legnicy (Liegnitz).

Źródła:
Blażek T. II s. 117

SCHOLTZ
(SCHOLTZ auf BUSELWITZ)

W 1701 roku (5.10) został wpisany w czeski stan rycerski Ferdynand Scholtz, właściciel Bogusławic (Buselwitz) koło Oleśnicy (Oels), później nabył Budzisz (Puditsch) koło Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:
Blażek T. II s. 118
Doerr s. 183

SCHOLTZ
(SCHOLZ, SCHOLTZ von FRANKENSTEIN)

W 1643 roku (4.03.) zmarł we Wrocławiu (Breslau) Jan Scholtz von Frankenstein (ur. 1591 r.) – dowódca żółtej kompanii miasta Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Blażek T. II s. 117
Schles. Wappenbuch szp. 142

SCHOLTZ
(SCHOLTZ von LIEBENECK)

W 1699 roku (9.03.) szlachectwo czeskie z predykatem „von Liebeneck" uzyskał Wilhelm Hieronim Scholtz. Posiadał Radostów Dolny (Nieder Thiemendorf) i Rogatkę (Mauereck) koło Lubania Śląskiego (Lauban). Jego syn – Jan Wilhelm był właścicielem Górnego Ubocza (Ober Schosdorf) koło Lwówka (Lemberg, Loewenberg).

Źródła:
Blażek T. II s. 117
Doerr s. 178

SCHOLTZ
(SCHOLTZ von LOEWENSTEIN)

Ród pochodzący z Kozińca (Loewenstein) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), znany od XVI wieku. Pod koniec XVI wieku właścicielem majątku w Kozińcu (Loewenstein) był Melchior Scholz (zm. 19.02.1594 r.). W 1599 roku (4.08.) zmarł inny Melchior – syn Wacława Scholtz von Loewenstein.
Urszula Scholtz von Loewenstein (zm. 11.06.1606 r.) była żoną Kaspra Schloer – burmistrza Ząbkowic Śląskich (Frankenstein).

Źródła:
Blażek T. II s. 118

SCHOLTZ
(SCHOLTZ auf PILZEN, SCHULZ, SCULTETUS)

Szlachectwo czeskie otrzymał w 1650 r. (16.10.) Henryk Scholtz, właściciel Boleścina (Pilzen) koło Świdnicy (Schweidnitz). Był członkiem rady miejskiej w Świdnicy (Schweidnitz) i sekretarzem sądu królewskiego księstwa świdnicko – jaworskiego. Żonaty z Katarzyną Elżbietą N., która w 1699 roku (21.11.) spisała testament, miał dwóch synów: Jana Alojzego i Gottlieba Henryka oraz trzy córki: Joannę Elżbietę, Katarzynę Barbarę i Mariannę Rozalię.

Źródła:
Blażek T. II s. 118

SCHOLTZ
(SCHOLZ, SCHULTZE)

Szlachectwo czeskie w 1622 roku (1.06.) otrzymał Jan Scholtz (ur. 1570 – zm. 20.04.1624 r.), mieszczanin i kupiec wrocławski. Pochodził ze starej rodziny patrycjuszowskiej. Żonaty z Zuzanną von Koye (zm. 1633 r.) miał pięciu synów: Jana, Jerzego (ur. 9.04.1611 – zm. 9.01.1672 r.) – dworzanina książąt Liechtenstein, Godfryda, Joachima (ur. 15.01.1615 – zm. 9.04.1662 r.) i Zygmunta.
Średni syn – Godfryd (ur. 23.08.1613 – zm. 3.10.1662 r.), był członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau), żonaty z Zuzanną von Eben (ur. 9.08.1635 – zm. 1707 r.) miał syna – Godfryda Dawida (zm. 1706 r.) i dwie córki: Annę Zofię (ur. 1652 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 1678 r.) z Maksem Fuerst von Kupferberg, członkiem rady miejskiej Wrocławia (Breslau) i właścicielem Olbrachtowic (Albrechtsdorf) koło Świdnicy (Schweidnitz), 2. (x 16.02.1689 r.) z Witem Ferdynandem von Mudrach z Wojnowic (Wohnwitz) koło Środy Śląskiej (Neumarkt) oraz Zuzannę – żonę Jana Jerzego von Goldbach.

Źródła:
Blażek T. III s. 169

TABLICE GENEALOGICZNE

Jan Scholtz
ż. N. Preller
|
Mikołaj
ż. N. Hessler (Heseler)
|
Jan
ur. 1570 – zm. 20.04.1624 r.
1622 r. – nobilitowany

ż. Zuzanna v. Koye
(zm. 1633 r.)
|

Jan	Jerzy	Godfryd	Joachim	Zygmunt
	ur. 9.04.1611 - zm. 9.01.1672 r. dworzanin ks. v. Liechtenstein	ur. 23.08.1613 - zm. 3.10.1672 r. członek rady m. Wrocławia	ur. 15.01.1615 - zm. 9.04.1662 r.	

ż. Zuzanna v. Eben
(ur. 9.08.1635 –
zm. 1707 r.)
|

Godfryd Dawid
zm. 1706 r.

córki:

a) Anna Zofia
ur. 1652 r.
m. 1. (x 16.02.1678 r.)
Maks Fuerst v. Kupferberg
członek rady m. Wrocławia
wł. Olbrachtowic
2. (x 16.02.1689 r.)
Wit Ferdynand v. Mudrach
wł. Wojnowic

b) Zuzanna
zm. 1697 r.
m. (x 20.11.1685 r.)
Jan Jerzy v. Goldbach
członek rady cesarskiej

SCHOLTZ
(SCHOLZ von ROSENAU)

Herb szlachecki

Nobilitowany ród lekarzy wrocławskich.
Wawrzyniec sen. (Laurentius) Scholz(ur. 1525 – zm. Wrocław, Breslau 1568 r.) – „civis Vratislawiensis", doktor medycyny, dwukrotnie żonaty: 1. NN, 2. z Anną (ur. 1542 – zm. Wrocław, Breslau 1566 r.), córką Jana Runge W 1596 roku (24.09.), miał z drugiego małżeństwa syna – Wawrzyńca jun. (Laurentius) (ur. Wrocław, Breslau 1552 – zm. Wrocław, Breslau 1599 r.), doktora filozofii i medycyny. Jego ogród botaniczny był znany w całej Europie. W 1596 roku (24.09.) uzyskał potwierdzenie starego szlachectwa z udostojnieniem herbu (z predykatem „von Rosenau „ ?). Żonaty (x Wrocław, Breslau 1580 r.) z Anną Aurifaber (zm. Wrocław, Breslau 1606 r.), miał syna również Wawrzyńca (Laurentius) (ur. Wrocław, Breslau 1582 – zm. Wrocław, Breslau 1613 r.) doktora filozofii i medycyny, żonatego z Anną Gruen (ur. 1564 – zm. Wrocław, Breslau 1616 r.), która była wcześniej trzykrotnie zamężna: 1. z Lorenzem (Wawrzyniec) Hirsch, 2. (x 1588 r.) z Piotrem Scholz, 3. (x 1598 r.) z karczmarzem Mikołajem (Niclas) Falcke.

Źródła:
Sinapius T. II s. 976-977
Blażek T. II s. 118
Schles. Wappenbuch szp. 141-1426t5

SCHOLTZ
(SCHOLZ von ROSENTHAL)

Nobilitowani mieszczanie wrocławscy, właściciele majątku Chude (Rosenthal) w księstwie świdnickim.W połowie XV wieku Kasper Scholz był żonaty z Anną, córką Hieronima Popplau. Ich syn - Jan Scholtz von Rosenthal (zm. 1505 r.), mieszczanin i kupiec wrocławski, według Blażka był żonaty z Elżbietą von Falkenhayn. Zaprzecza temu Schlesische Wappenbuch: według zachowanego epitafium żoną jego była Elżbieta Gremmel. Jego córka – Jadwiga była żoną Krzysztofa Rindfleisch, właściciela Strachowic (Strachwitz) koło Wrocławia (Breslau).

Źródła:
Blażek T. II s. 118
Schles. Wappenbuch szp. 141

SCHOLTZ

zob.

ALTHOFF

SCHOLTZ

zob.

LOEWENCRON

SCHOLTZ

zob.

SCULTETUS

SCHOLTZENDORF
(SCHULTZENDORF)

Prawdopodobnie drobna szlachta lub ród kuźników górnośląskich pochodzący z Glinicy (Glinitz) koło Lublińca (Lublinitz), dość licznie występujący w księgach metrykalnych parafii okolic Bytomia (Beuthen) i Gliwic (Gleiwtz). W XVIII wieku posiadali kuźnicę (Kleinberger Hammer) koło Toszka (Tost).
W 1661 roku (26.02.) został wpisany w czeski stan rycerski z predykatem „von Schultzendorf"Andrzej Schulz – właściciel Hanuska (Hanussek), Brynka (Brynnek) i Połomi (Pohlom) koło Tarnowskich Gór (Tarnowitz). Jego potomstwo używało tylko predykatu. W księgach metrykalnych Bytomia (Beuthen) występuje w1696 roku Jan von Schultzendorff jako ojciec chrzestny Ludwiki Franciszki von Holly, w 1706 roku Jan Adam był ojcem chrzestnym Jana Franciszka Adama von Mieroszow-Mieroszowskiego. W 1707 roku Helena (Karola) z Chropaczowa (Chropaczow) była matką chrzestną Bogumiły Karoli von Schweinichen, w tym samym roku Jan z Hanuskowa (Hanusek, Hanussek) i Helena Karola z Chropaczowa (Chropaczow) byli rodzicami chrzestnymi Jana Wilhelma Lipowskiego.
W aktach metrykalnych Szałszy (Schalscha) występuje Eleonora Bogumiła von Scholtzendorf z domu Kottulinska – matka chrzestna Józefa Zagórskiego a w 1710 roku – Ferdynanda Ignacego Zagórskiego.

Nie wiadomo czy z rodem tym można łączyć Franciszka Józefa von Schultzendorf, w początkach XVIII wieku starostę okręgu kozielskiego, który w 1719 roku kupił Naczęsławiczki (Klein Nimsdorf) koło Koźla (Cosel) i w 1747 roku sprzedał je Henrykowi Gotardowi von Naefe.

Źródła:
Sinapius T. II s. 977
Doerr s. 144
Slawik W.: Der Adel Oberschlesiens in den Kirchenbuechern von Beuthen Oberschlesien. (w:) Der Familienforscher. Mannheim Jg 3:1926 H. 4/6 s. 155-161
Weltzel A.: Geschichte der Stadt, Herrschaft und ehemaligen Festung Cosel. Berlin 1888 s. 534
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 163

SCHOLZ

W 1883 roku szlachectwo pruskie uzyskał doktor medycyny Franciszek Albert Moryc Scholz (ur.Świdnica, Schweidnitz 21.06.1801 – zm. Świdnica, Schweidnitz 7.12.1889 r.), królewski radca sanitarny oraz jego synowa – Marta Klara Fryderyka W 1883 roku (14.05.) szlachectwo pruskie uzyskał doktor medycyny Franciszek Albert Moryc Scholz (ur. von Henning, wdowa po zmarłym Franciszku Albercie Fryderyku Scholzu. Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 10.05.1830 r.) z Zofią Szarlottą Fryderyką Karoliną Thiel (ur. Świdnica, Schweidnitz 28.03.1807 – zm. Świdnica, Schweidnitz 8.06.1868 r.), miał czterech synów:

1. Karola Ferdynanda (ur. Świdnica, Schweidnitz 20.06.1831 – zm. Wrocław, Breslau 18.02.1885 r.) – doktora medycyny, naczelnego lekarza VI korpusu armii pruskiej. Żonaty (x Seegeritz 25.10.1865 r.) z Elżbietą Jadwigą Alwiną Voigt (ur. Mensdorf 18.02.1845 – zm. Karlsruhe 14.03.1905 r.) miał ośmioro dzieci:
   a) Franciszka Karola Ferdynanda (ur. Seegeritz 5.09.1866 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Bytom, Beuthen 8.11.1897 r.) z Ellą Małgorzatą Irmą Lubisch (ur. Berlin 23.04.1877 r.), miał dwoje dzieci: Ilzę Elżbietę Małgorzatę (ur. Nysa, Neisse 14.08.1898 r.) i Karola Kurta Ferdynanda (ur. Lubliniec, Lublinitz 8.05.1903 r.);
   b) Artura Fryderyka Adolfa (ur. Hanower 9.07.1867 – zm. Wrocław, Breslau 21.01.1888 r.) ;
   c) Małgorzatę Zofię (ur. Hanower 5.12.1868 – zm. Wrocław, Breslau 5.05.1888 r.);
   d) Zofię Elżbietę (ur. Hanower 25.04.1870 – zm. Seegeritz 5.08.1870 r.);
   e) Fryderyka Ernesta Jerzego (ur. Hanower 23.03.1872 – zm. Kapstadt 24.07.1898 r.);
   f) Karola Alberta Eugeniusza (ur. Strasburg 13.08.1873 – zm. Berlin 30.12.1899 r.);
   g) Adolfa Ryszarda Henryka (ur. Strasburg 29.09.1877 – zginął 16.07.1915 r.) – oficera wojsk niemieckich. Żonaty (x Paczków, Patschkau 20.12.1906 r.) z Irmgardą Elżbietą Bertą Pfahl (ur. Berlin 25.12.1887 r.), miał troje dzieci: Jana Gerda Fryderyka Wilhelma (ur. Mosbach 11.09.1908 r.), Irenę Marię Elżbietę (ur. Karlruhe 14.03.1911 r.) i Adolfa Eugeniusza Gintera (ur. Karlsruhe 9.11.1912 r.);
   h) Eugeniusza Jana Adama (ur. Wrocław, Breslau 26.03.1883 r.) – majora wojsk niemieckich. Dwukrotnie żonaty: 1. Wrocław, Breslau 3.05.1913 r.) z Elfrydą Gertrudą Pauliną Scholz wdową (rozwódką ?) po N. Gerstenberg (ur. Dębska Kuźnia k. Opola, Dembiohammer b. Oppeln 26.07.1884 – zm. Todtmoos 11.06.1917 r.), 2. Nienstedten 18.11.1920 r.) z Laurą Augustą Losenhaus (ur. Kolonia, Koeln 11.02.1893 r.), własnych dzieci nie miał i adoptował z nazwiskiem „von Scholz" dzieci z poprzedniego małżeństwa pierwszej żony: Ingeborgę Paulinę Elnę (ur. Opole, Oppeln 28.11.1903 r.) i Horsta Eugeniusza Otto (ur. Świdnica, Schweidnitz 29.10.1906 r.).
2. Adolfa Henryka Wilhelma (ur. Świdnica, Schweidnitz 1.11.1833 r.) – doktora prawa. Żonaty (x Świdnica, Schweidnitz 21.06.1873 r.) z Anną Szarlottą Karoliną Fryderyką Wiktorią Mentzel (ur. Berlin 16.08.1847 r.), miał syna – Franciszka Jana Wilhelma (ur. Berlin 15.07.1874 r.), doktora filozofii, reżysera teatru w Stuttgardzie żonatego (x Monachium, Muen-

chen 2.03.1897 r.) z Irmardą Luizą Marią Wallmueller (ur. Szczecin, Stettin 23.08.1876 r.) – miał dwoje dzieci: Irmgardę Annę Luizę (ur. Monachium, Muenchen 23.12.1897 r.) i Wilhelma Adolfa Oskara (ur. Monachium, Muenchen 13.12.1899 – zginął 25.10.1917 r.).

3. Eugeniusza Franciszka Edwarda (ur. Świdnica, Schweidnitz 30.11.1835 – zm. Świdnica, Schweidnitz 7.01.1841 r.).
4. Franciszka Alberta Fryderyka (ur. Świdnica, Schweidnitz 10.09.1838 – zm. Świdnica, Schweidnitz 13.03.1880 r.) – kapitana wojsk pruskich. Żonaty (x Królewiec, Koenigsberg 24.09.1878 r.) z Martą Klarą Fryderyką von Henning (ur. Toruń, Thorn 16.01.1851 r.), która po jego śmierci uzyskała w 1883 roku szlachectwo pruskie dla siebie i córki – Joanny Zofii Klary Marty (ur. Baden-Baden 5.09.1879 r.), później żony (x Świdnica, Schweidnitz 1901 r.) Jana von Rhode genannt Diezelski, kapitana wojsk niemieckich.

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 72
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Briefadeligen Haeuser. Gotha Jg 2:1908 s. 823-824
Gothaisches Genealogisches Taschenbuch der Adeligen Haeuser. Alter Adel und Briefadel. Gotha Jg 15:1921 s. 759-760

TABLICE GENEALOGICZNE

Franciszek Albert Moryc Scholz
ur. Świdnica 21.06.1801 –
zm. Świdnica 7.12.1889 r.
doktor medycyny
królewski radca sanitarny
1883 r. – nobilitacja
ż. (x Świdnica 10.05.1830 r.)
Zofia Szarlotta Fryderyka
Karolina Thiel
(ur. Świdnica 28.03.1807 –
zm. Świdnica 8.06.1868 r.)
|

Karol Ferdynand	Adolf Henryk	Eugeniusz Franciszek	Franciszek Albert
ur. Świdnica 20.06.1831 - zm. Wrocław 18.02.1885 r.	Wilhelm ur. Świdnica	Edward ur. Świdnica	Fryderyk ur. Świdnica

doktor medycyny, 1.11.1833 r. 30.11.1835 - 10.09.1838 –
naczelny lekarz VI korpusu doktor prawa zm. Świdnica zm. Świdnica
armii pruskiej ż. (x Świdnica 7.01.1841 r. 13.03.1880 r.
ż. (x Seegeritz 21.06.1873 r.) kapitan wojsk pruskich
25.10.1865 r.) Anna Szarlotta Karolina ż. (x Królewiec
Elżbieta Jadwiga Fryderyka Wiktoria Mentzel 24.09.1878 r.)
Alwina Voigt (ur. Berlin 16.08.1847 r.) Marta Klara Fryderyka
(ur. Mensdorf | v. Henning
18.02.1845 - Franciszek Jan Wilhelm (ur. Toruń 16.01.1851 r.)
zm. Karlsruhe ur. Berlin 15.07.1874 r. 1883 r. – nobilitacja
14.03.1905 r.) doktor filozofii, |
| reżyser teatru w Stuttgardzie Joanna Zofia Klara Marta
| ż. (x Monachium 2.03.1897 r.) ur. Baden-Baden 5.09.1879 r.
| Irmanda Luiza Maria m. (x Świdnica 1901 r.)
| Wallmueller Jan v. Rhode zwany
| (ur. Szczecin 23.08.1876 r.) Diezelski
| | kapitan wojsk niemieckich
| _____
| Wilhelm Adolf Oskar Irmgarda Anna Luiza
| ur. Monachium 13.12.1899 - ur. Monachium 23.12.1897 r.
| zginął 25.10.1917 r.

Franciszek Artur Fryderyk Karol Adolf Eugeniusz córki:
Karol Fryderyk Ernest Albert Ryszard Jan Adam a) Małgorzata Zofia
Ferdynand Adolf Jerzy Eugeniusz Henryk ur. Wrocław ur. Hanower
ur. Seegeritz ur. Hanower ur. Hanower ur. Strasburg ur. 26.03.1883 r. 5.12.1868 –
5.09.1866 r. 9.07.1867 - 23.03.1872 - 13.08.1873 - Stras- major wojsk zm. Wrocław
oficer wojsk zm. Wrocław zm. Kapstadt zm. Berlin burg niemieckich 5.05.1888 r.
niemieckich 21.01.1888 r. 24.07.1898 r. 30.12.1899 r. 13.08. ż. 1. (x Wro- b) Zofia Elżbieta
ż. (x Bytom 1877 - cław 3.05. ur. Hanower

8.11.1897 r.) zginął 1913 r.)
25.04.1870 –
Ella Małgorzata 16.07. Elfryda zm. Seegeritz
Irma Lubisch 1915 r. Gertruda 5.08.1870 r.
(ur. Berlin ż. (x Paczków 20.12. Paulina
23.04.1877 r.) 1906 r.) Scholz
| (ur. Dębska
Irmgarda Kuźnia
Karol Kurt Ferdynand Ilza Elżbieta Małgorzata Elżbieta 26.07.1884 –
ur. Lubliniec 8.05.1903 r. ur. Nysa 14.08.1898 r. Berta Pfahl zm. Todtmoos
(ur. Berlin 11.06.1917 r.)
25.12.1887 r.) 2. (x Nienstedten
| 18.11.1920 r.)
Laura Augusta
Jan Gerd Adolf Eugeniusz Irena Maria Losenhaus
Fryderyk Wilhelm Ginter Elżbieta (ur. Kolonia
ur. Mosbach ur. Karlsruhe ur. Karlsruhe 11.02.1893 r.)
11.09.1908 r. 9.11.1912 r. 14.03.1911 r. |
adoptowane dzieci
pierwszej żony:
|
Horst Eugeniusz Otto Ingeborga Paulina Elna
ur. Świdnica 29.10.1906 r. ur. Opole 28.11.1903 r.

SCHOLZ

zob.

SCHOLTZ

SCHOMBERG
(GRYCZIK von SCHOMBERG-GODULLA)

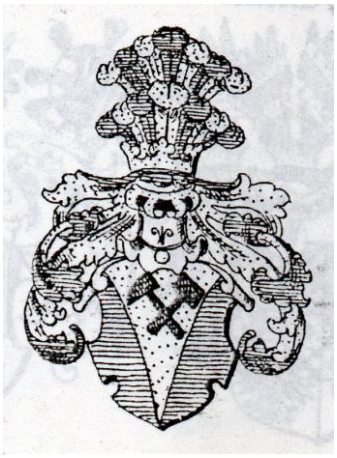

W 1858 roku (6.10.) szlachectwo pruskie z predykatem „von Schomberg-Godulla" uzyskała Joanna Gryczik, wychowanica „króla cynku" Karola Goduli. Jej niezwykła kariera stała się przedmiotem licznych prac naukowych, literackich oraz legend i mitów. Urodziła się w Porębie (Poremba) koło Rudy Śląskiej (Ruda) 29.04.1842 roku w biednej rodzinie robotniczej Jana Gryczika i Antoniny z domu Hayn. W 1846 roku zaopiekowała się nią Emilia Lukas, służąca Karola Goduli. Godula – bardzo tajemnicza postać, jeden z najbogatszych ludzi w Europie, zmarł w 1848 roku zapisując cały swój majątek, szacowany na niewyobrażalną wówczas sumę 2 milionów talarów, sześcioletniej Joannie. Wychowaniem dziecka zajęła się służąca Goduli Emilia Lukas i jego przyjaciel Maksymilian Scheffler. Otrzymała bardzo dobre wykształcenie, władała kilkoma językami. Podobno była najbogatszą panną w Europie.
Po uzyskaniu pełnoletności w 1858 roku (15.11.) została wydana zamąż za porucznika wojsk pruskich Jana Ulryka Gotarda hr. von Schaffgotsch z lini ze Żmigrodu (Trachenberg). Po ślubie zakupiła mężowi majątek Kopice (Koppitz) koło Grodkowa (Grottkau) w których wybudowano reprezentacyjną rezydencję. Była znana z działalności charytatywnej m. in. wybudowała w Bytomiu-Szombierkach (Schomberg) szpital i kościół. Żmarła w Kopicach (Koppitz) 11.06.1910 roku i pochowana została w kaplicy grobowej miejscowego kościoła, mąż zmarł w 1916 roku.

Źródła:
Blażek T. III s. 15
Krane s. 113
Dworak J.S.: Karol Godula pionier przemysłu cynkowego na Górnym Śląsku. Opole 1979
Ślęzak W.: Joanna i Hans Ulryk Schaffgotschowie.Bytom 1994

SCHOMON
(SCHOMAN)

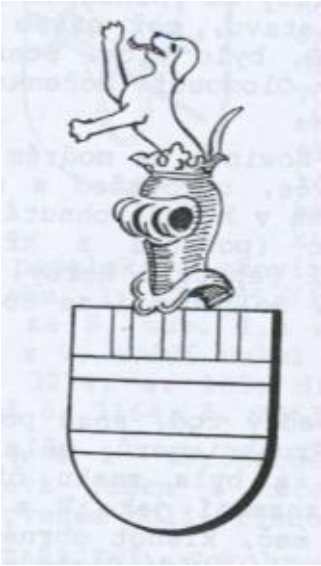

Nazwisko wymienia tylko Pilnaček: mieszczanie i urzędnicy w Tarnowskich Górach (Tarnowitz) na Górnym Śląsku. W mieście tym, na budynku naprzeciwko kościoła znajduje się wmurowana płyta zmarłego w 1614 roku (24.01.) Jerzego jun. – syna Jerzego Schomana i Elżbiety von Dorche (?).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1148

SCHONOWSKI
(SCHOENOWSKI, SCHONOWSKI von LAZISK, SCHOENOWSKI von SCHOENWIESE, (z) SCHONOVA, SOBISCHOWSKI, SCHEBISCHOWSKI)

Nazwiskiem tym, pisanym w różnej formie, posługiwało się kilka różnych rodów, których trudno rozróżnić. Informacje o nich w literaturze i źródłach są często błędne.

(z) SCHONOVA
(SCHONOVSKY)

Ród pochodzący z Šenova (Szonów, Schoenhof) koło Ostravy (Ostrawa, Ostrau) herbu Jelenioryba lub Koń Morski, prawdopodobnie spokrewnieni z Rudskimi i Pohorskimi, którzy posiadali identyczny herb.
Sašek z Schonova był w latach 1388 – 1433 starostą Głogowa (Glogau) na Dolnym Śląsku. W 1426 roku bracia Lorenc (Wawrzyniec) i Mikołaj byli właścicielami Čertovej Lhoty (Marianske Hory) koło Ostravy (Ostrawa, Ostrau). W Cieszynie (Teschen) w 1440 roku występuje Mikołaj (ten sam ?) oraz Jan – syn Lorenca.

Źródła:
Sinapius T. I s. 917
Pilnaček T. IV s. 1150-1151

SCHONOWSKI
(SZYNOWSKI, SOBISCHOWSKI z SZONOWIC, SCHEBISCHOWSKI)

Herb rodowy i baronowski

Polski herb Jastrzębiec

Stary górnośląski ród herbu Jastrzębiec znany od XV wieku wspólnego pnia z Geraltowskimi tegoż herbu. Nazwisko pochodzi od miejscowości Szonowice (Schonowitz) koło Raciborza (Ratibor). Po nabyciu w XVI wieku Sobiszowic (Schobischowitz) weług Pilnačka w księstwie cieszyńskim, zaś według Blażka koło Gliwic (Gleiwitz), zaczęli używać nazwiska „Schebischowski" (zob.) lub „Schobischowski".
W 1483 roku w wywodzie szlachectwa Gerałtowskich występują jako świadkowie ich stryjowie: Maciej z Szonowic (Schonowitz) i Krzystek Pelka z Borzysławic (Borislawitz). Krzysztof Schebischowski (zm. ok. 1564 r.) z Szonowic (Schonowitz) miał synów: Jana i Wacława oraz córki: Barbarę Annę – żonę N. Karwinskiego i Katarzynę.

Źródła:
Blażek T. IV s. 140
Pilnaček T. IV s. 1091-1092

SCHONOWSKI
(SCHONOWSKI von LAZISK, SCHOENOWSKI, SZENOWSKI, SZYNOWSKI, SIATKA)

Herb rodowy

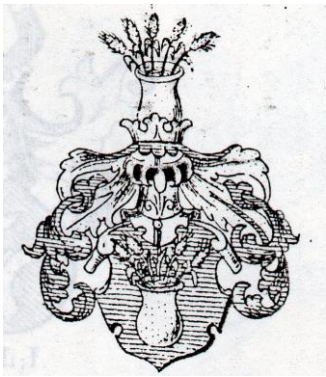

Herb szlachecki

Stary ród górnośląski pochodzący z tych samych Szonowic (Schonowitz) co poprzedni, znany od XV wieku. W 1479 roku Jan z Szynowic był starostą Raciborza (Ratibor), w latach 1485 – 1497 – starostą Koźla (Cosel). W 1496 roku występuje w dokumentach jako Jan Szynowski – Siatka, w 1497 roku – Jan Siatka z Szynowic. W 1513 roku występuje w dokumentach Piotr Siatka (zm. przed 1539 r.) z Szonowic (Schonowitz), żonaty z Filomeną N., która wyszła ponownie za mąż za Jerzego Hoschka z Bełku (Belk), miał syna – Gabriela (zm. przed 1542 r.), właściciela Rzeczyc (Rzetzitz) koło Gliwic (Gleiwitz) i Jawornicy (Jawornitz) koło Lublińca (Liblinitz) oraz wolnego domu w Koźlu (Cosel) oraz

córki: Małgorzatę – właścicielkę majątku w Pawłowicach (Pawlowitz) koło Toszka ? (Tost), który sprzedała w 1542 roku i Annę – żonę Zdzisława Witoslawskiego (Holly), która w 1540 roku przekazała odziedziczony po matce i ojcu majątek swojemu mężowi. Majątki po zmarłym bracie odziedziczyły obie siostry.
W XVI wieku ród ten nabył Łaziska (Lazisk) koło Wodzisławia Śląskiego (Loslau) uznał je za swoją siedzibę rodową. W 1561 roku Jakub Schonowski z Łazisk (Lazisk) zapisał wiano swojej żonie Annie, córce zmarłego Jana Gusnara. W 1597 roku Mikoła – właściciel Chwałęcic (Chwallentzitz) koło Rybnika (Rybnik) zapisał wiano swojej żonie, Annie Newiedomskiej z Niewiadomia (Niewiadom) koło Rybnika (Rybnik). W 1612 roku Jan Schonowski z Łazisk (Lazisk) jest świadkiem umowy pomiędzy mieszczanami Żor (Sohrau) a Filipem Skrzyszowskim. W 1616 roku (24.12.) Jakub Schonowski z Łazisk (Lazisk) zapisał wiano na Chwałęcicach (Chwallentzitz) swojej żonie Euzebii von Logau z Chwałęcic (Chwallentzitz). W 1621 roku występuje jako świadek w testamencie Katarzyny z Zajiczków Husetowej. W 1623 roku Małgorzata Schonowska, żona N. Niewiadomskiego, kupiła część Zebrzydowic (Seibersdorf) (których ?), świadkiem umowy był Jan Szenowski von Lazisk właściciel Chwałęcic (Chwallentzitz). W 1627 roku sprzedała majątek – świadkiem był Maciej Schonowski von Lazisk, właściciel folwarku w Starej Wsi (Altdorf) koło Raciborza (Ratibor). W tym czasie Jakub Schonowski (zm. po 1657 r.) miał folwark w Chwałęcicach (Chwallentzitz). W latach 1609 – 1631 Wacław Schonowski von Lazisk (zm. po 1631 r.) był starostą zamku w Raciborzu (Ratibor), w 1617 roku wybudował przy wjeździe do zamku wolny dom. Jego syn – Jerzy (Girzik) (zm. przed 1631 r.) wykupił przed zamkiem trzy ogrody i założył folwark zwany Kamienicą. Posiadał również folwark z wolnym domem w Starej Wsi (Altdorf) a w 1629 roku kupił Łańce (Lohnitz) koło Rybnika (Rybnik) – świadkami kupna byli Maciej i Wacław Schonowscy. W 1631 roku wdowa po nim – Elszka N. sprzedała Łańce (Lohnitz).
W 1621 roku w księdze podatków okręgu raciborskiego występuje Jan Szonowski z Łazisk (Lazisk) – właściciel Szonowic (Schonowitz).
W 1673 roku Jan Schonowski (zm. po 1687 r.) z Łazisk (Lazisk) sprzedał swoją część Radoszów (Radoschau) koło Rybnika (Rybnik), w 1678 roku folwarku Piece (Pietze) w Pietrzkowicach (Peterkowitz) koło Rybnika (Rybnik). Karol Schonowski w 1668 roku był właścicielem Radlina (Radlin) a w 1689 roku – działu w Mszanie (Mschanna) koło Rybnika (Rybnik), który sprzedał w 1692 roku. W 1695 roku występuje w dokumentach Fryderyk von Schonowski, żonaty z Anną Bogumiłą N., która w 1714 roku sprzedała swoją część Niewiadomia (Niewiadom). Miał dwie córki: Katarzynę (zm. po 1725 r.) i Eleonorę (zm. po 1730 r.).
W pierwszej połowie XVIII wieku Karol (Jan Karol) był żonaty z Anna Gottliebą von Guretzki (zm. po 1747 r.), która w 1731 roku kupiła część Radlina (Ra-

dlin). W 1775 roku córka Karola – Helena, wraz ze swoim mężem kupiła w Radlinie (Radlin) górny folwark zwany „Kuszowski”. Sprzedała go w 1781 roku.
Inny Karol właściciel Kamienia (Kamień nad Odrą ?, Kamin), żonaty z Ewą Halama (?) miał czworo dzieci: Mariannę – żonę (x 20.06.1751 r.) Leopolda von Czornberg
Joanna Nepomucena Schonowska (ur. 7.11.1785 – zm. 1.09.1811 r.) z Łazisk (Lazisk) była zakonnicą w Trzebnicy (Trebnitz).

Źródła:
Blażek T. III s. 151
Pilnaček T. I s. 117-118, T. IV s. 1076
C.D.S. T. VI nr 426, 435, 485
Landbuecher Opp.-Ratib. Nr 321
Zemska kniha... nr 221, 222, 280, 298, 306
Księga podatków 1621 r. rkp – AP Wr. Księstwo opol.-racib. sygn 148

SCHONOWSKI
(SCHOENOWSKI von SCHOENWIESE)

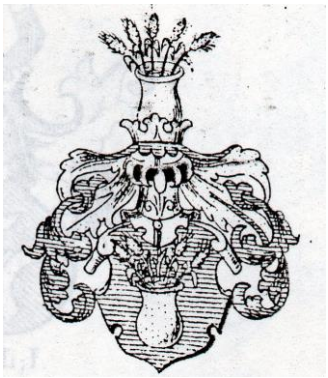

Nobilitowani mieszczanie opawscy, herb ich był prawie identyczny z herbem Schonowskich z Łazisk (Lazisk). Wawrzyniec (Lorenc) Bernard Schonowski (ur. Frydek, Friedeck 1668 – zm. Opawa, Troppau 1729 r.) – doktor praw, pochodzący z Frydka (Friedeck) w księstwie cieszyńskim przeniósł się do Opawy (Troppau) i w 1712 roku (15.02.) został nobilitowany z predykatem „von Schoenwiese”. Żonaty dwukrotnie: 1. z Eleonorą N. (zm. 1704 r.), 2. (x 10.08.1704 r.) z Anną Marią, córką pułkownika hiszpańskiego de la Hamaide d`Auvain. Z drugiego małżeństwa miał trzech synów: Józefa Ludwika – założyciela linii austriackiej i węgierskiej, Franciszka – założyciela linii belgijskiej oraz Frydereyka – założyciela linii morawskiej.

Źródła:
Blażek T. IV s. 76
Pilnaček T. IV s. 1149-1150

SCHONOWSKI

Nie wiadomo z których Schonowskich pochodzili przedstawiciele tego rodu w okolicach Opola (Oppeln): W początkach XVIII wieku Jerzy Daniel von Schonowski był dzierżawcą od Marcina von Loewencron, Turawy (Turawa) koło Opola (Oppeln) i Szumiradu (Sausenberg) koło Olesna (Rosenberg). W 1717 roku (3.03.) kupił Szumirad (Sausenberg). Jego syn – Antoni, był uczniem kolegium jezuickiego w Opolu (Oppeln), w 1739 roku przejął majątek po ojcu. Żonaty był (x 20.02.1746 r.) z Marią Anną Barbarą (ur. 11.11.1725 r.), córką Piotra von Garnier z Lublińca (Lublinitz).

Źródła:
Kahl C.: Das Majorat Turawa (bmw – Niemcy), (brw – ok. 1990) s. 41

SCHONWITZ
(SCHOENOWITZ)

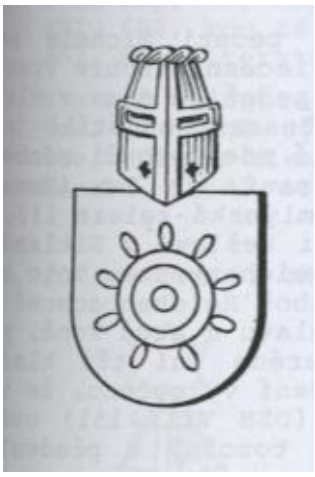

Stary ród włodyków pochodzący prawdopodobnie z Szonowic (Schoenowitz) koło Białej (Zuelz) lub z Szonowa (Schoenau) koło Głogówka (Oberglogau) w powiecie prudnickim. Jako siedzibę rodową podawali również Velke Kunětice (Gross Kunzendorf, Sławniowice).

Mikołaj z Velkich Kunětic (Gross Kunzendorf, Sławniowice) w 1368 roku miał trzech synów: Piotra, Jana i Jerzego. Jan (Hansel) występuje w dokumentach nyskich. Jerzy (Girzik), żonaty z Katarzyną N. miał syna – Konrada (zm. przed 1426 r.), w 1418 roku właściciela Velkich Kunětic (Gross Kunzendorf, Sławniowice) i w latach 1404 – 1413 lenna biskupiego Hlinka (Glemkau) koło Osoblahy (Hotzenplotz). Miał córkę – Annę, w 1426 roku właścicielkę wójtostwa w Osobladze (Hotzenplotz). W 1413 roku właścicielami Hlinki (Glemkau) był Paweł Schonwitz i jego stryjowie: Mikołaj i Konrad. Paweł, żonaty z Aneżką, siostrą Henryka i Stefana von Wrbna, w 1389 roku był starostą Osoblahy (Hotzenplotz).
Henryk von Schonwitz z synami Mikołajem i Michałem w latach 1419 – 1423 sądził się z Wlostkiem Bohdanowskim z Bogdanowic (Badewitz) koło Głubczyc (Leobschuetz).
W 1439 roku Michalek Schonwitz (syn Henryka ?), żonaty z Dorotą N., wdową po Mikołaju von Stosch, był właścicielem Mieszkowic (Dittmannsdorf) koło Prudnika (Neustadt), Bogdanowic (Badewitz) i Zopowych (Soppau) koło Głubczyc (Leobschuetz).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1151-1152

SCHOPPER

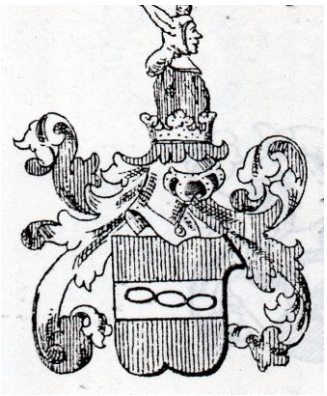

Patrycjat norymberski znany od połowy XIV wieku. W początkach XIX wieku Jakub Magnus von Schopper (ur. 4.04.1782 – zm. 20.03.1851 r.), porucznik regimentu kirasjerów, ożenił się (Wrocław, Breslau x 17.04.1811 r.) z Wilhelminą Magdaleną von Tschirschki (ur. 13.08.1780 – zm. 1.09.1850 r.) z Podlesia

(Kunsdorf) koło Dzierżoniowa (Reichenbach) i został królewskim pocztmistrzem w Strzelinie (Strehlen). Miał tylko dwie córki: Marię (zm. 14.12.1881 r.) i Bertę – żonę (x 9.11.1852 r.) Ariberta von Reichenbach, majora wojsk pruskich.

Źródła:
Blażek T. III s. 51

SCHORLEMMER

Herb baronowski XIX w.

Stary ród westfalski znany od początków XIII wieku, siedzibami rodowymi były miejscowości: Hellingshausen i Heringshausen. W wiekach późniejszych osiedli również w Hesji i Brandenburgii.
W 1888 roku (9.05.) Maria, córka Ludwika hr. von Strachwitz ordynata fideikomisu Bobolice (Schraebsdorf) koło Ząbkowic Śląskich (Frankenstein), żona Fryderyka bar. von Schorlemmer, ordynata majoratu Overhagen w Westfalii kupiła od ojce majątek Starowice (Altmannsdorf) koło Nysy (Neisse).

Źródła:
Zedltz T. IV s. 193
Krane s. 118

SCHRAETTER

zob.

SCHRETTER

SCHRAMM

Stary ród rycerski, według Blażka pochodzący z Szymanowic (Schimmelwitz) w księstwie legnickim, znany od XV wieku. Informacje te nie są w pełni prawdziwe, gdyż już w początkach XIV wieku zajmowali ważne stanowiska w księstwie opolskim.
W 1335 roku Andrzej zwany Schramme był starostą zamku w Opolu (Oppeln) księcia Bolka II opolskiego. Według Veldtrupa pochodził z mieszczan Świdnicy (Schweidnitz). Prawdopodobnie jego synem był Franczke – ojciec dwóch córek o imieniu Małgorzaty. Jedna z nich była żoną Wiktora „de Merschitz" (Marszowice) – burgrabiego zamku w Opolu (Oppeln), starosty księstwa opolskiego i ziemi wieluńskiej oraz w latach 1374 – 1475 starosty ziem ruskich. Obydwie siostry Małgorzaty były właścicielkami Zbicka (Zbitzko) koło Opola (Oppeln), które sprzedały w 1390 roku.
W 1446 roku Jan Schramm był kanclerzem księstwa legnickiego. W XVII wieku właścicielem Szymanowic (Schimmelwitz) był Karol Schramm (ur. 1636 – zm. 24.07.1683 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 980-981
Blażek T. III s. 110

C.D.S. T. VI nr 77
Veldtrup D.: Prosographische Studien zur Geschichte Oppelns als herzoglicher Residenzstadt im Mittelalter. Berlin 1995 s. 402, 424-425

SCHRAMM

Nobilitowani mieszczanie nyscy: w 1546 roku (2.11.) dyplom herbowy uzyskał Sebastian Schrom poborca celny w Nysie (Neisse). Potomkowie zminili nazwisko na „Schramm". W 1817 roku (2o.06.) szlachectwo pruskie z zatwierdzeniem starego herbu uzyskali Józef Schramm radca komisji prawnej we Wrocławiu (Breslau) oraz jego krewni: Jan Józef – podsędek sądu dworskiego w Nysie (Neise) i Andrzej – proboszcz w Raciborzu (Ratibor), kanonik w Głogowie (Glogau).

Źródła:
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 87

SCHRATTENBACH
(SCHROTENBACH)

Herb rodowy

Herb baronowski Rzeszy

Herb hrabiowski

Stary ród rycerski pochodzący ze Styrii, do której przybyli podobno z Frankonii. Baltazar von Scharttenbach (ur. 1547 – zm. 1618 r.) był marszałkiem dworu arcyksięcia, później cesarza Ferdynanda II.
W 1598 roku Maksymilian von Schrattenbach, starosta Styrii, otrzymał tytuł barona. Feliks (ur. 1570 r.), otrzymał w 1649 roku (12.10.) dziedziczny tytuł hrabiego Rzeszy (Reichsgraf). Dwaj jego synowie: Jan Fryderyk i Maksymilian założyli dwie linie rodu: Jan Fryderyk – morawską, wymarłą w linii męskiej 25.05.1816 roku na Wincentym Józefie – biskupie Brna zaś Maksymilian – styryjską, wymarłą 31.12.1820 roku na Otto hr. von Schrattenbach.

LINIA MORAWSKA.

Jan Fryderyk Reichsgraf von Schrattenbach, żonaty z Dorotą Sydonią bar. von Egkh zu Hungersbach, miał syna – Jana Baltazara żonatego z Anną Elżbietą hr. von Wagensperg. Jan Baltazar miał pięciu synów:

1. Wolfganga Hanibala (ur. 1660 – zm. 1739 r.) – biskupa ołomunieckiego. W 1711 roku (18.05.) otrzymał kapelusz kardynalski a w 1716 roku był ambasadorem cesarskim na dworze papieskim;
2. Ernesta (ur. po 1661 r.) – opata klasztoru św. Pawła w Karyntii;
3. Zygmunta Feliksa (ur. 1674 – zm. 1742 r.) – biskupa w Laibach;
4. Gaudolfa
5. Otto Henryka – kontynuatora rodu.

Otto Henryk (ur. ok. 1675 – zm. 19.12.1733 r.) został ściągnięty przez swojego brata Wolfganga Hanibala na Morawy i otrzymał od niego jako lenno biskupie Pietrowice Wielkie (Gross Peterwitz) koło Raciborza (Ratibor) na Górnym Śląsku. W 1712 roku (12.07.) uzyskał inkolat czeski. Żonaty z Marią Teresą (ur. 14.12.1666 – zm. 9.10.1737 r.), córką Franciszka Krzysztofa hr. von Wildenstein, wdową po bar. Gall von Gallenstein, miał siedmioro dzieci:

a) Marię Krescencję – żonę (x 28.06.1724 r.) Zygmunta Karola Gustawa hr. von Peterwaldsky;
b) Józefa (zm. 1756 r.) – żonatego (x 1726 r.) z Zygfrydą hr.von Gallenberg (zm. 1762 r.);
c) Zygmunta Krzysztofa (ur. 23.02.1698 – zm. 26.12.1771 r.) – arcybiskupa Salzburga;
d) Rudolfa Fryderyka (ur. 15.10.1705 – zm. 8.08.1751 r.) – kanonika katedry i proboszcza w Brnie, tajnego radcę dworu cesarskiego;
e) Leopoldynę (zm.1737 r.) – żonę (x 1733 r.) Józefa hr. von Lichtenstein;
f) Szarlottę – zmarłą w dzieciństwie;
g) Franciszka Antoniego (ur. 6.05.1712 – zm. 1783 r.) – tajnego radcę dworu, w latach 1763 - 1770 starostę i prezydenta gubernii morawskiej. Żonaty (x 14.06.1736 r.) z Marią Józefą (zm. 26.01.1791 r.), córką Jana Wacława Adalberta von Wrbna z Bruntalu (Freudenthal), miał siedmioro dzieci:

- Marię Teresę (ur. 2.10.1737 r.) – dwukrotnie zamężną: 1. (x 25.07.1756 r.) z Otto Karolem hr. von Haugwitz (zm. 30.05.1761 r.), 2. (x 1763 r.) z Ludwikiem hr. von Zierotin und Lilgenau;
- Otto Wolfganga (ur. 29.01.1739 – zm. 1815 r.) – tajnego radcę dworu cesarskiego, żonatego (x 14.04.1769 r.) z Marią Elżbietą (ur. 1749 r.), córką Otto Gundacara hr. von Starhemberg. Miał dwie córki: Marię Elżbietę Józefę (ur. 6.12.1769 – zm. 16.03.1794 r.) – żonę (x 11.03.1793 r.) Józefa hr. von Thun i Marię Teresę (ur. 1777 r.) oraz dwóch synów: Franciszka Antoniego (ur. 1778 r.) – zmarłego w dzieciństwie i Antoniego Franciszka (ur. 1785 – zm. 12.04.1816 r.) – sekretarza urzędu gubernialnego. Żonaty z Krystyną hr. Serenyi von Kis-Sereny (ur. 1788 – zm. 1821 r.), miał tylko córkę – Izabelę (ur. 1809 – zm. 1875 r.) – żonę (x 1827 r.) Gustawa hr. von Kalneky.
- Marię Augustę (ur. 3.02.1740 – zm. 18.03.1791 r.) – żonę (x 7.01.1765 r.) Jana Gundakara Józefa hr. von Herberstein-Neuberg;
- Wincentego Józefa (Wincentego Krzysztofa) (ur. 18.06.1744 r.) – biskupa Lavantu, po rezygnacji z tego stanowiska został proboszczem katedry w Salzburgu, od 1795 roku napowrót był biskupem Lavantu a od 1799 roku – biskupem Brna. Uzyskał od cesarza tytuł księcia Rzeszy (Reichsfuerst). Zmarł w 1816 roku (25.05.) jako ostatni męski przedstawiciel linii morawskiej.

- Marię Józefę (ur. 5.06.1750 r.) – trzykrotnie zamężną: 1. (x 1770 r.) z Gwido Józefem hr. von Dietrichstein-Niklasburg (zm. 1773 r.), 2. (x 25.04.1774 r.) z Janem Józefem hr. von Khevenhueller-Metsch (zm. 21.02.1792 r.), 3. (x 10.10.1797 r.) Franciszek Gundakar księciem von Colloredo-Mannsfeld;
- Marię Karolinę (ur. 3.06.1751 r.);
- Marię Franciszkę (ur. 19.03.1753 r.).

Źródła:
Sinapius T. II s. 216-217
Blażek T. I s. 98-99
Genealog. Handbuch s. 725-726
Genealogises Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd. XIII Limburg 2002 s. 88-90

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia morawska.

Feliks v. Schrattenbach
ur. 1570 r.
1649 r. – dziedziczny tytuł hrabiego Rzeszy
|

Jan Fryderyk
ż. Dorota Sydonia
bar. v. Egkh zu Hungersbach
|
Jan Baltazar
ż. Anna Elżbieta
hr. v. Wagenspeg
|

Maksymilian
|
linia styryjska

Wolfgang Hanibal	Ernest	Zygmunt Feliks	Gaudolf	Otto Henryk
ur. 1660 - zm. 1739 r.	ur. po 1661 r. opat klasztoru św. Pawła w. Karyntii	ur. 1674 - zm. 1742 r.		ur. ok. 1675 – zm. 18.12.1733 r.
biskup ołomuniecki		biskup w. Laibach		wł. Pietrowic Wielkich 1712 r. – inkolat czeski

1701 r. - kardynał ż. Maria Teresa v. Wildenstein
1716 r. – ambasador (ur. 14.12.1666 – zm. 9.10.1737 r.)
cesarski w Watykanie |

Józef	Zygmunt	Rudolf	Franciszek	córki:
zm. 1756 r.	Krzysztof	Fryderyk	Antoni	a) Maria Krescencja
ż. (x 1726 r.)	ur. 23.02.1698 -	ur. 15.10.1705 -	ur. 6.05.1712 -	m. (x 26.06.1724 r.)
Zygfryda	zm. 26.12.1771 r.	zm. 8.08.1751 r.	zm. 1783 r.	Zygmunt Karol Gustaw
hr. v. Gallenberg	arcybiskup	kanonik katedry	tajny radca dworu,	hr. v. Peterwaldsky
(zm. 1762 r.)	Salzburga	i proboszcz w Brnie, tajny radca dworu	1763 – 1770 r. - prezydent gubernii morawskiej	b) Leopoldyna zm. 1737 r. m. (x 1733 r.) Józef
			ż. (x 14.06.1736 r.)	hr. v. Lichtenstein
			Maria Józefa v. Wrbna z Bruntalu	c) Szarlotta zm. w dzieciństwie
			(zm. 26.01.1791 r.)	
			|	

Otto Wolfgang	Wincenty Józef	córki:
ur. 29.01.1739 -	(Wincenty Krzysztof)	a) Maria Teresa
zm. 1815 r.	ur. 18.06.1744 r.	ur. 2.10.1737 r.
tajny radca dworu	biskup Lavantu	m. 1. (x 25.07.1756 r.)
cesarskiego	1799 r. – biskup Brna	Otto Karol hr. v. Haugwitz
ż. (x 14.04.1769 r.)		(zm. 30.05.1761 r.)
Maria Elżbieta		2. (x 1763 r.) Ludwik
hr. v. Starhemberg		hr. v. Zierotin u. Lilgenau
|		b) Maria Augusta
		ur. 3.02.1740 –
		zm. 18.03.1791 r.
		m. (x 7.01.1765 r.) Jan
		Gundakar Józef
		hr. v. Herberstein-Neuburg
		c) Maria Józefa
		ur. 5.06.1750 r.
		m. 1. (x 1770 r.) Gwido

Franciszek	Antoni	córki:
Antoni	Franciszek	a) Maria Elżbieta Józefa
ur. 1778 r.	ur. 1785 -	ur. 6.12.1769 -
zmarł	zm. 12.04.1816 r.	zm. 16.03.1794 r.
w dzieciństwie	sekretarz urzędu gubernialnego	m. (x 11.03.1793 r.) Józef hr. v. Thun
	ż. Krystyna	b) Maria Teresa

hr. Serenyi
v. Kis-Sereny
(ur. 1788 -
zm. 1821 r.)
|
Izabela
ur. 1809 – zm. 1875 r.
m. (x 1827 r.) Gustaw
hr. v. Kalneky

ur. 1777 r.

Józef hr. v. Dietrichstein-
Niklasburg
(zm. 1773 r.)
2. (x 25.04.1774 r.)
Jan Józef hr. v.
Khevenhueller-Metsch
(zm. 21.02.1792 r.)
3. (x 10.10.1797 r.)
Franciszek Gundakar
ks. v. Colloredo-

Mannsfeld

d) Maria Karolina
ur. 3.06.1751 r.
e) Maria Franciszka
ur. 19.03.1753 r.

SCHRECKENDORF

zob.

REICHBRODT

SCHREIBER

Ród pochodzący z Halberstadt posiadający szlachectwo Rzeszy. Na Śląsk przybyli pod koniec XVIII wieku w pruskiej służbie wojskowej. W 1805 roku Krzysztof Fryderyk von Schreiber był radcą celnym i akcyzy królewskiej w Nysie (Neisse).

Źródła:
Zedlitz T. IV s. 194

SCHREIBERSDORF

Prawdopodobnie było kilka rodów tego nazwiska, na Gónym Śląsku zamiennie używane było również w wersji słowiańskiej „Pisarzowski“ (zob.). Miejscowość „Schreibersdorf” – Pisarzowice, zapewne będące uposażeniem pisarza księstwa, znajdowała się prawie w każdym księstwie śląskim. Blażek wymienia dwa rody o tym nazwisku i jeden Pisarzowskich, Pilnaček wymienia trzy rody, Sinapius wszystkie rody łączy w jeden, dzieląc je na linie.Pewne źródłowo są dwa rody: z księstwa brzeskiego i górnołużycki posiadający majątki również na Śląsku.

SCHREIBERSDORF
(SCHREIBERSDORF von DEUTSCH STEINE)

Herb wg Blażka

Herb wg Pilnačka

Herb wg Siebmachera

Stary ród śląski pochodzący z księstwa brzeskiego, jako swoją siedzibę podawali Ścinawę (Deutsch Steine) koło Oławy (Ohlau). Nie jest to zbyt pewna informacja, prawie identyczny herb posiadała inna Ścinawa (Steinau) położona na granicy księstw: niemodlińskiego, nyskiego i głogóweckiego, która ok. 1243 roku otrzymała miejskie prawa średzkie (osady targowej – Marktflecke). Ścinawę (Deutsch Steine) koło Oławy (Ohlau) Schreibersdorfowie otrzymali od Posadowskich dopiero w połowie XV wieku.
Bernard von Schreibersdorf (zm. przed 1470 r.) był trzecim mężem (x ok. 1449 r.) Anny Posadowskiej von Postelwitz, córki Mikołaja von Jenckwitz zwanego Posadowskim, dziedziczki Ścinawy (Deutsch Steine), Ścinawy Polskiej (Polnisch Steinau) i Gaci (Heidau) koło Oławy (Ohlau). Pierwszym jej mężem (x ok. 1418 r.) był rycerz Jan Mladota (Mladath) (zm. po 1429 r.) ze Ścinawy (Steine), drugim (x ok. 1430 r.) – Jan Rolle (zm. 1445 r.), protoplasta rodu von Oppersdorff. W 1460 roku (6.12.) występuje w dokumentach księcia Mikołaja I opolskiego Hanussek Schreibersdorf prawdopodobnie z tego rodu, gdyż występuje obok innego świadka pochodzącego z Brzegu (Brieg).

W XVI i XVII wieku licznie rozrodzony ród dzielił się na dwie główne linie: oleśnicką z Osy (Ossen) koło Sycowa (Polnisch Wartenberg) i brzesko-wrocławską z Gnojnej (Olbendorf) koło Strzelina (Strehlen).

a) Linia oleśnicka z Osy (Ossen).

Około 1550 roku właścicielem tej miejscowości był Mikołaj von Schreibersdorf und Deutsch Steine. Zmarł w 1571 roku (6.02.), jego płyta nagrobna z wywodem heraldycvznym: 1. von Schreibersdorf, 2. von Geissler, 3. von Frankenau i 4. von Kochelsdorf, znajduje się w miejscowym kościele. W 1586 roku Jan von Schreibersdorf ze Ścinawy (Deutsch Steine), właściciel Danielowic (Dammelwitz) koło Oławy (Ohlau) był burgrabią Oławy (Ohlau). W 1632 roku Henryk (zm. 1659 r.) – właściciel Ścinawy (Deutsch Steine), Danielowic (Dammelwitz) i Osy (Ossen) był burgrabią Bierutowa (Bernstadt) i starostą Międzyborza (Medzibor). Miał tylko córkę – Annę Sabinę, żonę Baltazara von Prittwitz, właściciela Grobowna Wielkiego (Gross Graben), który odziedziczył Osę (Ossen) i przejął po teściu stanowisko starosty Międzyborza (Medzibor). W 1658 roku Joachim był dworzaninem księcia Sylwiusza von Wuertemberg-Oels.

b) Linia brzesko-wrocławska z Gnojnej (Olbendorf).

Założycielem linii był Assman von Schreibersdorf (ur. 3.02.1649 – zm. 2.07.1715 r.) – właściciel Bagna (Heinzendorf) i Godzięcina (Thiergarten) koło Wołowa (Wohlau) oraz Jaksonowa (Jackschoenau) koło Wrocławia (Breslau). Żonaty (x 1670 r.) z Anną Kunegundą Henel von Hennenfeld (ur. 1.09.1653 – zm. 1.09.1691 r.) z Górnej Gnojnej (Ober Olbendorf) którą wniosła mu w posagu, miał pięcioro dzieci:

1. Chrystiana Adolfa (ur. 19.09.1653 – zm. 31.03.1681 r.) – zmarłego w dzieciństwie i pochowanego w kościele w Gnojnej (Olbersdorf);
2. Chrystiana Rudolfa – kontynuatora rodu;
3. Kunegundę Eleonorę (ur. i zm. 1678 r.) – pochowaną w kościele w Gnojnej:
4. Annę Szarlottę (ur. 22.01.1684 r.) – żonę Jana Fryderyka von Wenzki z Muchowca (Mueckendorf) koło Strzelina (Strehlen);
5. Kunegundę Jadwigę (ur. 6.01.1686 r.) – niezamężną.

Chrystian Rudolf (zm. 1716 r.) – był właścicielem zapisanego mu przez babkę majątku Zielonkowice (Gruenheide) koło Strzelina (Strehlen) oraz Górnej, Średniej i Dolnej Gnojnej (Ober-, Mittel- u. Ober Olbendorf). Żonaty z Zofią Elżbietą von Heugel (zm. 1714 r.) z Marszowic (Marschwitz) miał dziesięcioro dzieci:

a) Zofię Elżbietę – żonę (x 1715 r.) Jana Wilhelma von Walter;
b) Joannę Kunegundę Szarlottę – żonę N. von Goetz właściciela Krzykowa (Krickau) koło Namysłowa (Namslau);

c) Baltazara Erazma Chrystiana (ur. 1701 r.) – rotmistrza wojsk cesarskich. Żonaty (x 1724 r.) z Barbarą Julią von Frankenberg, miał syna – Baltazara Moryca, porucznika wojsk pruskich;
d) Chrystiana Rudolfa jun. – zmarłego w młodości;
e) Chrystiana Adolfa – zmarłego w młodości;
f) Helenę Szarlottę – żonę (x 1720 r.) N. von Pein, właściciela Strupic (Straupitz) koło Złotoryi (Goldberg);
g) Fryderyka Wilhelma – zmarłego w młodości;
h) Abrahama Juliusza – zmarłego w młodości;
i) Józefa Ernesta Zygmunta (ur. 11.07.1704 – 26.12.1782 r.) – właściciela Baldwinowic (Belmsdorf – których ?), burmistrza Żor (lub Żar – Sohrau), później syndyka ziemskiego Wrocławia (Breslau). Dwukrotnie żonaty: 1. z Adolfiną Wilhelminą von Muensterberg (zm. 1732 r.), 2. z Marią Heleną von Schimonski, z pierwszą żoną miał syna – Henryka Beniamina Godfryda (ur. 6.05.1732 r.), porucznika wojsk pruskich, zginął pod Pragą 6.05.1757 roku.
j) Jana Karola Wilhelma (ur. 1711 r.) – pułkownika wojsk cesarskich, żonatego z Zofią Żychlińską, nie miał dzieci.

Źródła:
Sinapius T. II s. 981
Blażek T. III s. 51
Pilnaček T. IV s. 1167
C.D.S. T. VI nr 251

TABLICE GENEALOGICZNE

Linia wrocławska z Gnojnej.

Assman von Schreibersdorf u. Deutsch Steine
ur. 3.02.1649 – zm. 2.07.1715 r.
wł. Bagna, Godzięcina i Jaksonowa
ż. (x 1670 r.) Anna Kunegunda
Henel v. Hennenfeld
(ur. 1.09.1632 – zm. 1.09.1691 r.)
z Górnej Gnojnej
|

Chrystian Adolf	Chrystian Rudolf	córki:
ur. 19.09.1653 - zm. 31.03.1681 r.	zm. 1716 r. wł. Zielonkowic oraz Górnej, Średniej i Dolnej Gnojnej ż. Zofia Elżbieta	a) Kunegunda Eleonora ur. i zm. 1678 r. b) Anna Szarlotta ur. 22.01.1684 r. m. Jan Fryderyk

v. Heugel
(zm. 1714 r.)
z Marszowic
|
|

v. Wenzki
z Muchowca
c) Kunegunda Jadwiga
ur. 6.01.1686 r.

Baltazar Erazm Elżbieta
Chrystian
ur. 1701 r.
rotmistrz wojsk cesarskich
ż. (x 1724 r.)
Barbara Julia Goetz v. Frankenberg
|
Szarlotta
Baltazar Moryc
porucznik wojsk pruskich

Chrystian Rudolf jun.
m.
w młod.

Chrystian Adolf
zm.
w młod.

Fryderyk Wilhelm
zm.
w młod.

Abraham Juliusz
zm.
w młod.

Józef Ernest
Zygmunt
ur. 11.07. 1704 - zm. 26.12. 1782 r.
wł. Baldwinowic, syndyk ziemski Wrocławia
ż. 1. Adolfina Wilhelmina v. Muensterberg (zm. 1732 r.)
2. Maria Helena v. Schimonski
|
Beniamin Godfryd
ur. 6.05.1732 - zginął pod Pragą 6.05.1757 r.
porucznik wojsk pruskich

Jan Karol
Wilhelm
ur. 1711 r.
pułkownik wojsk cesarskich
ż. Zofia Żychlińska

córki:
a) Zofia
m. (x 1715 r.)
Jan Wilhelm v. Walter
b) Joanna Kunegunda Szarlotta
m. N. v. Krzykowa
wł. Struppic
c) Helena
m. (x 1720 r.)
N. v. Pein
wł. Struppic

SCHREIBERSDORF
(SCHREIBENDORF)
(z Górnych Łużyc)

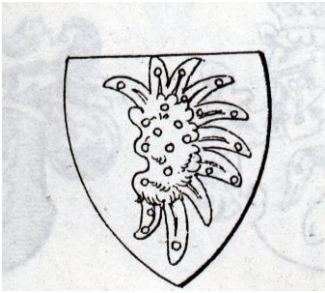

Pierwotne rzekome herby rodu wg Blażka

Herb linii śląskiej

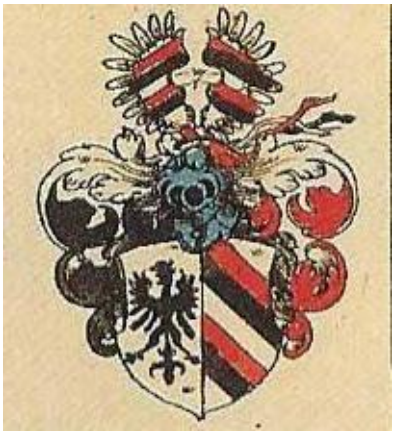

Herb linii łużyckiej

Ród górnołużycki pochodzący z miejscowości Palov (Palowe, Pohla), skąd przenieśli się w okolice Lubania Śląskiego (Lauban), gdzie posiadali Pisarzowice (Schreibersdorf) od których przyjęli nazwisko. Początkowo w herbie posiadali orle skrzydło, później całego orła i wreszcie pół orła i belki. Według H. Knothe protoplastą rodu był Lutherus de Palowe występujący w dokumentach w 1262 roku. W tym czasie kupił wspomniane Pisarzowice (Schreibersdorf) i już w 1283 roku miejscowość tą podawał jako swoją siedzibę rodową.
Według Blażka i Jurka na stale osiedli na Śląsku pod koniec XIV wieku. W XV wieku podzielili się na dwie główne linie: z Neschwitz koło Goerlitz i z Koenigsbrueck (Koenigswarthe). Obie linie dzieliły się na liczne podlinie i domy posiadające majątki głównie na Górnych Łużycach, na Śląsku w okolicy Bolesławca (Bunzlau). Linia z Neschwitz istniała jeszcze w XIX wieku.

Źródła:
Sinapius T. I s. 837
Blażek T. III s. 51-52
Pilnaček T. IV s. 1166
Knothe H.: Gesch. d. Oberlausitzer Adels... s. 489, 493, 497

Jurek T.: Obce rycerstwo... s. 483
Genealogisches Handbuch des Adels – Adelslexikon Bd XIII Limburg 2002 s. 94

TABLICE GENEALOGICZNE

1. Podział na linie i linia z Koenigswarthe.

Bracia: Hennig i Albrecht
ok. 1352 r.
|

Jan ok. 1421 – 1461 r. wł. Koenigswarthe |	Kasper | linia z Neschwitz

Krzysztof ok. 1524 r. wł. Koenigswarthe
	Leuther | podlinia saska z Halscha	Jan jun. | podlinia saska z Uebigau

Krzysztof jun.	Albrecht | Franciszek ok. 1539-1563 r. | Baltazar zm. 1608 r. 1597 r. – starosta Budziszyna 1600 r. – wójt klasztoru Marienstern

2. Linia z Neschwitz.

Bracia Hennig i Albrecht
ok. 1352 r.
|

Jan | linia z Koenigswarthe	Kasper wł. Neschwitz

Jan zwany Grillhaus wł. Neschwitz	Albrecht ok. 1476 r. wł. Niedergurig	Baltazar ok. 1447 r. wł. Lohsa,

w 1572 r. – Dietrch v. Schreibersdorf sprzedał Neschwitz

k. Budziszyna
|
podlinia budziszyńska

Friedersdorf
|

Jan ok. 1530 r. wł. Friedersdorf i Collmen
|
Sebastian zm. przed 1544 r.
|
Albrecht ok. 1565 r. wł. Neuhof
|
Albrecht jun. 1615 r. – sprzed. majątek i przenoszą się w okolice Żytawy
Wilhelm

Albrecht wł. Lohsa
|
Bohuslaw
Antoni ok. 1570 r. wł. Neuhof
|
?
|
Jan ok. 1597 r.
Krzysztof ok. 1548 r.

Leuther ok. 1509 r. wł. Dreiweibern, Driewitz i Litschen
ż. Barbara N.
|
Henryk
Ulryk
Lutold
Baltazar

SCHREIBERSDORF (PISARZOWSKI)

Herb z XV w. wg Pilnačka

Stary, średnowieczny ród górnośląskich komesów, właścicieli Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau). Herb przedstawiony przez Pilnačka – podwójny krzyż jest zupełnie inny od herbu z pieczęci komesa Adka z 1285 roku – na tarczy umieszczona litera C z krzyżykiem kawalerskim w środku, po rogach tarczy róże heraldyczne a w klejnocie skrzyżowane dwa trójzęby (?), napis: S(igillum) ADE DE SCRIPTORIS VILLA. Pfotenhauer sugeruje, że być może herb powstał z gmerków mieszczańskich.
Wspomniany Ade (Adko, Adam) oprócz Pisarzowic (Scriptoris villa, Schreiberbsdorf), był właścicielem Jasionej (Jassen), części Łowkowic (Lobkowitz) i Kierpienia (Kerpen) koło Głogówka (Oberglogau), Jego brat – Henryk, był właścicielem sąsiedniej Grabiny (Grabine). Adko, w 1285 roku (11.10.) sądzi się z klasztorem w Lubiążu (Leubus) o część swoich majątków. W 1301 roku (17.11.) w dokumentach jest określany jako „stary i chory" . Dwukrotnie żonaty z N.N., miał z pierwszą żoną dwóch synów: Dietricha i Adka jun., z drugą – również dwóch: Gotarda i Przedbora. Po 1301 roku synowie sprzedali wszyskie majątki klasztorowi w Lubiążu (Leubus). W XV wieku – około 1440 roku w okolicy Toszka (Tost) występuje Marcin von Schreibersdorf z córką Anną Droskową, których Pilnaček zalicza do tego rodu.
Wydaje się, że Pilnaček pomylił się – z analizt dokumentu wynika, że w tym wypadku informacja dotyczy Pisarzowic (Pisarzowitz) koło Toszka (Tost). Również prawdopodobnie herb wg Pilnačka nie można łączyć z rodem z Pisarzowic (Schreibersdorf) koło Głogówka (Oberglogau).

Źródła:
Pilnaček T. IV s. 1166
C.D.S. T. VI nr 204
Cetwiński nr B 2
Pfotenhauer P.: Die schlesischen Siegel von 1250-1300. Breslau 1879 Abt. B nr 19
Seraphin P.: Schreibersdorf O.S. Eine Dorfgeschichte. (bmw) (1939) s. 2-9

SCHREIBERSDORF

zob.

PISARZOWSKI